

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Gidskrift for Biavl.

Udgivet af

Danmarks Biavlereforening.

Redigeret af

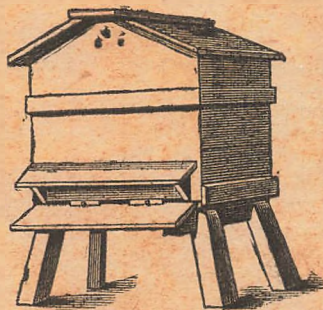
Hans Erslev.

1895.

29de Aargang.

Med 87 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kallundborg.

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri.

1895.

Forfattere.

- Alfonsus, N. 246.
 Andersen, N. 268.
 Andersen, S. 110.
 Andersen, Louis, 118.
 Beck, F. C. 48.
 Boardman, S. N. 229, 274.
 Bodholt, N. 40.
 Bøjesen, B. 99, 87, 204, 219, 243.
 Brice, S. W. 10, 67, 107, 212.
 Buchholz, T. H. 117, 153, 268.
 C. 214.
 Carstens, D. 46, 48, 277, 294.
 Christensen, N. 329.
 Clarke, F. 247.
 D. 48.
 Dudant, C. 167, 179, 199.
 Dalgaard, C. 13.
 Davenport, C. 138.
 Dayton, C. B. 281.
 Dixen 125, 283.
 Doolittle, G. M. 146, 259.
 Ersklev, Hans 15, 36, 56, 58, 61,
 169, 280, 297, 299, 319, 322, 350.
 Fahse, Niels 268, 314.
 F., N. 247, 264, 293.
 Forsell, Joh. 279.
 Gjørding, Kr. 346.
 Gravenhorst 18, 181, 213.
 Graming, C. F. 41, 72, 88.
 Gühler, S. 162, 194, 221.
 Haagenjen, N. C. 24, 283.
 Haenic, Oscar 137.
 Hansen, N. C. 221.
 Hansen, C. 180.
 Hansen, J. 268.
 Hansen, J. J. 123.
 Hansen, Mads 123.
 Hansen, D. 48.
 Harbo, F. B. 329.
 Hoffmann, S. S. 357.
 Holbert, N. B. 90.
 Holm, N. 141.
 H., S. 93.
 Hørslev, J. 24, 355.
 Høgh, S. J. 123, 329.
 Jakobsen, N. J. 204.
 Jakobsen, N. J. 200, 204.
 Jensen, C. 44.
 Jensen, F. C. 150, 206.
 Jensen, Jens 283.
 Jensen, N. 172, 204.
 Jørgensen 17.
 J. J. 141.
 J., N. 237.
 Johansen, P. 113.
 Jørgensen, G. 98, 347.
 Jørgensen, N. 357.
 Karlsen, J. 99, 329.
 Kjar, N. 38.
 Kellen, Tony 345.
 Kleeschild, N. 18, 39, 86, 134, 152, 166.
 Knudsen, N. B. 327.
 Kofod, Karl 233.
 Kofod, S. D. 361.
 Kroons 360.
 Kristensen, N. 41.
 Kristensen, J. 76.
 Kristensen, N. 92.
 Kristensen, N. S. 56, 410.
 Ladegaard, N. 356.
 Landolt 334.
 Larsen, P. 117.
 L., D. 251.
 L., J. 154.
 Lorenzen, Jes 283.
 Madsen, L. 172.
 Marshall 193.
 Mathew, R. N. 312.
 Mathiesen, G. 71, 150.
 May 180, 329.
 Mikkelsen, N. C. 74.
 Møller, S. 49.
 Møller, S. J. 123, 301.
 Nielsen, Syrial 48, 76.
 Nielsen, P. C. 116.
 Olsen, Jakob 60, 316.
 P., A. 76.
 Pedersen, S. 221, 237, 327, 329,
 Pedersen, S. 141.
 Pedersen, Kr. 92, 172, 221, 350.
 Pedersen, N. 94.
 Petersen, N. 49, 165, 316.
 Pfan, N. 360.
 P., H. 24.
 P., J. 148.
 Planta, N. v. 130.
 Poulsen, N. B. 40.
 Rasmussen, S. C. 301.
 Rasmussen, N. C. 99.
 Rietsche 320.
 Schreel, F. 318.
 Schade, P. S. 64.
 Schmidt, F. B. 13, 116.
 Smith, W. C. B. 70, 114, 133,
 268, 301.
 Stein, B. 263.
 Steenhufsen, N. 124.
 Svebele 112.
 Sørensen, N. 329.
 T., A. P. 196.
 Thorjen, B. 97, 231.
 T., M. 237.
 Tostrup, J. S. 123.
 Tryde, C. B. 189.
 Tüchsen, N. B. 261.
 Vestergaard, N. 356.
 Vorbeck, N. G. 69, 91, 109.
 Wendt, Franz 8.
 Wells, G. 21, 66.
 York, G. W. 33.
-

Indholdsfortegnelse.

- Aalborg Amts BF.** 48.
Aarhus BF. 48, 214.
Abbott, C. N. 5.
Afstands-Kramppe 77.
Afstandsmaalere 155, 200.
Andersons Selvsjuffer 119.
Anlæg af en Viggaard 351.
Aminderup-Fredensborg BF. 356.
- Baag Herreds BF.** 203.
Bestander 198.
Begrænset Ungeløse 15.
Bestyrelsesmøde i DBF. 118.
Bestyrelsesvalg 291.
Biaar, det næste 257.
Biaaret 1894 9.
Biavl, at begynde 343, 347.
Biavlens Fremtid 225.
     — **Udbredelse** 299.
Biavlermøder 50.
Biavl i Ny Zeeland 50.
Biavlslærere 63.
Biavlslærer-Skole 329.
Bier og Blomster 29, 53, 81, 273,
 289, 305, 337.
Biernes Stifkelyst 177.
Biernes Vægt 360.
Bihsje 260, 276.
Billig Rejse 266.
Bilens 266.
Bipest-Kunstavler 109, 153.
Bipest-Lov 138.
Bi-pest 36, 58, 109, 148, 184,
 242, 252, 279, 311.
Biracer 172, 209.
Bištade-Tællingen 61, 84.
Biværk 27.
Bladlus 305.
Blitdaanser 186.
Blændering 99, 150.
Bogammelbelse 126.
Boghara-Kløver 156.
Bording BF. 49.
Bornholms BF. 98, 331.
Bortlodning 319, 350.
Braadløse Bier 360.
Braarup BF. 356.
- Bundpakning** 285.
Bugløb 191.
Bum Honning 188.
Bændeltang 285.
Bølling N. Her. BF. 188.
Bøvlings BF. 188.
- Bellebeshytter** 186.
Centralfmødet 238, 253, 262, 290,
 307, 338.
- Dannelse af en ny Familie** 235.
Delsing 20.
Demarava-Sukker 285.
Der er Forfæl 18.
Dialysator 137.
Dobbeltstadet 316.
Droner, smaa 266.
Dronetavler 186.
Dronningavl 10, 50, 67, 107.
Dronningbur 212.
Dronningceller 99, 205.
Dronning-Fjernelse 189.
Dronning-Gitter 101, 118, 120,
 261, 318, 329.
Dronning-Indførelse 187.
Dronningløse Biers Fodring 302.
Dronning-Mangel 284, 360.
Dronning-Pap 266.
Død Yngel 142, 285.
- Etto** 24, 49, 76, 99, 123, 141,
 154, 172, 189, 204, 221, 237,
 251, 268, 183, 301, 329, 361.
Etto m. fl. Her. BF. 326, 356.
Esparfette 50.
- Flytning af Bier** 285.
Fodrere 234, 229, 274.
Fodring 234, 229, 285, 302.
Foraarsfodring 70, 138.
Forening 185.
Forhandlingsmøde i Odense 263.
Forjendelse af Bier 30, 56, 146,
 263.
Forslag til Dvervejelse 357.
Fritidsarbejde 71.
- Frederiksborg Amts n. BF.** 44.
Frugthøsten iaar 280, 314.
Fynske Bivener 98.
Føste, F. B. 357.
- Gavnige Binf** 24, 51, 78, 101,
 125, 143, 157, 173, 189, 205,
 222, 237, 252, 269, 284, 301,
 334, 361.
Gerlev BF. 172.
Gitter-Indstøb 173, 266.
Gronnings Løfteapparat 17, 92.
Gøring i Møb 27, 233.
Gæs, ihjelstafne 235.
- Haand-Rogeren** 202, 213.
Haderslev B. BF. 117.
Hadsten BF. 75.
Hammerum BF. 74.
Hau Herredes BF. 115.
Hellum Hindsted BF. 116.
Hindring af Sværmning 189.
Hobro BF. 327.
Holbæk Amts BF. 45, 169, 322.
Holterne af L. f. B. 253.
Honning-Beholdere 231.
Honning-Dannelse 130.
Honningens Afsetning 33.
Honning-Glas 266, 311, 346.
Honning, Hælbredelsesmiddel, 93.
Honning-Høsten 297.
Honning-Indførelse 63.
Honning-Løsneren 302.
Honning-Produktion 156.
Honning-Prøver 254.
Honning-Salget 86, 162, 194, 221,
 231.
Honning-Underjogelie 122.
Honning-Væleuin 300.
Hvide Mose BF. 188.
Hvorledes det gif 134.
- Tagtagelsesstade** 180.
Japans Bistader 155.
Jubavl 165.
Jubvintring 345.
Italienske Dronninger 190, 206,
 238, 353, 266, 269.

Kellerup BF. 24, 355.
Kolding BF. 141.
Kontingent-Spørgsmaalet 69, 91.
Kraimerbier 77, 102, 143, 154.
Kredse i DBF. 1. 9.
Kredsformænd i DBF. 95.
Kulturplanter for Biavl 8.
Kunstsværme 133, 181, 286.
Kunsttavleformen 320, 359.
Kunsttavler 145, 252, 361.
Kunsttavle-Maffiner 100.
Kunsttavlers Befæstning 204, 233.
Kampbier 189.
København's Amt's BF. 74.

Langitroth, L. L. 349.
Lavnormal 88, 90, 142.
Lynghønning 265, 361.
Læ 330.
Løfteapparat, Grønning's 17, 92.
— Poulsen's 40.

Maribo Amt's BF. 48.
Medlemsbidraget i DBF. 14.
Mejjer 285.
Midtjællands BF. 117.
Morsø BF. 97, 231.
Mød 205.
Mød-Gæring 27.
Møde i Aarhus 47, 219.
i Bodholt 49.
i Baastrup 356.
i Bølum 116.
i Fjerritslev 115.
i Fredericia 326.
i Gerlev 172.
i Hadsten 171.
i Helsingør 44.
i Helsingør 356.
i Høbro 327.
i Horsens 48, 332.
i Jyderup 322.
i Kellerup 24.
i Klittenborg 23, 116.
i Kolding 141.
i Kærby 204.
i Maribo 48, 75.
i Nykøbing F. 219
i Nykøbing J. 97, 251.
i Nykøbing S. 45.
i Odense 98, 263.
i Onsbjerg 283.
i Pjedsted Spang 356.
i Randers 141.
i Ringsted 117.
i Roskilde 23.
i Rønne 98.
i Simmelfær 221.
i Standerborg 46.
i Steen 204.
i Svaneke 331.
i Svendborg 48, 172.
i Tarn 204.
i Vejle 323.

Møde i Vilvorde 247, 264.
i Vimoze 188.
i Vibild 325.
i Ydby 264.

Medstyning af Sværme 316.

Odsherreds BF. 45.
Liebillerne 214.
Ordensbeforation 223.
Overbygning 142.
Overføring 26, 154.
Overrum 155.
Pakning 50, 329, 330.
Pappgitter 26.
Pappvægge 26.
Plads over Hammerne 152.
Plan for Vejleudstilling 35.
Planta, N. 161.
Plantning og Saaning 114.
Pollenstavlers Rensning 142, 285.
Pris paa Bier 172.

Flammeantallet 121.
Randers Amt's BF. 141.
Regnskab for DBF. 135.
Rejse-Understøttelse 252.
Rensning af Stabet 60.
Rensning af Boks 110.
Reserve-Droninger 155.
Ret til at holde Bier 266.
Ribe Amt's BF. 23, 116.
Roskilde Amt's BF. 23.
Rødding BF. 98.
Rugblæseren 77.
Roveri 166.

Samsø BF. 172, 283.
Selvhujer 118, 196, 261.
Simmelfær BF. 221.
Standerborg BF. 46.
Standerborg Amt's BF. 48, 332.
Skillevæg i Wells-Stade 50.
Stovfladbælg 13, III.
Strueglas 222.
Smaa-stader 77.
Smeltning af Hønning 27.
Solvoks-smelter 186.
Sporbier 283, 293.
Sproglige Bemærkninger 87.
Stadeformerne 26, 95.
Stade, let at rense 94.
Stadernes Antal 259.
Stadernes Blads 50.
Svendborg BF. 46, 48.
Svendborg Amt's BF. 172.
Svovling af Tavler 154.
Sværme af Kunststader 173.
Sværme, Hindring af 189.
— Tilbagegivelse af 302.
Sydthy's BF. 264.
Syg Angel 205.

Tab af unge Bier 286.
Takskrivelse til DBF. 283.
Tavletraad 100.
Tidsfugle 166.
Tidskrift for Biavl 105.
Tilbagegivelse af Sværme 302.
Til Begynderen 41, 72.
Timians-Hønning 254.
Tyff Biavl 18.

Udbyttet Hønning 167, 179, 199.
Udstilling i Fredericia 326.
i Høbro 327.
i Horsens 332.
i Kellerup 355.
i Leipzig 277.
i Lübeck 50.
i Nykøbing F. 219.
i Nykøbing J. 251.
i Onsbjerg 283.
i Rudsøbing 352.
i Svaneke 332.
i Tønder 56.
i Vejle 35, 203, 223, 226.
i Ydby 264.
Udværkning 185.
Uggerstev BF. 327.
Understøttelse til DBF. 95, 169.
Ungarn's Biavl 246.

Udvalgte Hønning i Leipzig 277, 294.
Vejle Amt's BF. 323.
Vejning af Stader 180.
Vejle-udstilling 302.
Vinterforraad 302.
Vinterpakning 222.
Vifergitre 243.
Vibild BF. 325.
Voks-Forfalskning 312, 334.
Voks-Produktion 156.
Voks-Rensning 334, 359.
Voksmuld og Stiffen 410.
Voks-Underfølgelse 263, 334.
V. Torslev BF. 48.

Wells Beretning 39.
Wells-Metoden 21, 66, 64, 100, 113, 150.
Wells-Stabet 38, 99, 118, 120, 359.
Wendt, Frank 193, 241.

Yngel, død 142, 285.
Yngelleje, begrænset 15.
Yngelredens Indskrænkning 234.
Yngelredens Størrelse 265, 281.
Yngel, syg 205.

Zintag 121.

De Under Bier? 173.
Debre Aargange af L. f. B. 54.

Det danske Bi-Tidens
Tidsskrift for Biall.

Udgivet af
 Danmarks
 Bialler-Forening".

STIFTET 1866

Redigeret af
 Hans Erslev
 i Kalundborg.

PAUL. I. CA

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgaverne optages for 20 Ore pr. Retik. Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Charles Nash Abbott.

Naar vi i Dag indlede det ny Aar med at bringe vore Læsere et Billede og

en kort Levnetsbeskrivelse af en af Englands mest fremragende Bi-ablete, da er det, fordi netop denne Mand har haft en ikke ringe Indflydelse paa den danske Bialls Udvikling, idet de af ham konstruerede Stader og den af ham anbefalede Driftsmaade gav

Stødet til den store Forbedring, der foregik med vor Biall omtrent fra Aaret 1880, nemlig ved Trugkøsternes Indførelse heri Landet. Denne Stadesform indførtes ganske vist allerede i 1878

af nærværende Blads nuværende Redaktør; men Væren derfor tilkommer sikkert ovennævnte dygtige Engelsemand, der med en sjælden Særdighed havde formaaet at faa

denne Slags Stader udbredte overalt i England, Skotland og Irland, og som var i Besiddelse af en ualmindelig Evne til klart og fortsattat at beskrive de med Bi-

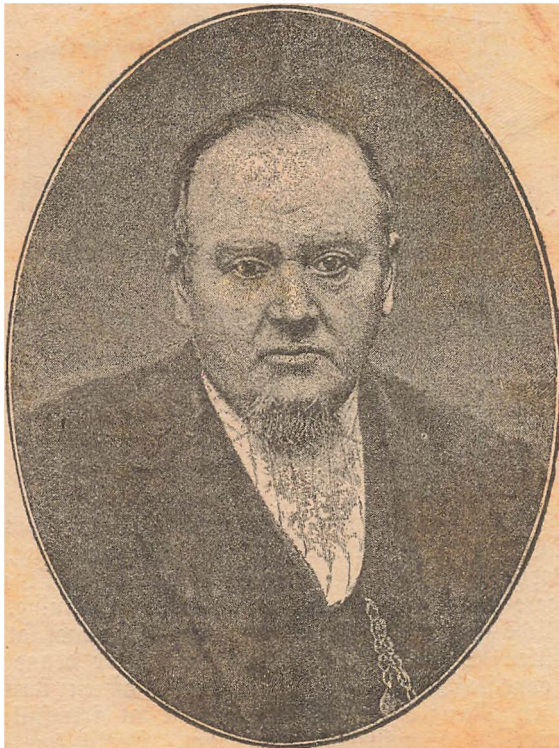
avlen forbundne Arbejder.

Charles Nash Abbott blev født i Haverhill, Middlesex, England, d. 5te Oktober 1830.

Hans Fader var en anset Bygmester, der havde en stor Forretning. Medens Charles endnu var en halvvooksen Dreng, kom en Bispærm engang flyvende ind i hans Faders Have. Sværmen blev indfanget i en fladtoppet Kube, der var forsynet med en lille Glasrude i Bagfliden.

At iagttage disse

Bier var en stadig Kilde til Glæde for den opvakte Dreng. Landsbyen havde en „Biemand“, der passede Bierne i mange Haver i Byen, og Charles lærte snart af ham at

Charles Nash Abbott.

fodre Bierne „med Sukker og M“. Drengen gik i Skole i en større By; men Ferierne tilbragte han hjemme, og han fulgte da med stor Interesse Udviklingen af den lille Bigaard. Det ene Stade blev ved Sværming til tre, og om Efteraaret blev det ene „taget op“ (svalt med Svovldampe). Det var en Sorg for Charles at være Vidne til dette Vimbryderi. Han glemte det aldrig, og mange Aar senere kom hans Afsty for derfor til at bære rige Frugter.

I en lang Aarrække efter denne Begivenhed saa den unge Mr. Abbott næsten aldrig Bier først under hans Læretid og senere, da han deltog i Ledelsen af Faderens Forretning. I 1865 døde hans Fader, og Sønnen kunde nu

følge sit Ønske om at flytte til Hanwell, hans Fødeby, hvor han straks anskaffede sig 2 Bifamilier i Ruber. Disse foreredes i Løbet af 2 Aar til 14

Rubestader, medens Stamstaderne aarlig afgav i Gennemsnit 10 B Honning pr. Stade.

Netop ved denne Tid blev Abbott ansat som Lærer ved Distriktskolen i Hanwell, og her ved kom han i Berøring med en Læge, Dr. Coster, der var en ivrig Biavlser og bekendt Tilhænger af Stader med bevægelige

Tabler. Denne Mand blev Abbott's Læremester i Biavl, baade teoretisk og praktisk; men i Løbet af kort Tid blev Værlingen baade ivrigere og dygtigere end Mesteren. Abbott stillede sig nu som Opgave at udfinde, hvilken Stadesform der passede bedst for det engelske Vejr, idet han navnlig foretog en Mængde Forsøg med Woodbury's (engelsk), Langstroth's (amerikansk) og Quinby's (amerikansk) Stader. Hos sin Fader havde han lært Tømmer-Haandværket, og denne Kundskab kom ham nu til Nytte ved Stadernes Forarbejdelse. Resultatet af disse Forsøg blev, at Abbott ansaa de to amerikanske Kammer ($18\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{4}$ " og $17\frac{5}{8} \times 9\frac{1}{8}$ ") for

at bære altfor store og besværlige at behandle, hvorimod han i Hovedsagen foretrak Woodbury's Kamme, dog med nogle Ændringer i Stadesformen (se Fig 2). Abbott's Stade ligner i mange Henseender de Trugstader, som nu almindelig benyttes hos os, især Lavnormalstadet; men Overrummet var kun lille, da det var bestemt til at optage „Delingsbakker“, Tablebærerne havde afvælsende Ører (se Fig. 3) og Bunden var løs, idet den kunde sænkes 4—5 " ned fortil ved at dreje et Par Vridere, som ellers holdt Bunden fast lige ud for Flybebrættet. Endvidere havde Stadet ingen Patning i de dobbelte Vægge, da Mellemrummet mellem disse kun var $\frac{1}{8}$ ". Stadet havde ingen Bagdør.

Dette Stade fremkom dog først nogle Aar senere, efter at Abbott havde indtaget en ledende Stilling blandt de engelske Biavlere, og disse bare blevne enige om en Normalramme. Ogsaa med Hensyn til Bugløb hos Bierne foretog Abbott en Mængde Forsøg, idet han raadførte sig med Doktor Coster, hvis lægevidenskabelige Kundskaber her kom ham til Nytte.

1870 døde denne Læge, og Abbott købte da hans efterladte Bigaard og blev snart bekendt som

Bimester. Han var paa denne Tid naaet til den Overbevisning, at den nyere Biavl kunde saa en hidtil uanet Betydning for den fattige Befolkning, og han stillede sig det som sit Maal at arbejde, hvad han formaaede, for denne Sag. Han var i Besiddelse af en hurtig Opfattelse og af Evne til at fremstille en Sag klart og tydeligt. Dertil kom en uroffelig Sejhed, som satte ham i Stand til langsomt, men sikkert, at overvinde de mange Hindringer, der optaarne sig under hans Virksomhed for at opnaa det nævnte Maal. Han begyndte med Lejlighedsvis at skrive Artikler om Biavl i forskellige landøkonomiske Tidender. Endelig bestemte han sig til i

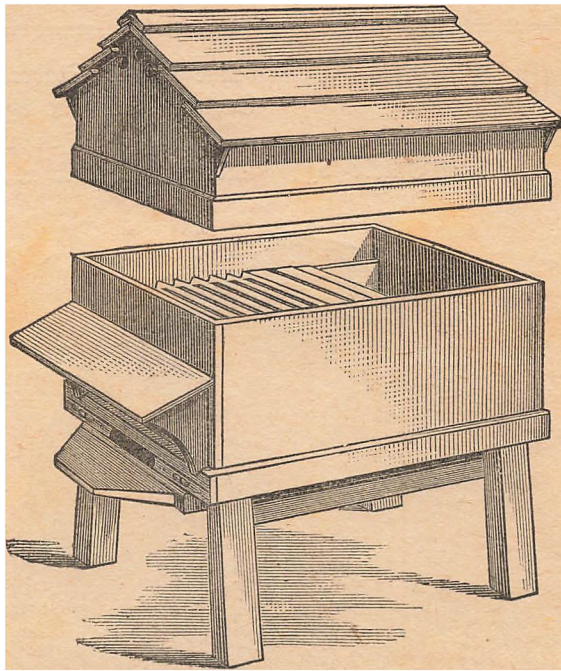

Fig. 2. Abbott's Stade.

1872 at opgibe sin Stilling som Lærer for helt at hellige sin Virksomhed til Bladen og udgive British Bee Journal, der alene skulde omhandle dette Emne. I de første Par Aar havde dette Blad kun et meget ringe Holderantal, skøndt det var særdeles godt skrevet. Abbott indsaa derfor snart, at det for bedre at kunne opfylde sin Bestemmelse maatte have en Forening at støtte sig til. Det lykkedes ham da ogsaa i 1874 at faa flere ansete Mænd til at interessere sig for Sagen, saa at den britiske Biavlerforening blev stiftet.

Denne Forening er ordnet paa en anden Maade end DBF., idet den tæller et forholdsvis mindre Antal Medlemmer, som yde et betydeligt aarligt Bidrag (mindst en halv Snes Kroner). De fleste af disse Medlemmer ere derfor større Landejendomsbesiddere eller meget velstaaende Folk, af hvilke Mange slet ikke ere Biavlere og Andre kun drive Bladen som en Sport; men de ere nærmest Medlemmer for at yde en Hjælp til den nyere Biavlens Udbredelse. Bladets Pris har været noget forfællig i Løbet af de 22 Aar, det har bestaaet, nemlig først ca. 12 Kr. aarlig, nu ca. 8 Kr. aarlig. Først udkom det een Gang maanedlig, senere 2 Gange maanedlig, nu een Gang ugentlig. Dets Omfang aarlig er dog næppe mere end dobbelt saa stort som nærværende Blads. Et saa dyrt Blad kunde naturligvis ikke blive almindelig udbredt blandt de fattige engelske Biavlere. Man har derfor ogsaa i senere Aar (under en anden Redaktør) forsøgt tillige at udgive et mindre Blad, „Beokeeper's Adviser“, der udgaar een Gang maanedlig til en Pris af ca. 4 Kr. aarlig; men det forstaas let, at under saadanne Forhold er Læsning af Biblade i England dog paa ingen Maade saa udbredt som her i Landet. Dette hidrører rimeligvis tillige fra en mindre udbredt Oplysning blandt den fattige Befolkning i England.

Mr. Abbott indsaa snart Nødvendigheden af at faa lokale Kredsforeninger dannede trindt omkring i Landet, hvis

Sagen skulde faa Fremgang. Dette udførtes ogsaa i Løbet af nogle Aar, men atter her er Forholdet anderledes end hos os, idet Kredsen ikke deltog i Hovedforeningens Ledelse, men kun modtog Hjælp fra den i Form af Møder afholdte af Hovedforeningens eksaminerede Biavlerere (experts), eller derved at Hovedforeningen afholder Udstillinger paa forskellige Steder i Landet. Foreningen afholdt sin første Udstilling i Londons Kryсталpallads 1874, ved hvilken Abbott holdt Foredrag om Biavl og viste Bieres Behandling. I 1876 afholdtes en lignende Udstilling i Glasgows Kryсталpallads, hvor

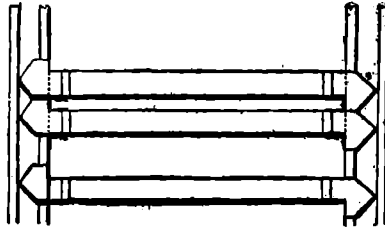

Fig. 3. Tavlebærere med afskælnede Ører.

Abbott optraadte paa lignende Maade. Operationerne med Bierne udførtes i et Telt, som Abbott selv havde konstrueret. Det bestod af bitæt Jærntvist og var aabent foroven, saa at Tilskuerne uden Fare kunde betragte Biavlerens Arbejde, idet Bierne fløj ovenover Traadnettet.

Det viste sig meget snart efter Biavlerforeningens Dannelselse, at der i det britiske Rige blev en stadig stigende Efterspørgsel efter gode Stader og Redstaber, og det var ganske naturligt, at man i slike Tilfælde jævnlig henbødte sig til Redaktøren. Følgen heraf blev, at Abbott, i Begyndelsen nødvendigt, kom ind paa Fabrikationen af saadanne Sager. Denne hans Forretning voksede i Løbet af de 9 Aar, i hvilke han redigerede Bladet, til en saadan Størrelse, at han i Aaret 1881 frasagde sig Redaktionen for ganske at kunne lede sin Forretning og sin store Biavl.

Hans Navn er endnu knyttet til flere af ham frembragte Genstande: Abbott's Stabe, Abbott's Honningglas, Abbott's lille Udslynger (se Fig. 4) osv.

Mr. Abbott's Arbejde for

den nyere Biavlens Fremme i hans Fødeland er senere fortsat af andre fremragende engelske Biavlere; men det bør ikke glemmes, at han med en sjælden Dygtighed og Ihærdighed har lagt Grunden til den storartede Udvikling, den engelske Biavl har, og ved sin fortrinlige Ledelse af det engelske Biblad har han ikke alene gavnnet sine Lands-

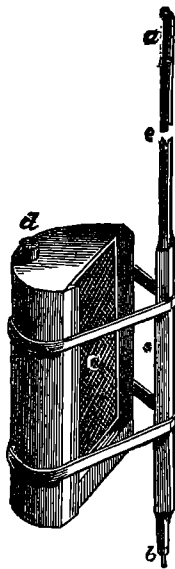

Fig. 4. Abbotts lille Udslynger.

mænd, men tillige virket langt ud over At Fædrelands Grænser.

Forholdene i England ere med Hensyn til Viabl meget forskellige fra vore, idet en Mængde engelske Godsejere og rige Folk drive Viablen som en Sport. Derved har det været muligt at faa en hel Mængde kostbare Forsøg udførte, som vi hos os ikke ret vel kunde indlade os paa. Stader og Udslyngere til en Pris af 50—80 Kr. ere blevne grundig prøvede og — kasserede, ligesaa mange forskellige Viracer: italienske, syriske, cypriske, franske og tunesiske. Disse Forsøg have gjort deres store Nytte, ikke alene for Engelsen, men ogsaa for os. Den engelske Viabl staar uden Tvivl særdeles højt — hos dannede og velstaaende Viablere. Om den derimod hos Smaa-kaarfolk i England staar højere eller endogsaa blot ligesaa højt som hos os, det betvivle vi dog i høj Grad.

Kulturplanter, der ere nyttige saavel for Landbruget som for Viablen.

Foredrag af Kunstgartner Franz Wendt, Roskilde, paa Udstillingen i Randers 1894.

(Sluttet).

En fortrinlig Biplante er Kæmpestenkløver, men som Foderplante er den vel træagtig i Toppen; endvidere kan nævnes gul Stenkløver, Seradella og gul Rundbælg for sandede Jorder, Tornblad (*Ulex*), Ghyel, Foder-Stregbælg (*Galega officinalis*), Krageklo (*Ononis*) for Sandjord. Foder-Esparsette er en fortrinlig Foderurt og Biplante, den holder sig i flere Aar, men ynder fornemmelig Kalkjord. Lupiner gule, hvide, røde og blaa (*Langustifolium*) egne sig mest som Grøngødningsplanter, den sidste til Rød til Foder; de optage som alle Bælgplanterne det kostbare Kvælstof fra Luften, og frugtbargøre derved lette Jorder. Der er i den senere Tid gjort stor Reklame for Skovsladbælg (*Lathyrus sylvestris Wagneri*) som Biplante og særlig som Foderplante. Man har i denne Henseende sammensillet dens Opdagelse som Foderplante lige med Kartoflens Indførelse i Agerbruget. Der er stiftet et Selskab i München, der udbyder Frøet til 10 Mk. pr. $\mathbb{R}$ og 10 Mk. for 1000 Planter. Skovsladbælg er en hos os vildtvoksende Plante. De Forsøg, som ere anstillede her tilands, blandt Andre af Hedeselskabet (Dalgaas, Statskonsulent B. Nielsen o. Fl.)

ere ikke meget lobende, og de Fortrin, som L. sylv. Wagneri roses for fremfor de af hjemmeablet Frø tiltrukne Planter, synes at være Fantasi; hos mig have de sidste haft større Vækstfyldde end de af Frø fra det nævnte Selskab modtagne. Det er imidlertid endnu kun faa Steder, man har Oplysninger om tidligere Dyrkning af den. Jeg har i Aar udsendt Prøver til over 40 Indhavere af Smaalandbrug*) og der vil forhøjbentlig efterhaanden indkomme Beretninger om Plantens virkelige Værdi som Foderplante og Biplante. Det er vel rigtigt indtil videre at fraraade at anstille Forsøg i det Større, derimod ville talrige Smaaforsøg ingen Skade gøre.

De korablomstrede Planter have hidtil hørt til den Plantegruppe, som har afgivet meget af det bedste Træf for Bierne, jeg tør vel sige desværre, da de have stæmmet vore Aagre med Ukrudtsplanter, nemlig Agerkaal, Agerfennep og Ridske. Denne Plantefamilie tæller flere Nytteplanter ogsaa for Bierne, saaledes gul (hvid) Sennep, der er en god hurtigvoksende Foderplante, men den maa anvendes, inden Blomsterne ansætte Frø, da den ellers gør Mælken bitter af Smag. — Brun Sennep dyrkes for Frøenes Skyld, men er lidt kælen. Vinterrapsen er en fortrinlig Biplante, ogsaa Vinter- og Sommerriis. Som Foderplante har Sommerriisen i tørre Aaringer Betydning til Afhjælpning af Fodermangel, da den, efter at være faaet, kort Tid efter afgiver grønt Foder. Sædvikke er ogsaa god i tørre Aaringer; den yndes især af Faar, og Frøene afgive en fin olie.

Naar Raalarterne (Hvid-, Rød-, Spids-, Savoi-, Blom- og Grønkaal) udsættes til Frø, afgive Blomsterne i længere Tid godt Træf for Bierne, Turnips og Raalrabi ligeledes. Orientalst Takkelap, der tidlig frembringer fine Blade om Foraaret, ynder fugtig Jord, men bliver let til et besværligt Ukrudt, hvorfor den blot nævnes som Biplante. Strandkaal vokser, som Navnet hentyder til, paa Strandjord, kan anvendes som Foderplante, og i Haverne dyrkes den for Bladribberne, Bierne trække af den. I blandt Skærplanterne findes der endel Ukrudtsplanter, hvis Blomster Bierne hjemføge, men der er ogsaa endel Nytteplanter, saaledes Rødfrugter som Gulerødder, Pastinak, Persille o. L. Naar disse udsættes til Frø, trække Bierne af Blomsterne. Bjørneklo (*Heracleum giganteum*) o. fl. gibe et rigeligt Foder for Kreaturerne og Træf for Bierne.

*) I Efteraaret har jeg afgivet ialt 7000 Planter.

Imellem de rubladede Planter (Boraginæ) findes Planter, der meget søges af Bierne i deres Blomstringstid, hvorimod de paa Grund af deres hvasse Blade mindre godt egne sig til Foder for Hornkvæget. Hjulkrone (*Borago officinalis*) giver en Mængde Blomster hele Sommeren, indtil Frosten ødelægger den, med megen Nektar, og den er saaledes en af de bedste Biplanter; de unge Blade kunne anvendes imellem Salat. Blomsterne til at pynte med, ligesom disse ogsaa, naar man har Nester af Vin paa Klaster og kommer Blomsterne deri, giver Vinen Friskhed og Bouquet igen. Regnsandbladet Facelie er ligeledes en af vore bedste Biplanter. Bladene af dem begge ædes af Hestene. Rulfulfsukker (*Symbpytum asperrimum*) hører ligeledes til samme Plantefamilie og giver en Masse af Grøntfoder, der ædes gerne af Heste og Faar og tildels ogsaa af Røerne, naar de efterhaanden blive vante til Foderet; den fremkommer tidlig om Foraaret, vokser hurtig og kan afhugges 2 a 3 Gange om Sommeren. Syrefamilien, hvortil hører Boghvede, den almindelige, Sølbboghveden og den tatariske, give fortrinligt Træk for Bierne. Den første Sort dyrkes her mest for Frugten, ogsaa til silbig Aftørring og Nedpløjning; Sølbboghveden og den tatariske give store Fodermasser, og de ere alle et fortrinligt Hjælpemiddel, især i tørre Aaringer. Da de blomstre og ere tjenlige til Afhugning 10 a 14 Dage efter hinanden i den førstnævnte Orden, kunne de udsaaes paa samme Dag i en Mark, og Foderet have tjenligt i længere Tid.

Af de kurrveblomstrede Planter findes flere Biplanter som Cikorie og Scorzoner, hvis Rødder anvendes, Solsikken, der dyrkes for Frøene til Fjertræ, og hvoraf presses Olie og Solsikkefager. Der er en Solsikke, knolbet*), der sjældent blomstrer hertilands og allsaa ingen Biplante er, men foruden, at den giver Knolde, der kunne anvendes baade til Mennesker og Kreaturføde, har den Betydning i Aar, hvor Kartoffelshygdommen er stærkt udbredt, for Knoldenes Styrke; i foderknappe Aar kunde den store Top, 3—4 Alen høj, afhugges 2 a 3 Gange til at stå imellem andet Foder, vel for en Del paa Knoldenes Beføstning; man kan ogsaa lade Toppen faa fuld Udvikling, tørre den og om Vinteren ståre den imellem anden Gaffelse. Den er flersaa rig, taalder at staa ude om Vinteren og kan optages efter Behag. Da der ved Op-tagningen bliver Nester af Rødknoldene i Jorden, maa den dyrkes paa et særskilt

Jordstykke. Den er nøjsom med Hensyn til Jord og Gødning, dog hnder den ikke sur Jord.

Sperglen er en god Biplante og Foderplante paa lette og sandede Jorder, og Nydelsen af den giver fed Mælk. Humlen søges ogsaa af Bierne, men man har den Tro, at Bierne blive ligesom berusede ved at trække af den. Jeg skal kun nævne Nyngplanterne som fortrinlige Biplanter for Hedeegnene, og foreløbig kun anføre Frugttræer, især Æbletræerne, Frugtbufter som Hindbær, Brombær, Stikkelsbær, Ribes og Solbær. Ligeledes er der jo flere Skov- og Træarter som Lind, Ahorn, Elm, Pile- og Poppelarter, Hassel m. fl. Ligeledes er der jo flere Sirtræer, Sirbuste og mange Blomsterplanter baade flersaarige og etaarige, der afgive Nektar og Pollen til Bierne, men da de ikke høre til Nyngplanterne, og det vil blive for vidtløftigt at omtale dem, skal jeg lade dem ligge til belejlige Tid. Noogle Bygdplanter i en Have vil altid forstønde denne, og naar Orden og Hygge findes i en Have, træde disse 2 Faktorer let over Dørtærskelen og ind i Boligen og berede et hyggeligt Hjem for Beboerne.

Af Foderplanter, der ikke kunne regnes imellem Biplanterne, skal jeg tillade mig at anbefale Majsen, der især i varme Aaringer giver et stort og fortrinligt Massefoder.

Binaret 1894.

Det forløbne Aar maa gennemgaaende betragtes som et godt Honningaar for Danmark. Som sædvanligt er der vel en Del Forskel paa Udbytten i de forskellige Egne; men de fleste Beretninger samstemme dog i at meddele om et godt Sommertræk og et meget godt Eftertræk.

Det foregaaende Aar, 1893, havde været et Middelaar. Bifamilierne vare indvintrede med rigeligt Forraad hos den overbejende Del af de oplyste Diablere. Vinteren var mild, og Foraaret kom tidligt, derfor bleve de fleste Bifamilier udviklede tidlig til en betydelig Styrke. Forsommeren blev kold og tør; den gav derfor kun et ringe Udbytte, og i enkelte Egne led Kløveren og andre Honningplanter saa stærkt ved Tørken, at det ikke kunde oprettes i den Sommer. I de fleste Egne kom der dog i Midten af Juni rigelig Regn, saa at den stærke Varme i Slutningen af Juni og den første Halvdel af Juli fremkaldte et rigt Blomsterflor, der afgav et udmærket Træk i et Par Uger.

*) Befendt under Navnet Jordstikke (Topinombour).

Vintertabene havde kun været ringe, og det samme gjaldt om Foraarsstabene. Derimod var Forfommeren farlig for de mindre dygtige Viablere, der have Bøvær med at forstaa, at det kan være nødvendigt at fodre i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni, medens Markt og Stov prange med Tusinder af Blomster. Denne Nødvendighed indtræder jo heller ikke altid; men efterhaanden som vor Viabl strider fremad, viser det sig dog stedse mere og mere, at Sommerfodring under særegne Forhold lønner sig fortrinligt, ja i visse Egne af Landet endogsaa næsten hvert Aar. Det forløbne Aar har netop i den Henseende været lærerigt, da det flere Steder viste sig, at de Viablere, der i den uheldige Forfommer hjalp deres nødlidende Bier, opnaaede et langt større Udbytte end andre Viablere i samme Egn, der ikke rakte Bierne en hjælpende Haand. I Sommertrækegnene indtræffer der dog ofte Aar, i hvilke denne Slags Fodring ikke er nødvendig.

Hovedtrækket kom paa Grund af de anførte Forhold usædvanlig sent og blev væsentligt afgivet af Hvidkløver, da Agerkaalen paa den Tid var afblomstret uden at have givet megen Nektar paa Grund af den kolde Forfommer.

Sværmeningen begyndte tidlig, omtrent 20de Maj, men hæmmedes snart af det kolige Vejr, saa at Sværmenes Antal dog kun blev knapt det almindelige.

Lindetrækket var kun ringe, rimeligvis paa Grund af de kolige Nætter og Blæst om Dagen i den sidste Halvdel af Juli. Dette Træk er i det hele taget meget usikkert her i Landet, idet Linden i nogle Somre i nogle ganske faa lune Dage kan afgive en betydelig Mængde Honning, medens den i andre Somre med tilsyneladende smukt Vejr afgiver meget lidt.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng var vel temmelig forfælligt i de Egne, der have disse fortræffelige Honningskilder; men i det hele maa det dog kaldes godt; i mange Egne endogsaa meget godt.

Gennemsnitssubdyttet for hele Landet anslaa vi til 30—50 B Honning pr. Stabe. Jylland havde det største Udbytte paa Grund af Eftertrækket. Fyn havde det bedste Hovedtræk.

Foreningens Medlemsantal har i det forløbne Aar været omtrent det samme som i det foregaaende Aar, nemlig c. 6000 med c. 3500 hele Stemmer. Naar man i denne Henseende sammenligner bort Land med andre Lande, der have vel ordnede Viablerforeninger, da viser det sig, at disse i Almindelighed have et langt ringere

Medlemsantal i Forhold til Inderbyggerantallet. Sammenligne vi DBF. med andre tilsvarende Foreninger her i Landet, f. Eks. Fjerkræabler-Foreningen, da viser det sig, at denne har et mindre Medlemsantal (3300), uagtet der jo ikke kan være Tvivl om, at der her i Landet findes mange flere Fjerkræablere end Viablere. Heraf slutte vi, at DBF. foreløbig næppe kan vente at opnaa et betydelig forøget Medlemsantal. Bøværrelserne bør derfor nærmest gaa ud paa bevare Foreningen i det anseelige Omfang, den nu har opnaaet. Vi haabe, at vore Bøvrere i det kommende Aar ville bidrage efter Evne til at skaffe Foreningen ny Medlemmer og faa de gamle til at indmelde sig paany. Derved styrke de Foreningen og støtte dens Virksomhed, hvorved de jo tillige gavne sig selv. Vi have i det forløbne Aar modtaget en saa stor Mængde Udtalelser af Tilfredshed med nærværende Blads Redelse, at vi nære den Forventning, at Bladet atter i det kommende Aar maa være en kærkommen Bøvbringer i mange Tusinder Hjem. I dette Haab ønske vi vore Bøvrere et af Gud bølfignet nyt Aar!

Dronningaavl.

Af Henry W. Brice.

(Fortjat fra S. 314).

Naar Cellerne ere færdige, dyp saa deres luffede Ender i varmt Bøks, og anbring dem med det samme i deres Stilling paa den før omtalte Liste, saaledes at de kunne staa rede til at modtage det Dronningfoder og de Larver, som Bierne forhaabentlig ville slæbe over i dem. Cellerne anbringes med omtrent $\frac{1}{2}$ " Mellemrum fra Midten af og hen imod Listens Ender. Paa dette Punkt er det imidlertid gaaet mig som saa mange Andre, der have forsogt at følge i Hr. Doolittles Spor: Jeg var ikke ganske tilfreds med Resultatet, idet det nemlig kun lykkedes mig at faa Bierne til at antage gennemsnitlig 50 % (d. v. s. det halve Antal) af mine Celler; derfor gif jeg noget bort fra denne Fremgangsmaade, efter at jeg gentagne Gange havde haft Uheld med den. Men inden jeg gaar nærmere ind paa dette, vil jeg først fuldende Fremstillingen af Hr. Doolittles Metode: Naar nu Tabellen er færdig — og de kunstige Føderaler ere bragte i den rigtige Stilling — udstær saa (fra et Stabe, som med Vilje er gjort dronningløst

for at faa noget at begynde med) en Dronningecelle, som indeholder en betydelig Mængde Dronningfoder, tag den unge Larve ud af Cellen og anbring en lille Smule Dronningfoder paa Bunden af den kunstige Celle. Hr. Doolittle er noget ubestemt i sin Angivelse af, hvormeget der udfordres; jeg kan imidlertid oplyse, at en Draabe lidt mindre end Hovedet paa en almindelig Tændstik vil være tilstrækkelig. Denne Draabe bør da anbringes lige midt i den kunstige Celle, og hvis denne er lavet efter min Opskrift, vil Draaben komme til at hvile netop i Spidsen af den naturlige Bund. Naar Biavleren har anbragt dette Foder i alle Fuderallerne, saa skal han tage en Table med nys-udruget Yngel (Larver) ud af det Stade, der har den frugtbareste Dronning, og saa skal han overføre Larver til de færdige Celler, idet han lægger hver lille Maddike lige ned i det Dronningfoder, som allerede findes deri. Larverne skulle være under 36 Timer gamle, hvis man vil opnaa de bedste Resultater. (I det Tilfælde, at Biavleren ikke ved, hvordan han skal bære sig ad med at bestemme Larvernes Alder, saa skal han bære tage de mindste). Anbring saa Rammen med Cellerne i det dertil indrettede Overrum. Dette skal naturligvis gøres hurtigt og godt, hvortil der udfordres en Del Øvelse. Denne kan dog snart erhverves; jeg kan saaledes meddele, at jeg, efter i Forvejen at have anbragt Cellerne i Rammerne, gik til et Stade, udtog en Yngeltable med Bier paa, gik med denne ind i mit opvarmede Materialkammer, hvor jeg saa overførte Larver til de færdige Celler i tre Rammer (der var 9 Celler i hver Ramme), hvorpaa jeg indsatte diåse i tre forskellige Overrum og satte Yngeltablen tilbage i Stadet, hvilket altsammen medfører Nabning og Lukning af 4 Stader, — og alt dette gjorde jeg i Løbet af 20 Minutter. Ved Overføring af Larver synes jeg ikke, der findes noget mere praktisk end en lille tynd Pind af Træ, der er skaaret meget tynd og bøjelig i Spidsen og svagt krummet, saaledes at den let og glat kan glide ind under den lille Maddike og ligefrem løste den op fra Cellebunden. Ved ovennævnte Fremgangsmaade kunde jeg gøre Regning paa, at 50 pCt. af Cellerne bleve antagne, og at der blev udklækket smukke Dronninger af dem. I Betragtning af vort ustadige Vejlige, andre uberegnelige, uheldige Omstændigheder, var dette virkelig et meget pænt Resultat, og dog var jeg ikke tilfreds. Efter at jeg havde forsøgt mange forbedrede Metoder, saaledes ogsaa den, som benyttes af Willy Atchley (fra Texas

i de Forenede Stader, hvis Rygtet taler sandt, den yngste, men en af de mest fremragende Dronningavlere i Amerika), saa kaldt det mig tilsidst ind at anvende følgende Fremgangsmaade, hvorved jeg hver Gang kan sikre mig 70—80 pCt. ligesaa gode Dronninger: Jeg lader Rammen og Boksfuderallerne til ganske paa samme Maade, som jeg allerede har forklaret, men før jeg anbringer enten Dronningfoder eller unge Larver deri, indsætter jeg Rammen i et dertil indrettet Overrum i et Stade med Dronning, for at Bierne kunne faa Vejlighed til at antage denne Ramme som deres egen helt og holdent. Hvis de nu ødelægge Cellerne eller behandle dem med Uegnydighed — hvilket de ville gøre, hvis de ikke føle Trang til at have saadanne Celler — saa gaar jeg videre til det næste Stade og giver det en Table indrettet paa lignende Maade; men det er meget sjældent, at Bierne ikke tage imod dem, naar Stadet er lavet rigtigt til og Honningtrækket er godt. Vejlighedsvis er det imidlertid sket, at et Stade den ene Dag ikke vilde have noget at gøre med de kunstige Celler, hvorimod det glat væk antog dem den næste Dag; dette Fænomen er jeg ikke i Stand til at forklare ud fra den Skendskab til Bier, som jeg foreløbig har været i Stand til at erhverve mig. Hvis Cellerne antages, forvandles de til fuldkomne Dronningeceller i første Stadium; Nabningen indsnævreres, og de tynde hyre Kanter behandles paa samme Maade som, naar almindelige Dronningeceller paabegyndes. Omtrent 24 Timer bise sædvanligvis, om Bierne have antaget Cellerne eller ikke: i bekræftende Fald kan man straks anbringe Dronningfoder og en Larve i hver Celle og saa lade Bierne udføre Resten. Idet jeg saaledes først sætter de raæ Celler ind til Bierne, lader jeg dem altsaa ligesom foretage en Opdagelsesrejse; saa bliver Cellerne ogsaa tagne under Behandling og tildannede, saaledes at de komme til at tilfredsstille Biernes smaa Fordringer, førend Foderet og de unge Maddiker anbringes i dem. Paa den Maade risikerer man ikke nær saa let, at Bierne ikke ville have med dem at gøre, naar det kommer til Stykket, og Erfaringen har lært mig, at den Fremgangsmaade skaffer mig et langt højere Procentantal Celler gjort helt færdige. En Del ville Bierne altid opgibe igen, selv om de ligesom straks have antaget dem; men vælger man det rette Tidspunkt, antages der gennemsnitlig fra 70—80 pCt. af Cellerne.

Hvad nu angaar det Arbejde, der er forbundet med Overføringen af unge Maddiker fra den naturlige Table til de kunstige

Celler, da kan det muligvis synes kedeligt og besværligt; men udstærker man 1 [ ]" Table med Larver i, og stærker man saa meget af Cellerne, at der kun er omtrent $\frac{1}{8}$ " igen, saa er Opgaven adskillig lettere, end den ser ud til at være. Hvad jeg ønskede, det var imidlertid at finde en Fremgangsmaade, som havde alle Fordelene ved Doolittles Metode, men hvorved man dog undgik at overføre; thi skønt det lykkes meget godt for mig, saa er det meget sandsynligt, at Madre, som ikke ere saa vant til at have med den Slags Ting at gøre, eller som maasse ere nervøse og ryste paa Hænderne, vilde være stærkt udsatte for at bestadige den fine, lille Larver eller for ikke at saa den anbragt i dens naturlige Stilling, hvilket har umaadelig meget at sige med Hensyn til et heldigt Resultat. Efter mange Forsøg kom jeg endelig til det Resultat, at følgende Metode var meget praktisk: Lav Rammen til ligejaadan som før, og lad Bierne foretage en „Optagelsesprøve“ med de kunstige Celler; stær saa med en skarp varm Kniv den antagne Celle over lige over Bunden (indvendig), saaledes at Bunden bliver tilbage paa Listen, og saaledes at den afstaarne Del danner ligesom en Krave, der passer paa Bunden. Tag saa Formpinden og lav Kravens nederste Del noget større, men pas paa ikke at være mere end højst nødvendigt ved disse Kraver, samt paa altid at have rene Hænder. Stær saa et Stykke Table med passende Larver i (nu er det bedst at bruge en Strimmel paa 2 eller 3 Tommers Længde), stær de bageste Celler væk ned til Mellemvæggen (septum). — Jeg er kommen til det Resultat, at Celler, der have være brugte een eller to Gange til Angel, ere bedst at anvende i dette Tilfælde, saasom ny Celler ere for bløde, og gamle Tabler ere for seje — og stær de forreste Celler ned, saa der kun er $\frac{1}{8}$ " igen; men det gælder om at passe paa ikke at røre ved Larverne, saa kan det nemlig undgaaes, at man bestadiger dem. Udstærk saa mange fuldstændige Celler med Larver i, som der behøves, og fjærn alt det overflødige Boks fra de andre Celler. Tag saa fra Siderne af de valgte Celler en lille Smule tyndt Dronningsfoder og anbring det ovenpaa de unge Larver; naar saa dette Dronningsfoder er anbragt i alle Cellerne, saa vil den unge Madbille, som befinder sig i den først behandlede Celle, have banet sig Vej op til Foderets Overflade; man kan da se den ligge og flyde ovenpaa Dronningsfoderet. Saa sættes den ligefrem over paa Bunden af den kunstige Celle; dernæst skydes „Kraven“ ned over denne, den trykkes tæt til, og Arbejdet er

færdigt. Naar alle Cellerne ere godt og vel anbragte i Rammen, lader jeg denne glide ned i en varm Flonnels Pose, hvorpaa jeg bærer denne hen til Stabet og sætter Rammen ind saa hurtigt som muligt.

Hele denne Behandling skal foregaa i en Temperatur paa ikke under 26° Reamur; jeg holder mest af, at Temperaturen er 28° R.; saa blive Larverne nemlig ved med at vokse og risikere ikke at komme til at fryse. Jeg har et lille Materialkammer, som jeg har bygget udelukkende med Dronningavl for Dje; der kan jeg skaffe, hvilken Temperatur jeg vil have. Digeledes er det nødvendigt at have en lille Kasse med en af Flonnel dækket Bly- eller Jærnkump i, for at man deri kan transportere Larverne, naar de ere staarne ud; man maa ogsaa have en Pose (stor nok til at rumme en Normalramme), der er lavet af et flere Lag tykt uldent Stof. Den opvarmede Kasse er ogsaa god til at bære Dronningceller omkring i fra Stade til Stade.

Hvad den første Del af Behandlingen angaar, da er jeg kommen bort fra at stærke Tablestykker ud for at saa fat i Larverne; nu tager jeg Tabler, Bier og det hele med mig ind i mit opvarmede Materialkammer, idet jeg dog passer paa, at Dronningen bliver tilbage i Stadet. Mit Materialkammer er forsynet med et Vindue, der drejer sig om to Tappe i Midten; hvis Bierne derfor blive generede og skygge for Lyset under Arbejdet, saa drejer jeg bare Vinduet en Gang, saa ere de ude allesammen ligestraks. Man vil hurtigt indse, hvor stor en Behagelighed det er.

I Amerika, hvor Temperaturen Maanedag igennem gaar op over 26° R., der behøver man naturligvis ikke opvarmede Redstaber og Rum. Her i England er det en ganske anden Sag; sidste April og Maj Maaned oversteeg Temperaturen i mange Uger ikke 10° R., ja i nogle Dage (og den Gang overførte jeg netop lykkelig og vel smaa Larver inde i mit opvarmede Materialkammer) var den endog nede paa $4\frac{1}{2}^{\circ}$ R. i fri Luft. Havde jeg ikke selv kunnet bestemme Temperaturen paa ovennævnte praktiske Maade, saa var det sikkert gaaet galt. Og gives der utvivlsomt ogsaa her til Lands Dage, da man uden Fare kan undlade at foretage nogen Opvarmning under Behandlingen; men det er kun saa, og det kan være lange Mellemlum imellem dem: desuden indtræffe de gerne paa en Tid af Aaret, da man ikke kan være sikker paa gode Resultater, fordi det er for sent til, at man kan saa smukke Dronninger ud af det.

Et af mine Forsøg gif udelukkende ud

paa at finde, tilnærmelsesvis saa nøjagtigt som muligt, ved hvilken Temperatur meget unge Larver komme til at frøse og saa dø, og jeg kan derfor sige, at saadan noget som 2 Minutters Ophold udenfor i $14\frac{1}{2}^{\circ}$ R. vil være skæbningsangert for Larven; ligger den derimod i Ly for Vinden i et aabent Skur, saa kan den godt lever over 15 Minutter i samme Temperatur. Dog tør jeg for Øjeblikket ikke udtale mig om, hvorvidt Larven ikke skulde kunne komme til sig selv efter Kuldens Virkninger, naar den bagefter blev udsat for Varme. (Fortsættels.).

Skovsladdeleg.

(*Lathyrus silvestris*).

Af E. Dalgas.

Efter „Hedejelsfabers Tidsskrift“.

Denne her i Landet og overhovedet i Nordeuropa vildtvoksende Plante, der er en Leguminos, altsaa kvælstoffamlende, blev for en 5 Aar siden meget anbefalet som en fortrinlig Foderplante paa mager Bund, der Aar ud og Aar ind kunde give store Afgrøder uden at behøve Gødning, fordi dens Rødder trænge meget dybt ned i Jorden, hvorfra den tog sine mineralke Næringsstoffer, medens Luften forsynede den ikke alene med Kulstof, men ogsaa med Kvælstof. Og da vi netop i Hedeegnene trænge til en god Foderplante paa mager Sandjord, lod Hedejelsfaber strax foretage temmelig omfattende Forsøg med den. Resultaterne have imidlertid alt Andet end svaret til Forventningerne.

Det blev dengang anført, at en af de største Vanskeligheder var at faa Frøet til at spire, men dette har dog ikke været Tilfældet; thi ved at preparere Frøet med Sandpapir, er det omtrent overalt lykkedes at erholde en Mængde gode Frøbedsplanter, og Udplantningen af disse har heller ikke frembudt Vanskeligheder, idet de unge Planter i Reglen sloge godt an. Saavidt gif Alting godt.

Planterne bleve anbragte med 1 Fods Afstand paa hver Led i kulegravet og merglet tør Sandmark i flere af Selskabets Skovridergaarde; det er i Jord, der med god Behandling kan give 5 a 7 Fold Rug samt 60 a 70 Ldr. Kartofler pr. Td. Land, men derimod ikke kan give Havre og Byg, ej heller Græs eller Hø af Betydning undtagen i fugtige Aar; thi det var netop paa saadanne Forde, at der trængtes til en god Foderplante. I Hedeegnens lave kær-agtige Forde er det nemlig ingenlunde vanskeligt at aale gode Afgrøder af Vaar-

slæd, Kløverhø, Urter, Biffer og andre Foderplanter, og her trænges derfor ikke væsentligt til nogen ny Foderplante.

Allerede i den første Sommertørke viste det sig, at de unge Lath. silv. havde Ondt ved at staa for Tørken, og det hvad enten der blev luget om dem eller ikke; thi en Del af dem gik ud, og dette fortsatte sig hvert Aar i den tørre Tid, saa at der nu efter 4 Aars Forløb kun er meget faa Planter tilbage. Men tillige viste det sig, at de overlevende Planter ikke kunde udvikle sig tydeligt paa den magre og tørre Bund: kun i bedre Lavninger lukkede de højt og her over Bunden, men i Hovedsagen ragede de ikke op over Græsset; dette fik derfor tilsidst Overhaand, og der har ingenjinde kunnet være Tale om at erholde noget Høstudbytte. Paa saadan Jordbund kan derfor *Lathyrus silvestris* ikke dyrkes med Udsigt til et godt Resultat.

I vild Tilstand vokser Lath. silv. kun paa lerede eller kalkholdige Strænder, i Udskanten af Skov og Krat, saasom ved Riis-skov Nord for Aarhus, ved Horsens og paa Fredericia Bolde, altsaa under Forhold, der maa kaldes ret gunstige; og her opnaar Planten hvert Aar flere Aens Længde og afgiver en ikke ringe Mængde Foder. Det var derfor ogsaa temmelig usandsynligt, at den skulde kunde trives paa mager Bund, og Resultatet af Forsøgene har da ogsaa vist, at de mange Anbefalinger ikke havde Noget paa sig, i alt Fald ikke for vore tørre Hedejorde.

Det fremadskridende Agerbrug har i de senere Aar lært os at sætte Pris paa de vigtige Leguminoser, fordi disse ere kvælstoffamlende, og heldigvis have vi til vore tørre Sandmarker en aldeles fortrinlig Leguminos, nemlig Lupinen, som sjældent eller aldrig svigter, naar Jorden er dybt behandlet og merglet, samt naar der gives Lupinerne for en halv Snes Kroner Ravnit og Thomasflakke pr. Td. Land, saaet et Aar Maaneder inden Frøet. Den kunstige Gødning gaar ikke tabt, thi den kommer den paafølgende Rugafgrøde tilgode. Tilmed har det i de senere Aar vist sig, at det meget godt gaar an at faa Lupinerne i Maj i selve Rugen, kort før denne strider, og naar Rugen er høstet, ville Lupinerne i August og September kunne vokse saa meget til, at de bære Blomst inden Nedpløjningen, saa at der paany kan saas Rug først i Oktober. Ogsaa denne Rug bør gives for en halv Snes Kroner Ravnit og Thomasflakke pr. Td. Land, hvilket helst saas i Lupintoppen inden Nedpløjningen, og denne 2den Aarv Rug vil i Reglen blive nok saa god som 1ste Aarv.

Paa lavere mere fugtige Jorde kan Serabellaen med Fordel anvendes ganste som Lupinen paa de tørre Jorde, altsaa saas i Rugen (med 30 a 40 Rd. pr. Td. Land), og da enten nedpløjes sidst i September til en ny Rugagrøde eller afgræsjes. Den kan ogsaa saas alene og bruges da til Staldfodring og Græsning. Paa slige Jorde tribes fremdeles Sandviffen fortrinligt i Rug, men den bør saas samtidigt med denne. At vi paa disse Jorde ogsaa kan have gode Kløver, Bitter og Vrier i Hedeegnene er bekendt nok, men paa tørre Sandjorde lykkes hverken disse, Serabellaen eller Sandviffen undtagen i fugtige Somre. Tabet ved ikke at kunne indlemme Lathyrus silvestris i Hedeegnenes Leguminosfer er saaledes ikke af videre Betydning, thi vi have ikke saa lidt heraf, der kan anvendes med Held, naar vi blot selv ville det, og hertil kommer, at der i de fleste Herregaarde baade er lave og høje Jorde, saa at man som oftest kan benytte alle de nævnte 6 fortrinlige Leguminosfer enhver paa sit rette Sted.

Medlemsbidraget i DBF.

Det har glædet os meget at se den store Betydning, som Hr. S. Jørgensen i sin Artikel om Foreningens Organisation S. 319 tillægger nærværende Blad med Hensyn til den danske Viabl, og vi kunne naturligvis fuldstændig samstemme med de deri udtalte Ønsker om Bladets videre Udbredelse. Ligeledes ere vi enige med ham i, at Bladet kun ufuldkomment kan gøre sin Nytte hos de Viablere, der holde det i Fællesskab med andre; men dermed er vor Enighed med ham ogsaa forbi, idet vi særlig vilde være meget betænkelige ved en Nedsættelse af det nærværende Medlemsbidrag i DBF.

De Medlemmer, der have fulgt Foreningens Udvikling i de forløbne 28 Aar, have set de hidtige Kampe, som tidligere have fundet Sted i Foreningen med Hensyn til dette Spørgsmaal. Een Gang, i 1881, mistede Foreningen derved sin dygtige Formand, Trafikchef K. Møller, Aarhus. En anden Gang, i 1886, fruede denne Sag med fuldstændig at adspalte Foreningen. Under de første 20 Aar af Foreningens Tilværelse led den af en meget stor Fejl, nemlig Mangel paa Sammenhold i Kredsene. Denne store Mangel blev først afhjulpet, da den nedsatte Pris blev indført for de Medlemmer, der bestilte Bladet gennem Kredsfor-

manden. Siden den Tid voksede Medlemstallet med en forbausende Hurtighed. Dertil hidrog det naturligvis ogsaa, at Bestyrelsen paa mange andre Maader søgte at styrke Kredsenes Sammenhold, f. Eks. ved Udsendelse af Viabllærere, Pengetilskud, Gave af Skrifter til Kredsenes Bogsamlinger o. s. v. Det er dog aldeles utvivlsomt, at Grundlaget for Sammenholdet i Kredsene fremdeles er den nedsatte Pris, nemlig 150 Ø. pr. Eksemplar, naar det bestilles gennem Kredsformanden med mindst 10 Eksemplar ved den første Bestilling hvert Aar. Denne Ordning har nu staaet urokkelig i 7 Aar, uagtet der et Par Gange har været gjort Forsøg paa at faa den ændret saaledes, at Bladet kunde bestilles for den samme Pris, 150 Ø., paa Posthuset. Det overvejende Antal af Foreningens Delegerede have hver Gang stemt for at bevare denne udmærkede Spore for Medlemmerne til at slutte sig sammen i Kredse, og vi antage, at dette fremdeles vilde ske, hvis lignende Forslag paant skulde fremkomme. Meningen med denne nedsatte Pris er jo netop, at Kredsene selv skulde have som Medlemsbidrag de 50 Ø., som spares den enkelte Holder, ved at han bestiller Bladet gennem Kredsen. I Virkeligheden have ogsaa de allerfleste Kredse et saadant Medlemsbidrag, kun ganske saa have et større eller mindre Bidrag. Medlemsbidraget er derfor i Virkeligheden fremdeles 2 Kr. trods den nedsatte Pris.

Hr. S. har nu foreslaaet, at Medlemsbidraget i DBF. skulde nedsættes fra 2 Kr. til 150 Ø., af hvilke de 50 Ø. skulde tilflyde Kredsen. Hvad skulde vel opnaas herved? Hr. S. svarer: en langt større Udbredelse af Bladet, foreløbig til 6000 Holdere og snart endog saa til 9000. Sa hvis et saadant Resultat kunde opnaas derved, saa skulde vi selvfølgelig vilde anbefale den Ændring. Men hvem borger os for, at Hr. S.'s Beregninger vilde slaa til? Kunde det ikke gaa med Bladet, ligesom det gif Lærer Smith med hans Høning (se S. 319). Han folgte lige meget, enten han tog 50 Ø. eller 70 Ø. Vi modtog nylig fra en gammel Kredsforsmand den Udtalelse: „De 2 Kr. i Medlemsbidrag faar jeg ofte allerlettest hos de fattige Viablere, fordi de allerbedst kunne indse, at Bladet gavner dem for langt mere end 2 Kr. om Aaret“. Er denne Pris for høj efter Bladets Indhold og Størrelse? Vi have en Mængde Udtalelser, der pege i modsat Retning, og naar vi sammenligne det med andre Blade til en tilsvarende Pris, da kende vi intet, der byder ligesaa meget Indhold for Pengene. Hr. S. har ganske

vist heller ikke udtalt, at han ansaa Prisen for at være for høj efter Bladets Indhold, derimod har han troet, at der kunde naas et langt større Holderantallet ved en Nedsættelse af Prisen fra 2 Kr. til 150 D. Deri ere vi ikke enige med ham. Den Gang, den nuværende Redaktion overtog Bladets Ledelse (1. Januar 1886), var jo Medlemsbidraget pludselig blevet forhøjet fra 117 D. til 2 Kr. Vi sølte os den Gang overbeviste om, at det for at opnaa et stort Holderantal ikke saa meget kom an paa at saa Prisen nedsat som paa at staae Bladet et virkeligt godt og fyldigt Indhold. Erfaringen har bekræftet denne Anskuelses Rigtighed. Holderantallet steg fra 900 i 1886 til 1200 i 1887, 1700 i 1888, 1800 i 1889, uagtet der samtidig fandtes 2 andre Bibrade, som kun kostede omtrent halvt saa meget. Da disse ophørte at udgaa, steg Holderantallet endvidere til 2300 i 1890, 3000 i 1891, og det har i de senere Aar været c. 3500. Hvis Prisen først og fremmest var det bestemmende med Hensyn til Holderantallet, da maatte jo „Bien“, der hidtil kun har kostet 56 Øre aarlig, have det største Holderantal.

Hr. F. har imidlertid anført en anden Grund til, at Medlemstallet vilde stige, naar hans Forslag gennemførtes, nemlig den „Lighed“, som derved vilde opnaas ved Afstemninger i Kredse over Delegeretvalg. Vi skulle gerne indrømme, at den nuværende Ordning i denne Henseende frembyder nogle Ulemper, idet man ved Generalforsamlinger i Kredse har en Del Besvær med at stelde mellem hele og halve Stemmer i DBF. Ofte blive halve Stemmer optalte som hele, ja undertiden saa vel endog saadanne Medlemmer af Amtsforeningen, der slet ikke ere Medlemmer af DBF., Lov til at afgive Stemme paa Delegerede. Dette tror nu Hr. F. avler stor Misfornøjelse. Vore Erfaringer gaa ikke i den Retning. Vi tro, at i en Mængde Kredse ere de Delegerede, som vælges, næsten selvstændige til Valget dels ved deres Dugttighed som Biablere, dels ved deres Interesse for Sagen. Derfor vilde Valget rimeligvis saa det samme Udfald i de fleste Kredse, hvis Stemmerne kunde optælles mere nøjagtig. Skulde det imidlertid vise sig, at der virkelig herskede megen Misfornøjelse med denne Ulempe, da kunde den jo fjernes paa en simplere Maade, nemlig derved, at Ketten til at dele en Stemme i DBF. mellem 2 Medlemmer ophævedes, uden at derfor Medlemsbidraget forandrede. Dette Forslag har for nogle Aar siden været fremme ved et Centralmøde, nemlig den Gang det

endnu i Følge Foreningens Love var tilladt at dele 1 Stemme mellem 4 Medlemmer. Man vedtog rigtig nok kun at nedsætte Tallet 4 til 2; men der var ikke ringe Stemning for helt at ophæve Delingsbestemmelsen. Hvis dette vedtoges, da antage vi, at Stemmetallet (Holderantallet) maaske vilde forøges noget; men „Medlemstallet“ vilde uden Tvivl foreløbig formindstes betydelig. Risikoen ved denne Ændring vilde dog ikke være nær saa stor som ved en Nedsættelse af Medlemsbidraget, og de af Hr. F. paapegede Ulemper ved Afstemninger i Kredse vilde maaske derved kunne fjernes.

Vi ville ikke just paastaa, at vi ere begejstrede Tilhængere af dette Forslag; men vi tro paa den anden Side, at det næppe vilde medføre noget væsentligt Tab for Hovedforeningen i økonomisk Henseende. Ulemperne kunde derimod let blive større for Kredse, idet disse vilde miste mange Medlemmer, hvis det skulde kræves, at Kredsmedlemmerne ogsaa skulde være Medlemmer af DBF. Hvis man derimod gav Kredse fri Hænder i denne Henseende, saa vilde Bestemmelsen rimeligvis blive temmelig virkningsløs, idet Kredse jo i det Tilfælde meget godt kunde fastholde Bestemmelsen om, at Medlemmerne to og to kunde være fælles om et Blad.

Vi antage, at Danmark for Øjeblikket har 30—40 Tusinde Biablere. Af disse ere med Foreningens nuværende Ordning omtrent hver 6te Medlem af DBF. Dette er sandelig et meget stort Tal. Hvor mange Fjertræablere er der mon her i Landet? Vi kende det ikke, men vi antage, at der er mindst 100,000. Hvis dette er Tilfældet, da ere kun hver 20de af disse Medlemmer af Fjertræablerforeningerne. Er der derfor nogen særlig Grund til at mene, at DBF.'s nuværende Organisation lægger Hindringer i Vejen for dens Vækst? Vi tro det ikke, og derfor ville vi fremdeles tilraade stor Varsomhed med at ændre denne Organisation. Saa længe en Sag er i kraftig Vækst, skal man vogte sig for at forstyrre dens Udvikling.

Begrænset Angelleje.

Af Hans Ersklev, Kalundborg.

(Fortsat).

Der er næppe noget andet Emne, der i de senere Aar er blevet saa ofte behandlet i udenlandske Bibrade, navnlig amerikanske, som ovennævnte. I Amerika og England drejer Striden sig om, hvor stort et Under-

rum man skal give en Bifamilie, naar Yngelreden indskrænkes til dette Rum (ved Gitter) og eet eller flere Overrum anvendes til Delingsbatter. Engelftmændene ville da bruge enten 10 eller 12 Lavnormalrammer, Amerikanerne 8 eller 10 Langstroth-Rammer. Til Enighed er man ikke naaet, og dertil naar man vel aldrig, fordi Svaret maa blive forskelligt i forskellige Egne.

Forholdet er ganske vist anderledes hos os, da her i Reglen kun ønskes udslynget Honning, og i dette Tilfælde vil man hos stærke Familier aldrig behøve at begrænse Yngellejet saa stærkt før Hovedtrækket. Hvis Hovedtrækket imidlertid er slet, enten paa Grund af Vejrliget eller paa Grund af Egnens almindelige Træfforhold, da kan det være i høj Grad fordelagtigt at indskrænke Yngelreden, fordi Bierne ellers netop ved det ringe Træk stadig opmuntres til at hngle og derved forbruge alt det indbaarne Forraad. Jeg kan nu ganske vist ikke tænke mig en Slags Stade, der under saadanne Forhold kunde regulere sig selv, altsaa indskrænke Yngelreden uden Biablerens Hjælp. Derimod antager jeg rigtignok, at Biablerens Arbejde med at foretage denne Indskrænkning af Yngelreden ingenlunde er lige let i alle de her i Landet bekendte Stadesformer. Meningen med Indskrænkningen af Yngelen er jo denne: at bevare en hel Del flydte Honningceller til Høst for Biableren, medens disse ellers vilde blive tømt, for at Bierne kunde anvende Honningen til Yngelpleje. Kunde man under de nævnte Forhold (Slet Hovedtræk) have al Honningen i nogle Tabler, al Yngelen i andre, da vilde dette give den letteste Behandling, fordi Bierne altid ere mest tilbøjelige til at benytte til Yngelen den Honning, der findes i selve Yngeltabellerne. og den, de kunne modtage af Flugtbierne ved Indgangen. Nu kan man ganske vist ikke just saa Honningen saaledes fordelt; men det er dog klart, at der i høje og meget store Kammer i Almindelighed vil findes langt mere Honning omkring Yngelen end i lave Kammer. Lad os kun se, hvorledes det i et honningfattigt Lar fer ud i f. Eks. et 12×12 " Stade sammenlignet med et Lavnormalstade midt under Hovedtrækket. I det førstnævnte Stade vil man finde al Honningen i Yngeltabellerne, rimeligvis ikke en Draabe i Magasinerne, hvis man har fundet det Umagen værd at sætte disse paa. I Lavnormalstadet vil man derimod finde maaske de to Trediedele af hele Honningsforraadet i Magasinerne eller i yngelfri Tabler bagved Yngelreden. Allerede denne Omstændig-

hed nødvendigvis ikke Indskrænkning af Yngelreden naar saa ofte i Lavnormalstadet som i 12×12 " Stadet. Skal det endelig ske, saa anvender jeg hertil Gitter, dette er efter min Mening langt finere og lettere end at lede efter alle de tykke Tabler, som man maaske oven i Købet slet ikke har i tilstrækkeligt Antal, naar man skal bruge dem. Lad os nu tænke os, at Varet fremdeles skrider fremad med slet Træk, hvad gør saa Biableren med 12×12 " Stadet? Han lader som oftest være med at høste Honning, medens jeg høster mine Magasiner og — fodrer. Derfor tillader jeg mig at mene, — jeg taler jo her som Biabler, ikke som Redaktør — at 12×12 " Stadet passer slet til flette Honningaar. I gode Honningaar passe alle Stader, og de passe „næsten“ lige godt.

Det vilde dog være en Stam ved denne Sammenligning at forbigaa vort „mest udbredte Stade“ (næst efter Ruberne), nemlig 10×12 " Stadet. Skal det nu have lige saadan en Ribas som 12×12 " Stadet? Nej, ikke ganske. Det Stade er i flette Honningaar ikke nær saa slemt, fordi Kammerne ere mindre. Der kan det dog lade sig gøre ved itide at indskrænke Yngelreden at saa nogle Honningtabler frelste ved at flytte nogle Yngeltabler med lidt Yngel udenfor Dronningens Rækkevidde.

I Amerika benyttes jo mange forskellige Kammerformer; men den mest udbredte er dog uden Tvivl Langstroth's ($17\frac{5}{8} \times 9\frac{1}{8}$ "). Uagtet denne Kamme er 3 " lavere end de to af vore mest udbredte Kammer, har man dog følt noget af den her fremdragne Ulempe ogsaa ved den, fordi den er saa stor. Derimod har man i England, hvor man jo som bekendt næsten udelukkende benytter Lavnormalrammen i Yngelrummet, ikke følt disse Ulemper, naar man alene lægger an paa at høste udslynget Honning.

Man vil jo let se, at de foranstaaende Udtalelser slet ikke omhandle „Stade-Konstruktionen“, som Forhandlingen i Randers skulde have drejet sig om. Men Forhandlingen drejede sig i Virkeligheden om, hvorledes man under slette Træfforhold kunde sikre sig et Honningudbytte. Til dette Spørgsmaals Besvarelse har jeg forsøgt at yde et lille Bidrag ved ganske let at berøre det farlige Kammer-spørgsmaal, der jo som bekendt kan bringe visse Folk i Fyr og Flamme.

Vilde man nu spørge mig: Er det nu ogsaa ganske vist, at Lavnormal-Kammer er den bedste Kamme i den omtalte Henseende? Kunde det ikke tænkes, at en lavere

Ramme var endnu bedre, f. Eks. 7" Højde? Saa vilde jeg dertil svare: Det er meget muligt. Jeg har endnu ikke prøvet det. Derimod har jeg prøvet alle de af DBF. anbefalede Rammer (og 6—7 andre); men af disse er der ingen, som med Hensyn til Biablerens lette Afgang til at høste den af Bierne tilvirkede Honning kan maale sig med Lavnormal-Rammen.

Disse Bemærkninger havde jeg ønsket at bringe frem ved Diskussionsmødet i Randers; da jeg imidlertid var forhindret derfra, fremkomme de her.

Grønnings Løfte-Apparat.

Af Jøppesen, Staby, Ulsborg.

I Fjor anbefalede Hr. Grønning i en af sine Artikler for Begyndere et Apparat, som han, saa vidt jeg erindrer, kaldte et Sammenhængs- og Løfte-Apparat. Det skulde tjene til i Foraarsstiden at løfte en hel Familie, baade Tavler og Bier, fra et Stade til et andet. Det bestod af et Bræt af samme Brede som Tavlebærernes Længde og af passende Længde til at dække alle Tavlerne. Mod begge Ydersider var boret Huller i saadan Afstand, at Skruer gennem dem kunde fastgøres i Tavlebærerne, naar Apparatet lagdes umiddelbart hen over dem. Ovenpaa Brættet var anbragt et Haandtag, hvorved man paa een Gang kunde løfte de faststruede Tavler med paasiddende Bier over i en anden Bolig. Dette skulde være bedre og lettere end at løfte Tavlerne over en efter anden, idet Bierne næsten alle skulde blive siddende paa Tavlerne.

Da jeg hvert Foraar flytter alle mine Familier over i andre, omhyggelig rensede og efterfete Boliger, lavede jeg mig straks et saadant Apparat; men Glæden var desværre kun kort. Bierne bleve i høj Grad irriterede af Skruernes gnavende Lyd i Tavlebærerne og forlod Tavlerne næsten allesammen, stönt jeg arbejdede baade forsigtigt og hurtigt. Da jeg havde overflyttet de næsten bitomme Tavler, maatte jeg selvfølgelig ogsaa have Bierne over, og det var adskilligt mere besværligt end ellers; thi for det første vare mine ellers saa stikkelige Bier i høj Grad brede, og for det andet vare en hel Del vandrede ind under Flyvebrættet og ned ad Benene.

Smidlertid: Et Forsøg er intet Forsøg, og et Par Dage efter prøvede jeg Apparatet igen, men med samme Resultat; denne Gang traf det sig tillige saa uheldigt, at en af Skruerne traf paa en Knast i Table-

bæreren og derfor gik stærkt ned. Kanten af denne Table gik derfor ud til Siden, og den kunde ikke føres ned sammen med de andre Tavler i det ny Stade.

Med andre Ord: Apparatet er i høj Grad upraktisk, Operationen tager meget længere Tid end ellers, Bierne forlade Tavlerne og blive meget ophidsede. Kommer Uheld til, ødelægges let en eller flere Tavler og maaste nogle Bier eller Yngel. Fordele: ingen, som jeg kan se.

Naar jeg skriver dette, sker det ikke for at komme Hr. Grønning til Livs; vi vide jo Alle, at han er dygtig Praktiker, men for at bede de Biablere, der maaste have prøvet det uhenigtsmæssige Apparat, ikke at opgibe Overslytningen. Dette, at Bierne om Foraaret komme fra det gamle urene Stade over i et fuldstændig rensed og efterset Stade, anser jeg for yderst vigtigt, og jeg mener, at det Held og det gode Udbytte, jeg har haft af min Biavl, for en stor Del skyldes Overslytningen, der foretages grumme let og uden Uheld ved ligefrem at flytte den ene Table over efter den anden. Giver man et Puft Røg ind under Tavlerne, som jeg altid løsner en Times Tid forinden, ville saa godt som alle Bierne følge med, og jeg har aldrig haft Uheld derved; men jeg har mærket, at efterhaanden som Øvelsen bliver større, og især efter at jeg har ophørt med at give Røg foroven, kan jeg saa flere og flere Bier med.

Den, der een Gang har set Biernes Fryd over at komme i et rensed og godt Stade, vil ikke lettelig undlade, alene af den Grund, fremtidig at overslytte alle sine Familier, ikke at tale om det Gavn, det gør mod Møl og mange andre Ubehageligheder.

Den første Anvisning til at omslytte Bisfamilier om Foraaret fra eet Stade til et andet med samme Rammemaal — er saavidt vi mindes fremkommen fra os her i Bladet for 6—7 Aar siden. Vren derfor tilkommer dog en engelsk Biavler, der først havde fremsat den Tanke. Vi prøvede da at følge Anvisningen, og vi fandt os udmærket tilfreds dermed — den første Gang, uagtet der jo var et temmelig betydeligt Arbejde forbundet dermed. Senere have vi imidlertid erfaret, at denne Omslytning paa ingen Maade er usarlig, idet den meget let kan medføre Tabet af Stadets Dronning. Derfor have vi i de senere Aar ikke tilraadet denne Omslytning, og vi ere fremdeles utilbøjelige til at tilraade den, om end maaste de af Hr. Jøppesen givne Vink baade kunne lette Arbejdet og

formindste Faren for Dronningtab. Denne Fare kan naturligvis formindstes endnu mere, naar Arbejdet udsættes til Sværmetiden, da Bierne i Reglen selv kunne erstatte den tabt Dronning; men paa den Tid vil jo Arbejdet paa den anden Side søges i meget høj Grad derved, at Bifamilien netop er stærkest i den Periode. Den Fordel, der opnaas ved Omflytningen, nemlig, at Staderne kunne blive grundig rensede og udbedrede baade indvendig og udvendig, er ganske vist ikke ringe; men det stiller sig dog tvivlsomt for os, om denne Fordel opvejer det betydelige Arbejde, som Omflytningen medfører, da Staderne dog ogsaa uden denne ret vel kunne renses og vedligeholdes, og da Omflytningen ganske vist medfører en betydelig Forstyrrelse for Bifamilien. Red.

Der er Forskel!

Af Karl Kleeqild.

Til den paatænkte Biablsubstilling i Bejle den 12., 13. og 14. Juli for alle Danmarks Biavlere vil der blive anvendt indtil 250 Kr. i Præmier. Samtidig holder Fjerkræforeningen ogsaa Udstilling i Bejle; den anvender 570 Kr. til Præmier. Til Fjerkræforeningens Udstilling 28.—30. Juni i Nykøbing paa Falster vil der blive anvendt 2000 Kr. til Præmier. Ved den nordiske Fjerkræudstilling i „Tivoli“ 20.—24. Juli agtes anvendt 3000 Kr. til Præmier foruden Ekstrapræmier og Væspræmier. Fjerkræforeningen talte ved Nytaar 1884 3273 Medlemmer (deraf 2259 i Aarhus og 1014 i den fjøbenhavnste Forening). „Den danske Biablerforening“ talte sidste Aar ca. 6000 Medlemmer (ca. 3500 hele Stemmer).

Men der er ogsaa Forskel paa Bierne og Hønsene. Bierne stikke! Hønsene kradse! Et velpasjet Bifolk giver aarligt paa flere Egne af vort Land et Nettogennemsnitsudbytte af 20 Kr. og det kan tilbørlig passes ved Lejlighed og med 41 Dages Arbejde aarligt. Bierne gør megen Gavn ved Blomsternes Befrugtning og de gør ingen Skade. 10 velpasjede Høns kan ogsaa give et Nettoudbytte af 20 Kr. aarligt, men de skal passes hver Dag. Gaa de frit ude, gør de megen Gavn ved at fange Orme og Larver. Men gaa de frit ude i Foraars- og Sommertiden, gør de stor Skade i Have og Mark og særligt paa Staldgødningen, hvor der ikke habes Hus over Møddingen.

Ensk Biavl.

Af G. S. H. Gravenhorst.
(Skrevet for at oplæses ved den amerikanske Biablerkongres).

Med Fornøjelse efterkommer jeg Anmodningen om at udarbejde en Artikel til Mødet i St. Joseph, og jeg vælger naturligvis gerne det Emne, som man har meddelt mig, at der ønskes Oplysning om. Skønt dette Spørgsmaal i og for sig er saa omfattende, at jeg godt kunde skrive hele Bind om det, vil jeg dog gøre min Artikel saa kort som mulig.

Biablen er meget gammel i Tyskland. Beretninger, som vise dette, naa saa langt tilbage som 400 Aar før Christi Fødsel. Allerede den drifstige Sømand Pytheas fra Massilia (det nuværende Marsailles), der var samtidig med Alexander den Store, fortælles os, at han havde lagt Mærke til, at Beboerne paa Tysklands nordlige Kyst ved Bredderne af Floden Ems brugte Honning til at lave Mød af. Junius meddelede, at en Sværm Bier slog sig ned paa Svingremmen og Stafet af en Landse, som før Slaget ved Arbua mod Cheruserne (Aar 11 før Chr.) var stuet ned i Jorden foran Lejr-Kommandanten Hostilius Nasilus Telt i Drusus' Lejr. Endvidere fortæller Plinius om, hvorledes man i Nordtyskland havde fundet en 8 Fod lang Honning-Table, som var taget fra en Klodskube, det vil sige en Kube hugget ud af en Træstamme. Han fortæller, hvorledes Germanerne (d: Tyskerne) i gamle Dage dreve Biavl i Skovene og Haverne; i levende Træer udhuggede de Høliger til Bierne, eller ogsaa anbragte de Kuber, som de ligeledes havde hugget i Træ, nær ved deres Huse. Navnlige de slaviske Love vise, at der fandtes baade tilkæfede og utilkæfede Bihuse allerede i det 5. Aarhundrede efter Kristus.

Den største Udvikling, Biablen nogen- sinde har haft i Tyskland, fandt Sted i den saakaldte Middelalder. Denne Udvikling begyndte allerede ved Christendommens Indførelse; fra den Tid af voksede nemlig Forbruget af Bøks, i Form af Uls og Rærter stadigvæk. De Oplysninger, som ere blevne tilgængelige for os gennem de Skrifter, som ere efterladte i Klostre og Kirker, vise, at Biablen gav et uhyre stort Udbytte; det ses især af Beretningerne om de Afgifter af Honning og Bøks, som Bønderne aarlig maatte betale. Saaledes gik det til, at Handelen med Honning, Bøks og Mød i Middelalderen naaede sin højeste Blomstring. Store Mængder af

Biavlprodukter bleve over Hamborg og andre Søstæder udsorte til Spanien, Konstantinopel, Syrien og Palæstina. Denne Biavlens blomstrende Tilstand blev i høj Grad fremhjulpet ved den Interesse, som blev vist den af Fyrster og store Godsejere. Man danne de saakaldte Zeidler-Selskaber (o: Biavlerforeninger). Disse bestod af Folk som selv røgtede Bier, men ogsaa af Folk, der gav sig af med at opkøbe og rense Honning og „flare“ Boks; de holdtes allestammen for „Zeidler“.

Disse Zeidler-Selskaber sluttede sig nøje sammen i større Foreninger, der fik særlige Rettigheder og Privilegier. De beskyttedes af meget strænge Love. Kun dygtige Biavlere bleve optagne som Medlemmer. De valgte Dommere og Ældermænd af deres egen Midte (de saakaldte Staroster). Skovene bleve delte i Distrikter, og hvert Distrikt stod under en Zeidler; flere Distrikter danne saa et Selskab, som for det meste havde et meget stort Antal Stader under sig. Det øvre-lusatianske Zeidler-Selskab havde f. Eks. 7000 Stader. Zeidler-Systemet blomstrede særlig i Mark Brandenburg. I en ligesaa betydelig Maalestof havde det udviklet sig i de saakaldte kongelige Bigaarde i de bairiske Skove i Nærheden af Nürnberg. I Aaret 1538 var 2 Distrikter ligesaa meget værd som en Ro.

Men desværre, fra denne Tid af gik det stærkt ned ad Balke med Biavlens i Tyskland. Paa Grund af Reformationens Indførelse sank Bokspriserne betydeligt; thi de straalende Lys blev slukkede i de fleste Kirker. Men det, som hidrog allermeest til Biavlens Forfald i Tyskland, det var den frygtelige Trediveaarskrig, der rasede for Religionens Skyld. Ved dens Slutning i 1648 vare de tre Fjerdedele af Tysklands Indbyggere og 80 % af Kvæget gaet til Grunde, og en Tredjedel af de dyrkede Egne var lagt øde. Kun lidt efter lidt, meget langsomt, begyndte Folk igen at tænke paa Biavl. I Løbet af denne Tid havde Betingelserne ogsaa forandret sig i høj Grad. Folk havde lært at erstatte Boks med andre Ting og Honning med Sukker af Sukkerrør og Roer, Sirup osv.; Mødderhyggerierne, som havde været saa kostbare, vare forsvundne; der var hugget meget i Skovene, og paa Grund af den viderebredte Agerdyrkning vare mange af de honningfrembringende Planter blevne udryddede. Den Anskuelse, at Biavlens ikke længere kunde betale sig, blev mere og mere almindelig. Der udtrævedes store og vedholdende Anstrængelser for atter at vække blot nogen Interesse for den. Paa dette Punkt var der flere Mænd, der udmærkede

sig f. Eks. Nikol Jakob i Schlesien, Schirach i Sachsen (han var den første, der gav sig af med at forøge Staaantallet ad kunstig Vej), endvidere Riem, Spigner og Christ. (Christ opfandt Magasinstadet, som bestod af flere Kasser, den ene stillet ovenpaa den anden.) Efter Trediveaarskrigen gjorde Biavlens undtagelsesvis Fremskridt paa de nordtyske Sletter, som f. Eks. ved Mundingerne af Ems, Weser og Elben, og navnlig da i den Del, som nu ligger i Provinsen Hannover og i de tilstødende Egne, hvor uoverskuelige Strækninger ere bedækkede med L yng (*Erica vulgaris*), hist og her ogsaa med Boghvede, og saaledes frembød et godt Eftertræk for Bierne. Her holdtes der Bier, og holdes den Dag i Dag i de bekendte, funde, klotteformede Straakuber. Den Metode, som man følger, er meget rationel. Ved Fodring bringer man Bierne til at afgive talrige naturlige Sværme; naar saa f. Eks. 50 Stader formere sig til 150, saa hvobler man 100 om Efteraaret. I gode Honningaar give disse henved 3700 K Honning og 50 K Boks. Dette Udbytte opnaas hovedsagelig ved at benytte Vandresystemet. Om end man i mange andre Egne af Tyskland ogsaa holdt Bier i Straakuber, saa havde det dog kun ringe Betydning. Kasse- og Klobs-Stader ere næsten forsvundne. Man bruger ikke mere at anbringe Bier i levende Træer.

Der skete nu ikke noget Fremskridt i Tysklands Biavl, før Dr. Dzierzon i 1847 kom frem med sin Opfindelse: det bevægelige Tablestade, der første Gang fremstillede i det Biblad, som Andreas Schmidt fort i Forvejen havde grundet i Eichstädt i Bayern. I Begyndelsen havde han mægtige Modstandere, blandt hvilke var von Berlepsch. Men da denne slog fuldstændig over og gik over i Dzierzons Lejr, og da andre fremragende Biavlere fulgte ham, vandt det ny System stadigvæk Terræn, navnlig efter at man ogsaa havde opfundet Kunsttavler og Honningublynger, og de tykke, østerrigske og ungarske Biavlere Vandreforsamlinger kom i Stand. Den første af disse Forsamlinger afholdtes i Arnstadt i Aaret 1850, og den sidste blev afholdt d. 39. Septbr. i Mar i Wien. Disse Forsamlinger staa altid i Forbindelse med Biavls-Udstillinger. De Biavlerforeninger, som findes spredte over hele Tyskland, have haft den største Indflydelse paa Biavlens Udbredelse og videre Udvikling. For det første have vi i Separatforeningerne (svarende til vore Kredforeninger*), som

*) Medaforens Anm.

bestaar af Medlemmer fra et eller andet Sted. Disse Foreninger holde Møde en Gang om Aaret. Et Antal af disse Foreninger i flere Egne eller Provinser danne i en Stat saakaldte Centralforeninger. Næsten alle Centralforeningerne med Undtagelse af Bajerns og Würtembergs hobe atter sluttet sig sammen til en Tysk Centralforening, som saaledes tæller 20—30,000 Medlemmer. Ved Siden af den tyske østrigsk-ungarske Vandreforsamling, men uafhængig af denne, holder den tyske Centralforening hvert andet Aar et stort Møde og en Udstilling. Den sidste holdtes i 1893 i Heidelberg. Alle de enkelte Centralforeninger faa Understøttelse af Staten. Markt-Foreningen f. Ets., som jeg hører til, og som bestaar af 83 Separatforeninger, har henvend 1680 Medlemmer og faar i aarlig Understøttelse henvend 1200 Kr. Nogle Foreninger faa mere, andre mindre.

Hvert Medlem af en Aredsforening faar Hovedforeningens officielle Blad for en meget lav Pris. Det hannoveranske „Centralblatt“, Hannover Centralforenings Organ, er det mest udbredte Medlemsblad; det udgaar i 13,000 Eksemplarer. Det kommer hver Maaned og koster Foreningens Medlemmer 90 Ore aarlig. Foruden disse officielle Biblade udgives der talrige andre. Ved Siden af disse Blade — der findes omtrent 16 — ved Siden af den Maaske af anden Biliteratur, som fremkommer hvert Aar, og ved Siden af Foreningernes Virksomhed, — arbejde ogsaa de saakaldte Biavlskoler paa at ophjælpe Biavlen; en saadan Biavlskole findes f. Ets. i Oberbach ved Gloden Nidar; Erkehertuginde af Baden har overtaget Protectoratet over den, og hver Sommer gives der flere Kursus, hvori der ogsaa deltager unge Damer. Saa er der ogsaa Pastor Weygandts Biavlskole. Trods det, at man gør sig alle disse særlige Anstrængelser, gaar det dog kun langsomt fremad med Biavlens Udvikling i Tyskland. I de sidste 20 Aar har der endog været Tilbagegang, men nu gaar det fremad, jærlig med Metoden med de bevægelige Kammer. I Aaret 1883 var Antallet af Bistader 1,911,797, saaledes at der var 3,5 Stader paa hver □ Kilometer, og 4,2 Stader for hvert 100 Indbyggere. Efter den sidste Tælling i 1892 var der 1,034,479 Stader, det vil sige 3,8 Stader paa hver Kvadrat-Kilometer eller 4,1 Stader for hvert 100 Indbyggere, hvoraf 31,3 pCt. vare Stader med bevægelig Kammebygning. Desværre har jeg ingen nøjagtige Talangivelser til min Raadighed angaaende Honningudbyttet af disse Stader, men i, hvad der kaldes gode Aar, kan man nok anslaa

Honningudbyttet til 82,000,000 K og Boksudbyttet til 1,000,000 K.

Her maa det bemærkes, at der ikke frembringes meget Tablehoning i Tyskland, da der de fleste Steder ikke er noget Marked for det. Den bedste Honning, der faas af Kuber med fast Tablebygning, er det, som kaldes Løbehoning; i Kvalitet nærmer det sig meget til udslyngt Honning. Tableerne mases ud og anbringes saa i en Si eller et Dørslag, og saa faar Honningen Lov til at løbe af. Det, der bliver tilbage, opvarmes lidt og filtreres saa. Udslyngt Honning og Løbehoning sælges for gennemsnitlig 84 Ore pr. K, den filtrerede Honning for 42—46 O. pr. K. Tablehoning og udslyngt Honning staa i samme Pris. Honningen samles hovedsagelig af følgende Blomster: Frugtblomster, Raps, Esparsette, Akacie eller Honning-Robinia, Vind, Kornblomst, Boghvede og Lyng.

Hvad de Stader angaar, i hvilke man holder Bier i Tyskland, da ere de klotformede Straakuber mest udbredte; de faa Klods eller Kassestader med ubevægelig Tablebygning komme næsten ikke med i Betragtning. Forvirringen med Hensyn til Bygningsmaaden er uendelig meget større i Tyskland end i Amerika, naar der bliver Tale om Bihuse med bevægelig Tablebygning. Den allerstørste Del af Staderne ere byggede som Stabe med flere Etager, den ene ovenpaa den anden; de aabnes paa de Sider, hvor Gablene ere, eller fra Bag siden. I Modsetning til amerikanst Sædbane ere Kammerne i disse Stader anbragte saaledes, at Vængdesiderne hænge lodret. En hel tysk Normalramme er, hvad dens Indhold angaar, ikke meget forskellig fra Langstroth-Kammeret. Der er kun indført saa eller ingen amerikanst Stader her. Blandt de mest brugte tyske Stader kan fremhæves: Dzierzons Dvillingstade, Berlepsch-Stadet, det fireetages Høfstade, Alberts Fløjstade, og det Stade, som jeg bruger, Bogenstjølper-Stadet.

Trods de store Anstrængelser, som man fremdeles gør for at hæve og udbrede Biavlen i Tyskland, er det dog et stort Spørgsmaal, om den nogensinde vil blive bragt op paa det Højdepunkt, som den naaede i det 13de, 14de og 15de Aarhundrede. De mange Blomster, som paa de Tider voksede vildt, ere nu forsvundne, fordi man har indført forbedrede Metoder ved Dykning af Enge, Skove og Marker. Paa den anden Side er der mange honningsfrembringende Planter, som nu ere blevne naturaliserede hos os, saaledes at denne Mangel atter er bleven afhjulpet. Vi Tyskere nære det Haab, at stadigt Frem-

skridt vil følge Biavlen, og det saa meget mere, som vi nu kunne drage Fordel af de Lundersøgelse, som foretages af andre Landes Biavlere; blandt disse maa ikke mindst regnes de af vore Biavler-Brødre i Amerika, som staa allerforrest blandt Fremskridts-Biavlerne. Gud giv Biavlen Held og Lykke. Med dette oprigtige Duffe og med hjertelige Hilsener fra Tyskland beder jeg den samlede nordamerikanske Biavlerforening modtage Forsikringen om Højagtelse fra et af dens Væresmedlemmer.

Wells-Metoden.

Beretning for 1894 fra G. Wells.

Som sædvanlig kommer min Beretning noget sildig, dels paa Grund af Travlhed, dels ogsaa, fordi jeg maatte indhente Beretninger fra mine Nabo-Biavlere, thi uden disse vilde min Beretning kun have ringe Værdi. Det kommer efter min Mening netop an paa at sammenligne Udfaldet af de forskellige Biavls-Metoder, anvendte i den samme Egn. De fleste af B. B. Journal's Læsere ere vistnok vidende om, at 1894 hører til de fletteste Aar, man her i Kent har Beretning om, derfor ville de ikke blive forbavsede over mit ringe Udbytte iaar. Jeg klager ikke; men det er dog ringe i Sammenligning med de andre Aar, siden jeg har begyndt at anvende To-Dronning-Stader. Man maa ikke tro, at alle Biavlere i min Egn ere blevne „Wellsister“, nej det er langt fra saa; men jeg har dog stadig mødt tilstrækkelig Opmuntring til vedblivende at virke for Udbredelsen af min Biavler-Metode. Jeg har dog ofte udtalt, at det er til ingen Nytte for Folk at tro, at det skulde lykkes for dem med min Metode ved simpelthen at sætte to Dronninger i eet Stade og for Resten overlade Bierne til sig selv. I det Tilfælde kunde de næsten ligesaa godt holde fast ved den gamle Straakube. Der er Nogle her paa Egnen, som slet ikke vil høre Tale om andre Bistader end Kuben; tillige tro de, at Honning fra Kuben er stærkere og bedre end Honning fra Kunststader. En Biavler af mit Bekendtskab købte to Kunststader, som bleve befatte med Sværme fra hans egne Kuben. Disse to Stader bleve i nogle Aar passede uden Udgift for Eieren. Han var altid meget glad ved de gode Honning-slumper, han fik, og takkede for dem; men han tog sig ellers slet ikke af disse Stader, og da Pasningen ophørte, døde Bierne naturligtvis tilfaldt; nu staa Staderne tomme.

Han bruger nu atter kun Straakuber, og jeg giver ham Medhold deri, for den Slags Biavlere passe kun Straakuber.

Sidste Foraar besluttede jeg kun at have 8 To-Dronning-Stader i Stedet for 10 (jeg har naturligtvis ingen enkelte Stader), da jeg begyndte at frygte for, at min Egn var overbefolket med Bier, fordi den er meget ringe for Biavl. Vejret var desuden daarligt under Frugttræernes Blomstring, saa at jeg ikke fik meget ved det Træk. Det næste Træk, vi haabe paa her, er Kløver, hvoraf der var faaet meget det foregaaende Aar; men den bliver i Almindelighed slaaet altfor tidlig, saa at Bierne ikke faa den fulde Nytte af den, og da Vejret vedblev at være uheldigt, gav den ogsaa kun meget lidt. Derefter fulgte Esparlette (hedysarum onobrychis) omtrent en Fjerdingvej borte; men denne blev uheldigtvis for os Biavlere slaaet, før den kom i Blomst. Hvidkløver findes ikke her paa Egnen og kun eet Lindetræ en halv Fjerdingvej borte. Efter dettes Blomstring er her meget lidt, hvoraf Bierne kunne hente Forraad ud over det daglige Forbrug. Jeg selv dyrker lidt Chapman's Honningplanter, Hjulkrone, Stenkløver og hepieter mussum for at vedligeholde Blomstringen og opretholde Ingelansætningen saalænge, det er ønskeligt.

Jeg kan ikke meddele, hvormeget det bedste og det fletteste af mine Stader har givet, da jeg ikke har holdt særskilt Regnskab for hvert; men der var ikke stor Forskel. Jeg fik to Sværme, og ved at bruge Dronningcellerne til Smaastader blev jeg velforhynet med unge Dronninger. Da jeg ikke har let ved at sælge Delinger, lægger jeg mest an paa at høste udslyngtet Honning, og fra mine 8 Stader høstede jeg 72 Delinger a 1 R og 524 R udslyngtet Honning, altsaa i det Hele 596 R Honning og endvidere 24 R Boks. Disse Tal give i Gennemsnit $74\frac{1}{2}$ R Honning og 3 R Boks pr. Stade (det meste af Honningen er solgt). Mit Regnskab for 1894 ser saaledes ud:

72 eet R Delinger a 80 D. =	57,60 D.
524 R udslyngtet Honning a 60 D. =	314,40 „
24 R Boks a 180 D. =	43,20 „

Salt 415,20 D.

Udgifter i Aarets Løb
Løn for Arbejdet altsaa

82,00 „
333,20 D.

dette er pr. Stade Kr. 41,55 D. Jeg har ogsaa faaet 4 stærke Smaastader med unge Dronninger, alle disse 4 overvintret jeg i eet Stade, idet Familierne ere adskilte ved 3 gennemborede Træ-Indstud. Disse Dronninger kunne jo gøre Nytte til Foraaret for at erstatte de Dronninger, som jeg

maaste miste i Løbet af Vinteren. Jeg antager, at man vil synes, at jeg har haft et godt Udbytte af mine Bier iaar, naar Forholdene tages i Betragtning. I ethvert Tilfælde er det en tydelig Opgørelse af mit Biavlregnskab for 1894 saa nøjagtig, som det har været mig muligt at give den.

Derneft skal jeg give nogle Meddelelser om mine Naboers Biavl for det samme Aar.

Nr. 1 er en Kubebiavler, der bor omtrent 800 Alen fra mig og saa meget nærmere ved Esparslette-Markerne. Om Foraaret havde han 4 Stader, og har fik om Sommeren 6 Sværme. Ved Trækkets Slutning erklærede han, at han kun vilde fodre 3 af sine Kuber, derfor „bumpede“*) jeg de 7 Kuber for ham, deraf fik han ialt 6 K Honning, altsaa ikke en Gang 1 K pr. Stade. De tre andre Kuber havde hver c. 5 K Forraad, hver af disse gav jeg 10 K blød Kandiskage, som jeg sat op imellem Tavlerne, da det var for sent at fodre med flydende Foder. Af de Tavler, jeg brød ud af de bumpede Kuber, kan Ejeren saa omtrent 2 K Voks. I nogle af disse fandt jeg Tegn paa mild Bipeft.

Nr. 2 bor tæt ved Nr. 1. Han havde kun 1 Kunststade, ingen Kuber om Foraaret. Familien var stærkt angrebet af Bipeft og døde helt bort ved Wikkelsdag.

Nr. 3 bor omtrent en Fjerdingvej borte fra mig, og hans Bier bo tæt ved Esparsfettemarkerne, kun adskilte derfra ved en Vej. Han er Kubebiavler og begyndte Aaret med 4 Kuber, hvoraf han fik 5 Sværme. Om Efteraaret bumpede jeg 5 Kuber for ham, alle funde. Han fik 7 K Honning pr. Kube, og han overvintre nu 4 Familier.

Nr. 4 begyndte med 3 Kunststader, høstede i Løbet af Sommeren 20 Spunds-Delinger, ingen udslyngt Honning, fik 2 Sværme, fodrede om Efteraaret med 10 K Sukker og overvintre nu 5 Stader.

Nr. 5 begyndte med 1 Kunststade, høstede ingen Honning, fik 1 Sværm, fodrede med 10 K Sukker og overvintre nu 2 Familier.

Nr. 6 begyndte med 1 Kunststade, høstede 21 Spunds-Delinger, ingen Sværme, ingen Fodring og ingen Formering.

Nr. 7 havde 1 Kunststade, høstede ingen Honning, fik 1 Sværm, fodrede 30 K Sukker, overvintre 2 Familier.

Nr. 8 havde 2 Kunststader, høstede 21 Delinger, ingen Sværme, fodrede 20 K Sukker, ingen Formering.

Nr. 9 havde 6 Kunststader, høstede 15 Delinger, ingen Sværme, ingen Fodring, mistede 1 Familie af Bipeft, overvintre 5 Stader.

Nr. 10 havde 3 Kunststader, høstede 12 Delinger, fodrede lidt, overvintre 3 Stader.

Nr. 11 havde 2 Kunststader, høstede intet, fodrede lidt, ingen Formering.

Det vil ses, at 12 Kuber ere blebne tagne op, de gav 41 K, altsaa omtrent $3\frac{1}{2}$ K hver; men 10 K Sukker er givet til de andre Kuber, altsaa $1\frac{1}{4}$ K til hver. Desuden har jeg behandlet 20 Kunststader, alle med kun een Dronning i hvert, af disse er høstet 89 K Honning, omtrent $4\frac{1}{2}$ K pr. Stade; men disse have faaet 90 K Sukker, altsaa $4\frac{1}{2}$ K pr. Stade. Meget mere Foder vil udfordres for at holde dem ilive indtil Honningtrækket næste Aar.

Der er flere Biavlere her paa Egnen; men de Dplysninger, man kan saa om disse, ere meget upaalidelige, da de ikke have sørt noget Biavlregnskab. Jeg har dog god Grund til at tro, at de ikke have haft bedre Udbytte end de foran omtalte. I eet af disse Bierer drukuede desværre alle Bierne, 4 Familier, ved en Oversvømmelse i dette Efteraar. Der er ogsaa Grund til at tro, at mange af de omtalte Stader ere angrebne af Bipeft. Man vil maaste anse denne Beretning om mine Naboers Biavl for meget kort; men den er dog tilstrækkelig til at opstille en Sammenligning mellem det forskellige Udbytte af Biavl dels i Kuber, dels i Kunststader med 1 Dronning og dels i Kunststader med 2 Dronninger. Jeg har modtaget adskillige Beretninger fra Biavlere, hos hvilke Udbyttet af En-Dronning-Staderne er endnu mere forfælligt end her angivet fra Udbyttet af To-Dronning-Staderne. Jeg har undgaaet at nævne Navne; men hvis Nogen vil komme til mig for nærmere at undersøge Sagen, da kan jeg bevise, at min Beretning stemmer med Sandheden.

Jeg maa dog ikke glemme at tilføje, at jeg har givet mine Bier 192 K Sukker for at sikre deres Overvintring; men denne Beføstning er naturligvis medregnet i de anførte Aarsudgifter. Jeg antager, at ovenstaaende Beretning vil være et nyt Bevis for, at To-Dronning-Stader, naar de behandles rigtig, betale sig langt bedre end baade Kuber og Kunststader med enkelt Dronning.

*) „Bumpe“ er at støde den udtrommede Kube mod Jorden, saa at Tavlerne løsnes.

Fra Kredse.

Ribe Amos BF. holdt sit aarlige Delegeretmøde i Rikkenborg Kro aften den 20. Oktober med følgende Dagsorden: 1) Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. 2) Fremlæggelse af Regnskabet til Revision og Godkendelse. 3) Vedtagelse af Budget og Virksomhedsplan for det kommende Aar 1895. 4) Indbetaling af Medlemsbidraget fra 1. Oktober 1894 til 1. Oktober 1895.

Efter at Formanden i korte Træk havde givet et Overblik over Virksomheden i det forløbne Aar — hvoraf fremføres: Udarbejdelse og Vedtagelse af ny Love; Afholdelse af Møder med Foredrag og praktisk Undervisning i Viavl; afholdt ca. 40 Møder af Bandleger C. F. Grønning. Desuden er der uddelt Pengebidrag til enkelte Kredse til et Beløb af c. 50 Kr. og endelig foretaget et Fællesindkøb af Kunsttabler m. m. Der fredees til Behandling af Budgettet og Virksomhedsplanen for Aaret 1895, og det vedtoges bl. a. at afholde en Viavlsudstilling i den sidste Halvdel af September Maaned 1895, og valgtes der en Komite til at forestaa Forberedelserne til Udstillingen, bestaaende af følgende Herrer:

Lærer H. H. Sørensen, Bældbæk; Lærer Gjording, Brizbøl; Snekker H. Friis, Tjæreborg; Gaardejer Kr. Madsen, Rødkær; Gartner Jensen, Gammelby Mark; Gartner S. Petersen, Esbjerg; Gdejer J. Nørby, Farsø; Kr. J. Raas, Rødkær. Hvilken Komite blev bemyndiget til at supplere sig med flere Medlemmer paa Bladsen. Komiteen har fri Raadighed med Hensyn til Arrangementet af Udstillingen.

Endvidere vedtoges at anvende c. 200 Kr. i Sommeren 1895 til Fremme af Viavlen i Ribe Amt, og vedtoges ligeledes ved Udstillingen i Esbjerg ikke at uddele Medaljer som Præmie, men derimod uddeles Bøger, Redskaber eller Penge. Præmierne ville blive Præmietagerne tilstillede inden 1. Novbr. 1895. Det bestemtes, at der ved næste Aars Delegeretmøde som afholdes i Holsted, skal afholdes Foredrag og Diskussion om Eftermiddagen, medens Formiddagen anvendes af de Delegerede til Ordningen af Kredsenes indre Anliggender.

Som Bestyrelsesmedlem i Stedet for Landinspektør Klausen fra Varde, som havde bedt sig fritaget for sit Hverv som Medlem af Bestyrelsen, valgtes Lærer H. H. Sørensen fra Bældbæk ved Esbjerg.

Som Revisorer valgtes d'Her. Maler

Larsen og Sadelmager Ehlers, begge fra Ribe.

Hermed var Dagsordenen udtømt og gaves Ordet dernæst til Maler Larsen, som indledede en meget livlig Forhandling om Sygdomme blandt Bierne, navnlig raadden Yngel og Bipeft, og undlader jeg herved ikke offentlig at udtale en Tak til Hr. Larsen for den gode Maade, hvorpaa han indledede Forhandlingen, som desværre varede saa kort paa Grund af Togenes Afgang.

Til Efterretning for Medlemmerne skal jeg blot tilføje, at der atter i Aar vil blive udsendt Skemaer til Besvarelse, og bedes Kredsformændene sørge for, at Besvarelsen bliver saa fuldstændig som mulig, da dette vil have sin Betydning for Viavlens Fremme her i Amtet. Endvidere vil der blive foretaget Fællesindkøb af Kunsttabler af rent dansk Bivoks, og maa jeg paa det bestemteste anmode Kredse om at indsende Bestillingerne samt Vokset, der ønsket forarbejdet, i behørig Tid, saa at saadanne Ubehageligheder, som indtraf for en enkelt Kreds's Vedkommende, for Fremtiden kan undelukes.

Med Hilsen

J. B. Schmidt.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt den 12te December sin aarlige Generalforsamling i Højstolehjemmet i Roskilde. Mødet aabnedes af Sekretæren, N. S. Kristensen, Himmelø, der meddelte, at Formanden, Gartner Fr. Wendt, var syg og derfor ikke kom tilstede. Derefter gaves Beretning om Foreningens Virksomhed i 1894, som væsentligt havde bestaaet i afholdte Møder, hvoraf Mødet i Trægaarden særligt var vellykket. Det vedtoges ikke at trykke nyt Dplag af Foreningens Love, men tilføje ny Medlemmer et Eksemplar af Hovedforeningens Vedtægter. I Stedet for Næstformanden, N. Sørensen, Rorup, der frabad sig Genvalg, valgtes Gaardbestyrer J. Larsen, „Strandgaarden“. Det bestemtes, at Virksomheden i 1895 skulde bestaa i Afholdelsen af Viavlsmøder i Taagerup eller Gundsølille og i Maj Maaned i Sengeløse og i Trægaarden; ved St. Hansdag i Herthadalen og et Møde i Vorup. Omse Viavls Møder andre Steder, kan det ske ved Henvendelse til Sekretæren. Det vedtoges ikke at afholde Udstilling i 1895. Næste Aars Generalforsamling agtes afholdt i Roskilde Højstolehjem Onsdag den 11te December 1895. Derefter talte N. S. Kristensen om Honning og Voks. Et nyt Slags Afspærringsgitter blev fremvist. Medlemsbidraget er 2 Kr. aarligt, og ethvert Medlem faar Foreningens Medlemsblad „Tidskrift for Viavl“ samt nogle

Smaa-bøger frit; Foreningens Medlemmer kunne faa Bøger tillaaens ved at henvende sig til N. S. Kristensen, Himmeløvb.

Kellerup og Omega's BF. holdt den 12te December 1894 sin aarlige Generalforjamling, hvor Regnskabet blev fremlagt og godkendt. 1) Det blev vedtaget, at Foreningen, saafremt de nødvendige Midler kan skaffes til Veje, vil afholde en Udstilling af Viablsprodukter og Redstaber i Kellerup i kommende Sommer. 2) Det oplystes, at Foreningens Medlemmer havde indvintret 126 Trugstader, 10 Kuber og 2 Høststader. 3) En kort Fremstilling af Forhandlingerne paa Centralmødet afgaves af Rbmd. Bertelsen. 4) Endelig blev Hr. Rbmd. Bertelsen af Kellerup valgt som Delegeret til Centralmødet til næste Aar, hvis Foreningen til den Tid er fuldtallic til at sende en saadan. — Efter Forhandlingen foretoges Valg af ny Bestyrelsesmedlemmer. Valgte bleve: Andreas Thomsen af Sjørsklev (Genvalg), Snekter P. Katballe af Kellerup og Lærer Hvorslev af Alntofte. Til Formand valgte Lærer Hvorslev og til Sekretær Snekter P. Katballe.

Foreningen har virket ikke lidt udadtil, idet der her i Egnen er en hel Del ny Begyndere i Viabl (men som endnu staa udenfor Foreningen); nogle have endog saa temmelig store og velbeholdte Bigaarde. Dog have de sidste 2 a 3 daarlige Bjaar (for vor Egn) hæmmet lidt paa Begejstringen for Sagen, men der arbejdes kraftigt og med Haab om, at vi til kommende Sommer skulle faa et godt Bjaar, og Sagen dermed endnu mere Fremgang. Hr. Træhandler S. Antonsen og Hr. Rbmd. Bertelsen styldte vi megen Tak for deres rolige og dygtige Arbejde i Viablens Tjeneste.

S. Hvorslev,
Lærer og Organist.

Ekko fra Staderne.

Samsø, d. 17. Decbr.

I Onsdags d. 12. ds. vare alle mine Bier ude for at rense sig ved 7 ° R. Varme. Det var en Fornøjelse at se paa dem. Nu haaber jeg paa en god Overvintning, om vi end faa Vinter lidt sent.

A. E. Haagen sen.

Uggerstev, Odense, d. 19. Decbr.

I 5 Aar har jeg holdt „Tidskrift for Viabl“, og jeg er glad ved det, thi efter min ringe Mening er det i alle Maader et vel redigeret Blad. Jeg beder Dem at fortsætte i samme Spor, og De kan være

forvisset om, at enhver rettænkende Viabler er Dem taknemmelig for Deres Virksomhed i Viablsagens Tjeneste. Jeg er ligesaa glad for de udenlandske Artikler som for de indenlandske. Særlig Artiklerne „Dronningavl“ lægger Beslag paa min Opmærksomhed, thi jeg er ingenlunde blind for, at man maa udvikle Bierne's gode Egenskaber. Jeg hører ogsaa til de Smaa i Samfundet og vil gerne forbedre Raarene for mig og mine. Da jeg i Sommer af Kubriken „Spørgsmaal“ faa, at De anslaar Indtægten af 30 Stader til 6 a 800 Kroner aarlig og mener, det er utilstrækkeligt til en Familiez Underhold, med mindre man har et eller andet Erhverv ved Siden, forundrede det mig. Jeg indrømmer, at en Mand kan sagtens have et Erhverv og endda passe Bierne. Endstønt, bor han paa Landet, kan han rigtig godt leve af 6 a 800 Kr. Jeg har ikke haft 600 Kr. før i Aar og har endda haft Penge tilovers til Stader og Bier m. m. De kan tro, jeg maatte passe paa, der var intet at rutte med. Jeg har nu 9 befolkede Stader, 2 tomme, 1 Kubestade. Jeg driver Havedbrug paa 3 Epr. Land, Havedprodukterne affætter jeg dels paa Egnen og dels i Odense. Den største Part Landarbejdere slaa sig igennem med 2 a 300 Kr. aarlig Indtægt, og deraf maa desuden betales Husleje. Nej man er ikke saa flot vant paa Landet, man kan nok nøjes med smaa Indtægter og endda slaa sig igennem, thi man regulerer sine Udgifter derefter. Man bør derfor være de Mænd taknemmelig, der have hævet Viablen til sit nuværende Standpunkt. Og Doolittle har i Sandhed Ret, naar han i Aargangen 1892 i Afhandlingen „Gode Raad“ saa smukt skriver: Vi Viablere bør takke Herren, at han har bilsignet Verden med den slittige Vi, thi den er i Stand til at høre den fattige og Ringe i Samfundet til bedre Raar.

H. P.

Gaonlige Vink.

Vejret (22. Decbr.) har i den sidst forløbne Maaned været gennemgaende mildt med 2—3 ° Varme om Dagen. I det ved Frysepunktet om Natten. Kun i ganske faa Natter have vi haft svag Frost, navnlig ved Daggry. Taaget eller regnfuldt Vejr har været fremherskende. Solen har dog nogle Dage været fremme, og derfor have Bierne i flere Bigaarde holdt Udflugt i Middagsstunden. Saadant mildt Vintervejr uden hyppige Udflugter er efter vore Erfaringer netop heldigst for Bierne paa denne Aars Tid, fordi de kun fortære lidt og ikke udsættes for at gaa tilgrunde ude i den kolde Luft.

Døde Bier paa Flyvebrættet. Netop i saadant mildt Vintervejr, som vi have haft i den

sibste Maaned, hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stader ser nogle (15–20) dode Bier liggende paa Slyvebr ttet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Udflugt og paa deres Vej ind paa Stadets Bund truffet disse dode Bier liggende. At de levende da slæbe de dode ud, er n rmeft Tegn paa, at Familien er stærk. De dode Bier ere i Almindelighed gamle og udslidte, saa at de alligevel ikke havde nogen Vardi for Familien. Hvis de udslidte Biers Antal er meget store, da kan dette tyde paa Sygdommen Vireg b hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vejrs forfigtig aabne Stedet, rense Bundbr ttet og Indgangen, lægge c. $\frac{1}{3}$   blod Kandisfage i Foderaabningen og derefter paffe Stedet meget omhyggelig, ogsaa ovenover Foderet.

Kandisfage. I en Gryde h lendes $\frac{1}{4}$ Pot varmt Vand og deri under Omrøring 6   lyst Kandisgrus eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøren over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at aftales. Naar Sirrupen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og helser den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kandisfage, som let kan brydes med Hænderne eller staves med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at slæbe ved Tallerkenen.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning eller Sukker i Januar, da Biernes Forbrug paa denne Varsid kun er meget ringe (c. 1   maanedlig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvinttringen 1. Oktbr. endogsaa kun har haft 12   Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nod, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Stavler imidlertid har et Stade, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Varsid frelse Familien fra Hungerst den ved i Foderaabningen lige over Biernes S de at nebl gge c. $\frac{1}{2}$   Kandisfage eller Honningtable. Bierne maa naturligvis have fri Udgang til dette Foder; men Foderaabningen bør øvrigt tildækkes omhyggelig med Klude eller S kkest j, for at Biernes Varne ikke skal undvige. Efter højst 14 Dages Forløb maa man se til Foderklumpen og forny den, hvis det meste af den er forbrugt.

Vandfodring. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Anskuelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligevel ikke saa sjældent i danske Bigaarde, at eet eller flere Stader lider af T rstn d. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i foldt Vejrs bruse stærkt og komme frem paa Slyvebr ttet uden at slyve op til Renjelsesudflugt. Da det samme Tegn kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rense Indgangen for Smuld og dode Bier og aabne den helt. Hvis Bierne derved komme i N  i Løbet af en Timestid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vebbliiver derimod Uroen, da bør man vandfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden sn verhalset Flaske, der rummer $\frac{1}{2}$ –1 P egl. Den skylles omhyggelig og slydes derpaa helt med fogn Vand, der er afkølet til 30–40 . Halsen overbindes med et enkelt Lag tæt Lærred, og T mmelen sættes over

Mundingen, medens man vender Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Foderaabningen, som derefter tilpaffes omhyggelig. T rstn d hidrører uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet saaledes, at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere lejrede. Naar Bierne da søge Forraadet paa de yderste folde Tavler, finde de dette krystalliseret. Det kan da ikke opl ses uden Tilfætning af Vand. Da Vandfodring om Vintereften megel let fremfalder for tidlig Ingelantning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes for i den milde Varsid (Foraaret).

Indgangene bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udtræves vel ikke nogen meget stor Nabning, men jo mindre denne er, des lettere sker det, at den tilstoppes af dode Bier og Voks-smuld. Derfor foretrakke vi at holde Indgangen aaben paa denne Varsid i en Bredde af c. 8". Hos Stader, der staa stærkt udsatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 4"; men man bør da jævnlig med en blød Pind rense Indgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I m dfat Fald udsætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i foldt Vejrs, hvorved mange gaa til Grunde.

En kan jo nu ventes hver Dag. Naar Solen i foldt Vejrs skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbageskastes Solstraalerne ofte saaledes, at de lyse gennem Stadets Indgang og l kke Bierne frem til Renjelsesudflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Indgangen bør dog ikke lukkes, da dette vilde hindre Luftfornyelsen i Stedet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 5) paa Slyvebr ttet, saaledes at Luften har Udgang til Stedet under dette Bræt. Skyggebr ttets Størrelse maa rettes efter Slyve-

Fig. 5. Skyggebræt.

brættets Størrelse; men det maa helst være 10" langt og 4" bredt. Det sammes fast paa 2 tiledannede Lister, een ved hver Ende. Disse Lister ere i den mod Stedet vendende Ende $\frac{1}{2}$ " høje, i den udadvendende Ende 1" høje. Listerne kunne dog ogsaa være $\frac{1}{4}$ " høje overalt. Naar Skyggebrættet lægges tæt op til Indgangen, hvilende paa disse Lister, danner det altsaa en Fortj ttelse af Indgangen, som i høj Grad bidrager til at holde Voksstraalerne ude, men dog giver Luften Udgang. Da disse Skyggebrædder tillige beskytte imod Blæst, bør man helst nu anbringe dem paa deres Plads og ikke borttage dem, for der maatte indtræffe Dage med mildt Vejrs uden Snek tte; thi paa saadanne Dage vilde en Renjelsesudflugt være gavnlig for Bierne, hvis de s le Trang dertil. Man bør altsaa ikke søge at l kke Bierne til en saadan Udflugt paa anden Maade end ved Borttagelse af Skyggebrædderne. Disse anbringes igen ved Solnedgang.

No.  vrigt kommer det paa denne Varsid an paa at holde alle Forflyvelser borte fra Bierne. Mejerer, som i visse Egne ere flemme til at banke med N bbet paa Slyvebr ttet for at  de de fremkommende Bier, kunne holdes borte ved at anbringe et R t med $\frac{1}{2}$ " Masker omkring Slyvebr ttet.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Hvormange Bifamilier er der for Tiden her i Landet, og hvormange af dem ere i Kunststader? (S. S. M.) — S.: Vi have endnu ikke modtaget Opgørelsen for den sidste Stadetælling; men vi antage, at her er mindst 150,000 Bifamilier med c. 50,000 Kunststader; Resten Kuber.

Nr. 2. Hvilke Bivoliger ere de mest fordelagtige, praktiske og lettest at behandle? (S. K.) — S.: DBF. anbefaler for Tiden de 3 Stader: 10×12 " Stadet, 12×12 " Stadet og Labnormalkstadet. En nærmere Beskrivelse af disse 3 Stader vil De finde i Smaaskrift Nr. 10 „Ledetraad i Viabl" under Betegnelserne „Andersen's Stade", „Møller's Stade" og „Erstlev's Stade". Alle tre ere gode Staderformer.

Nr. 3. Kan det i det kommende Foraar lade sig gøre at oversføre Bier fra et Hus med 9×9 " til et Hus med 10×12 " Rammer? og i bekræftende Fald spørges: Hvorledes skal det udføres og paa hvilken Tid? (S. K.) — S.: Overslytningen kan meget godt udføres uden Uheld, om just ikke i Foraaret, saa i Forjommeren. For at give Anvisning til Arbejdets Udførelse havde det været rart at kende lidt mere til det gamle Stade end just Rammerstørrelsen. Vi ville nu gaa ud fra, at Stadet er et Høststade med 30 Rammer 9×9 " i 3 Etager, 10 i hver Etage. Vi tænke os, at Bierne ere indvintrede paa 16 Rammer, 8 i hver af de 2 nederste Etager. Tidligt i Foraaret, helst i April, paa en mild Dag omslyttes Tablerne i Stadet saaledes, at Bierne komme til at befinde sig alene i nederste Etage, dog bør de besatte Tablers Orden saa vidt muligt bevares. Alle ubesatte Tabler udtages. Bliver der for lidt Plads i nederste Etage, da anbringes nogle yngelfri Tabler fortil i 2den Etage. Paa den første rigtig varme Dag i Maj udtages disse Tabler af 2den Etage, Bierne børstes tilbage i Stadet, Tablerne udskræses og tilpasses til 10×12 " Rammer, hvori de fastbindes med et Par Jærntæftraade. Af den ældre Tableholdning anvendes flere Tabler paa lignende Maade, saa at man faar udbyggede 10×12 " Rammer nok til at fylde Rummet over nederste Etage med saadanne Rammer hængende paa tværs over de gamle 9×9 " Rammer i nederste Etage. 10×12 " Rammerne maa hvile dels paa en med et Par smaa Skruer befæstet Liste

paa Forvæggen, dels paa en tilsvarende Liste, der er befæstet paatværs 11 " længere tilbage i den øverste Etage. De ny Rammer dækkes foroven med Dæklbrædder, og bagtil lukkes med de gamle Glasindstøb. Naar Bifamilien i Løbet af nogle faa Dage har fastbygget Tablerne i de ny Rammer, udtages disse een for een for at aftage Jærntæftraadene, hvorefter Rammerne paa ny indhænges fraoven ligesom i et Trugstade. Under godt Træk ville de saaledes omdannede Tabler i Løbet af 2—3 Uger blive benyttede af Bierne dels til Yngel, dels til Honning. Naar derpaa Dronetiden (den Tid, da der findes fuldtudviklede Droner) indtræder, kan den egentlige Oversføring foretages paa en stille varm Dag, idet Høststadet flyttes et Par Allen tilbage. 10×12 " Stadet sættes ind paa den ledige Plads, og de 7 besatte 10×12 " Rammer indhænges midt i Underrummet. Derefter udtages de besatte 9×9 " Rammer een for een af det gamle Stade med de paafibdende Bier. Disse afbørstes ned i det ny Stade. Hver Gang man har to saadanne nøgne Tabler, tilpasses og indbindes disse i en 10×12 " Kamme, som derefter indhænges i det ny Stade. Naar alle Tablerne ere oversførte, ordnes disse saaledes, at Yngeltablerne henge samlede bagved en tom udbygget Table, der anbringes nærmest ved Stadets Indgang. Bagved Yngeltablerne anbringes de Tabler, der kun indeholde Honning. Narjagen til, at Oversføringen bør foretages i Dronetiden, er denne, at Dronningen meget let kan gaa tabt derved, og Bifamilien bør da være i Stand til at skaffe sig en ny. Den her beskrevne Oversførgsmaade kan naturligvis ogsaa anvendes, naar det ny Stade er et 12×12 " Stade eller et Labnormalkstade.

Nr. 4. Har man Erfaring for, at Bierne ikke søndergnave Papgitterne (L.) — S.: Ja, baade i Tyskland og her.

Nr. 5. Kan det til disse benyttede Pap faas i Blader? Jeg antager nemlig, at det da kunde benyttes til at beklæde Staderne indvendig. Væggene behøvede da ikke at være høvlede, og man vilde derved saa ganske tætte Vægge. (L.) — S.: Om samme Slags Pap kan faas i hele Blader, vide vi ikke, men det vilde vistnok blive for dyrt til det Brug, da det er c. $\frac{1}{3}$ " tykt. Vi antage derimod, at man til Beklædning af Stader indvendig meget godt kan benytte almindeligt glat Pap af c. $\frac{1}{12}$ " Tykkelse, naar dette overmales med almindelig Fernis. Det har her i Landet flere Gange været paatænkt at gøre Forsøg hermed, Fabrikant Dr.

Bebersen, Tved, har f. Eks. for et Par Aar siden talt om noget lignende; men vi have hidtil ikke hørt noget om Udsalbet deraf. Det er meget rimeligt, at en saadan Vefklødning af de indvendige Vægge i Underrummet vilde være meget formaals-tjenlig.

Nr. 6. Jeg har en Del Biværk, som staaar i Aar. Kan dette tage Stæde ved at staa saadan til hen paa Vinteren eller endog til Foraaret? (N. C. N.) — S.: Hvis Biværker henstaaar paa et tørt Sted i tilbækkede Aar, kan det godt holde sig til Foraaret uden at gaa i Gæring eller mugne. Er Stedet ikke rigtig tørt, da bør Biværket „stampes“, d. e. stødes sammen med Enden af en tyn Stok, og gemmes i et Aar, som fyldes helt deraf og derpaa lukkes saa tæt som muligt.

Nr. 6. Hvis der er megen krystalliseret Honning i Biværket, kan denne saa ikke stilles fra Boksæt ved Smeltning i et Vandbad og derefter sig? Kan den Honning krystallisere og holde sig frisk? (N. C. N.) — S.: Den største Del af Honningen kan nok faas paa den Maade (Bundsaldet bør ikke tages med), og den vil baade kunne krystallisere og holde sig; men den Slags Honning faar dog altid en ubehagelig Smag af Værket og en svagere Honningsmag, saa at den paa ingen Maade kan maale sig med god udslynget Honning.

Nr. 8. Hvad forarsager Mødens Gæring, hvorledes fremstynedes den, og hvorledes standses den? (N. C. N.) — S.: Gæringen forarsages af en meget lille Plante, en Svamp, der kan formere sig med en forbausende Hurtighed, naar heldige Betingelser ere tilstede. Disse Betingelser ere: et Emne, der kan nære Svampene, tilstrækkelig Fugtighed, Varme og Luft. Jo stærkere Varmen er, des hurtigere foregaar Gæringen. Den kan standses enten ved altfor ringe Varme eller ved Udelukkelse af Lufttilførsel.

Brevkasse.

Medlemskort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsformand og godtgør, at han er Medlem for 1896. Kredsformanden skriver da paa det gamle Korts Bagside: „Medlem for 1896“ og derunder sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemskortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., udstedes ny Medlemskort.

Ny Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsformand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaafrister, naar de kunne bevise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsformand ikke findes, kan Medlemmer ligeledes saa Lovene og Smaafrister tilsendte, naar Posttvingningen indsendes til DBF.'s Sekretær.

De Kredsformænd, som ikke have tilstrækkeligt Dplag af Smaafrister og Love, kunne erholde jaadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgive det Antal, som de formentlig ville faa Brug for.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Februar 1895 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det saavel med Hensyn til uabonnere som abonnere viljer en er Tjenestepligt for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af Bladet komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenten, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Udsendelses-Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altsaa nægter at skaffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren (dette kaldes „anmeldt“) — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at skaffe Nummeret, da bede vi om at faa Meddelelse derom. Vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsummelse.

Kuponen paa dette Blads Side 28 er bestemt til at afslippes for hos Kredsformanden at bevise vedkommende Holders Medlemsret, hvis Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paagældende Egn ikke har nogen Kreds.

Udstillingen i Vejle i Juli 1895. Planen for denne vil blive optaget i næste Nummer.

Kundgørelser.

Olieræddiken og Skovfladbælg.

For dem, som til kommende Foraar kunne ønske at gøre Forsøg med ovennævnte Planter, tjener til behagelig Underretning, at jeg i den følgende Sæson vil kunne levere Frø til rimelige Priser og langt under de Priser, det udbydes fra tidligere opgivne Steder i Tyskland.

Bestillinger ønskes helst i Løbet af Vinteren, og saa paa Frø af andre Diplanter, saavel til Mark som Have.

I Januar Nr. af Tidsskriftet venter jeg at kunne meddele en Del Oplysninger angaaende de samme Planter, dels fremkomne ved egne Forsøg og ved Meddelelser baade herhjemme og fra Udlandet.

St. Jørgensbjerg ved Roskilde.

Franz Wendt.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Voks købes altid til højeste Pris. N. S. Kristensen, Himmelo, Roskilde.

80 Bd. sin Hvidfløver-Honning

i 2 Blikkesholere, hver med c. 40 B, kunne faas for 50 Ore pr. B hos

Erstev, Kalundborg.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100 hos

Erstev, Kalundborg.

De forte Etiketter koste 45 Ore pr. 100.

Utkommen er og faas i alle Boglader:

A. B. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Bivoldsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Ore indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange
Ertitværelser fra bekendte Bivoldere, hvori de fremhæve
Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Høllstebro.

150 Pd. lys og ca. 250 Pd.

brun Honning

a 45 og 40 Ore pr. $\mathfrak{B}$ staar til Salg hos **Jens
Sansen**, Glæsborg Mark pr. Grenaa.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Ny-
landsvej 4, Kjøbenhavn F.

Honning-Sedler, („Hvorfor bør man nyde
Honning“ og „Honningens Anvendelse“), udgivne
af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-
salg, Ibet Salgeren tilføjer sin Adresse — faas a
10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Regte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ertitpedition. Voks byttes.
R. Schmidt, Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Set. Med Tavlerne
følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Regte Bivoks

høbes til højeste Pris og betales straks efter
Varernes Modtagelse. Forespørgsler bekværes om-
gaende.
Chr. Riegels,
Viborg.

Rupon til Afklipping.

Undertegnede er Holder af dette Eksemplar af „Tids-
skrift for Biavl“ og bered Medlem for 1895 af
Danmarks Bivablerforening.

№

Præds

Honningen och dess Användning

af Hans Erslev

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga.
Pris 50 O. faas hos Erslev, Kalundborg, og hos
H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø.
i Primærker.

Et større Parti

fin krystalliseret gul Honning a 45 Ore pr. $\mathfrak{B}$
er til Salg i større og mindre Partier hos **R. N.
Pedersen**, Rahbetsminde pr. Troldehede.
Siden 1891 tilkjendt 5 Præmier for Bier og
Bivolds Produkter.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader**
og **Blavlsrodkaber**, der siden 1869 have været
anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).
Illustreret Prislister paa Forlangende.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:
Maryland Melange Nr. 1 pr. $\mathfrak{B}$ 1 Kr. 00 Or.
do do Nr. 2 pr. $\mathfrak{B}$ 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. $\mathfrak{B}$ 0 — 65 —
De volle Kanaster (anbefales Ikke-Røgere.) 45 —
Schag, fin, let pr. $\mathfrak{B}$ 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst
10 $\mathfrak{B}$ leveres Tobakken frit paa Modtagerens
nærmeste St. Paa 20 $\mathfrak{B}$ gives desuden 10 pCt.
Rabat.

Lærer **M. Jensen**,
Bjelttrup, pr. Svendborg.

Centrifugeret Prima hvid forseglet Honning
høbes i Partier a mindst 3 a 500 $\mathfrak{B}$. Prøver,
med Opgivelse af Partiets Størrelse m. m., ind-
sendes til Kjøbenhavns Honninghus.

P. A. C. Müller.

Indhold af dette Numer.

Abbott, Charles Nash	5
Begrænset Ungelleje, af Hans Erstlev	15
Biaaret 1894	9
Biværk	27
Der er Forskel, af Karl Kleeschild	18
Dronningavl, af Henry W. Price	10
Ekko, af H. C. Haagenen og H. P.	24
Gavnlig Binf	24
Garing i Mod	27
Kellerup BF., af J. Hvorslev	24
Kulturplanter for Biavl, af Franz Wendt	8
Løsteapparater, Grønningss, af Jeppefen	17
Medlemsbidraget i DBF.	14
Oversføring	26
Pagtilve	26
Papvægge	26
Ribe Amt's BF., af J. B. Schmidt	23
Roskilde Amt's BF.	23
Stovsladbælg, af E. Dalgas	13
Smelting af Honning	27
Stadeformene	26
Tyff Biavl, af C. S. Gravenhorst	18
Wells-Metoden, af G. Wells	21

stilling, og den skal finde Sted jaaledes, at et Udvalg af 3 Medlemmer vælges f. Eks. af 1. Kreds til at bestemme og præmiere i 2. Kreds, og paa lignende Maade fra 2. til 3. Kreds, og saa fremdeles. — Dog som Undtagelse for ovennævnte og i Betragtning af, at Hovedforeningens Centralmøde er bestemt til Afholdelse i Fredericia i 1897, overlades det til Bestyrelsen at tage under Overvejelse, om der i nævnte Anledning, uden at Hjemmepræmieringen bortfalder, ved Siden af kunde arrangeres en Udstilling i Fredericia i Sept. n. A. — Det vedtoges enstemmig for 1897 at modtage Pengebidraget fra Hovedforeningen i Stedet for Vandrelærere og at lade Biavlsmøder afholde i Kredsen ved dens egne Biavlslærere. — Forslaget om af Foreningens Kasse at gøde et Bidrag af ca. 40 Kr. til hvert Medlem af indtil 2, der i 1897 vil stede at gennemgaa Biavlslærerskolen i Kallundborg, stillede for det kommende Aar i Bero. — For at støtte Dronningavl i Kredsen blev det paa Formandens Forslag vedtaget af Foreningens Kasse at yde Overfergent Bjerregaard et Bidrag af 1 Kr. pr. Dronning, indtil 25, som han i det kommende Aar avlede og folgte. Salgsprisen maatte da ikke overstige 4 Kr. pr. Dronning.

Fredericia, d. 21. Novbr. 1896.

C. Bjerregaard, Sekretær.

Skanderborg Amts BF. afholdt den 19. Novbr. en godt besøgt Generalforsamling i Horsens. Formanden, Mads Hansen, bød Velkommen og oplyste Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Regnskabet fremlagdes og godkendtes; af dette fremgaar, at Foreningen har faaet fra Sparekassen for Horsens og Omegn 50 Kr., fra Horsens Landbrugsforening 30 Kr., fra Horsens ny Landbrugselskab 25 Kr., fra Thyrsing-Brads Herreds Landboforening 20 Kr. samt at Kontingentet har været 173 Kr. 50 Ore; Pengene har navnlig været anvendt til Møder og Redstaber. Til at møde ved Hovedforeningens Møder valgtes Mads Hansen for 3 Aar og til Suppleant Stovrider Carljen, Bygholm, og til Næstformand genvalgtes for 2 Aar Simon Pedersen, Grumstrup, til Kasserer og Sekretær for 2 Aar valgtes Skræder L. Sørensen, Hornshjld, istedetfor Dinesen, Bjerge, som nægtede at modtage Genvalg, til Revisor for 2 Aar genvalgtes Morten Sørensen, Lundumsfov. — Kontingentet for 1896—97 skal være betalt inden 1. Septbr. 1897 for at faa Penge nok til Bortlodning af Biavlskredstaber som Foreningen afholder hvert Aar, derefter foretages Bortlodningen.

Handers og Omegns BF. af-

holdt Generalforsamling d. 14. November paa Højstolehjemmet i Handerås. Forhandlingsemner: Regnskabet fremlagdes og godkendtes. 2. Det vedtoges at bestille Tidsskriftet for 1897 senest d. 14. Decbr. d. A., og det kan bestilles hos H. P. Rasmussen, Romalt, og hos Gartner Nielsen, Støring, i hans Butik i Handerås. De, som komme med Efterbestillinger, maa selv betale de paaløbende Udgifter. 3. Det vedtoges at bibeholde vore Bedtægter ved Udstillingen sammen med Dyrskuet i Handerås, at indlevere vore Produkter og Redstaber Dagen før Udstillingen, for at Modtagerne kan faa det ordnet i rette Tid. De, som ikke indleverer før Udstillingsdagen, kan ikke erholde Præmie.

H. P. Rasmussen.

Gf. Roskilde Amts og Ransø-Tune Herreders BF. afholdt sammen med den lokale Fjerkrækreds en Udstilling i Dagene 18. 19. og 20. Sept. i teknisk Skole og Gaard i Roskilde. Det var en meget fyldig Udstilling baade af Fjerkræ og Biavl. Biavlsubstillingen tog sig meget smukt ud, men Bladsen, der var tilbød Biavlen, var for lille, saa det udstillede maatte sammenpakkes for meget, og Bihusene maatte staa ude i Gaarden. Foredrag blev holdt af Lærer H. Ersklev, Kallundborg, og af N. S. Kristensen, Himmelø. Den sidste Udstillingsdag uddeltes Præmierne af N. S. Kristensen og tilfaldt følgende:

For Honning.

1ste Præmie: Snekter J. Jensen, Ransømagle, H. P. Rasmussen, Koldt. Tomrer N. Pedersen, Sengeløse. N. Hansen, Naarup.

2den Præmie: Gortner N. Larsen, Rorbæk. Tomrer D. Hansen, Tune. Lærer C. Bagger, Hornup. Fabrikant J. Haagenen, Kerslev.

3die Præmie: Stomager C. Andersen, Snoldelev. Jens Hansen, Stærkinds. Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old. Gaardejer Jakob Olsen, Driftbrohus. Stomagerm. N. P. Pedersen, Skibby For Boks.

1ste Præmie: Gartner N. Larsen, Rorbæk.

2den Præmie: Vejmand T. Jensen, Glim. N. Hansen, Naarup.

3die Præmie: H. S. B. Nielsen, Hylinge. Roskilde. Lærer C. Bagger, Hornup. Karetmager P. Jensen, Nygaard.

For Bihuse.

1ste Præmie: Chr. Andersen, Gundsømagle, Holme. J. P. Christensen, Gundsømagle, Holme.

2den Præmie: Tomrer P. Pedersen, Toldebogade, Roskilde. Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old. Gaardbestyrer J. Larsen, „Strandsaaerden“.

3die Præmie: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved.

For Udstyngere.

1ste Præmie: J. P. Christensen, Gundsømagle, Holme.

2den Præmie: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved. Chr. Andersen, Gundsømagle, Holme.

For Samlinger af Biavlskredstaber
2den Præmie: N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde. N. Rasmussen, Kallundborg.

For foræblede Produkter.

1ste Præmie for Kunsttabler: N. S. Kristensen, Himmelø.

2den Præmie for Mød: Karethmager P. Jensen, „Nygaard“.

3den Præmie for Honningfager: Johanne Kristensen, Himmelø.

3die Præmie for Syltetøj: Lars Andreasen, Hornerrup.

Præmierne bestod af Medaljer og Sølv-tøj, samt Foreningens eget originale Diplom. Af Dommerne var de tre fra Gl. Roskilde Amts BF. og to fra Ramsgård-Tunes Herrederes BF. Dommerne fra Gl. Roskilde Amts BF. vare Gartner N. Larsen, Rørbæk; Stomager Chr. Andersen, Snolde-lø og Stomager P. Andersen, Sengeløse.

Udstillingen, der var særdeles vellykket, var besøgt af omtrent 5000 Mennesker.

Anvisning til Mødbrygning.

Af C. F. Grønning.

Naar jeg her giver en Anvisning paa at brygge en velsmagende og holdbar Mød, da indfried jeg samtidig et til mange givet Løfte, om at give en saadan Vejledning. Vel har jeg ved enkelte Lejligheder ved mine Møder omtalt Mød og dens Tilvirkning, og meget anbefalet Biavlere at anvende en Del af Honningoverskudet dertil, navnlig de mørkere Honningstorter, da der heraf kan brygges en ganske fortrinlig Mød. Og hvorfor skulde en god Mød ikke kunde tilbagevinde noget af sin tabte Renome, fordi siger man, Folk ere nu blevne vant til at nyde mere hidsende og stærke Drikke, eller ogsaa skal der drikkes Vin, som i de fleste Tilfælde aldrig har set en Drue, langt mindre at være lavet derpaa; dette sidste tænker selvfølgelig de færreste paa, men nyder Vinen i god Tro; hvor meget mere burde da ikke en ægte Mød anbefales, da den baade er sundere og billigere. Men skal Mød rogenfinde igen blive stattet som god, jund og velsmagende Drik og naa til at blive Herre i sit eget Hns, da maa den største Renlighed og Omhyggelighed anvendes, ligesom alt, hvad Blandingen og senere Møden kommer i Berøring med og opbevares i, være gjort aldeles rent og udfyldt med kogt Vand, for at modvirke urigtige Gæringer og Fejl i Smagen. Ligeledes maa der advares mod at nyde eller byde den søde Bædsfe, som mange laver i Form af ny Mød; thi det er og bliver ikke andet end Honningvand; nej, først efter 1 eller 2 Mars Forløb efter Brygningen, naar Gæringen, Omtapningen og senere Lagringen har været rigtigt udført og passet,

kan man gøre sig Haab om at have en Mød, der i Godhed kan stilles ved Siden af virkelig gode Vine og saaledes bidrage til at indskrænke Forbruget ikke alene af gode Vine, men især det sammenlavede Produkt under forskellige Navne, der sælges i store Mængder hele Landet over; Helbredet og Rengængningen vil ikke lide ved Byttet. — Saa gælder det da først og fremmest at bringe det til at kunne fremstille en Mød tilberedt af ægte god Honning og Vand uden nogenjohelst anden Tilsetning end lidt Humle og Gær, der efter at være fuldstændig afgæret og lagret, er i Besiddelse af alle ønskelige Egenskaber; den maa være aldeles klar, stærk, mer eller mindre sød, uden bitter Smag og endelig maa den være i Besiddelse af Buket ligesom vel aflagrede ægte Vine. — Til Mødbrygning udfordres en Kobbergrubefedel eller emailletet Gryde, Kar og Antere, Tønder eller Øksehoveder. Kobberfedlen maa, lige forinden den skal bruges, stures aldeles blank, Karrene og Tønderne være vel rensede med kogt Sodalud ($\frac{1}{2}$ Pd. til en Spand Vand) samt efter Rensningen henstaa en Dags Tid med rent Vand, derefter udfylles de atter med kogt Vand, forinden de tages i Brug. Skulde der være Tegn til, at Tønderne ere mugne, da maa de udbadskes saa længe til det aldeles er fjernet; i slikt Tilfælde kan det være godt at tage et Par Haandfulde renvadsede Smaasten og komme i Træet sammen med Sodaluden og skulpe det hele godt omkring, da lader Tønderne sig nok gøre rene; men rene maa de frem for Alt være, ellers gaar det galt med Møden. Tønderne, hvori Møden skal henlægges til Gæring, maa helst ikke være ny eller have været brugte til Brændevin, Æl, Eddike eller Sirup, da dette let giver Møden Afsmag, derimod kan Tønder benyttes, hvori der har været Rom, Genever eller Vin, naar de blive rensede som ovenfor anført. — Vandet: Blødt Vand bør altid bruges til Mød. Regnvand er jo nok det bedste, men da dette paa Landet er vanskeligt at bekomme rent, saa maa man hellere benytte rent Kilde- eller Navand eller om havet blødt Brøndvand. For at undersøge, om Vandet er haardt eller blødt, opløser man lidt Soda (1 Par Kvint), i 1 Pægel Regnvand; af denne Opløsning tages 1 Thestefuld til et lille Dglas Vand, man vil undersøge, bliver Vandet straks efter, at Sodaopløsningen er tilsat, stærkt blaffet, da er der megen Stalk tilstede, og som Folge deraf er Vandet haardt, og bliver det slet ikke eller saa godt som ikke blaffet, er Vandet blødt. — Honningen: Ligeom det ikke er ligegyldigt, hvad Beskaffenhed Vandet har,

man bruger til Mødbrygning, saaledes er det af aller største Vigtighed, naar man vil fremstille en god og holdbar Mød, at Honningen er god i enhver Henseende. Det spiller ingen Rolle enten det er den lyse eller mørke (Boghvede- eller Lynghonning), man benytter; man faar, naar man ellers bærer sig rigtigt ad, af begge Sorter en fortrinlig Mød, om end hver med sin Ejendommelighed. Honningen skal være god, udslunget af forjæglede Tavler og godt opbevaret, til den skal bruges; saafremt den er sur eller uren eller høstet af utildækkede Tavler, maa det bestemt fravaades at benytte saadant til Mød, bestemt til at henvælges som gammel Mød; derimod som ny Mød kan det maaske bruges. -- Blandingen: Vandet i Kedlen opvarmes til Kogepunktet og opses derpaa i et Kar paa nogle faa Potter nær, som bliver tilbage i Kedlen. I Karret foretages derpaa Blandingen idet man tilføjer Honningen og rører saa længe om deri, til Honningen er aldeles opløst. For hurtigere at faa dette til at ske og saafremt Honningen er opbevaret i Blikspande og deri fast krystalliseret, da sættes Honningbeholderen ned i Kedlen, hvori er fyldt saa meget Vand, at denne kan flyde deri, uden at der kommer Vand ind i Honningen, ved nu at sætte Fyr under Kedlen, vil det kogende Vand opløse Honningen i Blikspanden saaledes, at man tilbøds kan hælde den flydende Honning ud i Blandingskarret, derved lader Blandingen sig lettere udføre. — Til en god Mød fordræs, at hver Pot Honningvand indeholder 1 Pd. Honning naar det er kogt. For at træffe det rette Forhold benyttes helst en Glasgradestok (til Vædsfer tungere end Vand). I Almindelighed vil 1 Pot Honningvand, der indeholder 1 Pd. Honning, vise 20 Grader, naar det er kogt; Blandingen behøver da kun at være 17 a 18 Gr., thi ved Kogningen vil Vandet fordampe saaledes, at naar det er kogt, vil det vise 20 Gr. eller derover. Et friskt Hønsæg kan ogsaa tilnød benyttes; Egget maa flyde saa højt i Blandingen, at der bliver en Blet tilsynne af Egget saa stor som en 2-Krone, synker det dybere er Vædsfen for tynd og hæver det sig højere er den for fed, dog er Egget aldrig saa akkurat en Maaler, som Gradestokken. — Humle: Som Regel bruger jeg altid nogen Humle tilfat Møden, Omgangsmaaden og Mængden er saaledes: Til hver Anker (40 Potter) tages 10 Kv. god Humle; et Par Dage forinden Brygningen, sættes Humlen i rigeligt Vand til Opblødning, Humlen samt Vandet hældes da over i den rene Kedel og lader det koge 1 Time, derpaa ses det hele op enten i

en Si, der staar paa en Spand eller Ballie, som kan optage Humlevandet, eller ogsaa bærer man sig ad som ved Mbrygning, man tager noget rent Rughalm, folder det, lægger det derpaa i et Tappetar, øjer derpaa Humle og Vand fra Kedlen op i Karret, tapper derfra Humlevandet over i Karret, hvor Honningopløsningen foregaar; alt det kogende Vand, der maatte bruges til Blandingen, kunde saaledes først hældes op i Humlekarret, staa der et Øjeblik, tappes fra og i Blandingskarret, saaledes vilde man faa al Kraften ud af Humlen uden videre Tidsspilde. — Kogningen: Er Blandingen tilstrækkelig opløst og tilpas i Stykken, da ses den over i Kedlen, bringes i jævn Kog og stummes saa længe der viser sig Skum; Kedlen bør dog ikke være helt fuld, da den saa lettere koger over, derefter tager man af Urten i en blank Ste; viser den sig da med større Fruk flydende omkring, men forresten klar, har den kogt nok (kan naas paa 1 a 2 Timer), i modsat Fald maa den koge, til dette er sket. Man bør aldrig lade Urten komme i voldsomt Kog, baade fordi voldsom Kogning forhindrer det udfillede fra at samle sig paa Overfladen som Skum, ligesom man meget let udsætter sig for, at det koger over, og Indholdet saaledes spildes; her gælder det at regulere Fyringen efter Behov. Har saa Urten kogt tilstrækkeligt (der kommer ikke, trods den endnu koger, mere Skum op), da ses den kogende Ur op og kan godt straks hældes i Ankeret, saafremt der er stærke Vaand derom, og det maa der i alle Tilfælde være. Skulde man ikke kunne koge hele Partiet paa een Gang, da maa Kogningen fortsættes til Anker eller Tønde er fuldt; thi fuldt skal Træet være, for at Gæren under den første Gæring kan flyde oven ud af Spundshullet. Gær og Gæring: Ligesom der ovenfor er talt om, at der fordræs Omhu og Akkuratsejse ved Tillavningen, saalædes er Gæringen af allerstørste Betydning for en god og holdbar Mød. Naar Honningvand henvælges overladt til sig selv, da vil Selv-gæring finde Sted efter kortere eller længere Tids Forløb, men kan undertiden lade vente temmelig længe paa sig, derfor indledes Gæringen helst med god friskt Pressegær, c. 3 Kvint til 40 Potter. Gæren udrøres i en Staal sammen med lidt af Urten i affvalet Tilstand og hældes paa Træet, naar Urten er affvalet til Mælksvarme. Saafremt Stedet, hvor Møden henligger til Gæring, har en ensartet Temperatur og god ren Luft (Kælder eller andet frostkrit Rum), da kan Spundset lades aabent, og efter kort Tid vil da Overgæren flyde spagt ud af Spundshullet. En Gang imellem,

naar man ser, at Urten er svunden saa meget ind, at Gæren ikke kan naa oven ud, tager man rent affvalet kogt Vand og fylber saa meget paa, at Gæren atter hæver sig op i Hullet; saaledes fortsættes en 6 a 8 Uger, derefter, naar man ser og hører, ved at lægge Øret til Træet, at Gæringen tilbøds er ophørt, sættes Spundset fast i; et Svikhul med en Bind, løseligt sat i, maa findes. Naar der ikke længere siver Luft ind, naar man løsner Binden, da slaas ogsaa denne fast i. For at kunne undersøge, om Møden er klar efter første Gæring, er det bekendt, at man har isat Tindhane en 2 a 3" højt oppe i Bunden, saaledes at det tykke kan synke ned under Hanens Udløb. Saasnart det viser sig, at Møden er klar, maa den straks omtappes. I et rent og godt udfoldet Klar tømmes den klare Mød over, Bundsaldet hældes ud i en ren Spand, og Ankeret udfylles med Vand, saalænge der viser sig Farve af Grumset; derpaa fyller det et Par Gange med koghedt Vand. Naar Træet atter er tomt og tilbøds affvalet, da fyller Møden atter paa, og samtidig sættes Spundset fast i. For at stille Bundsaldet fra den Mød, der endnu findes deri, syr man sig en Spidspose af Rantlin. Foroven i Ranten er fastgjort en Gjerd af en Pilegren eller af Spanstrør, en stærk Snor er fastgjort deri med begge Enden lige overfor hinanden, saaledes at Posen ved Hjælp af Snoren kan hænge paa et Søm i Bjælken, en ren Spand sættes under Posens spidse Ende. Nu hældes Bundsaldet i, og den klare filtrerede Mød løber langs af Posens Side i en Straale ned i Spanden: dette fylles ligeledes tilbage paa Tønden. Saafremt Møden er brygget saa betids i Efteraaret, at den første Gæring kan være tilendebragt henad Foraaret, da vil Eftergæringen kunne være endt i Løbet af Sommeren, og Møden er saaledes tjenlig til at tappe paa Flaster ved Zuletid. Er den derimod først brygget saa sent, at den første Gæring varer den første Sommer, da vil den næste Sommer medgaa til Eftergæringen, og saaledes hengaa 2 Aar, forinden Møden er færdig. Men deri ser jeg heller ingen Ulykke; hellere maa man vente tilstrækkelig længe første Gang, man har brygget, inden man nyder deraf, naar man saa i Fremtiden passer at brygge lidt hvert Aar, da have vi altid gammel og god Mød ved visse højtidelige Lejligheder. Jeg skal senere give en Anvisning paa, hvorledes Honning i Tavler skal behandles for at blive til god Mød.

Denne Anvisning fremkommer som min mangeaarige Erfaring ved Mødbrygning og ved at støtte mig til en gammel Anvis-

ning i Tidsskriftet for Aarret 1875 af C. W. Hestbech i Lemvig.

Ekko fra Staderne.

Løve, Horsens, 29. Oktbr.

Et To-Dronningstade i en Kube har jeg i Efteraaret fundet hos en Mand, som vilde have en saadan udtrommet og sat i Hus. Kuben var en sildig Sværm fra 1895, og da den ikke havde Forraad nok til Vinteren, blev jeg samme Efteraar kaldt derhen og spurgt tilraads. Det var den Gang for sildigt at hjælpe den med Fodring, og da vedkommende Mand havde en anden Kube, som Bierne havde forladt (vistnok paa Grund af, at de havde haft for stor Sværmefer og saa tilslut mistet deres Dronning), saa jeg Toppen af den ene Kube og satte den anden ovenpaa. Saaledes stod den saa til i Efteraaret; den sværmede ikke i Sommer og var næsten overfyldt med Bier. Egeren købte sig da et Trugstade, sendte Bud efter mig og bad mig komme for at udtromme dem og kaste dem i Huset, og da jeg bruger aaben Udtromning, var jeg saa heldig at se Dronningen Nr. 1 spadserer op i den tomme Kube tillige med rigelig Halvparten af de øvrige Bier. Den anden Halvdel viste sig utilbøjselig til at gaa derop, saa jeg maatte tage lidt Røg til Hjælp, og saa da Dronningen Nr. 2 meget uvillig komme anstigende. Jeg lod hende da gøre omkring, kastede de første i Stedet og satte Kuben med Dronningen Nr. 2 og de tiloversblevne Bier paa den gamle Plads, saa Manden fik to selvstændige Familier ud af det, som ved et senere Eftersyn har vist sig at være folkestærke nok til Vinteren.

C. Jensen,
Storrupgaard, Løve, Brædstrup.

Østlund, Holsted, 7. Novbr.

Her paa Eggen har Honningtrækket været meget slet; d. 1. August kunde Bierne knapt indsamle til Husbehov, og hvis Lyngen ikke havde givet et længere og nogenlunde godt Træk, vilde mangt et Stade ikke engang kunnet have indsamlet til Vinterforbrug, langt mindre til Øverflud. De svage Stader gav slet intet Øverflud, men de folkerige gav vel c. 40 B pr. Stade; men det var omtrent ren Lynghonning, dog paa enkelte Steder en lille Smule Boghvedehonning. Nu skal vi se, hvorledes Øvervintningen vil gaa paa tilbøds Lynghonning. Jeg har iaar indbintret 39 Stader og venter paa en god Øvervintning. — Til Slut en venlig Hilsen til Lærere

og Kammerater fra Biavlstolen i Kallund-
borg. Klaus Jensen.

Yderhede pr. Frederikshavn, d. 12. Novbr.

Maa jeg takke Dem, Hr. Redaktør, for Deres interessante Artikler „Bier og Blomster“ i Bibladet, som jeg haaber De fortsætter (Ja!) Jeg er Haveen og holder af Blomster; jeg har plantet 100 Frugttræer, som trives godt heroppe i det høje Nord og har, stødt kun 5 Aar gamle, baaret stor og god Frugt. Imellem Frugttræerne har jeg mine 35 Bifamilier opstillede, og Bierne have saaledes let ved at besøge Frugttræblomsterne og hjælpe til ved disses Befrugtning. Marius Sørensen.

Gronholt pr. Fredensborg, d. 19. Novbr.

Endsføndt Udbyttet kan være forskelligt efter det Standpunkt, hvorpaa Biavleren staar, saa maa det dog siges, at vi her har haft et godt Bjaar med henved 6 Ugers Hovedtræk; dog indtraf her en Uges koldt og regnsfuldt Vejr ved St. Hansdagstider, hvorved mange Bifamilier afgav Sværmning til Skade for Kubebiaavlerne og enkelte Mobilister med Hensyn til Fornering og Optækning af Dronningen. Jeg har iaar dannet 8 ny Familier og overvintret nu 12 Stader, hvoraf 3 ere Wellstader.

En hjertelig Hilsen til Enhver, som jeg har stiftet Bekendtskab med paa Biavlens Omraade. Christian Bleibach.

Badstue Skole, Flavenfjeld, 24. Novbr.

Honninghøsten her i Vendsyssel har iaar været langt over en Middelhøst. I Gennemsnit er der mindst af hvert velpasset Stade høstet 50 R Honning og af mange helt op til 100 R. Jeg har høstet 800 R af 15 Stader, 8 Høj- og 7 Trugstader. Der er maaste dem, der vil slaa Hænderne sammen og sige: „Driver De endnu Biavl i Højstader; man ser jo aldrig disse Stader behandlede i Tidsskriftet, nævnes Højstadet en Gang, er det mest som et Stade, der hører til Fortiden. Sagen er den, da jeg for 25 Aar siden begyndte at drive rationel Biavl, anskaffede jeg mig nogle Højstader, som den Gang i høje Toner bleve lobpriste baade i Skrift og Tale. Højstaderne har altid for mig givet tilfredsstillende Udbytte. I mit Biavlregnskab for 1882 ser jeg at have høstet 900 R Honning og faaet 4 Sværme af 9 Højstader og 1 Kub. Højstaderne vare meget smaa, 24 Kammer og ikke saa praktiske som nu. For 25 Aar siden var der saa vidt jeg ved ikke et eneste Trugstade her i Landet*.) N. Jensen.

*) Det første Trugstade, der blev offentlig fremstillet her i Landet, udstillede i Svendborg 1878 af Ersev.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 118. Jeg har et dronningløst stærkt Stade, men da jeg formentlig ikke kan faa en italiensk Dronning nu, forespørges, hvor tidligt og til hvilken Pris kan en saadan faas til Foraaret? (R. S.) — S.: Italienske Dronninger kunne faas i April til 8 Kr. pr. Stk., naar vi bestille mindst 6 paa een Gang.

Nr. 119. Hvorledes kan man hos en Bifamilie hvert Aar faa udbygget mindst 3 naturlige Tavler til at forny Bygningen i Ingelreden med? (E. B.) — S.: Den Opgave, De der stiller, er ikke let at løse, netop fordi De forlanger naturlige Tavler. Vil de derimod nøjes med udbyggede Kunsttavler, da er Sagen temmelig simpel, idet De enten kan faa disse Tavler udbyggede ved Ingelbredning i Aarets varme Tid (helt umiddelbart før Hovedtræffet) eller ogsaa kan De faa dem udbyggede under Hovedtræffet i et helt Magazin over Ingelreden, i hvilken de da flyttes ned ved Træffets Slutning. Vi foretrækte ved Ingelbredning paa den anførte Tid kun at ombytte de midterste flette Tavler med de yderste i Ingelreden. Fra denne Plads kunne de da helt fjernes, naar Ingelreden senere indskrænkes, og erstattes med bedre Tavler, der enten ere udbyggede bagved eller over Ingelreden. At faa naturlige Arbejdertavler byggede i Ingelreden kan med Sikkerhed kun ventes hos Sværme eller hos saadanne Kunstsværme, der ligesom de naturlige Sværme slet ikke faa jærdig Bygning at begynde med (Trommesværme, Flugtsværme og Børstningsværme). Hos saadanne anse vi det for rigtigt at benytte den naturlige Byggelyst til en vis Grad. Det kan dog meget godt lade sig gøre at faa een god Bifamilie med en ung Dronning til at bygge endogaa mange flere (indtil 20) naturlige Arbejdertavler i en Sommer; men dertil kræves en Del Arbejde fra Biavlerens Side. I Maj indskrænkes Familien til 4 Tavler, mist imellem disse sættes 1 Ramme med Leder. Er der for mange Bier, anvendes Resten til en Aflægger. Stadet pakkes varmt og fodres langsomt. 3—4 Dage derefter er Tabellen udbygget og belagt. Den udtages, ombyttes med en Ramme med Leder. Den udtagne Table uden Bier indhænges i et andet Stade. Saaledes kan man vedblive i 3 Maanedere.

Nr. 120. Ville Bierne i et Magazin over Ingelreden udbygge hele Lavnormal-Kammer med naturlige Tavler til at gemme Honning i? (E. B.) — S.: Ja, men næsten altid med Dronnevoks.

Nr. 121. Hvorledes faar man de fleste Dronning=Celler anjat under Sværmingen? (C. B.) — S.: Ved, faa snart Bierne begynde at opføre Dronning=Celler, at udføre alle disse og i Stedet for at indsjette en hel Række kunstige Dronning=Celler, i hvilke man anvender Omklæring. Omtrent ligesaa mange vil dog kunne faas ved at udføre de nederste to Trebiede af en Yngeltavle, der i Randen af Snittet indeholder Eg eller nylig udfækkede Larver. I Randen paa den nedadvendte Kant afføres derefter paa hver Side af Mellemvæggen Sideræggen ved Snit af Form som et omvendt V, dog ikke saa dybt, at Egget eller Larven i hvert Snit bestadiges. I disse Udsnit vil der da blive bygget temmelig regelrette Dronningceller.

Nr. 122. I et Kunststade, der i Juni Maaned afgav en udmærket Sværm, udførte jeg 3 Dronning=Celler, som jeg anvendte til Dronningstifte i 3 af mine andre Stader. Det gik godt i de 2; men i det 3die lyffedes det ikke. Da jeg mærkede, at det var galt fat, undersøgte jeg Stedet og fandt da Dronning=Cellen endnu lukket. Jeg tog den da ud og aabnede den. Der fandtes i den en fuldt udviklet, død Arbejdsbi. Hvorledes kan dette forklares? (C. N.) — S.: Naar en nylig udfækket

Dronningforlader sin Celle, kryber en Arbejdsbi derind for at rense Cellen, og det hender da undertiden, at de andre Arbejdere, navnlig efter en Sværming, medens de passe paa de øvrige Dronningceller, atter lukke Laaget til i denne Celle, som den først udløbne Dronning har forladt. Derved kan den Arbejder, som er gaaet derind, blive inde-spærret og maa da dø af Sult. Af denne Grund bør man, naar man i et saadant afsværmet Stade udføres alle Dronning=Celler undtagen een, se meget nøje efter, om denne Celle ikke er ud til tidligere at have været aabnet.

Nr. 123. Antager De, at medfølgende Bitommer, som jeg har lavet i Løbet af en halv Time med en Udgift af nogle faa Dre til Materiale, vil vise sig at være god? (N. B.) — S.: Nej, der er begaaet en Fejl ved dens Forarbejdelse, maasse hidrørende fra vor mindre fuldstændige Beskrivelse paa S. 310. Vi antog nemlig, at det fornd var bekendt, at det Rum (se Fig. 95 A.), hvortil Bitommerens Nedgang fører ned, bør være mindst en dobbelt Bivej ($\frac{1}{2}$ " = 13 mm.) dybt. Derfra fører den skraakstillede Blisplade O op til det Rum B, hvori

Fjedrene ere befæstede. Dette Rum er kun knapt en Bivej (6 mm.) højt. Rummet C benyttes ikke, det er kun til Stede for at udfylde Rummet B saaledes, at B og C tilhannnen have samme Højde som A. Denne Bygning af Redskabet er nødvendig for at give Bierne tilstrækkelig Plads til at vende sig, naar de komme ned i Rummet A. Denne Omstændighed maa ogsaa tages i Betragtning ved Forarbejdelsen af den anden Magasintommer (se S. 310) med de 24 Nedgange; men forøvrigt tro vi, efter vore hidtil indvundne Erfaringer, at den ene Nedgang, saaledes som i Portens Bilommer, er fuldt tilstrækkelig til at opnaa det tilsigtede Formaal, Magasinernes Befrielse for Bier i Løbet af et Døgn.

Nr. 124. I "Nordisk Konversationslexikon" staar om Gedehamfene, at deres Hanner fremkomme af Eg, der lægges af Arbejderne. Hvis dette er rigtigt, maa disse altsaa fremkomme af ubefrugtede Eg ligesom Honningbiernes Droner? (N. F.) — S.: Da denne Meddelelse var ny for os, slog vi straks op i det nævnte Lexikon, 1ste Udgave, 3die Bind, S. 667. Der staar om "Hvepsene", vel nærmest med Hensyn til

Gedehamfene:
"Tilfældt lægges Eg til Hanner og Hanner, men af Redens sautlige Beboere . . ."

Dette kunde jo synes at bekræfte den ærede Indsenders Meddelelse; men det viser sig ved nærmere Undersøgelse, at den sidst anførte Sætning ikke slutter sig til den forangaaende men til den efterfølgende, der lyder saaledes: "hvis Antal kan løbe op til adskillige Tusinde, overvintre kun de befrugtede Hanner". Det er jo mlilig, at den omtalte Angivelse findes i nyere Udgaver af samme Lexikon; men i første Udgave findes den ikke, heller ikke i Dr. Tschernbergs "Injektionkunde", Dr. Hejs' "Fjende der Biene" eller i Holmgrens' "Nyttige og skadelige Insekter". Hvis Angivelsen imidlertid var rigtig, fulgte det jo ikke deraf, at Gedehamfens Hanner fremkom af ubefrugtede Eg, hvor sandsynligt dette end af andre Grunde kan være.

Nr. 125. Da jeg bruger "Lavnormal" og vi har her Eftertref paa Boghvede og Høns, men uvaffe ubetydeligt Træk paa Frugttræer, vilde jeg gerne bede Dem være saa venlig at give mig et godt Raad, grundet paa Deres rige Erfaring angaaende denne Stadesforms Behandling. Nemlig hvor mange Hele- og Halve-Magasiner skal jeg lade lave til hvert Stade? 2 hele og 4 halve er dog vel ikke nødvendig? Jeg

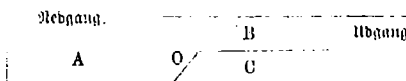

Fig. 95. Porter's Magasintommer. Gennemsnit.

holder meget af dette; dog var jeg meget i det Uklare i Sommer, hvornaar det var rigtigst at bruge hele eller halve Magasiner, derfor var en lille Rettefnor mig meget velkommen? (U. R.) — S.: Til hvert af vore Labnormalstader have vi kun 2 hele eller 4 halve Magasiner, altsaa f. Eks. tit 10 Stader 10 hele og 20 halve Magasiner. De sidstnævnte have jo den Behagelighed, at man i den varme Aarstid aldrig behøver at anvende Indstud i dem for at indskrænke Rummet. Dette kan dog ogsaa undgaaes ved Anvendelsen af hele Magasiner, nemlig ved straks, naar de sættes paa, at flytte nogle Tavler med Bier op deri fra Underrummet.

Nr. 126. Jeg købte et vinterfærdigt 10×12 Stade i Efteraaret af en Nabo, som vilde flytte bort. Da dette Stade blev grundlagt ifjor af en Forjværm paa Ledere, har det en stor Del (jeg antager $\frac{1}{4}$) Drone=Bygning i alle Tavler. Det er min Villie til Foraaret hurtigt muligt at give det udelukkende Arbejder=Bygning ved Hjælp af Kunsttavler. Jeg har tænkt at udføre det saaledes: Sidst i Maj eller jensest først i Juni at affpærre Dronningen (det er den jendte Stalicer) paa 4—6 Tavler med Kunsttavler foran det egentlige Ingeleleje, men den forreste bliver paa sin Plads. — Mener De, at det kan saaledes ske, eller hvorledes bør jeg udføre det paa den tilfældelige hurtigt mulige Maade; thi jeg vilde ret gerne undgaa de mange Droner lige til Kløvertrækket. (U. R.) — S.: Ja, den Plan er god nok, naar Vejret er tilstrækkelig varmt og Trækket godt (ellers maa der fodres). Vi vilde dog gøre opmærksom paa, at Ingeleden ikke bør være ganske uden Dronevoks; $\frac{1}{4}$ af hele Bygningen er dog alt for meget. Endvidere bør De kun indsætte een Kunsttable ad Gangen, og denne bør anbringes midt i Ingeleden.

Nr. 127. Tror De, at en stærk Lugt af Myresyre er gavnlig til Hindring af Smitte af Bipest og ikke skadelig for Bjerne, og hvorledes frembringes en saadan rigtigst? (U. R.) — S.: Vi have ikke selv forsøgt Myresyre paa den Maade; men det er anbefalet af mange, der mene at have dyppet god Virkning deraf. En lille Svamp dyppes i Syren og befæstes i et Hjørne af Boligen, saaledes at Dampene kunne sprede sig blandt Bjerne.

Nr. 128. Er der Forskel paa Myresyre og Uysol og hvorledes ere de respektive latinske Navne derpaa? (U. R.) — S.: Myresyren (Acidum formicarum) er en Syre, der findes stærkt udbredt i Naturen, baade i Dyre- og Planteriget, f. Eks. i Myrernes Tegemer, i Honningbiernes Gift o. f. v. Syren kan dog ogsaa fremstilles

ad femist Vej, og saaledes fremstilles den almindelig til Salg. — Uysol (Lysolum) er derimod en Olie, som frembringes paa forskjellig Maade ved Behandling af Stenful, særlig af Kreofof. Den anvendes meget til Desinfektion, til Udryddelse af Hussvamp o. f. v.

Nr. 129. Hvorfra har Gaytons Sygdom (se S. 246, Nr. 74) Navnet, hvori bestaar den og hvad er dens Aarsag? (U. R.) — S.: Dette Spørgsmaal have vi ikke Plads til at besvare i dette Nummer. Svaret skal komme senere.

Da jeg agter selv at lave en Honning-løsner, og ingen har set, spørger jeg, hvor stor er denne i Handelen, nemlig: hvor mange Celler tager den for paa hver Led? (U. R.) — S.: Redskabet laves i Almindelighed saaledes, at det spænder over 6" (30 Stifter) paa den ene Led og over 2" (10 Stifter) paa den anden Led.

Nr. 131. Bipest? (S. L. og J. J.) — S.: I begge de 2 under Spørgsmaal Nr. 109 og 110 omtalte Ingeleprøver, have vi ved fortsat Dyrkning fundet Bipest-Baciller.

Nr. 132. Ved for ganske nylig, den 23. Novbr., i stille men foldt Bejr at løfte den Prop, der lukker Foderaabningen lige over Biernes Sæde, meget forsigtig, saa jeg Bierne siddende ganske tæt helt op til Tavlebererne. Jeg lukkede straks igen; men jeg er nu blevet bange for, at Stedet ikke har Honning i de midterste Tavler, fordi jeg mindes at have læst, at Bierne ikke sidde paa fulde Honningceller om Vinteren, men kun i tomme Celler eller i Tavlegangene. Skal jeg gøre noget ved det Stade nu? (J. J.) — S.: Den Mening, De her omtaler, kende vi ogsaa; men den stemmer ikke med vore egne Erfaringer. Vi have ofte tidligere prøvet den samme Underjøgelse, endogsaa midt om Vinteren i 6—8° Kulde og fundet Bierne siddende paa ganske samme Maade, som De fandt dem, og naar vi med en lille Smule Røg have drevet dem lidt nedad, have vi fundet, at de overste Celler dog vare fyldte med jorjeglet Honning. I Anledning af Deres Forespørgsel gif vi straks ud, Kl. 2 Eftm., i vor Vigaard for at underjøre et Stade, som vi af flere Grunde have indvintret med et Glasdækk, der er hævet en Bivej, $\frac{1}{4}$ " = 6 mm., over Tavlebererne. Vejret var stille og jnukt, $\frac{1}{2}$ ° Frost, Staderne stod i Skygge. Ikke en eneste Vi saas fremme i det fri. Stadet er et af dem, i hvilke vi prøve den ny store Ingelekramme 40×30 cm. = 15 $\frac{1}{4}$ "×11 $\frac{1}{2}$ " (Bredden nævnt først). Da vi uden den mindste Forstyrrelse løftede den 5" = 13 cm. tykke Tæpperamme op, fandt vi Bierne siddende næsten fuldstændig

rolige tæt op til Glasfjet i Form af en Ellipse, der var 11" = 23,5 cm. bred, idet Længden fulgte Tavlegangene, Bredden gik paa tværs af Tavlerne og omfattede 6 Tavler med tilhørende Tavlegange lige til den forreste Gang mellem Forvæggen og den yderste Tavle. Da hele Vinterlejet bestaar af 9 Tavler, vare de 3 bageste altsaa nu ikke mere besatte, medens de vare det for 2 Maanedes siden. Da alle de besatte Tavler ved Indvintningen indeholdt meget rigeligt Honningforraad, ere vi aldeles overbeviste om, at de øverste Celler i disse Kammer endnu ikke ere tomte. Bierne sidde altsaa i dette Tilfælde for en stor Del paa fylde Honningceller, men dette gælder kun om Vinterlejets øverste Del, hvor den varmeste Luft samler sig. Der er naeppe Tvivl om, at Vinterklyngen i et jaadant Stade slet ikke har den saa ofte lovpriiste Egform, men nærmere Formen af en Kugleallot eller en Ellipsoideallot. — Hvis De i det af Dem omtalte Stade har indvintret Bierne med rigeligt Forraad i de mellemste Tavler, er der, i Følge det her anførte, ingen Grund til at ængste sig, fordi De har set Bierne siddende helt op til Tavlebærerne i Vinterlejet. Er de derimod ikke sikker paa, at Bierne have faaet tilstrækkelig Forraad i de Tavler, bør De i Foderaanbeningen nedlægge $\frac{1}{2}$ —1 Pd. blød Kandisfage og derover god Patning.

Nr. 133. I disse Dage har jeg faaet jæt paa et lille Værk om Bierne fra 1634, som hedder „En liden Traktat om Bierne“. Den indeholder helt mærkelige Ting. Jeg ved ikke, om De kender den, ellers kunde det jo være morsomt at faa nogle Stykker deraf i Tidsskriftet? (Th. V.) — S.: Foreningens Bogsamling indeholder flere jaadanne gamle Skrifter om Biavl, deriblandt Nr. 105 „En liden Traktat om Biers Skødselse“ af Hans Michelsen Nalborg. Udgivet i København 1622, 1632, 1633, 1634 og som Del af en Husholdnings-Kalender 1642. I 1884 blev hele denne Traktat aftrykt heri Bladet. Dette var efter vor Anskuelse et stort Misgreb af den daværende Redaktør, Th. Nielsen; thi vistnok har en saadan Bog, stor literær Interesse, men selvfølgelig har den ingen som helst praktisk Betydning for Nutidens Biavlere. Uagtet Bladet nu er 4 Gange saa stort som den Gang, jævne vi altid Plads i det til de mange fortræffelige udenlandske Artikler angaaende Nutidens Biavl, som stadig komme os i Hænde. Derfor have vi hidtil ikke haft Lejlighed til at optage Stykker af de gamle Skrifter om Biavl, uagtet vi erkende, at de vel kunde have Interesse, naar de under Tiden indtog en besæden Plads i Bladet, altsaa ikke i

saa store Mængder som i 1884. Vi skulle derfor gerne tænke paa ved Lejlighed at optage nogle mærkelige Stykker af andre gamle Biavlskrifter, f. Eks. Hans Hervigh's fra 1649.

Nr. 134. Da jeg iaar har en hel Del Lynghonning, som jeg gerne vil anvende til Mød, beder jeg om en fortattet Anvisning til at lave denne Gudebrif? (S. L.) — S.: Vi have i dette Nr. kun Plads til en meget fortattet Anvisning. (En længere er dog nu med lidt Forjænkelse kommen med paa S. 368). Man bruger 50—90 Kv. Honning til hver Pot blødt, rent Vand, jo mere Honning, des stærkere bliver Møden. Vandet opparmes først næsten til Røgning, derefter tilføjes Honningen og Krydderier (1 Kv. Humle til hver 3 Potter Vand og Skallen af 1 Citron til hver 3 Potter Vand). Røg langsomt i $\frac{1}{2}$ Time og skum omhyggelig. Naar Blandingen er afvalet, tilføjes 1 Kv. Gær til hver 15 Potter Mød, det blandes godt og hældes paa Anker, der maa fyldes helt og have aabent Spunds. Ankeret maa ligge paa et ikke for koldt Sted, f. Eks. en lun Kælder. Stærk Gæring begynder nu i Løbet af saa Dage og varer i ca. 2 Uger. I denne Tid løber Dvergæren stadig ud af Spunds-hullet. Derefter begynder Hovedgæringen, som varer i 3—4 Maanedes. Denne er spagere, derfor maa Ankeret en Gang ugentlig drejes lidt til Siden, saa at Møden naar op til Spunds-hullet, hvorved Gæren fremdeles kan løbe af. Naar Møden ved en Hævertprobe viser sig klar, aftappes den paa et rent Anker (uden at tage Undergæren med) gennem en Lærredspose. Dette Anker luftes med Spunds. Den færdige Mød kan da tappes paa Flaster efter 6—10 Maanedes Forløb.

Et og Andet.

Kunstig Lynild i Biavlens Tjeneste. En østrigsk Stovjoged, Johann Marcikou, meddeler, at han kan faa en flyvende Sværm til at sætte sig ved med et Haandspejl at faste Solstraalernes Reflex nogle Gange ind i Sværmen. Rastes Reflexen paa Stadets Indgang, idet Sværmen drager ud, ophører Sværmningen. — Denne Meddelelse lyder temmelig utrolig; men Sagen kan jo prøves, naar vi igen naa Sværmetiden.

Gaunlige Vink.

Veiret (25. Novbr.) har i den første Uge af denne Maaned endnu været temmelig mildt med jævnlige Udflugter af Bierne. Den 8. Novbr. sit

vi pludselig en kold Nat med -4° R. Vejret blev vel atter mildere, men kan meget sjældent med Flyvevej for Bierne, derimod næsten daglig Regn. D. 15. en lignende kold Nat som d. 8. og derefter temmelig kolde afvekslende Vejr uden Udflugter af Bierne.

No bør fremdeles saa vidt muligt herse i Vigaarden. Derfor kan man dog meget godt jævnlig en Gang daglig eller dog et Par Gange ugentlig tilse sine Stader udvendig. En Urtæthed i et Dag eller et Stades urigtige Stilling (Stævhed eller Ustifterhed) kan nemlig godt rettes uden at forstyrre Bierne. Lytter man ved Indgangen, da bør man kunne høre en ganske svag Bruisen fra enhver sund Bifamilie.

Døde Bier. Naar man om Vinteren jævnlig ser til sine Bistaber uden at aabne dem eller paa anden Maade at forstyrre Biernes Vinterro, hænder det ikke saa sjældent, at man ser nogle faa døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette er enten gamle udsidte Bier, som ere døde inde i Stadet, og som de andre Bier ved en Udflugt have slæbt ud, eller ogsaa er det nogle faa Arbejdere, der ved en saadan Udflugt have vovet sig for langt bort fra Hjemmet og derfor ere blevne saa forkomne af Kulde, at de ved Hjemfarten ikke ere naaede længere end til Flyvebrættet. Da saadanne forkomne Bier undertiden kunne blive liggende i selve Indgangen, bør man helst een Gang maanedlig rense denne med en blød Pind for at sikre Bierne den fornødne Lufttilførsel.

Sne. Under særegne Forhold kan Sneen heri Norden optræde som en særlig Fjende for Bierne, nemlig naar Jorden er sne-dækket, men Vejret mildt og klart Solstik. Solstrålerne kastes da stærkt tilbage fra den blændende hvide Sneflade. Hvis de da finde Vej ind gennem Indgangen, løffe de Bierne ud til en Kænsfelsesudflugt.

De komme frem i Mængde, og et stort Antal af dem finde da Døden ved at sitvne paa Sneen. Naar Indgangen er dækket af løs Sne, opstaar denne Fare ikke; men den Sne kan jo let blæse bort eller to, derfor bør man om Vinteren beskytte Indgangene ved Skyggebrædder (se Fig. 96). Et saadant bestaar af et $\frac{1}{2}$ " ($1\frac{1}{2}$ cm.) tykt Bræt, der er c. 5" (13 cm.) bredt og et Par Tommer længere end Stadets Indgang er bred. Dette Bræt opstilles, naar Sne-læg indtræffer, paa Flyvebrættet (b) 3" ($7\frac{1}{2}$ cm.) foran Indgangen (i) straaet hældende op imod Stadets Forvæg (f). Brættet maa beskyttes ved Hjælp af 2 Som (p), der stikkes ned i 2 Huller, som ere borede i Flyvebrættet, og en Spirvel, der beskyttes saaledes i Forvæggen, at den kan trykke Skyggebrættet ind til denne. Disse Skyggebrædder beskytte ogsaa meget imod Blæst. Hvis der i Vintertiden skulde indtræffe milde Dage uden Sne-læg, bør man dog borttage Skyggebrædderne for ikke at hindre en gavnlig Kænsfelsesudflugt.

De lange Aftener kunne anvendes til at læse gode Skrifter om Biavl og til at forarbejde Stader og Bistaber til Brug næste Aar.

Huff paa at bestille og betale næste Aargang af **Tidskrift for Biavl** inden Jul.

Brevkasse.

Biavlsudstillingen i 1897. De forenede Jydske Landboforeningers Jubilæums-Dyrktue i Aarhus er bestemt til at afholdes 9.—12. Juli 1897.

Smaastryk Nr. 8, Foks-møllene, 2den Udgave, vil forhaabentlig kunne være rede til Udbetaling til de Holdere af Tidskrift for Biavl 1897, som ikke forud have erholdt 1ste Udgave af det samme Skrift.

De **Kredsformænd** i DBF., der endnu ikke have indsendt Kvittering, ledsaget af behørig Attest, for de Tilskud (Penge), som ere bevilgede til deres Kreds for Aaret 1896, paaminde os snarest at have Beløbet hos DBF.'s Sekretær ved Indsendelse af de nævnte Papirer, da det sidst afholdte Centralmøde har vedtaget, at saadanne Tilskud, der ikke ere hævdede, inden Regnskabet afsluttes, ikke maa udbetales.

Er så lev,

DBF.'s Sekretær.

Rettelse. S. 331, Spalte 1, Linie 14 foroven staar „tvekmønt“ — læs „særkommet“. Samme Spalte, Linie 10 fra nedan staar: „Stat“ — læs „Stal“.

DBF.'s Bistandselse har under 2. November indsendt et Andragende til Bestyrelsen for den Raben-Levehauff'ske Fond om Tilskud.

Til Kredsformændene. I Henhold til Bestyrelsen paa Centralmødet 1893 kræves det jo ved Indsendelser om Andragender fra Kredse om Tilskud eller om Bistandselsmoders Afholdelse, at Kredsformændene skal medsende en Liste over Kredsens Holdere af Bladet, da disse jo bestemme Kredsens Stemmeantal i DBF. Efter dette Stemmeantal vil Tilskuddets Størrelse

blive bestemt. I de mindre Kredse vil Afkrivningen af den Holderliste, som Kredsformændene selv bør føre, ikke volde noget meget stort Arbejde, men i de større Kredse med henved 100 Holdere eller mere kan det jo blive besværligt nok. Dette Arbejde vil kunne undgaaes, naar Kredsformændene ved enhver Bestilling af nærværende Blad foruden Holdernes Adresse tillige angiver Kredsens Nummer og Bogstav i Henhold til Listen paa S. 114 i denne Aargang. DBF.'s Sekretær vil da selv samle alle disse Bestillinger for hver Kreds for ved Andragenderens Indsendelse i Maris at kontrollere, om de deri angivne Holderantal stemme med de indsendte Bestillingers Antal. De Kredse, som i den nævnte Liste (S. 114) kun ere henregnede under en Amtskreds uden at have indmeldt sig derunder, bør ved Bestillingerne angive haade denne Amtskreds' Nr. og tillige Kredsen's Navn. Ny Kredse, hvis Formænd ikke ere nævnte i den Liste, bør selv vælge den Amtskreds, som ligger dem nærmest, og benytte dennes Kredsnummer.

Tidskriftet. Prisen paa nærværende Blad er for 1897 ganske usforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. paa 1 Gang bestilles og betales hos Redaktøren, 1.50 Ø. pr. Eksp., paa Posthuset 2 Kr. — I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles hos Redaktøren paa 1 Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthuse i Slesvig 2.90 Ø. pr. Eksp. — I Sverrig og Norge under Kors-

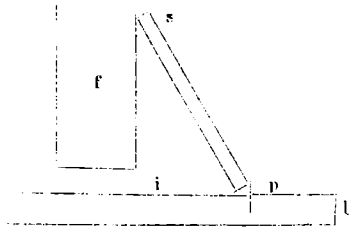

Fig. 96. Skyggebræt.

baand 2,90 D., men paa svenste og norske Posthuse 1,93 D. — I alle Postforeningens Lande under Forsbaand 2,90 D. pr. Eksp. hos Redaktoren

Vi tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de onste at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nyaar, at Postbuddene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Holdere, derved undgaas mange Fejlagelser. — Holderne bedes særlig at passe, at de faa de første Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men under Tiden uddeler et Bud det første Nummer sejt, og hvis der da ikke klages over Mangelen, fortsættes Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Ny Holdere for 1897 ville hos Kredsfor-

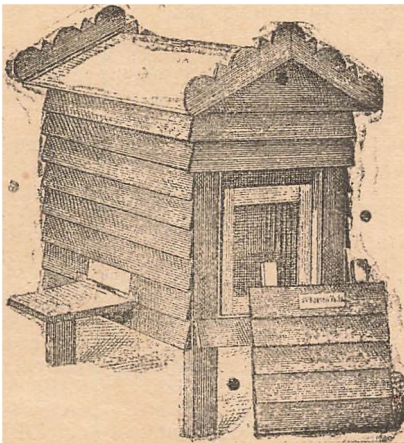
mændene erholde frit de 3 Smaaakrifter, af hvilke DBF. nu har Oplag, nemlig Nr. 8 „Voksmøllene“, Nr. 9 „Biavlsrens Teori“ og Nr. 10 „Ledetraad i Biavl“. Hos DBF.'s Sekretær kunne disse Skrifter ligeledes erholdes, men kun naar vedkommende Holder indsender Postkvitteringen eller den udfyldte Kupon fra Nr. 1 Aargang 1897, eller hvis Bladet er bestilt hos ham.

Smaaakrifter. De Kredsformænd, der ikke have tilstrækkeligt Oplag af de 3 forhaandenbærende Smaaakrifter til Udbetaling til ny Holdere af Bladet, paamindes om at henvende sig til DBF.'s Sekretær med Opgivelse af det Antal, de vente at faa Brug for.

Artikler. Flere indsendte Artikler have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nyaars-Nummeret.

Kundgørelser.

Vejle Biavlsredskabsfabrik anbefaler

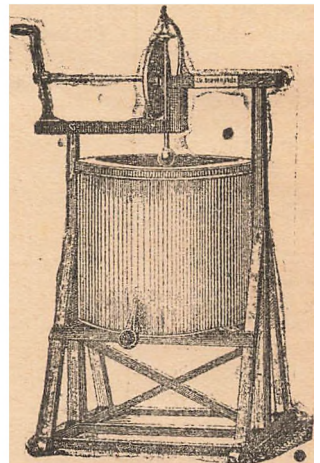

nejagtige solide smukke Biboliger og Slyngmaskiner og alt Andet til Biavl henhørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunstavler af søgte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

== Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek. ==

Meyers Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neu bearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (Im Ercheinen.)

Meyers Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textblättern. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band, Fünfte, neu bearbeitete Auflage. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Geheftet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wilker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probhefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Bivoks købes

og betales med **1 Kr. 30 Ore** pr. $\mathbb{E}$. God Vare forlanges. Tilbud sendes **C. M. Rasmussen & Epich**, Røbinagergade 47, København.

Blavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos
Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Kantsjuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Birkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Nogle Hundrede Pund god **Hønning** tilbydes for 40 Ore pr. $\mathbb{E}$ frit fra Trolldhede St. Hønningen er emballeret i Blisfpande i mange forskellige Størrelser. Hønningen forsendes pr. Estertrav. Spandene iberegnes ikke, men maa tilbageendes efter Afbenyttelsen.

R. N. Pedersen,
Rahbetsminde, Trolldhede,
Blavler.

Rent Bivoks

(under Garanti)

kan erholdes hos **Julius Lemos**, Svendborg. Prøver tilstilles paa Forlangende.

300 $\mathbb{E}$ sin lys **Hønning** a 45 Ore pr. $\mathbb{E}$, 50 $\mathbb{E}$ udbygget Kubehønning a 40 Ore faas hos **R. Thomsen**, Dremandsgaard pr. Præste.

Redaktørsombytte.

Løjtnant Stålhammar utår ved 1896 Års slut ur „Svensk Tidnings“ redaktion, och under-technad kommer att öfvertaga och utgifva Tidningen. Dess pris är två kronor pr. År, och den kan bestillas på Dansk postanstalt. Nytilträdande prenumeranter få en bibok gratis. Pröfnummer sendes paa begäran.

Ivar Wieslander, Adr.: Jönköping.

Garanteret ren dansk Bivoks

fra egen Madfabrik kan faas hos

H. A. Ferslew,
Nalborg.

400 $\mathbb{E}$ meget lys brun samt sin krystalliseret **Hønning** selges a 40 Ore pr. $\mathbb{E}$ i Blisfpande a 50 $\mathbb{E}$ pr. Stk.

Peder Jørgensen, Kærby,
Brande Sogn pr. Jelling.

500 $\mathbb{E}$ lys udbygget **Hønning** i Blisfbeholdere til 50 $\mathbb{E}$ er til Salg a 45 Ore pr. $\mathbb{E}$ hos Brødrene **Rielsen**, Ollerup pr. Besterferninge. Sendes mod Estertrav.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Bejledning i den moderne Blavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbundet. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensens Boghandel,
Hølstebro.

$\mathbb{E}$. 200 $\mathbb{E}$ lys **Hønning** er til Salg a 42 $\mathbb{O}$. pr. $\mathbb{E}$ hos **J. Hausing**, Kværndrup, Kværndrup St.

„Bieu“

et Maanedsskrift, der giver Beskrivelse i Blavl, Høvebrug, Sjerkræavl m. m., anbefales Alle, der ville søge at udnytte disse Erhvervsøgrene saa fordelagtigt som muligt.

Naar Bladet bestilles hos Udgiveren, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, koster det kun 40 Ore for 12 Hefter i Aaret frit tilsendt, og hvor det bliver støttet som i Svendborg Amt, i Baag Herred i Wedellsborg Birk og paa Hindsholm, uddeles Friekemplarer eller Prisen høfligere nedlægges for Smaataarsfolk eller Foreninger, der begære det.

Doks

købes og selges hos **Chr. Kiegels** i Viborg.

Forenings-Meddelelser.

Vamdrup BF. afholder Generalforsamling d. 6 December, Eftermd. Kl. 4, paa Vandrup Gæstgivergaard. Dagsordenen er følgende: Regnskabet fremlægges. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Kontingent betales for 1897. Bestyrelsen.

Aflov Kredsen afholder Generalforsamling Søndag d. 13. Decbr., Eftermd. Kl. 2, hos Smed Andreas Hansen, Wald t, hvor følgende forhandles: 1) Virksomhedsplanen næste Aar bestemmes. 2) Valg af Formand. 3) Tidsskriftet bestilles. Medlemmerne bedes give Møde.

S. N. Bach, Langehoff.
Valko Stifts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 13. December 1896 i Hersø lge Forsamlingsbygning Kl. 4. Bestyrelsen.

Standerborg Amts BF. De Medlemmer af Kredsen, som ønske at holde „Tidsskrift for Blavl“ 1897, bedes om at bestille det hos Stræbber L. Sørensen i Horsulb.

Sjorring Amts BF. holder Generalforsamling Lørdag d. 10. December Kl. 1 paa Forsamlingsgaarden i Frederikshavn. Der vil af undertegnede blive holdt Foredrag om Blavl.

R. Jensen, Badstør.

Medlemmerne af **Sjorring Amts BF.**, som ønske „Tidsskrift for Blavl“ for 1897, bedes inden 1. Januar 1897 at bestille det hos Bestyrelsen, som bestaar af Maler C. Hansen, Jerslev; Lærer Haughoj, Braa; Røbmand Jens Jørgensen, Sjorring; Lærer Jensen, Elling, og undertegnede. De, der staa tilbage med at betale Kontingent for 1896, bedes snarest muligt betale det til en af Bestyrelsen.
R. Jensen, Badstør.

Brande BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 13. December, Eftermd. Kl. 1, i Laubbojhemmet. Morten Kristensen.

Sydjællands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Aastved hos Gæstgiver Bendtsen, Vinhusgade, Onsdag d. 23. Decbr. Kl. 12 Middag med følgende Dagsorden: 1) Regnskabet for 1896 oplæses. 2) Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Revisor. 3) Vedtagelse af Foreningens Virksomhedsplan i 1897. 4) Skal Foreningen sende nogen Delegerede til Centralmødet. Jens Hansen.

Kolind Blavlerkreds afholder Generalforsamling hos mig Lørdag d. 17. December, Eftm. Kl. 1 -- Mardagsdag. -- Medlemsbidrag modtages. Kolind Skole, d. 19. Novbr.

Sofus Mortensen.

Fredag d. 18. Decbr. Kl. 2 afholder **Kellerup og Omegns BF.** Generalforsamling paa Hotel

„Kellerup“. Der vælges ny Bestyrelse og Medlemmerne bedes møde talrigt, da det skal afgøres, om vi i kommende Sommer skal have Udstilling m. m.

Bestyrelserne og Omegns BF. De Medlemmer af Foreningen, der ønske at være Vædere af Tidsskriftet for næste Aar, anmodes om at indbetale Kontingentet til Under tegnede inden d. 20. December.

Ollerup, d. 1. Novbr.

A. Nielsen,
p. t. Fmd.

Hobro og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 13. Decbr., Eftermidd. Kl. 1, paa Tjinghuset i Hobro. Sager af stor Vigtighed foreligge, hvorfor Alle bedes give Møde.

M. P. Knudsen, Sekretær.

Geru og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Søbyvad Kro Tirsdag d. 15. Decbr., Aften Kl. 6. Regnskabet fremlægges og Bestyrelsesmedlemmer vælges. Ny Indmeldelser modtages. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at de, som ikke ville holde Tidsskriftet til næste Aar, maa indmelde sig inden d. 25. Decbr. d. A. til Kredsforsamlingen.

E. Madsen.

Narhús og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Narhús Lørdag d. 12. December, Eftermidd. Kl. 12. Alle Medlemmer bedes give Møde. Dagsorden: Foreningens Regnskab. Overfugt over dens Virksomhed i Sommer. Udstillingen! Dhrr. Sogneformænd bedes møde 1/2 Time tidligere. Mødested sandhulsigvis Hotel „Dagmar“, dog vil det blive bekendtgjort i de lokale Blade Lørdagen forud.

P. B. B.
Christensen.

Maribo Amts BF. afholder Generalforsamling paa Centralhotellet i Nykøbing F. Lørdag d. 9. Januar 1897, Formidd. Kl. 11. Dagsorden: 1. Regnskabet for 1896 fremlægges og Meddelelser Foreningen angaaende gives. 2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for: Jensen, Eriksen, Andersen, Aug. Petersen og Knudsen, Romme. 3. Valg af Revisor. 4. Skal Amtsföreningen repræsenteres paa Delegeretmødet i Fredericia 1897? 5. Virksomhedsplan for 1897. For at undgaa Standsning i Forsendelsen af Tidsskriftet, bedes Medlemmerne om at indsende Aarskontingent for 1897 igennem Kredsforsamlingen til Under tegnede inden 20. Decbr. d. A. 6. Diskussion. Møstige Forslag eller Diskussioner, der ønskes forhandlede paa Generalforsamlingen, bedes snarest indgivne til Under tegnede.

Taagerup pr. Røddby, d. 27. Novbr.

D. Hansen.

Bestyrelserne og Omegns BF. afholder Generalforsamling i B. Lørslev Skole Søndag d. 13. Decbr., Eftermidd. Kl. 2. Regnskabet for 1896 fremlægges. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer (Formand og Sekretær). Valg af Revisorer. Medlemsbidraget for 1897 betales. De ublaante Bøger tilbageleveres. Ny Medlemmer optages.

Gettrup, d. 24. Novbr.

Byrial Nielsen.

Børup BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 13. Decbr., Eftermidd. Kl. 4, i Børup Kirkehus. Medlemsbidrag til næste Aar indbetales samt Bestilling paa Vokstavler.

P. Schmidt.

Gl. Røskilde Amts BF. afholder Generalforsamling i Højstolehjemmet i Røskilde Onsdag d. 9. Decbr., Formiddag Kl. 11. Til Forhandling foreligger: 1. Vedtagelse af den reviderede Lov. 2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer. 3. Valg af Delegerede for de 3 næste Aar. Bestyrelsen afholder Møde Kl. 10. Kredsens Sogneformænd

bedes at bestille „Blidende“ for 1897 hos undertegnede Sekretær senest d. 24. Decbr. d. A.

Dristebrohus, d. 23. Novbr.

Jakob Olsen.

Ringe og Omegns BF. afholder det sædvanlige Aarsmøde Kl. 11 1/2 Søndag d. 13. Decbr. 1896 hos Landpost N. Jensen, Bøgehoved, Ringe.

Vording Sogn og Omegns BF. 7 e afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag d. 19. Decbr., Eftermidd. Kl. 5, paa den sædvanlige Plads, nemlig hos Købmand J. C. Nedergaard i Nulsgaarden, hvor Foreningens Sager ligge til Behandling, og hvortil Medlemmerne venligst indbydes. Ny Medlemmer optages.

P. B. B.

Mads Kr. Laurtsen,
Kontilde, Vording.

Malborg Amts BF. afholder Generalforsamling Lørdag d. 19. Decbr., Formidd. Kl. 11, hos Hr. Restauratør Lindegaard, Nytorv, Malborg. Dagsorden: Valg af Styrelse, Delegerede, en Revisor samt Biavlsklærer til Biskolen for Aaret 1897. — NB. Naar Tidsskriftet, der koster 2 Kr., betales til Kredsforsamlingen inden 20. Decbr. samtidig med Medlemsbidraget 1 Kr., koster det hele kun 2 Kr. 50 Øre.

Styrelsen.

Indhold af dette Numr.

Biavlskolen i Skallundborg	358
Bifamilie i det Fri, af Th. Buchholtz	353
Bipest	373
Bittammer	372
Bornholms BF	365
Bygning uden Kunsttavler	371
Centralmødet IV	357
Dronebygning	373
Droneceller	372
Effo, af C. Jensen, M. Sørensen, E. Kleibad og N. Jensen	370
Elbo m. fl. Her. BF., af C. Bjervegaard	366
Falke, de ny, af Kr. Pedersen	354
Gavnltge Vint	374
Gebedamse	372
Houninglæsner	373
Italienske Droninger	371
Kunsttavleformen, af Jens Jørgensen	356
Landbrugets Bierhverv, af J. K. K.	360
Lemvig BF., af P. Nielsen	363
Lynild, kunstig	374
Lysol	373
Magasiners Anvendelse	372
Myresyre	373
Mød	374
Rødbrygning, Anvisning, af C. F. Ørning	368
Ribe Amts BF., af J. B. Schmidt	363
Røskilde Amts BF.	367
Standerborg Amts BF.	367
Tavlebygningens Fornøjelse	371
Traktat om Bier	374
Udstilling i Røstfodhuskro	364
— i Gudshjem	365
— i Røskilde	367
Udstillinger for DBF.	357
Understøttelse til DBF.	361
Vest BF., af J. B. Schmidt	364
Vintersædet	373
Voks-Rensning	351
Vore Udstillinger, af B. E. B. Smith	361
Winkler's Vokscenfer	352

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Dre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Dre 2den og 3die Gang og 3 Dre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bier og Blomster II.

Det kunde synes besunderligt, at uagtet Sprengels Opdagelser paa dette Omraade begyndte allerede i 1778, vakte disse straks meget ringe Opmærksomhed. Først efter Midten af vort Aarhundrede, 1850—60, førtes de videre af Darwin, og de vakte da fortjent Opmærksomhed jaavel hos Insekt-

granskere som hos Botanikere og Landøkonomer.

Aarsagen hertil var denne, at

Sprengel kun naaede at paavise Blomsternes Befrugtning ved Insekter, men ikke til at forstaa Aarsagen hertil. Hans Undersøgelser viste ham, at i mange

Blomster modnes Arret og Støvnappene til forstellig Tid. Han antog derfor, at Insektbesøget kun havde til Hensigt at rette denne „Fejl“. Uagtet han var saa nær ved Sandheden, at han endogsaa et Sted skriver: „Naturen vil ikke, at nogen tre-kønnet Blomst skal befrugtes ved sit eget Pollen“ — lykkedes det ham ikke at opdage noget andet Udbytte for Planterne af Insektbesøget end netop dette, at Pollen-

kornene henførtes til Arret for saaledes at bevirke Eggernes Befrugtning. Darwin har derimod først paavist den umaadelig store Betydning for Planternes Udvikling af den Kendsgerning, at den ene Plantes Ar bestøves med Pollen fra en anden Plante af samme Art.

Fra umindelige Tider har man kendt Planternes Betydning for Insekterne; men først i den allernyeste Tid har man lært at

kende Insekternes store Betydning for Planterne.

Darwin har opstillet følgende fire Hovedsætninger for Udviklingen af Dyr og Planter: 1. Der findes i Naturen ikke 2 Dyr eller Planter, der ere ganske ens i enhver Henseende. — 2. Af-

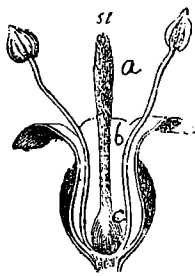

Fig. 6.

st Ar., b Griffel, c Frugtstube.

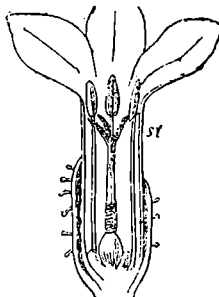

Fig. 7.

kommet er tilbøjeligt til at arve Forældrenes Ejendommeligheder. — 3. Af de Skabninger, som blive til, opnaar kun et vist Antal Modenhed. — 4. De, der i det Hele taget passe bedst til de Forhold, hvorunder de leve, have størst Udsigt til at efterlade sig Afkom.

Anvende vi nu disse Sætninger paa Blomster og Insekter, da ville vi komme til den Slutning, at Blomsterne skulde In-

jetterne deres Lugt, Farve, Nektar, ja endog saa deres særegne Former. Det er nemlig klart, at de Blomster, der udmærke sig fremfor andre af samme Art ved betydeligere Størrelse eller stærkere Farve eller behageligere Lugt eller større Nektaraffondring, lettere tiltrække sig Insekternes Besøg og derved opnaa en Fordel i „Kampen for Tilværelsen“, saa at de have størst Udsigt til at forplante sig.

Hvorfor Krydsbefrugtning af Planterne efterhaanden frembringer kraftigere Former, kunne vi vel ikke forklare; men at det er en Kendsgerning, det kunne vi let bevise, og det er desuden en Naturlov, der længe har været kendt for Dyreriget's Bedkommende. Med Hensyn til Planterne er det navnlig Darwin, som først har paavist dette. Han saae f. Eks. 12 Frøforn af *Ipomæa purpurea* (en Slyngeplante, der er nær beslægtet med vor almindelige Snerle) i 6 Urtepotter, 2 i hver. De 6 Frøforn vare tagne af en Blomst, hvis Ar han havde bestøvet med dens eget Pollen; de 6 andre havde han derimod taget af en anden Blomst, som var blevet krydsbestøvet, altsaa bestøvet med Pollen fra en lignende Blomst paa en anden Plante. I hver Urtepotte saae han et selvbestøvet Frø paa den ene Side og et krydsbestøvet paa den anden Side. Da Planterne kom frem, bleve de maalte, og det viste sig da, at de af krydsbefrugtede Frø gennemsnitlig opnaaede en Længde af 7', og de blomstrede langt stærkere end de af selvbefrugtede Frø, som kun opnaaede en gennemsnitlig Længde af 5 1/3'. Noget lignende har senere vist sig at finde Sted hos en Mængde Planter. Dytteren Friß Müller fandt, at flere Blomster slet ikke kunde bestøves med deres eget Pollen, medens de derimod let kunde befrugtes med Pollen fra en anden Blomst, eller fra en Afart eller endog saa (hos *Rasfionsblomsten*) med Pollen fra en anden Art.

De fleste Blomster bestøves enten ved Hjælp af Vinden eller af Insekter, kun meget faa ved Hjælp af Fugle eller Snegle. „Vindbestøvere“ have næsten albrig en smukt farvet Krone, f. Eks. Naaletræerne, Birke, Poppel, Græs o. s. v. Pollenmængden maa naturligtvis være stor i saadanne Blomster for at Kornene som en Støvsky skulle kunne føres hen forbi andre Blomster, der indeholde Støvveje, og disses Ar maa være lange og stærkt frønsede for at kunne opfange og fastholde de forbiglyvende Pollenkorn. Saadanne Blomster ere tillige næsten altid regelmæssig byggede. Hos „Insektbestøvere“ ere Blomsterne derimod oftest livlig farvede og ikke sjældent uregelmæssig byggede. Arrene ere ikke saa store

eller stærktfrønsede, og Støvnapperne hænge ikke saaledes udenfor Blomsterdækket som hos Vindbestøverne. Denne Forskel kan ofte paavises hos Plantearter, der ere nær beslægtede, f. Eks. hos *Plantago major*, almindelig Vejbred eller „Ræmpe“, der vokser hos os næsten overalt ved Veje og paa Gærder (se Fig. 6). Denne er en Vindbestøver. Derimod er den giftige *Plumbago Europæa* (se Fig. 7), der hører til samme Familie som den hos os almindelige Engelstgræs, en Insektbestøver.

Medens den Regel, at Vindbestøvere have uanselige Blomster, er aldeles gennemgaaende, gælder det samme derimod ikke om den Regel, at Insektbestøvere altid have anselige Blomster og livlige Farver. Der findes nemlig ikke saa uanselige Blomster, der dog bestøves ved Insekternes Hjælp. Saadanne Blomster maa derfor paa anden Maade kunne henlede Insekternes Opmærksomhed paa sig, nemlig dels ved at sidde mange samlede i en tæt Blomsterstand, som let kan bemærkes i nogen Afstand, dels ved at frembringe en for Insekterne behagelig Lugt. Der er dog klart, at Blomsterne ikke i Længden kunne sikre sig Insekternes Besøg alene ved smukke Farver og behagelig Lugt, de maa tillige tilbyde Insekterne Næring, og dette gælder netop om Blomsternes Pollen og Nektar. Pollenformene have ganske vist en meget stor Betydning for Planterne selv, idet de svare til Sæddimene i Dronernes Kønsgorganer; men disse Pollenkorn findes altid hos Blomsterne i saa rigelig Mængde, at det paa ingen Maade skader Planten at afgive den største Del deraf, naar kun til Gengæld Nekten bliver anvendt efter sin Hovedbestemmelse, nemlig til Planteæggenes Befrugtning.

Forsendelse af levende Bier.

DBF.'s Bestyrelse har under 5. Januar d. A. modtaget følgende Skrivelse fra Generaldirektoratet for Postvæsenet:

„I Anledning af den ærede Bestyrelses til Indenrigsministeriet stillede Andragende af 15. November f. A. skal Generaldirektoratet tjenstligst meddele, at det ved en af Ministeriet for offentlige Arbejder under 5. d. M. udstedt Anordning er fastsat, at bl. A. levende Bier fra den 15. Januar 1895 at regne kunne befordres med Posterne.“

Bestyrelsen finder Anledning til at udtale en hjertelig Tak til Indenrigsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder, fordi disse saaledes have imødekommet et af de

danste Biablere i mange Aar næret
Dnske.

Frank Wendt,
Præsident.

Ersløv,
Sekretær.

Saa vidt vi mindes, fremkom Forbudet mod at sende levende Dyr pr. Post her i Landet for c. 7 Aar siden, vistnok nærmest paa Foranledning af Dyrebeskyttelses-Foreningen. Allerede saa Maaneder efter Forbuddets Fremkomst indsendte DBF.'s Bestyrelse et Andragende om, at levende Bier maatte undtages fra dette Forbud, der var til stor Ulempe for Biablen og næppe til nogen som helst Gavn for de forsendte Bier. Dette Andragende blev imidlertid afflaaet, maaste nærmest fordi man mente, at Sagen endnu var for ny til, at man havde tilstrækkelige Erfaringer til holde sig til.

Siden den Tid har vor Biavl jo udviklet sig i meget høj Grad, og Trangen til at forsende levende Bier, saavel udenlandste som indenlandste, er derved stadig steget. Bestyrelsen havde derfor i sidste Efteraar i Henhold til en Mængde Opfordringer fra Foreningens Medlemmer indsendt et nyt Andragende om denne Sag. Heri paaviste man først de store Ulemper for Biablene ved dette Forbud. Bierne maatte jo hidtil forsendes som Afgods pr. Jærnbane. Fragten kunde derved paa længere Vejstrækninger her i Landet løbe op til over 1½ Krone for en Bidronning; men endnu værre var det, at Bierne ofte bleve forsinkede 4—5 Dage paa Rejssen derved, at Modtageren boede langt fjernet fra en Jærnbane-station. Dette oplystes nærmere ved et Brev fra en Biabler i Byen Dame paa Møen. Han skriver: „Rejssen for at faa de 2 italienske Dronninger var næsten det værste. Jeg har ¼ Mil at gaa til Grønsund. Derfor tog jeg med Dampskibet til Stubbeboing, og derfra med Dagbogn til Nørre-Mølev Station, hvor jeg modtog Bierne. Jeg gif da de 1½ Mil til Stubbeboing; men da det blev mørkt og stille Vejr, maatte jeg overnatte der“. Da han modtog Bierne, var den ene Dronning med sine Vedsagere død af Sult, og de andre havde fuldstændig opædt deres Foder. Denne Mand udtaler dog den Hensigt i den kommende Sommer atter at indforstrive italienske Bier. Dette viser jo tydeligt nok, hvor stor en Betydning han tillægger dem. — Denne Mand vil forhaabentlig iaar kunne hente sine Bier ved den nærmeste Poststation, der ligger ⅓ Mil borte fra hans Hjem, efter at de her i Landet have rejst 1 Døgn, medens de ovenomtalte Bier havde rejst her i 4 Døgn, og Enhver kan jo indse, hvilken

Besparelse i Tid og Penge, der herved vil kunne opnaas. Fordelen er desuden ingenlunde alene paa Biablerens Side; thi det er jo klart nok, at Rejsens Besværligheder og Farer i høj Grad formindskes for Bierne. Bestyrelsen kan derfor sikkert siges ogsaa i dette Tilfælde fuldt ud at have handlet i Dyrebeskyttelsens Aand.

Vi ville udtale Ønsket om, at denne heldige Forandring i levende Biers Forsendelse her i Landet vil bevirke baade en livligere Udbetaling af Bidronninger mellem Landets forskellige Egne for at ophjælpe vor egen hjemlige Virace og tillige talrigere Forsøg med de to udenlandste Viracer, Italienerne og Krainere, som synes at egne sig godt for de fleste Egne her i Landet.

Efter at ovenstaaende Artikel var skrevet ere vi blevne bekendte med den i Generalpostdirektorens Skrivelse omtalte Anordning af 5. Januar d. A. Den lyder saaledes:

„Det fastsættes herved, at levende Bier, Melorme, Hummer, Kræbs, Rejer, Østers og Muslinger ere undtagne fra Forbuddet i Anordn. af 7de Septbr. 1888, Affnit II, § 6 mod levende Dyrs Forsendelse med Posterne i Danmark.

Denne Anordning træder i Kraft den 15de Januar 1895“.

Hertil har Generalpostdirektøren føjet: „I Forbindelse hermed er det bestemt, at levende Bier kunne medtages til Postbesørgelse som Vareprøver fra og til Ulandet i Overensstemmelse med Reglerne i Ekspeditionsreglementet til Verdenspostkonventionen Art. XIX § 4.

I Udenrigs-Brevpoststatsten Side 9, 2det l. Lin. f. o. tilføjes efter „Glasfager“ „levende Bier“ — III Annam, Argentina, Australien, Belgien, Bosnien, Herzegovina, Britisk Indien, Bulgarien, Cambodja, Canada, Chili-Cochinchina, Columbia, Congo, Costa-Rica, Cuba, Dansk Vestindien, De forenede Stater i Nordamerika, Diego-Suarez, Frankrig, Grækenland, Guadeloupe, Haiti, Hawaji, Honduras, Italien, Liberia, Luxemburg, Mahoyte, Mexiko, Nederlandene og nederlandske Kolonier, Nicaragua, Norge, Paraguay, Philippinerne, Portugal og portugisiske Kolonier, Porto-Rico, Rumænien, Salvador, St. Domingo, Schweiz, Siam, Spanien, Sverige, Tonkin, Tunis, Tykland og tytske Kolonier, Ægypten, Østerrig-Ungarn.

Bierne skulle anbringes i Kister, der ere saaledes indrettede, at enhver Fare undgaas, og at Indholdet kan „konstateres“.

Som Pakker ville levende Bier formentlig herefter kunne forsendes pr. Post i den samme Slags lukkede Kister, som hidtil have været benyttede. Ønsker man

derimod at sende dem som „Vareprøver“, altsaa til endnu mindre Porto, da maa dertil benyttes de saakaldte „Postbure“.

Post-Dronning-Bur. Da det allerede i en længere Aarrække har været tilladt i de allerfleste af Postforningens Lande (nu vistnok kun med Undtagelse af Rusland) at forsende levende Bier ikke alene som „Pakker“, men ogsaa som „Vareprøver“, har man allerede længe indenfor denne Forening haft faste internationale Regler, efter hvilke disse Dronningbure skulde være indrettede for at kunne forsendes som Vareprøver, altsaa til nedsat Porto. Buret maa højest være 20 cm. ($7\frac{5}{8}$ ") langt (se Fig. 10), 10 cm. ($3\frac{13}{16}$ ") bredt og 5 cm. ($1\frac{7}{8}$ ") tykt (højt). Det maa kun veje højest 50 Kvint (250 gram) og Portoen beregnes som for almindelige Vareprøver med 5 Ø. for hver 50 gram (10 Kv.), dog mindst 10 Ø. Disse Bure med levende Bier kunne sendes til og fra alle de ovennævnte Lande som Vareprøver. Om de ogsaa kunne sendes saaledes her i Landet, naar hele Rejsen ligger

indenfor Danmarks Grænser, anse vi foreløbig for tvivlsomt, da det ikke udtrykkelig nævnes i Generalpost-Direktørens Skrivelse; men i modsat Fald kunne de i ethvert Tilfælde indenlands forsendes som Pakker. Vi skulle derfor give en Anvisning til Forsærdigelse af disse Bure:

Åf et $\frac{5}{4}$ " tykt høvlet Bræt udskæres en Klods, der er 6 " lang, $1\frac{3}{4}$ " bred. I denne Klods bores med et $1\frac{1}{4}$ " bredt Centrumbor 3 Huller (se Fig. 9) ganske tæt ved hinanden, saaledes at hvert Hul let kan forbindes med det nærmeste ved en $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ " bred Nabning. Hullerne bør ikke naa helt gennem Klodsen, men lade en Skal af c. $\frac{1}{8}$ " Tykkelse tilbage som Bund. De tre Huller maa naturligvis afpudses omhyggelig. Helst bør Forbindelsen mellem a og b kun være $\frac{1}{4}$ " bred og den mellem b og c $\frac{1}{2}$ " bred. Hullet a skal nemlig optage Foderet. Derfor stoppes Forbindelsen mellem a og b med en lille Klods, derefter fyldes a med smeltet Voks, der straks paahjældes ud. Derved overtrækkes Bund og Sider i a med et tyndt Vokslag, som forhindrer Foderets Fugtighed fra at trænge ind i Træet. Gør man ikke dette, da udsetter man sig for, at Foderet bliver saa tørt, at Bierne ikke kunne fortære det. I Siderne af Hullet c bores med et tyndt

Kladdor 6—7 Huller saa store, at en Stoppenaal let kan gaa derigennem. Disse Nabninger ere bestemte til at skaffe rigelig Luftveksel i Hullet c. Nu udtages den lille Klods af Forbindelsen mellem a og b, og a fyldes med Foderdej, der bestaar af stødt hvidt Sukker, som celses sammen med smeltet Honning til en stiv Dej. Man tilklipper nu et Stykke bitet Jærntraadtvist i en saadan Størrelse, at det kan dække hele Burets Overflade (se Fig 8 d). Dette Dække befæstes nu med 2 Søm i de 2 Hjørner, der ere nærmest ved a. Den Dronning, der skal forsendes, maa nu indfanges, idet man griber den ved Bingerne og lader den løbe ned i Kammeret c, medens man løfter Gitterets fri Ende. Paa lignende Maade lader man 5—12 Arbejdsbier af samme Familie løbe ned til den, een ad Gangen. Derpaa befæstes Gitteret yderligere med endnu 4 Traadstifter. Ovenpaa dette Gitter befæstes derefter med 2 Søm et tyndt Laag af Pap eller Træ, hvorpaa Adressen skrives. Hvis

Postbetjenten ønsker at undersøge Forsendelsens Indhold, behøver han kun at udtage et af disse sidstnævnte Søm. Adresskortet kan da som vist i Fig. 10 drejes tilside, saa at man kan se Bierne gennem Gitteret. I Stedet for det ene Søm kan man benytte en af de almindelige Splitklemmer (se Fig. 8 f); men denne maa da stikkes igennem et boret Hul fraoven helt igennem Klodsen og ombøjes paa Undersiden med een Spids til hver Side.

I varmt Vejr ville Bierne mest opholde sig i Kammeret c, fordi der er Lufttræk, i køligere Vejr ville de derimod trække sig tilbage til det lunere Kammer b. — Et saadant Dronningbur kan ogsaa anvendes som Indførleksbur: Naar Dronningen ankommer til sit Bestemmelsessted, udtages alle Tavlerne, een for een af det Stabe, der skal modtage Dronningen, idet Bierne børstes ned i Stadet igjen, undtagen den gamle Dronning, hvis en saadan findes. Den maa da fjernes. Alle Ingentavler (uden Bier) indhænges i andre Familier, for at disse kunne tilse Ingenten. Man dækker nu det Rum, der indeholder de bygningsløse Bier, med Dækbrædder, af hvilke det midterste er forsynet med et Hul, der omtrent svarer til et af Kamrene i Buret. Åf dette borttages nu Adresskortet og derpaa udtrækkes de 2 Hjørnestifter, der

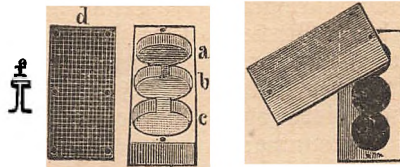

Fig. 8, 9, 10. Post-Dronningbur.

først vare slaaede ind, saa at den Del af Gitteret, der dækker Foderet, kan højes helt om, saa at det dækker dobbelt over b. Hvis Foderet viser sig næsten helt at være forteret, bør man fylde noget mere Foderdej eller stiv Honning i a. Derpaa vendes Buret om over Nabningen i Dælvrættet, saaledes at Bierne i Stedet faa Udgang til Foderet i a. Naar dette udføres sent om Aftenen, ville de dronningløse Bier i Løbet af Natten befri baade Dronningen og dens Ledsgagere. — Man behøver naturligvis ikke at berøve Bierne Bygningen; men derne Fremgangsmaade er ikke saa sikker, om den end i 4 af 5 Tilfælde vil lykkes.

Det her beskrevne Postbur rummer kun 1 Dronning med dens Ledsgagere; men det kan med en ringe Forandring ændres til at rumme 2 Dronninger, nemlig naar baade a og c forsynes med Lufthuller, og b indrettes som 2 Foderkamre, det ene i Forbindelse med a, det andet i Forbindelse med b. De 2 Foderkamre kunne have Form som et U; men de maa selvfølgelig ikke være i indbyrdes Forbindelse med hinanden.

Honningens Afsetning.

Af George W. York, Chicago.

Der er skrevet Side op og Side ned om Honning-Salg; kan man nemlig ikke faa den ordentlig solgt, saa har man jo ingen Fordel af eller Løn for alt det Arbejde og den Dygtighed, man har lagt for Dagen for at skaffe sig Honningen.

For et heldigt Salg af Honning maa der forudsættes to Ting: for det første, at Honningens Kvalitet er god, dernæst, at den er saaledes bestaffen, at den er nem og praktisk at have med at gøre. Sagttages disse vigtige Betingelser, er Honningen jærdig til at søge de længselsfuldt ventede Runder.

Hvor skal man saa sælge den? Ja, det er netop Sagen! Skal man søge at faa den affat i sin egen Hjemstavn — altsaa maafte til Biavlernes Venner og Naboer — eller skal man sende den til den nærmeste store By for at finde Købere? Begge Fremgangsmaader kunne have deres Fordele saavel som deres Ulemper. Det er et Spørgsmaal, som nærmest kommer til at afhænge af Biavleren selv; thi hvad der er det bedste for den Ene, det kan godt være højt uheldigt for en anden Biavler, der har været lige saa heldig med sin Honninghøst.

Enhver Biavler ønsker naturligvis at

faa saa mange Benge som muligt ud af sit Udbytte. Det Punkt kunne vi Alle være enige om. Men hvordan gaar det nu i denne Henseende med Honningmarkedet i Byerne? Naar Honningforhandleren i Byen i det Hele taget har nogen Forretning, saa er han for det meste en meget overanstrengt og overrendt Mand. Tænk Dem nu en Gang: Han faar fra forskellige Egne af Landet sendende 100 forskellige Partier Honning af forskellig Bestaffenhed, og alt det har han nu paa Lager paa en og samme Tid. Det er selvfølgelig en Umulighed for ham at ofre den samme Opmærksomhed paa hver enkelt Sending; nogle maa derfor nødvendigvis blive skødesløst behandlede og undersøgte eller ogsaa vente, til Turen kommer til dem. Nogle af Afsenderne have sandsynligvis opgivet Købmanden en bestemt Pris, som han skal tage for deres Honning. Saa bliver naturligvis Honningen fra de Biavlere, der ikke have opgivet bestemt Pris, solgt først og rimeligvis for en temmelig lav Pris. Saa er Efter spørgsøken imidlertid i alt væsentligt tilfredsstillende, og der maa gøres op med Forhandleren, eller ogsaa maa Prisen sættes ned, for at Honningen dog i det mindste kan blive solgt. Man ser da let, hvor farligt det er at lade sin Honning forhandle gennem et Firma i en stor By, og saa maa man endda tage i Betragtning, at der er stor Risiko ved Forsending af Honning: Tavlerne kunne gaa i Stykker, og saa ere de ingenting værd, Pakningen om den udslyngede Honning kan ogsaa gaa i Stykker, saa at der paa den Maade forarsages Tab.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at den bedste Løsning af dette Spørgsmaal maa findes i, hvad jeg kalder „Hjemmesalget“, hvorved Biavleren selv kan paase alle Enkeltheder. Selv om han ikke er i Stand til selv at foretage Detailsalget, saa kan han dog holde et vaagent Dje dermed, saaledes at han faar det mest mulige ud af Salget af sit Honningudbytte.

Den, der vil sælge Honning, maa naturligvis være godt staaret for Tungebaandet; i saa Henseende er det ikke anderledes med Honning end med en hvilken som helst anden Vare, man ønsker affat. Men da næsten Enhver godt kan lide at spise Honning, saa vil det sikkert ikke være nogen vanskelig Opgave at faa solgt noget i næsten hvert Hjem, man besøger.

Hvad Prisen angaar, da bør man sikkert ikke lade sig lede af Hovedstads-Noteringer; thi, som jeg har vist, Hovedstadsmarkedet kan være overfyldt, hvorfor Priserne der kan være sat saa lavt ned, at Biavleren

paa ingen Maade kan være tjent med den.

Vil man have en god Pris, maa man ogsaa forlange den. Det er en Sandhed, som Ingen kan bestride, og Mange kunne maaske have godt af at lægge sig den paa Sinde. Men forlanges der for høj en Pris, vil der ogsaa blive folgt mindre; følgerig faas der saa heller ikke saa mange Benge, og Biableren maa beholde den Del mere af sin Hønning. Tavlehønning bør, efter min Mening, i Hjemmesalg ikke afhændes for under 75 D. pr. Deling eller 6 Delinger for 3 Kr. 73 D. Naar der sælges enkelte Bund udshyngt Hønning, bør Prisen ikke være under 56 D.; 8 K kan man sælge for 3 Kr. 73 D. Disse Priser ere sikkert ikke høje, og dog ere de sandsynligvis store nok til at give enhver Biabler, der har haft et godt Aar, en meget pæn Fortjeneste.

Saa vel med Hensyn til Prisen for Hønning som til dens Anvendelse rundt om i Familierne er der meget at lære. Værer man sig rigtigt ad ligestraks, saa kan man saa og holde en bedre Pris; begynder man derimod galt, saa vil det være næsten umuligt senere at rette Fejlen. Det gælder navnlig om at undersøge Købernes Betaleevne, om at levere en ren og god Vare og om at fremstille den i en saa tiltalende Form som muligt; saa behøver man ikke at bekymre sig om de senere Bestillinger; det gælder om at skaffe sig det første Salg og benytte sig deraf.

Jeg er af den Mening, at Biablere, der drive et vel indarbejdet Hjemmesalg, ofte begaa en stor Fejl, naar de ikke sørge for til enhver Tid af Aaret at være forsynede med Hønning. Naar nemlig en af de sædvanlige Kunder ikke mere kan faa Hønning fra den Biabler, der plejer at forsyne dem, saa vil han rimeligvis henvende sig til en Artekammer, hos hvem han maaske faar en forfalsket Vare til en lavere Pris; selv om Varen i Virkeligheden er daarligere, saa er det dog ikke sikkert, at Kunden mærker noget videre til det. Resultatet bliver imidlertid det, at næste Gang den gode Biabler ønsker at sælge Hønning til vedkommende Kunde, saa venter denne ikke at komme til at betale mere hos ham end hos Artekammeren. Naar man vil undgaa slige uheldige Forhold, maa man sørge for altid at være forsynet med Hønning, selv om det skulde være nødvendigt at skaffe sig den fra en anden længere borte boende Biabler, og man maa naturligvis være sikker paa, at denne leverer en Vare, der er ligesaa god som ens egen.

Jeg er vis paa, at „Hjemmesalg“ af

Hønning i sig gemmer en Mulighed for en heldig Udvikling, som man ikke har drømt om, og det tyvende Aarhundredes aarvaagne Fremstridts-Biablere ville i det finde en sand Guldrube til Gengæld for deres rene, guldne Hønning — en Nektar, som er Guderne værdig og den hungrige Mennekeheds bedste Jøde og Lægedom.

Ovenstaaende Afhandling blev oplæst ved den for et Par Maaneder siden afholdte nordamerikanske Biablerkongres. Af den derefter følgende Diskussion fremgik en meget interessant Oplysning, nemlig denne, at god amerikansk Hønning fra bekendte Biablere betales med en ligesaa høj Pris som den gode danske Hønning betales med her i Landet, nemlig 50—80 D. pr. K for udshyngt Hønning — medens sauntidig de Hønningpriser, der noteres i de amerikanske Biblade, ikke ere synderligt over halvt saa høje! Med andre Ord: Dygtige amerikanske Biablere faa 25—30 D. over „højeste Notering“ for deres Hønning. Det er jo altsaa et lignende Forhold som tidligere med vort Smør, kun endnu meget værre. Hvem sætter da de amerikanske Hønningpriser? Det gør de større Hønningforhandlere i de største Byer, altsaa Jolt, som ere interesserede i at sætte Priserne saa lavt som muligt for at kunne købe Varen saa billigt som muligt. Derfor kom der paa den Kongres Forslag om at ophøre med denne Hønningnotering. Hos os er der flere Gange fra forskellige Sider fremkommet Opfordring til her i Bladet at fremkomme med en stadig Notering af de Priser, som virkelig betales for Hønning her i Landet. Vi have altid været meget utilbøjelige til at imødetomme dette Ønske, ikke af Hensyn til det dermed forbundne Arbejde, men udelukkende af Frygt for at skade vor Hønninghandel, da vi ere overbeviste om, at Følgen af en stadig Notering vilde blive en Nedgang i Prisen. Derimod angive vi fra Tid til anden nogle Priser, som virkelig ere betalte for Hønning i Hjemmemarkedet; thi der kunne de bedste Priser i Reglen opnaas. Nyhlig modtog vi den Bæfted fra en af Foreningens Medlemmer, „at han ikke længere ønskede at være Medlem af Foreningen, naar denne ikke vilde arbejde hen til Hønningens Af sætning“. Dette er en ganske urimelig Paastand. Foreningen „vil“ selvfølgelig gerne arbejde i denne Retning, og den gør det ogsaa paa mange Maader; men Vedkommende har formentlig tænkt paa, at DBF. burde købe Medlemmernes Hønning til en god Pris. Dette er et urimeligt

Forlangende, og Forsøg i den Retning i andre Lande ere derfor ogsaa altid slaaede fejl. Årsagen er let at indse, nemlig denne, at vor Hønning skal forbruges her i Landet; men i det Tilfælde vil dens Op-samling i flere Hoveddepoter kun belaste Varen med unødvendige Udgifter, der maa betales af Sælgerne. Derfor erholde de allerfleste Sælgere paa den Maade lavere Priser end dem, de kunne opnaa ved at oparbejde deres eget Hjemmemarked, og det kan da ikke være Meningen, at DBF. skalde oparbejde dette direkte. Noget kan Foreningen maaske gøre i denne Retning, vi antage saaledes, at den maaske iaar vil lade trykke smukke Skilte om Hønningssalg, der da kunne købes billigt hos Foreningens Sekretær; men det væsentligste Arbejde for Hjemmemarkedet tilfalder dog sikkert Biadleren selv. Foreningen kan derimod vejlede ham til at høste god Hønning og til at fremstille den i en smuk Skikkelse, og dette har den hidtil heller ikke undladt.

Red.

Plan

for den Biablsudstilling, som agtes afholdt i Vejle d. 12.—14. Juli 1895 i Forbindelse med det af Foreningen for ystte Landboforeninger afholdte Dyrskue og en Udstilling af Fjerkræ.

Biablen danner Sektion III, og Udvalget for denne bestaar af Kunstgartner F. Wendt, Roskilde (Ordfører), og Kantor Ersløv, Kalundborg.

Præmierne i Kroner højeste laveste ialt			
40. Hold. Naastoffer af Biabl	10	5	100
41. — Fabrikata af			
Biablsprodukter	10	5	100
42. — Hjælpe midler for			
Biablen	10	5	50

Sum 250

Dommere for Biablsudstillingen: Kantor Ersløv, Kalundborg; Sadelmager Grønning, Vejrup, og Trafikchef Møller, Aarhus.

Almindelige Bestemmelser.

7. Ret til at udstille har ethvert Medlem af Fællesforeningen eller af en i samme værende Landboforening, se ogsaa §§ 37, 44 og 49.

8. Anmeldelse af Dyr og Udstillingsgenstande sker paa trykte Skemaer, der fra Dato erholdes i Sekretariatet, Nørrealle 5, Aarhus, og maa være indleverede samme-steds inden den 1. Juli 1895. Til senere indkomne eller mangelfuldt udfyldte Anmeldelser tages intet Hensyn.

9. Enhver Udstiller har selv at opgive, til hvilken Afdeling, Klasse og Hold det anmeldte Dyr eller Genstand skal henføres.

10. Præmie defileringen finder Sted Lørdag den 13de Juli Kl. 2 Eftermiddag.

Fjerkræ, Biabl og de til disse 2 Afdelinger hørende Produkter skulle være paa Pladsen Torsdag den 11te Juli, Middag Kl. 12.

Redstaberne, der høre til Hold 43, skulle være opstillede af Udstillerne paa den dertil anviste Plads, inden Tirsdag den 9. Juli, Middag Kl. 12. De øvrige Redstaber skulle være opstillede inden Fredag den 12. Juli, Morgen Kl. 7.

Dyrene, Fjerkræ og Biablsprodukter skulle være fjærnedede fra Udstillingspladsen inden Søndag den 14. Juli Kl. 10 Aften.

Redstaber og Maskiner skulle være fjærnedede inden Tirsdag den 16de Juli, Kl. 4 Eftermiddag.

11. Indtegningspenge betales samtidig med Anmeldelsen og betales ikke tilbage, selv om det anmeldte ikke bliver fremstillet.

For Biabl, Redstaber og Maskiner betales for Gulv eller Vægflade under Tag 25 Ore pr. [ ] Fod, for ubedækket Plads 5 Ore pr. [ ] Fod.

12. Et Dyr eller Udstillingsgenstand kan — naar vedkommende Dommerudvalg derom er enig — overføres til et andet Hold end det, hvori det er anmeldt.

13. I omstaaende Præmieliste er ved ethvert Hold angivet højeste og laveste Præmie samt Præmiernes samlede Beløb. Indenfor denne Ramme bestemmes Præmierens Antal og Størrelse af Dommerne.

14. Hvert Dommerudvalg vælger sin Ordfører, som vil have umiddelbart efter, at Bedømmelsen er sluttet, at indføre denne med Motiver i Dommerprotokollen, besørge det indførte underkrevet af hele Udvalget, aflevere Protokollen til Sekretæren og besørge Præmie skiltene paahængte. I Tilfælde af Stemmelighed mellem Dommerne, gør Ordføreren's Stemme Udslaget.

15. Ingen kan ægte Præmie i de Hold, hvori han selv er Dommer.

16. Alle Henvendelser i Anledning af Dyrskuet sker til Udstillingens Sekretær, Overretssjagf. S. Høegh Guldberg, Aarhus.

17. Et Besøg paa Udstillingen betales med 1 Kr. hver af de 2 første Dage og 50 Ore sidste Dag (Søndag), dog for Kvinder og uconfirmerede Børn henholdsvis 50 og 25 Ore. For Afgang til Redstabsprøven betales særskilt 50 Ø. pr. Dag.

18. Udstilleren bærer selv Risikoen

for det Ud stillede, saabel under Forsendelsen som under Ud stillingen.

20. En Fotograf vil være til Stede til Ud stillernes Afbenyttelse for en bestemt Pris.

Enhver 1. og 2. Præmiatager vil have inden 1 Maaned efter Skuet at afgive et Fotografi i Kabinetshilledform af paagældende Dyr eller Genstand til Fællesforeningens Samling.

21. Der vil blive ansøgt om fri Retur paa Statsbanerne for det Ud stillede. Det Ud stillede maa leveres fragtfrit rettidig paa Ud stillingen og ikke fjærnes, før Ud stillingen er endt.

22. Paa Ud stillingen vil blive etableret: a) et Salgskontor; derigennem kunne ud stillede Dyr og Genstande sælges imod en Provision i Dyrfkuet af 2 pCt. og udenfor samme af 10 pCt., der tilfalder Ud stillingen, og b) en Tombola, ved hvilken der med Ministeriets forventede Tilladelse vil blive bortloddet ud stillede Dyr, Redskaber m. v.

23. Præmier og Diplomer ville blive Ud stillerne tilfillede fra Sekretariatet inden 1. September 1895.

24. Ud stillerne maa under Ud stillingen i Et og Alt rette sig efter Udvalgets Anvisninger. Alle Ud stillingen vedrørende Stridigheder afgøres in appellation af Formandskabet og Ordføreren for Udvalget for den almindelige Ordning med Udelukkelse af Rettergang.

25. Udvalget forbeholder sig Ret til at forandre og supplere nærværende Plans Bestemmelser.

Særlige Bestemmelser

for de enkelte Afdelinger.

Viablsud stillingen.

44. Rettilatuds stille har ogsaa Medlemmerne af „Danmarks Viablerforening“.

45. Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om: Naar og hvor Genstandene for have været ud stillede, om de have erholdt Præmier og da hvilke, samt Antallet af befolkede Stader (Straafuber ansføres for sig og Stader med bevægelige Tavler for sig), som Ud stilleren har overvintret den 1. April 1895.

46. Af de anmeldte Produkter, som ønskes bedømte, maa indsendes følgende Mængder: Honning 4 Pbd., Voks 2 Pbd., Kunsttavler 1 Pbd., Honningvin og Mød 6 Glasfer.

47. Levende Bier maa kun ud stiller i lukkede Kasser.

48. Viablsud stillingen omfatter Holdene 40, 41 og 42. Til Hold 40 hører

udstynget hvid, gul og brun Honning, Tablethonning i Delinger, Hammer eller Klotter, Voks i Blokke.

Under Hold 41 hører Mød, Honningvin, Lifører, Simonaber, Honningøl, Honningedike, Honningtager, Honning-Slytetøj og Saft, Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet.

Hold 42 omfatter videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter, literære Hjælpe midler (Bøger, Kort, Tegninger m. v.), befolkede eller tomme Biboliger, Redskaber til Biernes og deres Produkters Behandling.

Da Tanken om en saadan Ud stillings Afholdelse var DBF.'s Bestyrelse fuldstændig ubekendt indtil den 7de November f. A., da den modtog et omtrent ligelydende Udkast til ovenflaende Plan, kunde denne jo ikke forelægges Centralmødet, der blev afholdt langt tidligere i Randers. Udkastet blev derfor udsendt med Rundskrivelse til Bestyrelsens Medlemmer, der saaledes enstemmig have vedtaget, at Foreningen burde deltage i Ud stillingen overensstemmende med denne Plan og yde et Tilskud af 100 Kr. til Præmierne. Senere har Ud stillingskomiteen begæret dette Tilskud forhøjet til 125 Kr. Denne Sag vil blive forelagt næste Bestyrelsesmøde.

Det Punkt i Planen, som DBF. nærmest kunde have ønsket at have haft Indflydelse paa, er vel Dommervalget, der foregik ved de jyske Landboforeningers Delegeretmøde d. 25. Septbr. f. A i Aarhus. Til dette Møde var Foreningens Præsident ganske vist bleven indbudt, men uden nogen Ankyndning af, at dette Møde angik Viablen, og han var forhindret ved andre Møder fra at komme tilstede. Bestyrelsen har dog ikke fundet Betænklichkeiten ved at gaa ind paa dette Valg idet man formentlig har tænkt sig Muligheden af, at de uægtelig faatalige Dommere ville faa Tilladelse til at supplere sig med nogle af de i og nær ved Vejle boende Viablere, hvis det skulde vise sig, at Viablsud stillingen blev saa stor, at dette maatte anses ønskeligt.

Er så Lev,
DBF.'s Sekretær.

Bi-Pest.

Der er desværre ikke længere Tvivl om, at denne ødelæggende Sygdom har for Aarhus findes udbredt i flere og flere Bigaarde her i Landet. Det kunde synes meget betænkkeligt, at Sygdommen netop udbreder sig samtibig med den nyere Viabl, og man

har maatte allerede hørt enkelte Røster af denne Grund at anbefale den gammelbøgs Rubebiaul, som om denne ikke saa let kunde udbrede Pesten, fordi man i gamle Dage hørte saa lidt om den Sygdom. Dette vilde dog efter vor Anskuelse være et fuldstændig urigtigt Syn paa den Sag, og vi skulle derfor søge i det følgende nærmere at begrunde denne Anskuelse.

1. Hvorfor er Sygdommen mere udbredt nu end for 20 Aar siden? — Ja, det er jo slet ikke sikkert om end sandsynligt, at den er mere udbredt end den Gang. Derimod er der næppe Tvivl om, at den Aar for Aar bliver paa avist i flere og flere Bigaarde her. Den kan jo meget godt have været ligesaa udbredt for 50 Aar siden; men den Gang har den været saa lidet kendt, at kun saa Biavlere vare i Stand til at paavise den. Dertil kommer, at det i Kunststaderne er mange Gange lettere at paavise Sygdommen end i Kuberne. Der er dog ganske vist flere Omstændigheder, som tale for, at Biesten kan være mere udbredt nu end tidligere, f. Eks. Biavlens stærke Tiltaget heri Landet; men paa den anden Side bør det vel erindres, at det endnu langt fra er bevist, at denne Sygdom tiltager for hele Landets Bedkommende. Flertallet af vore Biavlere kende næppe endnu Sygdommens tegn rigtig. Undertiden kan der i Lobet af nogle Aar vise sig stærk Tilbagegang i en hel Egn's Biavl. Dette kan ofte hidrøre fra denne Sygdom; men maatte har det fra Aarids Tid været saaledes her i Landet saa vel som i mange andre Lande.

2. Sygdommens Aarsag. For kun 6—7 Aar siden var man fuldstændig usikker med Hensyn til Sygdommens Aarsager, derfor nævnte man mange forskellige: Død Angel, kold Overvintring, fordærvet Foder og Indavl. At Sygdommen frembringes af en mikroskopisk Svamp, en Bacille, ligesom saa mange andre Sygdomme hos Mennefter og Dyr, det var man dog paa den Tid klar over. Disse Svampe ere dog saa uhyre smaa, at de med den største Lethed i en smittet Egn kunne føres af de flyvende Bier eller af Vinden fra den ene Bisfamilie til den anden. Hvis derfor denne Svamp var Sygdommens virkelige Aarsag, saaledes at Sygdommen fremkom der, hvor Bacillen blev ført hen i et Bistade, ja, da maatte al Biavl efter vor Anskuelse forlængst være ophørt, fordi Bierne, nemlig Angelen, var uddød. Det er jo dog heldigvis ikke Tilfældet. Man kunde synes, at denne Udtalelse staar i Modstrid med en anden, vi nylig have fremsat (S. 331), nemlig at Bacillen rimeligvis ikke findes

udbredt overalt her i Landet. Tænke vi os imidlertid en Egn, der af en eller anden Grund er fri for Sygdommen, og at en smittet Bisfamilie indføres til denne Egn — da kunde det jo meget godt tænkes, at Egnens Bier ikke vare modtagelige for den Smitte, og Sygdommen maatte da snart atter forsvinde af Wangel paa Næring. — For en Snæs Aar siden udbredte sig en meget slem Sygdom paa Vinen i Europas Vinlande. Den bestod i en meget lille Lus (Phylloxera), der i Millionvis angreb Vinranernes Rødder, hvorved Planterne visnede. Man prøvede i Tusindvis af Midler til at ødelægge Rodlusen. Man udlobede store Belønninger for et virksomt Middel mod denne Landplage; men Alt forgæves. Hvert Aar bleve flere Vinhavere ødelagte og forvandlede til Agerland; det gav en langt ringere Indtægt i hine Lande. Saaledes gik det, saalænge man førte Kampen mod Sygdommens Frembringer, den ustyldige lille Rodlus, der naturligvis har været til lige fra Verdens Skabelse. Men hvorfor havde den da tidligere aldrig anrettet saadanne Ødelæggelser? Fordi Vinranerne tidligere vare kraftige og sunde, og det lille Snylterdyr trives bedst paa de sygelige Planter. Dets Bestemmelse i Naturen er formentlig at ødelægge de svage Vinranter, for at der kan blive mere Plads til de stærke. Ved fortsat Dyrkning af Vinen i Aarhundreder i de samme Egne uden Indførelse af „rist Blod“, altsaa ved Indavl, vare Planterne efterhaanden blevne saaledes uækkede, at de ikke mere kunde modstaa de smaa Snylterens Angreb. Da man ophørte med Kampen imod Phylloxera'en, men derimod lagde Vind paa Dyrkning af kraftigere Planter, især ved Indførelse af amerikanske Vinranter, da astog Angrebene, og i de senere Aar vokse de franske Vinhavere paany saaledes, at det vindyrkede Fladerum snart har naaet sit tidligere Omfang. — Hvorledes stiller det sig nu med Biestens Aarsager? Er man ikke i denne Henseende naaet til større Klarhed nu? Jo, der er i Ulandet foretaget en lang Række Undersøgelser, hvorved man er kommen til den Erkendelse, at død Angel, kold Overvintring og fordærvet Foder næppe kunne være Aarsager til Sygdommen. Naar man kender Bierens Samfundsliv, forstaaer man let, at død Angel ofte maa findes hos Bierne saa vel i deres vilde Tilstand, som naar de ere under Menneftets Herredømme. Denne Angel gaar ofte i Forraadnelse enten ved Indyrkning af Dyr eller Planter; men dette er en ganske anden Slags Forraadnelse end den, der frembringes af Bipest-Svampen,

Bacillus alvei. Med Hensyn til Overvintringens Indflydelse paa Sygdommen er man vel langtfra kommen til Klarhed, idet Nogle mene, at en kold Overvintring fremstjynder den, Andre at det netop er den varme Overvintring, der har Skylden. Vi uddrage heraf den Slutning, at Overvintringen er uden Skyld i denne Henseende. At fordærvet Foder om Foraaret kan fremstjynde Sygdommen, det er meget rimeligt; men mange Forsøg have dog vist, at dette næppe kan frembringe Sygdommen, naar den ikke forud er tilstede. Af de angivne Aarsager bliver der da kun een tilbage, den, man i Begyndelsen tillagde den mindste Betydning, nemlig Indavl. Dette er efter vor Anskuelse Sygdommens eneste Aarsag.

3. Sygdommens Bekæmpelse. Hos os har der indtil for faa Aar siden kun været ringe Virksomhed for at bekæmpe denne farlige Sygdom. Da man efterhaanden har opdaget den i flere og flere Egne og i stedse videre Udstrækning, har man dog ikke kunnet lufte Øjnene for den store Fare, som herved truer vor Viavl. Vi have hidtil forholdsvis os noget tilbageholdende i denne Sag, fordi vi ikke rigtig stolede paa de Midler, som hidtil vare anbefalede derimod. Disse vare jo alle beregnede paa at dræbe Bacillerne, f. Eks. ved Salicyl eller Carbol; men denne Opgave har forekommet os temmelig umulig. Vi have derfor afventet Udfaldet af disse Forsøg i andre Lande, f. Eks. Tyskland, England og Nordamerika. Udfaldet af disse har hidtil været meget lidet opmuntrende. Derfor begynder man baade i Tyskland og England at ivre stærkt for at faa Sygdommen ind under offentlig Tilsyn, da man ellers ikke kan tvinge Biavlerne til at lade de smittede Stader behandle af en kyndig Mand, der kunde helbrede dem eller brænde dem. Det eneste Land i Verden, der for Øjeblikket har en saadan Lov, er faa vidt vi vide Canada i Nordamerika, det samme Land, hvorfra vi have faaet Mac Coy's Helbredelsesmetode, den simpleste man kender. Dette Land staar under engelsk Regering; men det har dog sine egne Love, deriblandt netop en Bipest-Lov, som vi ved Lejlighed skulle meddele. Trods denne og trods de store Anstrængelser, man der gør sig for at udrydde Sygdommen, er denne særdeles udbredt i Canada. Skulde det mon ikke være muligt, at man i denne Sag er inde paa en helt fejl Vej ligesom med den lille Vinlus i Frankrig og de tilstødende Lande? Vi have rigtignok aldrig set denne Tanke fremstillet før hverken i Indlandet eller i Udlandet. Bistnok har

man jævnlig set Indavl nævnt som en „medvirkende Aarsag“ til Sygdommens Udbredelse; men vor Tanke er jo, at det er den eneste Aarsag dertil. Hvis dette virkelig skulde forholde sig rigtigt, da vilde jo Midlerne derimod ligge klart for Haanden, nemlig

- a) En stærkere Opklækning af Droner, altsaa i større Antal.
  - b) Udbetaling af Bier mellem Landets forskellige Egne,
  - c) Indførelse af fremmede Bi-racer.
- (Fortsættes).

Wells-Stadet.

Af N. Kjær.

Kunde det ikke være ønskeligt og tillige gavnligt, om de Biavlere, der have gjort Forsøg med Wells-Stadet, vilde fremkomme her i Bladet med de Erfaringer, som de mulig kunne have gjort, for at vi snarest mulig kunne blive klare over, om vi i det Hele taget skal ind paa den Vej, som Wells-Metoden anviser, eller om den kun med Fordel er anvendelig i enkelte særlige Tilfælde. Derom kunde jeg — og jeg tror Mange — have lyst at høre noget her i Tidsskriftet.

Der er vist mange Biavlere, som staa i Begreb med at ville anskaffe sig Wells-stader, men ønske først at høre noget fra de Biavlere, som have gjort Forsøg i den Retning. Vi have jo hørt noget, men om Overvintringen forrige Aar og om Udviklingen i For sommeren samt om Honningudbyttet sidste Sommer, det har vi ikke hørt noget videre til. — Lad os faa med det samme faa noget at høre om Uanskelighederne ligesaa vel som om Fordelene ved ovennævnte Stade.

Ødet Redaktionen slutter sig til den i ovenstaaende Artikel indeholdte Opfordring til de Biavlere, som have gjort Forsøg med den nævnte ejendommelige Biavlsdrift — skulle vi selv fremkomme uforbeholdent med de Erfaringer, som vore Forsøg i nævnte Retning hidtil have ført os til:

For de Biavlere, og dertil hører nok for Tiden Flertallet af de danske Biavlere, der ikke ønske at give sig af med Dronningavl, men som helst lade Bierne selv stifte Dronning eller indstrænke sig til at foretage Dronningsstifte, naar dette viser sig yderst nødvendigt — for saadanne Biavlere passer Wells-Metoden ikke. Derimod antage vi, at de Biavlere, der hvert Aar

sørger for at have flere unge befrugtede Dronninger rede og foretage Dronningskifte saa hyppig, at ingen af deres Vidronninger blive mere end 3 Aar gamle og de fleste kun 2 Aar — for saadanne Biavlere tro vi, at Wells-Metoden i Almindelighed vil lønne sig godt. Vilde man nu spørge os: Kan ikke en Biavler opnaa ligesaa godt et Udbytte med det samme Arbejde i En-Dronning-Stader som efter Wells-Metoden, naar han skifter Dronningerne ligesaa hyppig, da vilde vi dertil svare: Det er muligt; men vi ere dog tilbøjelige til i det Tilfælde at foretrække Wells-Metoden efter de Erfaringer, vi hidtil have haft.

Red.

Fr. Wells Beretning for 1894.

Af Karl Kleeschild.

Wells Beretning i Nr. 1 af „T. f. B.“ for iaar, har det interesseret mig meget at læse. Men der er dog nogle dunkle Punkter i den, som det vilde være mig kært, om Red. af „T. f. B.“ kunde skaffe mig Svar paa.

Fr. Wells fortæller, at han „sidste Foraar besluttede kun at have 8 To-Dronning-Stader i Stedet for 10, da han begyndte at frygte for, at hans Egn var overbefolket med Bier“. Men mon der ikke ogsaa har været en anden Grund til at forene Staderne, som Fr. Wells ikke anfører? Mon de 4 Folk ikke har været visserløse?

Det kunde man næsten formode, da Fr. Wells iaar har indvintret 4 Reserve-Dronninger.

Fr. Wells Beretning fra de 10 Biavlere i hans Nærhed tyder ikke paa, at Egnen er overbefolket med Bier, og hvilken Egn er overbefolket med Bier i Hovedtrækket?

Følge Wells Beretning høste de han af 16 Bisfolk i 8 Stader 72 Delinger a 1 B, 524 B udslunget Honning og 24 B Voks. Det var 72½ B Honning og 3 B Voks pr. Stade af 2 Folk eller 37 B Honning og 1½ B Voks pr. Bisfolk. Men næsten alle „T. f. B.s“ Læsere rygte forbavtede paa Hovedet og spørge: Hvor faar dog Fr. Wells alt det Voks fra? Vi køber hvert Aar 1 B Tabler pr. Bisfolk og høster kun et ganske lille Stykke Voks af alle vore Stader. Gellelaag, som er skaaret af 37 B Honning, kan det give ham ½ B Voks pr. Folk — 8 B ialt? Men han faar jo 1½ B Voks af hvert Bisfolk.

Rasferer da Fr. Wells alle Tablerne i Yngellejet hvert Aar, siden han kan faa 1 B Voks af smeltede gamle Tabler af hvert Bisfolk?

Wells fødte i 1884 med 192 B Sukker.

Wells synes at have fuldstændig Ret, naar han meddeler, at „ikke alle Biavlere i hans Egn ere blevne Wellsfister“. Følge hans Beretning ser det ud, som om de Biavlere, der bor i hans Egn, ere hvad „T. f. B.“s Læsere betegne ved Navnet „Biholdere“. Folk, der ejer Bier, men „næsten“ lader dem støtte sig selv paa det nær, at de fange Sværmen og sætte den hen paa Standbrættet og saa i September svoble Bierne eller de sende Bud til en Biavler, naar et Arbejde nødvendigt skal gøres, og saa faar ham til om Efteraaret at tromme Bierne ud af Kuberne (bump dem) til at formere sin egen Vistand med. Men det er dog vel ikke „den Slags Biavlere“, som det kan være „en Tre“ for Fr. Wells at konkurrere med. Nej, til Sammenligning bør Fr. Wells tage en virkelig dygtig Biavler, der passer sine Bier selv, og ikke Vistader, som Fr. Wells selv kommer til en Gang i Ny og Næ, naar det rigtig kniber.

Mon Hovedfordelene ved Wells Metode ikke kan samles i følgende 2 Punkter:

a. De 2 Folk sidde tæt op til hverandre, kun adskilte ved et tyndt gennemhullet Indstud, de opvarme derved hverandre i den kolde Aarstid, man kan derfor overvintre mindre Bisfolk godt, og ved den stærkere Varmendvikling kan mindre Bisfolk naa at blive folkestærke, saa de kan udnytte det rigtige Hovedtræk. (De Biavlere, der have drebet Biavl i Høststader til 2 Folk, ved, at det har stor Betydning). Et lille Bisfolk paa brede Kammer i et Trugstade, og som maaste er pakket mindre godt til, har svært ved at udvikle sig før i Hovedtrækket.

b. Ved Wellsmetoden er Yngellejet meget skarpt begrænset og med rigeligt Honningrum over Yngellejet, og det har i Aar med mindre godt Hovedtræk en langt større Betydning, end mange Biavlere aner.

De, som har set Biavlsdriften hos mange Biavlere, vil ofte i Hovedtrækket have truffet paa ikke saa Trugstader, som har haft Weg og Yngel i 17 a 18 Kammer og intet Honningrum. Udbyttet af saadanne Bisfolk bliver derfor kun ringe. (Det var ½ Kammerne foroven, der satte „Kronen paa Bærket“ og gjorde Trugstaden til et Honningstade for alle. Før gav hos mange Biavlere ofte et lille Høststadesfolk mere Honning end 2 store Trugstadesfolk uden Honningrum).

3 disse to Punkter „gensidig Varme“ og „begrænset Yngelleje“ tror jeg, at Wells-metoden har sin Styrke — lad os huske paa det ved vor Biavlscrift, selv om vi kun driver Biavl med et Folk i Stedet.

Ulemperne ved Wells Metode skriver vi ikke om — denne Gang, maaste senere.

(Vi skulle i næste Nummer komme nærmere ind paa denne Sag og derfor her kun bemærke, at Wells's store Voksudbytte har vaakt ligesaa stor Forundring i England som her. Med.)

Biavlen i New Zealand.

Af A. Bodholdt, N. B.

Af Biavl er der kun lidt paa de Egne, hvor jeg er bekendt, men oppe omkring Auckland paa den nordlige Del af New Zealand, tror jeg, at der er en Del Biavl efter en mindre Maalestof. Jeg skal nu prøve, om jeg kan faa noget at vide om det. Paa de Steder, hvor jeg har set Bier her, gøres der ikke meget ved dem. Straa-kuber har de ikke, men heller ikke rigtige Bihuse. Naar de ser en Sværm, saa tager de en brugt Pakkase, hvori de skærer et lille Hul i den ene Kant til Udgang for Bierne. Saa fanger de Sværmen i den. Der lægges et Par Stumper Brædder paa Jorden og Raasjen sættes derpaa med Bunden opad. Saa lader de Bierne støtte sig selv, til Tiden kommer, at de tager Honningen. Da ligesom ved Kuberne i Danmark kvæler de Bierne med Svool. Alle Kagerne blive saa masede i et Fad, og derefter puttes det saa i en Væredspose. Posen hænges op under Loftet, og de lader den hænge, til al Honningen har trukket gennem Posen og ned i et Fad, som de sætter under Posen. 3 Reglen smider de Voksæt, som er tilbage i Posen, væk. Det er hele den Biavls-Metode, jeg har set i New Zealand. Honningprisen her er i Reglen fra 3 til 6 pence (22 a 45 Ore) for 1 K. Det er blevet mig fortalt, at der i det danske Settlement af Mauriceville er en Dansker, som gør endel for sin Biavl, og som laver Voksstaver, men han siger nok, at det betaler sig ikke. Jeg skal se at komme til Mauriceville inden ret længe og finde den Dansker og fra ham faa noget mere at vide om Biavlen i N. B. og saa næste Gang give Dig en bedre Beskrivelse af Biavlen her.

* * *

Da ovenstaaende Brudstykke af et Brev

fra disse fra os saa langt bortliggende Der muligt kunde have Interesse for endel af „T. f. B.“'s Læsere, tilstilles det Med. til Afbenyttelse. N. B.s Klima er jo meget forskelligt, da Landet har saa lang en Udstrækning fra Nord til Syd, over 1200 engelske Mil (300 danske) og der findes meget høje Bjerge paa Verne. Men Klimatet tillader dog Rvæget at gaa ude hele Aaret. Og Verne maa jo egne sig særligt godt til Biavl. Begge Verne ere omtrent 6 Gange saa store som Danmark, og der findes nu omtrent 700,000 Indbyggere paa dem. Deraf ere 2 a 3000 Danske.

N. S. Kristensen.

Et Løsteapparat.

Af Niels P. Povlsen, Wittrup.

Ved at læse om Grønnings Løsteapparat i Tidsskriftet Nr. 1 kom jeg i Tanker om en anden Maade at labe et saadant Apparat paa, som jeg troer er mere praktisk.

Man tager noget Baandjærn, helst galvaniseret, da det ikke rustet, afhugger 2 Stykker 2 Tom. længere end det Antal Tommer, Tavlerne ere brede; man agter at flytte f. Eks. 10 Tavler, da skal de to Stykker være 17 Tom. lange. Dermed kan der jo ogsaa flyttes et mindre Antal Tavler. Derpaa afhugges to Stykker til, som f. Eks. til 12 Tom. brede Tavler skal være 20 Tom. lange. Derpaa bøjes 1 Tom. af begge Ender paa de to sidste Stykker saaledes, at de to første Stykker lige kan gaa derind paa Fladen, derpaa bøjes de to sidste Stykker om i en Bue ligesom et Greb paa en Spand med de bøjede Ender udad.

Naar det skal bruges, løsnes Tavlerne og trækkes lidt tilbage; i den derved fremkomne Abning nedsættes et af de runde Stykker med Enderne nedad og Buen opad, med Hænderne kan man nok bøje det saaledes, at de kan selv sidde fast inod Stadets Sider; derpaa sættes den anden bagved Tavlerne paa samme Maade, dernæst tager man de to andre Stykker, stikker et ved hver Side af Tavlerne ind under Tablebærerne og lægger dem i de bøjede Ender paa de andre to Stykker; ved derpaa at tage en Haand i hver Bue kan man løfte det Hele. Dvs. man at tage det i een Haand, kan man stikke en Stol i Buene.

Med et saadant Løsteapparat kan man mere hurtigt og sikkert overflytte en Familie, end naar man skal tage een Table ad Gangen.

Diablens Udbredelse.

Af Anders Kristensen, Åsberg.

Derfor DBF. i Foraaret 1892 havde udsendt en af sine Vandrelærere her til Åsberg Sogn (ved Mariager), vilde han ikke have kunnet finde mere end et eneste lille forkrøblet Højstade, i hvilket Bierne i Almindelighed døde hver Vinter, foruden at en Mand havde nogle faa Kasser i et Bihus, og enkelte Kuber spredte omkring i Sognet. Ovennævnte Foraar anskaffede jeg mig fire Trugstader Vabnormalmaal eller Ersklebstader, som mine 3 Kuber i Sommerens Løb skulde afgive Sværme til. Dette slog imidlertid fejl, saaledes at jeg midt i Juli Maaned ikke havde faaet mere end en eneste lille Sværm i det ene Stade, og da jeg som de fleste ny Begyndere var for ivrig paa Sagen til at slaa mig til No og sætte Staderne paa Loftet og vente til næste Aar, saa gav jeg mig til først i Juli Maaned at udtromme de to Kuber, og saa købte jeg en lille Anden-Sværm den 7de August og satte i det 4de Stade. Nu havde jeg da faaet Bier i Staderne; men Trækket var snart til Ende, og jeg havde min Nød med at faa saameget Bygning, at de kunde overvintre paa den. Det blev ikke andet end halvt udtrukne Tavler og forhullede Stumper fra Kuberne, som de maatte sidde paa, og saa maatte jeg fodre i September, indtil jeg kunde antage, at de havde henved en Snes K Forraad. De overvintrede imidlertid fortrinlig i den strænge Vinter 1892—93, saa jeg har Grund til at antage, at Ersklebstadet som Overvintningsstade fuldt ud staar paa Højde med de to andre af DBF. autoriserede Kammemaal. Sagen har nu i de to sidste Aar taget saa stort Opsving her i Sognet, at der i sidste Efteraar fandtes over 50 befolkede Ersklebstader, hvis blanke Zinktage glintede i Efteraarssolens Straaler. En Stadefabrik i større Stil, som er oprettet paa Raasted Mejeri pr. Randers af S. P. Jensen og Dyrholm, og som udelukkende holder sig til den gamle Stadeform, vil jo ad Aare bidrage sin Del til at formere Besætningen ogsaa i vor nærmeste Omegn.

Til Begynderen.

At Yngellejet er godt og rigtigt sammensat er af allerførste Betydning baade Sommer og Vinter; for at lette Forstaaelsen heraf henvises til høstaaende Tegning (se Fig. 9 i „Ledetraadet i Diabl“, Smaaskrift Nr. 10). Den mørke Kugle eller vasesformige Figur midt i Tegningen forestiller

Biernes Sæde, de lyse Celler ovenover og ned ved Siderne (dog ikke forneden) forestiller forseglet Honning. Og saaledes bør det netop være, for at Bierne bedst kunne overvintre og i det Hele taget rigtig kunne føle sig hjemme, med andre Ord, saaledes ville Bierne selv bygge og indrette sit Hjem, saafremt Rummet nogenlunde var passende stort og saa, at de ikke bleve forstyrrede af Diablren. At kunne sammenstille et Vinter- og Yngelleje netop i Lighed med Biernes eget fri Naturliv, har en meget stor Betydning for Familiens Trivsel saavel som for det senere Udbytte af Bierne. At de have rigeligt og godt Forraad af Foder hele Aaret om, spiller ligeledes en afgørende Rolle, ikke alene for Overvintringens, men endnu mere for Yngeludviklingens Skyld. I selve Vintertiden fortæres vel kun meget lidt Foder, det gælder mere om, at det er af passende Kvalitet. Dermed menes, at det er sundt og godt samt af den Bestaffenhed, at det ikke krystalliserer; ligeledes maa det paases ved Indvintringen, at der findes en Del Blomsterstøv i et Par Tavler nærmest Bierne; naar det endog findes i de midterste Tavler, naar det da ikke er for meget, er dette meget heldigt. Selve Honningsforraadet maa som ovenfor vist findes oven- og udenom Biernes Sæde, helst til en Vægt af ca. 30 K. I Foraars- og Forsommertiden bruges meget Foder til Yngelen, og skulde daarligt Vejr indtræffe, hvor Bierne ikke kunne indsamle fra Marken, da gælder det om, at de inden Døre have nok af tage af, ellers vil Yngelvirksomheden usejlsbarlig aftage, idet Bierne have det paa Fornemmelsen, at det ikke gaar an, at der bliver lagt saa megen Yngel til, naar der ikke findes rigeligt Foder dertil. De unlade da at føde Dronningen saa rigeligt, og der udvikles da færre Æg i dens Æg-stofke. Mængden af Bier, helst et ligeligt Forhold af unge (Husbier) og ældre (Trækbier) i Forbindelse med rigeligt Forraad inde hos sig, vedligeholdet ved, at der tillige enten bydes Bierne godt naturligt eller kunstig Træk, er altjaa den egentlige Drivfjeder til megen Yngelansætning, ligesom det modsatte, Mangel paa Næring, er en absolut Grund til sparom og liden Yngelansætning. — Ved Indvintringens Begyndelse — det er ved Trækkets Slutning — og man skal have udslynget for sidste Gang, da er der forskellig Ting at iagttage, for det Første: At Familien faar et passende Antal Tavler at sidde paa, en 6—8—10 Stk. efter Familiens Størrelse, og med Honningsforraadet saaledes anbragt, som er vist paa Tegningen, saaledes, at der i de midterste 3—4 Tavler kun

findes en 2 a 3 " Honning, maaste tillige med noget Blomsterstøv i en Bue foroven, og nedensfor enten Yngel eller tomme Celler — i Vintertiden bør Cellerne i hvert Fald være tomme, for at Bierne kunne pakke sig deri for bedre at holde Varmen. — De nærmere to Tavler maa saa være ca. halvt fyldte og endelig de 2 hderste ca. helt fyldte. Er Fyldehullet i Enden paa Stedet, da bør den meste Honning findes bag i Stedet. Er Fyldehullet derimod paa Midten, da bør der findes ligemeget Forraad til begge Ender. Selvfølgelig bør Yngellejets Tavler være regelmæssig byggede, fri for større Huller og andre Uregelmæssigheder og helst ikke ældre, end at de endnu ere. hsebrune. For Overvintringens Skyld har dette vel ikke noget at betyde, om Tavlerne endog ere helt forte, men for Yngelens Skyld har dette megen Betydning, fordi Cellerne da ere for smaa, og Bierne blive kendelig mindre. Dog har jeg af Erfaring set, at det heller ikke er godt at overvintre paa helt hvide Tavler, som der endnu ikke have været Yngel i; de ere for kolde for Bierne at sidde paa, og de saa meget ofte Bugløb af den Grund, forinden Foraaret naas. Skulde der i de Tavler, som Bierne behøve for at sidde paa, og imellem findes for lidt Forraad, 20—25 a 30 B, eller om Maret — som dog sjældent sker her i Vestjylland — skulde have været saa daarligt, at der ikke findes tilstrækkelig Honning til Overvintring, f. Eks. Sværmen kunde det jo tænkes med, da hænges de Tavler med mest Honning — ligesom ovenfor sagt — ved Enderne, og Yngeltavlerne eller de, som have været belagte med Yngel, men med mindst Honning, i Midten. Fodringen begyndes da med store Portioner og fortsættes, indtil Vægten er naaet. Fodringen maa netop ste saa tidligt, medens det endnu er nogenlunde varmt i Bejret og der endnu findes lidt Træk, for at Bierne kunne saa Foderet forseglet; thi skulle de komme til at sidde med usforseglet Foder, da risikeres meget let, at Bierne saa Bugløb. Om Antallet af Kammer, en Familie bør have til Overvintring, da skal jeg indrømme, at man har været tilbøjelig til at tilraade et for lille Antal, saaledes at Bierne kom til at sidde paa forseglet Honning eller Foder. Dette er ingenlunde heldigt, fordi saadant er for kolbt, og det sker let, at mange Bier dø i Løbet af Vinteren. Om der findes et Par Kammer mere, end Bierne behøve for at klumpe sig sammen paa, saa skader dette ikke, tværtimod er dette endog at anbefale. Men hvad det gælder mere om at efterse og bringe Orden i, er de midterste Tavler (de saakaldte Yngeltavler, de med 2 a 3 "

Honning foroven i en Bue og tomme Celler forneden), at disse ere afpakkede efter Familiens Størrelse, saaledes at man kan tænke sig, at Familien kan sidde i og paa tomme Celler med Honning eller Foder udenom sig fra 2—3 til 5—6 Stkr., med andre Ord, at de i Forhold til Bimængden netop faar saa mange Yngeltavler (med tomme Celler forneden), som de behøve for derpaa under Vinterfædet at danne en Kugle eller Bæseform med tilstrækkeligt Forraad oven- og udenom sig. Saaledes ville de kun behøve at hæve sig smaat opad i Forhold til, som de fortære Foder og althaa aldrig være udfatte for at behøve at begibe sig til Siderne for at finde Føden, hvilket sidste gerne ender med Døden, fordi Bierne ikke i den kolde Tid kunne flytte sig til Siderne eller Enderne af Voligen; men kun som ovenfor sagt opad. Derhos er det saa vigtigt, at der ovenover Bierne findes tilstrækkeligt Forraad, ikke alene for selve Vinteren, men helst saameget, at der er rigeligt Forraad, naar Yngelen tager sin Begyndelse i det tidlige Foraar. De Tavler, som ere udslyngede, skulle sliffes rene af Bierne, for at kunne gemmes til næste Aar. De gives dog ikke alle tilbage paa een Gang, derimod kun en a 2 ad Gangen hænges ned bag Indstudsdoeren, som i den Anledning er hævet $\frac{1}{4}$ " fra Bunden, saaledes at Bierne kunne gaa derunder, og bagved findes de honningsmurede Tavler, bagved disse sættes atter en Indstudsdoer og forøvrigt pakkes der godt til overalt, at Varmen vedligeholdes ogsaa paa de bageste Kammer, da ville Bierne i Løbet af en Dagstid have dem sliffede rene; de ombyttes da med friske. At der jaamtidig, og althaa ved Hjælp af disse Sukkammer, bliver lagt ny Yngel til, tager man imod som en Foræring — og er glad til. I ikke solrige Egne kan Tavlerne hengemmes i Kasser, ikke absolut lufttætte, tværtimod er det endog gavnligt, at Luften kan saa Udgang til Tavlerne, men for Mus maa de absolu: være utilgængelige, da de ellers i modsat Tilfælde ville gennemgaa og ødelægge dem alle. Er Kassen stillet paa et Loft eller hænger under en høj Port, saaledes at det kan trække og fryse paa Stedet, da har jeg aldrig mærket til Møldudvikling.

For at undgaa Misforstaaelse nødsages jeg til hderligere at bemærke, at det er kun fra Indvintringen til den første Foraars-Mensfelsesudflugt, saafremt den er trukken saa længe ud, at der straks derpaa kan ventes lidt Træk i Naturen, at det endog er gavnligt, om der findes et Par Kammer (Honning- eller Foraarskammer) mere, end

Bierne kunne besætte; men saasnart det ny Liv er vaagnet og der findes om end lidt Træl i det Frie, da gælder det om at indskrænke Bladsen ved at tage bort af de Tabler, som ingen Bier sidde paa. Men derom mere, naar Tiden nærmer sig, at dette ligger for.

Jeg er af dem, der holder meget paa varmholdige Boliger, selvfølgelig ogsaa paa, at man pakker forsvarligt og godt omkring Bierne i Boligen. Hvorfor vel? Jo fordi Varmen og saa vidt muligt en ensartet Temperatur spille en stor og afgørende Rolle, ikke alene for en heldig Overvintring, men især for en heldig Yngeludvikling. Dette kan ikke noksom lægges Begynderen paa Sinde, hvilken stor og afgørende Betydning Varmen inde hos et Vifolk har. — Ja, jeg drister mig endog til at paastaa, stod dette dem mere klart, da vilde meget af den Sygdom og Tilbagegang være undgaaet, som man desværre har truffet paa mange Steder.

Om Vinteren behøve Bierne en passende Varmegrad i Boligen for ikke at stivne og dø. Nu, det er ganske vist bragt i Erfaring, at Vifamilier kunne leve Vinteren over i meget tynde og utilstrækkelig tilpakkede Boliger; men hvad man nok har glemt at tage med i Betragtning er, at det er gaaet ud over Forvaadet; der er maasse brugt det to-tredobbelte af, hvad der under passende og god Pakning vilde være brugt. Ved Forsøg har jeg sikker Erfaring heri. Man forsøger kun, naar Frost og Kulde rigtig tager til, at lægge Dret til Fjlbhullet ganske forsigtig, og man vil høre en sagte summende Lyd hos de Familier, der staa godt pakkede, hvorimod de, der staa tyndt og daarligt pakkede, lade en stærkere brufende Lyd høre. Dette sidste betyder et større Forbrug af Foder, som de med Muskelbevægelse ere tvungne til at ansætte i Varme for om muligt derved at bringe Temperaturen op til den Varmegrad, der er den nødvendige for at kunne leve. Det Foder, de i Vintertiden behøve for at kunne leve, er i Grunden saa ubetydeligt; det afhænger overhovedet af, hvor lunt og godt de ere indpakkede, i Forhold dertil fortære de Foder. Og lad mig endvidere tilføje dette: Jo mindre Foder de fortære, jo længere kunne de sidde uden at behøve at flybe ud til Kænselse. Med andre Ord, jo længere kunne de sidde hen i Foraarskiden, maasse paa Grund af daarligt Vejr, uden at der er Fare for Bugløb. Det er altsaa en stor netto Gevinst for Diableren selv at have tætte og godt tilpakkede Boliger; han sparer derved en Del Foder, sparer ogsaa paa Biernes Livskraft, fordi jo roligere

de sidde, desmindre ældes de og desmindre falde de ned paa Bunden og dø. Foraaet vil da kunne naas med funde og kraftige Bier og med lille Foderforbrug samt ganske saa døde Bier.

Hvad der ogsaa har en gavnlig Indflydelse paa en heldig Overvintring er, at Bierne kunne passere over Kammerne foroven, om de finde Anledning dertil. Saa vidt jeg erindrer, var det Hr. Trafikchef Møller, der første Gang lærte os at lægge 2 a 3 $\frac{1}{8}$ " [ ] Pinde tværs oven paa Kammebæerne og derved det egentlige Dække. Disse Pinde tillade da Bierne, ved Nabninger fremkomne ved disse, imellem Væggen og Kammerne, at kunne bevæge sig ovenover fra den ene Kamme til den anden. Som bekendt holder Varmen sig højt foroven, hvilket altsaa ogsaa bidrager til, at Bierne uden Fare for Kulden kunne flytte sig, om de for Fødens Skyld maatte finde dette nødvendigt. For nogle Aar siden fremkom jeg med et Dække, der gav Bierne frit Spillerum af $\frac{1}{4}$ " overalt over Kammerne. Dette var saaledes labet: Dækket bestod af Voksdug (saakaldt amerikansk Væder), saa bredt, at det gik udenfor Kammebæernes Ender med $\frac{1}{2}$ " ved hver Side ved Hjælp af $\frac{3}{8}$ " [ ] Lister i $1\frac{1}{2}$ " Afstand tværs over Voksduget (Listerne lige saa lange, som dette er bredt). Voksduget hæftes til Listerne med smaa Stifter, ikke for langt imellem hver, og den glatte Side ned mod Bierne.

Saafernt nu Staderne ere lavede saa, at Stopperummene ved Siderne ere $\frac{1}{4}$ " højere end Kammens Bærestykke, enten ved, at der er lagt $\frac{1}{4}$ " Liste langs hen med Stopperummets indvendige Kant, eller og, som man har set i nye Stader, Stopperummets Dækkbræt er hævet saameget, at det foruden den $\frac{1}{4}$ " til Afstanden mellem Loftet og Kammen tillige er saa tykt, at der kan blive en $\frac{3}{8}$ " dyb Medfalsning som Beje for Listernes Ender. Man vil se, naar Listetæppet er paalagt, at dette og Stopperummet da ere lige høje, hvilket er en Fordel for den øvrige Pakning, der da falder jævnt til overalt. Vistevoxsdugtæppet har den store Fordel at kunne rullés op og ned, sparer derfor Tid og Røg for Bierne, og saa af den særlige Grund, at det er meget lidt fastklæbet af Bierne, som Regel kun en Smule langs Siderne. Et Bust Røg har meget mere Virkning foroven, idet det uhindret kan fare hen over alle Kammer, men hvad der især er behageligt og tidssparende for Diableren er dette: Naar man er færdig med Esterhynet, da behøver man ikke atter og atter at blæse Røg paa Bierne for at faa dem til at for-

svinde ned saaledes, at man dog uden at dræbe en hel Måse Bier (som desværre ofte ses) kan saa Dækket lagt over dem. Nej, ved Lifestdækket behøves ingen Nøg, er man færdig, nulles Dækket ganske simpelt tilbage, og uden at en Bi er bleven klemt derved, netop fordi der imellem dette og Kammerne er bevæget Plads for Bierne at bevæge sig paa. Et endnu maa nævnes, hvorfor det har sin store Betydning, at Bierne først kunne bevæge sig over Kammerne. For at kunne holde Mølormen borte fra deres færreste og bedste Udviklingssted, som bekendt er dette ovenpaa Kammerne, maa Dækket lægges umiddelbart ned paa disse; dette er dem nu herved forbudt eller umuligt, i det mindste i et godt Stade, hvor Bierne kunne færdes frit omkring, der faar ingen Møllarve Lov til at udvikle sig; den bliver kastet ud, om den vover sig hen paa saadanne Steder. Systemet er gennemført mange Steder, og man er meget vel tilfreds dermed; flere Steder har man saa for Næmheds Skyld forsøgt sig med tynde Brædder eller endog Glasstrimler; dog disse tvende Materialer staa meget tilbage i mange Retninger for Voksdugdækket. Har man eller paa nogen Maade kan skaffe sig mindst en 3 a 4 Lag Lag Uldtæppetøj, gamle kasserede Hestdækkener, Dynevaar, Gulvtæpper o. desl., naar blot det er rent og frit for Møl, da er dette ubmærket at lægge lige paa Voksduget, der ovenpaa kan man saa nøjes med at fylde Rughalmbakkelse i Poser eller Sække saaledes, at de komme til at pæse eller rettere sagt presses ned, ikke alene ovenover, men ogsaa ned ved Enderne. For at Pakningen kan være rigtig solid og god, bør den øverste Hakkelsepose gaa godt ud over Endeposerne. Netop ved Enderne er det vanskeligeste og mest betydningsfulde Sted at pæse; har der været for lidt pakket, saa vil man se, at der i begge Hjørner ved den øverste Kamme er bleven fugtigt, ja, det kan ligefrem være bleven skimlet og muggent, netop fordi der har været pakket for lidt og daarligt, og ikke fordi, som man skalde tro, der har været for varmt, pakket for meget; nej, Tingen er, Kulden ude fra har kunnet komme i for nær Berøring med Varmen inde hos Bierne, og det er netop det, den ikke maa, thi dette virker skadeligt og forstyrrende paa Bierne, og en heldig Overvintring er meget tvivlsom. Heraf fortaas altsaa, at Varmen spiller en stor Rolle for et heldigt Udfald.

C. F. Grønning.
(Fortætttes).

Fra Kredsen.

Frederiksborg Amts nordlige BF. afholdt Søndagen den 16de Decbr, f. A. sin aarlige ordinære Generalforsamling hos Gæstgiver N. Nielsen i Helsingø. — Formanden, C. Jensen, Næserbo, bød Velkommen og mindedes Viadslsagens energiske Forkæmperinde, Fru Demants, Død, idet han derhos meddelte, at han paa Foreningens Vegne til hendes Vaare havde sendt en Palmekrans, hvilket billigedes af Forsamlingen med Tak til Formanden. — Dernæst fremlagdes det reviderede Regnskab for 1894, der udviste en Indtægt af 267 Kr. og en Udgift af 266 Kr. 88 Ore. — Medlemsantallet var ifjor 250 og ved Regnskabets Afslæggelse 238. — En Del Restancer indkom under Generalforsamlingen, saa Medlemsantallet er oprindeligt 252. Foreningen ejer derhos i Sparekassen en Formue af 530 Kr. 73 Ore. — I Regnskabssaaret var der anvendt et Beløb af 92 Kr. til trængende Viavlere til Køb af Redskaber m. V. Regnskabet blev enstemmig godkendt. — Dernæst foretoges Valg af Bestyrelse i Stedet for den efter Tur fratrædende. — For anden Kreds valgtes H. Nielsen, Paarup (Suppleringsvalg), i 9de Kreds valgtes i Stedet for Sadelmager M. C. Hansen, Esrom, Stenhugger B. Hansen, Esbønderup Skovhuse, i 7. Kreds valgtes L. Jensen, Kellersød, i 12te Kreds Gmd. Jens Jensen, Kamlose, i 13de Kreds Stomager Tollerup, Frederiksværk, i 14de Kreds Træstomand L. Petersen, Kregome, i 15de Kreds Gmd. Lars Larsen Olsen, Egetofte. (De 5 sidste Valg vare alle Generalvalg). Til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup, og forhenværende Gmd. Hans Larsen, Udsholdt. — Derefter foretoges Valg af en Herredsformand i Stedet for Gmd. Jens Hansen, Lise Leje, og valgtes Gmd. Niels Olsen, Egetofte, med Gmd. N. M. Hansen, Egetofte, til Suppleant, hvorhos Gmd. C. Hansen, Søborg, indvilligede i at fungere 1 Aar endnu som Herredsformand. — Derefter drøftedes Virksomhedsplanen for det kommende Aar. — Det vedtoges at anvende et Beløb af indtil 100 Kr. til trængende Viavlere til Anskaffelse af Redskaber m. V. — Betingelsen for at saa Understøttelsen er, at de, der søge, ere trængende Viavlere, og at Beløbet udelukkende anvendes i det angivne Djemed, og maa Begæring om Understøttelse være Formanden i Hænde senest 1ste Marts 1895. — Der bevilgedes Forstander Frydesberg, Tidsvilde, 8 Kr. til Fremme

af sin Biavl. Der vil i det kommende Aar udgaa frit Vandrelærer i Biavl i Maj og Juni Maaneder (saa vidt mulig Hansen, Toffværd) til at give Undervisning for Medlemmerne og holde Møder om Biavl: dette gælder dog kun for de Medlemmers Bedkommende, som fremsende Begæring herom til Formanden eller deres Kredsformand. Et Forslag om at afholde Biavlsudstilling i 1995 forkastedes.

Efter endt Generalforsamling afholdtes Bestyrelsesmøde, hvor den gamle Formand genvalgtes. C. Jensen.

Holbæk Amts BF. Ddssherreds Biavlerkreds afholdt d. 20. Januar offentligt Biavlermøde hos Gæstgiver Hans Nielsen, Nykøbing S. Det var desværre ikke paa langt nær saa godt besøgt, som Sagen fortjener.

Efter at Snedker Olf Petersen, Højby, havde budt Velkommen og beklaget den ringe Interesse, der for Tiden vistest Biavlen, gaves Ordet til Hr. N. S. Kristensen, Himmelsø, der bl. A. udtalte:

For os, der har drevet Biavl i flere Aar og kender, hvad den kan indbringe, er det ret mærkeligt at se, at saa faa bestæftige sig dermed. Naar Folk saa høre i gode Aar, at Biavlerne have faaet en god Høst, er der Mange, der kaste sig over Biavl uden at gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i Fremgangsmaaden og Behandlingen først. Paa denne Maade gaar det gerne galt for de Fleste, og saa lægger man dermed Biavlen til Side.

Det er ret mærkeligt at se, da det nu er let at skaffe sig Kendskab til Biavlen, dels gennem Biavlerforeningen og dels gennem dens Tidsskrift.

Biavlen egner sig for Alle, men særlig bunde Smaafolk besatte sig dermed, thi for dem har det stor Betydning, om de blot hvert andet Aar kunne faa en ren Indtægt paa 100 Kr. af 4—5 Stader, selv om Indtægten nogle Aar gaar ned til 20 a 30 Kr. Der var vist heller ingen Tvivl om, at Interessen for Biavlen kunde vækkes en Del, hvis der blev fredbet nogle smaa Artikler i de lokale Blade.

Til næste Sommer skal der afholdes Biavlsudstilling, hvor der er bestemt 250 Kr. til Præmier. Samtidig afholdes der 3 Fjerkræbilsudstillinger med et samlet Beløb til Præmier af 2—3000 Kr., og dog har "Tidsskrift for Biavl" flere Abonnenter end "Tidsskrift for Fjerkræavl". Dette beviser, at Fjerkræavlen omfattes med langt større Interesse. Dette er urigtigt. Man regner, at et Bistade kan give lige saa meget i Indtægt som 10 Høns, men medens 1 Bistade kan passeres med lidt Ulejlighed

og næsten ingen Beføstning, kræver 10 Høns ikke saa lidt Pasning og temmelig store Udgifter.

Der fremkommer ofte daarlig Honning i Handelen, fordi Biavlerne ikke behandle den paa rette Maade. Det viste sig ogsaa paa Udstillingen i Randers i Fjor.

Dette har ikke alene stor Betydning, af hvilken Blomst Honningen er, men ogsaa af hvilke Tavler den er udslynget. Honning af gamle Tavler er altid mørk. Den bedste og klareste Honning faar man af Magasintavlerne. Men det gælder ikke alene om at faa god Honning, men ogsaa om at faa megen Honning. Derfor maa man sørge for stærk Yngel, inden Hovedtræffet begynder.

Den udslyngede Honning bør man lade gaa gennem en fin Sigte for at rense den for Cellehinder. Er det saa godt Solstinsvejr, sætter man Bliispenden med den udslyngede Honning op paa Loftet med et Stykke tyndt Tøj over, for at Uddunstningerne kunne drive væk. Er det derimod Regnvejr, maa det i den Tid holdes tæt tilluftet. Mange sætter Honningen paa et fugtigt koldt Sted, det er meget skadeligt, det skal ligejom Syltetøj hensesættes paa et tørt Sted. Efter ca. 14 Dage stannes det øverste Lag af den hensesatte Honning, og naar den er i Færd med at krystalliseres, er det paa Tide at komme den i Glas eller Krutter til Salg. Honning maa ikke opbevares i store Beholdere, men i Glas og Krutter: aspasset efter Salget. Saaledes behandlet Honning, overbunden med Pergamentpapir, kan holde sig i flere Aar.

Man hører jævnlig, at Biavlerne klage over, at de ikke saa deres Honning affat til rimelige Priser. Dette er ret mærkeligt, da vi ikke have noget bedre Næringsmiddel. Tillige er det et ypperligt Lægemiddel i mange Tilfælde. Er man jorkølet, er 2 a 3 Spisestefulde Honning i varm The eller Kaffe om Aftenen et godt Middel. Har man sprukne Hænder eller har faaet Huden stødt af, er der intet bedre end at indgnide det med lidt Honning. Har man faaet Kalk i Øjnene, er Honning atter det bedste Lægemiddel osv.

Biavlerne have selv nogen Skyld i, at Affætningen er saa daarlig. Ved Udstillingerne bortspillede man den daarligste Honning i Tombolaerne, og de, der fik denne daarlige Vare, skulde ikke blive ansporet til at købe Honning siden. Nu bortspiller vi den bedste Honning i Tombolaerne, da vi har opdaget Fejlen, og med Tiden bliver Affætningen saa nok bedre.

Naar man vil omslytte Honning fra den ene Beholder til den anden, maa Hon-

ningen først opløses derved, at man sætter Beholderen ned i varmt Vand.

Voksset bliver gerne behandlet som Stedbarn af Biavlerne; det er en stor Fejl. Tidligere var der Voks nok at faa, den Gang man sovede alt af, der ikke skulde overvintres. Nu har den moderne Biavler lidt Voks og bruger meget, Følgen bliver den, at vi inden ret længe ikke kan staffe Voks nok til Forbruget.

Naar man om Foraaret renser Bi-staderne, lader man gerne det udrensede falde ned ved Stadets Ben som en velkommen Fængst for Myrerne, der aarlig stjæler mange Pbd. Honning. Men i det udrensede er der meget Voks; derfor bør man omhyggelig opsamle det, lade det gaa igennem et Sild og derpaa hense det i Romsfurnen i Vand. Honningen vil da opløse sig i Vandet, medens Voksset kan skummes oven af. De afstaarne Cellelaag kastes ogsaa ofte bort, medens de bør behandles paa samme Maade. Er man omhyggelig, kan man let opnaa 1 Pbd. Voks for hver 50 P Honning. Har man anstaffet sig en Solvoksmelter, der er meget praktisk, kan man lade denne smelte af. Som Baggrund bør man dog benytte en Væg eller en Vli-plade, saa arbejder den bedre. Voksset behandlet paa denne Maade bør dog senere omsmeltes i Vand. Om Efteraaret kan man jo ikke bruge Solvoksmelteren, men saa kan man opbevare Voksset til næste Foraar.

Det er af stor Betydning at faa godt Voks til Kunsttavlerne, da de falske Tavler, man ofte finder omkring hos Biavlerne, ere meget daarlige. Det er meget forfalsket Voks, der sælges aarlig. Taleren havde alene i de sidste 3 Aar returneret over 5000 Pbd. forfalsket Voks. Et Parti paa 800 Pbd. var forfalsket med 38 pCt.

Paa Udstillingen i Randers var der meget faa Stykker smukt Voks. I Lyfslund derimod, hvor man endnu driver Kubebavl, har man meget smukt Voks.

Voks maa man ikke smelte i Jærngryder, da de sætter Farve; der bør smeltes i en emaillet Gryde eller i en Kedel. Det bør ikke opvarmes for stærkt, Smeltepunktet er 63 ° Celcius. Fint Voks maa omsmeltes flere Gange.

Olfuf Petersen bragte Taleren en Tak for det oplysende Foredrag. Det er ganske rigtigt, at Honningen ofte burde behandles noget bedre, men Ulykken er den, hvor skal man faa den Glib betalt, der skal anvendes dertil. Det viser sig saa ofte, at vi, der have faaet Præmie gentagne Gange for god Honning, vi have ofte vanskelige ved at faa vor Honning affat end de, der

levere daarlig Honning. At affmelte Honning i Glas kan ikke betale sig, naar man ikke saa kan faa mindst 10 D. mere pr. B. Der burde arbejdes hen paa at henlede den bemidlede Klases Opmærksomhed paa det udmærkede Næringsmiddel, man har i Honning.

Det er ganske rigtigt, at der gaar meget Voks tabt, men hvorledes skal man faa Tavlefabrikanterne til at levere uforsfalskede Varer. Hr. Christensen fortjener megen Tak, fordi han har gjort et stort Arbejde for at faa Forholdene i den Retning forbedrede ganske betydeligt. For 3—4 Aar siden var der næsten ikke Spor af Voks i de Tavler, vi købte, men hvorledes skal vi holde Kontrol med, at vi ikke bliver snydt.

Hjulmager P. Jensen, Nygaard: De falske Kunsttavler lade sig række, saa Cellerne blive for store til Yngel. I stærk Solvarme kunne de ogsaa smelte, og de gaar ofte i Stykker ved Udslyngningen. De ere dog ofte gerne mere gennemsigtige end ægte Vokstavler.

Christensen: Det er ofte vanskelige at kende de falske Tavler, end lman aner. Sagen er den, at det ikke er Dilettanter, der har udført Forfalskningerne, men det er Farmaceuter. Forfalskningerne ere saa godt udførte, at Farven, Lugten, Vægtfylden og Smeltepunktet er den samme som hos ægte Vokstavler. Ja man har Eksempler paa, at falske Tavler have faaet Præmie paa Udstillinger som ægte Vokstavler, skønt der ikke har været Voks i dem.

Under disse Forhold er der ikke andet at holde sig til end Tillidsforholdet mellem Fabrikanten og Forbrugerne og saa Steins Analyser.

Efter at Diskussionen endnu var fortsat en Tid, sluttedes Mødet med, at Foredragsholderen fremviste forskellige Prøver paa Kunsttavler, Afspæringsgittere m. m. (Nysøbing Avis).

Skanderborg BF. Kreds 21 b. Til Bestyrelse valgtes ved den sidst afholdte Generalforsamling: Husmand Jens Jørg. Jensen, Mjering Mark, Skanderborg (Formand); Lømrer Søren J. Nielsen, Stilling Mark (Næstformand); Lærer N. Jensen, Boes; Husmand J. Skovlund, Bjertrup; Karetmager J. Schou, Beng.

Svendborg og Omraus BF. I Anledning af det fra Amtsföreningen til Kredsen tilstaaede Beløb, 6 Kroner, til Hjælp til Afholdelse af Møder til Biavlens Fremme, tillader Kredsens Formand sig at henvise til vedhæftede Bilag fra de blandt Medlemmerne til Biavlslærere i Kredsen udvalgte Mænd, som indeholder Oversigt over, hvad Virksomhed disse, hver i sin Egn, har

udfoldet i Marts Løb til Beløring og Støtte for Begyndere og Viderekomne i Biablen her i Kredsen.

For deres Virksomhed har Kredsen tildeelt disse Mænd hver sin Part af ovenstaaende Beløb.

Erhbødigst

D. Carstens, Fmd.

Grubbænget, d. 17. Decbr.

Efter Opfordring fra Murer Jens Nielsen, Brændeskov, var jeg tilstede hos ham d. 16. Septbr. og indvintrede hans Bier og fordelte Honningen saaledes hos dem, at de havde rigeligt til Winterbrug, og det tiloversblevne blev udslynget. Tilfælde havde han en Kube, som var blæst ned nogle Dage forud, som han igjen havde sat paa dens Plads; men al Bygningen laa paa Bundbrøttet og var falden ned og havde knust en Del Bier og muligvis ogsaa Dronningen, da jeg ingen kunde finde. Jeg tog da Tablerne med paasiddende Bier og bar dem hen til et af de svageste Bisfolk og børstede Bierne ind hos dem, og det foregik uden nogen Kamp hos Bierne. De Tabler, som der var nogen Honning i, strællede jeg af og satte dem bag den øvrige Bygning, som Bierne da havde gjort ren paa et Par Dage.

H. Rasmussen.

Trunderup, d. 12. Decbr.

Som Svar paa Deres Forespørgsel tjener følgende: Biabls møder have ikke været afholdte — dertil har der ingen Lejlighed været —, men derimod har jeg paa Opfordring givet Møde hos tre Biablere her paa Egnen for dels at give Vejledning i Biavl og dels for at foretage praktiske Arbejder paa deres Bigaarde. Med Hensyn til disse praktiske Arbejder skal jeg nævne følgende: Hos Hans Jørg. Hansen har jeg oversørt en Bifamilie fra et Stade til et andet. — Hos Mads Nielsen har jeg dannet en Kunstbærm og sidst i Høst ordnet hans Bier til Indvintring. — Hos Hans Kr. Jensen har jeg huset en Sværm i et Kunststade og ligeledes ordnet hans Bier sidst i Høst til Indvintring. Forøvrigt har jeg i Sommerens Løb givet disse Biablere Raad og Vejledning.

Niels Kjær.

Bejstrup pr. Svendborg, d. 18. Decbr.

Egentlige Møder har jeg ikke afholdt i Sommerens Løb, derimod har jeg sat 3 Nybegyndere i Gang og desuden givet Raad og Vejledning til Forskellige, der have henvendt sig til mig angaaende Biablen. De bedes venligst bestille Tids-

skriftet, jeg skal da, naar jeg kommer til Svendborg, afgøre det med Dem. Tak for det tilsendte Honorar. M. Jensen.

Den 25de Juni Eftermiddag afholdtes efter Opfordring af 4 af Byens Biablere et Møde med disse i Undertegnedes Bigaard, hvor praktiske Arbejder med Bierne foretoges.

Efter Opfordring af en Begynder husede jeg en Sværm i et 10 × 12" Stade og har derefter haft dette Stade staaende i min Bigaard Sommeren igennem, indtil det i Efteraaret flyttedes til Troense.

Været Begynderne, Værer Odum og Fru Amanda Petersen, Svendborg, behjælpelig Sommeren igennem med Husning og Udslyngning og Indvintring.

D. Carstens, Fmd.

Aarhus Omegn B.F. holdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Dagmar“ Søndag den 9de December. Tilslutningen var kun ringe, hvilket vel havde sin Grund i det uheldige Vejr. Sekretæren fremlagde Regnskabet, hvorefter Foreningen nu har 47 Medlemmer, der har givet dens Kasse en Indtægt af 23 Kr. 50 Ore. Hvert Medlem betaler i aarlig Kontingent 2 Kr., men faar saa „Tidskrift for Biavl“, som Foreningen betaler med 1,50 D. Udgifter til Skrivemateriel, Tryksager og til Foredragsholdere beløb sig til 29 Kr. 40 Ore, det bemærkes, at deraf falder 20 Kr. 85 Ore til Foredragsholdere, Hr. Grønning 2 Møder og d'Hr. Wendt og Erslev 1 Møde. Det giver et Underud af 5 Kr. 90 Ore, som imidlertid i Mar igen blev dækket af Foreningens specielle Belgører. Desforuden har der været holdt 3 Møder uden Udgifter med Foreningens Formand som Foredragsholder. Det vedtoges at andrage Hovedforeningen om i Stedet for at faa dens Biablskærere til næste Sommer at faa et efter Foreningens Medlemsantal afsat Beløb til Møder med Biablskærere fra selve Kredsen.

Det vedtoges derefter at andrage Sparekasser og andre Pengeinstituter om at støtte Biablsforeningen for Aarhus og Omegn. Endvidere vedtoges det at foranstalte en Udstilling af Bier og Produkter paa Aarhus Landbosforenings Dyrstue næste Sommer. Sekretæren overdroges det at underhandle med Landbosforeningens Sekretær desangaaende. Derefter mindedes Pressen med Tak for deres Smødekommenshed ved at meddele Møderne gratis. Paa Mødet forevistes et Model-Bihus i Miniatur. Derefter hævdedes Mødets. For de Medlemmers Vedkommende, som ikke vare tilstede ved Mødet og for mulig ny tiltrædende Med-

lemmer tjener til Efterretning, at de kunne sende 2 Kr. til Sekretæren, Stomager Christensen, Sølystgade 16, og Vitidende vil da blive dem frit tilsendt.

Aalborg Amts BF. afholdt den 12te December Generalforsamling her i Byen. Foreningen tæller i Aar 55 Medlemmer og forrige Aar 44. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes, hvorefter der foretoges Valg af tre Bestyrelsesmedlemmer. Smedemester J. Willadsen Formand. Entreprenør J. W. Wøjs Næstformand. Husejer J. C. Bech Sekretær, Alle af Aalborg, genvalgte. Til Kredtsformænd valgte Just Christensen, Sønderholm, L. Lauritsen, St. Arden, Kæsthemager L. Jansen, Gistrup, Lærer Frederiksen, Gravlev, pens. Lærer Jensen, N. Sundby, Niels Larsen, Øster Halne, og Ledvogter K. Jensen, Støvring. Til Revisorer valgte pens. Lærer Jensen, N. Sundby, og Lærer Bitch Lauritsen, Støvring. Sidstnævnte valgte tillige til at repræsentere Foreningen paa det forestaaende Delegeretmøde.

Generalforsamlingen vedtog at sikre sig Vandrelærere fra Hovedforeningen. Der toges endvidere Bestemmelse om, at de Medlemmer, som bestille Tidsskriftet efter Aarsaar, selv skulle betale Portoen for Beløbet's Indsendelse til Redaktøren.

J. C. Bech.

Svendborg og Omegns BF.'s Aarsmøde holdtes den 5te Septbr. i Svendborg, hvor Regnskabet godkendtes. Den fratrædende Bestyrelse og de fratrædende Delegerede til Aarssmøderne genvalgte saaledes: Formand, Jærnbaneassistent Carstens, Svendborg, Næstformand, Kr. Pedersen, Tved. Revisorer: Skibsbygmester A. Jensen, Ørenbjerg, Fabrikant H. Rasmussen, Gravvænget. Delegerede til Aarssmøderne: Skibsbygmester A. Jensen, Ørenbjerg, Kr. Pedersen, Tved, Skovjoged H. P. Rasmussen, Sortehjerg Bønge. Det vedtoges ved Mødet, i Lighed med sidste Aar, at tilstille 2 ubemidlede Medlemmer Tidsskriftet frit for 1895, ligesom der vil blive anskaffet 2 mindre Portioner Kunsttavler til Uddeling ved Foraarsmødet. Medlemsantallet i det forløbne Aar var 45.

Svendborg, den 30te December 1894.

D. Carstens, Jmd.

Skanderborg Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 15. Novbr. i Horsens. Formanden, Mads Hansen, gav forskellige Meddelelser om Virksomheden i 1894. Der var afholdt 21 Møder i Kredsen med Foredrag og praktisk Behandling. Regnskabet fremlagdes og godkendtes; det viste en Indtægt af 557 Kr. 30 Ore og en Udgift af 364 Kr. 34 Ore, altsaa

en Kassebeholdning af 182 Kr. 96 Ore. Foreningen har modtaget Understøttelser fra 3 Landbrugsforeninger og 1 Sparerkasse ialt 145 Kr. 50 Ore. Foreningens Medlemsantal var 469. Til Næstformand for 2 Aar valgte Murer Simon Pedersen i Grumstrup, til Kasserer og Sekretær valgte Stomager J. T. Dinesen, Bjene, i 2 Aar, til Revisor valgte Bøder Morten Sørensen fra Lundum, ogsaa for 2 Aar. Derefter bortloddedes 176 nyttige Genstande. Generalforsamlingen var godt besøgt.

D.

Vester Torslev og Omegns BF. afholdt den 16de December sin aarlige Generalforsamling. Der blev foretaget Valg af en Sekretær i Stedet for Lærer Chr. Hald, som er flyttet. Valgt blev Skræder Anders Kristensen, Alsberg pr. Faarup. Som Bestyrelsesmedlem valgte Snekker Jens Mikael Sørensen, Glenstrup pr. Faarup, til Revisorer valgte enstemmigt Lærer Mogenssen, Fjelssted, og Murer Anders Madsen i Sted. Desuden foretoges Valg af Sogneformænd. Virksomhedsplanen for næste Aar udjattes til Mødet i Mars.

Byrial Nielsen,

Formand.

Maribo Amts BF. afholdt Lørdagen den 5te Januar sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Soro“ i Maribo, hvor følgende forhandlede: 1) Regnskabet for 1894 fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Indtægt af 251 Kr. 76 Ore og en Udgift af 65 Kr. 11 Ore, altsaa et Overskud af 65 Ore. Medlemsantallet for 1894 var 294. 2) Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for dem, som efter Tur fratræde: Lærer Jensen, Vejringe, genvalgt, L. Erikson, Ønslev, genvalgt, Andersen, Bøto, genvalgt; i Stedet for Bibbert, Nykøbing, valgte Aug. Petersen, Bregninge, Knudsen, Rørhæk, genvalgt, og i Stedet for Snekker Hansen, Raarub, som er død, valgte Undenlærer Knudsen, Sandby. 3) Til Revisor genvalgte Lærer Vojesen, Sykstoft. 4) Det vedtoges at sende saa mange Delegerede til Centralmødet i Odense, som Foreningen har Ret til. Det paalægges de Delegerede, som rejse, at overvære hele Centralmødet og Diskussionen fuldt ud; hvis de ikke gør det, saa saa de ikke deres Rejsegodtgørelse betalt af Amtsforeningens Kasse. Det vedtoges at anvende 10 Kr. til hver Delegeret for 1895. 5 a) Det vedtoges at opfordre Stiftets Biablere til at udstille saa fylbdigt som muligt ved Udstillingen i Nykøbing for egen Regning. b) Med Hensyn til „Bien“ forholdes som forrige Aar. c) Det vedtoges at foretage Fællesindkøb af Stader m. m. ligesom for-

rige Nar. d) Det vedtoges, for at fremme Udbredelsen af „Tidskrift for Biavl“ her i Stiftet, at udrede en Redfættelse af 33 Dre pr. Eksemplar til Bladets Holdere af Amtsforeningens Kasse. e) Endvidere vedtoges det at benytte Stiftets egne Biavls-lærere til Afholdelse af praktiske Møder her i Stiftet i Lighed med foregaaende Nar. 6) Den under Punkt 6 omtalte Sag bilagdes i Mindelighed efter de paa Generalforsamlingen fremlagte Oplysninger. Da der ikke var mere paa Dagsordenen, hævdes Generalforsamlingen. Samme Dag og Sted afholdtes Bestyrelsesmøde. Dagsorden: Valg af en Formand i Stedet for Lærer Jensen, Vejringe, som ikke vilde modtage Genvalg. Til Formand valgtes Biavler D. Hansen, Taagerup, og i hans Sted valgtes Gaardejer H. C. Rasmussen, Haaer, til Kasserformand. Da der intet videre var at forhandle, hævdes Mødet.

Taagerup, den 7de Januar 1895.

D. Hansen,
p. t. Fmd.

Bording og Omegn Soqns BF. 7 o afholdt Lørdagen den 15de Decbr. Generalforsamling i Bodholt i Købmand S. C. Nielsens Gaard. Der foretoges Valg af et Bestyrelsesmedlem i Stedet for Landpostbud Chr. P. Jørgensen, som efter Tur fragik. Paa Opfordring erklærede Chr. P. Jørgensen sig villig til at modtage Genvalg, hvorefter han enstemmig valgtes. Derefter foretoges Valg af to Revisorer. Valgte bleve Jens Jensen og Kr. Pedersen, begge af Bodholt. Forsamlingen vedtog at lade afholde 2 Møder til Sommer af DBF.'s Vandrelærere, hvis de kan blive bevilget, eller muligvis et mere end bevilget for egen Regning for at imødekomme Foreningens Medlemmer, som have for lang Vej, naar der kun bliver afholdt et Møde. Og da det muligvis kan gavne Biavlen ved flere Møder i et udstrakt Terræn ved at vinde flere Medlemmer. Der forhandlede endel om, hvor Møderne skulde afholdes af Biavlslæreren til Sommer, der taltes om at holde et hos Martin Nielsen, Munklunde, og et hos Chr. P. Jørgensen i Hestlund; men da endel Medlemmer udeblev, og man ikke kunde bestemme, hvor stor Tilslutning Foreningen vilde faa, vil der muligvis blive afholdt en ekstra Generalforsamling umiddelbart før Mødernes Afholdelse for at tage endelig Bestemmelse. Endvidere vedtoges det at samle Foreningens Boks inden April og Bestilling paa Kunsttavler hos de forskellige Bestyrelsesmedlemmer, som da ville ordne det fornødne med Hensyn til Kunsttavler til Levering til Maj. Foreningen bestaar af 25 Medlem-

mer, som holder 20 Vitidender. Der blev foretaget Optælling hos de 25 Medlemmer over, hvormange Bifamilier de have indvintret, som efterfølgende viser: 65 Kube-familier, 86 Kassefamilier med bevægelige Tavler, tilsammen indvintret 151 Familier. Foreningen har tabt endel Medlemmer, men i Stedet for bundet nogle ny, saadan gaar det som oftest fra og til. Nogle ønske nok at indtræde i Foreningen, men undskyldte sig med, at de ingen Bier har, da de ville have Bier først, det samme som Praksis først og Teori sidst. Det værste for Biavlen i sit første Stadium er da saadant et Bier, der som oftest bliver et affrækkende Billede, som ikke trækker mange. Men den virkelige Biavler vil nødig savne sit Bibrad, for at han deraf bedre kan følge med paa Biavlens videre Udvikling.

Ekko fra Staderne.

Bødsk, København, d. 27. Decbr.

Den italienske Vidronning, som De sendte mig i Begyndelsen af Oktober, var i bedste Velgaaende ved Ankomsten. Jeg satte den i et Bibe-dækselbur og anbragte den mellem to Tavler over nogle aabne Honningceller. De medfølgende Arbejdere lod jeg spadserer gennem Flyvehullet og gav samtidig nogle Røst Røg og bankede paa Stadets Sider, saa at der ikke viste sig Fjendtligheder. De næste to Dage var jeg ikke hjemme, men til Havebrugsudstilling i København; da jeg kom hjem og undersøgte Stedet, viste det sig, at Bierne havde gennemgaaet Tavlen, hvor Buret var stukket fast, og befriet Dronningen, der fandtes spadserende om paa en Table tilligemed en hel Mængde af italienske Arbejdere, saa det forløb jo meget heldigt. Med Tak for Deres udmærkede Vedelse.

H. Møller.

Stodsborg, den 4. Januar.

I Stedet for det i „Tidskrift for Biavl“ Nr. 1 1895 under Rubriken „Gavnlig Vink“ anførte Skyggebræt har jeg alt i længere Tid benyttet en almindelig Skifertavle (Tagstifer), som jeg i fraa Stilling sætter foran Stadets Indgang og fæster Tavlen, for ikke at kastes af Vinden, med 3 vinkeldannede Krumtroge, dels paa Flyvebrættet, dels paa Forvæggen, og anbringer desuden en lille Halmvift paa begge Sider mellem Tavlen og Stedet for at hæmme Musvitten, som er meget talrig repræsenteret her paa Egnen, Udgang til Flyvehullet.

A. Petersen,
Strandkontrollør.

Badstue, Njørring, 1. Januar.

Honningudbytten her i Vendsyssel har i 1894 været endel forfælligt paa de forskellige Egne, nogle Steder under, andre Steder over en Middelhøst. Mig er overdraget det Hverv fra endel Biavlere at bringe Dem vor Nytaarsbilsen og sige Dem Tak for det gamle Aar. N. Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 9. Jeg kan faa nogle af mine Bistader opstillede hos en Slægting $\frac{1}{2}$ Mil fra mit Hjem, hvor jeg let kan tilse dem et Par Gange ugentlig. Egnen der er udmærket for Biavl, meget bedre end ved mit Hjem. Tror De, det kan betale sig at foretage den Flytning, naar man betænker Ulemperne ved ikke at have Staderne ved sit Hjem? (H. S.) — S.: Ja, Trækkforholdene i den Egn, hvor Bistaderne ere opstillede, har faa stor Betydning for Biavlens Udbytte, at den nævnte Flytning meget godt kan lønne sig under de opgivne Forhold.

Nr. 10. Hvormange Eksemplarer af T. f. Biavl skal en Kreds holde for at sikre sig 2 Møder af DBF.'s Vandrelærere? (M. K. L.) — S.: Da Møderne i Gennemsnit koste ca. 7 Kr. hvert og Tilskudet til Kredsen er c. $\frac{1}{3}$ Kr. for hver hel Stemme i DBF., vil en Kreds kunne gøre Regning paa 1 Møde for hver 20 Holdere af Bladet.

Nr. 11. Hvad er Meningen med den Udtalelse i Artiklen „Dronningavl“ S. 10 de 8 første Linier, hvori der tales om, at „Bierne skulle slæbe Dronningsfoder og Larver over i de kunstige Celler?“ (B.) — S.: Det er muligt, at der i det engelske Bibliad, hvoraf Artiklen er taget, skulde have staaet „Biavlere“ i Stedet for „Bierne“; men vi fandt dog ikke Anledning til at ændre dette Ord, dels fordi denne Udtalelse ikke har nogen Betydning for Anvisningen til Dronningavl, dels fordi der findes i England ikke faa fremragende Biavlere, som antage, at Bierne under særegne Forhold flytte saavel Eg som ganske unge Larver. At Bierne slæbe Dronningsfoder hen til disse Celler, hvis de antages, er jo ganske rigtigt.

Nr. 12. Er det tilstrækkeligt at dække umiddelbart over Tavlebærerne om Sommeren med $\frac{1}{4}$ " tykke Dækbrædder, om Vinteren derover tillige en 4" tyk Pakramme, der er stoppet med Mos, derover tillige baade Sommer og Vinter et tæt Lag? (H. M.) — S.: Ja den Sommerpakning er god nok i den varme Som-

merid. I Slutningen af Foraaret og Begyndelsen af Efteraaret bør den dog forøges med et Par Tæpper af Sættelærred. Den omtalte Vinterpakning kan være tilstrækkelig, hvis Mosset er ganske tørt og stoppet fast sammen, dog kun hvis Pakrammen kan falde tæt til Dækbrædderne. I modsat Fald bør man lægge et Par Tæpper paa Dækbrædderne, under Tæpperammen.

Nr. 13. Hvilken Slags bitæt Skillevæg bør man bruge i Wellsstaderne, enten et Bræt med Huller eller et med $\frac{1}{8}$ " brede Spalter, fævede med en Stikstav i $\frac{1}{2}$ " Afstand? (H. M.) — S.: Af de 2 nævnte Slags foretrække vi det førstnævnte; men naar det sidstnævnte tillige beklædes paa den ene Side med fortinnet bitæt Jærntraadstvist, da foretrække vi dette;

Nr. 14. Er der Udsigt til, at Wellsstaderne ville vinde Fremgang? (H. M.) — S.: Foreløbig er der vel Udsigt dertil, da det er en ny og høist interessant Fremgangsmaade. Om det vil vedblive, anse vi dog for temmelig tvivlsomt paa Grund af det hyppige Dronningskifte, som denne Metode kræver.

Nr. 15. Skal Esparsette saas om Foraaret? Blomstrer den samme Aar? Hvor købes Frøet? (H. M.) — S.: Den udsaaes bedst om Foraaret i Jord, der er behandlet som til Kløver. Man plejer at udsaa den med Byg eller Havre som Beskyttelsesjæd. Tillige saas ofte Hvidfløver eller engelsk Rajgræs deri. Ved Bredsaaning bruges $1\frac{1}{2}$ —2 Td. Esparsettesfrø pr. Td. Land. Der benyttes faa megen Saafæd, dels fordi Frøene saas i Vælgene, dels fordi det ikke spirer altsammen, da det modnes paa forskellig Tid. I det første Aar giver den ingen Afgrøde. I det andet Aar kan den slaas, hvorved Planterne skulle blive kraftigere. I det tredje Aar giver den fuld Afgrøde. Marken bør holdes omhyggelig fri for Ukrudt. Frøet kan saas hos enhver Handelsgartner (Frøhandler), naar det botaniske Navn, *Onobrychis sativa*, opgives.

Et og Andet.

Udstilling i Lübeck. En „Tysk-nordisk Handels- og Industri-Udstilling“ agtes afholdt i Lübeck fra 1. Juli til 30. Septbr. d. A. Udgang til at udstille have Tyskland, Rusland, Finland, Sverige, Norge og Danmark. Anmeldelsesfristen udløber d. 15. Febr. Nærmere Oplysninger meddeles Udstillings-Komiteen, Fischergrube 80, Lübeck, og R. C. Momme, København.

Gavnlig Vink.

Vejret (24de Januar) var i den sidste Uge af det gamle Aar endnu mildt; men med det ny Aar indtraadte let Frost og noget Snefald. Senere blev vel Vejret atter mildt i nogle Dage, saa at Sneen smeltede; men Frosten og nyt Snefald fik vi atter, og frøs det kun 3—5° R. og Snefaldet har nu været ringe paa Dorne, en Del stærkere i Jylland. Desværre har de allerede vist sig, at mange Biavlere, som havde forsomt at anbringe Skyggebrædder (se S. 25) foran Indgangen, have lidt en Del Tab, derved at flere Hundrede Bier fra hver Familie ere komne ud ved Middags-tid i Solskinsvejr og ere omkomne paa Sneen. En stærk Bifamilie kan vel meget godt taale et saadant Tab; men ser det oftere i en Vinter, da vil det dog medføre en Svækkelse af Familien. En aaret Indfænder har paa S. 49 tilraadet et andet Middel herimod, nemlig en Tagstiver, som stilles paa Flyvebrættet hældende skraat imod Forvæggen. Dette Middel hende vi ogsaa. Det er meget godt; men det har kun den Ulempe, at det er en Del besværligere at benytte end Skyggebrædderne, fordi Skiferen maa befæstes forvarligt med Skroge baade paa Flyvebrættet og paa Forvæggen, da Skiferen ellers kan glide ned og forstoppe Indgangen eller sønderslaaes. Vi foretrak derfor, naar det almindelige Skyggebræt ikke vil forlæn, tillige at opstille et Bræt fra Jorden skraat op imod Forvæggen lige ud for Indgangen.

Rejselsudflugt. Saa snart Jorden atter er fri for Sneedækket, vilde det være særdeles ønskeligt, om Bierne kunde holde en god Rejselsudflugt; thi derved vilde de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, som endnu fremdeles maa ventzes. Vi advare dog imod kunstigt at fremkalde en saadan Udflugt, s. Efs. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Flyvebrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremlokke Bierne til en saadan Udflugt, er ved at borttage Skyggebrædderne fra Indgangen og rense de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en blød Binde, uden nogen som helst Uro. Hvis Jorden er dækket af et Sneelag, bør man paa ingen Maade fremstynde en saadan Udflugt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrædder foran Indgangen (se S. 25). Ved meget stærkt Solskin i stille Vejr kan det dog let ske, at Solstrålerne finde Vej ind i et Stade og lokke Bierne ud. Komme de frem i Mængde og begynde at summe i Luften, da lottes derved ogsaa de andre Familier i Vigaarden frem. Efter dette, da bør man hurtigst muligt stro Afte foran Staderne, for at Bierne kunne rense sig paa Afsten uden at stivne af Kulde. At hindre en saadan Udflugt paa Sneen ved at lukke Stadel vil næsten altid være den visse Død for Bifamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa tilgrunde; thi deraf dør en kraftig Bifamilie ikke.

Fodring saa vel med Kandsilage som med Vand bør paa denne Tid ikke foretages uden Nødvendighed. Herom have vi indforlignit udtalt os paa Side 25, hvortil vi henviser.

Vi henlede Opmærksomheden paa, at vi have forøget den Vandmængde, vi anvende i Kandsilagen, idet vi nu bruge 1 Pægl (¼ Liter) til hver 2 P Søtter, da det har vist sig, at Bierne meget lettere kunne hente dette Foder, end naar vi kun bruge 1 Pægl til 3 P Søtter.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Bliver Vejret derimod mildt efter Snefaldet,

da vil Sneen falde alt for tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne saa det saa varmt, at de altfor tidlig begynde at ansætte Nygel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Sne ikke faar tilstrækkelig Udgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes i det mindste foran Indgangen, og hvis Sneelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

No. Iøvrigt gælder det fremdeles hele Vinteren igennem saa vidt muligt at holde alle Forstyrrelser borte fra Bierne.

Brevkasse.

Rettelse. S. 18, Spalte 1, Linie 12 fra neden staar „41 Dage“, skal være c. 1 Dag.

Bladets Udsendelse. Er det altid sikkert, at Bladet virkelig udsendes paa den Dag, hvis Dato det bærer; thi jeg faar det ofte 14 Dage efter, og Posthuset skyder da Stylden paa Redaktøren? (P. A. B.) — **S.:** Ja, Bladet udsendes saa godt som altid nøjagtig paa den anførte Dato. Der har i de sidste 9 Aar ikke været mere end højst 6 Gange i alt, da det har været forsinket af særegne Grunde 1—2 Dage. Naar det derfor undbliver mere end 2—3 Dage efter den angivne Dato, da er det Postvæsenets Fejl. Deres Klage er for øvrigt indsendt til Overbestyrelsen for Postvæsenet. Det vil nok hjælpe.

Kundgørelser.

100 Pd. fin hvid Honning

a 50 D. pr. P og 80 P mørk Efteraarshonning a 40 D. pr. P Netto staar til Salg hos **M. C. Haagen**, Tranbjerg, Samsø.

1000 P gul Honning er til Salg hos **Købmand E. M. Andersen**, Biddbjerg, Herning.

Tilbud samt Prøve af

Honning

ønskes tilsendt

Jensen-Kragelund,
Aarhus.

Fro, Træer, Planter.

10 Sorter Fro af Biplanter 80 Dre, enkelte Sorter i større Portioner til forskjellige Pris, Stovfrø (Lathyrus silvestris), Olieræddike (Rafanus oleifera), samt forskellige Biplanter til Plantning i Foraaret. Endvidere Kløver, Bræsfro, Rødsfrugt- og Havesfro, Frugttræer, Frugtbuske, Sirtreer, Sirtbuske, Roser, Hegnplanter og andet til Frohandel Havesbrug og Planteskole henhørende til billige Priser i prima Vareer tilbydes.

Franz Wendt,
St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade a 5 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Ca. 300 Pd. lys udflugt Honning

er til Salg hos **S. E. Jagd** i Lyndby pr. Roskilde.

60 R hvid og 60 R mørk ren udsluget **Honning** faas i 10 R .s Bægl a 40 og 50 Dre pr. R hos
Alfred Nielsen,
Moseby pr. Nabybro.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivoksstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilsendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks løbes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Dre pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Oplag.

Grølev, Kalundborg.

Alme præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Vifter og Klodse haves altid paa Lager. Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,

Snedker, Silperup pr. Bræsto.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. R 1 Kr. 00 Dr.
do do Nr. 2 pr. R 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. R 0 — 65 —
De volle Kanaster pr. R 05 —
Schag, fin, let pr. R 15 —

Forsendes mod Esterkrav. Ved Køb af mindst 9 R leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 R gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen,**

Vejsrup, pr. Svendborg.

900 P .s.

sin krystalliseret gul Honning a 40 Dre pr. R er til Salg i større og mindre Partier hos **N. N. Pedersen,** Nalbeksminde pr. Trolshede.

Siden 1891 tilsendt 5 Præmier for Bier og Biavls Produkter.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende

Ægte Bivoksstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks blyttes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Ægte Bivoks

løbes til højeste Pris og betales straks efter Varernes Modtagelse. Forespørgsler behøves omgaaende.

Chr. Niegels,
Biborg.

150 P .s. lys og ca. 250 P .s.

brun Honning

a 45 og 40 Dre pr. R faar til Salg hos **Jens Hansen,** Glæsborg Mark pr. Grenaa.

Forenings-Meddelelser.

Medlemmer af **Sønderlev og Omegn** BF., som ønske Kunsttavler ved Fællesindkøb eller Voks forarbejdet til Kunsttavler, maa indgive deres Befilling inden 1ste Marts 1895 til **N. Jørgensen** Tørringmark, eller **C. Dall,** Simmersted.

Tilbud paa Levering af Kunsttavler (500 a 600 R) og Forarbejdning af Voks til **Nordthj** BF. modtages indtil 15de Februar af Under tegnede. Fabrikanten maa indestaa for, at Tavlerne ere fabrikerede af rent, ublandt Bivoks, og hvis fremmed Blanding forefindes, forlanges den erstattet Foreningen med dobbelt Vokspris. Tavlerne leveres franko Tilhæst mod kontant eller tre Maaneders Kredit.

Kjølstrup Skole pr. Thisted, d. 14. Januar 1895.
J. P. Pedersen.

Brønd BF. afholder Generalforsamling i Landbohjemmet Søndagen den 10. Februar Kl. 1. Dagsorden: 1) Valg af Bestyrelse. 2) Skal Foreningen have Biavlskøber. 3) Indkøb af Kunsttavler.

Morten Kristensen.

Randers og **Omegn** BF. afholder Generalforsamling i Højsholehjemmet i Randers Søndagen den 2. Marts Kl. 1 Etim. Der foretages Valg af en ny Bestyrelse. Regnskabets fremlægges og Virksomhedsplan for 1895 bestemmes. Takrigt Møde ventes. Ny Medlemmer optages.

N. Holm.

De lokale Kredse i **Randers** Amts BF. bedes at indbetale Afskriftingsgebet for 1895 inden 1. Marts d. Y. til Under tegnede.

Albæk Mølle pr. Randers, d. 27. Januar 1895.
Anton Holm.

Indhold af dette Numer.

Nalborg Amts BF., af J. C. Ved	48
Narhø BF.	48
Biavlen i New Zealand, af N. Bodholdt	40
Biavlens Udbredelse, af Anders Kristensen	41
Biavlermødermøder	50
Bier og Blomster II.	29
Bi-Best	36
Bording BF.	49
Dronningavl	50
Ekko, af G. Møller, N. Petersen og N. Jensen	49
Esparlette	50
Forsendelse af levende Bier	30
Frederiksborg Amts nordl. BF., af C. Jensen	44
Gavnlig Vind	51
Holbæk Amts BF.	45
Honningens Afstæning, af G. B. York	33
Løfteapparat af N. P. Poulsen	40
Maribo Amts BF., af D. Hansen	48
Odsherreds BF.	45
Palning	50
Standerborg Amts BF., af D.	48
Standerborg BF.	46
Stillevej i Wellsstade	50
Stadernes Plads	50
Svendborg BF., af D. Carstensen	46, 48
Til Begynderen, af C. S. Grønning	41
Udstillingen i Weile, Plan for	35
Udstillingen i Lübeck	50
V. Torslev BF., af Nyrial Nielsen	48
Wells Beretning, af Karl Meeschild	39
Wells-Stadet, af N. Rør	38

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Annonsepriser optages for 20 Pre. Petit-Printe 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indbrøkte.

Bier og Blomster III.

Med Hensyn til det Sted i Blomsten, hvor den afsondrede Nektar samler sig, for at Insekterne kunne hente den, da er dette vel forskelligt, som vi senere skulle komme ind paa ved at beskrive disse Forhold hos bestemte Plantearter; men i Almindelighed samles den søde Saft i Blomstens Bund. Derimod kan der være megen Forskel paa, hvilke Dele af Blomsten, der indeholde Nektarkertlerne, og denne Forskel kan endogsaa vise sig i høj Grad indenfor den samme Plantefamilie. Saaledes finder man i Smørblomsternes Familie Nektarkertlerne paa Bægeret hos Bunderosen (Paeonia); paa Kronbladene hos de almindelige Smørblomster (Ranunculus) og hos Sule-rosen (Helleborus); paa Støvdragerne hos Kobjælde (Pulsatilla); paa Frugtknuden hos Kalebse (Caltha). — Undertiden kommer den søde Saft slet ikke frem i Blomsten, men forbliver skjult inde i en fødet Knude i Blomstens nederste

Del, saaledes hos Gulregn (Cytisus). I dette Tilfælde maa Insekterne altsaa stikke Huller i denne Knude for at kunne opfuge Saften.

Man har nu en saadan Mængde Beviser paa Insekternes store Betydning for et særdeles stort Antal Plantearters Befrugtning, at dette kan fastslaaes som en Kendsgerning. Vi skulle kun anføre eet: Man har prøvet at lade saadanne „Insektbestøvere“ blomstre i Drivhuse eller Værelser, hvorfra Insekterne vare udelukkede. Det viste sig da, at Blomsterne varede meget længere end i det fri. Saa snart man derimod gav Insekterne Adgang, og disse besøgte Blomsterne, da bleve de snart befrugtede, og Kronen visnede da hurtig. Det er jo aldeles, som om Blomsterne med deres prægtige Farver og behagelige Lugt ventede paa

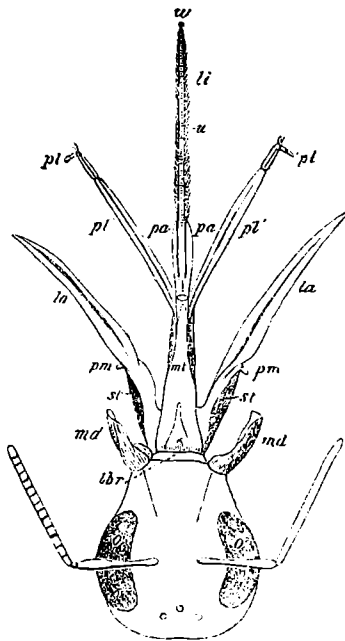

Fig. 11. Munddel af en Humleb. Bogstavernes Betydning som i Fig. 13.

Insekterne. For dem ere de dejlige Farver bredte ud og det rige Bord dækket. Naar de have udført deres vigtige Gerning i Blomsterne, da falme Farverne, og Duften forsvinder.

At Honningbien, som ubetinget maa anses for det Insekt, der er mest fuldkomment tilpasset til at befrugte Blomster, maatte være i Stand til at kende Farver, det kunde man med disse Kendsgerninger for Dje ikke tvivle om. Den berømte engelske Naturforsker John Lubbock har imidlertid yderligere bekræftet dette ved at foretage en Mængde omhyggelige Forsøg for at fastslaa det. Han lagde f. Eks. smaa Glasstykker paa forskelligfarvet Papir, gult, rødt og blaat. Derefter forsynede han alle de blaa Glasplader med lidt Honning, saa at Honningbierne hidloftedes til dem. Derpaa ombyttede han Pladerne, saaledes at de blaa bleve noget fjernede og uden Honning. Bierne kom da igen først til de blaa Farver, naaget disse Plader vare flyttede o. s. v.

Blomsternes beundringsværdige Tilpasning til Insektbesøget ville vi senere give

til Plantebesøg, til de Insekter, Humlebier og Honningbier, der i allerhøjeste Grad passe til Blomsterne. Udviklingsrækken er egentlig ikke afbrudt paa noget Punkt; men paa den anden Side maa det erkendes, at man ikke i den nyere Tid har kunnet paavise en Forandring i denne Henseende af de forskellige Insektarter. De Dele af Insekternes Legemer, i hvilke den nævnte Tilpasning i forskjellig Grad tydeligst kan paavises, ere Munddelene og Benene. Paa dette Sted kunne vi naturligvis ikke udtømmende behandle dette vidtløftige Emne; men vi antage dog, at det vil have betydelig Interesse at se nogle af de mest fremtrædende Overgangsformer i denne Slags Tilpasning.

Munddelene hos en Hveps, der ikke er tilpasset til Besøg i Blomster, findes fremstillet i Fig. 12. Naar vi sammenholde denne Tegning med vor tidligere Beskrivelse

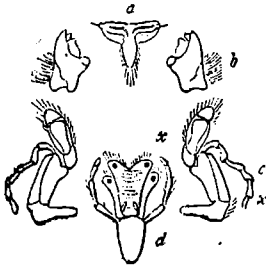

Fig. 12. Munddelene af en Hveps.

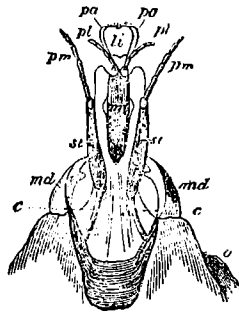

Fig. 13. Munddele af en Sandbi, pa Bitinger, li Tunge, pl Underlæbens Følere, pm, Underkæbernes Følere, md Overkæber, o Dje.

Fig. 11. En Sandbi, noget forstørret.

adskillige Exempler paa; men forinden ønske vi ganske forfattet at paavise, at denne Tilpasning er gensidig. Ogsaa Insekterne ere ligesaa beundringsværdig tilpassede til deres Virksomhed i Blomsterne. Vi kunne ikke trænge ind i Staberens Værktøed og paavise, naar denne Tilpasning er stet. Maaffe omfatter hver af Stabersens 6 „Dage“ et meget langt Tidrum, f. Eks. svarende til det, vi nu vilde kalde 10,000 Aar, og vi kunde da tænke os, at Insekternes Tilpasning er foregaaet paa den „6te Dag“. Man vil maaffe spørge os: Hvorfor antage, at der er foregaaet en saadan Tilpasning, hvorfor ikke hellere antage, at alle de forskellige Insektarter i et Nu ere fremgaaede fuldt færdige fra Staberens Haand? Dette er meget usandsynligt, fordi vi i Insektverdenen kunne paavise gradvise Overgange fra de Insekter, der kun i meget ringe Grad passe

af Honningbiens Mund (se Marg. 1893 S. 234), og med Humlebians Mund (Fig. 11), ville vi se ganske den samme Plan i Bygningen, nemlig en Overlæbe (a), paa hvilken er befæstet 2 hornagtige og med Tænder forsynede Overkæber (b, disse ere i Figuren løsrevne fra Overlæben og vendte om, saaledes at Tænderne vende opad, medens de i Insektmunden vende nedad og mod hverandre). Medens Overlæben er ubevægelig, kunne derimod Overkæberne bevæges vandret mod hinanden og daane derfor et fortrinligt Gnaveredskab. Dette er kun i ringe Grad ændret hos de mange forskellige Former af Hvepse og Bier. Derimod er Underlæben (d) med dens bløde Følere (x) og Underkæberne (c), der ligeledes ere bløde og forsynede med Følere (x) i allerhøjeste Grad foranderlige hos de forskellige blomsterbesøgende Insektformer. Underkæberne ere i Figuren løsrevne fra Underlæben (d),

paa hvilken de have været indleddede bag ved dennes Følere. Baaede Underkæberne og Følterne ere meget bevægelige mest mod hverandre i vandret Retning.

I Fig. 14 ses Billedet af en Sandbi (Prosopis), der i mange Henseender ligner en Hveps; men den opfodrer sin Yngel med Honning og Pollen, derfor regnes den til Biene. Sandbierne udhule (grave) Fordybninger i Sandet eller i visse Plante-stængler, og disse Fordybninger overtrækkes med en Slim, som de udgøde af Munden og glatte ved Hjælp af den brede korte Tunge (se Fig. 13 li.) I hver saadan Celle lægges et Æg. Larven fodres derefter med Honning og Pollen af forskellige stærkt lugtende Planter (Reseda, Karse, Matrem, Røllike). Uagtet Sandbiens Krop er næsten fuldstændig nøgen, kunne dog en Del af de klæbrige Pollenkorn af de nævnte Planter hæfte sig til den og til dens Mund-

Det samme gælder om de 2 Var Følere.

I Fig. 16 ses Munddelene af en Lappebi, Panurgus, hos hvilken Tungen (li) er meget længere, og i Fig. 17 Munddelene af Chelostoma, hos hvilken Bi Tungen næsten har naaet den samme betydelige Længde som hos Honningbien og den almindelige Humlebi (Bombus agrorum, se Fig. 11).

Denne Udviklingsrække med Hensyn til Munddelenes Tilpasning til Besøget i Blomsterne, som her er angivet i 5 Led, kunde med Lethed være forøget til 100 Led, der vilde fremstille en næsten umærkelig Forandring fra den mindste Tilpasning lige til den fuldkomne hos vor Honningbi.

Man maa dog ikke tro, at Honningbien har den længste Tunge blandt alle Insekter, fordi denne Bi og Humlebierne ere tilpassede til Besøg i det største Antal Blomster. Hos

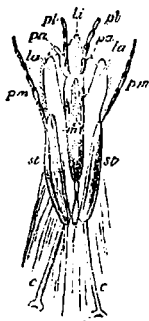

Fig. 15. Munddele af en Jordbi. Bogsnaver med Betydning som i Fig. 13.

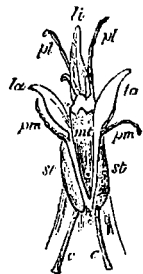

Fig. 16. Munddele af en Lappebi.

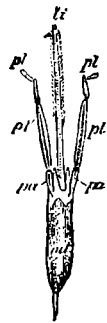

Fig. 17. Munddele af Chelostoma.

dele. Ved Hjemkomsten til Cellerne i Brombærstænglen eller Sandet sammenbørster Sandbien det paa Kroppen hæftede Pollen med sine Bagben, der paa Skinbenet og Forfoden ere besatte med korte stive Børster. Denne lille livlige Bi betragtes som Stammedyret til vor almindelige Honningbi. — I Fig. 15 ses Munddelene af en Jordbi (Andrena), der bygger sine Celler i let Jord, idet den udhuler et skraat nedløbende Rør af 5—12" Længde. Herfra udhules atter de enkelte Celler som korte Sidegrene. Disse smaa Bier findes hos os i en Mængde Arter, saaledes at man regner, at omtrent hver fjerde af de Bier, vi om Sommeren se flyvende ved Blomsterne, er en saadan Jordbi. I Munddelene ses en tydelig Fremgang i Sammenligning med Sandbiens, idet Tungen har en tilspidset Form og tillige er forholdsvis længere.

Sommerfuglene er Tungen eller Snabelen udviklet til meget større Længde; men derfor passer den bedst til langrørede Blomster. Desuden maa det antages, at det er Hensynet til Biernes Benyttelse af Munddelene tillige til andre Formaal i deres Samfundsliv (Fodring af Yngelen, Opsørelse af Voksbygning o. s. v.), der har forhindret en yderligere Forlængelse af deres Munddele. Medens de i denne Oergangsrække først nævnte Biformer kun ere i Stand til at hente Nektar i saadanne Blomster, hos hvilke denne kun ligger meget lidet fjernet fra Kronens Overflade, ere derimod næsten alle nektarførende Blomster tilgængelige for Honningbier og Humlebi, alene med Undtagelse af visse langrørede Blomster (s. Ekst. af Nellikfamilien), hvis Nektar kun er tilgængelig for Sommerfugle.

Forsendelse af levende Bier.

Da der i den paa S. 30 anførte Skrivelse fra Generalpostdirektøren saavel som i den paa S. 31 anførte Anordning af 5te Januar d. N. angaaende Ophævelse af Forbuddet mod levende Biers Forsendelse med Posterne i Danmark fandtes et Par Punkter, som ikke stode klare for undertegnede Sekretær, indsendte jeg den 26de Januar paa Foreningens Begne en Forespørgsel til Generalpostdirektøren, om hvorvidt levende Bier herefter kunde forsendes som Vareprøver her i Landet, og om hvilke Dimensioner saadanne Forsendelser maatte have. Herpaa har jeg under 2den Februar d. N. modtaget følgende oplysende Svar:

„I Anledning af Hr. Kantorens Forespørgsel i Skrivelse af 26de f. M. om de nærmere Regler for levende Biers Forsendelse med Posten, skal Generaldirektoratet tjenstligt meddele følgende:

Mellem Steder i Indlandet kunne levende Bier ikke forsendes som Vareprøver, da saadanne ikke maa have Værdi som selvstændigt Handelsobjekt, men deres Befordring finder udelukkende Sted med Pakkeposten. Forsendelserne ere undergivne de for Pakker i Almindelighed gældende Regler, og der stilles ikke andre Fordringer til Indpakningen, end at denne skal være af et til Forsendelsernes Indhold, Vægt og Omfang passende Materiale og danne et betryggende Lukke for Indholdet.

Til eller fra Udlandet fra eller til Danmark kunne levende Bier sendes enten som Vareprøver (dog ikke i Forbindelse med alle Lande) eller som Pakker.

Forsendte som Vareprøver skulle Bierne være anbragte i Kister, der ere saaledes indrettede, at enhver Fare undgaaes, og at Indholdet kan konstateres. Forsendelserne maa ikke indeholde Korrespondance (om tilfældige skriftlige Bemærkninger henvises De til at søge udførligere Oplysninger ved Posthusene), ikke veje over $\frac{1}{2}$ B eller have større Udstrækning end 11 Tom. i Længden, $7\frac{1}{2}$ Tom. i Bredden og $3\frac{3}{4}$ Tom. i Højden.

For Pakker til eller fra Udlandet gælde i det væsentlige de om indenlandske Forsendelser foranståede Bestemmelser, men det maa dog anbefales Afsendere i hvert enkelt Tilfælde at søge nærmere Oplysning ved Posthusene.

Denne Skrivelse trænger ikke til nogen yderligere Forklaring. Kun skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at man dog ikke uden Nødvendighed bør gøre Forsendelsesbureauene større end anført paa S. 32, naar Bier forsendes som Vareprøver til Udlandet,

især lidt mindre for ikke uden Nødvendighed at forøge Portoudgiften.

Ersløv,
Sekretær for DBF.

Fra Udstillingen i Tønder.

af N. S. Kristensen.

„Det kan ofte være heldigt at se sig om udenfor sit eget Planteværk“, siger et gammelt Mundheld, og da Forholdene i Efteraaret lod sig ordne saaledes, at jeg kunde besøge den Slesvig-Holstenke Centralforening for Biavls 10de Vandreforsamling og Biavlsubstilling, som afholdtes i Tønder, saa var jeg meget glad ved at benytte Lejligheden.

I Programmet over Udstillingen var Præmierne allerede fastsatte, nemlig foruden Medaljer og Diplomer følgende Pengepræmier:

For Bier i Voliger med bevægelig Tablebygning 20, 15, 10, 10, 10, 5, 5 Mk., 8 Præmier i alt, ialt 90 Mk. For Bier i Kubler et lignende Antal Præmier, ialt 90 Mk. For lys Honning 18, 12, 10, 5, 5, 4, 4, 4 Mk., 8 Præmier, ialt 62 Mk. For mørk Honning 18, 12, 10, 5, 5, 4 Mk., 7 Præmier, ialt 59 Mk. Voks 10, 6, 4, 4 Mk., 4 Præmier, ialt 24 Mk. Forædlede Produkter 10, 6, 6, 4, 4 Mk., 5 Præmier, ialt 30 Mk. Stader med bevægelig Tablebygning 10, 6, 4, 4 Mk., 4 Præmier, ialt 24 Mk. Kubler 10, 6, 4 Mk., 3 Præmier, ialt 20 Mk. Biavlksredskaber 10, 6, 6, 4, 4 Mk., 5 Præmier, ialt 30 Mk. — Ialt 429 Mk. eller ca. 385 Kr.

Udstillingen holdtes i den saakaldte „Schweizerhalle“, et smukt Traktorsted med en dejlig Have, som ligger et lille Stykke Vej fra Tønder. Saa snart man kom ud af Byen, saa man straks en lang Række af Vikuber og Vihuse opstillede paa Bænke foran et Gærde henne bag Pavillonen (kun et Par af Staderne stode paa egne Ben). Oppe i Haven paa Græsplænen foran Pavillonen var de tomme Voliger og de Redskaber, som ikke tog Stede af Vejret, udstillede i Grupper. Den egentlige Udstilling var i Pavillonen, der var meget smukt dekoreret, og særligt gjorde det et godt Indtryk, at der var anbragt en Mængde af Potteplanter i Salen. Det Udstillede stod paa omtrent et Dustin Borde, som vare anbragte rundt om i Salen. Mange af de store Udstillere havde prægtige Oplafser, hvoraf enkelte stod paa Gulvet og naaede højt op mod Loftet. Honningen saa godt

og holdbar ud, men der var megen Bøghvede-Honning imellem. Honningen var meget smukt emballeret i Glas med og uden Skruelag, og noget var udstillet i smaa Blikdåser, alt med smukke Etiketter. (Glas med Skruelaag ere kun halv saa dyre i Tyskland som her. Vi maa betale en høj Told). Der var ca. 50 Numre Honning udstillede. Voks var der udstillet meget af og det i store Blokke, og der var mange meget smukke Stykker imellem, men det var da ikke saa underligt, at der var meget Voks der, da der endnu er saameget af Kubebiaul, som Programmet og de udstillede Stader udviste. Drikkevarer og Sultetøj i Honning var der kun ganske ubetydeligt af. Af tomme Boliger til Bier fandtes der omtrent en Snæs Stader med Rammer i, og der var mange mindre gode Former; i flere af Staderne tror jeg ikke, at Rammerne vare „bevægelige“, naar der havde været Bier i dem i et halvt Aar. Der var flest af Højtader, baade til et og til flere Fjolk. Der var 2 Bogenstjylpere, se Billede i „T. f. B.“ 1884 S. 20. De havde 9 Rammer til Ungel og 6 Rammer til Honning. Pladsen imellem Rammen og Stadets indre Væg var 1" baade foroven og ved Siderne af Rammen. Der var 2 gode Trugstader af 10 - 12 Maalet med $\frac{1}{3}$ Rammer over; det ene var vist labet i Tved, Svendborg. Der fandtes ogsaa nogle enkeltvæggede Trugstader af højt Normalmaal, Rammen var delt paa Midten c. 7" oppe med en Lisse paatværs af Rammen. Nogle af Staderne vare med, andre uden Rammer til Honning. 2 Albertis Bladstader (Nielsen's Patent) var ogsaa udstillet i en „meget forbedret Form“; jeg anfaa dette for ubrugeligt til Biaul. Dommerne havde en anden Mening, de havde tildelt det ekstra Præmie (Sølvmedalje). Der fandtes ogsaa Kuber med Over- og med Underjætskasser samt Kuber bestaaende af tykke Halvringer og med løst fladt Tag over ligesom C. Fleischers Kube, se Fig. 2—3—4 i hans Bog fra 1777. Der fandtes ogsaa en Del almindelige Kuber. Det var en hel baby-lonist Forsamling af Boliger omtrent som i Midten af 70'erne hos os, og der trængtes jærligt til „vejledende Kritik“ fra Dommerens Side. Men hvor kunde Dommerne yde vejledende Kritik, hvor alt er Forvirring, og de ikke kender, hvad der er det bedste. Til Bihusene blev givet en Sølv- og 2 Broncemedaljer og til Kuberne 2 Broncemedaljer foruden de omtalte Penge og Diplomer. Af Udslyngere fandtes en emaillet Slynge til 3 Rammer samt nogle andre Udslyngere, som alle vare

mindre gode. Af Stader med levende Bier fandtes 3 Trugstader paa egne Ben, vistnok 10 - 12" Stader, saaledes som de almindeligt bruges hos os; et af dem fik en ekstra Pris, samt 2 Højtader med Bier, 5 korte Trugstader, enkeltvæggede til højt Normal, vistnok uden Plads til Honningrammer, 2 Bogenstjylpere og c. 30 Straakuber med Bier, de fleste af Kuberne bundne med $1\frac{1}{2}$ " tyk Halm og med 2 Fjybehuller, det øverste Fjybehul kun c. 3" under Kubens Spids. Der blev foruden Penge og Diplomer uddelt for Bier i Huse en Sølv-, en Broncemedalje og til Kubebjolkene 3 Broncemedaljer.

Om Søndagen var Udstillingen nok besøgt af c. 300 Mennesker, de andre Dage var Besøget kun paaat, endog den store Markedsdag bragte kun saa Fjolk til Udstillingen. Men der blev nok solgt en Mængde af Biaulprodukter til de Besøgende.

* * *

Biaulsubstillingen i Tønder afveg i meget fra vore Biaulsubstillinger, ikke alene ved det Udstillede og Maaden, det udstilles paa, men jærligt ved Præmierne. I Tønder satte man paa Programmet de tomme Kuber og Huse jævnfjldig og noterede kun $\frac{1}{20}$ af Pengene til de „tomme Bihuse“, som vi sætter som den vigtigste Klasse. Man bør ogsaa lægge Mærke til, at over $\frac{2}{3}$ af Pengepræmierne ere bestemte til „Levende Bifjolk“, Halvdelen til Bier i Kuber og Halvdelen til Bier i Huse. Naar man ved det og ved, at der i Tyskland udstilles saamange Bifjolk og gives saamange Præmier til „Levende Bier“, saa kan man bedre forstaa Franz Kühn's, Budapest, Artikel: „Udstilling af levende Bier“, som stod i „T. f. B.“ Nr. 18 1894.

Til vore Biaulsubstillinger i de senere Aar har der kun været udstillet ganske saa Bifjolk, og i Randers og Vejle er Klassen „Befolkede Stader“ studt helt ud. Men hvad er der ogsaa at præmiere ved en Sværm i en Kube? Andet end regelmæssig Tavlebygning og Forraad nok til Vinterbehov. Honningen var godt behandlet og smukt udstyret, Voks var meget og godt og stod betydeligt over, hvad vi træffer paa vore Udstillinger. De forædlede Produkter var der kun lidt af; hos os er der i Reglen lidt mere, men der som her præmieres de smaa Partier vistnok med formange Præmier. Man bør ogsaa lægge Mærke til, at Dommerne i Tønder havde Ret til at uddele c. 400 Kr. i Præmier til Udstillere fra lidt af Slesvig og fra Holsten. Ved vore

i store Udstillinger for hele Danmark raadede Dommerne i Randers 1994 over c. 700 Kr. og i Vejle 1895 ville de kunne raade over 270 Kr.

Indtrykket, jeg fik af Udstillingen, var den, at vi ved Honningens Behandling og Udstyrelse og Vokssets Rensning kunne lære en Del af dem, men at de kunne lære meget højt os, for de ere langt bagefter os med Stedeformer og Biavlscrift i Trugstader.

Bipest II.

af Hans Ersted.

For Enhver, der har fulgt det store Opdrag, vor Biavl har taget i de senere Aar netop ved Hjælp af Stader med bevægelige Tavler, maa det være indlysende, at der ikke kunde være Tale om her atter at vende tilbage til Kubebiavlen, om det end skulde vise sig, at den nyere Biavlsmetode hidtil havde bidraget til Bipestens Udbredelse. Derimod maa det jo nu være Biavlernes Opgave at bekæmpe denne Sygdom med alle de Midler, der staa til Raadighed. Hvis det virkelig skulde vise sig, at de forannævnte Midler til at styrke vor Birace vilde være tilstrækkelige til at hindre Sygdommens Udelæggelse, da kunne vi i Sandhed prise os lykkelige, da disse Midler ville kræve langt mindre baade af Udgifter og af Arbejde end Kampen mod de mikrostopiske smittebærende Baciller. Det vilde derfor være en Skam for de danske Biavlere, om de ikke kunde enes om at forsøge disse Midler grundig.

a) Dronernes Antal. I en kraftig Familie, der lever i fuld Tilstand, kan der i Sværmetiden findes 300—500 Droner. Naar man kender de almindelige Love for Forplantningen baade i Dyre- og i Planteriget, er det klart nok, at disse Droner ikke ere bestemte til at befrugte de i samme Familie udklæbte Droninger, der jo ere Dronernes Søstre. Derimod ere de bestemte til at befrugte Dronningerne fra andre Familier. Lad os nu antage, at en anden Familie har et lignende Antal Droner, og at hver Familie udsender 3 Sværme, saa have vi altsaa ialt 600—1000 Droner til Befrugtning af 6 Dronninger, altsaa 100—150 for hver Dronning, uagtet kun een eneste Drone udfører denne Befrugtning. Det er dog en mageløs Udsæthed. Naturen, d. e. Skaberen, der har vist. Det bliver nok bedst, at de kloge Mennesker rette den Fejl; — og det have de ogsaa

gjort, og det grundigt. Hvad skulde vi med de mange „unyttige Uedere“ i vore Stader! Der kan jo spares mange Hund dejlig Honning for hvert Stade. Man tilraadede først at halshugge Dronerne, d. e. med en skarp Kniv at fjerne Hovederne af Dronerhymferne, medens disse fandtes i Yngeltavlerne. Vi have en enkelt Gang for mange Aar siden prøvet at følge denne Anvisning med Hensyn til en eneste Table; men vi lovede os selv aldrig at gentage det Forsøg, da hele Droneforsølgelsen var os imod. Vi havde nemlig den Tro, at de umuligt kunde være ganske unyttige for Bierne; men den Gang var det os ganske vist en Gaade, hvorfor der fandtes saamange i enhver Familie. Saa kom Kunsttavlerne, og man kunde nu indskrænke Dronernes Antal uden at halshugge dem, idet man lod Bierne i Yngelkredsen udelukkende bygge Arbejdertavler; „de saa nødvendige Drone-celler saa Bierne let Plads til i Randen af Tavlerne“, sagde man. Paa den Maade have mange Biavlere drevet det til at have gennemsnitlig kun c. 10 Droner i hver Familie. Vi have aldrig drevet det dertil, fordi vi stadig havde en Fornemmelse af, at det store Antal Droner ikke uden Stade kunde indskrænkes saa stærkt. Derfor indskrænkede vi det kun til c. 100 i hvert Stade, og i de senere Aar, da vi fik en mere bestemt Forestilling om Dronernes Myt, have vi endog saa anset det for kloge at lade stærke Familier opklætte et Par Hundrede Droner, og vi have aldrig haft Bipest i vor Vigaaerd, uagtet Sygdommen har raset flere Gange blandt Bierne i vort Rabolag. Naar man huster paa, at Dronningens Barring foregaar højt oppe i Luften, saa er det allerede let at forstaa, at hertil udskræves et stort Antal Droner; men dette bliver yderligere langt mere nødvendigt, naar man erindrer, at der udskræves, for at hun skal frembringe et kraftigt Afkom, at hun skal befrugtes af en Drone, med hvilken hun ikke er nær beslægtet. Der kan ikke være Tvivl om, at Dronning og Droner under Flugten træffe et Par Gange imellem de mange Droner og de saa Dronninger, paa hvis Udvikling der kan være betydelig Forskjel. Dette kan f. Eks. tænkes at ske ved Hjælp af Hørsels eller Lugten saa vel for Dronningernes som for Dronernes Bedkommende. Af alle disse Grunde bør Biavlere ikke være saa farrig som i de senere Aar med Hensyn til Opklæning af Droner i sine Stader. Biavlere bør i denne som i saa mange andre Henseender føle sig som et Samfund, idet de gensidig hjælpe hverandre ved at tillade Bierne at opklætte Droner i et ikke altfor

ringe Omfang. Det kan jo kun lidet hjælpe, at vi indvinde et Par Hund Honning mere af hvert Stede, men maa betale denne Binding med Udælgelse af vor Bi-Stamme.

b) Udvæksling af Bier her i Landet. Saalænge Bierne levede i vild Tilstand, formerede de sig udelukkende ved Sværming, og Sværmene opstode i Almindelighed deres Bolig paa et andet Sted end Moderstaden. De fleste For-Sværme fjernede sig vel ikke langt fra deres Fødested, men til Gengæld sløj Eftersværmen ofte milevidt bort. Herved foregik en jævn Udvæksling af Bier mellem tilstødende Egne, og dette bidrog i høj Grad til at holde Bi-Stammen sund og kraftig. Allerede ved Rubebiavlens forandring dette Forhold ikke lidet, idet de fleste Sværme bleve indfangede af Eieren. Men hvorledes stiller denne Sag sig nu ved den nyere Biavl? Ja, ved den blive Bierne jo ligefrem stavnsbundne. Hos vore dygtigste Biavlere saa Bierne jo slet ikke Lov til at sværme. Man formerev Bierne ved Kunstsværme, der altid forblive i samme Bigaard undtagen i de saa Tilfælde, hvor de jægtes til en anden Biavl. Kun Salg af Bierne, Dronernes Udflugter og de naturlige Sværme betinge altsaa nu „friskt Blod“ i vor Bi-Stamme; men dette er aabenbart utilstrækkeligt, især da de naturlige Sværms Antal aftager Aar for Aar ved Rubernes Aftagen og Kunststadenes Tilvækst. Derfor bør vi lægge os efter Udvæksling af Dronninger og Droner mellem vort Lands Egne. Det er i den Henseende særdeles heldigt, at vi netop nu have faaet Tilladelse til at sende levende Bier pr. Post. For 16 D. kunne vi altsaa sende en Bidronning med c. 100 Ledsgere fra Gedser til Skagen eller fra Esbjerg til København. Til Opnaaelsen af det her nævnte Formaal kan man rigtignok ligesaa godt anvende en Dronetavle med næsten moden Droneryngel som en Dronning; men vi ere dog overbeviste om, at de Biavlere, der ere fortrøllede med Udflugning af Dronninger, i Almindelighed ville foretrække at sælge eller bytte Dronninger, da man jo derved tillige kan op hjælpe dronningløse Familier. Saa-dan en Dronning forjendes lettest i en lille Kasse, der er omtrent $4 \times 5 \times 6$ “, lavet af $\frac{1}{4}$ “ tykke Brædder. De 4“ bør være Bredden, da Kassen skal indeholde 2 smaa Kammer, hvis Tavlebæreres Ender hvile i Gul, der ere nedstaarne i Kassens øverste Rand. I Kammerne fastbindes et Par maa Tavler, hvis Sæler fyldes med Honning til Fortæring. Over Kassen lægges et bitet Gitter, medens man anbringer Dronningen og Arbejdsbierne i Kassen.

Derefter lægges et Trælaag paa, Gitteret trækkes ud og Laaget sømmes fast med Stifter. For at staffe Bierne Luft bores eller saves smalle Abninger i Kassens Sider, før Bierne anbringes deri.

c) Indførelse af fremmede Bivacer. Hovedgrunden til, at man tidligere har indført udenlandste Bidronninger her til Danmark, har været denne, at man ønskede at prøve, om disse Racers vare bedre end vore egne. Hertil er anvendt Italienerne og Krainerne. Italienerne have vist sig fortrinlige til at holde deres Stader rene (for Møl). Krainerne have vist sig som mere godmodige end vore egne Bier. Derimod er det meget tvivlsomt, om de ere bedre Honningsamlere. I vor egen Bigaard have vi i en Række af Aar hvert Aar indført 1—2 udenlandste Bidronninger. Hos os have Italienerne vist sig som noget dygtigere Honningsamlere end Krainerne; men de allerdygtigste have Bastarderne vist sig at være, og dette gælder om alle Bastarder, enten det var en Blanding af Danst og Italiener, Danst og Krainer eller Italiener og Krainer. Dette tyder jo i høj Grad i den af os antydede Retning, at Bastarderne give de kraftigste Bier. Naar nu hertil lægges den Kendsgerning, at Bipesten aldrig har vist sig i denne Bigaard uagtet denne Sygdom ofte har været i Nærheden, saa forekommer det os, at dette peger stærkt i Retning af den af os antydede Grund til Bipestens Udbredelse hos os. Den Indførelse af fremmede Bier, som i de senere Aar er foregaaet her, har indskrænket sig til c. 40 Dronninger aarlig. Dette vilde jo være tilstrækkeligt til at prøve disse Racers; men skulle de udenlandste Bier derimod styrke vor Bivace ved at gyde friskt Blod i den, da er en saa ringe Indførelse aabenbart ganske utilstrækkelig i Forhold til hele vor Besætning af Bier. Vi vente om kort Tid at faa Oplysninger om den sidst foretagne Tælling; men vi antage, at denne vil udvise mindst 130,000 Stader her i Landet. I Forhold hertil er det anførte Antal Dronninger i den nævnte Henseende forsvindende. Vilde man derimod indskrænke sig til saadan Indførelse til de smittede Egne, da vilde allerede et Par Hundrede aarlig naa langt. Udgiften dertil vilde næppe blive nogen væsentlig Hindring, naar Indførelsen skete i September, og Dronningerne bestiltes 2—3 Maanedes forud, saa at Dronning-Avleren itide kunde træffe sine Forberedelser. Dronningerne vilde da rimeligvis kunne leveres til omtrent 2 Kr. pr. Stk. her, og Fragten her i Landet vilde jo kun blive 16 D. for hver.

De Tab, der i visse Egne her i Landet aarlig tilføjes de enkelte Viavlere ved Vi=peft, ere faa betydelige, at en Indførel af 1 Dronning til hver smittede Bigaard aarlig maatte anses som et meget billigt Middel derimod. De Kapitaler, der staa paa Spil ved vor Vi=Stammes Tilbagegang, naar op i Hundreder af Tusind Kroner aarlig. I Forhold dertil vilde en aarlig Udgift af c. 400 Kr. ikke betyde stort. Man kunde naturligtvis gaa noget forsigtigere frem i denne Sag ved foreløbige Kun at forsøge Indførelse af udenlandske Bier i nogle faa smittede Bigaarde. Fattige Viavlere, hvis Bier led af Vi=peft, kunde jo f. Eks. andrage DBF. om som Gave at modtage en udenlandsk Vidronning til hver Bigaard. Denne Fremgangsmaade har dog den Ulempe, at den let bliver for langsom. „Medens Græsset grov, dør Hovsemor“. Det vil jo medtage mindst 2—3 Aar faa Indførelsesdagen, inden man vil kunne paaregne at se nogen væsentlig Virkning af Indførelsen i den af os antydede Retning; thi det er jo efter vor Anskuelse netop Bastardbierne, der skulde vise sig uimodtagelige for Smitten. Naar man saa efter 3 Aars Forløb havde sikre Beviser for, at den nævnte Antagelse var rigtig, først da kunde man foretage Indførelsen i større Maalestok. Paa den Maade vilde altsaa Smitten uhindret kunne udbrede sig i de fleste Egne endnu i 6 Aar — var dette dog ikke for længe? Der kunde jo være Tale om en Opklæning af Dronninger af udenlandsk Race her i Landet for at „Bengene for disse kunde blive her i Landet“; men dels blev det maaste vanskeligt nok at finde denne Dronningavler, dels vilde man næppe derved opnaa en billigere Pris.

Spørger man os endelig, om vi ville tilraade helt at ophøre med Anvendelsen af alle tidligere bekendte Midler imod Sygdommen, da vilde vi hertil svare: Nej, lad os endelig benytte disse; fremdeles, særlig Mac Ewoy's Metode (se forrige Aargang S. 191), saalænge indtil vi have uomtvistelige Vidnesbyrd om, at de her paapegede Midler til Forbedring af vor Vi=Stamme ere de eneste virksomme; men ved Siden heraf tilraade vi Anvendelsen af de 3 ny af os paapegede Midler i saa stor en Udstrækning som muligt. Vi indse ikke, at der er stort at tabe ved dette Forsøg; men der kan være særdeles meget at vinde derved.

Stadets Rensning.

Af Jakob Olsen, Dristebrohus.

Den Tid, hvor Rensning af Staderne kan udføres, er nu lige for Hvanden, den kan jo for en Del foretages ved Biernes Rensningsudflugt igennem Stadets Indgang, naar denne er mindst $\frac{1}{3}$ " høj, med en vinkelbøjet Jertraad, som er banket flad: At rense Stadets Bund for nedfaldet Boksmuld og døde Bier kan paa denne Maade meget godt lade sig gøre i det tidlige Foraar; men skal en mere grundig Udrensning foretages, vil man dog i Almindelighed ikke derved alene være i Staud til at kunne udføre det tilstrækkeligt. Der er vel næppe Tvivl om, at Rensning af Staderne om Foraaret hører med til et af Viavlernes vigtigste Arbejder, da Boksmøllen jo er en af Biernes værste Fjender, og da dette netop kan faa Lejlighed til at udbille sig, naar der paa Bunden af Stedet i Vinterens Løb kan være ophobet et saa tykt Lag af Boksmuld, at Bierne ofte kan have Vanskelighed ved at faa det hele fjernet, naar der er udklæftet en Del Møllarver deri. Ved Rubestadet kan man jo udføre dette Arbejde meget hurtigt enten ved at have løse Bundbrædder, som kunne vendes, eller blot ved at skrabe det rent med et Stykke Glas eller noget lignende; men ved Kammestader med fast Bund forholder det sig helt anderledes, da man ikke her kan tage hele Bokbygningen paa en Gang jaaledes til Side, uden at der vil blive et Antal Bier tilbage, som i høj Grad vil bekværliggøre dette Arbejde, og det sker undertiden, at det ikke alene er nødvendigt at fjerne det løse Smuld og anden Urenlighed, men der kan være fremkommen Revner i Stadet, som nødvendigvis maa udfyldes med Kit, hvilket kan tage mere Tid, end det er gavnligt for Bifolket, thi selv om Vejret i Foraarstiden paa enkelte Dage kan være mildt, vil dog hele Stadets Indhold blive udsat for større Afkøling, end man ofte lægger Mærke til, idet Solen sjældnen kan komme til at varme ned i selve Stadet, og Vøsten ofte er betydelig kolbere i Skyggen. For en Del Aar tilbage brugte jeg undertiden at overslytte Bifolkene i andre Stader, men det medfører for et Antal Bifolk et betydeligt Arbejde og er tillige forbunden med ikke ringe Risiko, da Bierne ved den stærke Forstyrrelse kunne blive saa ophidsede, at de ødelægge Dronningen, eller man selv paa en eller anden Maade kan komme til at bestadigede hende. Smidertid, Dronningtabet var stort, og dette har givet mig Anledning til, at jeg forlængst er gaaet

fra denne Fremgangsmaade. Jeg benytter derfor kun Overslytningen, naar Stadet skal undergaa en saadan Forandring eller Udbedring, at jeg absolut er nødsaget dertil, og det udsættes endda, til der er fremkommet Droner, for at muligt Tab af Dronning ikke skal faa for stor Indflydelse paa Bisfolkets Udvikling. „I „Vitibende“ er jo et saakaldt Løsteapparat blevet omtalt, ved hvilket man bliver i Stand til at overslytte hele Voksbygningen paa en Gang i det ny Stade. Det kan maasse være meget praktisk, men det vil dog medføre et ret betydeligt Arbejde, naar det skal gentages med flere Bisfolk, thi det kan ikke undgaa, at der vil blive en Del Bier tilbage i Staden, som ikke altid ere saa hurtige at faa overslyttet, da man paa det nedfaldne Smuld jo ikke ligefrem kan feje dem op paa en eller anden Del for derfra at kaste dem ned i deres ny Bolig. Nej, man maa gaa mere sindigt frem dermed, ja undertiden blot ved at tage nogle enkelte Bier ad Gangen, naar man da ellers ikke vil udsætte dem for at blive ødelagte.

Er Indgangen i Stadets Ende, kan man opnaa omtrent den samme Fordel som ved Overslytning i andre Stader, men med langt mindre Risiko for Tab af Dronning, nemlig ved at have en Reserverindgang i Stadets modsatte Ende, idet man i mildt Vejr meget godt kan rense og udbedre den tomme Plads ligesaa fuldstændig, som om Staden var ubefolket, og derefter flytte Familien med dens Voksbygning hen derpaa. Er der ingen Pakning ved den ny Indgang, kan der jo anbringes en løs Pakramme med Udgang under for Bierne; Staden maa selvfølgelig, inden man paa-begynder Overslytningen af Kammerne, drejes saaledes, at den ny Indgang bliver paa den gamles Plads, ligesom Kammerne maa hænges i samme Orden som forud. Da de tilbageblevne Bier let vil kunne jages ind under Indstudsøren til deres ny Plads, kan Pakningen straks anbringes ovenpaa Kammerne, og hele Arbejdet vil da kunne udføres i meget kort Tid, og kun med ubetydelig mere Forstyrrelse for Bisfolket end et almindeligt Efterhyn. En saadan Reserverindgang vil desuden i flere Henseender kunne gøre Nytte om Sommeren, s. Eks. ved Abl af ny Dronninger. Hvor Indgangen derimod er anbragt paa Stadets Bredside, kan man ved Efterhynene flytte Voksbygningen snart til den ene og snart til den anden Side; derved vil baade Rensning og Udbedring af Staden kunne udføres temmelig grundigt. Forøvrigt foretager jeg ingen som helst Omflytning af Biernes Winterfæde, inden Foraaret er saa

langt fremstredent og Vejret saa mildt, at hverken Bier eller Yngel derved blive udsatte for Ustøling.

Bistade-Tællingen

d. 15. Juli 1893.

Af Hans Erster.

Som bekendt foretages der jo her i Landet i Almindelighed hvert 5te Aar en Husdyrtælling ved Midkommertid, og denne omfatter tillige Bistader. Disse Tællinger have stor Betydning for Biablens Vedkommende, idet de vise Forandringerne i et meget vigtigt Punkt for Vedømmelsen af denne Næringsvejs Fremgang eller Tilbagegang i Landets forskellige Egne. I ældre Tid, da her kun dreves Kubebavl, var det dog en stor Ulempe ved den Tælling, at den foregik om Sommeren paa den Tid, da de fleste af det Aars Sværme vare fremkomne. Derved blev nemlig Sammenligningen mellem de enkelte Aars Tællinger meget usikker, idet et godt Sværmeaar (med mange Sværme) maatte forøge Stadernes Antal i meget høj Grad, medens et slet Sværmeaar maatte give et ringe Antal. Efterhaanden som den nyere Biavl med „bevægelige Tavler“ udbredte sig (siden 1860) formindskedes vel denne Ulempe, da man sjældent hos os lader disse Stader sværme; men nu opstod paa den anden Side den Vanstuelighed, at 1 Kunststade maatte antages at udgjorde Pladsen for 2—3 Kuber (ved Midkommertid), og naar man derfor ikke kendte Kunststadernes Antal, kunde en Fremgang i den nyere Biavl meget let finde sit Udslag ved et aftagende Stadeantal for hele Landet. Det var derfor særdeles heldigt, at Regeringen i 1888 imødefom DBF.'s Andragende om at lade Kubestader og Kunststader tælle hver for sig. Derved er det nemlig blevet muligt bestemt at paavise en stærk Fremgang i vor Biavl i de senere Aar. Og Tællingen har desuden faaet en langt større Værdi derved, at den tydeligt angiver de saakaldte „døde Punkter“ i Danmark, det er de Egne, i hvilke den nyere Biavl er mindst udbredt, og til hvilke Biavls lærere derfor især bør udsendes.

Sidtil er der her i Landet, saa vidt vi vide, foretaget i alt 8 Bistade-Tællinger:

I. Aar	Stæder	Aar	Stæder
1837:	135,000	1876:	121,800
1861:	78,000	1881:	132,900
1866:	139,000	1888:	125,800
1871:	119,900	1893:	122,492

Ville vi nu gaa ud fra den almindelige Regel, at Kubebidslæren af hver 5 Stæder (talte lige efter Sværmningen) kun lader 2 overvintre som Stamstæder, medens derimod alle Kunststæderne ere at betragte som Stamstæder, da ville vi for de samme Aar omtrent faa følgende Antal Stamstæder:

II. 1837:	54,000	1876:	54,800
1861:	32,000	1881:	65,200
1866:	56,800	1888:	68,200
1871:	51,000	1893:	82,200

I denne Liste have vi for 1866 antaet Kunststædernes Antal til 2000; 1871 til 5000; 1876 til 10,000 og 1881 til 20,000. For Aarene 1888 og 1893 have vi derimod Tællingen at holde os til, da denne nemlig angiver for 1888 Kunststæder 30,444 og for 1893 Kunststæder 54,918.

Naar man ser paa denne sidste Liste, da viser det sig jo klart, at Bidslæren har været i jævn Fremgang hos os ligesiden 1871, i det første Jemaar med c. 800 Stæder aarlig, i det andet med c. 1000 Stæder aarlig, i det tredje Syvaar med c. 500 Stæder aarlig og endelig i det sidste Jemaar med næsten 3000 Stamstæder aarlig. Dette er jo en forbavsende stor Fremgang, og det viser sig altsaa, at den Understøttelse, som vor Regering i de senere Aar har ydet den danske Biavl i stedse stigende Grad, har baaret rige Frugter. At den aarlige Tilvækst fra 1888 af pludselig stiger fra 500 til 3000, skyldes uden Tvivl i Hovedsagen DBF.'s Virksomhed, der netop paa det Tidspunkt var bleven udvidet i overordentlig Grad baade ved Udsendelse af Biavlslærere, Smaaafskrifter m. m. Denne Virken er jo senere ingenlunde formindsket, og det vil uden Tvivl i høj Grad glæde Foreningens Medlemmer at se dette store Udbytte deraf.

I det vi til Sammenligning henviser til Artiklerne S. 22 og 55 i Aargang 1890, skulle vi nu se lidt nærmere paa den sidste Tællings enkelte Tal, der have en betydelig Interesse. Det, der har den største Betydning for at vise Fremgangen, er det stigende Antal Kunststæder i Forhold til det samlede Antal for hvert Amt. Da dette kun kan konstateres for de 2 sidste Tællinger, skulle vi for begge disse angive Kunststædernes Antal, det samlede Antal Stæder, og hvormange pCt. af disse, der ere Kunststæder i hvert Amt.

	1888	1888	1893	1893		
III. Ialt	Kunstst.	pCt.	Ialt	Kunstst. pCt.		
Kjøbenhavns A.	4684	1538	33	3629	1757	43
Fredrikshavn A.	4704	1078	25	4318	2200	51
Holbæk	6191	1839	30	5259	2720	52
Soro	5487	1524	28	4347	2142	50
Præsto	9171	2138	23	6231	3151	50
Bornholm	3031	102	3	2465	564	23
Maribo	9646	2773	29	6485	2963	46
Ødense	7580	2106	28	5709	2505	44
Svendborg	7671	2212	29	5614	2637	47
Verne Ialt	58165	15310	26	44009	20639	47
Bejse Amt	7280	1686	23	7024	3652	52
Narhøjs Amt	5439	1313	24	6195	3052	49
Randers	5955	1752	29	6638	3159	48
Nalborg	6938	1422	20	7838	2266	30
Hjørring	6867	1350	20	8211	2216	27
Thisted	4841	964	20	6758	3283	48
Viborg	7763	1156	15	10449	4119	40
Ringkøbing	8892	1843	21	12820	5224	41
Ribe	13631	3618	27	12550	7308	58
Jylland Ialt	67606	15104	22	78483	34279	44
Danmark Ialt	125771	30414	24	122482	54918	45
Sjælland med Moen og Samsø				23713	11970	50
Fyn, Langeland og Æro				11322	5142	45
Syddstlige Jylland				19857	9863	50
Nordlige Jylland				22707	7765	34
Sydvestlige Jylland				35819	16651	47

De i denne Tabel opførte Procenttal findes ikke i „Statistisk Tabelværk“; men vi have beregnet dem, fordi de ere særlig oplysende ved Tabellens Benyttelse.

Det viser sig ved den sidste ligesom ved den foregaaende Tælling, at Verne ere bedre forsynede med Kunststæder end Jylland; men det ses dog tydelig af Opgørelsen for det „nordlige Jylland“, at det er dette, som bringer hele Jyllands Procenttal ned. Dette gælder om Hjørring og Nalborg Amter, der aabenbart ikke have holdt Skridt med det øvrige Jylland i denne Udvikling. Viborg Amt, som ved forrige Tælling stod lavest i Jylland, er nu kommet rigtig godt med; men allerhøjest i hele Landet staar nu Ribe Amt med 58% Kunststæder. Hvis man vilde beregne alle Tallene kun for Stamstæder saaledes som i Tabel II, da vilde der vise sig en betydelig Fremgang i alle Amter; men det er dog klart, at Fremgangen i Jylland er større end paa Verne. Narhøjs Amt hertil er uden Tvivl denne, at de fleste Egne i Jylland have foruden det almindelige Hovedtræet tillige et meget værdifuldt Egetræ.

Paa Verne staar nu Holbæk Amt højest med 52 %; men Fremgangen er dog størst paa Bornholm, der i Løbet af de 5 Aar har hævet sig fra 3 til 23%. Der er ellers ikke stor Forskel imellem Vernes Amter, Fyn staar dog lavest, Sjælland højest.

For hele Danmark er Procenttallet i Løbet af de 5 Aar steget fra 24 til 45, altsaa næsten fordoblet. Fremgangen har været over 4% aarlig, og hvis denne er fortsat i 1894 og vil blive fortsat fremdeles

iaar, maa det derfor antages, at Danmark netop i 1895 for første Gang vil opnaa at have et større Antal Kunststader end Kubestader. Dette er en glimrende Sejr for den nyere Biavl hos os, og den vinder i Betydning derved, at der maaske ikke er noget andet Land i Verden, der hidtil har kunnet opaa et lignende Forhold. De højeste Procenttal, vi have set angivet fra andre Lande, der have regelmæssige Bistade-Tællinger, har i ethvert Tilfælde været 30 til 40.

(Fortsættes).

Honning-Indførsel.

Til Frihavnen ved København ankom Onsdag den 23de Januar med Dampstibet „Agnes“ fra Hamborg 15 Fade Honning (D. N). Mon Danmark ikke med Tiden kan naa at forsyne sig selv med Honning og Voks, saa vi kan holde Udlandets forfalskede Honning og Voks ude af Landet. Biablen er det af alle Landbrugets Smaaarhverd, der egner sig bedst for Smaamanden. Giver Biablen et Nar kun lidt over Ballance, saa giver næste Nar ofte saamegen Honning, saa den har lige saa megen Værdi som hele Anlægskapitalen. Derfor burde langt flere **Dygtige** Smaataarsfolk drive Biavl.

N. S. Kristensen.

Med Hensyn til „Honning-Indførelse“ ere vi ikke enige med Hr. K. Hvorledes kunde nemlig denne forhindres? Enten ved et Forbud eller derved, at vor egen Honning blev ligesaa billig som det Sukk, der under Navnet „Honning“ indføres her til Danmark. Et Forbud vilde dog næppe være let at opnaa, med mindre man kunde bevise, at den indførte Vare var sundhedsfarlig. Den anden Udvej, at vor Honning sank i Prisen, faar man vist ikke ret mange Biavlere til at gaa ind paa. Men gør den indførte „Honning“ mon saa stor Skade? „Ja, den ned sætter Prisen for vor egen ægte Honning“, vil man svare. Det kan gærne være muligt, at den virker noget i den Retning, da den maaske benyttes af de fleste Bagere. Hvis vi imidlertid skulle slutte fra de Prøver, vi have gjort i denne Retning, og fra vore Erfaringer i den Henseende, da ere vi slet ikke sikre paa, at den indførte Honning gør saa stor Skade. De private Forbrugere, der benytte Honning som Mæringsmiddel eller Røgemiddel, i The og Kaffe, smurt paa

Brød, i Kager o. s. v., komme meget snart til den Erkendelse, at den ægte indenlandske Honning i Velsmag og i diætetisk Virkning langt overgaar den indførte. De Prøver af denne, vi undersøgte for et Par Nar siden, bestod vistnok hovedsagelig af Ahornsirup og smagte kun meget svagt af Honning. Siden den Tid have vi jo imidlertid faaet Lov af 27de April 1894 om Brugen af urigtige Varebetegnelser. Denne kan maaske finde Anvendelse overfor den indførte Honning. Da vi selv havde bemærket ovenstaaende Misddelelse om Indførsel af en betydelig Mængde Honning anført i „Berl. Tid.“, var det vor Agt paany at indløbe nogle Honningprøver, men denne Gang at lade dem undersøge ved Hjælp af et Polariskop. Honningforfalskningen kan nemlig udføres saaledes, at den ikke kan paavises ved kemisk Analyse. Derimod kan den da paavises ved Hjælp af de polariserede Lysstraalers Gennemgang gennem Honningen. Den ægte Honning drejer nemlig disse Lysstraalere anderledes end den forfalskede. Hvis denne Undersøgelse kan foretages her i Landet, skulle vi forsøge at ramme en saadan Forfalskning. Det er jo ikke vist, at det bliver „de 15 Fade“, da disse maaske senere ere solgte til andre Lande. Kunde det imidlertid lykkes at tvinge de Handlende, der forhandle forfalsket Honning, til at give denne en anden Betegnelse end „Honning“, da vilde jo derved være vundet ikke lidt for Handelen med vor egen Honning.

Med.

Biavlslærere.

De Kredse, der ønske Biavlsnuder afholdte i Nar for DBF's Regning enten af Biavlslærere i Kredsen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 20. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt. I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af T. f. B.) Kredsen tæller i 1895 og helst tillige, hvormange den talte i 1894. Onstkes en bestemt Biavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette nævnes. Bestyrelsen vil da saa vidt muligt tage Hensyn dertil.

Kredsen er pligtig til under Vandrelærerens Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale, Nattelegi, naar det behøves, og besørge Rundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

De Medlemmer af Foreningen, som maatte ønske i indværende Aar at virke som Diablslærere for DBF., anmodes om inden den angivne Frist at tilsende undertegnede Sekretær en Meddelelse herom, indeholdende Oplysning om, hvormange Møder, de tilbyde at afholde, paa hvilken Tid og i hvilke Egne. Hvis Vedkommende ikke tidligere har virket som Diablslærer for Hovedforeningen, ønskes tillige et Vidnesbyrd fra en eller flere kendte Diablere om hans Duellighed til denne Gerning. Møderne betales i Reglen med 4 Kr. pr. Møde og Rejsjendgifter.

Frank Wendt,
Præsident.

Ersløb,
Sekretær.

Eldre Aargange af C. f. Diabl.

Paa dertil givne Foranledning meddeles det til d'Her. Kredsformænd i DBF., at enhver Kreds ved Henvendelse til undertegnede Sekretær vil kunne erholde frit tilsendt til Indlemmelse i Kredens Bogsamling til Udlaan blandt Medlemmerne eller til Præmier ved Kredens Udstillinger 1 Sæt ældre Aargange for hver 25 hele Stemmer i DBF., Kredsen iaar tæller. Ethvert Sæt omfatter alle de Aargange, af hvilke Dplag haves, undtagen den sidste (1894).

Ersløb,
Sekretær for DBF.

Wells-Metoden.

Af P. S. Schade, Nabol.

Da der vistnok er en Del Diablere, der endnu nære store Forhaabninger til Wells-Metoden, skal jeg herved efterkomme den i N. Njær's Artikel indeholdte Opfordring til de Diablere, der have forsøgt Metoden. Jeg tvivler ikke om, at ret mange ville fremkomme med deres Erfaringer, og lige saa sikkert antager jeg, at der nok vil være En og Anden, som har opnaaet eller i hvert Fald mener at have opnaaet saa udmærkede Resultater, at Wells-Metodens Fortrinlighed herved skulde være godtgjort.

Jeg hører dog ikke til dem, der har opnaaet Fordele ved denne Driftsmaade, snarere det modsatte; jeg haaber dog at saa Revanche i Fremtiden, thi jeg vil selvfølgelig fortsætte Forsøgene med Wells-Metoden gennem en længere Marcrække for

at se, om der muligvis skulde opdages virkelige Fordele. Jeg er dog ikke særlig begejstret for denne Driftsmaade og bliver det vistnok heller aldrig.

Forsøgene med Wells-Metoden begyndte jeg i Sommeren 1893 og fortsatte dem sidste Sommer. Til Forsøgene lavede jeg tre nye Wellsstader i Vinteren 1892—93, rigtige Rømpestader, som optager 32 Kammer 12 × 10 (Reform) i Underrummet og lige saa mange af samme Størrelse i Daerrummet. Delingsindstudet er et Kammerindstud med Staaltraadsnet paa begge Sider. Flyvehullerne ere jævnsides. Den eneste Mangel ved Stadet er, at jeg forsømte at anbringe et Reserverflyvehul paa Bagsiden, saa en Drejning af Stadet for derved at regulere Bifamiliernes Styrkehold kan ikke foretages, men ellers opfylder det efter mit Støn alle berettigede Fordringer, som kunne stilles til et Wellsstade.

Jeg nærede dengang store Forventninger til Wells-Metoden, fremkaldt ved Beretningerne fra England og endnu mere ved de første Forsøgsberetninger fra vore egne Diablere, der jo ogsaa lød meget gunstige. Jeg læste ganske vist samtidig en kort Notits om Wells-Metoden i et tykt Diablskrift, hvor der paastodes, at en lignende Fremgangsmaade for flere Aar siden var forsøgt og taaferet i Tyskland, men desuagtet nu gik igen i England. Jeg lagde dog ikke videre Vægt derpaa.

Utsaa i Sommeren 1893 skulde jeg have mine ny Wells-Stader besolkede, hvilket maatte ske med Sværme, naturlige eller kunstige. Jeg havde ganske vist hellere brudt paa tværs og straks i Foraaret overflyttet nogle af mine gamle Bifamilier i Wells-Staderne. Denne Vej var mig imidlertid afftaaren, da mine andre Stader har et andet Rammemaal, et Par Stykker nemlig 10 × 12", Resten Højnormal. Da jeg havde 2 Ruber, var det min Hensigt at besætte Wells-Staderne med naturlige Sværme fra disse. Den ene sværmede imidlertid ikke, den anden gav 2 Sværme. Den første Sværm faldt i Midten af Juni, den sattes i Wells-Stadet Nr. 1 (a), den byggede godt, hnglede stærkt og trivedes i det Hele taget udmærket. Otte Dage senere faldt Eftersværmene, der blev huset i Afdeling b i samme Stade. Foran Flyvehullet havde jeg foreløbig anbragt et Skillebræt, for at Bierne bedre kunde kende deres eget Flyvehul. Jeg tænkte, at nu var Alting i en herlig Gænge og blev derfor ikke lidet ærgerlig tilmode, da jeg den følgende Dags Aften fandt, at næsten alle Eftersværmens Bier vare flyttede ind til Naboen i Afdeling a.; hvor Dronningen var bleven af, ved

jeg ikke, den fandtes ikke mellem de tilbageblevne Bier.

Endskønt dette ganske vist var en Skuffelse, var det dog ikke andet eller mere, end jeg var forberedt paa, det anede mig nok, at det muligvis ikke vilde gaa med den lille Efterværme. En kraftig Forværme vilde sikkert have givet et andet og bedre Resultat. Som før nævnt fik jeg ingen flere Sværme den Sommer. Forværmen udbyggede mig dog en hel Del Tabler, ved hvis Hjælp jeg i Efteraaret fik to Wells-Stader besatte med dødsdømte Bier fra Rubebiavlere, som gav mig Lov til at udtromme dem, imod at være behjælpelig med „Oftagningen“.

De saaledes dannede Wells-Stader overvintrede udmærket, udviklede sig ogsaa godt i Foraaret og gav et godt Honningudbytte, dog i Forhold knapt saameget som de bedste Enkeltstader. Men desuagtet er jeg dog ikke tilfreds med Wells-Metoden, jeg har ved samme fundet adskillige Ulemper og Fordelene ere i Virkeligheden kun indbildte.

— Uden at gaa nærmere ind paa de forskellige smaa Bryderier, som jeg i Sommerens Løb har haft ved den ny Driftsmetode, skal jeg ganske kort omtale de Ulemper, som jeg har opdaget ved samme.

1. Det forøgede Arbejde. Nu ved jeg meget godt, at Forkæmperne for Metoden siger: Denne Grund er kun Indbildning. Det er nu alligevel langt fra, jeg behandler i hvert Fald hellere 2 Enkeltstader end et Wellsstade.

Der maa ved Behandlingen af Wellsstadet stadig anvendes større Forsigtighed paa Grund af de 2 Dronninger i Stedet. Desuden er til visse Tider et strappere Tilfyn end hos Enkeltstaderne nødvendigt osv.

2. Vanskeligheden ved at holde Bifamilierne lige stærke. Hvis Familierne ere lige kraftige og har lige gode Dronninger, vil der som Regel ingen Vanskeligheder være derved, men ellers vil den svagere Familie altid tabe en Del af sine unge Bier, idet altid nogle af disse ved Forpillet flybe ind til den stærkere Familie, hvorved den svagere efterhaanden vækkes mere. Ganske vist gives der jo adskillige Maader at afhjælpe denne Ulempe paa, saasom Omflytning af Inngestabler, Indstrækning af den ene og Udvidelse af den anden Families Flyvehul, Drejning af Stadet og endelig den nyeste Opfindelse af Jørgensens Regulator. Jeg for mit Vedkommende er mest stemt for Drejning, men altsammen giver det dog forøget Arbejde.

3. Den større Sværmelyst nødvendiggør ogsaa et hyppigere Eftersyn og nøjere Paapassenhed (altsammen forøget Arbejde).

4. Dronningernes Fejlsflyben. Der kan ikke være Tvivl om, at Dronningen, naar den kommer hjem fra Paringsudflugten, er mere udfat for at flybe fejl ved Dobbelt- end ved Enkeltstabet, især hvis man forsømmer at paasætte det ydre Skillebræt. Jeg har haft et saadant Tilfælde i Mar, altsaa atter større Paavassenhed og større Chancer for Uheld.

Det var nogle af Ulemperne, maaske de største. Nu vil vi se lidt paa Fordelene.

1. Hvad Overvintringen angaar er vi jo heldigvis kommen saa vidt, at vi meget godt kan overvintre Enkeltstader selv i de strengeste Vintre, saa af den Grund behøver vi ikke at have Wellsstader. Disse sidstes Overvintring er heller hverken ringere eller bedre end Enkeltstadernes. 2. Den kraftigere Udvikling om Foraaret paa Grund af den gensidige Varme. Det er vel muligt, at meget svage Bifamilier kan udvikle sig nok saa godt i Wellsstaderne som i Enkeltstaderne, men saadanne Svæklinger burde være rene Undtagelser paa vore Bierier. Stærke Familier udvikle sig derimod lige saa godt i Enkeltstaderne, blot vi sørge for kuebne Blads og god Indpakning, saa er der Varme nok. 3. Det større Honningudbytte. Det følger egentlig af sig selv, at naar Overvintringen og Foraarsudviklingen er lige god, saa maa Honningudbyttet ogsaa blive det (og det skal i Reglen ogsaa nok vise sig at være Tilfældet). De her i Bladet lejlighedsvis fremsatte Beretninger og Sammenligninger beviser da heller intet, der særligt kan anbefale Wells-Metoden.

Da jeg læste Hr. Wells Beretning for 1894, kom jeg uvilkaarlig til at smile over hans kirjose Sammenligninger; thi der kan dog næppe tænkes noget mere meningsløst end at sammenligne sine utvilsomt velpassede Kasse-Stader med Raboernes forsømte Kuber, det er i Virkeligheden næsten lige saa meningsløst, som naar en Mand vilde drage en Sammenligning mellem Mælkeudbyttet af sine Køer og Raboens dito af sine Geder for derved at fastslaa sin Kostammes Fortrinlighed.

Omskønt jeg ikke har meget tilovers for Wells-Metoden, saa tror jeg dog, at den vil kunne saa Betydning for saadanne Biavlere, som ville drive Dronning-Bl, men hos den mindre Biavler med 4 a 6 Stader, som passes ved Lejlighed, vil Wells-Metoden næppe vinde almindelig Indgang og fortjener det sikkert heller ikke.

Wells-Metoden.

Mr. Wells' Svar paa fremsatte Anker.

Til Mr. Ward. Jeg indrømmer, at 32 R ikke er et stort Udbytte af et Stade i et Aar; men det kommer dog an paa, om Mr. Ward ikke vilde være tilfreds dermed, naar Gennemsnits-Udbyttet hos hans Naboer ikke naaede $\frac{1}{3}$ af dette. Af hvilken Grund tilføjer han: „især naar man gaar ud fra, at enhver Smule Honning er ud-slyngt fra det Stade“. Det er maasse hans Metode, men ikke min; thi jeg ud-slynger aldrig Honning af Ingentavler*), med mindre Familien har formegnet til Winterbrug. I det Tilfælde borttager jeg een eller to Tavler og hængemmer dem, indtil et eller andet Stade behøver en Godtable, jeg udtager da en tom Table og hænger den fylde i Stedet. Hvis Mr. Ward forud er indtaget imod Lo-Dronning-Staderne, ved jeg intet bedre Raad at give ham end en Opfordring til at prøve dem.

Mr. Walton ønsker at vide, hvorledes jeg faar saa stort et Voksudbytte. Jeg kan ikke afgøre, om denne Egn giver mere Voks end andre; men jeg bærer mig saaledes ad: Jeg ved, at for hvert 100 R udslyngt Honning ville Cellelaagene udgøre omtrent $1\frac{1}{2}$ R Voks. Endvidere sætter jeg hvert Aar et vist Antal gamle Tavler tilside for at smelte dem, og af hvert 100 af disse faar jeg omirent 15 R Voks. Jeg kan derfor altid meget nær forud sige, hvormeget min Voksfage vil komme til at veje. I 1894 udslyngede jeg 524 R Honning og indsmelte 110 Tavler, hvilket tilsammen gav 24 R Voks; men da det er mørkere end sædvanlig, har jeg i Sinde at sende det til Mr. Blow i Bytte for Kunsttavler m. m., og jeg kan da henbise Enhver, der ønsker at se min 24 R Kage, til Mr. Blow. Jeg borttager aldrig flere Tavler, end der virkelig er Grund til ved Træffets Slutning, paa hvilken Tid Cellelaagene ere langt tykkere end straks efter Forseglingen, og jeg kan ikke indse, at det er urigtigt at angive dets Værdi som anført, da jeg jo i Virkeligheden faar det Bælsb for Vokset ved at bytte det mod Kunsttavler. Jeg kan ikke gøre for, at nogle Læsere ikke kunne forstaa mig, naar jeg søger at fremstille alt saa tydeligt som muligt.

Mr. Ward fortæller mig, at Sammen-

ligningen med mine Naboer „beviser intet“. Deri kan jeg ikke være enig med ham, da flere af de anførte Bierer passes med stor Omhu efter Gen-Dronning-Systemet og Iedes af meget ældre Biavlere. Den ene ejede det første Kunststade, jeg nogeninde har set, og han har været min Læremester. Han har faaet en Mængde Præmier ved Udstillinger, og han hører derfor ikke til de Biavlere, der „lade Bierne passe sig selv“. I Virkeligheden anvende mange af mine Naboer mere Tid paa deres Bier, end jeg kan indlade mig paa.

Gen Ting er sikker, nemlig at Lo-Dronning-Systemet har vundet Indgang her i Landet, og jeg tænker, at det vil holde sig der trods al Modstand. Min Metode til Rensning af Voks har jeg tidligere beskrevet.

Vi have ladet Hr. Wells selv svare paa de i Artiklen S. 39 fremsatte Anker. Med Hensyn til det store Voksudbytte, da er det jo klart nok, at han er en dygtig Bi-avler, der passer langt bedre paa sit Voks end de fleste. Honningen høster han først ved Sommerens Slutning, derfor faar han baade en bedre Honning og tykkere Cellelaag i Afstrælingen. Det har nemlig ogsaa hos os vist sig, at vi faa mere Voks, fordi vi i de senere Aar have høstet Honningen senere paa Aaret. Han „kasserer ikke flere Tavler end høist nødvendigt“; men dette er et meget elastisk Begreb. Det er jo klart nok, at han kasserer mange flere Tavler end almindeligt hos os. Dette hænger dog ogsaa sammen med den Omstændighed, at Wells-Metoden kræver en stor Mængde Tavler til hvert Stade. Det er dog klart nok, at han ikke i Almindelighed faar 3 R Voks af hvert Stade med 2 Dronninger, i 1893 fik han nemlig „kun“ 19 R af 10 saadanne Stader. I 1894 havde han jo tillige en Del gamle Tavler at indsmelte fra de 2 kasserede Dobbeltstader. Vi kunne dog maasse lære af ham baade at være mere sparsommelige med vort Voks og mere flotte med at kassere Tavler, der have Fejl. Derved kunde vort Voksudbytte vokse betydeligt, og det kunne vi trænge til, da det Aar for Aar bliver vanskeligere at skaffe det nødvendige Vivotks til Kunsttavler. Den Sammenligning, Hr. Wells anstiller med sine Naboers Udbytte, tillægger vi ingen Betydning. Nej, Sammenligningen maa ske i den samme Bigaard og med et ikke for ringe Antal Stader. Saadanne Sammenligninger ere allerede foretagne hos os, og Udfaldet har ikke altid været til Fordel for Wellsstaderne. Alligevel ere vi nærved at være enige med Hr. Wells i, at hans Metode efterhaanden vil

*) Hermed menes aabenbart ikke alene Tavler, der indeholde Ingent, men ogsaa saadanne Tavler, der ved Honninghøsten forblive i Ingentlejet for i det kommende Foraar at blive anvendte til Ingent. R. N.

trønge ind i alle diabl-drivende Bunde, og at den vil holde sig der ved Siden af Gendronning-Metoden. Der vil rimeligvis ogsaa hos os findes Diablere, som vedblivende finde deres Regning ved at benytte Wells-metoden, uden at denne dog derfor behøver at blive enernadende her i Landet.

Red.

Dronningavl.

af Henry W. Price, Thomson Heath, Surrey.
(Fortsat).

Der, er faldet mig en anden Metode ind, og det bliver maaste nok den simpleste for den uvøbede Paand at have med at gøre; jeg kalder denne Fremgangsmaade for Flytte-Metoden. Jeg lader et dronningløst Stade bygge Dronningceller over Arbejdarver, og saasnart der er bragt Dronning-Foderfast hen til de i deres første Udvikling værende Dronninger, saa tager jeg de Tabler, hvori de befinde sig, og bærer dem hen i mit Materialkammer; dernæst tager jeg fra et af mine bedste ynglende Stader en Kamme med unge Larver i; jeg fjæner de almindelige Larver, d. v. s. Arbejdarverne, og flytter Larver fra det særlig gode Stade over i deres Sted; selvfølgelig vælger jeg her Larver i den rigtige Alder for at faa de bedste Dronninger. Dernæst bringer jeg Cellerne tilbage til det Stade, hvorfra jeg tog Tablen. Naar Narstiden ellers er til det, sætter jeg som før omtalt undertiden Cellerne ind i et Stade med Dronning i; paa den Maade faar jeg langt smukkere Dronninger end ved den sædvanlige Fremgangsmaade. De Celler, der indeholde de unge Larver, maa ikke bringes i Berøring med et varmt Færn eller med en Flamme; Følgerne deraf vilde enten blive ganske ødelæggende eller vilde dog i ethvert Fald blive saa stadelige for Cellerne's Behoere, at de deraf udskæfede Dronninger vilde blive usuldfomne og efter min Mening ganske værdiløse.

Alle Redskaber, Kammer, Fuderaler og hvad der ellers benyttes, maa man sørge for at holde oppe paa en Temperatur af henved 26° R. i en Time eller to, før man tager fat paa Arbejdet. Saa er Voksset blødt nok til at hænge fast, blot man trykker to hilskesomhelt Dele imod hinanden; man behøver at ikke anvende nogen somhelt hyderligere Opvarmning.

Naar man laver Overrum til at modtage Cellerne, skal man, om muligt, anbringe et Par Yngeltabler paa Larve-Standpunkt (forsglede og uforsglede) samt

nogle, der ere lige ved at være udskæfede. Jeg plejer midt i Overrummet at anbringe en Kamme med forseglet og uforseglet Yngel i samt en Kamme, hvori Biernes Udklækning næsten er helt færdig. Fire-ogthve Timer senere indsættes Kammen med Cellerne i, saaledes at der, naar den kommer ind, straks sørges for en passende Mængde Plejebier i Overrummet; Plejebierne nedenunder ville da snart opdage, hvad der gaar for sig, hvorpaa de ogsaa ville komme op. Ifølge min Erfaring ved Plejebierne i Reglen, hvor der er Brug for dem.

Her skal jeg omtale et Par Tilfælde, for det første for at vise, at Stader med Dronning i ere meget beredvillige til at udskæfke ny Dronninger, naar der blot sørges for, at de rette Betingelser ere tilstede; endvidere for at vise den Udstrækning, hvori ovennævnte Metoder, kunne tilpasses efter mangfoldige, forskillige Forhold, som alle have med det foreliggende Spørgsmaal at gøre. Som man vil have set af min Beskrivelse, anvendte jeg altid Honningrummet foroven i Stader med Dronning i til Dronningavl; men efterhaanden som mit Arbejde skred fremad, maatte jeg lægge Beslag paa alle de Stader, jeg havde, og som jeg var sikker paa vare i god Stand; blandt dem var ogsaa et Wellsstade med to Dronninger, som jeg selv havde avlet i 1893. Dette Stade har jeg allerede omtalt i en tidligere Artikel; det havde samlet 40 R Honning paa en Tid, da nogle af mine Stader med en Dronning i maatte fodres. Ja, i dette Stades Overrum med lave Kammer — ovenover to Dronninger i deres bedste Alder — der udskæfedes nogle af mine bedste Celler. Det var netop de Celler, der i Nar paa den kongelige Udstilling skaffede mig Medalje for Dronningavl.

Da det nu var gaaet saa godt med at avle Dronninger i Honningrum, og da jeg kom til at huffe paa nye Forsøg, som jeg med heldigt Udsald foretog i 1893, saa fandt jeg paa at prøve paa, hvad der kunde gøres under et Stade med et æglæggende Dronning foroven. Derfor lavede jeg et Stade i Stand og indsatte deri to Normal-Yngelrammer med Bier paa og fra et stærkt Stade, ligeledes indsatte jeg en Kamme med tilberedte Celler, anbragte Dronning-zink og satte ovenover dette Stade med dets Dronning i; i Forvejen havde jeg taget Yngel og Bier bort fra det og havde udfyldt de tomme Rum med Kunsttabler. Da jeg undersøgte Forholdene nogle Dage efter, fandt jeg, at Cellerne vare antagne. Saa anbragte jeg Foder og Larver i dem, og jeg fik de tre Fjerdedele af dem forvandlede

til fortræffelige Dronningceller. Denne Metode medfører ikke saa lidt vanstelig Arbejde og usædvanlig megen Ulejlighed; men man kan ved Hjælp af den skaffe sig gode og sikre Resultater.

En anden Maade at aale Dronninger paa i Stader med Dronninger i kom jeg ganske tilfældig til at tænke paa; det Hele var i Grunden en hel Fejltagelse; men jeg tror nok, at denne Metode vil give udmærkede Resultater, og dens Berettigelse vil sikkert snart staa klart for Læserne. Selv om jeg nu risikerer at blive bestyldt for at være langtrukken, saa bliver det dog maaske det bedste at berette Alting saaledes som det virkelig er gaaet til. Jeg havde et Stade, der helst skulde havde en ny Dronning; den gamle blev derfor skaffet af Vejen og en af mine bedste Celler sat ind i Stedet; af denne udklæffedes der ganske rigtig i Løbet af den Tid, jeg havde heregnet, en meget smuk Dronning, der viste saa tydelige Kendetegn, at jeg meget let kunde se den. Saa var det, at Vejret slog om og blev meget daarligt, og jeg begyndte at nære Bekymringer med Hensyn til den ny Dronnings Befrugtning; den 13de Juni undersøgte jeg derfor Stadet; men den fortræffelige Dronning var intetsteds at finde. Jeg søgte meget omhyggeligt efter den baade indeni Stadet og udenfor; men jeg nødtes desværre til at antage, at den maatte have vovet sig ud og være gaaet tabt.

Stadet var fuldt af unge Bier og stærkt; jeg bestemte mig derfor til at se, hvor gode Dronninger der kunde aales i saadan et Stade; det var da min Hensigt i enhver Henseende at sammenligne dem med de Dronninger, som jeg paa samme Tid lod udklæffe i Stader med Dronning. Derfor lavede jeg en Kamme i Stand med 9 Fuderaler og satte den ind til dem. Da jeg 48 Timer efter undersøgte dem, viste det sig, at der vilde komme Dronninger i de 5 af Fuderalerne. Der maa her vel lægges Mærke til, at denne Kamme med Dronningceller ikke sad i Overrummet, men midt i Yngelreden i Stadets Centrum. Tre Dage førend Cellerne efter min Beregning skulde have været udklæfede, fjærnedes jeg to af de nu forseglede Celler for at anbringe dem under Mikroskopet. Da jeg undersøgte Maddikerne, blev jeg virkelig ganske forbadset ved at se dem i saa fortræffelig Stand; jeg følte mig ganske overbevist om, at de vilde være blevne til aldeles udmærkede Dronninger. Dagen førend Larverne skulde løbe ud, vilde jeg derfor til at skære Cellerne ud for at sætte dem ind i Smaastader; men da jeg tog den tilberedte Table ud, saa jeg, at der var

ædt store Huller i alle de tre tilbageblevne Celler, og at de vare tomme!

Den eneste Maade, hvorpaa dette kunde forklares, var at antage, at der maatte findes en Dronning et eller andet Sted i Stadet; og, ganske rigtig, paa den næste Kamme sad den Dronning, som jeg troede var gaaet til Grunde; den var omgiven af en Yngelansætning, saa smuk, som man kunde ønske sig den; ja en Del deraf var endog forseglet! Saaledes var det sket, som jeg mindst havde ventet. Smidlertid var Sammenhængen let nok at forklare, da jeg fik tænkt nærmere over Sagen, og det har senere vist sig flere Gange, at jeg netop forklarede den rigtigt. Under de flette Vejrforhold havde det været noget længe, inden den ubefrugtede Dronning havde parret sig. Smidlertid vare Stadets Bier saa blevne bange, havde af Forsigtigheds-hensyn lavet nye Dronningceller (senere har jeg opdaget, at det gør de altid under saadanne Forhold), og, da jeg derpaa satte min tillavede Kamme ind til dem, havde de straks givet sig i Lag med at træffe Forholdsregler for det Tilfælde, at de skulde miste deres Dronning under Parringsudflugten. Hvorfor Cellerne ikke blev revne itu før den sidste Dag, er jeg ikke i Stand til at sige; Dronningen maa nemlig have begyndt paa at lægge Æg omtrent ved den Tid, da disse Celler bleve forseglede. Maaske har den haft altfor travlt med sine egne Sager til, at den kunde faa Tid til at tage sig af sine mindreaarige Rivalinder, før der var Fare for, at de skulde komme selv og gøre deres Net gældende. Det vil ikke være heldigt at løbe den Risiko at oplække alle sine Dronninger under saadanne Forhold; men vi have her et Punkt, som det nok er værd at lægge Mærke til, og som passende kunde vælges til Genstand for fremtidige videregaaende Forsøg.

Allerede tidligere har jeg bragt det Spørgsmaal paa Bane, hvorvidt Dronningen nogensinde lægger Æg i ufuldendte Dronningceller, og i saa Tilfælde, om Bierne da oplække dem til Dronninger. For nu at underkaste den sidste Del af Spørgsmaalet en Prøve, har jeg flere Gange overført Æg til saadanne ufuldendte Celler; men de ere altid blevne fjærnedes igen. Jeg gif endog saa vidt, at jeg anbragte Æg i Cellerne paa den Dag, da Æggene, som jeg havde beregnet, skulde udklæffes. Jeg anbragte tillige noget Dronningsfoder, men altid med samme Resultat. Endvidere har jeg taget Larver, der kun vare saa Timer gamle, og anbragt dem i tilberedte Fuderaler i Dronningsfoder; jeg havde da det mærkelige Resultat, at nogle af dem bleve tagne

væk tilligemed Foder og det Hele; skete dette derimod ikke, saa blev Foderet altid taget væk, og den unge Madbide fik ikke noget at spise i 24 Timer; saa fik den Dronningfoder, og det lykkedes mig paa den Maade at aale meget gode Dronninger. Jeg er derfor kommen til den Slutning, at det er muligt at vælge Larver, der ere for unge. I eet Tilfælde, da jeg havde overført 8 Larver, som lige vare komne ud af Ægget, gif det saaledes, at de tre bleve tagne væk, hvorimod de fire paa et senere Standpunkt bleve fodrede og blev til meget gode Dronninger. Saa er der een, som der ikke er gjort Rede for; mine Optegnelser sige ikke noget om den, og jeg kan ikke huske, hvad der tilsidt blev af den. Af mine Optegnelser ser jeg, at Larverne, saavidt jeg kan angive Tiden, maa have været 30—36 Timer gamle, før de bleve fodrede igen.

(Forts.)

Kontingentspørgsmaalet.

Af N. S. Borbeck, Høstebro.

Naar vi betragte og bedømme en Aargang af DBT. samt de Bjecer, der ofte gives gratis med til Abbonnenterne, da maa vist Enhver indrømme, at der ydes meget for Pengene, baade hvad Mængden og Indholdet angaar. Endvidere udviser jo Regnskabet, at der kun bliver saa Penge tilbage for Foreningen som Overskud af Bladet, og disse opsparede Penge er det ikke Meningen at beskaffe Medlemmerne for, de ere tværtimod nødvendige til at vedligeholde Foreningens øvrige Virksomhed, som ogsaa er til Biablenes egen Fordel. Se vi hen til andre Foreninger, da skal man have ondt ved at finde nogen anden, som paa langt nær byder sine Medlemmer saa meget for en saa ringe Betaling; i det mindste kender jeg ingen saadan. Man gør vel i at huske paa, at den enkelte Biabler ikke vil kunne for nogle saa Kroner paa egen Haand skaffe sig Kundskaberne; Foreningen kan derimod skaffe dem ved at saa en lille, sparsom Stærv fra hvert Medlem samlet paa sin Haand, og sammenlagt med et Tilskud fra Staten bliver den istand til at udrette adskilligt. Gennem Bladene tilbeder den det enkelte Medlem de fornødne Kundskaber og lader ham følge med Udviklingen i Biablsagen; den sender ham en Vandrelærer til hans Sogn for at give ham praktisk Vejledning og gode Foredrag; den holder Udstillinger, famler og oprettholder Virksomheden ude i Kredse o. s. v. At dette har været og endnu er det Maal,

som den fremdeles maa tragte efter, bliver vi vist Alle enige om, men vi maa da ogsaa enes om, at Foreningen skal have Midler, om den skal kunne udrette Noget derved. Hvor intet kommer ind, der kommer heller intet ud. Den Sætning vil vist altid slaa til. Naar det nu er godtgjort, at Smaamanden ikke ved noget andet Arbejde, eller med saa lidet besværligt Arbejde, kan tjene saa meget som just ved nogle velpassede Bifolk, hvem er da nærmere til at støtte Foretagendet (Foreningen) med et rimeligt Kontingent end netop den, der skal have Nytten af det?

Enhver kan jo, om han vil, blive oplært i Biablen; Foreningen lader ham for 2 Kr. om Aaret tilflyde en Bunte Læsning til Gje, sender ham Vandrelæreren til hans Sogn, for at han ved Siden af Læsningen ikke skal mangle Undervisning i det praktiske Arbejde. Er det da ikke en ydert billig og nem Maade for Medlemmerne at saa Kundskaber paa? En Udgift af 25 Ore mere i et helt Aar er for hvert Medlem ikke til at værtere, det er i ethvert Tilfælde et ringe Beløb for et helt Aar, især for den, der daglig røger Tobak eller drikker sig et Glas Øl eller en Kaffeponch; tæl blot saadant sammen for et enkelt Aar og sammenlign saa Summen med de omstridte 25 Ore om Aaret til Foreningen.

Om man røger lidt mere eller mindre Tobak, drikker lidt mere eller mindre Øl osv., var vel ikke af saa stor Betydning; men fik Biablersforeningen i Stedet endog 25 Ore til for hvert Medlem, saa kunde den varetage sine Foretagender paa saa meget bedre Maade, og det var da ikke uden Betydning, om der med Tiden blev nogle Tusind dygtige Biablere. Blev disse derved tilmed flinke til at blive hjemme og udnytte ledige Timer paa en indbringende Maade, saa at de smaa Biablere tjente 50—100—300 Kr. mere om Aaret, da bliver det mindre let at beregne den Sum i Størrelse, der derved kunde indvindes Landet over. Et saadant Maal var sandelig værd at tragte efter. Hertil kommer nu, at Staten jo giver et Tilskud, og det retter sig naturligvis ligesom ved andre Formaal (Foreninger og Udstillinger) i sin Størrelse efter, hvor meget Biablerne selv yde til Foreningen; thi deraf bedømmer Regeringen og Rigsdagen, med hvor meget Sagen fortjener at støttes; vil Biablerne ikke selv ofre noget synderligt paa Sagen, hvorfor skulde da Rigsdagen mene, at Sagen fortjente at støttes videre? Jo mere altsaa Biablerne selv yde af Penge, Arbejde og Interesse, desto mere fortjener deres Sag at hjælpes og desto mere vil

den ogsaa blive hjulpen. Det Maal, at søge det enkelte Medlem sparet for en 25 Ore eller to for et helt Aar, finder jeg virkelig er en elendig Opgave, særlig om man erindrer sig, at netop det Spørgsmaal har vakt saa store Stridigheder, at det har været en Aarsag til, at flere af Foreningens bedste Mænd have opgivet Virksomheden i Foreningen, fordi de indsaa Umuligheden af at udrette noget uden Penge. Man maa jo huske paa, at de fleste af dem, der lede Foreningen, arbejde uden Lønning; disse anvende deres Tid i dens Tjeneste og kan ikke slippe for Udgifter; de maa altsaa foruden at arbejde gratis ogsaa yde og undertiden ikke ubetydeligt. Naar de saa altid se, at Medlemmerne nok ville nyde godt af deres Arbejde, men ikke selv yde noget, eller i alt Fald ikke noget ordentligt og tilstrækkeligt til Bedervlag for noget, som ene og alene sker til deres egen Fordel, saa kan man dog vel ikke undres over, at de ledende Mænd i Længden tabe Modet eller dog Lyften til Arbejdet, og tro, at der er en Fejl enten ved Medlemmerne eller ved Styrelsen, eller ogsaa, at Foretagendet er mislykket.

Jeg har personlig meget med Smaa-kaarfolk at gøre, og Erfaring har for længe siden lært mig, at de fattigste i Reglen ere dem, der ere de villigste til at yde Foreningen sit Kontingent, ja, de kunne og finde, at det er billigt. Derimod kan Folk, der har det ikke lidt bedre, og som godt ved, at Foreningen næsten paanøder Medlemmerne sin Hjælp og arbejder billigt, udtale: Ja, kan det ikke gøres billigere endnu? En rigtig Daarlighed, som er fælles for de Allerfæste, det er, naar et Medlem har været i Foreningen 2—3 Aar, og især om han har naaet at saa Hjulet i god Gang, jeg mener han har faaet en god Honning-høst, saa tror han, at Hjulet vil gaa evigt af sig selv, han tror, at han har udlært. Naar det sidste Aar gav ham maaske endog meget større Indtægt, end han turde haabe, da tror han, at nu er det taabeligt at have Udgift ved at være Medlem; om han end tænkte, at han lærte billigt og let den Smule, han kan, saa vil han ikke tænke paa at støtte Foreningen. Med en vis Met kan jaadamne Biavlere sige: Lad dem støtte Foreningen, som have bedst Raad. At de tro sig saa oplærte, at de nu kan hjælpe sig uden Foreningen, er undskyldeligt; det bør være Sognefredsformændene om at gøre at belære Medlemmerne om, at der endnu er langt til Enden for at saa udlært, og at det jo er Medlemmerne hver for sig, der skal høste Fordelene af Hovedforeningens stadige støtte og fortsatte Arbejde. (Sluttes).

Foraarsfodring.

Af N. C. R. Smith, Bjergsted.

Bierne samle Honning til Vinteren, og det er, ligesom hele deres Liv drejer sig derom, og det uagtet de fuldføre dette Arbejde i Løbet af en Maanedstid. Foraars-tiden medgaaer til forberedende Øvelser, der hovedsagelig bestaar i, at de yngler stærkere og stærkere, for at Stadet kan blive rigtig folkestærkt til Indsamlingen, naar det store Hovedtræk indfinder sig. Saa snart Naturen begynder at yde lidt Træk, blive Bierne livlige, og Yngelansætningen tiltager i Forhold til, hvad de kunne finde. Naar saa Hvidkløver, Hindbær og Kornblomster ved St. Hansdagstider begynde at blomstre, og det samtidig falder i med stærk Varme, kan det nok være, at de kunne høste Honning, forudsat at de ikke mangle Plads og tomme Rokstavlere. — 3 Egne med megen Lyng og Boghvede er Hovedtrækket c. 3 Uger senere. — Mangler Stedet Plads og det er folkestærkt, vil det være, men da man ikke kan høste megen Honning af et Stade, der sværmer, maa man se at undgaa Sværmning ved at udvide Pladsen i rette Tid. Det er Biernes kæreste Arbejde at høste Honning, og de bliver ved at bære hjem, jaalænge der er noget at hente, uden Hensyn til, om de alt have nok eller ej. Biernes Arbejde efter Hovedtrækket er uden stor Betydning, i alt Fald for det Aar; det bestaar hovedsagelig i, at de fortsætte med at yngler for at erstatte den daglige Afgang af Bier. — Hvad kan nu Biavleren gøre for at høste det mest mulige? Frembringe stærk Varme under Hovedtrækket, det fornaar han ikke, men derimod kan han hjælpe Bierne med de forberedende Øvelser, der ved, at han fodrer Bierne i Foraars-tiden, thi Fodring fremmer Yngelansætningen lige saa godt som det, de kunne hente i Naturen. Jeg, der nu har drebet Biavl i over 25 Aar, har brugt Foraarsfodring i c. 19 Aar, og der er ingen Tvivl hos mig om, at denne har bidraget betydeligt til de gode Resultater, jeg har opnaaet. — Naar Bierne ellers have Honning nok, bør Fodringen først begynde midt i April; men har man euang begyndt at fodre, maa man ogsaa vedblive dermed, til Naturen yder mindst lige saa meget, eller til Hovedtrækket begynder. Ophører man for tidligt med Fodring, risikerer man nemlig, at Bierne, som nu i længere Tid ere ansporede til at yngler stærkt, kunne komme til at lide Mød; de begynde saa først at udsuge den utildekkede Yngel og udfaste den af Stadet, og forslaar dette ikke, vil Stadet afgive en

Hungerførm, det vil sige, at samtlige Bier forlade Stedet og forene sig med et andet. Fødringen maa foregaa i selve Stedet og ikke i det Fri, thi ved at fødre i det Fri tillokker man Bier fra andre Stader og ansporer til Røveri. Naar Bierne saaledes fødrer jævnligt, saa de Indtrykket af, at Sommeren alt er begyndt, de hingle stærkere og stærkere og saa paa den Maade deres korte Sommer forlænget med et Par Maaneder, saa at Stedet kan være folkestærkt i rette Tid. Det er derimod ligegyldigt, enten man fødrer foroven eller forneden i Stedet, men bedst er det at fødre saa langt fra Flyvehullet som muligt, for ikke at tilloffe Røvbier, altsaa bagest i Stedet. I mine Høststader bruger jeg Blitrug, der ere saa lange som Stadets Bredde, 3 a 4 Tm. brede og godt $\frac{1}{2}$ Tm. dybe, eller saa store, at de kunne rumme c. $1\frac{1}{2}$ Pægl Sukkervand. Halvdelen af Truget sætter jeg indenfor Indstudsdoøren, der hos mig kun er et Stykke Glas uden Ramme, ind under den yderste Table, og Resten udenfor; hvad der kommer udenfor Glasset dækker jeg med et Dækbræt eller et Stykke Glas, saa Stedet er lukket igen. I Fodertruget lægger jeg nogle Strimler Vosstavler eller tynde Bræststykker til Bierne at krybe paa, dog ere disse kun nødvendige i den første, kolde Tid. Naar Staderne først ere forjynede med Fodertrug, er det kun et Øjeblik's Sag at helde Foderet i Truget. Jeg fødrer med Randsisukker, opløst i kogende Vand, og blander deri lidt Salt (til 6 a 8 R Sukker bruger jeg 2 Spisefskulde Eddike og henved 1 Tjefskuld Salt). Naar det er svallet af til 15 a 30 Grader, fylber jeg det paa Flasker og holder det i Fodertrugene. De første Gange bør man kun give lidt, til man ser, at Bierne ville bære Foderet op, og Trugene bør tømmes af Bierne i Løbet af $\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{2}$ Time, da Foderet ellers bliver koldt. Det varer ikke længe, før et Stade kan opbære $1\frac{1}{2}$ Pægl Sukkervand i nævnte Tid. Det stader ikke, at Sukkeropløsningen er meget tynd, da Bierne bruge meget Vand om Føraaret. Man kan fødre hver Dag eller hver anden, tredie Dag; Hovedsagen er, at der fødrer og at der fødrer jævnligt, og at hvert Stade, man fødrer, i Føraarstiden faar 5 a 8 R Sukker, selv om de have Honning nok i Forvejen, thi det er de gode Stader det især lønner sig at fødre. I mit Trugstade bruger jeg at sætte Fodertruget ovenpaa Rammerne, lægge Træklodser omkring Truget saaledes, at der er c. $\frac{1}{2}$ Tom. eller mere mellem Klodserne og Truget. Klodserne ere c. $\frac{1}{2}$ Tom. højere end Truget, saa Bierne kunne gaa op i Truget, og over det Hele lægger

jeg et Stykke Glas. Rubestader fødrer jeg ved at sætte et Trug ind under Ruben, saaledes at en Ende af det rager ud; det gaar bedst ved at sætte en Kasse under Ruben, med et Hul, hvor Fodertruget kan skydes ind; er nu Løbet, hvorpaa Ruben staar, vandret, saa kan man fylde Truget med Sukkervand og lægge et tyndt Bræt over den Del af Truget, der er udenfor Stedet.

Man bruger ogsaa andre Fødringsmaader, navnlig med Foderglas, der anbringes over Rammerne; jeg har fødrer paa den Maade i nogle saa Nar, men er gaaet tilbage igen til min egen Maade.

Hvad enten man nu lægger an paa en stor Honninghøst, eller man ønsker at udvide sin Vistand, være sig enten ved naturlige Sværme eller ved Delinger (Kunstsværme), saa er Føraarsfødring fortrinlig, da man faar sine Stader folkestærkte i rette Tid. Ganste vist kommer der enkelte Nar, hvor Fødring viser sig at have været overflødig, men den er de fleste Nar heldig. I Aarene 1888 og 1892 høstes der saaledes overalt saa lidt Honning, at man ikke fik noget for det Foder, man havde givet Bierne om Føraaret, og i 1890 kom Trækkt saa sent, at det kun var til liden Nytte for Honningindbyttet, at Staderne vare blevne tidligt folkestærkte. — Sukkeret er nu saa billigt, især i Forhold til Honningspriserne, at Bekostningen ved at foraarfødre ikke er stor.

De, der endnu ikke have prøvet at fødre om Føraaret, vil jeg altsaa anbefale at gøre Forsøg, om ikke med alle deres Stader, saa dog med nogle af dem.

Sluttelig meddeles, at jeg har tilsendt Tidsskriftet en Artikel om Kunstsværme, som ventelig vil blive optaget i Maj.

Et Fritidsarbejde.

Af G. Matthiesen, Hammersholt.

Da den Tid nærmer sig, da Bierne vil foretage deres Rensningsudflugt, saa tillader jeg mig at henlede, idetmindste nogle af „Den danske Vitibende“s Læseres Opmærksomhed paa en lille Genstand, som jeg anser for meget nyttig, nemlig: En Bænk til at staa foran Biernes Flyvebræt, hvorpaa Bierne kunne hvile sig ved deres Hjemkomst til deres Bolig og derved ofte undgaa at falde ned paa Jorden og stibne af Kulde. Denne Bænk kan laves af billige, tynde Pakkassje-Brædder eller Lign. Disse Brædder laves over paa den Længde man

ønsker dem (rettende sig efter Stadets Forside) f. Eks. 1 Allen lange; to Vister af tykkere Brædder end de førstnævnte, jævnes af paa samme Længde; paa disse to Vister fastslaaes nu saa mange af de tynde Brædder, saa de danne en samlet Flade, altsaa i dette Tilfælde en Kvadratalen stor; 4 Ben, 3 " brede og 1 " tykke, tildannes nu. De to Ben, som kommer til at vende ind mod Stedet, bør være saa lange, at de kan bringe Bænkens Flade op i Højde med Flyvebrættet, medens de andre to Ben jævnes to Tommer kortere af, saa Bænken kan saa en svag Hældning frem efter, Benene fastgøres nærved Bænkens Hjørner med Skruer eller Søm. Er dette ikke en unødvendig Udgift, vil maaske en eller anden Diabler spørge. Da vil jeg dertil svare: om ogsaa hver Bænk kostede mig dobbelt saa meget at anskaffe, saa vilde jeg ikke undvære dem; den Mytite, Bænken udretter omtrent hele Mæret igennem, behøver jeg ikke at slide Spidsen af min Pen for at beskrive, det kan enhver Diabler, der har kraftige Vifamilier, snart selv saa lidt Erfaring i; kun et Punkt vil jeg fremhæve (skøndt jeg ingen Ynder er af vidtløftige Forklaringer, men helst efter Evne vil forklare fort og forstaaeligt), og det er den Hjælp, den bringer den unge Dronning, naar den vender træet hjem fra sin maaske lange Udflugt, denne Hjælp kan ofte komme til at betyde Kroner „i klingende Mønt“. At henlægge Brædder eller gamle Gulvmaatter paa Jorden foran Staderne om Sommeren, er ikke videre heldigt, da Myrerne derunder indretter sig en Bolig.

Efterskrift. *
 *
 Marsagen til at flere Forsøg med Wells-Systemet er mislykkedes, er ganske sikkert at finde i den mindre heldige Kammestilling (den vinkelrette mod Stadets Forside) som bruges i Wellsstaden. Jeg nærer den Anskuelse, at i samme Forhold som den kolde Tavlebygning breder sig, vil ogsaa Procentantallet stige, idet jeg gaar ud fra den Forudsætning, at da alle Kammere i Underrummet ved denne Kammestilling kommer nærmere Stadets Indgang, end med ligeløbende Kammestilling, saa vil jo ogsaa Moderbien ved sin Vandring omkring paa Tavlerne oftere komme nær til Indgangen, og da under Behandlingen af Stedet ved Rygningen blive drevet ud deraf, hvilket min Erfaring ogsaa har bevist mig, og forøvrigt kan man af Stadets Opfinders egen Beretning læse, at det ikke har gaaet ham meget bedre med sine Dronninger, da der „paa en eller anden Maade forsvandt“ fire af dem for ham. At Faren bliver større, naar der

ikke findes Skillerum i Indgangen og Fællesmagasinet paafat, naar der findes Bier i Marken, er jeg temmelig sikker paa. Den Sag, jeg her har fremdraget, er vistnok værd at ofre en Tanke paa, inden vi kommer længere bort fra den gode varme Tavlebygning. Grundtanken i Wellsmetoden — at samle i et Stade en Masse af Bier, som ikke alene formaar at frembringe en større Varme tilstede i Stadet, men ogsaa i Reglen raader over et større Forraad af Foder — finder jeg særdeles god; det er gavnlige Vink ved Behandlingen af Enkelstaderne, — men Stadekonstruktionen, ja, den trænger efter min Mening til en grundig Ændring, inden den fortjener at udbredes mere.

Til Begynderen.

Af C. J. Grønning.

For at undgaa Barmetab skal man undgaa alt, hvad der kan foraarsage Træk inde i Boligen, saasom sent paa Efteraaret at løsne Dækket over Kammerne eller Dørene, saa at Bierne ikke igen kan saa Nabningerne tættede med Klæbevoft. Hvor er det ikke stort og beundringsværdigt at lægge Mærke til disse sjæva Dyr's store Instinkt der siger dem, vi maa, inden Vinteren kommer med Kulde og Blæst, have alle Revner og Sprækker tættede for netop at kunne tilbageholde den for os saa nødvendige Varme; men de gøre det ogsaa af en anden Grund, de ved, at der kan ventes Angreb og Faren fra andre Dyr, derfor fyldes alle Nabninger med dette klæbrige Stof, som de samle paa forskellige Træers Knopper, ja selve Flyvehullet, f. Eks. i de gamle Straakuber, saa man altid indenfor Flyvehullet en Baritade bygget skraat ned med flere Smaahuller i; der paastaas, at Musene ikke kunne gaa igennem en saadan, da det klæbrige Stof bliver siddende dem i Tænderne. Men tilbage til, hvad der bør gøres for at undgaa Træk i Boligen og derved Barmetab. At Underbæklædningen af Boligen er godt pløjet sammen, at der forinden Stopperummene fyldes med tør Rughækkelse, som af Hr. Borbeck anbefalet, indfættes ikke alene imod den indre (men ogsaa imod den ydre Væg) et tørt Stykke Tagpap; dette vil være meget gavnligt baade imod Træk og imod Mølreder inde i Stopningen. Ligeledes, som af mig saa mange Gange anbefalet, at bestaa Indstuds dørene med Klædeslister, ikke paa selve Kanten, i saa Fald vil Behandlingen vanskeliggøres, men derimod paa Dørens bageste Side, og bør Klædeslisten paa en

lille kvart Tomme udenfor dens Størrelse. Døren bør da ikke laves til at gaa stramt ned i Stadet, men er der slaaet Klædeslister paa ved Siderne, vil disse bevirke, at Døren bliver ganske tæt og til enhver Tid kan behandles med største Lethed. Stedet maa bringes i Orden med Hensyn til Overvintringen saa tidligt paa Efteraaret, at Bierne kunne saa tilfittet iger: efter Nabningen, og saafremt de ere blevne fodrede med følgende Foder, maa dette ligeledes gives medens der endnu findes lidt Træk i Naturen, for at de ikke alene kan saa Foderet bragt hen paa den for dem bedst passende Plads, men ogsaa især for, at de kan saa Foderet forseglet, thi ellers gaar det i Gæring, bliver surt og kan derved virke meget skadeligt. Det fremgaar altsaa tydeligt nok heraf, hvor vigtigt det er at saa Efteraarstærkningen foretaget i god Tid, under almindelige Omstændigheder ikke senere end i sidste Halvdel af September Maaned; ja, man forstaaer vel nok, det gælder om ikke alene at saa set efter, hvilke Mangler der maatte være tilstede, men fuldt saa meget om, at saa Manglerne afhjælpe med det samme eller rettere saa hurtigst, det lader det sig gøre. Flyvehullets Størrelse har ligeledes Betydning; har dette været aabnet i hele sin Udstrækning under Hovedtrækket, da bør det indsnævers i samme Forhold, som Trækket aftager, for derved at undgaa Røveri. I Foraars-tiden og Efteraars-tiden, naar der kun findes lidt eller intet Træk, kan Bierne undertiden være meget slemme til at røbe fra hinanden, derfor gælder det om at undgaa alt, hvad der kan blive Narjag til Ondet, og dette er Tilfældet, naar man paa en eller anden unaturlig Maade lader nogle Bier komme til at møttes med Honning, de findes i Vihaven, enten ved at man aabner for Bisfamilierne under godt Træk men godt Flyvebejr eller ved Fodring, at man spilder noget deraf, eller i det Hele taget at fodre om Dagen er ikke tilraadeligt, derimod om Aftenen, naar Bierne have holdt op med at flyve ud, da kan der fodres, skrælles Honningceller op og i det Hele taget foretages de forfælske Behandlinger og Operationer, uden at dette giver Anledning til Røveri, netop fordi der da ingen af de andre Stadets Bier flyve, saa er der ej heller nogen fremmed Bi, der faar sin Honningmave fuld paa de Tavler, man maatte har aabnet for. Er Stedet endelig bragt i Orden og lukket, vil man se, at der er en Del Uro af mange Bier ved Flyvehullet, men da dette jo paa den Tid af Dagen er Stadets egne Bier, saa gaar Forstyrrelsen nok i Orden til næste

Morgen. Men som jagt, saa gælder det om, at Flyvehullerne ere stærkt indsnævrede paa alle Stader, tillige at de alle have Dronning, og at der ikke findes Nævner eller Nabninger paa Boligen, hvorigennem fremmede Bier kan snige sig ind; thi i saa Tilfælde kan man være vis paa næste Formiddag at se Røveriet rask i Gang. Og lad mig tilføje, er Røveriet først kommen rigtig kommen i Gang, da er det virkelig vanskeligt at standse, da skal de, der af Erfaring have set noget lignende, nok give mig Ret deri. Derimod naar Efteraaret er forbi og Vinteren forhaanden, da maa Flyvehullet atter aabnes i Længden i Forhold til Familiernes Størrelse, fra 3, 5 a 8 " Størrelse, for at den friske Luft kan saa Udgang derigennem, dette er ligeledes en af Hovedbetingelserne for en heldig Overvintring, at der kan foregaa en Luftfornøjelse i rigeligt Maal. Dog maa der ubetinget stilles noget op, som skygger for selve Flyvehullet for at aflede Solstraalerne fra i Utide at lokke Bierne frem, da sker det meget let, at Bierne lokkes frem og mange vil derfor omkomme i Sneen. Som Skyggebræt kan benyttes en haardbrændt Mursten stillet enten paa Kant sraat op mod Forvæggen eller og lagt ned paa Fladen paa Flyvebrættet med et Par smaa Binde lagt indenunder, den har den Fordel ikke at blæse ned, hvad derimod Hr. Erskens Skyggebræt sikkert vil gøre, saafremt det ikke med en Holdstue bliver skruet fast til Flyvebrættet, ellers gør dette jo akkurat samme Nytte.

Efter nu at have udtalt mig noget udførligt om de forskellige Hovedbetingelser, der efter min Erfaring maa være tilstede, for at man med billig Grund kan gøre sig Haab om en heldig Overvintring, har jeg kun dette endnu at tilføje: Sørg nu endelig for, at Bistaderne komme til at staa saa beskyttede som vel muligt imod Vind og Vejrr; denne Betingelse er af saa indgribende Betydning for Bisfolket hele Aaret om, at jeg kunde fristes til at sige, ingen sit Lov at opstille Bistader, forinden vedkommende havde skaffet enten kunstigt eller naturligt Læ tilveje. Sørg for at Staderne ikke paa nogen Maade blive forstyrrede i Vintertiden, som kunne rystes af Vinden eller endog helt blæses om; den Begynder, der ikke i Djebbløkket kan forstaa, hvad skadelige Følger dette kan have, saa vil han i Tiden nok saa dette at føle.

Nu sluttelig kun dette, som ikke desto mindre har en stor og indgribende Betydning for hver den, der vil befatte sig med Biavl, at lære Teori. Ja, jeg vil her citere hvad en Stormester i Biavl, Baron

Berlepsi, har skrevet som Motto over sin Bog: „Vær fremfor alt Teori, ellers forbliver I praktiske Stømpere hele Jer Levetid“. Derfor vil jeg lægge alle Begynderne paa Sinde: brug nu den belejlige Vintertid til at berige Eders Kundskaber paa Biavlens Omraade ved nu at tage det afsluttede Tidsskrift frem til grundig Gennemlæsning, deri, ligesom i de ældre Aargange, findes Artikler, der nok ere Umagen værd at studere grundigere, Smaaafskrifterne ikke at forglemme; større og mindre Bibøger faas frit tillaaens gennem Kredsforsmanden. En ny Bibog, forfattet af Vorbeck i Hølstebro, faas i enhver Boglade for 2 Kr. 50 Dre. Bogen tager særlig Sigte paa det praktiske og er vel forsynet med gode Afbildninger, der gør Teksten let forstaaelig og fattelig, den er derfor meget at anbefale Enhver, der vil befatte sig med Biavl.

Og dermed Tak for det gamle Aar og med Ønsket om et godt og lykkelige Nytaar, ogsaa paa Biavlens Omraade bringer jeg herved mine mange Venner trindt om i Landet med Tilføjeelse af, at om alt gaar vel, da agter jeg ikke alene at fortsætte mine Artikler for Begynderne i Aarets Løb, men ogsaa at forlæse som rejsende Biavtlærer saameget, som min Tid og Kræfter tillader det, desuden har jeg tænkt paa at indrette min Viggaard til Forsøgs- og Skolebrug, saafremt der vil kunne blive mig tilstaaet et rimeligt Vederlag, selvfølgelig vil Skoledagene blive noget begrænset, alt efter min Tid og Vejlighed. Derom vil senere udgaa Bekendtgørelse.

Fra Kredsen.

Kjøbenhavns Amts BF. Aaret 1894 har været et godt Aaar, den milde Vinter og det tidlige Foraar gav Bierne Vejighed til at ansætte megen Yngel allerede i Marts og særlig i April, hvilket gav Anledning til tidlige Sværme; allerede den 10.—12. Maj kom de første Sværme. Belpassede Stader, som ikke havde sværmet, gav i Udbytte c. 70—100 B Honning pr. Stade. De tidlige Sværme naaede at samle 30 B Honning foruden til deres eget Vinterforbrug. De sildige Sværme blev der ikke noget ved, da der indtraf en Regnperiode i den Tid, Vindtræerne blomstrede, og dermed ophører alt Honningtræk ved København. Sundhedstilstanden hos Bierne har været god, kun 1 Bistand af 100 har været angrebet af Pest, som temmelig sikkert er fremkommet af Møl. (?)

Af Kunsttavler er her kun forbrugt lidt, da de ere altsor dyre; det har ofte

dist sig, at de have været mere til Skade end til Gavn, idet de saa ofte falde ned, selv om man sætter dem fast ved Jærntraad. I stærke Stader og i varmt Vejr er det uanselig at faa Yngeltavler af dem. Hvis Kunsttavl-fabrikanten ville fabrikere Tavler af velrenset tyndt Blik eller lignende, saa vilde disse Tavler være paa rette Plads, da de vilde udelukke Møl og anden Sygdom, som ofte ødelægger mange Bier.

Honning-Briserne ere forholdsviis lave, Biavlerne have faaet fra 50 til 70 D. pr. B for den Honning, som er affat til private Folk.

Det gaar mere op for Folk, at Honning er en meget sund og nærende Spise og uundværlig for svage Folk og Børn. Honningen hjælper til Helbredelse og forhindrer mange Sygdomme i at fremkomme.

N. C. Mikkelsen.

Elbo m. A. Herredets BF Beretning angaaende Medlemmers og Staders Antal i vor Forening fra 1ste Januar 1895.

Kreds Nr.	Kredsenes Navn.	Medlemmer.	Tidsskrift.	Trugstader.	Hjstader.	Kuber.	Talt
1	Fredericia	31	16	53	"	6	59
2	Bredstrup Kongsted	4	3	10	1	3	14
3	Hjedsted	5	1	11	4	"	15
4	S. Kilstrup	9	1	22	"	2	24
5	Taulov	17	6	41	"	8	49
6	Borup	24	2	58	"	9	67
7	Skarup	3	1	24	"	1	25
8	Ganersjund	12	6	42	"	5	47
9	Smedstrup	3	3	38	"	2	40
10	Gaardslev	5	2	27	"	1	28
11	Mosevraa Haastrup	10	3	43	"	7	50
12	Tjuster	5	"	13	"	4	17
13	Bejsby	9	5	39	"	6	45
14	Beste S. Mark	5	1	21	"	1	22
15	Griffø	5	"	16	2	5	23
16	Serslev	13	5	28	3	10	41
Talt 1/1 1895		167	55	486	10	70	566
1. Januar 1894		184	58	472	17	90	579
1/1 1895 en Fremgang af		"	"	14	"	"	"
1/1 1895 mindre end 1894		17	3	"	7	20	"

Af ovenstaaende Liste vil ses, at vi ikke har kunnet holde Medlemsantallet, men vi maa jo haabe at vinde det tabte tilbage. Det er navnlig 2 Kredse, det er gaaet betydelig ud over; kun Fredericia-Kredsen har gjort stor Fremgang, men trods det, at vi har 17 Medlemmer mindre, har vi 14 Trugstader mere.

N. Ladegaard.

Hammerum Herredets BF. Kreds 6 a. Den ordinære Generalforsamling var indvarslet til at stude afholdes d. 14. Decbr., men da kun faa Medlemmer havde givet Møde, blev intet forhandlet. En ekstraordinær Generalforsamling agtes afholdt i Marts eller April Maaned 1895.

Marsregnskabet udbiiser en Indtægt af 393 Kr. 96 Ore og en Udgift af 393 Kr. 99 Ore. Foreningen har i det sidste Aar haft 39 Eksemplarer af „Bitidende“.

Der er i den forløbne Sommer afholdt 3 Biavlermøder, hvor Hr. Biavlslærer Grønning har holdt Foredrag samt givet praktisk Vejledning i Biabl. og det skal siges til Hr. Grønnings Ubefaling, at han er en særdeles dygtig Vejleder i dette Fag.

Af den i sidste Aar foretagne Bistadeoptælling fremgaar det, at 60 Medlemmer ejer 225 Stader, hvoraf kun en mindre Del er Kubestader.

Med Hensyn til Honningudbyttet i 1894 er der gennemsnitlig pr. Stade høstet 40—50 K og enkelte Steder fra 60—80 K.

Nordsalling BF. 4 h afholdt Møde d. 29. Decbr. Da Formanden, Jens Torp, Møved, ikke ønskede at genvalges, valgtes i hans Sted Gaardejer Søren Nielsen, Masted pr. Durup, til Foreningens Formand.

Hillested BF. afholdt Søndagen d. 26. Januar sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Soro“ i Maribo, hvor følgende forhandlede: Regnskabet for 1894 fremlagdes og godkendtes. Der foretoges Valg af Bestyrelse. Til Formand valgtes Gaardejer H. C. Rasmussen, Gaaret pr. Maribo, Viceformand Gartner F. Christensen, Nørreballe, Repræsentanter Tømmer E. Sommer, Østøfte, Parcellist F. B. Sørensen, Sibbero, Smed P. Madsen, Krønge, Materialforvalter M. Nielsen, Maribo, Rævehmager A. F. Christensen, Gaaret, og Gæstgiver Thomsen, Egshuset. Det vedtoges at afholde mindst 3 praktiske Møder i Løbet af Sommeren, og væsentlig at afholde disse hos ny tiltrædende Medlemmer, og bedes de Medlemmer, som ønske disse Møder hos sig, inden 1. Maj at underrette Formanden derom.

Materialforvalter M. Nielsen, Maribo, stænkede et Bihus til Biavlerkredsen i Haab om, at en af de større Biavlere i Kredsen vil stænke en Biværm til Huset. Dette anbringes da hos et nyt ubemiblet Medlem, der da er forpligtet til at afgive den første Sværm i en god solid Kube til et af Kredsens Bestyrelsesmedlemmer, for at den efter Bestyrelsens Beslutning kan bortstænkes til et andet Medlem, som har Lust og Interesse for Biabl.

Hadsten BF. Kreds 5 b. For at viise hvorledes vor Forening i 1894 har anvendt sine Midler til Biavlens Fremme her paa Egnen, fremsendes herved Regningerne fra de to lokale Biavlslærere:

Regning til Biavlerforeningen for Hadsten og Omegn fra D. J. Møller, Kollerup Hedegaard.

	Kr	Ore
Først i Maj Undervisning og Foraarzbehandling af 3 Bifamilier hos Blikkenslager Sørensen, Hadsten	1	00
Samme Dag Omflytning af en Familie til et nyt Stade hos Maler Andreasen, Hadsten	00	50
Den 16de Maj givet Undervisning og foretaget grundig Behandling af 4 Familier, deri indbefattet Dronningstifte, hos den ene hos F. Borum, Hadsbjerg	2	00
Samme Dag Undervisning samt opsogt en Dronning hos L. Mogensen, Hadsbjerg.		
Samme Dag opsogte den ny Dronning hos Jens Borum	1	00
Først i Juni Dronningstifte ved et Stade og Besøring af en Kube blev foretaget	2	00
Samme Dag Dronningstifte med et Stade hos Maler Andreasen, Hadsten		
Sidst i Juni den ny Dronning fremkommen atter hos N. Sørensen, Hadsten	1	50
Samme Dag igen hos Maler Andreasen, Hadsten, der var ingen Dronning, men en Drone-moder. Denne blev fjærnet og en ny Yngeltavle indhængt og ved senere Efterhyn viste det sig, at Bierne havde faaet en Dronning	2	00
	Salt 10	
Nærværende Beløb kan udbetales af Biavlerforeningens Kasse, tilstaaer undertegnede Bestyrelsesmedlemmer:		
N. H. Rugaard. N. K. Kristensen. N. Sørensen. Jens Borum. Jens Jensen, Langskov, Formand for Hadsten BF.		
Regning til Hadsten og Omegns Biavlerforening fra Jens Jensen, Langskov.		
Den 23de April 1894 grundig efterjet et Bistade hos Gerhard Nielsen paa Klausholm Bøse, og da Yngel ikke fandtes, blev det kendt viseløst, og da det var hans eneste Stade, jundtes ingen Redning for Familiens Undergang.	00	50
Den 23de April efterjet et lille Trugstadefolk hos Smeder Jensen, Boldum; det var fodret svagt, men havde dog Yngel.		
Den 23de April efterjet 2 Højstadefolk; begge fandtes i god Orden, baade hvad Forraad og		

- Yngelansætning angaar, hos Post Niels Jensen, Boldum.
- Den 23de April efterset 1 Trugstadefolk og 2 Kubefolk hos Spigge Karen Nielsen, Boldum.
- Den 23de April efterset 2 Trugstadefolk hos Aleksander Jensen, Boldum, som begge fandtes i god Orden. 2 "
- 25de April i Selling. Hos Lærer Nielsen behandlet et Trugstadefolk, havde Yngel og ikke mange Bier, men godt Forraad.
- Hos Købmand Schedal efterset 4 Højtadefolk, som alle fandtes i den ønskeligste Orden, saavel hvad Yngelansætningen som hvad Forraadet angaar.
- Hos Peder Jensen efterset 2 Højtader, som ligeledes fandtes i god Orden. 2 "
- 8de Juli i Selling. Hos Kristen Lausen efterset 2 Højtader, de havde indsamlet en Del Honning og vare i meget god Orden. Gav Oplysning om Udflngningen. 1 "
- 17de Juli i Boldum. Hos Post Niels Jensen efterset 3 Højtadefolk og et Kubefolk. Højtaderne vare rede til Udflngning og Kubefolket færdig til Sværmning. Gav Oplysning om Udflngning.
- Hos Smeder Jensen efterset 2 Trugstadefolk og 1 Kubefolk. Gav Oplysning om Kunsttavlers Anbringelse.
- Samme Dag hos Spigge Karen Nielsen efterset 2 Trugstadefolk og 2 Kubefolk. Ikke tjenlig til Udflngning. Gav samme Bejledning.
- Hos Købmand Aleksander Jensen efterset 2 Trugstader og et Kubefolk, som fandtes i en meget lobende Orden. Salt den 17de Juli i Boldum. 2 "
- 1ste August i Halling. Udflngnet Honning hos Ole Nielsen fra et Højtadefolk, som fandtes saa daarlign behandlet, at Kammerne ikke vare førte sammen, men vild Bygning opført imellem. Gav de fornødne Oplysninger til en Begynder. Efterset 2 Kubefolk. 1 50
Salt 9 "

At ovenstaaende 9 Kr. kan udbetales af

Diablerforeningens Kasse, tilstaar undertegnede Beshvælsmedlemmer.
N. H. Rugaard. N. R. Kristensen.
N. Sørensen. Jens Borum.
Jens Jensen, Langskov,
Formand for Hadsten Bf.

Ekko fra Staderne.

Trandum, Skive, 27. Januar.

Seg skal herved gribe Lejligheden til at bringe Dem min Tak. „Den danske Vitidende“ har været mig til god Hjælp i de ikke saa Aar, siden jeg begyndte Biavl. Seg er nu naaet til foruden 15 Kubestader at have til Indvintring 52 Trugstader. Da jeg ikke har haft Raad til at købe mine Stader, har jeg selv lavet dem, og da jeg ikke er meget haandsnuil, lade Staderne jo meget tilbage at ønske; men jeg faar dog et for mig ikke ringe Udbytte. Seg har sidste Aar af et mindre Stadeantal solgt 22 a 2300 R Honning uden at have nogen væsentlig Udgift, saa jeg efter mine bestedne Forhold kan leve deraf og er glad ved Biavlen. A. P.

Gettrup, Hobro 19. Febr.

Vinteren har fra Nytaar og til nu i de sidste Dage været noget haard; det har frosset indtil 20 Grader. Seg har 11 Vitstader, som have været overføget med Sne, men jeg tror, at Bierne ere raske, blot de nu snart kunde komme ud for at rense sig. Byrial Nielsen.

Monsted, Viborg, 25. Febr.

Seg sender Dem en lille Hilsen fra min italienske Dronning, som jeg modtog den 22de Septbr. 1894, men i stor Hungersnød. Der var ikke over 20 Arbejdere tilbage, Resten vare døde af Hungersnød, men jeg tror nok, at Fejten ligger hos Postvæsenet. Fragtbrevet viste affendt den 19. og i Sparker den 22de, altsaa 3 Dage som Slgods. Til Slutning vil jeg skrive et Par Ord om, hvorledes jeg behandlede hende. Seg gav hende et Stykke Røge i en af Tavlerne, og saa stod hun i 2 Dage i et varmt Værelse. Da jeg var færdig med at fodre hende, skulde jeg ud til mine Bier for at faa fat i den anden Dronning. Det varede heller ikke længe, inden jeg havde Mutter; jeg tog hende i Bingerne og bar hende hen til en Kube, som var bleven dronningløs for 14 Dage siden, og puttede hende ind ad Flyvehullet. Det var en Fornøjelse at se, hvor glade de vare ved hende. En stor Del vendte sig og fulgte bag efter hende ind i Kuben; efter 2 Dages

Jorløb satte jeg Italienerne i Hus ved Lygtelys efter Deres Beskrivelse. 14 Dage efter skulde jeg til at se til mine Bier og saa til min store Glæde, at de havde en Del Yngel. Om Efteraaret køber jeg gerne nogle Rubefolk, som jeg udtrømmer og sætter i Hus. Naar Bierne saa ere udtrømmede, stærer jeg Kagerne løse med en krum Kniv, sætter dem saa i Rammer, hvori jeg har sømmet nogle Fyrrepinde paa den Side, som Afstands-Stifterne ere paa. Af den Grund har jeg en glat Side at vende mod et Bord for at befæste, ligeledes paa den modsatte Side. Afstanden mellem Bindene er 3 Tommer i lodret Stilling, og saasnart Bierne har bygget dem sammen til Rammen, tager jeg Bindene fra med en Kniv. Paa den Maade faar jeg 7 a 8 udtrukne Rammer af en Kube; derved sparer jeg Kunsttabler til bemeldte Rammer. Endvidere har jeg den Fordel, at jeg faar nogle smukke udtrukne Rammer; jeg har ogsaa brugt Vittraad og Sytraad, men jeg havde ofte Uheld med begge Dele, i alt Fald Sytraad bruger jeg aldrig mere, da der ofte var flere Bier, som fandt en sørgelig Død i Traaden. Jeg tror nok, jeg skriver efter en Dronning til Foraaret igen, enten Italiener eller Krainer.

Stomager J. Kriksen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 16. Hvorledes tændes og benyttes Røgblæseren? Hvortil bruges de 2 gennemhullede Blikplader, der ligge i den? (C. D.) — S.: I Merg. 1894 S. 122 have vi udførligt omtalt Røgblæseren. Den stoppes temmelig løst med storstaaren tør Tobak. Til en Røgblæser hører kun en gennemhullet løs Blikplade (den løse Rist), denne ere bestemt til at lægges ovenpaa Tobakken, inden Laaget lukkes. Vi benytte dog nu næsten aldrig denne løse Rist, fordi Blæseren trækker bedre, naar den borttages. Bunden af den indre Beholder er ligeledes gennemhullet (den faste Rist). Naar Blæseren skal tændes, lukkes den med Hængsel forsynede ydre Bund ned, og man holder da en brændende Tændstik under den faste Rist, idet man bevæger Haanden langsomt hen under denne, for at Flammerne kan naa op i flere af Hullerne. Samtidig blæser man stærkt i Hornspidsen, indtil Røgen kommer i en tæt Strøm. Senere behøver man kun at blæse svagt.

Nr. 17. Kan der i Aar ventes indforskrivet Krainerbier af Redaktøren? Naar kunne de faas og til hvilken Pris? (C. N.) — S.: I 1894 forsøgte vi at

indforskrive Krainerbier fra 3 forskellige Bigaarde i Krain, dels Originalstader, dels Sværme og dels enkelte Dronninger. a) „Originalstaderne“, det vil sige Kasser, der maale omtrent $\frac{1}{2} \times 1 \times 3'$, med Vildbygning — vare særdeles gode. De ankom i de første Dage af Maj. Nogle bleve overførte, disse gavede hver c. 30 K i Udbytte. Andre afgave 2—3 Sværme, hvorefter Moderstaden overførtes. Vi foretrakke den førstnævnte Fremgangsmaade som den billigste. Den sidstnævnte Fremgangsmaade giver naturligvis den stærkeste Formering, men ogsaa en betydelig Udgift til Foder. Prisen for saadanne Original-Krainerstader bliver her 16—18 Kr., men de kunne kun faas paa den nævnte Tid og tidligere, da de jo maa forsendes, inden de ere sværmedygtige. — b) Krainer-Sværme kunne købes noget billigere (c. 12 Kr.) i Juni; men vi vare i 1894 saa uheldige at have indforskrivet dem fra en Mand, som lovede at levere saadanne, men som ikke kunde holde sit Løfte. Man kan jo let forstaa, at dette oftere hænder med Sværme end med Stamstader. — c) Dronninger kunne leveres i Slutningen af Maj til $6\frac{1}{2}$ Kr., Slutningen af Juni til Slutningen af Septbr. for 5 Kr., Oktbr. 4 Kroner.

Nr. 18. Jeg agter i den kommende Sommer at danne 10 Smaaastader af 2 kraftige Familier. Er det bedst at danne dem ved Hovedtræffets Begyndelse (A. A. B.) — S.: Ja, men det kommer an paa, hvorledes De vil bestemme det Træks Begyndelse. Vi ville hellere angive Tidspunktet noget anderledes. Smaaastaderne bør helst dannes paa den Tid, da man først ser fuldt udviklede Droner i gode Stader (altsaa ikke alene i dronningløse Stader), og naar de Stader, der skulle afgive Yngel til Smaaastaderne, ere i stærk Udvikling.

Et og Andet.

Afstands-Kramper. Hr. Læger Lewerén, Wäring, Sverige, har sendt os en Prøve af sine Zink-Kramper til Sikring af Afstanden mellem Rammerne. I Bistaderne kunne vi naturligvis ikke prøve dem, før den mildere Aarstid indtræder; men vi kunne udtale, at de se meget snilde ud. Der er 2 Slags, nemlig den ene til Anbringelse paa Tavlebæreren, den anden paa Bundlisten. Begge kunne drejes til Siden, saa at de ikke ere i Vejen ved Udflygning af Tabellen.

Gaunlige Vink.

Vejret (24. Februar). Netop Dagen efter, at vi havde nedskrevet de sidste „Gaunlige Vink“ (24. Januar) tog Vinteren pludselig langt haardere fat. Den 26. frøs det om Natten 10—11° R. Langsomt steg Varmegraden til ÷ 1° den 2. Febr. Derefter sank den i Lobet af nogle Dage stærkt. Natten efter d. 7. Febr. var den laveste ÷ 13°, d. 12. dog næsten ligesaa lav, senere ligetil i Dag har det hver Nat frøsjet 2—10°. Vi have i disse 4 Uger faaet en Mængde Sne, paa mange Steder staa Staderner aldeles tilfugne. Bierne i saadanne Stader have været godt beskyttede imod at løffes ud paa Sneen. I andre Bigaarde have derimod Solskraalerne med fuld Kraft kunnet skinne paa Flyvebrædderne, og en hel Del Bier ere da løffede frem i det kolde Vejr. Det kan ikke nægtes, at det i en saadan Vinter som denne vilde være en Fordel, om man kunde dreje Staderner saaledes, at de vendte mod Nord, medens Sneen dækker Jorden. Dette have vi ikke forseglet, da vore Stader staa med Benene umiddelbart paa Jorden, til hvilken de nu ere bundne ved Frost. Derimod have vi haft god Lejlighed til at prøve Virkningen af Skraabrædder opstillede foran Skyggebrædderne. Det har vist sig, at naar Skraabrædderne vare 3—4“ bredere end Nabningen under Skyggebrættet og kun stjerne 1/2“ fra dets yderste Rand, da hindrede de Udsigt endog i det stærkeste Solskin. Bare de meget smalle, da forsløg de ikke, navnlig d. 12. Febr., da Vejret var meget klart.

Kenselsesudflugt ved Vintervinter er vistnok heldig for Bierne, hvis Forholdene passe dertil; men iaar har det jo lange Udvinter hermed. Det hænder jo let i en saadan Snevinter, at Bierne i klart Vejr løffes frem paa denne Aarstid. Man maa da hjælpe dem, saa godt man formaar, ved at stusse Sneen bort foran Indgangen og fra Stadets Tag, ved at lægge Aske eller Brædder foran Stadet, herpaa kunne Bierne da hvile sig efter Kenselsen uden at stivne. Ulykkes det derimod at holde Bierne inde uden at lufte helt for dem, da anse vi dette for det bedsigte, jaalænge Sneen dækker Jorden. En kraftig Familie med godt Forraad tager næppe nogen Skade af at vente med Kenselsesudflugt til Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April. Hvor vinterligt det end ser ud for Dieblisset, er der dog intet til Hindre for, at den meste Sne kan være forsmunden i Lobet af nogle faa Uger. Det vil dog nu være tilraadeligt at fjerne Sneen foran Staderner, for at Solen kan skinne paa Jorden der.

Rendning af Vunden. I Marts eller April indtræffer hos os i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa en saadan mild Dag uden Sneag bør man da rense Stadets Bind ved at indtage Dagobren og derpaa forsigtig føre en Spartel eller et Stykke Vaandsjern ind under Tavlerne og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning letter Bierne et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voks-Møllenes Udvikling.

Fodring. Hvis man er sikker paa, at Bierne i et Stade endnu have rigeligt Fjrraad til hele denne Maaned (Marts), da er der ingen Grund til at undersøge Forraadet nøjere, med mindre der skal indtræffe en særlig mild stille Dag med 6—8° Varme. Nærer man derimod Tvivl om Forraadets Tilstrækkelighed, da bør man enten efterse Forraadet eller fodre uden en saadan Undersøgelse. Undersøgelsen kan foretages i stille Vejr ved at borttage Pakrammen og tilbagerulle en Del af det nederste Læppe (Voksdu) paa den Led, der gaar paa tværs af Tavlegangene. Ser man da, ved

med lidt Rog at jage Bierne ned, Forraad i den overste 1/4 Del af de besatte Tavler, da vil Familien næppe behøve Foder for Maanedens Slutning. Hvis derimod flere af de besatte Tavler foroven ere blottede eller næsten blottede for Forraad, da bør man straks anbringe Pakningen paan og i Foderaaubningen foroven nedlægge ca. 1/2 Q Kaudislag (se S. 25) eller hunningfuldt Tavle. Dette Foder maa naturligvis lægges saaledes, at Bierne have fri Adgang dertil fra neden. Foroven bør der derimod tilpaffes omhyggelig med flere Lag Klude og derover en Bægt (f. Eks. en Vitrin), som kan holde Pakningen fast.

Buglob. Hvis man paa denne Aarstid ser Bierne i et Stade komme dvaaft frem i Mængde ved Indgangen for at udtomme deres Skarn ud en at flyve op, medens andre Bier ere saa kraftløst at de falde ned og stivne paa Jorden — da lider den Familie rimeligvis af Buglob. Man bør straks undersøge Stadet. Finder man da, at baade Tavlerne og de indvendige Bægge i Winterlejet ere besudlede med det brune Skarn, da er Sygdommens Tilstedeværelse sikker. En saadan Familie kan i Almindelighed reddes, naar man flytter Stadet ind i en varm Stue, ombytter de værjt besudlede Tavler med rene og derefter fodrer stærkt med varm Kaudisstrup. Bierne vilde da rense sig inde i Stuen og derefter gaa ind i Stadet for at nedbære Foder. Den næste Morgen kan man aller flytte Stadet ud paa sin Plads. Man kan endgaa at faa Stuens Bægge tilfølede, naar man foran Stadet i Stuen anbringer en Kasse, der fortil er luftet med bitet Jærtraadsstviit. Bierne vilde da rense sig i Kassen. Er Vejret meget mildt, da kan Stadet ogjaa behandles saaledes i det Fri; men Indbringelsen af Kassen er da nødvendig, hvis Jorden er fædækket eller meget kold, for at Bierne ikke skal omkomme paa Sneen eller den kolde Jord. En saaledes behandlet Familie bør naturligvis fremdeles sikres sundt og godt Foder, f. Eks. forseglet Hunning eller Fodertavler fra andre Stader, og Fodringen med flydende Foder bør affluttet i den ene Nat og ikke fortsættes, for det bliver Flyvevejr for Bierne.

Brevkasse.

Kraiser-Bier. Original-Stader (Kassjstader) agtes indforskrevet første Gang iaar d. 20. Marts. Prisen vil blive 16—18 Kr. pr. Sk. efter det Antal, der bestilles, og den Bægt, Stadet har. De kunne ventes her i Slutningen af samme Maaned. Bestillinger modtager

Grølev,

Kallundborg.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i 1. April Nummeret, anmodes Kredsformændene om at tilmelde Sekretæren for DBF. enhver Forandring, som ønskes foretaget i denne Liste, inden d. 15. Marts, hvis en saadan Tilmeldelse ikke allerede er fæst.

Tidskriftet. Nærværende Nummer af Bladet udkommer 3 Dage for sent paa Grund af en Typograf-Strejfe i det Trykkeri, hvor Bladet trykkes.

Kundgørelser.

Regpuistere og Kunsttavler
m. m. faas billigt hos Smeder **J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Solsted. Voks forarbejdes.

En Taalemølle

med 14" lange Messingvalser staar til Salg for 200 Kr. hos

Erstev,
Kallundborg.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede **Viavlsartikler, Stader, Maskiner, Kunsttaavler m. m.** Siden 1891 tilkendt 19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier samt en væsende Omtale. Illustreteret Prislifte fulgte med Nr. 3.

H. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

Bistader og Redskaber.

Mine i flere Aar præmierede **Bistader og Redskaber** anbefales. Større Ordre fra Forænder og større Forbrugere bedes indsendt snarest for at kunne leveres i god Tid. Illustreteret Prislifte sendes gratis og franko.

M. Bøll, Ester Tølbj, pr. Nykøbing M.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **P. Rasmussen & Ko.,** Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 R 195 Ere, 5 til 10 R 190 Ere, over 10 R 185 Ere pr. R. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ere pr. R.

Ca. 80 R. lys, gul Honning

i 2 Bisteholdere og 30 R do. i 2 R's Glas kunne faas for henholdsvis 40 og 50 Ere pr. R hos

Chr. S. Gregersen, Tastrup pr. Stoholm.

Afskuds-Kramper af Zink

forhindre Hammersnes Sammenskydning, kunne vrides rundt ved Udslyngning, ere bedre end Stifter, Ender v. L. roses af mange Viavlere. Pris 50 R. pr. 100. Sendes mod Postoprævning af Betsbet til **J. W. Leverén,** Wåring, Sverige.

Biboliger ønskes

med eller uden Bier, naar Frugttræer eller andre Plantestoleartikler, Høve eller Rodfrugtsfrø kan tages som Betaling.

Zens Randsen,
Bøjby ved Aarhus.

Kunsttaavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Priser, ligesaa **Redskaber.** Ordres udbedes snarest muligt, at Baren kan leveres i rette Tid.

Vorbeck's nye udfomne Bibog (forskjnet med 50 væsende Billeder) sendes franko naar 250 R. indsendes.

Bivært (kasserede Taavler) købes eller laves i ny Taavler. Voks forarbejdes eller byttes.

Hølstebro, i Februar 1895.

A. S. Vorbeck.

Udfommen er og faas i alle Boglader:

A. S. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Viavlsdrikt.

Pris 2 Kr. 50 Ore indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelse fra bekendte Viavlere, hvori de fremhæve Bogens Forrindighed og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensen's Boghandel, Hølstebro.

Garanteret ægte Bivoks-taavler.

(Solvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttaavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikkerer **Yngel-, Drone-, Delings-** og **ensfidede Taavler** samt **Dronevinggittere.**

Godt rent Bivoks forarbejdes for 25 a 30 Ore pr. R. og ønskes sendt snarest.

Hudsker ved Odder, Februar 1895.

N. Jakobsen.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt,** Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttaavler. Kun ægte Bivoks-taavler sendes. I 1893 er mine Kunsttaavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Rister og Klodje have altid paa Lager. Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,

Snedker, Silperup pr. Bræstø.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. R 1 Kr. 00 Or.

do do Nr. 2 pr. R 0 - 85 -

do do Nr. 3 pr. R 0 - 65 -

De volle Kanafter pr. R 05 -

Schag, fin, set pr. Rk. 15 -

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 R leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 R gives desuden 10 pCt. Rabat.

Læver **M. Jensen,**

Vejlrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

" - - - Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen - - -"

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Viavlsredskaber,** der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislifte paa forlangent le

Ægte Bivoks-taavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Ægte Bivoks

købes til højeste Pris og betales straks efter Bærernes Modtagelse. Forespørgsler besvares omgaaende.

Chr. Niegels,
Viborg.

Glemmer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 R hos **Erstev,** Kallundborg. Forjødte til Bestyrelsesmedlemmer, forjødte til andre Medlemmer.

Fro, Træer, Planter.

10 Sorter Fro af Biplanter 80 Øre, enkelte Sorter i større Portioner til forfæstlig Pris, Stoufbladbælg (*Lathyrus silvestris*), Olieræddife (*Rafanus oleifera*), samt forskellige Biplanter til Plantning i Foraaret. Endvidere Kløver, Græsfrø, Rødfrugt- og Høvefrø, Frugttræer, Frugtbuske, Sirtræer, Sirbuske, Rojer, Hegnplanter og andet til Frøhandels Hævebrug og Planteskole henhørende til billigste Priser i prima Varer tilbydes.

Franz Wendt,
St. Jørgensbjerg, Nøstilde.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Forenings-Meddelelser.

Århus og Omegns BF. Medlemmerne meddeles det herved, at Foreningen i År igen agter at købe Kunsttavler samlet, og kan d'Her., som ønske samme, gøre Bestilling (hos Sekretæren, Skomager Christensen, Søhytgade 16) med Angivelse af, hvormange $\mathbb{C}$ og hvilket Maal, Tavlerne skulle have; man vil da blive sikret ægte Bivostavler og til en billigere Pris end ved Køb af enkelte $\mathbb{C}$ hos Fabrikantene.

De Medlemmer, som endnu ikke have fornyet Bladet, bedes ogsaa snarest at berigtige det ved at sende 2 Kr. til Sekretæren, for at vi kunne blive saa fuldstændig som mulig ved den forefæstende Bivavlerudstilling. Det er en Selvsølge, at alle Foreningens Medlemmer ere berettigede til at indstille, jaavel Bier som Produkter, og hvad der ellers hører ind under Begrebet Biavl.

P. B. B.
Christensen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Kredsforsændere bedes om at sende Bestillingen paa Vokstavler til Under tegnede til 1ste April 1895, tillige med Vokset, som ønskes forarbejdet i Tavler. De Kredse, som ønske at faa Møder afholdte i Foraaret (ved egne Biavls lærere fra Kredsen) bedes tillige opgive dette til 1ste April.

Lille Belling i Februar.

Niels Ladegaard.

Bornholms BF. Generalforsamling afholdes i „Dannebrog“ i Rønne Onsdag d. 6. Marts, Eftm. Kl. 4. 1. Regnskabets fremlægges. 2. Et Bestyrelsesmedlem, Sogneformænd, Revisorer og Delegerede vælges. 3. Foreningens Blifomhed drofftes.

Georg Fojensen.
Ca. 250 $\mathbb{C}$ Kunsttavler af ægte Bivosts ønskes tilkøbt af **Brande** BF. Tilbud med Prove sendes til Under tegnede inden d. 20. Marts.

Lilleholm i Brande, Jelling.

Morten Kristensen.

Ringe og Omegns BF. afholder følgende Møder: Ringe-Kredsen afholder Møde Søndagen d. 10. Marts Kl. 2 Eftm. hos Strugefabrikant Niels Jørgen Rasmussen, Ringe. Gestelev-Kredsen afholder Møde samme Dag og Tid hos Tommer Henrik Rasmussen, Gestelev Mart. Begge Steder indsamles Voks for at sendes til Fabrikanten, og der modtages Bestilling paa Vokstavler. Alle Medlemmer bedes at møde for at opgive, hvormange Tavler Enhver ønsker, for at de kunne sendes samlede tilbage fra Fabrikanten. Ny Medlemmer optages.

H. Jensen.

Vokstavle-Fabrikanter, som ønske at levere Tavler til **Elbo m. fl. Herreders** BF., bedes at sende Prove med Pris pr. $\mathbb{C}$ og Arbejdsloon for Voks til Under tegnede inden 25. Marts. Tavlerne leveres fragtfrit paa Vorkop St. til 1. Maj 1895, under Garant (Kontrakt) for, at Fabrikatet er af ægte Bivosts og leveres til rette Tid. Der ønskes 14 Dages Kredit.

Lille Belling pr. Vorkop.

Niels Ladegaard.

Midtjøllands BF. afholder Generalforsamling Tirsdagen den 26de Marts hos Gastgiver Carl Nielsen, Ringsted. Nærmere i de lokale Blade.

Vokstavle-Fabrikanter, som ønske at levere ægte Vokstavler til **Midtjøllands** BF., ønskes om at sende Prove med Pris til Peter Larsen, Førslev pr. Haslev, inden 15de Marts. Tavlerne leveres senest 1. Maj, og der forlanges 14 Dages Kredit.

P. B. B. Peter Larsen.

Vester Torsten og Omegns BF. afholder Generalforsamling i V. Torstev Skole Søndagen d. 17. Marts, Eftm. Kl. 3. Der vil blive taget Bestemmelse om Sommermøder, Valg af en Delegeret til Centralmødet, Valg af et Medlem til at repræsentere Kredsen ved Amtsforeningens Møder. Bestilling af Kunsttavler. De Medlemmer, der ikke kunne komme til Mødet, bedes at indgive deres Bestilling til Sogneformændene. Bestyrelsesmøde Kl. 2 sammentrædes.

Byrial Nielsen.

Kolding og Omegns BF. afholder Generalforsamling Torsdag d. 20. April, Eftm. Kl. 2 1/2, paa Hotel Fremad. Regnskabets fremlægges. Bestyrelse vælges. Driftplan lægges og Kunsttavler bestilles. Eventuelle Fabrikanters bedes at tilstille under tegnede Tilbud paa ægte Vokstavler inden 15. April d. N.

Harte Skole, 23. Februar 1895.

M. J. Lindelof.

Sammerum Herreds BF.'s Medlemmer erindres herved om, at bestille Kunsttavler samt indlevere det Voks, som maatte haves og som ønskes forarbejdet i Tavler for hver Kredses Vedkommende hos sammes Formand inden d. 15. Marts d. N. Bihuse bedes bestilt hos under tegnede til ovennævnte Tid.

Mads Kristiansen.

Indhold af dette Numer.

Afjandskramper	77
Biavls lærere	63
Bier og Blomster III.	53
Bipeft II., af Hans Erslev	58
Distade-Tællingen, af Hans Erslev	61
Dronningaavl, af H. B. Bricc	67
Ekko, af A. P., Byrial Nielsen og J. Kristensen	76
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	74
Foraarsfødring af V. E. Smith	70
Forsendelse af levende Bier, af Erslev	56
Fritidsarbejde, et, af W. Mathiesen	71
Gavnulige Vinf	78
Gaditen BF.	75
Sammerum BF.	74
Honning-Indførelse, af N. S. Kristensen	63
Stoutingent-Spørgsmaalet, af M. S. Vorbeck	69
Krainerbier	77
København's N. BF., af N. C. Mikkelsen	74
Rensning af Stedet, af Jakob Olsen	60
Røgblæseren	77
Smaaflader	77
Til Begynderen, af C. J. Gronning	72
Udstillingen i Tønder, af N. S. Kristensen	56
Wello-Metoden, af G. Welis	66
Wells-Metoden, af P. H. Schade	64
Widre Mardange af T. f. Biavl	54

Udgivet af
Danmarks
Biuoler-Forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Skatundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgæfter optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indlæres mindst 7 Dage før de pusses indtrykte.

Bier og Blomster IV.

I vor Beskrivelse af Honningbiens Ben (Aarg. 1893 S. 265, og Aarg. 1894 S. 29) have vi paavist, hvor beundringsværdig disse Redstaber, især Bagbenene, ere tilpassede til mangfoldige Arbejder, som dette Dyr's Levetsæt kræver. Vi skulle nu paavise, hvorledes man i de forskellige Biarter's Bagben kan fremstille en ligesaa tydelig Udviklingsrække som i deres Munddele.

Hos de fleste Rovinsekter ere Benene fuldstændig nøgne; men hos dem der føre et gravende Liv,

træffes dog allerede Begyndelsen til en Beklædning, idet Bagbenene ere forsynede med nogle faa, korte, stive Børster, ved hvis Hjælp disse Dyr kunne befri sig for de Sandkorn og smaa Jorddele, der under Gravningen hæfte sig ved deres Legemer. Betragt vi nu Fig. 18, der fremstiller venstre Bagben af en Sandbi (Prosopis), hvis Levemaade vi omtalte paa S. 55, da ville vi i Benets Bygning se ganske den samme

Fig. 18.

Fig. 19.

Fig. 20.

Plan som hos Honningbien :c Hosten (ooxa), tr Underhosten (trochanter), f Laaret (femur), ti Skinnebenet (tibia), t' Bagfoden (metatarsus) og t Mellemfoden og Aloledet; men Udseendet er ganske anderledes, idet alle Leddene ere glatte undtagen Bagfoden, der er tyndt besat med stive Haar, og Skinnebenets nederste Ende er forsynet med en dobbelt Torn ligesom andet Benpar hos Honningbien. Bør-

stjernepaa Bagfoden have hos Sandbien en dobbelt Bestemmelse, idet de ligesom hos de gravende Rovinsekter tjene til Rensning for Sand efter Gravningen, men tillige efter Besøg i Blomsternes tjene til

Sammenbørstning af de klæbrige Pollenkorn, der have fæstet sig til Biens glatte Legeme. I Fig. 19 ses en Afbildning af en Huttelbi (Sphcodes) og i Fig. 20 dens venstre Bagben. Denne lille Bi har Navn af den Dphojning, som findes foroven paa dens Mellembryst. Hos denne Bi ses nu Haarbeholdningen bethdelig stærkere udviklet paa Bagbenet, idet baade Hosten og Skinnebenet ere temmelig lodne og Bagfoden

tættere behaaret end hos Sandbierne. Ogsaa Buffelbierne grave hule Rør i Jorden. I Bunden af dette Rør dannes af Slim en Celle, idet Tungen, der ligner den hos Jordbien (Fig. 15) benyttes til at glatte Celleus Vægge. I denne Celle lægges nu en Grød af Honning og Pollen og ovenpaa et Teg. Derefter luftes Cellen med et hindeagtigt Laag, og en ny paabegyndes ovenpaa. Saaledes fortsættes indtil nogle faa Linier under Jordens Overflade. — I Fig. 21 ses højre Bagben af en Smalbi (*Halictus*), der viser en langt stærkere Udvikling af Haarflædningen ligesaa Høften og helt ud til Kløerne. Disse smaa Bier ses hos os mest i Juli og August flyvende ved Tidseblomsterne, af hvilke de hente baade Nektar og Pollen. De ere ikke nær saa hyppige hos os som Ferdbierne; men man kan dog hyppig finde dem lige efter en Regnbyge eller tidlig om Morgenen

Bagben ses afbildet i Fig. 23. Hos alle disse Bier blive dog Pollenkornene kun udviklede i Haarflædningen ved Biernes Besøg i Blomsterne. I denne Stilling bæres Pollen hjem til Boligen.

Endelig komme vi til det sidste Trin i Udviklingen i denne Retning, nemlig Humlebierne og Honningbien, der ikke indskrænke sig til under Besøgene i Blomsterne at lade Pollenkornene udvikles i deres Haarflædning, men som under Blomsterbesøgene børste Kornene sammen i Klumper, der overgives med Honning for at klæbe sammen, og som derpaa nedlægges i de 2 Bagbenskurve, der dannes paa den udvendige Side af Skinnenebet og Bagfoden, idet disse ere hule og i Randen forsynede med lange, stive krumme Børster. Der er dog, som det vil ses af Fig. 24 og 25, en meget væsentlig Forskel paa Bagbenets Udvikling hos Humlebierne og hos Honning-

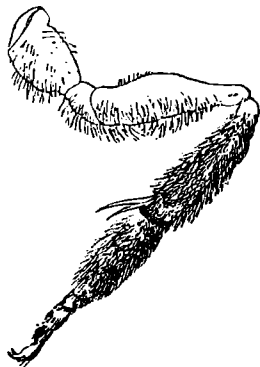

Fig. 21.

Fig. 22.

Fig. 23.

siddende, som om de sov, paa en Tidseblomst, idet Regnen eller Nattekulden have overrasket dem, saa at de ikke ere naaede hjem, men have tilbragt Natten sovende i Blomsten. Ogsaa Smalbierne grave i Jorden for der at bygge Geller, men mest i Verkrænter eller i meget haard Jord (Bejstrænter), hvor Indgangen til deres Bollslet ikke kan ses, for man undersøger Strænten meget nøje. Naar man ser Bienen smutte ind ad den lille Abning, skulde man tro, at den derved maatte tabe alt det Pollen, der hæfter ved dens Haarflædning. Hos Smalbierne ses det allerede tydelig, at Haarflædningen er kraftigst udviklet paa de Delc af Benet, som bedst egne sig til at bære Pollen, nemlig Skinnenebet og Bagfoden. Dette viser sig i endnu højere Grad hos Lappebienen (*Panurgus*), hvis Munddele ses i Fig. 16, højre Bagben i Fig. 22, og hos Beltsbien (*Anthophora*), hvis højre

bierne; thi vel findes Kurven hos begge (den ses dog ikke i Figurerne, da disse fremstille Benenes indvendige Side), men Kurven er dog mest fremtrædende hos Honningbienen, hos denne er Skinnenebens-Tornen forvunden, medens den endnu findes hos Humlebienen, kun hos Honningbienen dannes Leddet mellem Skinnenebet og Bagfoden en Tang, og kun hos Honningbienen findes paa Bagfodens indvendige Side den nydelige fine "Børste" med de 9 Rækker korte fine Tænder, der ere bestemte til at sammenkæmme de Pollenkorn, som ere blevne udviklede i Legemet's Haarflædning.

Vi have her fremstillet en Række af Udviklingsstrin med Hensyn til forskellige Biarters Bens Tilpasning til Blomsterbesøget. En ganske ligneude Række kunde fremstilles med Hensyn til Legemet's Beflædning, der hos Sandbierne (*Prosepis*) kun bestaar af saa enkelte Haar, hos

Buffelbien findes en meget tættere Haar-klædning, der indeholder flere grenede (fjederformede) Haar, hos Smalbieerne findes endnu tættere Haarklædning og flere Fjerhaar, hos Beltsbien er Beklædningen saa tæt, at den har givet Bien Navn, og hos Humlebien finde vi hele Legemet beklædt med Fjerhaar. Og saa Honningbien har en tæt Haarklædning med mange Fjerhaar; men i denne Henseende staar den dog tilbage for Humlebien, uden Tvivl fordi en ligesaa svær Haarklædning som Humlebien vilde træde hindrende i Vejen for adskillige af Honningbiens huslige Arbejder.

Den gamle Forklaring om det blinde „Instinkt“, der skulde lede alle Dyrenes Handlinger netop saaledes, at disse altid førte til Opnaaelsen af de dermed tilsigtede Hensigter, slaar paa ingen Maade til med Hensyn til Insekternes Besøg i Blomster. Man bliver her nødt til at indrømme In-

med sin lange Tunge, bed den Hul paa Sporen og naaede saaledes sin Hensigt. Herved var den bleven klogere, saa at den i de andre Blomster slet ikke mere prøvede paa at naa Honningen fra Blomstens Indre, men straks bed Hul paa Sporerne og udsugede Nektaren. Noget lignende bemærkede han ved storblomstret Rødriser (*Primula elatior*), hos hvilken Blomst Nektaren samles i Bunden af den langvrøede Krone, og til- lige, at andre Bier, som senere besøgte Blomsten, benyttede de af Humlebieerne gnavede Huller. Dette ses ofte med den almindelige Honningbi, naar den besøger Blomsterne paa Muse-Bikke (*Vicia cracca*).

De fleste Blomster ere aabne om Dagen; men der findes dog ogsaa nogle, der kun ere aabne om Aftenen eller om Natten. Disse Forhold staa aabenbart i Forbindelse med Insektbesøget. Vindbestøvere ere altid aabne. De Blomster, der aabne sig om

Fig. 24.

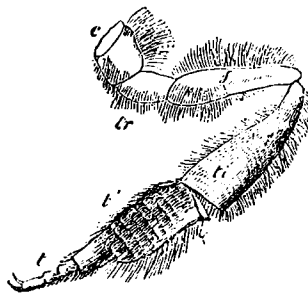

Fig. 25.

jekterne en vis Grad af Dømmekraft og Villie og derved tillige Muligheden af, at de under Tiden kunne tage fejl. Den graa Rødsflue (*Sarcophaga carnaria*), der som fuldkomment Insekt lever af Plantenæring, har man saaledes ofte set søgende i Blomsterne paa Tværvreden Bileurt (*Polygonum bistorta*) efter Nektar, uagtet disse slet ikke indeholde Nektar. Farve-Bispe (*Genista tinctoria*), der findes vildtvoksende i mange Egne hos os, søges ofte af forskellige Slags Bier for derved at finde Nektar, uagtet den heller ikke indeholder saadan. Den bekendte tyske Naturforsker Herman Müller iagttog en Humlebi, der undersøgte Blomsterne paa en almindelig Akeleje (*Aquilegia*) for at naa dens Nektar. Denne Blomst har 5 Kronblade, der hvert er forsynet med en lang Spore, hvori Nektaren samles sig. Da Humlebien efter flere forgæves Forsøg mærkede, at den ikke kunde naa Nektaren

Aftenen, have enten lyse Farver eller stærk Lugt for at kunne hidlokke Nat-Insekter. Det er naturligvis en Fordel for dem at være lukkede om Dagen, fordi deres Nektar da ikke bliver røvet af Insekter, der ikke ere i Stand til at bestøbe dem. Ombvendt er det en stor Fordel for de Blomster, der kunne bestøbes af Dag-Insekter, at de ere lukkede om Natten; thi derved beskyttes deres Nektar mod Nat-Insekter og mod Udvasning af Dug. Mange Blomster lukke sig ogsaa i Regnvejr, hvorved de beskyttes mod Udvasning af Regnen. Blomsternes Nabningstid i smukt Vejr kan dog være meget forskellig. Tusindsryd (*Bellis*) aabner sig ved Solopgang og lukker sig ved Solnedgang. Løveland (*Leontodon Taraxacum*) er aaben omtrent fra 7—5, Mark-Hindeklue (*Arenaria rubra*) fra 9—3, hvide Natande (*Nymphæa alba*) fra 7—4, Høgeurt (*Hieracium pilosella*) fra 8—3, rød Urve

(Anagallis arvensis) fra 7—2, Gedesfæg (Tragopogon pratense) fra 4—12. Urve kaldes derfor her i Landet „Grinc ved Middag“, Gedesfæg kaldes af Engelskmændene „Sohan, tag din Middagslur“.

Bistade-Tællingen II

d. 15. Juli 1893.

(Sluttet).

Vi have i vor forrige Artikel særlig holdt os til Forholdet mellem Kunststader og Kube-stader, idet vi betragte det som DBF.'s vigtigste Opgave at bevæge de Biavlere, som tidligere drev Kubebiavl, til at gaa over til den nyere Biavlsmetode og røgte Bierne i Kunststader med Dygtighed. Men der er jo ikke nogen Tvivl om, at der heri Landet kunde holdes mange flere Bistader end de, der for Tiden findes, og tillige at Danmark kan forbruge mere Honning end den, der for Tiden produceres her i Landet. Derfor har Foreringen tillige det Formaal at søge Biavlernes og Bistadernes Antal betydelig forøget. At dette ogsaa virkelig er lykkedes i de senere Aar, ses jo klart nok af Tabel II S. 62. Det vil dog i denne Henseende have betydelig Interesse at se, hvorledes denne Fremgang stiller sig i Forhold til Befolkningens Tæthed, idet vi dog kun tage Hensyn til Kunststaderne og angive disses Antal for hvert 1000 Mennesker først i 1888 og derefter i 1893:

Rbhavns A.	14,12	Rejle	20,33
Frederiksborg	15,26	Narhus	13,29
Holbæk	22,29	Randers	21,29
Sorø	21,24	Nalborg	18,22
Bræstø	24,31	Hjørring	15,20
Bornholm	5,15	Lhisted	18,47
Maribo	35,29	Viborg	14,41
Odense	21,19	Ringkøbing	23,53
Svendborg	22,22	Ribe	55,92
Verneialt	18,23	Sjælland ialt	17,36
Danmark ialt	16,25		

Til Grund for Beregningen af det første Tal er lagt Folketællingen 1880, af det sidste Tal Folketællingen 1890. København er ikke medregnet, derimod ere de andre Kube-stader medregnede til de Amt, hvortil de høre. Det sidstnævnte Punkt maa særlig mærkes, naar man vil værdsætte Tallene i denne Tabel. Naar jaaledes Maribo, Odense og Københavns Amt er de eneste, der vise Tilbagegang i Kunststadernes Antal i Forhold til Befolkningens Tilvækst, da hidrører dette uden Tvivl fra den stærke Indvandring til de større Byer, hvori Bi-

avlen har mange Hindringer at kæmpe med. I Svendborg Amt er Forholdet ens ved begge Tællinger. I alle de øvrige Amt er der Fremgang. Paa Deerne er Fremgangen størst i Frederiksborg, Bornholm, Holbæk og Bræstø Amt. I Sjælland er Fremgangen dog langt større i Ribe, Ringkøbing, Lhisted og Viborg Amt, mindst i Nalborg og Hjørring Amt.

Vi have ikke ved denne Lejlighed anstillet en Sammenligning mellem Bistadernes Antal i de forskellige Landsdele og disses Fladeindhold, da vi ikke tillægge en saadan Sammenligning nogen væsentlig Betydning, saalænge alle Landsdelene endnu ere langt fra at være overbefolkede med Bier; men vi skulle i denne Henseende kun bemærke, at trods den jydste Biavls overvættens store Fremgang i de senere Aar, vilde dog en saadan Tabel uden Tvivl vise, at Sjælland efter Fladeindhold endnu ikke har naaet et tilsvarende Antal Bistader til Vernes.

Endelig skulle vi efter Tabelværket til Vejledning for Kredsformændene og Biavlslærerne angive Antallet af Kube-stader og Kunststader i hvert enkelt Herred i Landet d. 15. Juli 1893, idet vi gøre opmærksom paa, at det for Kredsformændene vil have meget stor Interesse at sammenligne disse Tal for de Herreder, der høre til deres Kreds, med de tilsvarende Tal fra Tællingen i 1888, der findes anførte i Aargang 1890, S. 55 og 56. Det første Tal er Antallet af Kube-stader, det andet er Antallet af Kunststader.

Naar man ser nøjere paa disse Tal, da vil det straks falde i Øjnene, at Forholdet mellem Kube-stader og Kunststader er højt forskelligt i de enkelte Herreder, ofte indenfor det samme Amt. Denne Uensartethed i Udvillingen er ikke særegen for enkelte Landsdele, nej den træffes næsten i ethvert Amt. Hvad kan være Aarsag til denne store Forskel paa den nyere Biavls Indtrængen i de enkelte Herreder? Ja, naar Antallet af Kunststader er ringe i et helt Amt, da hidrører det i Reglen fra Mangel paa Virksomhed i de paagældende Aar 1888—93 hos vedkommende Amtsføreling. Findes Forfælleren derimod mellem Herreder, der ligge indenfor Grænserne af den samme Kreds, da hidrører den uden Tvivl derfra, at der i de stærkt fremstredne Herreder vor enkelte særlig dygtige Biavlere, der dels ved deres Eksempel og dels ved direkte Vejledning have bidraget til Biavlens Fremgang i deres Egn. Det er saadanne Foregangsmænd paa Biavlens Omraade, Foreningerne bør søge at skaffe frem i alle Egne af vort Fædreland.

1. Københavns Amt.			Bindinge	285	447	Mars	489	306
København	2	1	Gudne	345	398	Slet	718	163
Søffelund S.	339	319	Sunds	447	482	Hornum	721	390
Smørum	373	365	Langeland N.	340	221	Fleffum	504	214
Voldborg	360	272	Langeland S.	294	196	Kær	1043	262
Tune	198	305	Grø	441	289	14. Hjørring A.		
Ramsø	269	256	Salling	825	604	Dronninglund	1409	451
Somme	289	239	9. Odense A.			Æsø	284	27
2. Frederiksborg A.			Odense	602	329	Horns	1503	315
Liunge-Kronborg	519	489	Majum	259	263	Vennebjerg	955	348
Holbo	333	530	Bjerge	432	226	Borglum	745	587
Strø	455	262	Linde	207	172	Hvetbo	526	139
Liunge-Frøborg	279	389	Stam	185	160	D. Han	573	349
Ølstykke	158	192	Skobby	354	431	15. Thisted A.		
Horns	374	338	Baag	682	527	B. Han	777	473
3. Holbæk A.			Vends	482	397	Hillerslev	1019	353
Merløse	481	612	10. Vejle A.			Hundborg	458	455
Tidse	370	297	Esbo	85	271	Højting	419	480
Løve	221	463	Holmans	122	304	Hefs	206	697
Arts	203	433	Bruff	58	93	S. Morsø	397	417
Skippinge	333	285	Kolding	676	648	N. Morsø	199	409
Øds	676	411	Ferlev	394	160	16. Viborg A.		
Samø	255	219	Tørriid	472	353	Harre	238	137
4. Sorø A.			Nørbang	1115	1025	Nørre	324	101
Ringsted	609	608	Hatting	208	284	Nødning	338	213
Østved	490	175	Bjerge	246	514	Hindborg	317	96
Slagelse	250	583	11. Aarhus A.			Hjends	923	351
N. Klakkebjerg	437	334	Mim	193	189	Hinds	1116	400
O. Klakkebjerg	419	442	Vor	295	375	Nørhng	801	420
5. Præstø A.			Tyrsting	552	350	Sønderhng	468	425
Bjeverflov	323	458	Brads	572	459	Middeffom	517	528
Stevns	427	482	Gern	514	481	Hovbjerg	315	352
Fakse	501	331	Hjelmæslev	255	237	Lysgaard	620	782
Luhjerg	303	397	Hads	159	308	Hids	453	314
Hammer	287	532	Framlev	157	187	17. Ringkøbing A.		
Baarfe	732	408	Sabro	159	84	Hammerum	1868	1058
Møenbo	407	543	B. Lisbjerg	71	71	Ginding	904	425
6. Bornholm's A.			12. Randers A.			Hjerm	438	554
Bestre	443	88	D. Lisbjerg	125	310	Stodborg	628	643
Nordre	459	140	Mols	457	137	Randsfuld	261	345
Østre	564	121	Sønder	488	235	Urborg	939	362
Sønder	435	215	Nørre	339	456	Hind	860	610
Kristiansø	0	0	Rougsø	87	177	Hølling	949	675
7. Maribo A.			Sønderhald	646	359	N. Horne	749	552
Falster N.	642	240	Galten	329	296	18. Ribe A.		
Falster S.	401	426	Støvring	128	220	B. Horne	1732	909
Musø	728	753	Nørhald	259	294	D. Horne	395	820
Fuglse	731	562	Ønsted	393	294	Stads	831	1919
Volland S.	436	438	Gerlev	228	281	Slavgs	434	562
Volland N.	588	544	13. Aalborg A.			Andst	429	827
8. Svendborg A.			Hindsted	909	363	Malt	405	1053
			Hellum	588	253	Hørbing	156	432
			Gislum	600	315	Ribe	860	796

Hønning og Hønningfalget.

(Svar til de mange Klager).

Af Carl Kleejshild.

„Ingen Dykke er ublandet“, siger et gammelt Ordspog, og saaledes synes det ogsaa at være for en Del af Biablerne — for man skulde tro, at alle Biablere maatte være tilfredse, naar de fik alle Spande og Krukker fyldte med Hønning, saaledes som man faar det i et rigtig godt Bjaar — men det er langt fra, at Alle ere tilfredse. Nej, saa lyder Klagerne rundt om fra: „Ja, hvad kan det vel hjælpe, at vi have faaet den megen dejlige Hønning. Nu kan vi vel ikke faa solgt den“. Ja, det er jo ogsaa et Spørgsmaal af stor Betydning for Biableren at faa sin Hønning solgt og faa den ordentlig betalt. Men et andet Spørgsmaal, som bør staa i første Række, men som ikke synes at beskæftige Biablerne nær saa meget, er: „Hvorledes skal man behandle, lagre og emballere sin Hønning, saa den bliver den bedst mulige Handelsvare?“

Hønningens Behandling osv. vil jeg dog denne Gang overlade til d'Herer, „L. f. B.“ og Biablsubstillingerne og holde mig til det saa ofte brændende Spørgsmaal, Hønningens Afsetning. Hønningens Afsetning sker jo for mange Biablers Vedkommende som Salg fra Hjemmet til gode Venner og Bekendte i Biablers Nærhed, uden at Biablerne selv gøre noget synderligt, og naar dette Hjemmesalg ikke gaar saa godt, som man kunde ønske, og mange ville gerne have udsolgt Hønningen efterhaanden, som de høste, saa finder en Del Biablere, at nu er der „guldig Grund“ til at klage. Men for Hjemmesalget kunne de fleste Biablere selv gøre meget mere, end de hidtil have gjort. Biableren bør ogsaa selv altid bruge Hønningen paa sit Bord og anbefale Hønningen, hvor Lejlighed gives. En lille Artikel i de lokale Blade om Hønningens gode Egenskaber hjælper saa udmærket paa Hønningfalget. Man bør avertere sin Hønning tilsalg i de lokale Blade i Vintermaanederne, derved vinder man Kunder, og Forbrugerne faa at vide, at man har Hønning at sælge. Men for at kunne forsyne sine Kunder med Hønning ikke alene i det gode Hønningaar, men ogsaa i det fattige Hønningaar, er det nødvendigt, at vi gemme noget af vor udmærkede Hønning fra det rige Aar til det fattige, for at vi ogsaa i det kan forsyne vore Kunder. Er Egnen virkelig saa overlæsjet med Hønning, eller Biableren høster saa meget eller bør saa uheldigt for

Salget, at det ikke hjælper nok, saa averter Hønningen tilsalg i „L. f. B.“; Nr. 18, 1, 2, 3, 4 og 5 ere særligt at anbefale til Avertering, og det hjælper i Reglen sikkert, og hertil kommer, at derved faar man Kunder udenfor sin Egn. Men skulde det Tilfælde indtræffe, at man alligevel ikke i det rige Hønningaar kan opnaa den Pris, man ønsker for sin udmærkede Hønning, saa vent med at sælge til næste Aar; det bliver manst ikke uden et normalt Aar med Hønning. Aaret 1891 gav ikke alene megen Hønning, men ogsaa en ganske fortreffelig Hønning. Da løb Klagerne rundt om fra: Hvor skal vi dog faa solgt vor Hønning. 1892 var et mindre godt Hønningaar, og de Biablere, der da havde gemt Hønning over fra 1891, tjente godt ved det. Jeg opnaaede saaledes 35 Dre mere pr. K af hvid Hønning.

Af Hensyn til Smaakaarmanden bør den Biabler, der ikke har Trang til at sælge straks, altid holde sin Hønning tilbage i Høstens Tid; jeg har altid gjort det og altid tjent ved det.

Der har været talt og skrevet om at eksportere Hønning til England, men det kan der vist ikke være Grund til at tænke paa uden under ganske særegne Forhold, saalænge vi ikke høster mere Hønning, end vi kan bruge den selv her i Landet — og langt mere til.

Efter Opfordring af „Den danske Biablersforening“ blev Hønningen ved Sukkertoldens Forandring i 1891 udfiklet fra Sukkeret og opført for sig selv paa Toldvæsenets Lister.

Følge „Statistisk Tabelværk“ for 1892 er der i Aaret 1892 indført her til Danmark til Landets Forbrug 16,308 K hvid Hønning, som kom fra eller over Thykland altsammen. Af brun Hønning blev her indført til Landets Forbrug 52,402 K, deraf kom 1643 K fra Sverige, 8139 K fra England og Resten fra eller over Thykland. Salt indført til Landets Forbrug i 1892 68,710 K og til videre Forhandling indført 6413 K.

I 1893 er indført her til Landets Forbrug 19,404 K hvid Hønning, deraf 48 K fra Holland, 46 K fra Belgien, 2444 K fra de forenede Stater i Nordamerika og Resten fra eller over Thykland. Af brun Hønning blev her indført til Landets Forbrug 112,119 K, deraf 6709 fra de forenede Stater i Nordamerika, 465 K fra Norge, 279 K fra Rusland, 62 K fra Sverrig og Resten fra Thykland. Salt indført til Landets Forbrug i 1893 131,551 K. Til videre Forhandling 3551 K.

Tolden for den hvide Hønning er efter

Lov af 4de Juli 1863 $3\frac{1}{5}$ Skilling pr. $\mathbb{R}$ og i Krigsstat efter Lov af 19de Februar 1864 $\frac{9}{10}$ Skilling pr. $\mathbb{R}$. Altsaa Tolden paa hvert $\mathbb{R}$ hvid Hønning, der indføres til Landets Forbrug, er næsten 9 $\mathbb{D}$. ($4\frac{1}{10}$ Skilling).

Tolden for den brune Hønning er efter Lov af 4de Juli 1863 $1\frac{3}{4}$ Skilling pr. $\mathbb{R}$ og i Krigsstat $4\frac{1}{2}$ Skilling pr. $\mathbb{R}$. Altsaa Tolden for hvert $\mathbb{R}$ brun Hønning, der indføres til Landets Forbrug, er næsten 5 $\mathbb{D}$ e ($2\frac{3}{10}$ Skilling).

Tolden for den Hønning, der indførtes i 1892 til Forbrug, var 3,903 Kr. 90 $\mathbb{D}$. og i 1893 7029 Kr. 95 $\mathbb{D}$ e. At saa lagt endnu højere Told paa Hønning, kan ikke ventes gennemført, før der igen bliver foretaget en større Forandring ved Toldloven, og var det ønskelig ad kunstig Vej at fordyre Hønningen for Forbrugerne?

Den indførte Hønning, jeg har set, har været en meget slet Vare, som langt har staaet under vor gode ægte Hønning, men at arbejde for helt at forbyde Indførsel af fremmed Hønning, er der vel ingen Grund til, saalænge vi ikke selv har Hønning nok til Landets Forbrug. Den indførte Hønning finder nærmest Forbrugere i Købstæderne, hos Bagerne og vel tilbels paa Apothekerne. Det gælder altsaa for Biablerne at saa fat i disse Forbrugere. Til Bagning og Mødbrygning egner den brune Hønning sig udmærket, den er saa kraftig, men Syllands Biablere have vel svært ved at finde Forbrugere i Dernes Købstæder og i København. Til at finde Forbrugere i København turde særligt anbefales Avertissement i de københavnske Blade. Et Forsøg paa at saa fat i Forbrugere af Hønning i København blev gjort af „Den danske Biablerforening“ med Biablsudstillingen paa „National“s Tagparti i 1884; men Forsøget faldt meget uheldigt ud (begrundet paa forskellige Forhold) og havde nær ødelagt Biablerforeningen uden at føre til det ønskede Resultat.

Enhver Biablsudstilling er i større eller mindre Grad en Hjælper paa Af sætningen. Naar jeg ovenfor har skrevet om den flette udenlandske Hønning, jeg har truffet paa, er det ogsaa min Bligt at meddele, at jeg har truffet ikke saa lidt slet behandlet Hønning hos de danske Biablere, og jeg har set megen ødelagt og fordærbet Hønning hos de Handlende i Købstæderne.

Biablerne have i Danmark selv en udmærket og ved Tolden godt indhegnet Markedsplads for deres Hønning. Men Biablerne bør søge at finde Forbrugere, og saa gælder det om at frembringe saamegen virkelig god Hønning, saa vi

altid, ikke alene i det rige, men ogsaa i det fattige Hønningaar selv kan forsyne Forbrugerne. Ander Biablerne Forbrugerne og skaffer dem nok af god Hønning, saa vil den danke Hønning med det samme have umuliggjort Indførselen af Ud Landets flette og forfalskede Hønning.

Et Par sproglige Bemærkninger.

af B. Bojesen.

I Martusfinder har der været drevet Biavl her i Landet, hvad der jo ses af, at Mød var vore Forsædres kæreste Drik, og nødtes i rigt Maal ved festlige Sammenkomster. Det er derfor ikke saa sært, at der i Biablersproget endnu den Dag i Dag bruges Ord, der ere saa gamle, at den nuværende Slægt er ubekendt med deres Ætymologi. Da det kan have sin Interesse, skal jeg tillade mig at fremdrage enkelte af disse Ord og tilføje et Par sproglige Bemærkninger om hvert især.

Ordet Kube har i umindelige Tider været Navnet paa Bierens Bolig. Oprindelig hed det vistnok K o v e, som betyder Hytte eller Halvtag. Efter B. Simonsen kaldtes f. Eks. i ældre Tid paa Fyn et Tørvehus en „Tørvekove“, og i det islandske Sprog er Ordet K o f i det samme som en Hytte (selv Ordet Alkove har vist samme Afstamning). I Angelsaksisk betegner Ordet cove ogsaa en Hytte, og i England kaldes et Duehus „a pigeons cove“. Ogsaa i Sverige bruges Ordet k u p a om Biboligen, selv om denne har Form af en Kasse. Forøvrigt er det slet ikke usandsynligt, at det gamle Ord „K u b l“ paa Selingestenen er beslægtet hermed. Kubl betyder nemlig Høj, og en Høj har jo Form af en Kube.

Stok er muligt et ligesaa gammelt Navn for Biboligen. En Stok betyder i Oldsproget det samme som en Træklods, og Ordet haves jo endnu i Spasrestok, Kaalstok, Kniplingsstok, Stokværk, stokdøv. Lægger man en Træstamme over et Vandløb for at danne et Overgangsled, har man ogsaa en „Stok“. For Resten er det meget sandsynligt, at „Stok“ i Betydning af Bibolig er et ældre Navn end Kube; thi fra først af boede Bierne jo alene i Stovens hule Træer, men ikke i Kuber. Gandt man saa et saadant af Bier befolklet Træ, blev det hugget over ovenfor og nedenfor Bierne. Klodsen med iboende Bier førtes saa hjem til Huset, og man havde da en B i s t o k. Saa snart et Bisolk nu udstødte en Sværm,

blev denne naturligvis sat ind i en anden Stok (hul Klob). Heraf fremkom da Talemaaden at „stokke Bier“, et Udtryk, der vistnok endnu kendes overalt i Sylland og i hvert Fald endnu bruges i Sønderjylland. Selve Ordet „Stok“ har endnu i min Tid været brugt paa Bornholm, hvor man for 30 Aar siden endnu kaldte et Bistade „en Bistok“.

Bigaard er ligeledes et meget gammelt Ord, som fortjener at bevares. „Gaard“ betyder oprindelig et Gærde, hvad man kan se af Talemaaden: „En Gaard om Maanen“ (o: en lys Ring om Maanen), og af Ordet „Kalegaard“. Men senere fik enhver indhegnet Plads Navn af Gaard — som det ses af Ordene Albidgaard, Urtegaard, Kirtegaard, Housgaard, Trægaarden (ved Roskilde).

Viser var tidligere det almindelige Navn for Dronningen. Den fik vistnok dette Navn, fordi man troede, at den ved Sværningen viste Bierne Stedet, hvori de skulde samle sig. Tyfterne have endnu bevaret det samme Navn i Folkesproget („der Weisel“ af det plattyske „weisen“); men nu er det i Skriftsproget bleven fortrængt af Ordet „Königin“, ligesom Viseren i Reglen hos os kaldes „Dronning“. Naar baade Tyfterne og de danske Dboere bruge Ordet Viser som Hantønsord, saa synes det at tyde paa, at man betragtede Viseren som en Hanbi.

Bandbier ere de Gamles Navn for Handier. Navnet hidrører efter Nøgles Forklaring fra, at man antog, at de kun tjente som Bandbørere. Der er dog langt mere Sandsynlighed for, at Ordet er dannet ved Hjælp af den benægtende Forstavelse „van“, som vi f. Eks. har i Vannagt, vandsire, Vanheld o. s. v. Ordet burde da skrives „Bandier“. Denuc Skrivemaade var jo i Grunden ret betegnende; thi da Handierne tilskyndende ikke udføre nogen- somhelst Forretning, kunne de paa en vis Maade betragtes som „Bandsfabninger“. Tyfterne kalde dem nu „Droner“, et Navn, som vel skyldes Handiernes „drønende“ Flugt, og dette Navn er efterhaanden ogsaa bleven almindeligt i vor apistiske Literatur.

Lavnormal.

Af C. F. Grønning.

I Aargang 1894 S. 296 har Hr. Væver Holbech skrevet en Artikel: „Lidt om min Biavl“, som jeg finder Anledning til at tage lidt under Behandling. Grunden

hertil er, at jeg som ældre Biavlser ingenlunde kan billige den Tanke, som ligger til Grund for Forfatterens Hovedanskuelse. Hr. Holbech skriver, at han i de sidste 5 Aar har haft over 30 R i Gennemsnit pr. Stade, men i Aar endog 80 R. Dette gode Resultat er naaet, som Hr. Holbech endvidere fortsætter, fordi jeg har faaet fat i en heldig Stadsform („Ersklevstabet“), Lavnormalmaal. Ja — jaafremt Lidskristets Læsere bestod udelukkende af ældre Biavlere, da skulde jeg virkelig ikke have ulejlighet mig med at omtale Forfatterens Artikel. Men da en stor Mængde Begyndere i Biavl læse Tidsskriftet, nødes jeg til at gøre opmærksom paa, at Forfatteren har undladt at omtale den allerførste Betingelse for et stort Honningudbytte, nemlig denne: At der i Ens Egn findes gode Trækforhold fra Foraar til Efteraar. Da dette er Tilfældet paa Forfatterens Egn, burde det have været anført, da det dog nok er den egentlige Grund til det store Honningudbytte, medens Begyndere let ville faa Indtryk af, at Lavnormal-Rammen ubetinget giver det største Udbytte her i Landet, hvilket jo ikke een her i Landet til Dato har kunnet bevise. Saaframt Hr. Holbech havde været heldigere med Hensyn til Bevisførelse, ja, saa skulde jeg have tiet; men det er netop dette, han aldeles ikke har været. Ganste vist staar der i Artiklen: „Seg taler af Erfaring, da jeg som Biavlslærer har behandlet mange Slags Stader“, og endvidere: „I denne Tro er jeg bleven bestyrket ved at se, at mange Begyndere i samme Stadsform høste næsten ligejaa meget, skønt de næsten lade Bierne passe sig selv“. Det forekommer mig at være noget for svage og uholdbare Beviser at fremkomme med, naar man tillader sig saa stærkt at fremhæve et givet Rammemaal. Maa ske har man netop foretaget sig for meget med Bierne i de andre Rammemaal, hvad dog Forfatteren har undladt at omtale. Som Modbevis tilbyder jeg at vædde med Hr. Holbech 100 Rr. mod 1 paa, at jeg med et af mine 12 Stader, paa hans Bigaard, skal høste lige saa meget som han, om ikke mere. I det Hele taget finder jeg det meget uheldigt, af Hensyn til Begynderen, at Hr. Holbech som Biavlslærer har et saa snævert Syn paa Biavlsdriften. Dette kan kun undskyldes med, at Hr. Holbech som Biavlser endnu maa henregnes til de Yngre i Tjenesten.

Det forekommer mig ogsaa, at det er at vende op og ned paa Tingene, naar der længere nede skrives, at i Egne med eet Hovedtræk skulde der behøves større Stader, end der vare nødvendige paa Steder med

flere Hovedtræk, altsaa ogsaa med flere Udflyngninger i Løbet af Sommeren. Da paaftaar jeg, der burde have staaet omvendt, netop af Hensyn til, at der kan være rigelig Plads til den megen Nektar, som kan indbæres i saadanne Egne. Man mærker først, hvilken unaadelig Mængde en Bifamilie i et godt Klar kan hjembære, naar man har store Boliger fyldte med Bier. Ere derimod Boligerne fra først af lavede for smaa, da ere de ikke lette at forstørre i de vigtig gode Klar, og man mærker saaledes ikke til, at det virkelig har været et meget godt Høningaar, af den simple Grund, at Bierne maasse alt i de 3 a 4 første gode Træfdage have fyldt hver Celle med Nektar. Det varer saa en 6 a 8 Dage, inden Fordampningen af Vandet i Nektaren er fuldført, og Forseglingen foretaget af Bierne, da kan som bekendt først Udflyngningen finde Sted; men i de 6 a 8 Dage have Bierne saa godt som slet intet bragt hjem — fordi der ikke var Plads dertil.

Med Hensyn til Citatet af Pastor Gerstungs Yngelov, har jeg kun dette at bemærke, at saafremt det skal gaa, som Præsten prædiker, da maa der absolut tilføjes, at dette kun sker, hvis Vejret og Trættet er godt og Familierne ere kraftige og gode, eller man i modsat Tilfælde bringer dette kunstig tilveje. Dog skal jeg tilføje, at Gerstungs Grundanskuelse om Yngeløjets Grundlov er en saa hyppelig Afhandling om dette vigtige Emne, at det vilde være uvisst, om alle Biavlere gjorde sig nøje bekendt dermed. Jeg selv har lært meget deraf, særlig da dette: „At være mere forsigtig med Yngelspredningen, Varmeholdene og andet lignende“. Men jeg fraraader meget at komme ind paa at behandle Bier efter Datoer og bestemte Tider mellem hver Operation; nej, Bierens Stilling i Øjeblikket maa sikkert tages med i Betragtning, forinden man foretager sig noget.

At saa korte Stader skulde være saa anbefalelsesværdige, særlig for Behandlingens Skyld, kan jeg ikke indrømme af den Grund, at jeg med Flyvehullet midt paa Bredsiden akkurat har samme Fordel, ja endog mere, idet jeg kan komme til fra begge Enden, om jeg har Øst og Brug derfor.

At den lave Kamme før skulde give Høning i Magasinerne end den store, det vil jeg fordre bedre Beviser for, end her ere anførte. Saabel her som længere nede gør Hr. Holbech sig skyldig i et utilgiveligt Fejsløb; han skriver: „Jeg har 2 Stader med Kammemaal 14 × 10“ for at prøve, om Labnormal er for lav. Endskønt jeg

har benyttet disse i to Somre, har jeg ikke mærket Forøgelse i Udbyttet, men derimod Ulejlighed ved Behandlingen“. Hvor denne bestod, saar man intet videre at vide om; men han fortsætter: „Giver man Bierne for megen Plads, da undlade de at udbygge den nederste Tomme af Kammen“. Hvad er nu dette for et Bevis? Hver Biavler, som kender til Sagen, ved, at netop det samme vil ske i hvilken som helst Kamme-størrelse, man end byder Bierne. Er Pladsen dem for stor, da undlade de at bygge til Grunden. Hr. Holbech har altsaa givet en Familie lige saa mange af de store som af de mindre Kammer uden at tænke paa, at den givne Plads derved i de fleste Tilfælde bliver for stor. Dette var Fejsløbet, jeg ovenfor sigtede til.

Med Hensyn til Yngelmaalingen, da skal jeg, om alt gaar vel, ad Klare føre en nøjagtig Bog over, hvad jeg ser i den Retning.

At Sværmingen ikke skulde ske saa hurtig i den brede (men lave Kamme) som i den smallere og dybere, har jeg rigtig nok den modsatte Anskuelse om, dog Beviset derfor trænger maasse til noget mere Klarhed ad Forsøgsvejen, derfor vil jeg foreløbig holde det tilbage. Derimod er jeg fuldstændig enig med Forfatteren i, at det næppe stader stort at forsøge sine Familier ved Sværming; tværtimod vilde jeg endog tilføje, at dette ved given Lejlighed endog kan være rigtigt. Men naar det hedder, at man for at forsøge Høninghøsten kunde dræbe alle Dronninger, saa nødsages jeg til at anholde slikt et Raad; noget saa forvovent og farligt havde jeg dog næppe tiltroet den ærede Forfatter. Mit Raad til Læserne er dette: Vøgt Dem for at gaa med paa den Galej; der kan saamaaned dø Dronninger nok endda eller blive ubrugelige af sig selv. — Det efterfølgende med Hensyn til Indvitringen kan jeg saa godt samstemme med Forfatteren i, naar undertages dette: At Møl næppe angribe Tabler, naar der ikke findes Blomsterstøv deri. Dette holder dog næppe Stik, hvor der overhovedet findes Møl. Ligesom dette, at Møl næppe gøre Skade for Juni Maaned, da har jeg mange Gange set vel udviklede Larver allerede i April, ligesom jeg saa sent paa Klaret som i Slutningen af December har set lignende, særligt ovenpaa Kammebærene, selvfølgelig ube hos Bierne.

Forfatterens Dronningavl! Ja, da tilstaar jeg, at jeg for en Del Klar siden tilraadede noget lignende, hvad jeg nu paa det bestemteste vil fraraade, fordi jeg og mange flere ad Erfaringens Vej ere komne til dette Resultat, at Dronninger, aplede

paa denne Maade, ere Røddronninger, og som saadanne for det meste værdiløse. Ganske vist vil jeg benytte den bedste Familie som Dronningtillægsstade, men som Sværmeftade at betragte. Stedet bliver altsaa sat i den Stilling, at det snarest muligt træffer Forberedelse til Sværming ved, at det ansætter Dronningceller, dog maa det forinden dette vil ske, ottende Dagen efter, at Egget er lagt, undersøges, for at Dronningcellerne kunne blive overskattede forinden i de Stader, der tiltrænge disse. Dog, den egentlige Omgangsmaade skal jeg ved Lejlighed nærmere omtale i Artiklen for Begyndere. Og hertil skal jeg da denne Gang indskrænke min Kritik af Hr. Holbechs Artikel.

Svar paa ovenstaaende Artikel fra Lærer N. F. Holbech, Lynderup.

Da jeg har haft Lejlighed til at læse ovenstaaende Kritik af min Artikel fra forrige Aar, skal jeg tillade mig at svare Hr. Grønning straks. Læsere kunne da sammenligne Kritik og Svar paa samme Tid, hvilket vist kan være meget heldigt.

Hr. Grønning synes at have forset sig paa den lave Ramme, saa at han spidser Dren ved Lyden af Mavnet som en Dragonhest ved et Trompetsignal. Jeg skrev ikke min Artikel for at rejse den usprungbare Rammestrid paa ny. Da Striden var hebest, fik jeg Opfordring fra en Modstander af Lavnormaal om at tage Del i Striden, men jeg afholdt mig derfra, da jeg, som jeg skrev i min Artikel, „anser ethvert Stade for godt, naar man forstaar at behandle det“. Dette vidner ikke om noget snævert Syn, som Hr. Grønning skriver; man faar vist snarere Mistanke om, at det snævre Syn findes hos Kritikerne Hr. G., der tør vædde 100 mod 1 paa, at hans Stade kan give mest. Hvis han ved et Forsøg fik det største Udbytte, hvem tilkom da Vren, Stadet eller Hr. Gr.'s større Dygtighed som Biavler? Hans Modbevis hører vist til de svage, som han i min Artikel kritiserer saa stærkt, uden at give andre Grunde, end saadan er det, eller at han som ældre Biavler mener saaledes. Naar Hr. Gr. lidt nedsettende henregner mig til de yngre Biavlere, da vil jeg gøre opmærksom paa, at en dygtig Biavler ikke alene bør værdsættes efter sin Alder, men først efter det Udbytte, hans Biavl giver. Et Menneske kan lære lige saa meget i 5 Aar som et andet i 25. Jeg kender ældre Biavlere end Hr. Grønning, som ere usle Sinker sammenlignet med ham.

Vi yngre Biavlere staa paa Skuldrene af de gamle og have deres Erfaring at

støtte os til — og det er en daarlig Søn, der ikke bliver dygtigere end sin Fader! Jeg har arbejdet 6 a 7 Aar med mine egne 12 Stader og med 50 Stader hos Andre og samtidigt hentet Kundstaber fra danske, tyske og engelske Bøger og Blade om Biavl. Mon dette ikke skulde give en Mand med stor Interesse for Bier nogen Erfaring, saa han kan have Lov at tale med om Biavl?

Hr. Gr. citerer mine Ord galt, naar han skriver: „Dette gode Resultat er naaet, fordi jeg har faaet fat i en heldig Stadsform“. Jeg skrev: „Et saa godt Resultat er jeg tilbøjelig til for en stor Del at tilskrive den Omstændighed, at jeg har faaet fat i en heldig Stadsform“. Ordene „for en stor Del“ siger enhver tænktende Læser, at jeg ikke anser Stadsformen for det vigtigste, der maa mere til. Egnen her er god for Biavl (dog næppe bedre end Hr. Grønning's), men jeg har dog truffet Steder, der ere meget bedre, uden at Folk derfor have haft større Indtægt af deres Bier. Et godt Udbytte faas snarest, naar man kender sin Egns Træfforhold og indretter sin Biavl derefter. Hvilken Stadsform, der er den bedste, er hverken Hr. Grønning eller jeg Mand for at afgøre; enhver Ramme har vel sine Fortrin og Mangler. Dog naar man som i Viborg Amt har Ersklevstader i Hundredevis og er godt fornøjet med Udbyttet, har man vel ogsaa Lov til at anbefale Stadet i maadeholdne Ord som i min Artikel, især naar Stadet er blevet kritiseret saa stærkt uden Grund af Folk, der ikke ere inde i dets Behandling.

Den store Fremgang af Kunststader i Viborg Amt bevise ogsaa, at Ersklevstaden er godt, thi dette er mest udbredt her i Amtet. Fremgangen er 3000 Stader i 5 Aar. Som Biavklærer maa Hr. Gr. vist have gjort den Erfaring, at det gælder om at faa en Stadsform, som giver det største Udbytte med den mindste Pasning; thi de fleste Begyndere tør ikke rigtig tumle med Bierne. De dygtige Biavlere, hvoraf der er en eller flere i hver By, skulle nok faa et godt Udbytte selv af en daarlig Stadsform. Det er forøvrigt lidt mærkeligt, at de bedst passede Stader, som jeg har truffet paa min Rejse, have været Lavnormaal; mon dette ikke taler for Rammens Godhed? Som Biavklærer vogter jeg mig altid for at rive ned paa Andres Stadsform, men anbefaler altid Folk at holde sig til den Ramme, der er mest brugt i Egnen. Jeg haader, at Hr. Grønning gør ligesaa!

Jeg skal kun anholde et Par af Hr. Gr.'s Udtalelser og stænke ham de øvrige, der vist gerne kunde være udfærdne. Stadet

skal være størst paa den Egn, der har langsomt og langvarigt Træk, skriver Hr. Gr. Naar vi ved, at Biablere paa Derne uden Eftertræk have omtrent samme Udbytte som i vore Eftertræks egne, synes jeg en Blind kan se, at der skal større Plads til at rumme 100 $\mathcal{B}$ samlet paa 14 Dage end 100 $\mathcal{B}$ samlet i 3 Maanedere; thi vi kunne i sidste Tilfælde tømme Magasinerne for moden Honning og derved skaffe Plads. Hr. Gr. kan være overbevist om, at jeg ikke lader mine Stader mangle tomme Tavler i den gode Træetid, ligesom jeg heller ikke giver unødvendig Plads under Byggearbejdet. Saa stor Fuster er jeg dog ikke, stønt han tiltror mig meget i denne Retning. Jeg sætter Hr. Grønning højt som praktisk Biavler og har været glad ved hans Besøg hos mig; men jeg anser ham ikke for ufejlbar, hvilket han forøvrigt heller ikke selv gør, naar han skriver om min Dronningavl: „Noget lignende har jeg ogsaa tilraadet for en Del Aar siden, hvad jeg nu paa det bestemteste vil fraraade o. s. v.“ Det vidner jo om, at Hr. Gr. trods sin Alder ikke er kommen saa farlig langt fra Begynderstadiet i alt Fald med Hensyn til Dronningavl; man kan jo vente, at han om nogle Aar paa det bestemteste fraraader den Fremgangsmaade, som han lover at lære Begynderne ved Lejlighed. At dræbe Dronningerne i sine Stader under godt Træk har været anbefalet meget af dygtige engelske Biablere, og for en øvet Biavler er det næppe saa farligt, som Hr. Gr. mener; mange af de døde Dronninger, som han omtaler, burde vist have været dræbte om Sommeren, saa havde man undgaaet Tabet om Vinteren og Foraaret. Begynderne fraraadede jeg at kludre med Dronningavl. Dygtige Biablere kunne selv tænke og vælge deres Metode.

Den høje Kamme giver mest Arbejde, fordi det er vanskeligere at tage den op og ned i Stadet, Boksavlen falder lettere ud af den høje Kamme, naar man vender den vandret, den knækker lettere i Maskinen, den er vanskeligere at overse uden at løfte Kammen helt op af Stadet o. s. v. Jeg kunde let nævne flere Fortrin ved den lave Kamme; naar jeg ikke gør dette og ikke gjorde det i min første Artikel, er Grunden den, at jeg ikke vil gøre Reklame for en bestemt Stadsform. Den Kamme, der ikke dur, skal nok falde bort af sig selv, derfor kan Hr. Gr. godt spare sig den Ulejlighed at fare i Bejret, hver Gang den lave Kamme nævnes som god. Han siger vist om den lave Kamme, som en gammel eslværdig Biavler sagde om Dronningens Uglægning: „De maa fortælle mig, hvad De vil, saa faar

ingen mig til at tro, at en ubefrugtet Dronning kan lægge Æg!“

Til Slutning skal jeg blot tilføje, at vi som Biavlsvener ikke bør befatte os med at kritisere hinandens Artikler. Jeg har aldrig gjort det overfor Hr. Gr., stønt der vel i hans mange i Hast skrevne Artikler for Begyndere ofte har været et og andet, der trængte til Kritik. Vi udrette mest ved hver i sin Egn af alle Kræfter at virke for Biavlens Fremgang. Dermed en venlig Hilsen til Hr. Grønning og alle de Biablere, der gider læse vore Smaakævleries.

Kontingent-Spørgsmaalet.

Af A. S. Borbeck, Hølsebro.

Sluttet.

Sid derfor, at de Mænd, der i den bedste Hensigt søge at formindste Kontingentet, altsaa spare det enkelte Medlem for $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Kr. om Aaret, vilde istedetfor arbejde energisk paa at gøre det klart for Smaakaarsfolk, at jo mere der ydes deres Forening, desto mere kan der i mange Fald gøres for dem, da ville de tjene Sagen anderledes godt. Jeg kan, for hvem der ønsker det, opgive en Bondemand's Navn, der har lagt sig efter Teglværksdrikt (han er ogsaa Biavler); denne Bonde har længe vist og vidst, at Kundskaber vare nødvendige for at naa ud over det tarvelige dagligdags; for at nævne et Eksempel, saa holder denne Mand et amerikansk Teglværksblad, der koster over 40 Kr. om Aaret, dertil holder han 3 lignende tykke Teglværksblade sammen med en anden. Manden har netop meddelt mig dette i Anledning af en Diskussion om Biavlerforeningens Kontingents Størrelse. Han udtalte blandt andet, at selv om disse Blade kostede det dobbelte, vilde han ikke undvære dem. Han bruger nu $\frac{1}{2}$ Td. Kul til at brænde det samme Antal Sten med, som han i sin Tid maatte bruge 3 Tdr. til, saa vil man kunne forstaa, at han har Ret deri. Sigesaa havde han af Bladene faaet mange ubetalelige Vink angaaende Maskinerne dertil. Lad nu være, at den virksomme Mand ofte har tænkt, at det var gruelig mange Penge, som disse Blade kostede ham, og just derfor har tænkt: Disse Penge maa jeg have ind igen, ja helst med mere end 100 pCt. Ja, lad nu kun Biavlerne tro ligesaa, at de give et svært stort Kontingent, der kunde afgive en glad Aften eller mange Karduser Tobak eller lignende. Men gid de saa ogsaa vilde gøre sig vel betalte, ved at samle alle de Biavlskund-

staber, som Foreningen gjerne ønsker at yde dem, ja mere til, ved at indkøbe sig de bedste Bøger, og naar de først have lært en hel Del, da søge selv at finde noget godt Nyt. Skaf os en graadig Sult blandt Viavlerne efter Kundstaber, saa ville de med Glæde give de nødvendige Dfve, der dog heldigvis kun behøve at være smaa i Forhold til det, der kan ydes dem af en vel ledet Forening.

Kan Striden om et lavere Kontingent for ingen Pris undgaas, da vil jeg foreslaa at enes om, at der oprettes et Blad til. Det ny Blad skulde da være et mindre og billigt Blad, der kun indeholder praktisk Vejledning. En Maaned forud skal deri forklares det kommende Arbejde, klart og grundigt; det praktiske skal der holdes højt i Ære, ingen nyttig Tegning bør savnes. Bladets Blads bør ikke optages ved at fylbes med Referater af Møder, der jo som oftest kun ere idelige Gentagelser af Diablens WC. Til Avertisjementer maa kun benyttes en bestemt Pladsstørrelse. Der har ofte været ført varme Debatter om, at vort Bleg indeholdt for meget eller for lidt for Vegyndere; det største Blad kunde da ved denne Ordning skrives for de mere fremstredne Viavlere og derfor optage en Del videnskabeligt, men dog hvor det lader sig gøre forene Videnskab og Praksis, thi det bliver dog Praksis, der kommer til at spille Hovedrollen overfor Indtægten af Diavl. Som et Eksempel paa, hvad jeg mener med at forene Videnskab og Praksis, vil jeg anføre det følgende. Naar Dronningen beskrives indgaaende, da var det ikke afvejen, om der forklares, hvorledes man skal aabne en saadan, hvorledes man finder Sædblæren og hvor stor en Forstyrrelse, der er nødvendig for at kunne undersøge Eggestoffene, Æg, Sædblæren, Sædfimerne o. s. v. Ligeledes kunde det være heldigt, om der blev henvist til Skrifter; Kildeangivelse burde altid tilføjes, idet Mange kunde ønske at læse eller høre mere af lignende Art. Vi har nylig haft en Artikel om Bier og Blomster; det er interessant at faa et lille Indblik i at se, at Bierne ved at bestyve Blomsterne saamtidig besørge den for Planternes Formering nødvendige Befrugtning. Men ogsaa der bør vi strække Haanden længst muligt ud for at faa praktisk Viden. Saaledes vilde det have været godt med det samme at lære at kende de Træer, Buske og Planter, der her i Danmark kan yde det bedste Støvtræk, hvorledes vi bør plante, hvilket Støv, der er os uden Nytte, om der findes Udvej til Indsamling af Støv i Naturen. En lille Bemærkning om, at Bisfolk, der ere bragte

til at yngle stærkt, snart dø, naar de ikke kan faa Blomsterstøv eller Erstatning derfor, kan maaske Udskillige have godt af at erindres om, m. m. Naar Videnskab og Praksis saaledes drages sammen, saa at den dygtige, flittige Praktiker derefter kunde naa den størst mulige Indtægt, da vilde ogsaa Interessen blive stærk, og da vilde saadanne Viavlere holde begge Viaviser og derved vilde baade Medlemmer og Forening faa mere at virke med og for.

Grønnings Løfte-Apparat.

af Morten Kristensen, Brande.

I Tidsskriftet Nr. 1 har Hr. Teppejen, Staby, skrevet en Artikel om Grønnings Løfte-Apparat, hvoraf det ses, at Hr. Teppejen har været mindre heldig ved Brug af nævnte Apparat, og han kommer saa til at erklære det for at være i høj Grad upraktisk, en Ting, der kun er Ulempe, men ingen Fordele ved. Da jeg benytter Grønnings Løfte-Apparat meget og er særdeles godt tilfreds med at bruge det, saa finder jeg mig foranlediget af Hr. Teppejens Artikel til at skrive nogle Ord om nævnte Apparat.

Da Bierne sidste Sommer gav rigeligt med Sværme, var det ikke muligt at skaffe ordentlige Huse til dem alle, en Del Sværme bleve satte i smaa Kasser, hvori der var hængt Kammer med Tabler, for senere at overføres i Stader. I Efteraaret overførte jeg Bierne fra 7 smaa Kasser til Stader, og ved at benytte Grønnings Løfte-Apparat var Overførings-Arbejdet mig en ren Fornøjelse. Naar jeg vil overføre en Familie, tager jeg forsigtig Dækket af, behøves det, gives et svagt Pust Røg hen over Tavlerne, Løfte-Apparatet lægges paa, saaledes at Hullerne i det komme lige over Tablebærerne, der dæktes tæt til ved Siderne, saa at ingen Bier kunne komme op, en tyk Syl føres igennem Hullerne i Løfte-Apparatet ned i Tablebærerne, for at Skruerne bedre kan faa fat. Jeg benytter en Slags Skrue med et Dje, som let kan lade sig skrue i med Fingrene, uden at der behøves at bruge Skruekniv. I Løfte-Apparatet er der anbragt 2 Haandtag, saa at man kan løfte med begge Hænder og derved bedre holde Kammerne lige. Det var kun saa Bier, der under Arbejdet forlod Tavlerne, ligesom jeg ikke i nogen Maade mærkede, at de bleve irriterede. Da Overføringen foregik i koldt Vejr sidst i Oktober, var det en stor Fordel, at Omflytningen kunde foregaa med alle Tabler paa en Gang.

staber, som Foreningen gjerne ønsker at yde dem, ja mere til, ved at indkøbe sig de bedste Bøger, og naar de først have lært en hel Del, da søge selv at finde noget godt Nyt. Skaf os en graadig Sult blandt Viavlerne efter Kundstaber, saa ville de med Glæde give de nødvendige Dfve, der dog heldigvis kun behøve at være smaa i Forhold til det, der kan ydes dem af en vel ledet Forening.

Kan Striden om et lavere Kontingent for ingen Pris undgaas, da vil jeg foreslaa at enes om, at der oprettes et Blad til. Det ny Blad skulde da være et mindre og billigt Blad, der kun indeholder praktisk Vejledning. En Maaned forud skal deri forklares det kommende Arbejde, klart og grundigt; det praktiske skal der holdes højt i Ære, ingen nyttig Tegning bør savnes. Bladets Blads bør ikke optages ved at fylbes med Referater af Møder, der jo som oftest kun ere idelige Gentagelser af Diablens WC. Til Avertisjementer maa kun benyttes en bestemt Pladsstørrelse. Der har ofte været ført varme Debatter om, at vort Bleg indeholdt for meget eller for lidt for Vegyndere; det største Blad kunde da ved denne Ordning skrives for de mere fremstredne Viavlere og derfor optage en Del videnskabeligt, men dog hvor det lader sig gøre forene Videnskab og Praksis, thi det bliver dog Praksis, der kommer til at spille Hovedrollen overfor Indtægten af Diavl. Som et Eksempel paa, hvad jeg mener med at forene Videnskab og Praksis, vil jeg anføre det følgende. Naar Dronningen beskrives indgaaende, da var det ikke afvejen, om der forklares, hvorledes man skal aabne en saadan, hvorledes man finder Sædblæren og hvor stor en Forstyrrelse, der er nødvendig for at kunne undersøge Eggestoffene, Æg, Sædblæren, Sædfimerne o. s. v. Ligeledes kunde det være heldigt, om der blev henvist til Skrifter; Kildeangivelse burde altid tilføjes, idet Mange kunde ønske at læse eller høre mere af lignende Art. Vi har nylig haft en Artikel om Bier og Blomster; det er interessant at faa et lille Indblik i at se, at Bierne ved at bestyve Blomsterne saamtidig besørge den for Planternes Formering nødvendige Befrugtning. Men ogsaa der bør vi strække Haanden længst muligt ud for at faa praktisk Viden. Saaledes vilde det have været godt med det samme at lære at kende de Træer, Buske og Planter, der her i Danmark kan yde det bedste Støvtræk, hvorledes vi bør plante, hvilket Støv, der er os uden Nytte, om der findes Udvej til Indsamling af Støv i Naturen. En lille Bemærkning om, at Bisfolk, der ere bragte

til at yngle stærkt, snart dø, naar de ikke kan faa Blomsterstøv eller Erstatning derfor, kan maaske Udskillige have godt af at erindres om, m. m. Naar Videnskab og Praksis saaledes drages sammen, saa at den dygtige, flittige Praktiker derefter kunde naa den størst mulige Indtægt, da vilde ogsaa Interessen blive stærk, og da vilde saadanne Viavlere holde begge Viaviser og derved vilde baade Medlemmer og Forening faa mere at virke med og for.

Grønnings Løfte-Apparat.

af Morten Kristensen, Brande.

I Tidsskriftet Nr. 1 har Hr. Teppejen, Staby, skrevet en Artikel om Grønnings Løfte-Apparat, hvoraf det ses, at Hr. Teppejen har været mindre heldig ved Brug af nævnte Apparat, og han kommer saa til at erklære det for at være i høj Grad upraktisk, en Ting, der kun er Ulempe, men ingen Fordele ved. Da jeg benytter Grønnings Løfte-Apparat meget og er særdeles godt tilfreds med at bruge det, saa finder jeg mig foranlediget af Hr. Teppejens Artikel til at skrive nogle Ord om nævnte Apparat.

Da Bierne sidste Sommer gav rigeligt med Sværme, var det ikke muligt at skaffe ordentlige Huse til dem alle, en Del Sværme bleve satte i smaa Kasser, hvori der var hængt Kammer med Tabler, for senere at overføres i Stader. I Efteraaret overførte jeg Bierne fra 7 smaa Kasser til Stader, og ved at benytte Grønnings Løfte-Apparat var Overførings-Arbejdet mig en ren Fornøjelse. Naar jeg vil overføre en Familie, tager jeg forsigtig Dækket af, behøves det, gives et svagt Pust Røg hen over Tavlerne, Løfte-Apparatet lægges paa, saaledes at Hullerne i det komme lige over Tablebærerne, der dæktes tæt til ved Siderne, saa at ingen Bier kunne komme op, en tyk Syl føres igennem Hullerne i Løfte-Apparatet ned i Tablebærerne, for at Skruerne bedre kan faa fat. Jeg benytter en Slags Skrue med et Dje, som let kan lade sig skrue i med Fingrene, uden at der behøves at bruge Skruekniv. I Løfte-Apparatet er der anbragt 2 Haandtag, saa at man kan løfte med begge Hænder og derved bedre holde Kammerne lige. Det var kun saa Bier, der under Arbejdet forlod Tavlerne, ligesom jeg ikke i nogen Maade mærkede, at de bleve iriterede. Da Overføringen foregik i koldt Vejr sidst i Oktober, var det en stor Fordel, at Omflytningen kunde foregaa med alle Tabler paa en Gang.

Mit Løfte-Apparat benyttes tillige som Dække til Fangkassen. Førend jeg vil indfange en Sværm, bliver Kammer med Tabler hængt i Fangkassen, og Løfte-Apparatet fastfæstet til Kammerne; naar Sværmen er indfanget, kan jeg paa een Gang løfte alle Tabler med paafiddende Bier over i Stedet. Da jeg har mange Kuber til at afgive Sværme, er nævnte Fremgangsmaade til stor Nødvendighed og langt bedre for Bierne, end naar de ere indfangede i en Kube og skulle stødes deraf igen og ned i Stedet, hvilket ogsaa lettere kan forbolde Tab af Dronningen.

Ovennævnte Fangkasse med tilhørende Løfte-Apparat har kostet mig c. 3 Kr.; den kan faas hos Snedker Niels Kr. Jespersen, Brandestov pr. Jelling. Jeg kan anbefale den som en meget praktisk Ting, der nødvendig vil undværes, naar man først er vant til at bruge den.

Honning som Helbredelsesmiddel*).

Bet S. H. i „Sovs Amtstidende“.

Pastor Kneipp, der har gjort sig berømt ved sine Vandkure, har, før han optraadte som Naturlæge, Biopdrætter og har endogsaa skrevet en „Bibog“, der vidner om, at han ogsaa her forstod sine Sager. Særlig har han rettet sin Opmærksomhed paa Honningens helbredende Kraft, og der er ingen Tvivl om, at denne ved hans vellykkede Kure har vist ham uslatterlige Tjenester. Ganske vist er Honning alene ikke tilstrækkelig, men den maa anvendes sammen med andre Lægemidler, og blandt disse staar hos Hr. Kneipp Vandet højest. Man tænke, hvad man vil om Kneipp og om hans Virksomhed som Læge, men saa meget er sikkert, at han har været en Belgører for mange Lidende, og han har draget Opmærksomheden hen paa sig i vide Kredse.

Angaaende Honning som Helbredelsesmiddel siger han: De tidligere Generationer paastaar, at Ungdommen ikke skulde nyde for megen Honning, da den vilde være dem for kraftig, gamle Folk derimod gav den fornøiede Kræfter. Jeg har ofte anvendt Honning og altid fundet, at den frembragte en fortrinlig Virkning. — Den virker oplivende, rensende og styrkende.

Som Tilfætning til The har man alle rede længe brugt Honning imod Katarrh, Slim, m. m.

Folk paa Landet ere kyndige i at anvende Honning, selv til udvendige Skader,

Saar og deslige. Enhver, der ikke forstaar at bruge Vandkure til slike Saar, raader jeg bestemt til at bruge dette simple og virksomme Middel og afholde sig fra andre Salver. Tilberedelsen er meget ligefrem. Man tager ligemeget Honning og Hvedemel, rører det sammen med lidt Vand, og det er færdigt. Naar Salven er god, maa den være temmelig fast, ikke flydende.

Ogsaa til indvendigt Brug virker Honningen ret kraftigt mod forskellige Under.

Mindre Mavesaar skal den hurtig trække sammen og helbrede. Jeg vil ikke raade til at nyde Honning alene, men anbefale at blande den med The. Uden Blanding virker Honningen for stærkt.

Hvis man paa Grund af Katarrh eller lignende Under har bekværligt ved at synke, saa lader man en Thestefuld Honning koge i en Pægl Vand. Enhver Sanger har saaledes det herligste og sødeste Gurglevand, og Ingen behøver at være bange for, at Maven skal ødelægges, om en Draabe løber ned.

Det rensende og styrkende Honning-Djenvand er bekendt. Lad en Thestefuld Honning koge i fem Minutter i en Pægl Vand, og vask derpaa Øjnene med Blandingen.

Endnu et ligger mig paa Hjerte. Jeg kender en Herre, som er over 80 Aar gammel, og hver Dag tilbereder han sig selv sin Bordvin. Han lægger en Spisestefuld Honning i kogende Vand og lader det koge et Øjeblik. Drikken er da færdig, og den skal være baade sund og styrkende og smage fortræffelig. „Det er Honningvinen, som jeg kan takke for Sundhed og Kraft i saa høj en Alder“, forsikrer Oldingen. Det kan være. Saa meget kender jeg af egen Erfaring (jeg har tilberedt megen Honningvin, set meget blive drukket, og jeg har undertiden selv drukket et Glas): Denne Vin virker opløsende, rensende, nærende og styrkende. Ikke alene Kvinder, ogsaa Mænd burde nyde denne Drik.

Imod Halsønder er Honning fortræffelig, hvis man hver Dag koger en Spisestefuld Honning i en halv Pot Vand, og hver Time tages 2—4 Stefulde deraf. Virkningen er god og Medicinen er let at tage.

Imod Gift eller Giftstoffer tager man 2—4 Stefulde Honning. Honningen vil straks fordrive Giften.

Det er godt for Maven, naar man koger i en halv Pot Vand en Stefuld Honning og en halv Stefuld Koriander; hver Time tages en Stefuld heraf, og tillige holdes Diæt.

En Stefuld Fenikel og en Stefuld Honning koge i en halv Pot Vand tyve Mi-

*) Denne Artikel anbefales til Optagelse i de lokale Blade. H. H.

Mit Løfte-Apparat benyttes tillige som Dække til Fangkassen. Først vil indfange en Sværm, bliver Kammer med Tavler hængt i Fangkassen, og Løfte-Apparatet fastfæstet til Kammerne; naar Sværmen er indfanget, kan jeg paa een Gang løfte alle Tavler med paafiddende Bier over i Stedet. Da jeg har mange Kuber til at afgive Sværme, er nævnte Fremgangsmaade til stor Næmhed og langt bedre for Bierne, end naar de ere indfangede i en Kube og skulle stødes deraf igen og ned i Stedet, hvilket ogsaa lettere kan forbolde Tab af Dronningen.

Ovennævnte Fangkasse med tilhørende Løfte-Apparat har kostet mig c. 3 Kr.; den kan faas hos Snedker Niels Kr. Jespersen, Brandestov pr. Jelling. Jeg kan anbefale den som en meget praktisk Ting, der nødvendig vil undværes, naar man først er vant til at bruge den.

Honning som Helbredelsesmiddel*).

Bed S. H. i „Sovs Amtstidende“.

Pastor Kneipp, der har gjort sig berømt ved sine Vandkure, har, før han optraadte som Naturlæge, Biopdrætter og har endog saa skrevet en „Bibog“, der vidner om, at han ogsaa her forstod sine Sager. Særlig har han rettet sin Opmærksomhed paa Honningens helbredende Kraft, og der er ingen Tvivl om, at denne ved hans vellykkede Kure har vist ham uslatterlige Tjenester. Ganske vist er Honning alene ikke tilstrækkelig, men den maa anvendes sammen med andre Lægemidler, og blandt disse staar hos Hr. Kneipp Vandet højest. Man tænke, hvad man vil om Kneipp og om hans Virksomhed som Læge, men saa meget er sikkert, at han har været en Belgører for mange Vidende, og han har draget Opmærksomheden hen paa sig i vide Kredse.

Angaaende Honning som Helbredelsesmiddel siger han: De tidligere Generationer paastaar, at Ungdommen ikke skulde nyde for megen Honning, da den vilde være dem for kraftig, gamle Folk derimod gav den fornøiede Kræfter. Jeg har ofte anvendt Honning og altid fundet, at den frembragte en fortrinlig Virkning. — Den virker oplivende, rensende og styrkende.

Som Tilfætning til The har man alle rede længe brugt Honning imod Katarrh, Slim, m. m.

Folk paa Landet ere kyndige i at anvende Honning, selv til udvendige Skader,

Saar og deslige. Enhver, der ikke forstaar at bruge Vandkure til slike Saar, raader jeg bestemt til at bruge dette simple og virksomme Middel og afholde sig fra andre Salver. Tilberedelsen er meget ligefrem. Man tager ligemeget Honning og Hvedemel, rører det sammen med lidt Vand, og det er færdigt. Naar Salven er god, maa den være temmelig fast, ikke flydende.

Ogsaa til indvendigt Brug virker Honningen ret kraftigt mod forskellige Under.

Mindre Mavesaar skal den hurtig trække sammen og helbrede. Jeg vil ikke raade til at nyde Honning alene, men anbefale at blande den med The. Uden Blanding virker Honningen for stærkt.

Hvis man paa Grund af Katarrh eller lignende Under har bejværligt ved at synke, saa lader man en Thestefuld Honning koge i en Pægl Vand. Enhver Sanger har saaledes det herligste og sødeste Gurglevand, og Ingen behøver at være bange for, at Maven skal ødelægges, om en Draabe løber ned.

Det rensende og styrkende Honning-Djenvand er bekendt. Lad en Thestefuld Honning koge i fem Minutter i en Pægl Vand, og vask derpaa Øjnene med Blandingen.

Endnu et ligger mig paa Hjerte. Jeg kender en Herre, som er over 80 Aar gammel, og hver Dag tilbereder han sig selv sin Bordvin. Han lægger en Spisestefuld Honning i kogende Vand og lader det koge et Øjeblik. Drikken er da færdig, og den skal være baade sund og styrkende og smage fortræffelig. „Det er Honningvinen, som jeg kan takke for Sundhed og Kraft i saa høj en Alder“, forsikrer Oldingen. Det kan være. Saa meget kender jeg af egen Erfaring (jeg har tilberedt megen Honningvin, set meget blive drukket, og jeg har undertiden selv drukket et Glas): Denne Vin virker opløsende, rensende, nærende og styrkende. Ikke alene Kvinder, ogsaa Mænd burde nyde denne Drik.

Imod Halsønder er Honning fortræffelig, hvis man hver Dag koger en Spisestefuld Honning i en halv Pot Vand, og hver Time tages 2—4 Stefulde deraf. Virkningen er god og Medicinen er let at tage.

Imod Gift eller Giftstoffer tager man 2—4 Stefulde Honning. Honningen vil straks fordrive Giften.

Det er godt for Maven, naar man koger i en halv Pot Vand en Stefuld Honning og en halv Stefuld Koriander; hver Time tages en Stefuld heraf, og tillige holdes Diæt.

En Stefuld Fenikel og en Stefuld Honning kogt i en halv Pot Vand tyve Mi-

*) Denne Artikel anbefales til Optagelse i de lokale Blade. H. H.

nutter, er god for Mavesyre, naar man tager en Skfuld hver Time.

Swagelige Børn skal hver Dag nyde to Knivspidser fuld af Hønning kogt i en halv Pot Mælk, og de skal snart komme sig.

Ogsaa i Husholdningen kan Hønningen anvendes paa mange Maader.

Enhver maa dog selv mærke sig, at Hønningen, naar den skal bruges som Medicin, maa koges, da den nydt raa vilde være altfor skarp. Enhver, som har Hoste og nyder raa Hønning, vil erfare, at Hosten bare bliver værre; men bliver Hønningen opløst i The, Vand eller Mælk, saa vil den opløse, mildne og fjerne Hosten.

Et Stade, som er let at renses, og bevægelige Tablebærere.

Af Niels Pedersen, Østergaard, St. Hedinge.

Af alle de mange eksisterende Staderformer er der kun een, som er let at renses, og dette er den ældste af dem alle, nemlig: Ruben.

Enhver Biabler veed, hvor let man kan faa renses under Rubestadet, idet man flytter Ruben med Bier og Bygning over paa en anden Briks, medens Bundbrættet renses.

Stte saaledes med Kunststaden, hvor det er en Del besværligere, og dog kunde det udføres lige saa let som under Rubestadet, naar man blot konstruerede sine Stader, som jeg nu skal forklare. Først laver man en ydre Kasse med Døre i begge Ender, der ere lige saa brede som Kassen og lige saa høje som Yngelrummet og Hønningrummet tilfammen. Forbindingen af Benene skal være under og over Dørene saaledes, at — naar man tager en Dør af — man kan trække hele den indre Kasse ud paa en Briks, som man lægger i Flugt med det øverste Bundbræt. Bunden er altsaa let at renses, idet man jo har fjærnet Bier og Bygning.

Væggene i den indre Kamme, Biernes egentlige Opholdssted, er ganske simpelt to Brædder af en Tommes Tykkelse, som selvfølgelig maa haae Bredden efter det Kamme-maal, man bruger. Disse to Brædder stilles paa Kant ned mod Bundbrættet. For at Bierne ikke skulle klatre det sammen, maa Kanten og Bunden, hvorpaa Kanten

skal hvile, være beflaet med Zink. De to Brædder (Væggene) maa selvfølgelig forbindes i Enderne for at holde dem i den rette Afstand, og for at de ikke skulle falde omkuld.

Forbindingen maa ikke gaa helt til Bundbrættet, da den saa vil slæbe Boks-smuldet med sig i Stedet for at efterlade det paa Bundbrættet. Gennemgangen fra den indre til den ydre Kasse dannes af en Stammel, som ligger løs. Jeg bruger 4 Tommers Bakrum baade imellem Bundbrættene og Væggene, saa have Bierne det saa rart tørt. Hønningrummet laver jeg lige som Yngelrummet, men af $\frac{1}{2}$ Tom. tykke Brædder, som gaa i en Fals paa Kanten af det underste Bræt.

Er det et Wellstade, slaar man Dronningitteret under Magasinet, saa har man en Skuffe, som man kan skyde frem og tilbage og altsaa let komme til at behandle Yngellejet.

Saa kommer vi til den bevægelige eller løse Tablebærere.

Rammen, som er lavet af en Tomme brede og c. $\frac{3}{8}$ " tykke Rister, har ingen fremspringende Tablebærere; den er altsaa til at vende op og ned paa efter Behag; men for at den kan hænges, maa den have to fremspringende Tablebærere. Disse laver jeg af galvaniseret

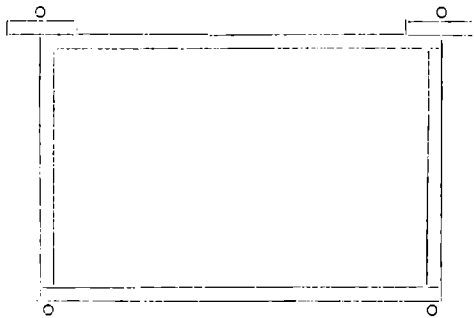

Fig. 26. Lavnormal med vendbare Dør.

Raandjærn ($1\frac{1}{2}$ " lang, c. $1\frac{1}{2}$ " bred og $\frac{1}{20}$ " tyk), hvori der stemples et aflangt Hul. I Rammens Trætablebærere er indstruet 4 Messingsfruer af de med Djne, to i hver af de Rister, som skal tjene til Underlag for de bevægelige Tablebærere. Ved nu at lægge de løse Tablebærere ovenpaa Trætablebæreren saaledes, at Djet stikker igennem Hullet, og dreje dette $\frac{1}{4}$ Omdrejning, sidder Tablebæreren fast.

Denne bevægelige Tablebærere har tillige den Fordel, at man har Afstandsmaaler i den med det samme, og man er nødsaget til at have Bidej over Rammen, lige som man ogsaa let kan anbringe Rammen i Udflngeren.

Hvad den omvendte Kamme er god til, skal jeg ikke her komme ind paa, da de fleste Biablere jo kender det.

Denne mangelfulde Tegning i Forbindelse med medfølgende Skruer og løse Tablebærere kunde maaske forklare, hvad jeg mener med den bevægelige eller løse Tablebærere.

nutter, er god for Mavesyre, naar man tager en Skfuld hver Time.

Swagelige Børn skal hver Dag nyde to Knivspidser fuld af Hønning kogt i en halv Pot Mælk, og de skal snart komme sig.

Ogsaa i Husholdningen kan Hønningen anvendes paa mange Maader.

Enhver maa dog selv mærke sig, at Hønningen, naar den skal bruges som Medicin, maa koges, da den nydt raa vilde være altfor skarp. Enhver, som har Hoste og nyder raa Hønning, vil erfare, at Hosten bare bliver værre; men bliver Hønningen opløst i The, Vand eller Mælk, saa vil den opløse, mildne og fjerne Hosten.

Et Stade, som er let at renses, og bevægelige Tablebærere.

Af Niels Pedersen, Østergaard, St. Hedinge.

Af alle de mange eksisterende Staderformer er der kun een, som er let at renses, og dette er den ældste af dem alle, nemlig: Kuben.

Enhver Biabler veed, hvor let man kan faa renses under Kubestadet, idet man flytter Kuben med Bier og Bygning over paa en anden Bræks, medens Bundbrættet renses.

Stte saaledes med Kunststaden, hvor det er en Del besværligere, og dog kunde det udføres lige saa let som under Kubestadet, naar man blot konstruerede sine Stader, som jeg nu skal forklare. Først laver man en ydre Kasse med Døre i begge Ender, der ere lige saa brede som Kassen og lige saa høje som Yngelrummet og Hønningrummet tilfammen. Forbindingen af Venene skal være under og over Dørene saaledes, at — naar man tager en Dør af — man kan trække hele den indre Kasse ud paa en Bræks, som man lægger i Flugt med det øverste Bundbræt. Bunden er altsaa let at renses, idet man jo har fjærnet Bier og Bygning.

Bæggene i den indre Kamme, Biernes egentlige Opholdssted, er ganske simpelt to Brædder af en Tommes Tykkelse, som selvfølgelig maa haae Bredden efter det Kamme-maal, man bruger. Disse to Brædder stilles paa Kant ned mod Bundbrættet. For at Bierne ikke skulle klatte det sammen, maa Kanten og Bunden, hvorpaa Kanten

skal hvile, være beflaet med Zink. De to Brædder (Bæggene) maa selvfølgelig forbindes i Enderne for at holde dem i den rette Afstand, og for at de ikke skulle falde omkuld.

Forbindingen maa ikke gaa helt til Bundbrættet, da den saa vil slæbe Bøks-smuldet med sig i Stedet for at efterlade det paa Bundbrættet. Gennemgangen fra den indre til den ydre Kasse dannes af en Stammel, som ligger løs. Jeg bruger 4 Tommers Bakrum baade imellem Bundbrættene og Bæggene, saa have Bierne det saa rart tørt. Hønningrummet laver jeg lige som Yngelrummet, men af $\frac{1}{2}$ Tom. tykke Brædder, som gaa i en Fals paa Kanten af det underste Bræt.

Er det et Wellstade, slaar man Dronningitteret under Magasinet, saa har man en Skuffe, som man kan styde frem og tilbage og altsaa let komme til at behandle Yngellejet.

Saa kommer vi til den bevægelige eller løse Tablebærere.

Rammen, som er lavet af en Tomme brede og c. $\frac{3}{8}$ " tykke Rister, har ingen fremspringende Tablebærere; den er altsaa til at vende op og ned paa efter Behag; men for at den kan hænges, maa den have to fremspringende Tablebærere. Disse laver jeg af galvaniseret

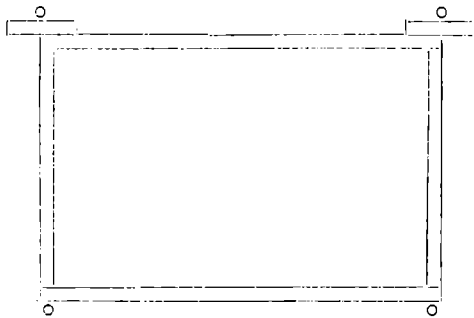

Fig. 26. Lavnormal med vendbare Dør.

Raandjærn ($1\frac{1}{2}$ " lang, c. $1\frac{1}{2}$ " bred og $\frac{1}{20}$ " tyk), hvori der stemples et aflangt Hul. I Rammens Trætablebærere er indstruet 4 Messingsfruer af de med Djne, to i hver af de Rister, som skal tjene til Underlag for de bevægelige Tablebærere. Ved nu at lægge de løse Tablebærere ovenpaa Trætablebæreren saaledes, at Djet stikker igennem Hullet, og dreje dette $\frac{1}{4}$ Omdrejning, sidder Tablebæreren fast.

Denne bevægelige Tablebærere har tillige den Fordel, at man har Afstandsmaaler i den med det samme, og man er nødsaget til at have Bidej over Rammen, lige som man ogsaa let kan anbringe Rammen i Udflnger.

Hvad den omvendte Kamme er god til, skal jeg ikke her komme ind paa, da de fleste Biablere jo kender det.

Denne mangelfulde Tegning i Forbindelse med medfølgende Skruer og løse Tablebærere kunde maasse forklare, hvad jeg mener med den bevægelige eller løse Tablebærere.

Hvor man ønsker Afstandsholdere i den med det samme, maa den være c. $\frac{1}{2}$ " bredere end medfølgende Tablebærer, der tillige er mangelfuld, begrundet paa det mindre akkurate Hul, som findes i den.

Man gør bedst i at lade en Smed stemple Hullerne, hvis man ikke selv anskaffer sig et Apparat dertil.

Naar Tablebæreren er lagt paa Rammen, maa der slaas en Stift ind i det Hak, som findes i Kanten af Tablebæreren, for at den ikke skal driffe.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Raben-Levechaufte Fond har under 28. Februar d. A. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

B. B. B.

Franz Wendt. Ersklev.

Stadeformerne.

I Anledning af nogle indkomne Forespørgsler angaaende de forskellige Stadeformers Udbredelse her i Landet har Hr. Distadefabrikant Hr. Pedersen i Tved ved Svendborg velvillig sendt os efterstaaende interessante Angivelse om Antallet af de forskellige Slags Stæder, der i de sidst foreløbne 15 Aar ere udgaaede fra hans Fabrik:

Aar	Høj N.-N.	10×12 N.	12×12 N.	Lav N.-N.	Højt.	Udbygninger
94	29	418	115	107	55*)	102
93	19	434	94	47**)	35	94
92	75	586	86	99	59	84
91	94	466	101	85	50	185
90	64	342	90	40	10	76
89	64	186	34	20	18	75
88	45	136	24	13	21	33
87	117	115	31	6	30	62
86	59	108	41	3	54	59
85	59	107	36		147	75
84	13	52	9		144	45
83	31	86	7		66	61
82	5	90	15		80	40
81		86	3		34	22
80		7	6		32	18
	674	3319	692	420	835	1031

De 3 Sifre med ? betegnede kan ikke afgøres, om det er 10 × 12" eller N.

*) til Lolland 33.

***) Kammeretvigen.

da de kun ere førte under Fællesbenævnelsen Trugstæder.

I disse Tal er ikke medtaget Tærningen, Understet eller Stæder med afvigende Maal. I Tiden før 80 var det næsten alle Højstæder, kun enkelte Lavstæder i 60'erne. I dag er Vøenummeret 7717.

Tved pr. Svendborg, 18. Marts 1895.

Kr. Pedersen.

Uagtet denne Liste naturligtvis kun omfatter en Del af de her i Landet i de nævnte Aar fabrikerede Biholger, har det dog meget stor Interesse at se, hvorledes Efterspørgslen efter de forskellige Former paa denne vor største Stædefabrik har forandret sig med Aarene. Af Tabel II S. 62 fremgaar det, at Kunststædernes Antal her i Landet fra 1888—93 er tiltaget med c. 5000 om Aaret, og ovenstaaende Liste kan derfor antages at omfatte omtrent $\frac{1}{7}$ af alle de ny anskaffede Stæder her i Landet. Af Listen kan udbrages følgende Slutninger:

Højstæderne naaede deres største Antal i 1884—85. Aarsagen til de øvrige smaa Svingninger i Tallene baade for denne og de andre Stædeformers Bedkommende er nærmest Høningaarenes Godhed. Efter et rigt Høningaar, faaledes som i 1889 eller 1891, stiger Antallet af næsten alle Former.

Trugstæderne arbejdede sig fremad fra 1880, i Begyndelsen langsomt, efter 1885 meget stærkt, og nu have de 3 af DBF. anbefalede Former ubetinget faaet Overtaget.

Ned.

Kredsformænd i DBF.

Kreds 1 a. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badstær, Glavenfjeld. Rømd. Jens Førgensen, Hjørring. Maler C. Hansen, Ferslev, Brønderstev. Lærer Høghøj, Braa. Lærer Jensen, Elling.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Smed Biladsen, Aalborg, Husjer Jens Bed, Aalborg. 2 b. Høllum-Hindsted: Maler C. Nielsen, Bølum. 2 c. V. Hornum: Lærer B. Hansen, B. Hornum.

Kr. 3 a. Morsø: Lærer P. Thorsen, Nørremølle, Nykøbing J. 3 b. Thisted: Lærer Pedersen, Kilstrup, Thisted. 3 c. Thyholm: Gartner N. F. Jacobsen, Hvidbjerg. N. N. Stensgaard, Estrup, Hurup. 3 d. Skyum: Mads Nielsen, Skyum, Hørdum.

Kr. 4 a. Viborg Amt: Lærer So Søbch Lynderup, Viborg. 4 b. Viborg: Bøjsmager Ludv. Hansen, Viborg. 4 c. Braarup: N. Bestergaard, Braarup, Rød kærsvro. 4 d. Kællerup: Proprietar Hansen, Marjvinlund, Kællerup. Lærer Svorslev, Alntoft, Kællerup. Smeder Katballe, Kællerup. 4 e. Tapdrup. Omd. S. Førgensen, Thisted, Viborg. 4 f. Balling: Skrædder J. B. Nielsen, Balling.

Hvor man ønsker Afstandsholdere i den med det samme, maa den være c. $\frac{1}{2}$ " bredere end medfølgende Tablebærer, der tillige er mangelfuld, begrundet paa det mindre akkurate Hul, som findes i den.

Man gør bedst i at lade en Smed stemple Hullerne, hvis man ikke selv anskaffer sig et Apparat dertil.

Naar Tablebæreren er lagt paa Rammen, maa der slaas en Stift ind i det Hak, som findes i Kanten af Tablebæreren, for at den ikke skal driffe.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Raben-Levechaufte Fond har under 28. Februar d. A. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

B. B. B.

Franz Wendt. Ersklev.

Stadeformerne.

I Anledning af nogle indkomne Forespørgsler angaaende de forskellige Stadeformers Udbredelse her i Landet har Hr. Distadefabrikant Hr. Pedersen i Tved ved Svendborg velvillig sendt os efterstaaende interesjante Angivelse om Antallet af de forskellige Slags Stader, der i de sidst foreløbne 15 Aar ere udgaaede fra hans Fabrik:

Aar	Høj N.-N.	10×12 N.	12×12 N.	Lav N.-N.	Højt.	Udbygninger
94	29	418	115	107	55*)	102
93	19	434	94	47**)	35	94
92	75	586	86	99	59	84
91	94	466	101	85	50	185
90	64	342	90	40	10	76
89	64	186	34	20	18	75
88	45	136	24	13	21	33
87	117	115	31	6	30	62
86	59	108	41	3	54	59
85	59	107	36		147	75
84	13	52	9		144	45
83	31	86	7		66	61
82	5	90	15		80	40
81		86	3		34	22
80		7	6		32	18
	674	3319	692	420	835	1031

De 3 Sifre med ? betegnede kan ikke afgøres, om det er 10 × 12" eller N.

*) til Lolland 33.

***) Kammeviggen.

da de kun ere førte under Fællessbenævnelsen Trugstader.

I disse Tal er ikke medtaget Tærningen, Understet eller Stader med afvigende Maal. I Tiden før 80 var det næsten alle Højstader, kun enkelte Lavstader i 60'erne. I dag er Vøenummeret 7717.

Tved pr. Svendborg, 18. Marts 1895.

Kr. Pedersen.

Uagtet denne Liste naturligtvis kun omfatter en Del af de her i Landet i de nævnte Aar fabrikerede Biholger, har det dog meget stor Interesse at se, hvorledes Efterspørgslen efter de forskellige Former paa denne vor største Stadfabrik har forandret sig med Aarene. Af Tabel II S. 62 fremgaar det, at Kunststadernes Antal her i Landet fra 1888—93 er tiltaget med c. 5000 om Aaret, og ovenstaaende Liste kan derfor antages at omfatte omtrent $\frac{1}{7}$ af alle de ny anskaffede Stader her i Landet. Af Listen kan udbrages følgende Slutninger:

Højstaderne naaede deres største Antal i 1884—85. Aarsagen til de øvrige smaa Svingninger i Tallene baade for denne og de andre Stadeformers Bedkommende er nærmest Høningaarenes Godhed. Efter et rigt Høningaar, faaledes som i 1889 eller 1891, stiger Antallet af næsten alle Former.

Trugstaderne arbejdede sig fremad fra 1880, i Begyndelsen langsomt, efter 1885 meget stærkt, og nu have de 3 af DBF. anbefalede Former ubetinget faaet Overtaget.

Ned.

Kredsformænd i DBF.

Kreds 1 a. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badstær, Glavenfjeld. Rømd. Jens Førgensen, Hjørring. Maler C. Hansen, Ferslev, Brønderstev. Lærer Hanghøj, Braa. Lærer Jensen, Elling.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Smed Biladsen, Aalborg, Husjer Jens Bed, Aalborg. 2 b. Høllum-Hindsted: Maler C. Nielsen, Bølum. 2 c. V. Hornum: Lærer B. Hansen, B. Hornum.

Kr. 3 a. Morsø: Lærer P. Thorsen, Nørremølle, Nykøbing J. 3 b. Thisted: Lærer Pedersen, Kilstrup, Thisted. 3 c. Thyholm: Gartner N. F. Jacobsen, Hvidbjerg. N. N. Stensgaard, Estrup, Hurup. 3 d. Skyum: Mads Nielsen, Skyum, Hordum.

Kr. 4 a. Viborg Amt: Lærer So Søbch Lynderup, Viborg. 4 b. Viborg: Bøjsmager Ludv. Hansen, Viborg. 4 c. Braarup: N. Bestergaard, Braarup, Rød kærsvro. 4 d. Kællerup: Proprietar Hansen, Marjvinlund, Kællerup. Lærer Svorslev, Alntoft, Kællerup. Smeder Katballe, Kællerup. 4 e. Tapdrup. Omd. S. Førgensen, Thisted, Viborg. 4 f. Balling: Skrædder J. B. Nielsen, Balling.

Stive. 4 g. S. Resen: N. J. Krarup, S. Nejen, Sparke. 4 h. Nordsalling: Grdejer Sør. Nielsen, Nafsted, Nøstev. 4 i. V. Himmerland: Snekter Anders Lilitarp, Joulum, Gedsted. 4 k. Pederstrup: Stomager S. Andersen, Pederstrup, Kellernup. 4 l. V. Salling: Jeppe Pedersen, Vejby, Stive. 4 m. Vinkolind: Lærer Morsgaard, Kind, Kindsholm. 4 o. Kvols: Niels Smidt, Kvols, Logstrup. 4 p. Bjerringbro: Bimester J. Berg, Bjerringbro. 4 r. Langaa: Måstingmøder P. Jensen, Langaa. 4 s. Rødding: Mejerist J. P. Laur-Jen, Rødding, Stive. 4 t Grundvad: Mejerist J. Chr. Pedersen, Grundvad, Kellernup.

Kr. 5 a. Randers Amt: Anton Holm, Albat Mølle, Randers. 5 b. Aadsten: Jens Jensen, Langskov, Aadsten. 5 c. Kolind: Lærer Mortensen, Kolind. 5 d. Hobro: Lærer Sejer Jensen, N. Nylid, Kirkeforvarer Knudsen, Hobro. 5 e. V. Torslev: Skredder Byrial Nielsen, Getrup, Hobro. 5 f. Skredder N. Christensen, Åsberg, Jaarup. 5 t. Vivilid: Lærer Høgh, Vivilid, Ålvingaabro. 5 g. Grønnaa: Uhrmager N. C. Rasmussen, Grønnaa. Lærer N. M. Christensen, Drun, Grønnaa. 5 h. Simested: Lærer Mørup, Nørso, Hobro.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Vorbed, Hølstebro. 6 b. Brejning: Stomager M. Laur-Jen, Brejning, Ringkøbing. 6 c. Sparkær: Joh. Kristensen, Sparkær. 6 d. Hammerum: Ungkarl Mads Kristiansen, Lind, Herning. 6 e. Vildbjerg-Timring: Stomager Chr. Pedersen, Timring, Herning. Laust Møller, Nøjbjerg, Herning. 6 f. Vorgod-N. Vium: Lærer K. Jørgensen, Vorgod, Herning. 6 g. Bolling N. Herroder: Cand. pharm. J. Andersen, Tarm. 6 h. Ulfborg: Kr. Larsen Bestergaard, Ålborg. 6 i. Lem: Stomager Chr. Laur-Jen, Lem, Ringkøbing. 6 k. Søvel: Uhrmager Th. Jensen, Søvel, Vinderup. 6 l. Amtrup: Lærer Mikkel-Jønning, Buif, Hammerum. Peder Sørensen, Amtrup, Herning. 6 m. Tim: Andr. Jørgvard Pedersen, Stadil, Tim. 6 n. Vinding: N. Bertelsen, Vinding, Hølstebro. 6 o. Hanning: Grdejer Peder Nielsen, Mølgd, Hanning, Stern.

Kr. 7 a. Aarhus: Trafikchef J. Møller, Aarhus. Stomager P. Christensen, Solhytgade 16, Aarhus. 7 b. Linaa: Ole Rasmussen, Linaa, Laven. 7 c. Hammel: Lærer L. Madsen, Gern. Silkeborg. 7 d. Odder: Træfmod. N. Sørensen, Jindal, Odder. 7 e. Bording: Mads Chr. Laur-Jen, Nønsilde, Bording. 7 f. Lystrup: Skovfoged B. Thorum, Lystrup.

Kr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov. Grdejer K. Peter-Jen, Forum, Guldager. Bodter J. Jensen, Vandrup. Lærer Sørensen, Beldbæk, Esbjerg. Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Reblager P. Th. Bruun, Varde. S. P. Kristiansen, Hørsbøl, Grindsted. Farver Jørgensen, Ribe. Tjefen-Dønnesen, Sejrup, Gredstedbro. Stomager P. Peter-Jen, Jandrup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bøding, Hølsted. Snekter Pedegaard, Horne, Ejstrup. Gaardejer Julius Larsen, Hølsted. Bodter Th. Nielsen, Ølgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Halmrup, Varde. Lars Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Halmrup, Varde. Lars Nielsen, Britsbøl, Tjareborg. Mads Jensen, Kofspang. Kontrolloer N. Frost, Vejs, Vard. e. Lærer N. S. Kristensen, Litrup. K. Jensen, Marslund, Åstov, Vejen. C. J. Kollind, Åstov. S. H. Beck, Lange skov, Brorup. Knud Lauridsen, Tirsland, Hølsted. Stomager Jens Hansen, Guldager. Jakob

Nielsen, Brøndum. Mads Lauritsen, Pedersminde, Vejen. Sognefoged Kristian Madsen, Gammelby, Vejen. Grdejer P. Schmidt, Skovhøj, Brorup. Portør Klugeberg, Bramminge. Grdejer Sør. C. Sørensen, Nordby, Jand. Lærer Kristian, Tobøl, Hølsted. Sognefoged J. Jensen, Vest, Lunderskov. Snekter Schlebbaum, Vest, Lunderskov. Skredder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Vejning, Guldager. N. Pedersen, Vejen. Hagen Madsen, N. Hølsted. 8 h. Vorbasse: Klaus Jensen, Økslund, Hølsted. Niels P. Poulsen, Vittrup, Hølsted. Skovrider J. C. Sørensen, Vorbasse, Lunderskov. Grdejer M. C. Nielsen, Krangelund, Lunderskov. Lærer Harbo, Åsbo, Vejen, Styggebjerg, Vorbasse, Lærer Andersen, Vorbasse, Gmd. John Nielsen, Værte. 8 c. Ansager: P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Kr. 9 a. Vejle: Snekter Boejen, Vejle. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling. 9 c. Ringrive: Hans Andersen, N. Langelund, Tilstov, Vejle. 9 d. Hesselballe: Snekter Andreas Andersen, Hesselballe, Ålbom.

Kr. 10 a. Fynske Bivener: Snekter S. Holm, Thorsgade 50, Odense. 10 b. Fynske Br.: Gartner N. C. Andersen, Nyborg. 10 c. Skovby Herrod: C. F. Abildgaard, Bogense. 10 d. Vends Herred: H. J. Andersen, Bille-rup, N. Maby.

Kr. 11. Svendborg Amt: Lømrer Kr. Pedersen, Tved, Svendborg. Møller Benken, Jordløse, Årsens. Gaardejer H. J. Hansen, D. Højinge, Korint. Lærer C. E. Hansen, Søndermark, B. Sterninge. Grdejer Rasmus Andersen, Penninge, Rudstobing. P. J. Hansen, Tandrup, Grotstobing. Landpostbud J. P. Larsen, D. Højinge, Jaaborg. Gartner M. Leonard, Svanninge, Jaaborg, Jernbane-Assistent D. Carstensen, Svendborg. Møllermager Drejer, St. Jørgens Mark, Svendborg. Landpost J. Jensen, Ringe.

Kr. 12. Københavns Amt: Partikulier N. C. Mikkelsen, Fredensg. 8, Ålbom. Cand. pharm. P. S. Petersen, Tjalfoneralle 27, Frederiksberg. Gartner L. Sørensen, Vyngh. Formand Meulengracht, Kellernup.

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Jørgensen, D. Lars Kirkefale, Nybo. Smed Jens Kristiansen, Pedersker. H. D. Røfod, Neksø.

Kr. 14. Roskilde Amt: Kuntgartner Franz Wendi, Nøstilde. Jordbruger N. S. Kristensen, Hæmmelov, Nøstilde. Husflidslærer N. Sørensen, Norup, Vejre. Hjulmand H. Nielsen, Skibby Ndb. Gaardejer Jakob Olsen, Driftbrohus, Køge. Stomager Chr. Andersen, Suelø, Hænderup. Stomager J. Andersen, Seuge-lose, Taastrup. Fabrikant J. Haagen-Jensen, Nerslev, Hedevejene. Stomager Peter-Jen, Skibby. Gaardbestyrer J. Larsen, "Strandgaarden", Nøstilde. Udeler J. Mortensen, Østhytte. Gaardejer H. P. Hansen, Brodrup, Hænderup. Snekter H. Simon-Jen, Tshø, Taastrup. Fabrikant N. Andreasen, Kornerup, Nøstilde. Skredder N. P. Olsen, Høstedejster, Taastrup.

Kr. 15. Holbæk Amt: Kantor Erslev, Kalundborg. Læderhandler Peter-Jen, Holbæk. Lærer P. Jensen-Tilsted, Hallenslev, Tjilpsdal. Lærer H. Rasmussen, Elled, Kalundborg. Grdejer P. Pedersen, Bjernstrup, Kalundborg. Stomager Haagen-Jen, Traubjerg, Samsø. Lærer B. Holst, Sejero. Lømrer Kristen Olsen, Jomstrup, Holbæk. Skredder L. Jørgensen, Stamstrup, Mørkov. Snekter Luf Peter-Jen, Søby, Nyløbing S. Smed Dandanel,

Stive. 4 g. S. Resen: N. J. Krarup, S. Nejen, Sparke. 4 h. Nordsalling: Grdejer Sør. Nielsen, Nafsted, Nøstev. 4 i. V. Himmerland: Snekter Anders Lilitarp, Joulum, Gedsted. 4 k. Pederstrup: Stomager S. Andersen, Pederstrup, Kellernup. 4 l. V. Salling: Jeppe Pedersen, Vejby, Stive. 4 m. Vinkolind: Lærer Morsgaard, Kind, Kindsholm. 4 o. Kvols: Niels Smidt, Kvols, Logstrup. 4 p. Bjerringbro: Bimester J. Berg, Bjerringbro. 4 r. Langaa: Måstingmøder P. Jensen, Langaa. 4 s. Rødding: Mejerist J. P. Laur-Jen, Rødding, Stive. 4 t Grundvad: Mejerist J. Chr. Pedersen, Grundvad, Kellernup.

Kr. 5 a. Randers Amt: Anton Holm, Albat Mølle, Randers. 5 b. Hadsten: Jens Jensen, Langskov, Hadsten. 5 c. Kolind: Lærer Mortensen, Kolind. 5 d. Hobro: Lærer Sejer Jensen, N. Nylid, Kretsforvarer Knudsen, Hobro. 5 e. V. Torslev: Skredder Byrial Nielsen, Getrup, Hobro. 5 f. Skredder N. Christensen, Åsberg, Jaarup. 5 t. Vildild: Lærer Høgh, Bivild, Ålvingaabro. 5 g. Grønnaa: Uhrmager N. C. Rasmussen, Grønnaa. Lærer N. M. Christensen, Drun, Grønnaa. 5 h. Simested: Lærer Mørup, Nørso, Hobro.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Vorbed, Hølstebro. 6 b. Brejning: Stomager M. Laur-Jen, Brejning, Ringkøbing. 6 c. Sparkær: Joh. Kristensen, Sparkær. 6 d. Hammerum: Ungkarl Mads Kristiansen, Lind, Herning. 6 e. Vildbjerg-Timring: Stomager Chr. Pedersen, Timring, Herning. Laust Møller, Nøjbjerg, Herning. 6 f. Vorgod-N. Vium: Lærer K. Jørgensen, Vorgod, Herning. 6 g. Bolling N. Herroder: Cand. pharm. J. Andersen, Tarm. 6 h. Ulfborg: Kr. Larsen Bestergaard, Ålborg. 6 i. Lem: Stomager Chr. Laur-Jen, Lem, Ringkøbing. 6 k. Søvel: Uhrmager Th. Jensen, Søvel, Vinderup. 6 l. Amtrup: Lærer Mikkel-Jønning, Buif, Hammerum. Peder Sørensen, Amtrup, Herning. 6 m. Tim: Andr. Jørgvard Pedersen, Stadil, Tim. 6 n. Vinding: N. Bertelsen, Vinding, Hølstebro. 6 o. Hanning: Grdejer Peder Nielsen, Mølgd, Hanning, Stern.

Kr. 7 a. Aarhus: Trafikchef J. Møller, Aarhus. Stomager P. Christensen, Solhøjgade 16, Aarhus. 7 b. Linaa: Ole Rasmussen, Linaa, Laven. 7 c. Hammel: Lærer L. Madsen, Gern. Silkeborg. 7 d. Odder: Træfodm. N. Sørensen, Jindal, Odder. 7 e. Bording: Mads Chr. Laur-Jen, Nønkilde, Bording. 7 f. Lystrup: Skovfoged B. Thorum, Lystrup.

Kr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov. Grdejer K. Peter-Jen, Forum, Guldager. Bodter J. Jensen, Vandrup. Lærer Sørensen, Belbæk, Esbjerg. Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Reblager P. Th. Bruun, Varde. S. P. Kristiansen, Hørsbøl, Grindsted. Farver Jørgensen, Ribe. Tjefen-Dønnesen, Sejrup, Gredstedbro. Stomager P. Peter-Jen, Jandrup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bøding, Hølsted. Snekter Pedegaard, Horne, Ejstrup. Gaardejer Julius Larsen, Hølsted. Bodter Th. Nielsen, Ølgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Høltup, Varde. Lars Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Høltup, Varde. Lars Nielsen, Britsbøl, Tjæreborg. Mads Jensen, Kofspang. Kontrolloer N. Frost, Vejs, Vard. Lærer N. S. Kristiansen, Løttrup. K. Jensen, Marslund, Åstov, Vejen. C. J. Kollind, Åstov. S. H. Beck, Lange Skov, Brorup. Knud Lauridsen, Tirsland, Hølsted. Stomager Jens Hansen, Guldager. Jakob

Nielsen, Brøndum. Mads Lauritsen, Pedersminde, Vejen. Sognefoged Kristian Madsen, Gammelby, Vejen. Grdejer P. Schmidt, Skovhøj, Brorup. Portør Klugeberg, Bramminge. Grdejer Sør. C. Sørensen, Nørdbj, Jand. Lærer Kristian, Tobøl, Hølsted. Sognefoged J. Jensen, Vest, Lunderskov. Snekter Schlebbaum, Vest, Lunderskov. Skredder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Vejning, Guldager. N. Pedersen, Vejen. Hagen Madsen, N. Hølsted. 8 h. Vorbasse: Klaus Jensen, Østlund, Hølsted. Niels P. Poulsen, Vittrup, Hølsted. Skovrider J. C. Sørensen, Vorbasse, Lunderskov. Grdejer M. C. Nielsen, Krangelund, Lunderskov. Lærer Harbo, Åsbo, Vejen, Styggebjerg, Vorbasse. Lærer Andersen, Vorbasse, Gmd. John Nielsen, Værte. 8 c. Ansager: P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Kr. 9 a. Vejle: Snekter Boejen, Vejle. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling. 9 c. Ringrive: Hans Andersen, N. Langelund, Tilstov, Vejle. 9 d. Hesselballe: Snekter Andreas Andersen, Hesselballe, Ålbom.

Kr. 10 a. Fynske Bivener: Snekter S. Holm, Thorsgade 50, Odense. 10 b. Fynske Br.: Gartner N. C. Andersen, Nyborg. 10 c. Skovby Herrod: C. F. Abildgaard, Bogense. 10 d. Vends Herred: H. J. Andersen, Hylle-rup, N. Maby.

Kr. 11. Svendborg Amt: Lømrer Kr. Pedersen, Tved, Svendborg. Møller Benken, Jordløse, Årsens. Gaardejer H. J. Hansen, D. Højinge, Korint. Lærer C. E. Hansen, Søndermark, B. Sterninge. Grdejer Rasmus Andersen, Penninge, Rudobing. P. J. Hansen, Tandrup, Grotskobing. Landpostbud J. P. Larsen, D. Højinge, Jaarob. Gartner M. Leonard, Svanninge, Jaarob, Jernbane-Assistent D. Carstensen, Svendborg. Møllermager Drejer, St. Jørgens Mark, Svendborg. Landpost J. Jensen, Ringe.

Kr. 12. Københavns Amt: Partikulier N. C. Mikkelsen, Fredensg. 8, Ålbom. Cand. pharm. P. S. Petersen, Talfoneralle 27, Frederiksberg. Gartner L. Sørensen, Vugby. Formand Meulengracht, Kellernup.

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Jørgensen, D. Lars Kirkefale, Nybro. Smed Jens Kristiansen, Pedersker. H. D. Røfod, Neksø.

Kr. 14. Roskilde Amt: Kuntgartner Franz Wendi, Nøskilde. Jordbruger N. S. Kristensen, Hæmmelov, Nøskilde. Husflidslærer N. Sørensen, Norup, Vejre. Hjulmand H. Nielsen, Skibby Øst. Gaardejer Jakob Olsen, Driftbrohus, Køge. Stomager Chr. Andersen, Sødøl, Høndrup. Stomager J. Andersen, Seuge-løse, Taastrup. Fabrikant J. Haagen-Jensen, Nerslev, Hedevejene. Stomager Peter-Jen, Skibby. Gaardbestyrer J. Larsen, "Strandgaarden", Nøskilde. Udeler J. Mortensen, Østhytte. Gaardejer H. P. Hansen, Brodrup, Høndrup. Snekter H. Simon-Jen, Tshøj, Taastrup. Fabrikant N. Andreasen, Kornerup, Nøskilde. Skredder N. P. Olsen, Høstedejster, Taastrup.

Kr. 15. Holbæk Amt: Kantor Erslev, Kalundborg. Læderhandler Peter-Jen, Holbæk. Lærer P. Jensen-Tilsted, Hallenslev, Tilsted. Lærer H. Rasmussen, Elled, Kalundborg. Grdejer P. Pedersen, Bjørnstrup, Kalundborg. Stomager Haagen-Jen, Traubjerg, Samsø. Lærer B. Holst, Sejero. Lømrer Kristen Olsen, Jomstrup, Holbæk. Skredder L. Jørgensen, Stamstrup, Mørlov. Snekter Luf Peter-Jen, Søby, Nøstebing S. Smed Dandanel,

Nørby. Lærer Smith, Bjergsted, Svebølle. Lærer Engberg, Havborup, Tastrup.

Nr. 16 a. Frederiksborg Amts nordlige: Opjysmand Chr. Jensen, Næstherbo, Frederiksværk. Lærer F. Severin, Sønderby, Skibby. Sognefoged V. Jørgensen, Hals, Frederiksværk. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Snekker B. Christensen, Asminderup, Fredensborg.

Nr. 17. Sorø Amt: Hjulmand Jørgen Larsen, Slagelse. Lærer Poulsen, Bosthunde, Korsør. Lærer Ersklev, Linge, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum.

Nr. 18. Præsto Amt: (Syddjællands BF.) Bøvær Jens Hansen, Tofsværd, Østруп. Jordbruger Poug, Bøsnæs, Næstved. Kolmand Chr. Lassen, St. Hedinge. Lærer H. Rasmussen, Bordingborg. Uhrmager Sørensen, Magleby, Klippinge. Smed Sørensen, Testrup, Høsløv. Lærer Nydahl, Udby, Stege. Murer L. Mortensen, Bogo, Stubbekøbing.

Nr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taagerup, Noddy. Jorfstøtøer N. Jensen, Vejringe, Stubbekøbing. L. Eriksen, Dønslev, Eskildstrup. Partikulier Wibbert, S. Drøvel, Nykøbing. J. Plantø, Norderen, Betogaard. Husejer N. Knudsen, Romme, Nørhø. Snekker Hansen, Naarup, Næstføv. Gaardejer N. N. Jørgensen, Nørhø, Saksfobing. Ordejer H. C. Rasmussen, Hæred, Maribo. Fabrikant Følste, Hærritsgaard, Saksfobing. Kæretsmager N. Bjodstrup, Græshave, Næstføv. Gaardejer H. Rasmussen, Vejringe, Gartner Rundin, Drejoved. Smed J. Nielsen, Rødbjerg, Baggerløse. Ordejer J. Andersen, Ellebølle, Nylsted. Maskinmester Th. Møller, Højbygd, Høleby. Lømrer K. Hansen, Baabensted, Saksfobing. Ordejer Jens Bejn, Slemminge, Saksfobing. Smed Frederiksen, Jæmo, Maribo.

Nr. 20. N. Slesvig: Lærer Chr. Jørgensen, Træsbøl, Feldsted. Degn Nielsen, Lbars. Lærer Chr. Petersen, Broager. Fattiggæaardsbestyrer Bostzen, Løjt, Nabeiraa. Bodter P. Poulsen, Sofstrup, Nabeiraa. Lærer Jørgensen, Løvgæaardsføv, Sundved.

Nr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Hansen, Hørup, Mart, Jmb. J. T. Dinsen, Hjerre, Kæstjer og Sekretær. P. Vallegaard, Blougstrup. Morten Jensen, Kastrup. Murer Simon Pedersen, Grumstrup. Kredsformændene ere: Nielsen-Gron, Klakring. Stomager Jensen, Varrit. L. F. Møller, Hjerre. Sadelmager Mag. Stenberup. Snekker Karl Hansen, Skjold. Mads Hansen, Hørup. P. Frederiksen, Brigtved. Niels J. Jensen, Limmerup. Møller L. J. Laurzen, Næs. Niels Madjen, Vrold. Snekker Andreas Andersen, Hæsselballe. Smed Mathias Pedersen, Alsted. Johannes Pedersen, Donnerup. Smed J. Mikkelsen, Matrup. Snekker J. Jensen, Vestergade, Hørsens. Lærer Pedersen, Nimmerslund. Søren P. Andersen, Hammer. P. Vallegaard, Blougstrup. Mathias Pedersen, Høegaard. Niels Jørgensen, Lund. Erik Kristensen, Taltstrup. H. P. Nielsen, Gammelstrup. P. Hansen, Yding. Morten Sørensen, Lundum. N. Mikkelsen, Bastrup. Hansen, Nindrup. H. P. Uegaard, Åsøndrup. Jakob Madjen, Lerager. Rasmus Jørgensen, Hornstrup. Simon Pedersen, Grumstrup. Stomager Thomsen, Sperring. G. M. Gregersen, Koring. K. Madjen, Sætrup. Morten Jensen, Kastrup. N. C. Knudsen, Dørup. Smed K. Pedersen, Kastrup. Peter Nielsen, Ny. N. P. Kristensen, Vonge. 21 b. Skanderborg: Jens Jørg. Jensen, Mjølning, Standerborg.

Nr. 22. Valø Stifts BF.: Murer N. Rind-

berg, Hørfølge. Lømrer B. Frandsen, Hørfølge. Skovfoged N. Nikolaisen, Ballo. Gartner Larsen, Billesborg, Røge.

Nr. 23 a. Alsiske BF.: Ordejer H. Nissen, Viby. J. Thordsen, Hjortsprings Kobbøl, Svenstrup. Ordejer P. Andrejzen, Andersen, Hysabild. Bodter Anders May, Tandstet. Ordejer Espensen, Doffelgaard. 23 b. Als N. Herred: Bodter Christen Hansen, Stevning, Svenstrup.

Nr. 24. Midtsjællands BF.: Peter Larsen, Jørslev, Høsløv. Ordejer Conrad Petersen, Brangstrup, Ringsted.

Nr. 25. Gram BF.: Slotsgartner C. Behrens, Gram, Slesvig.

Nr. 26. Sundved BF.: Peter Hansen, Skjngsten, Feldsted. Maskinbygger Johansen, Børnæs, Feldsted. Lærer Jepsen, Baurup, Feldsted.

Nr. 27. Kolding BF.: Lærer Lindelof, Harte, Kolding. Skolebestyrer S. M. Due, Kolding. Maskinpunder P. Christensen, Lunderstov.

Nr. 28. Haderslev BF.: Ordejer D. Nissen, Dydingstær, Haderslev. Ordejer Juul, Mængsgd. Gaardejer P. Pedersen, Kæddrup, Haderslev. Snekker C. Dall, Simmersted.

Nr. 29. Slangerup BF.: Lærer Bagger, Hørup, Slangerup.

Nr. 30. Elbo m. fl. Her. BF.: Bogbinder N. Ladegaard, V. Belling, Børkop. Lærer Rosenfær, Studsdal. H. D. Nielsen, Skærup, Børkop.

Nr. 31. Brøde: N. J. Andrejzen, Brøde, Brødebros.

Nr. 32. Han-Herrødernes BF.: Niels Madjen, Kilm Eddø, Hjerritslev. M. Jmer, Ålstrup. Lærer Sørensen-Gandrup, Hjerritslev.

Nr. 33. N. Knøde BF.: Jacob Sivebøl, Gjøstrup. Lærer Rasmussen, Nørvig. Rasm. Johansen, Dauding. Smed J. Mikkelsen, Matrup. J. K. Dinejen, Gludsted. Lærer Agger, L. Hølund. K. Trounien, Frøngaard. Kolmand N. Larsen, Gjøstrup. P. Grøndal, Hødegd.

fra Kredse.

Morsø BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling Mandag den 18de Marts i Nykøbing. Regnskabet for 1894 fremlagdes og godkendtes. Det fremviste en Indtægt af 438 Kr. 36 Øre og en Udgift af 373 Kr. 81 Øre, en Kassebeholdning af 64 Kr. 55 Øre. Virksomhedsplan for indværende Aar forhandlede og vedtoges der da: 1) At udsende flere Biabslærere i Kredsen, der baade For- og Efteraar skulle rejse omkring og vejlede Biablere teoretisk og praktisk. 2) Vedtoges at faa en Udstilling, saa fylldig som mulig, bragt i Stand og sat i Forbindelse med Landboforeningens Dyrskue i Juli d. N. 3) Forsamlingen vedtog, i Stedet for at faa sendt en Biabslærer af Hovedforeningen, at faa et Høngebidrag til stedlige Lærere, om saadant kunde bevilges, da ret gode Kræfter dertil fandtes paa Stedet. 4) Vedtoges som sædvanlig at indløbe Klubestader i Efteraaret, og udlane til Smaataarsfolk. Derefter foretoges Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer

Nørby. Lærer Smith, Bjergsted, Svebølle. Lærer Engberg, Havborup, Tastrup.

Nr. 16 a. Frederiksborg Amts nordlige: Løjtnantsmand Chr. Jensen, Næstherbo, Frederiksværk. Lærer F. Severin, Sønderby, Skibby. Sognefoged V. Jørgensen, Hals, Frederiksværk. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Snekker B. Christiansen, Asminderup, Fredensborg.

Nr. 17. Sorø Amt: Hjulmand Jørgen Larsen, Slagelse. Lærer Poulsen, Bosthunde, Korsør. Lærer Ersklev, Linge, Sorø. F. P. Nielsen, Gudum.

Nr. 18. Præste Amt: (Syddjællands BF.) Bøvær Jens Hansen, Tofsværd, Østруп. Jordbruger Poug, Bøsnæs, Næstved. Kolmand Chr. Lassen, St. Hedinge. Lærer H. Rasmussen, Bordingborg. Uhrmager Sørensen, Magleby, Klippinge. Smed Sørensen, Testrup, Høsløv. Lærer Nydahl, Udby, Stege. Murer L. Mortensen, Bogo, Stubbeboing.

Nr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taagerup, Noddy. Jorfstøtelerer N. Jensen, Vejringe, Stubbeboing. L. Eriksen, Dønslev, Effildstrup. Partikulier Wibbert, S. Drøvel, Nyboing. J. Plantø, Norderen, Betogaard. Husejer N. Knudsen, Romme, Nørhø. Snekker Hansen, Naarup, Næstføv. Gaardejer N. N. Jørgensen, Nørhø, Saksboing. Ordejer H. C. Rasmussen, Hæved, Maribo. Fabrikant Følste, Hævedgaard, Saksboing. Karetmager N. Bjødstrup, Græshave, Næstføv. Gaardejer H. Rasmussen, Vejringe, Gartner Rundin, Drehoed. Smed J. Nielsen, Rødbjerg, Baggerløse. Ordejer J. Andersen, Ellebølle, Nylsted. Maskinmester Th. Møller, Højbygd, Høleby. Lømrer K. Hansen, Baabensted, Saksboing. Ordejer Jens Bejn, Slemminge, Saksboing. Smed Frederiksen, Jæmo, Maribo.

Nr. 20. N. Slesvig: Lærer Chr. Jørgensen, Træsbøl, Feldsted. Degn Nielsen, Lbars. Lærer Chr. Petersen, Broager. Fattiggæaardsbestyrer Bøjsen, Løjt, Nabeiraa. Bodter P. Poulsen, Sofstrup, Nabeiraa. Lærer Jørgensen, Løvgæaardsføv, Sundved.

Nr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Hansen, Hørup Mark, Jmb. J. T. Dinsen, Hjerre, Kæstjer og Sekretær. P. Vallegaard, Blougstrup. Morten Jensen, Kastrup. Murer Simon Pedersen, Grumstrup. Kredsformændene ere: Nielsen-Gron, Klakring. Stomager Jensen, Varrit. L. F. Møller, Hjerre. Sadelmager Mag. Stenberup. Snekker Karl Hansen, Skjold. Mads Hansen, Hørup. P. Frederiksen, Brigtved. Niels J. Jensen, Limmerup. Møller L. J. Laurzen, Næs. Niels Madjen, Vrold. Snekker Andreas Andersen, Hæsselballe. Smed Mathias Pedersen, Alsted. Johannes Pedersen, Donnerup. Smed J. Mikkelsen, Matrup. Snekker J. Jensen, Vestergade, Hørsens. Lærer Pedersen, Nimmerslund. Søren P. Andersen, Hammer. P. Vallegaard, Blougstrup. Mathias Pedersen, Hædegærd. Niels Jørgensen, Lund. Erik Kristensen, Taltstrup. H. P. Nielsen, Gammelstrup. P. Hansen, Yding. Morten Sørensen, Lundum. N. Mikkelsen, Bastrup. Hansen, Nindrup. H. P. Nøregaard, Næsendrup. Jakob Madjen, Lerager. Rasmus Jørgensen, Hornstrup. Simon Pedersen, Grumstrup. Stomager Thomsen, Spirring. G. M. Gregersen, Koring. K. Madjen, Sætrup. Morten Jensen, Kastrup. N. C. Knudsen, Dørup. Smed K. Pedersen, Kastrup. Peter Nielsen, Ny. N. P. Kristensen, Bonge. 21 b. Skanderborg: Jens Jørg. Jensen, Mjefing, Stænderborg.

Nr. 22. Valø Stifts BF.: Murer N. Rind-

berg, Hørfølge. Lømrer B. Frandsen, Hørfølge. Skovfoged N. Nikolaisen, Ballo. Gartner Larsen, Billesborg, Røge.

Nr. 23 a. Alsiske BF.: Ordejer H. Nissen, Biby. J. Thordsen, Hjortsprings Kobbøl, Svenstrup. Ordejer P. Andrejzen, Andersen, Hysabild. Bodter Anders May, Tandstet. Ordejer Espensen, Doffelgaard. 23 b. Als N. Herred: Bodter Christen Hansen, Støvring, Svenstrup.

Nr. 24. Midtsjællands BF.: Peter Larsen, Jørslev, Høsløv. Ordejer Conrad Petersen, Brangstrup, Ringsted.

Nr. 25. Gram BF.: Slotsgartner C. Behrens, Gram, Slesvig.

Nr. 26. Sundved BF.: Peter Hansen, Skjungen, Feldsted. Maskinbygger Johansen, Børnæs, Feldsted. Lærer Jepsen, Baurup, Feldsted.

Nr. 27. Kolding BF.: Lærer Vindehof, Harte, Kolding. Skolebestyrer S. M. Due, Kolding. Maskinpunder P. Christensen, Lunderstov.

Nr. 28. Haderslev BF.: Ordejer D. Nissen, Dydingstær, Haderslev. Ordejer Juul, Mængsgd. Gaardejer P. Pedersen, Kæddrup, Haderslev. Snekker C. Dall, Simmersted.

Nr. 29. Slangerup BF.: Lærer Bagger, Hørup, Slangerup.

Nr. 30. Elbo m. fl. Her. BF.: Bogbinder N. Ladegaard, V. Belling, Børkop. Lærer Rosenfær, Studsdal. H. D. Nielsen, Skærup, Børkop.

Nr. 31. Brøde: N. J. Andrejzen, Brøde, Brødebro.

Nr. 32. Han-Herrødernes BF.: Niels Madjen, Kilm Ede, Hjerritslev. M. Jmer, Ulstrup. Lærer Sørensen-Gandrup, Hjerritslev.

Nr. 33. N. Knøde BF.: Jacob Sivebøl, Gjøstrup. Lærer Rasmussen, Nørvig. Rasm. Johansen, Dauding. Smed J. Mikkelsen, Matrup. J. K. Dinejen, Gludsted. Lærer Agger, L. Hølund. K. Trounien, Frøngaard. Kolmand N. Larsen, Gjøstrup. P. Grøndal, Hædegd.

fra Kredse.

Morsø BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling Mandag den 18de Marts i Nykøbing. Regnskabet for 1894 fremlagdes og godkendtes. Det fremviste en Indtægt af 438 Kr. 36 Øre og en Udgift af 373 Kr. 81 Øre, en Kassebeholdning af 64 Kr. 55 Øre. Virksomhedsplan for indværende Aar forhandlede og vedtoges der da: 1) At udsende flere Biabslærere i Kredsen, der baade For- og Efteraar skulle rejse omkring og vejlede Biablere teoretisk og praktisk. 2) Vedtoges at faa en Udstilling, saa fhjldig som mulig, bragt i Stand og sat i Forbindelse med Landboforeningens Dyrskue i Juli d. N. 3) Forsamlingen vedtog, i Stedet for at faa sendt en Biabslærer af Hovedforeningen, at faa et Bøengebidrag til stedlige Lærere, om saadant kunde bevilges, da ret gode Kræfter dertil fandtes paa Stedet. 4) Vedtoges som sædvanlig at indløbe Klubestader i Efteraaret, og udlane til Smaataarsfolk. Derefter foretoges Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer

Valgt blev Gaardejer Niels Kr. Rindst, Vils, og genvalgt Lærer Nørtoft, Gørdseg, og Udsbruger J. Drejer, Nytkøb. Til Formand Lærer Thorsen, Kasseformand Udsbruger Drejer, og til Revisorer Lærer Critsen og Handelsmand G. Petersen, alle Genvalg. Delingsformændene genvalgtes alle P. Thorsen.

„De fynske Bivener“. Søndag d. 17. Marts afholdt Selskabet sin ordinære Generalforsamling paa „National“ i Odense. Regnskabet, der udviser en Kassebeholdning af 86 Kr. 82 Ore, godkendtes. Der agtes at afholde foruden de almindelige Møder en større almindelig Biavludstilling i September d. A. i Odense med Uddeling af Præmier for Produkter og Redstaber. Til Bestyrelsen valgtes Handelsgartner Johansen, Odense, Hs. Jacobsen, Willestoft, Møller Jens Jensen, Allesø pr. Beldvinge, Karethmager Frederiksen, Over-Holluff, og Lømrer Jens Pliniusen, Birkum pr. Højby.

Rødning BF. Kreds 4 s. Paa Generalforsamlingen blev der af Bestyrelsen fremsat Forslag til Love, som vedtoges uden Ændring. Ungkarl A. P. Nielsen udgik ved Lodtrækning af Bestyrelsen, og i hans Sted valgtes Smed N. Kr. Nielsen, Rødning, og Undertegnede genvalgtes som Formand. Til Revisorer valgtes Ungkarl A. P. Bertelsen og Slagter J. Kr. Laurfen.

Rødning Mejeri pr. Skive d. 26. Febr. J. P. Laurfen.

Bornholms BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i „Dannebrog“ i Rønne den 6te Marts. Regnskabet fremlagdes og udviste: Indtægt: Beholdning fra forrige Aar 176 Kr. 63 Ore, Medlemsbidrag 268 Kr., Bidrag fra den landøkonomiske Forening 50 Kr., Statsraadinde Koføeds Legat 100 Kr., Danmarks Biavlerforening 35 Kr. Sælt, Indtægt 629 Kr. 63 Ore. Udgift: 113 Etkpl. af „Vitidende“ 169 Kr. 50 Ore, Birøgt 100 Kr., Rejseunderstøttelse til 2 Delegerede 100 Kr., Biavlsnyder 55 Kr. 45 Ore, Porto og Bekendtgørelser 42 Kr. 48 Ore, Smaastrifter til Uddeling blandt Smaaataarsfolk 10 Kr., 1 Bistade til en uformuende Biavler 40 Kr. 50 Ore, for Lokale til Generalforsamlingen 2 Kr., Kassebeholdning ved Aarets Udgang 135 Kr. 70 Ore. Sælt Udgift 629 Kr. 63 Ore. — Efter at Formanden havde gjort Rede for Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, godkendtes Regnskabet enstemmig. Til Sogneformand genvalgtes for Bstfer: Stomager N. J. Pedersen; for Østklar: og Gudhjelm: Ordejer H. Hansen, Meldsøby, for Østfer og Allinge: Partisulier H. P. Lund, Allinge, for Hæse og Rullfer: V. P. Pedersen, Hæse, for Rønne og Rind-

fer: Kr. Ipsen, Dampmøllegade, Rønne, for Vestermarie: Lærer Jensen, Sose, for Næse og Nakirkeby: Lærer Dam, Kirkeflokken, for Bostifter: Frk. Karoline Sommer, Nord-Ballegaard, og valgtes for Østermarie: P. M. Nielsen, Elleby, for Pedersker: Smed Jens Kristiansen, for Næse og Bodilsker: Gartner Pedersen, „Springforbi“. Til Bestyrelsesmedlem for Treareet 1895—97 genvalgtes Smed Jens Kristiansen, Pedersker, og til Revisorer Sognepræst Voost, Østerlars, og Ordejer H. M. Koføed, Store Klintegaard i Vestermarie. Til at besørge Birøgt valgtes for østre Herred Stomager N. G. Pedersen i Bstfer og for den øvrige Del af Den Biavlsklærer H. D. Koføed i Rønne. J. Rejseunderstøttelse til Delegeretmødet, der i Aar agtes afholdt i Odense, tilstodes der Formanden 40 Kr. og Smeder Kristian Ipsen i Rønne 20 Kr., hvis han finder Lejlighed til at rejse. — 3 Bistader a 14 Kr. 50 O. skulle udstationeres hos uformuende Biavlere og c. 100 Kr. anvendes til Birøgt. Hovedbestyrelsen anmodes om at sende en Biavlsklærer hertil i Sommer for at holde Foredrag og jærlig paa Nordlandet, hvor Biavlen endnu kun er lidet udbredt. Ligeledes bestemtes det at anstaffe en Del Smaastrifter om Biavl til gratis Uddeling. — Bytning af Boks og Anstæffelse af Kunsttabler til Foreningens Medlemmer overdroges det Formanden og Smeder Kr. Ipsen i Rønne at ordne. Til lige forhandlede om, hvorvidt Foreningen i Aar skulde holde en Udstilling af Biavlsprodukter og Redstaber. Det vedtoges ikke at afholde nogen selvstændig Udstilling, hvorimod det overlodes Bestyrelsen at tage nærmere Bestemmelse, hvis der skulde tilbyde sig Lejlighed til at udstille i Forbindelse med en anden Forening. — Mødet var, vel nærmest paa Grund af Vejr og Føre, kun besøgt af omtrent 20 Medlemmer.

Georg Fos Jensen,
f. T. Formand.

Ekko fra Staderne.

Bistinge, d. 2. Marts 1895.

Jaar er der vist ikke mange Bier, der har haft Renselsesudflugt i Februar; mine har jeg ikke set siden i Oktober f. A., saa det var ønskeligt, om Sneen snart kunde smelte, saa de kunde komme ud og rense sig, det trænger de til efter saa lang Tids Indespærring. Tak for deres hyperlige Ledelse af Tidsskriftet, jeg længes altid efter at modtage det, der er altid noget nyt; det var godt, at Rammefejder blev afluttet, den var nærved at blive fjedelig i Længden.

Valgt blev Gaardejer Niels Kr. Rindst, Vils, og genvalgt Lærer Nørtoft, Gørdseg, og Udsbruger J. Drejer, Nyttøb. Til Formand Lærer Thorsen, Kasseformand Udsbruger Drejer, og til Revisorer Lærer Critsen og Handelsmand G. Petersen, alle Genvalg. Delingsformændene genvalgtes alle P. Thorsen.

„De fynke Bivener“. Søndag d. 17. Marts afholdt Selskabet sin ordinære Generalforsamling paa „National“ i Odense. Regnskabet, der udviser en Kassebeholdning af 86 Kr. 82 Ore, godkendtes. Der agtes at afholde foruden de almindelige Møder en større almindelig Biavludstilling i September d. A. i Odense med Uddeling af Præmier for Produkter og Redstaber. Til Bestyrelsen valgtes Handelsgartner Johansen, Odense, Hs. Jacobsen, Willestoft, Møller Jens Jensen, Allesø pr. Beldvinge, Karethmager Frederiksen, Over-Holluff, og Lømrer Jens Pliniusen, Birkum pr. Højby.

Rødning BF. Kreds 4 s. Paa Generalforsamlingen blev der af Bestyrelsen fremsat Forslag til Love, som vedtoges uden Ændring. Ungkarl A. P. Nielsen udgik ved Lodtrækning af Bestyrelsen, og i hans Sted valgtes Smed N. Kr. Nielsen, Rødning, og Undertegnede genvalgtes som Formand. Til Revisorer valgtes Ungkarl A. P. Bertelsen og Slagter J. Kr. Laurfen.

Rødning Mejeri pr. Skive d. 26. Febr. J. P. Laurfen.

Bornholms BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i „Dannebrog“ i Rønne den 6te Marts. Regnskabet fremlagdes og udviste: Indtægt: Beholdning fra forrige Aar 176 Kr. 63 Ore, Medlemsbidrag 268 Kr., Bidrag fra den landøkonomiske Forening 50 Kr., Statsraadinde Koføeds Legat 100 Kr., Danmarks Biavlerforening 35 Kr. Sælt, Indtægt 629 Kr. 63 Ore. Udgift: 113 Etkpl. af „Vitidende“ 169 Kr. 50 Ore, Birøgt 100 Kr., Rejseunderstøttelse til 2 Delegerede 100 Kr., Biavlsnyder 55 Kr. 45 Ore, Porto og Bekendtgørelser 42 Kr. 48 Ore, Smaastrifter til Uddeling blandt Smaataarsfolk 10 Kr., 1 Bistade til en uformuende Biavler 40 Kr. 50 Ore, for Lokale til Generalforsamlingen 2 Kr., Kassebeholdning ved Aarets Udgang 135 Kr. 70 Ore. Sælt Udgift 629 Kr. 63 Ore. — Efter at Formanden havde gjort Rede for Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, godkendtes Regnskabet enstemmig. Til Sogneformænd genvalgtes for Bøster: Stomager N. J. Pedersen; for Østerlars og Gudhjem: Ordejer H. Hansen, Meldsøby, for Øster og Allinge: Partisulier H. P. Lund, Allinge, for Hæse og Rullsker: V. P. Pedersen, Hæse, for Rønne og Rind-

sker: Kr. Ipsen, Dampmøllegade, Rønne, for Vestermarie: Lærer Jensen, Sose, for Næker og Nakirkeby: Lærer Dam, Kirkeflokolen, for Bøstsker: Frk. Karoline Sommer, Nord-Ballegaard, og valgtes for Østermarie: P. M. Nielsen, Elleby, for Pedersker: Smed Jens Kristiansen, for Næksø og Bodilsker: Gartner Pedersen, „Springforbi“. Til Bestyrelsesmedlem for Treareet 1895—97 genvalgtes Smed Jens Kristiansen, Pedersker, og til Revisorer Sognepræst Voost, Østerlars, og Ordejer H. M. Koføed, Store Klintegaard i Vestermarie. Til at besørge Birøgt valgtes for østre Herred Stomager N. G. Pedersen i Bøster og for den øvrige Del af Den Biavlslerer H. D. Koføed i Rønne. J. Rejseunderstøttelse til Delegeretmødet, der i Aar agtes afholdt i Odense, tilstodes der Formanden 40 Kr. og Smeder Kristian Ipsen i Rønne 20 Kr., hvis han finder Lejlighed til at rejse. — 3 Bistader a 14 Kr. 50 O. skulle udstationeres hos uformuende Biavlere og c. 100 Kr. anvendes til Birøgt. Hovedbestyrelsen anmodes om at sende en Biavlslerer hertil i Sommer for at holde Foredrag og jærlig paa Nordlandet, hvor Biavlen endnu kun er lidet udbredt. Ligeledes bestemtes det at anstaffe en Del Smaastrifter om Biavl til gratis Uddeling. — Bytning af Boks og Anstæffelse af Kunsttabler til Foreningens Medlemmer overdroges det Formanden og Smeder Kr. Ipsen i Rønne at ordne. Til lige forhandlede om, hvorvidt Foreningen i Aar skulde holde en Udstilling af Biavlsprodukter og Redstaber. Det vedtoges ikke at afholde nogen selvstændig Udstilling, hvorimod det overlodes Bestyrelsen at tage nærmere Bestemmelse, hvis der skulde tilbyde sig Lejlighed til at udstille i Forbindelse med en anden Forening. — Mødet var, vel nærmest paa Grund af Vejr og Føre, kun besøgt af omtrent 20 Medlemmer.

Georg Fos Jensen,
f. T. Formand.

Ekko fra Staderne.

Bixinge, d. 2. Marts 1895.

Jaar er der vist ikke mange Bier, der har haft Renselsesudflugt i Februar; mine har jeg ikke set siden i Oktober f. A., saa det var ønskeligt, om Sneen snart kunde smelte, saa de kunde komme ud og rense sig, det trænger de til efter saa lang Tids Indespærring. Tak for deres hyperlige Ledelse af Tidsskriftet, jeg længes altid efter at modtage det, der er altid noget nyt; det var godt, at Rammefejder blev afluttet, den var nærved at blive fjedelig i Længden.

Mine bedste Duster om et godt Mar for alle Biavlere, god Honninghøst og god Afjætning til gode Priser, ledsager disse Linier.
F. C. Karljen.

Systøste, Nykøbing F., d. 8. Marts 1895.

3 Dag har vi et nydeligt, stille Solffinsvejr med 3° Skyggevarme. Da mine Bier staa paa en udmærket lun Plads, begyndte de at flyde ud fra enkelte Stader. Jeg tog derfor uden videre alle Skyggebrædder bort for at fremkalde Udflugt, da jeg antog at den kunde ske uden videre Fare. Det varede heller ikke længe, før alle Folk fløj meget stærk. Stønt hele Haven er bedækket med mindst $\frac{1}{2}$ Alen Sne, gif alt vel. At en Del Bier omkom paa Sneen, er en Selvfølge; men Antallet af de daandede Bier oversteg dog næppe 200, stønt der var 13 Folk, som spillede for. At en uhyre Mængde Bier ved den Lejlighed fik rensket sig, fremgaar af de utallige brune Pletter, som saas paa Sneen. Deres Antal var saa stort, at jeg kunde tælle 20 Pletter paa en Plade af 1 Fods Størrelse. Overvintringen synes at være fortrinlig. 3 Staderne saas kun faa døde, intet Spor af Bugløb og Fugtighed.
B. Wojcjen.

Grenaa, 20. Marts.

Bierne her omkring har lidt meget i denne Vinter; de trænger jo voldsomt til Rensningsudflugt og kan derfor vanskeligt holdes inde ved at flygge for dem. Jeg har desværre faaet 3 stærke Folk saa svækkede, at de alle 3 forenede næppe vil blive saa stærke som et af dem var. En Mand her paa Egnen fortalte mig idag, at han havde faaet 11 stærke Folk saaledes spolerede ved Udflugt. En Dags godt og mildt Vejr med det allerførste vilde være os her meget færkommen.
R. C. Rasmussen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 19. Kan man ikke ved Blændering undgaa at flytte Smaastaderne ret langt bort? (A. A. B.) — **S.**: Blændering (Opstilling af Skraabrædder foran Indgangen) vil næppe forslaa i den Henseende. De kan dog meget godt opstille Smaastaderne i samme Bigaard, kun et Par Alen fjernede fra den gamle Plads, naar De kun i de første 8 Dage hver Dag vil undersøge hvert Smaastade med Hensyn til Bimængden og erstatte de tabte Bier med fuldmodne Yngeltavler (uden paasiddende Bier) fra andre Stader. Hertil vil dog ikke kræves mange

saadanne Tavler til de 10 Smaastader, fordi det kun vil være de gamle Bier, der ville søge tilbage til den gamle Plads.

Nr. 20. Hvorledes opaaas det at faa saa mange Dronningceller ansat? (A. A. B.) — **S.**: At faa 10 Dronningceller ansat i 2 kraftige Stader, er slet ikke mange. Det vil sandsynligvis kunne opnaas alene ved at udlange de 2 Dronninger. De kan dog yderligere sikre Dem ved forud at tilberede nogle Yngelceller dertil efter Alley's Metode, der flere Gange er beskrevet her i Bladet (ogsaa i „Fører i Biavl“ S. 100).

Nr. 21. Er det nødvendigt at sætte Dronningcellerne i Bur? (A. A. B.) — **S.**: Nej, ikke i saadanne „Smaastader“, da den ringe Bimængde i dem meget sjældent finder paa at ødelægge Dronningceller, naar Bierne kun først have mærket, at de mangle Dronning.

Nr. 22. Hvorledes laves Overrummet til et Wells-Stade; jeg formener da i delte Magasiner, men hvorledes faar Bierne fra begge Familier Adgang til disse Magasiner? (J. P. J.) — **S.**: Overrummet i et Wells-Stade bør mindst være ligesaa stort (kunne optage ligesaa mange Rammer) som Underrummet. Disse Rammer anbringes enten i eet eller i to eller i 3 Magasiner, der staa jævnsides. Anvendes kun eet saadant Magasin, da maa hele dettes Bund eller hele Underrummets Loft dannes af Dronning-Gitter for at hindre de 2 Dronninger i at gaa sammen. Anvendes 2 Magasiner, da bør det ene være større end det andet, saa at det naar fra Stadets ene Ende mindst 4—5“ forbi den gjenborede Skillevæg. Dette store Magasin bør da være forsynet med Gitterbund, hvilken ikke er nødvendig i det mindre. Ganske vist kunne de 2 Magasiner være lige store, saa at deres ene Væg passede lige over den gjenborede Skillevæg. I dette Tilfælde behøvede man maaske slet ikke at anvende Gitter; men paa denne Maade forsvinder efter vor Anskuelse tildels Fordelene ved Metoden, fordi de 2 Familiers Bier ikke faa Lov til at blande sig andre Steder end paa Flyvebrættet. Endelig kan man anvende 3 Magasiner, af hvilke de 2 yderste ikke behøve at have Gitterbund. Dette maa derimod findes i det midtersts, der staar omtrent halvt

Mine bedste Duster om et godt Mar for alle Biavlere, god Honninghøst og god Afjætning til gode Priser, ledsager disse Linier.
F. C. Karljen.

Systøste, Nykøbing F., d. 8. Marts 1895.

3 Dag har vi et nydeligt, stille Solffinsvejr med 3° Skyggevarme. Da mine Bier staa paa en udmærket lun Plads, begyndte de at flyde ud fra enkelte Stader. Jeg tog derfor uden videre alle Skyggebrædder bort for at fremkalde Udflugt, da jeg antog at den kunde ske uden videre Fare. Det varede heller ikke længe, før alle Folk fløj meget stærk. Stønt hele Hæden er bedækket med mindst ½ Alen Sne, gif alt vel. At en Del Bier omkom paa Sneen, er en Selvfølge; men Antallet af de daandede Bier oversteg dog næppe 200, stønt der var 13 Folk, som spillede for. At en uhyre Mængde Bier ved den Lejlighed fik rensket sig, fremgaar af de utallige brune Pletter, som saas paa Sneen. Deres Antal var saa stort, at jeg kunde tælle 20 Pletter paa en Plade af 1 Fods Størrelse. Overvintringen synes at være fortrinlig. 3 Staderne saas kun faa døde, intet Spor af Bugløb og Fugtighed.
B. Wojcjen.

Grenaa, 20. Marts.

Bierne her omkring har lidt meget i denne Vinter; de trænger jo voldsomt til Rensningsudflugt og kan derfor vanskeligt holdes inde ved at flygge for dem. Jeg har desværre faaet 3 stærke Folk saa svækkede, at de alle 3 forenede næppe vil blive saa stærke som et af dem var. En Mand her paa Egnen fortalte mig idag, at han havde faaet 11 stærke Folk saaledes spolerede ved Udflugt. En Dags godt og mildt Vejr med det allerførste vilde være os her meget færkommen.
R. C. Rasmussen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 19. Kan man ikke ved Blændering undgaa at flytte Smaastaderne ret langt bort? (A. A. B.) — **S.**: Blændering (Opstilling af Skraabrædder foran Indgangen) vil næppe forslaa i den Henseende. De kan dog meget godt opstille Smaastaderne i samme Bigaard, kun et Par Alen fjernede fra den gamle Plads, naar De kun i de første 8 Dage hver Dag vil undersøge hvert Smaastade med Hensyn til Bimængden og erstatte de tabte Bier med fuldmodne Yngeltavler (uden paasiddende Bier) fra andre Stader. Hertil vil dog ikke kræves mange

saadanne Tavler til de 10 Smaastader, fordi det kun vil være de gamle Bier, der ville søge tilbage til den gamle Plads.

Nr. 20. Hvorledes opaaas det at faa saa mange Dronningceller ansat? (A. A. B.) — **S.**: At faa 10 Dronningceller ansat i 2 kraftige Stader, er slet ikke mange. Det vil sandsynligvis kunne opnaas alene ved at udlange de 2 Dronninger. De kan dog yderligere sikre Dem ved forud at tilberede nogle Yngelceller dertil efter Alley's Metode, der flere Gange er beskrevet her i Bladet (ogsaa i „Fører i Biavl“ S. 100).

Nr. 21. Er det nødvendigt at sætte Dronningcellerne i Bur? (A. A. B.) — **S.**: Nej, ikke i saadanne „Smaastader“, da den ringe Bimængde i dem meget sjældent finder paa at ødelægge Dronningceller, naar Bierne kun først have mærket, at de mangle Dronning.

Nr. 22. Hvorledes laves Overrummet til et Wells-Stade; jeg formener da i delte Magasiner, men hvorledes faar Bierne fra begge Familier Adgang til disse Magasiner? (J. P. J.) — **S.**: Overrummet i et Wells-Stade bør mindst være ligesaa stort (kunne optage ligesaa mange Rammer) som Underrummet. Disse Rammer anbringes enten i eet eller i to eller i 3 Magasiner, der staa jævnsides. Anvendes kun eet saadant Magasin, da maa hele dettes Bund eller hele Underrummets Loft dannes af Dronning-Gitter for at hindre de 2 Dronninger i at gaa sammen. Anvendes 2 Magasiner, da bør det ene være større end det andet, saa at det naar fra Stadets ene Ende mindst 4—5“ forbi den gjenborede Skillevæg. Dette store Magasin bør da være forsynet med Gitterbund, hvilken ikke er nødvendig i det mindre. Ganske vist kunne de 2 Magasiner være lige store, saa at deres ene Væg passede lige over den gjenborede Skillevæg. I dette Tilfælde behøvede man maaske slet ikke at anvende Gitter; men paa denne Maade forsvinder efter vor Anskuelse tildels Fordelene ved Metoden, fordi de 2 Familiers Bier ikke faa Lov til at blande sig andre Steder end paa Flyvebrættet. Endelig kan man anvende 3 Magasiner, af hvilke de 2 yderste ikke behøve at have Gitterbund. Dette maa derimod findes i det midtersts, der staar omtrent halvt

over hver af Underrummets Afdelinger. Denne Fremgangsmaade have vi valgt i vore Wellsstader, da den har vist sig at være den bekvemste. Underrummet i disse optager (om Sommeren) 30 Lavnormal-Rammer. Overrummet har 3 Magasiner, hvert med 10 af samme Slags Rammer.

Nr. 23. Jeg har 7 Magasin-Stader befolkede, og de ere det høje Normalmaal med Plads til 20 Rammer i Yngelrummet og en Afdeling (tykke) Halvrammer over, som jeg kalder Honningrammer. Jeg vil nu prøve Wells-Metoden med nogle Stader og vil saa spørge Dem, hvordan De mener, jeg burde bære mig ad? Sætter jeg Skillerum i Stedet og saa Flyvehul i den anden Ende, saa kommet jo Bierne til at spadseere gennem en lang Tunnel i Bundtbrættet for at naa ind til Rammerne, saalænge Stedet ikke er helt fyldt med Rammer. For det andet kan begge Flyvehullerne ikke komme i Syd, naar de ere i hver sin Ende; disse Ting ere efter min Mening Ulemper. Sætter jeg derimod Flyvehullerne i den ene Side, saa kunne de jo komme i Solen, men blot saa Dronningen ikke tager fejl af Indgangen, naar den har været ude til Befrugtning? Hvad mener De? Hvorfor egner Højnormalrammer sig ikke godt til Wellsstader? Bør jeg forhøje, saa der kan anbringes to Lag Halvrammer i Honningrummet? (P. F.) — **S.:** Da den „lange Tunnel“ jo rimeligvis ikke skal benyttes saa meget længe, er den næppe nogen stor Ulempe; men hvis De ligesaa let kan undgaa den ved at anbringe et 20“ Flyvehul paa Siden, da ville vi dog foretrække dette. Det er ingen Nødvendighed, at Indgangene skulle vende mod Syd. Naar et almindeligt Højnormalstade, der jo har et ganske ubetydeligt Overrum (Honningrum) skal omdannes til et Wells-Stade, da maa Overrummet nødvendigvis udvides mindst til den 3dobbelte Størrelse. I vore Wellsstader, have vi Overrum, der kunne optage 30 hele Lavnormal-Rammer, men dette viser sig ofte at være utilstrækkeligt, saa at vi endnu maa anbringe ovenpaa et nyt Overrum, der yderligere kan optage 30 halve Lavnormal-Rammer. Grunden til, at Højnormal-Stadet egner sig slet til Wells-Metoden, er jo netop dels det altfor lille Overrum, dels den Omstændighed, at Stedet bliver ube-

kvent, naar disse høje Rammer opstabies i 3 Lag over hverandre. De kan jo i Overrummet bruge Lavnormal-Rammer, men den høje Ramme i Underrummet gør alligevel Behandlingen mindre bekvem i dette Rum. (Det er jo ikke alle Biavlere, som holde af at „staa paa Hovedet“ eller at nærme sig dertil for at behandle Yngeltavler og Yngelrum).

Nr. 24. Hvad er Prisen paa en god Kunsttavle-Maskine? og hvor kan den købes? (H. M.) — **S.:** I Kundgørelserne paa S. i dette Nr. findes averteret en Tavlemølle til 200 Kr. En saa stor Mølle (med 14“ lange Valser) er beregnet paa Tilvirkning af Kunsttavler til Salg. Baade i Amerika, England og Tyskland (hos Gravenhorst i Wilsnack) kan faaes Tavlemøller af forskellig Størrelse og til forskellig Pris, dog til vore Rammemaal næppe billigere end c. 150 Kr., naar Møllen skal være god. Derimod kunne Presseplader til Fabrikation af Kunsttavler til det mindre Forbrug faaes gode til en Pris af c. 25 Kr. pr. Sæt.

Nr. 25. Anvendes den dyre engelske Tavletraad mest eller kan man godt bruge den billigere tyske Tavletraad? (H. M.) — **S.:** For 5—6 Aar siden benyttede vi kun engelsk fortinnet Jærntraad til Traadning af Kunsttavler. I de senere Aar have vi benyttet tysk fortinnet Traad Nr. 28 til en Pris af 80 Øre pr. Ø og fundet os meget tilfreds med den.

Nr. 26. Kan der være Fordel ved at bruge Wellsmetoden her paa Egnen, hvor Hovedtrækket ikke begynder før d. 1. Juli, nemlig paa Boghvede? (J. H. T.) — **S.:** Da De meddeler mig, at De i 1894 havde 530 Ø af 5 Stader, synes dette mig allerede tilfredsstillende for En-Dronning-Metoden. at jeg vil anbefale Dem at vente med at forsøge Wellsmetoden, indtil vore Erfaringer i den Henseende ere mere sikre, end de for Tiden ere.

Gaarlige Bink.

Bejret (25de Marts) har i den sidste forløbne Maaned ingenlunde været heldigt for Bierne, da Sneen vedblivende dækkede Jorden næsten i alle Egne indtil for faa Dage siden, og samtidig frimøde Solen ofte meget stærkt om Middagen. Vi frugte derfor meget for, at mange Bifamilier have lidt betydelige Tab ved Hensjelsesudflugter paa Sneen. I denne Henseende er dette et af de værste Joraaar, vi kunne minde. Den sidste forløbne

over hver af Underrummets Afdelinger. Denne Fremgangsmaade have vi valgt i vore Wellsstader, da den har vist sig at være den bekvemste. Underrummet i disse optager (om Sommeren) 30 Lavnormal-Rammer. Overrummet har 3 Magasiner, hvert med 10 af samme Slags Rammer.

Nr. 23. Jeg har 7 Magasin-Stader befolkede, og de ere det høje Normalmaal med Plads til 20 Rammer i Yngelrummet og en Afdeling (tykke) Halvrammer over, som jeg kalder Honningrammer. Jeg vil nu prøve Wells-Metoden med nogle Stader og vil saa spørge Dem, hvordan De mener, jeg burde bære mig ad? Sætter jeg Skillerum i Stedet og saa Flyvehul i den anden Ende, saa kommet jo Bierne til at spadseré gennem en lang Tunnel i Bundtbrættet for at naa ind til Rammerne, saalænge Stedet ikke er helt fyldt med Rammer. For det andet kan begge Flyvehullerne ikke komme i Syd, naar de ere i hver sin Ende; disse Ting ere efter min Mening Ulemper. Sætter jeg derimod Flyvehullerne i den ene Side, saa kunne de jo komme i Solen, men blot saa Dronningen ikke tager fejl af Indgangen, naar den har været ude til Befrugtning? Hvad mener De? Hvorfor egner Højnormalrammer sig ikke godt til Wellsstader? Bør jeg forhøje, saa der kan anbringes to Lag Halvrammer i Honningrummet? (P. F.) — **S.:** Da den „lange Tunnel“ jo rimeligvis ikke skal benyttes saa meget længe, er den næppe nogen stor Ulempe; men hvis De ligesaa let kan undgaa den ved at anbringe et 20“ Flyvehul paa Siden, da ville vi dog foretrække dette. Det er ingen Nødvendighed, at Indgangene skulle vende mod Syd. Naar et almindeligt Højnormalstade, der jo har et ganske ubetydeligt Overrum (Honningrum) skal omdannes til et Wells-Stade, da maa Overrummet nødvendigvis udvides mindst til den 3dobbelte Størrelse. I vore Wellsstader, have vi Overrum, der kunne optage 30 hele Lavnormal-Rammer, men dette viser sig ofte at være utilstrækkeligt, saa at vi endnu maa anbringe ovenpaa et nyt Overrum, der yderligere kan optage 30 halve Lavnormal-Rammer. Grunden til, at Højnormal-Stadet egner sig slet til Wells-Metoden, er jo netop dels det altfor lille Overrum, dels den Omstændighed, at Stedet bliver ube-

kvent, naar disse høje Rammer opstabies i 3 Lag over hverandre. De kan jo i Overrummet bruge Lavnormal-Rammer, men den høje Ramme i Underrummet gør alligevel Behandlingen mindre bekvem i dette Rum. (Det er jo ikke alle Biavlere, som holde af at „staa paa Hovedet“ eller at nærme sig dertil for at behandle Yngeltavler og Yngelrum).

Nr. 24. Hvad er Prisen paa en god Kunsttavle-Maskine? og hvor kan den købes? (H. M.) — **S.:** I Kundgørelserne paa S. i dette Nr. findes averteret en Tavlemølle til 200 Kr. En saa stor Mølle (med 14“ lange Valser) er beregnet paa Tilvirkning af Kunsttavler til Salg. Baade i Amerika, England og Tyskland (hos Gravenhorst i Wilsnack) kan faaes Tavlemøller af forskellig Størrelse og til forskellig Pris, dog til vore Rammemaal næppe billigere end c. 150 Kr., naar Møllen skal være god. Derimod kunne Presseplader til Fabrikation af Kunsttavler til det mindre Forbrug faaes gode til en Pris af c. 25 Kr. pr. Sæt.

Nr. 25. Anvendes den dyre engelske Tavletraad mest eller kan man godt bruge den billigere tyske Tavletraad? (H. M.) — **S.:** For 5—6 Aar siden benyttede vi kun engelsk fortinnet Jærntraad til Traadning af Kunsttavler. I de senere Aar have vi benyttet tysk fortinnet Traad Nr. 28 til en Pris af 80 Øre pr. $\mathcal{R}$ og fundet os meget tilfreds med den.

Nr. 26. Kan der være Fordel ved at bruge Wellsmetoden her paa Egnen, hvor Hovedtrækket ikke begynder før d. 1. Juli, nemlig paa Boghvede? (J. H. T.) — **S.:** Da De meddeler mig, at De i 1894 havde 530 $\mathcal{R}$ af 5 Stader, synes dette mig allerede tilfredsstillende for En-Dronning-Metoden. at jeg vil anbefale Dem at vente med at forsøge Wellsmetoden, indtil vore Erfaringer i den Henseende ere mere sikre, end de for Tiden ere.

Gaarlige Bink.

Bejret (25de Marts) har i den sidste forløbne Maaned ingenlunde været heldigt for Bierne, da Sneen vedblivende dækkede Jorden næsten i alle Egne indtil for faa Dage siden, og samtidig frimøde Solen ofte meget stærkt om Middagen. Vi frugte derfor meget for, at mange Bifamilier have lidt betydelige Tab ved Hensjelsudsflugter paa Sneen. I denne Henseende er dette et af de værste Joraaar, vi kunne minde. Den sidste forløbne

Februar Maaned skal have været den koldeste Februar, Danmark har haft i de sidste 100 Aar. Endnu den 4de Marts fros det om Natten 7-9° K. I Almindelighed kunne Bierne hos os holde en god Hensjelsesflugt i Februar eller senest i Begyndelsen af Marts; men iaar have vi endnu i Dag ikke haft saadant Vejr, at de fleste af Bierne i Staderne have været ude paa een Gang. Nu er dog forhaabentlig den værste Fare i den Hensjende overstaet, da Bierne allerede i flere Dage have kunnet flyde ud enkeltvis og komme hjem igen; men det kommer rigtigst an paa, hvormangr Bifamilier, der ere gaaede tabt ved altsfor tidlige Udflugter. Derover have vi endnu ikke Overblif.

Esterhyn. Dette Forraaet maa regnes at komme sent, derfor kan det neppe antages, at Yngeludviklingen endnu er meget langt fremskreden. Vi have endnu ikke undersøgt Yngeltavlerne i noget Stede iaar, da vi ikke have anset Vejret for at have været mildt nok dertil, enten har det været foroldt eller for blæsende, og vi fraraade bestemt at foretage en saadan Undersøgelse for tidlig, da det kan skade Biernes Udsvikling i høj Grad. Forelobig bør man indskrænke sig til at undersøge, om Bierne lide Mangel. Dette kan ske ved i nogenlunde varm Vejr i Middagsstunden at borttage en Del af den øverste Pakning, saa at man kan sjærne Dækket fra de bagerste Tavlebevere. Derefter løsnes Bagdøren (Glasdøren), saa at man kan skylle de bagerste Tavler et Par Tommer tilbage, indtil man naar en Tavle med Forraad. Hvis dette ikke findes allerede paa den anden Tavle indenfor Viskningen, da bør man straks fodre Familien. Det egentlige Forraads-Esterhyn bør man derimod opsætte til den første milde Dag med Solskin og stille Vejr, mindst 6-8° K. Varme. Vi advare dog imod at foretage dette Esterhyn altsfor grundig. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse tre Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilsebevarelse, Forraadets Tilstrækkelighed og Udrensning af Smuldb og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdøren bagved Bierne og derpaa skyde de bagerste Tavler een for een 2 Tommer (5 Cm.) tilbage, indtil man naar en Yngeltavle. Hvis denne indeholder famlet, forseglet Arbejdsyngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Undeltavle $\frac{1}{2}$ " (1 Cm.) tilbage for at iagttage Yngelen paa den næste Tavle, i alle de saaledes behandlede Tavler har man samtidig haft Lejlighed til at se Forraadsmaengden. Tavlerne skjules nu forsigtig tilbage til deres gamle Plads. Ere de bagerste helt tomme, udtages de for at indskrænke Pladsen i Stedet. Dog bør der være mindst 2 Tavler bag den sidste Yngeltavle paa denne Aarstid. Derefter renses Bunden for alle Urenligheder ved at skyde en Spatel eller et $\frac{1}{2}$ " (4 Cm.) bredt Stykke Naandbær ind under Tavlerne og dermed forsigtig udstrabe Smuldet. Smuldet kan man samle i en Kasse for senere at rensse det deri indeholdte Voks fra de døde Bier og andre Urenligheder. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Yngel, naaget den har Forraad, da er en saadan Familie enten dronningsløs eller har en slet Dronning. I begge Tilfælde bør en saadan Familie forenes med en anden god nærtstaaende, idet Bierne fra det dronningsløse Stede indhænges om Aftenen i det gode Stede læt op til Yngelen, men adskilt fra de fremmede Bier ved et bitet Jindstuf (af Jærntraad eller Træ med Nabninger, der ere højt $\frac{1}{2}$ " brede). Begge Hold Bier maa være forsynede med Forraad. 2 Dage efter optages dette Jindstuf om Aftenen. Det kan efterlyses, at man iaar ved Esterhynet kan finde enkelte Bifamilier, der have mistet saa mange Bier ved Vinterudflugter, at de ere for svage til

at udvikle sig som selvstændige Familier (kun 2 Tavlegange med Bier og siden eller ingen Yngel). Ogsaa saadanne Familier bør da forenes paa den anførte Maade, da enhver Bifamilie, der skal ventes at kunne give noget Udbytte iaar, paa denne Tid bør have mindst 5 Tavlegange med Bier.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu vise sig at have mindst 8 K Foder, behøve forelobig ikke at fodres. Er Forraadet mindre, s. Eks. 2 K , da bør man paaen undersøge dette 14 Dage senere. Er Familiens Forraad helt udtomt, da bør den straks fodres eller forsynes med en forseglet Honningtavle. Man kan godt allerede paa denne Aarstid begynde at fodre med flydende Foder, hvis man ikke har hængende Honningtavler. Foderfirup kan laves af slyt Stands, der opløses i kogende Vand, $\frac{1}{2}$ Pot (1 K) Vand til 1 K Sukker. Dette Foder kan godt gives lunken eller koldt i et Honningglas, der slydes lige til Kanden og overbindes med et enkelt Lag aabent Læred. Dette dækkes med en løs vaad Klud og bæres saaledes hen til Stedet, hvor man ræst veider Glasjet om, idet man holder den flade Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasjet sættes lodret i Stadets Foderaabning. Arbejdet udføres ved Solnedgang. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har lidt Honning, kan det meget godt lade sig gøre uden Stade at fodre den med denne Sukkerfirup alene. Har Familien derimod slet ikke Honning, da vilde det være særdeles gavnligt, om man enten samtidig kunde give den en Tavle med lidt Honning, eller man kunde tilsætte Siruppen nogen Honning; thi der er ingen Tvivl om, at Honning er et langt bedre Yngelbevarende Foder end Sukker. Man har endog saa ment, at udelukkende Sukkerfoder om Forraadet kan være Marjag til „Forraads-Svindet“ hos Bierne. For hver Aage, der nu gaar, vil jo Naturen tilbyde mere Nektar; derfor er Honningens Tilstedeværelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Drivfodring. I saadanne Egne, der tilbyde et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Forraadsstræk (paa Frugttræer og Frugtbuske eller senere paa Aageknaal) kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke savne Forraad, kun for at fremme Yngelansætningen. Denne Fodring bør da ske langsomt med c. 10 Kv. daglig ved Hjælp af en regulerende Fodrer eller ved at dække den største Del af Foderaabningen med en løs Blifplade eller ved at anvende som Foderglas en almindelig Medicinflask, der rummer en Hægl og hvis Hals er $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ " bred indeendigt Maal. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før Midten af April, og den bør da forstærkes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu have forsegledede Fodertavler, kan man fremstykende Yngelansætningen alene ved at afstrække Cellelagene af c. 50 Celler hver 3-5. Dag.

Pakningen i Staderne bør fremdeles være ligejaa omhyggelig som om Vinteren, da Bierne netop nu behøve stærk Varme ved Yngelplejen.

Indskrænkning af Vinterlejet ved at udtage tomme Tavler er mest nødvendig hos svage Familier, der have Besvær med at frembringe den nødvendige Varme i Yngelreben.

Hvide Bier paa Flyvebrættet ere enten Tegn paa manglende Forraad eller paa Angreb af Møllarver, som forstyrre de unge Biers Udsvikling, hvorfor de gamle Bier rive dem ud af Cellerne og slæbe dem ud af Stedet. Hvis man ser dette Tegn, bør man paa den første milde Dag undersøge Stedet og hjælpe det, hvis det viser sig nødvendig.

Roveri. Naas svage Stader kan der undertiden indfinde sig Roverer om Forraadet, inden det rigtige Træk begynder. Roveriet kan i Almindelig-

hed standses ved at at indskrænkede Indgangen hos det angrebne Stede til et Par Tommers Bredde. Bierne ere dog langt mere tilbøjelige til Røveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Mailing af Stedet kan foretages paa en bløende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsudstillinger kunne hos DBF.'s Sekretar faas: Bronce-medaljer a 250 Ø. og Diplomer a 10 Ø.

Tidskriftet udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15.) i April—Septbr.

Biavlslærerne gøres opmærksom paa, at i Folge Bestlutning paa Centralmødet 1892 skal Regningen for ethvert Biavlermode, der afholdes paa DBF.'s Bekostning, ledsages af et udfyldt trykt Schema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Biavlslærere for Tilskud fra DBF. Saadanne Schemaer faas ved Henvendelse til DBF.'s Sekretar (Erslev i Kallundborg) naar det Antal, som antagelig behøves, angives af vedkommende Biavlslærere.

Krainerbierne kunne ikke ventes her før omtrent 10. April, fordi Bjeene i Bjergene endnu ere usarbare. Næste Indforskrivning af Original-Krainerstader (Kasser med Vitbygning) sker d. 20. April.

Rettelse. S. 75, Sp. 2, Lin. 22 f. n. og S. 76, Sp. 2, 3 L. f. o. staar Rugaard -- læs: Bisgaard.

Kundgørelser.

Forlang min
Priskurant
for 1895

over Bivokstavler og Biavlsredskaber. Mange Nyheder findes. Den faas hos d'Hrr. Kredsformænd samt hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Mine præmierede Stader samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Lyster og Klodse habes altid paa Lager. Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,
Snedker, Silperup pr. Brævs.

Regpustere og Kunsttavler m. m. faas billigst hos Smeder **J. Chr. Olsen,** Hvidested pr. Søllested. Voks forarbejdes.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1894 tilkendt **7 Premierer**, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris. Prøver sendes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Ægte Bivokstavler

fra N. S. Larsens Fabrik i Hyllede faas som sædvanlig. Bestillinger indsendes til Dyrslæge **Olmenhoff Nielsen,** Hyllede pr. Rønne.

Honning købes.

Smit lys Honning i større eller mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Sæjseldals Eftf.,

William Kapel,

Gl. Kongevej 100, København V.

Fro, Træer, Planter.

10 Sorter Fro af Biplanter 80 Dre, enkelte Sorter i større Portioner til forskellig Pris, Skovstadbælg (*Lathyrus silvestris*), Olieræddife (*Rafanus oleifera*), samt forskellige Biplanter til Plantning i Foraaret. Endvidere Røser, Græsfrø, Rødsfrugt- og Høvefrø, Frugttræer, Frugtbuße, Citræer, Sirbuße, Røser, Hegnplanter og andet til Frøhandel, Høvebrug og Planteskole henhørende til billigste Priser i prima Været tilbydes.

Frank Wendt,

St. Jørgensbjerg, Røstilde.

Biboliger ønskes

med eller uden Bier, naar Frugttræer eller andre Planteskoleartikler, Høve eller Rødsfrugtfrø kan tages som Betaling.

Jens Knudsen,

Bejlsby ved Aarhus.

Hoks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Premierer.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. 1 Kr. 00 Ør.
do do Nr. 2 pr. 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. 0 — 65 —

De volle Manaster pr. 0 05 —
Schag, fin, let pr. 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 0 leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 0 gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lever **M. Jensen,**
Vejsrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

— — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. H. Vorbeck's

Vejsledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forsfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelse fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæver Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensen's Boghandel, Høstebro.

hed standses ved at at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stede til et Par Tommers Bredde. Bierne ere dog langt mere tilbøjelige til Røveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Mailing af Stedet kan foretages paa en bløende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsudstillinger kunne hos DBF.'s Sekretar faas: Bronze-medaljer a 250 Ø. og Diplomer a 10 Ø.

Tidskriftet udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15.) i April—Septbr.

Biavlslærerne gøres opmærksom paa, at i Folge Bestlutning paa Centralmødet 1892 skal Regningen for ethvert Biavlslærmode, der afholdes paa DBF.'s Bekostning, ledsages af et udfyldt trykt Schema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Biavlslærere for Tilskud fra DBF. Saadanne Schemaer faas ved Henvendelse til DBF.'s Sekretar (Erslev i Kallundborg) naar det Antal, som antagelig behøves, angives af vedkommende Biavlslærere.

Krainerbierne kunne ikke ventes her før omtrent 10. April, fordi Biejene i Bjergene endnu ere usarbare. Næste Indforskrivning af Original-Krainerstader (Kasser med Vitdbygning) sker d. 20. April.

Rettelse. S. 75, Sp. 2, Lin. 22 f. n. og S. 76, Sp. 2, 3 L. f. o. staar Rugaard -- læs: Bisgaard.

Kundgørelser.

Forlang min

Priskurant

for 1895

over Bivokstavler og Biavlsredskaber. Mange Nyheder findes. Den faas hos d'Hrr. Kredsformænd samt hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Mine præmierede Stader samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Lyster og Klodse habes altid paa Lager. Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,
Snedker, Silperup pr. Brævs.

Regpustere og Kunsttavler m. m. faas billigst hos Snedker **J. Chr. Olsen,** Hvidested pr. Søllested. Voks forarbejdes.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1894 tilkendt **7 Præmier**, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris. Prøver sendes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Ægte Bivokstavler

fra N. S. Larsens Fabrik i Hyllede faas som sædvanlig. Bestillinger indsendes til Dyrslæge **Olmenhoff Nielsen,** Hyllede pr. Rønne.

Honning købes.

Smit lys Honning i større eller mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Sæjseldals Eftf.,

William Kapel,

Gl. Kongevej 100, København V.

Frø, Træer, Planter.

10 Sorter Frø af Biplanter 80 Dre, enkelte Sorter i større Portioner til forskellig Pris, Skovstadbælg (*Lathyrus silvestris*), Olieræddife (*Rafanus oleifera*), samt forskellige Biplanter til Plantning i Foraaret. Endvidere Røser, Græsfrø, Rødsfrugt- og Høvefrø, Frugttræer, Frugtbuste, Citræer, Sirbuste, Røser, Hegnplanter og andet til Frøhandel, Høvebrug og Planteskole henhørende til billigste Priser i prima Været tilbydes.

Frank Wendt,

St. Jørgensbjerg, Røstilde.

Biboliger ønskes

med eller uden Bier, naar Frugttræer eller andre Planteskoleartikler, Høve eller Rødsfrugtfrø kan tages som Betaling.

Jens Knudsen,

Bejlsby ved Aarhus.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. 1 Kr. 00 Ør.
do do Nr. 2 pr. 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. 0 — 65 —

De volle Manaster pr. 0 — 05 —
Schag, fin, let pr. 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 0 leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 0 gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen,**
Vejsrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

— — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. H. Vorbeck's

Vejsledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forsfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelse fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæver Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensen's Boghandel, Hølstebro.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Fortinet Traad, № 28, Tavleklamme
Rskrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Rogpustere, Rogblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Srebølle

faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Fra

„Skøer Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Bistotiger,
nojsaglig og akkurat forarbejdede og af bedste
Materialier. Talrige anbefalinger haves fra dyg-
tige Biavlere. Prisliste tilsendes gerne.

Ørbedigt

Jesens & Kjergaard,
Skarn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jærn-
banestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan
returneres.

Et Parti **udhængt lys Høning** à 45 Øre
pr. R staar til Salg hos

W. Sinesen,
Hestrup, Herning.

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos Linas Sogns Biavlforening.
Foreninger, der sende 100 R Boks, erholde disse
fabrikerede à 25 Ø. pr. R. Ordre indgives til Hnd.
Jens Rasmussen, Linas pr. Laven St.

D. Rasmussen,
Hnd.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronningitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Biavls lærer.

Da jeg i Juni Maaned agter at gøre en Rund-
rejse i Jylland, saa tilbyder jeg, paa samme Be-
tingelser som DBF.'s Biavls lærere, at holde Fore-
drag og give Vejledning i Biavl i de Foreninger,
der maatte ønske det. Det er iaar 25 Aar siden,
jeg begyndte min Virksomhed som Biavls lærer, og
det vil derfor være mig kært, om nogle af mine
gamle Venner vilde indbyde mig til at holde Møde hos
dem.

A. C. Andersen.

Hos **Cresley** i Kalundborg faas: Den ind-
komne Fodrer 1 Kr., Rogblæser 180 Ø., Strælle-
knive 100 Ø., Dronninggitter af Zink pr. 7-Fod
80, af Pap 100 Ø. pr. ; Metalender à 8 Ø.,
Spalte 150 Ø., Tavleporer 50 Ø., Tavletraad pr.
R 80, pr. Ring 25 Ø., Cellobestykker 20 Ø., Lupe
med 3 Glas 175 Ø., Delinger à 6 Ø., Zinbestænder
200 Ø., Høningbogen 50 Ø., Blomster-Kalender
40 Ø., Tavle lamper pr. 100 50 Ø., Lyddetaude
120 Ø., Porters Vitommer 100 Ø.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer
prisbelønnede **Biavlsartikler, Stader, Ma-
skiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilkendt
19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier
samt en rosende Omtale. Illustreeret Prisliste
fulgte med Nr. 3.

W. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

Bistader og Redskaber.

Mine i flere Aar pramiereede **Bistader** og
Redskaber anbefales. Større Ordre fra For-
eninger og større Forbrugere bedes indsendt snarest
for at kunne leveres i god Tid. Illustreeret Pris-
liste sendes gratis og franko.

W. Boll, Øster Jølby, pr. Nykøbing W.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstpræmier og Medaljer) faas
hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr.
Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil
Prisen iaar blive 1 til 5 R 195 Øre, 5 til 10 R
190 Øre, over 10 R 185 Øre pr. R. Rent Bivoks
tages i Bytte for 25, a 30 Øre pr. R.

Afskuds-Kramper af Zink

forhindre Kammerens Sammenskydning, kunne
vrides rundt ved Udskydning, ere bedre
end Stifter, Ender o. L. roses af mange Biavlere.
Pris 50 Ø. pr. 100. Sendes mod Postopkrævning
af Beløbet til **J. W. Leveren,** Wåring, Sverige.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspeedition. Voks byttes.

H. Schmidt, Nylandsvej 4, København K.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste
Priser, ligejaa **Redskaber.** Ordres udbedes
snarest muligt, at Varen kan leveres i rette Tid.

Vorbergs nys udkomne Bibog (forhuel med
50 vejledende Billeder) sendes franko, naar 250 Ø.
indsendes.

Bivært (fæsjerede Tavler) købes eller laves i
ny Tavler. Voks forarbejdes eller byttes.
Høstebro, i Februar 1895.

A. S. Vorbeck.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste
pramiereede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen
i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikereer **Ngelz, Drone, Delings-**
og ensidede Tavler samt Dronninggittere.

Godt rent Bivoks forarbejdes for 25
a 30 Øre pr. R. og ønskes sendt snarest.
Hudkær ved Odde, Februar 1895.

N. Jakobsen.

Enhver bør købe Fashionable Cykler!

General-Agent for Danmark:

C. L. Bech, Nørrevoildgade 106, København K.
Telefon 3943.

Disse elegante, solide Cykler anbefales til
uhørt billige Priser.

Forlang Katalog for 1895.

Agenter i Provinserne antages.

Kautschuk-Templer

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Ny-
laubåvej 4, Sjælbhavn F.

Foreningsmeddelelser.

Den nordslesvigske Centralforening for
Biavl afholder sit ordentlige Delegeretmøde
hos Gæstgiver Tryk i Rødekro Lørdagen d.
13. April d. A. Kl. 10 om Formiddagen, hvortil
samtlige Delegerede herved venskabeligst ind-
bydes.

Dagsorden:

1. Udnævnelse af Æresmedlemmer.
2. Fastsættelse af Foreningens Arbejdsplan for
det kommende Aar.
3. Pengemidler.
4. Er en Tilslutning til Provindsens Biavlfor-
ening ønskelig eller kunne vi ogsaa uden
denne naa vort Maal?
5. Anvendelse af de af Kredsdagen sidste Aar
til en Udstilling bevigdede 200 Mark.
6. Aarsregnskabet.
7. Biavlslærerne.

P. B. V.

J. Jensen, Formand.

Hammerum Herreds BF. afholder ekstra-
ordinær Generalforsamling Tirsdag d. 9. April,
Eftm. Kl. 4 pr., paa Afholdshjemmet i Her-
ning. Til Forhandling: Regnskabet for 1894
fremlægges, Valg af et Bestyrelsesmedlem samt
to Revisorer. eventuelt Drøftelse af Foreningens
Stilling til en Amtsförening.

Mads Kristiansen.

Aalborg Amts BF. afholder Møde Ons-
dagen den 10de April, Kl. 11 Form., paa Ny-
torv hos Restavratør Lindegaard i Koopmanns
Ejendom i Aalborg med Dagsorden: 1) Be-
stilling af Kunsttavler, som betales forud, mod-
tages; 2) Bestemmelse om, hvor Sommermøderne
skulle afholdes ved Vandrelæreren; 3) Hvornaar
Biskolen skal begynde i Sommeren. Tillige
bedes særligt Kredsformændene at give Møde.
Talrigt Møde forventes.

I. C. Bech.

Skanderborg og Omegns BF. De Med-
lemmer, som ønske Kunsttavler gennem For-
eningen, bedes at indsende Bestilling til under-
tegnede Formand inden 5. April med Opgivelse
af Maal og Vægt. Voks modtages til For-
arbejdning.

Mjesing Mark pr. Skanderborg.

Jens Jørgen Jensen.

Als-Nørreherreds BF. afholder General-
forsamling Skjærtorsdag d. 11te April i Maj Kro
Eftermiddag Kl. 3. Dagsorden: 1. Regnskabets
Fremlæggelse og Godkjendelse. 2. Foreningens
Virksomhed for 1895. 3. Forskelligt. 4.
Diskussion.

Launsby i Marts. Rasmus Lauritzen.

Kellerup BF. De Medlemmer, som ønske
deres Voks forarbejdet til Kunsttavler, bedes
sende det til Hr. Købmand Bertelsen i Kelle-
rup senest d. 15. April.

Aarhus og Omegns BF. holder Møde i
Borum Søndag den 7de April Efterm. Kl. 2.
Foreningens Formand, Hr. Trafikchef F. Møller,
holder Foredrag. Foreningens Medlemmer har
fri Adgang, og nye Medlemmer kan indmeldes.
Bestillinger paa Kunsttavler modtages frem-
deles hos Sekretæren

Cristensen, Sølystgade 16.

Gern og Omegns BF. modtager Tilbud
med Prøver og Angivelse af Pris paa Levering
af 100 Ø ægte Bivokstavler 10. 12" indtil 15.
April hos Lærer T. Madsen.

(Gjerns vestre Skole pr. Silkeborg.

Skovby Herreds BF. afholder Møde Søn-
dagen d. 7. ds., Eftermiddag Kl. 4 i Tyrekroen.

Onsdagen den 10de April afholder **Skander-
borg Amts BF.** Bestyrelsesmøde i Horsens
hos Hr. Vinhandler Kristensen, Smedegade Nr.
8, Kl. 12. Der forhandles blandt andet „Hvor
Sommermøderne skal holdes“. Kredsformændene
bedes møde talrig.

P. B. V.

Mads Hansen.

De Medlemmer af **V. Tørsley og Omegns
BF.**, som ikke har bestilt Kunsttavler, bedes at
indgive deres Bestilling til Formanden inden 10.
April.

Byrial Nielsen.

Bernholms BF. Medlemmer have Ret til
at faa et Bistade røget en Gang i Foraaret
og en Gang i Efteraaet, naar de derom hen-
vende sig til undertegnede Formand for For-
eningen inden 13de April d. A. I østre Herred
besørges Birøget af Skomager N. G. Pedersen i
Ibsker, i de øvrige Herreder af H. O. Kofoed i Rønne.

Østerlars Kirkeskole, d. 19. Marts 1895.

Georg Josefsen

Bornholms BF. 3 Erslevstader agtes
i Aar udstationerede hos uformuede Medlemmer
af Foreningen. Begæringer bedes sendte til
undertegnede inden 13. April d. A.

Østerlars Kirkeskole, 19. Marts 1895.

Georg Josefsen.

Indhold af dette Nummer.

Bier og Blomster	81
Bistade-Tællingen	84
Blændering	99
Bornholms BF. af G. Jøsefsen	98
Dronningceller	99
Dronninggittere	101
Effo, af J. C. Karlsen, B. Bojesen og N. C. Mazinszen	99
Fyulste Bienenier	98
Gavnlig Binf	101
Honning og Honningsalget, af Karl Kleejdildt	86
Honningen som Helbredelsesmiddel, af S. H.	93
Honning-Spørgsmaalet, af N. G. Vorbed	91
Krauterbier	102
Kredsformænd i DBF.	95
Kunsttavle-Maffiner	100
Lavnormal, af C. F. Grønning	88
— af N. P. Solbed	90
Lofteapparat, Grønning, af Mort. Kristensen	92
Norsk BE. af B. Thorfen	97
Rødning BF.	98
Sproglige Bemærkninger, af B. Bojesen	87
Stadeformerne, af Hr. Pedersen	95
Stade, set af reise, løse Tavleberere, af N. Pedersen	94
Tavletraad	100
Understøttelse til DBF.	95
Wells-Metoden	100
Wells-Stadet	99

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Wintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Andagpreller optages for 20 Dree pr. Petit-Printe 1ste Gang, 10 Dree 2den og 3die Gang og 8 Dree fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage for de pusses indrykfe.

DBF.'s Kredse.

Det er selvfølgelig en meget stor Fordel for DBF. at have Kredse i næsten enhver Egn i Danmark, da Arbejdet for Biavlens Udbredelse og Forbedring naturligvis lettest foregaar gennem Kredsførmændene, som altsaa maa drage en stor Part af Foreningens Byrder. Naar Sagen i de senere Aar er skredet saa fortrinlig fremad her i Landet, da tilkommer en meget stor Del af Væren herfor DBF.'s dygtige Kredsførmænd.

Naar vi imidlertid kaste Blikket paa den sidst udsendte Liste over Kredsførmænd, S. 95, da viser det sig, at disses Antal stadig er voksende. Antallet af Kredse er nu 98; men disses Størrelse er høist forskellig, idet de nemlig tælle fra 10 til over 200 hele Stemmer i DBF. For en overfladisk Betragtning kunde det synes naturligt at hilse det voksende Antal Kredse med Glæde: „So flere Kredse, des flere Kredsførmænd, altsaa des flere Medarbejdere for den gode Sag“. Denne Betragtning holder dog ikke Stik; thi til en vis Grad gælder netop den Regel, at jo større en Kreds er, des kraftigere vil ofte Virksomheden kunne være i alle dens enkelte Dele. Denne Regel gælder rigtignok ikke ubetinget; thi vi kende flere Kredse med 50—60 Stemmer, der udfolde en fuldkomment saa god Virksomhed som andre Kredse, der ere dobbelt saa store.

Komme vi derimod meget lavere ned i Medlemsantallet, til 20 eller endogsaa kun 10 hele Stemmer, da viser Reglen sig næsten altid at passe: De meget smaa Kredse udfolde forholdsvis en mindre Virksomhed end de større. Denne Ulempe har naturligvis ofte været paa Tale imellem Foreningens ledende Mænd, og det har ikke manglet paa Forslag til dens Fjernelse, f. Eks. derved at DBF. kun gav Understøttelse til Kredse med mindst 50 hele Stemmer eller lignende. Ved nøjere Overvejelse have saadanne Forslag dog maattet opgives, fordi der hvert Aar dannes flere ny Kredse her i Landet. Disse tælle meget ofte i det første Par Aar kun 10—20 Medlemmer, og dog kunne de jævnlig udbille sig senere til større livskraftige Kredse. Det vilde jo uden Tvivl være urigtigt ganske at berøbe saadanne smaa Kredse Hovedforeningens Støtte, som de netop i særlig Grad trænge til. Man bør derfor i denne Sag gaa mere varsomt frem. Bestyrelsen er dog maasse nok i denne Henseende i de senere Aar optraadt altfor varsomt, idet man undertiden forholdsvis har støttet de smaa Kredse mere end de store. Dette kan vistnok meget godt forsvares med Hensyn til ganske ny Kredse, der maasse tillige ere dannede i særlig „døde Egne“, hvor den nyere Biavl er lidet udbredt; men naar det sker med Hensyn til smaa Kredse, der allerede have bestaaet i en Række af Aar uden nogen kendelig Fremgang i Stemmeantal,

da er det tvivlsomt, om denne Fremgangsmaade er heldig, da man derved i høj Grad besværliggør de Mænds Arbejde, der søge at samle flere mindre Kredse til en stor. Vi skulle opløse disse Forhold ved et Eksempel: Tænke vi os et Amt delt i 10 Kredse, hver med 10—12 hele Stemmer, da er DBF.'s Bestyrelse tilbøjelig til at bevilge hver af disse Kredse 1 Møde, fordi man synes, at „mindre end 1 Møde kan man dog ikke godt bevilge“. Men lad os nu tænke os, at de 10 Kredse forenes til 1 stor Amtsforening, hvormange Møder er Bestyrelsen da tilbøjelig til at bevilge den Kreds? Ja Svaret burde jo være 12—15; men i tidligere Aar har man desværre været tilbøjelig til kun at bevilge f. Eks. 8 Møder til en saadan Kreds. Her er aabenbart begaaet en Fejl, som man ganske vist ved det sidst afholdte Bestyrelsesmøde har faaet Djet opladt for. Derfor er den vel nu tilbørlig rettet; men Skridtet er ikke taget fuldt ud endnu. Derfor finde vi Anledning til at henlede Opmærksomheden paa denne Sag, ikke særlig med Hensyn til DBF.'s Bestyrelse, der formentlig nok for Fremtiden vil lægge behørig Vægt paa den, men særlig med Hensyn til de smaa Kredse. Vi ville opfordre disse til allerede i Løbet af den tilstundende Sommer at gøre forberedende Skridt til Sammenslutning med Nabokredse, idet vi antage, at Hovedforeningen for Fremtiden i sidste højere Grad vil begunstige saadanne Kredse, der tælle mindst 50 hele Stemmer. Det er naturligtvis ikke os, ikke en Gang DBF.'s Bestyrelse, men udelukkende Centralmødet, Foreningens Delegerede, der tilsidst har den afgørende Stemme i den Sag; men vi føle os overtydede om, at Afgørelsen, naar Sagen bliver behørlig drøftet, vil komme til at gaa i den af os antydede Retning.

Fordelene ved en saadan Sammenslutning af flere smaa Kredse til een stor ere meget betydelige: lettere Udgang til Understøttelser fra Landbosamfundninger og andre Institutioner, større Virkemidler, større Virkekreds med Hensyn til Udstillinger m. m. Vi havde een Gang troet, at disse Forhold vilde være tilstrækkelige til at fremkalde Sammenslutningen; men det har uægtelig vist sig, at naar ikke DBF. tillykke støtter denne, da er det meget vanskeligt at fremkalde den.

Honningdannelsen.

Af Dr. N. v. Planta.

Til de Spørgsmaal, som fortjene fremragende Interesse i Biavl'en, hører ogsaa

følgende: Hvorledes fortættes Nektaren til Honning? Er dette ved Udfiltration (Diffusion) paa Vandringen gennem Honningmaven og ved, at Vandet bortfjærnes gennem Urinorganerne og Mandedrættet, eller sker det ene og alene ved fri Jorddampning i Stedet, eller virke begge disse Faktorer i Fællesskab? Hvad angaar Diffusionen og den fri Jorddampning, da tjente de i det følgende nærmere forklarede, af Hr. Schönfeld paa en findrig Maade udtænkte Forsøg, til nærmere at udforsøge dem. Dog vil jeg forudstikke nogle Bemærkninger, som Hr. Bertrand anfører som Berettigelse for begge Virksomheder, det vil altsaa sige: baade for Diffusion gennem Honningmaven og for Diffusion ved fri Jorddampning. Bertrand siger: Ofte finde Biavlere under det gode Honningtræ Celler, der indeholde en Vædske, der næppe engang smager sødt, og som falder ud ligesom Vand, saasnart Tavlen hældes. Det er i Særdeleshed i den nederste Del af Stedet, tidt i Yngeltavlerne, at man finder denne tynde Nektar, som Bjerne kun læsse af der, for at de hurtig igen kunne vende tilbage til Marken. Løvens er af den Anskuelse, at de anbringe denne tynde Nektar i saamange Celler som muligt, for at tilvejebringe en stor Jorddampningsoverflade. Om Natten og de følgende Dage bæres denne Nektarhonning op i andre højere oppe liggende Celler. Under dette Arbejde — saaledes siger Bertrand — vil den af Dr. N. Planta omtalte Koncentration af Honningen foregaa, hvorledes nu end Bjerne bæse sig ud med at fjærne Vandet, saa sker dette hurtigt; thi under Honningtrættet viser det sig, at den daglige Tilvækst i en Sagtagelse om Natten lider et betydeligt Vægttab. Ved Hjælp af en Tabel paaviser Bertrand, at ved 20 natlige Forsøg udgjorde Dagstilvækstens Vægttab gennemsnitlig 30 pCt. Vægttabet indeslutter i sig foruden den egentlige Bortfjærnelse af Vand og ogsaa den Næring, Bjerne og Yngelen faar, men denne Faktor er forholdsvis ringe. Dette Vægttab ved Bortfjærnelse af Vandet er større efter gode Træddage, naar der er gaaet fugtigt Vejr forud (mere Vand i Nektaren), ikke saameget efter tørre Dage (koncentreret Nektar). Vægttabet er endelig afhængig af Luftens Fugtighedsgrad og af den herskende Windretning, hvis Virkning understøttes af Bjerne, der sidde og vifte med Vingerne foran Stedet. Bertrand stiller nu endvidere sig selv følgende Spørgsmaal: Hvilken Andel skal man, ved Nektarens Koncentration til Honning, tilskrive den fri Jorddampning, og hvilken Diffusion gennem Honningmaven og Urinorganerne?

„Man ved allerede — jaaledes siger Bertrand — at Bierne, naar de samle meget flydende Næring udenfor Stedet, undertiden straks udfille en Del af Vandet (se B. Babar's Beretning i „Blavlerens Kælder“). Mange Blavlere have lagt Mærke til, at naar Solen skinner gennem Lybbærket, udgaar der ligesom en Støvregn fra de hjemvendende Bier. En russisk Naturforsker, M. Nazvoroﬀ, tror at have opdaget Svedafsondrings-Organet hos Bierne mellem de to sidste Bugringe (Bulletin 1883 Pag. 215) og M. Zembaroff forestiller sig, at det maa være det Organ, hvorfra Støvregnen udgaar“. Saavidt Bertrand. For nu at rykke Sagen nærmere paa Rivet, bliver det nødvendigt allerførst at afgøre, om der kan bortfjærnes Vand ved fri Jorddampning, og hvormed det i en given Tid kan fjærnes paa denne Maade fra Cellerne? De hertil nødvendige Forsøg var Hr. Schönfeld saa god paa en findrig Maade at udføre i Lentchel (Preus. Schlesien), i sin Viggaard der. Jeg lader ham selv tale som følger derom:

Jeg dannede en Forsøgsfamilie, som havde sin fulde Frihed til at flyve ud, men som alligevel ikke fløj ud og altsaa heller ikke kunde blande den til den indsatte Sukkeropløsning med Blomsternerktar eller Pollen. Det er nemlig paavist, at de unge Bier ikke flyve ud paa Træet de første 14 Dage. Derfor søgte jeg at tilvejebringe Forsøgsstadiet udelukkende af Saadanne Bier. Paa en ny Plads i min Have anbragte jeg en tom Bibolig med 1 Yngeltavle, Dronning i Bur og med 9 tomme Tavler, hvoriblandt den ene var forsynet med noget Sukkeropløsning. I Forvejen ophængtes der midt iblandt Forsøgsfamilien en Tavle, som var iylt med et lige saa stort Kvantum Sukkeropløsning som det, hvormed Forsøgsfamilien skulde fodres. Denne Tavle ophængtes i et Bur og jaaledes, at den overalt havde mindst 1 Centimeters Afstand fra de øvrige Tavler, for at ikke Bierne skulde kunne naa den med deres Tunger. Denne Sukkeropløsning tjente til senere Bestemmelse af Vandindholdet med Hensyn til det fordampede Vand. Den befandt sig i et ligende Luftlag, d. v. s. under samme Omstændigheder som Fodersiruppen. Jeg kalder Opløsningen for Jorddampnings-sirup. Jeg benyttede nu den bedste Træetid paa Dagen under Anvendelse af megen Røg, for at de gamle Bier, som befandt sig paa Yngeltavlerne, allerede her delvis skulde undvige, og jeg tog saa Yngeltavlerne ud fra 10 stærke Familier og fejede de paa dem bærende unge Bier sammen i den ny Bolig til en mægtig Familie. Dørene til den ny Bolig

og Flybehullet forbleve aabne, jaaledes at enhver Bi, som allerede en Gang var fløjet ud, forlod Boligen den første eller i det mindste den 2den Dag og vendte tilbage til sin gamle Bopæl. Hvad der nu den anden Dag blev tilbage af Bier i den ny Bolig — endnu en stærk Familie — havde endnu aldrig fløjet ud og viste heller ikke i de første 8 Dage nogen Tilbøjelighed til at flyve ud, hvilket i Særdeleshed begunstigedes derved, at det regnede næsten hele Tiden. 8 Dage efter havde Familien leveret det forønskede Materiale, da den blev stærkt fodret. Selv ikke den stærpeste Kritiker vil kunne gøre nogen Indvending mod denne fuldstændig naturlige Fremgangsmaade. Efter 7 Dages Forløb blev den indbaarne Honning (Sukkeropløsning) saavel som Foderhonningen (Sukkeropløsning) og det til fri Jorddampning i Dobbeltburet indhængte (Sukkeropløsning) indsamlet, straks anbragt i Flaske og forseglet, for at hindre al Jorddampning af Vandet og Myrrehyen. Den Sukkeropløsning, som tjente til Fodring, bestod af 66 Dele Sukker og 33 Dele Vand (500 Gram Sukker [1 R] og 250 Gram Vand [$\frac{1}{2}$ R]). Dpfodret blev kun 4 Kilogram (8 R) fra 27. Juni til 4. Juli 1887. Saavidt Schönfeld.

Den kemiske Undersøgelse foretog jeg i det kemiske Laboratorium for Agerbrug i Schweizer-Forbundets polytekniske Værk-anstalt i Zürich. Bestemmelserne af Vandindholdet foretoges paa ovennævnte Maade i Vandbadstasser i en Temperatur af 100° og i Forbindelse med tilnærmedesvis lige store Dele Substantz (fast Stof) (c. 0,5 Gram = $\frac{1}{10}$ Kvint). Resultaterne beregnedes gennemgaaende efter Procenter af Substantz.

I. Foder = Sukkeropløsningens Vandindhold.

Til at begynde med = 34,93 %

II. Denne Foderopløsningens Vandindhold ved Operationens Slutning efter 7 Dages Forløb under fri Jorddampning fra Cellerne i en Tavle, hvori Opløsningen var bleven anbragt, og som ved Hjælp af Staaltraadsnet var afgittret fra Biernes

= 20,68 %

Altsaa beløber det i disse 7 Dage af I fordampede Vand sig til

$34,93 \div 20,68 = 14,25$ %

III. Vandindhold bestemt i Sukkerhonningen fra halvfylde Celler = 19,00 %. Det Kvantum Vand, der er fordampet indtil det Tidspunkt, da Cellerne vare halvfylde, beløber sig altsaa til

$34,93 \div 19,00 = 15,93$ %.

NB. Desværre for søgte jeg at sørge for, saantidig med at jeg tog Materialet ud af de halvfyldte Celler, da ogsaa at udtage en Prøve af Jordampningshønningen. Derved vilde man have kunnet bestemme, om Jordampningsstallet for begge Sagtagelsesvædsker i den samme Tid var det samme eller ikke, d. v. s. om der, i det ene som i det andet Tilfælde, gik lige meget Vand paa Jordampningens Regning, eller om ogsaa Diffusionen (Udfilning) maatte hjælpe til. Havde Diffusionen maattet hjælpe til, saa maatte Jordampningsstallet blive mindre, end det jeg har fundet. Ved de nu foreliggende Sagttagelser ere altsaa kun Resultaterne af to sidste Undersøgelser af Vandindhold bestemmende — vi saa altsaa her paa den ene Side at gøre med Vandindholdet i den forseglede Hønning, paa den anden Side med Hønningen i Jordampningsstaven, det vil selvfølgelig sige Operationens sidste Afdeling.

IV. Vandindhold i Sukkerhønning, bestemt efter at Cellerne vare $\frac{2}{3}$ og $\frac{3}{4}$ fulde
= 20,64 %.

Altsaa andrager det, indtil Cellen var $\frac{3}{4}$ fuld, fordampede Vand:

$$34,93 \div 20,64 = 14,29 \%$$

V. Vandindholdet bestemt i Sukkerhønningen i de helt fyldte og forseglede Celler

$$= 17,98 \%$$

Det samlede Kvantum Vand i den indbaarne Sukkerhønning, som er fordampet inde i Cellen, beløber sig altsaa til

$$34,93 - 15,98 = 16,95 \%$$

Hersfra trækker man det Vand, som i et lige stort Tidrum fjernes ved fri Jordampning, jfr. II = 14,25 %. Paa Diffusionens Regning kommer da:

$$16,95 \div 14,25 = 2,70 \%$$

Differentsen er meget ringe; man kunde derfor med en vis Ret angaaende den betydelige Jordampningsfaktor stille sig selv det Spørgsmaal: Mon der overhovedet fjernes noget Vand ved Diffusion? Bør man ikke skrive hele Fortætnings- Arbejdet paa den fri Jordampnings Regning?

Til Slutning give vi gjerne en Sagmand Ordet desangaaende. Hr. Kramer i Hluntern skriver til os: „At den forseglede Hønning maa være fattigere paa Vand end den i samme Stade værende Sirup, som Bierne ikke kunne naa, og som lige saa længe har været udsat for Jordampning, forekommer mig at være ubetydelig. Thi den af Bierne gentagne Gange flyttede Sirup har oftere bundet i Jordampningsoverflade saaledes, at det vilde

være ligesom uforstaaeligt, naar Celleindholdet, hvis Overflade aldrig vækser, alligevel skulde være fordampet ligesaa hurtigt. Den ikke med udtrykkelig Hensigt bevidst, men af Tidsumstændighederne frentvungne foreløbige Lagring af Nektaren i hele Bygningen og dens paafølgende definitive Anbringelse forklarer paa en ganske simpel Maade ikke blot Muligheden af en hurtig Koncentrering (Fortætning), men ogsaa den ved gerende Stoffer i Biorganismen bewirkede Omarbejdelse af og Tilfætning til Hønningen af Stoffer, som ikke ere særegne for Nektaren. Saaledes se vi overalt, at Naturen naar sit Maal med de simpleste Midler. Ved disse værdifulde Undersøgelser vil det for steds være afgjort, at det kun er Flokter, naar der tales om Diffusion gennem Bierne selv. Men lad os dog, for at behøje det uholdbare i denne Antagelse nærmere, se paa hvilken Maade en dyrist Organisme kan udfille Vand: enten i flydende Form som Urin eller Sved, eller i Dampform gennem Nandedrættet. Den første Antagelse, at Bierne som Sved eller Urin skulde udfille en betydelig Mængde Vand, er dog altfor latterlig. Og hvad vilde saa endelig være naaet ved dette Bienes Arbejde? Det Vand, som allerede i Forbejen var tilgængeligt for Jordampningen, det skal jo nu alligevel staves ud af Stadet ved Jordampning. Jeg føler mig aldeles ikke imponeret af de saa Sagttagelser, man har foretaget angaaende det, at hjemvendende Bier udspøjte Vand. Skulde det ikke være muligt, at d'Hr. Sagttagere kunde have taget fejl af den Støvrejn, som Bladlusene sprøjte fra sig. Den anden Antagelse, at Bierne i Dampform udfille det overflødig Vand i den Nektar, de have suget i sig, maatte som første Forudsætning kræve et forstærket Nandedræt. Men skulde der da virkelig være Nogen, som nogenstunde har lagt Mærke til, at det blot nogenlunde var til at se, at Bierne drog Vand i det Indre af Stadet. Og dog aander Stadet kraftigt som Hele betragtet om Natten, men ikke de enkelte Bier. De summende Biers mægtige Vingeflag gør samme Virkning som Bevægelsen i de Muskler, der omgive vor Væstflaskje. Den stærke Afgang af Luft udadtil og den derved forstyrrede Ligevægt mellem det luftforthnede Indre og Atmosfærens Tryk fremkalder nødvendigvis en Luftstrøm, som trænger ind gennem alle Ribser og Sprækker. Denne Strømmings stigende Temperatur forhøjer ret betydeligt dens Evne til at optage Vand. Paa den Maade lader det sig forklare, at Jordampningen skrider frem i Stadet, ogsaa paa

Steder, hvor Bierne ikke kunne vifte med Vingerne, nemlig i Hønningrummets Mellemrum. Lad mig til Slutning blot erindre om et særlig betegnende Fænomen: Sommerhønningen forsegles meget langsommere end Foraarshønningen. Natte-luften om Sommeren paa 16—20° har ikke nær den Gønde til at optage Vand i sig som Natte-luften om Foraaret paa 8—10°. Tilmed besværliggøres ikke blot Krystalliseringen, men ogsaa Fordampningen af Stovhønningen paa Grund af slimede Bestanddele. Det at Hønningen koncentrerer, modnes, er altsaa ikke en Frugt af en Intelligents, der er sig sit Maal bevidst, det er derimod en sekundær Følge af en Trang. Det vældige Stoffkiste hos Bierne, Mangel paa Slt, tvinger dem til kraftig Udluftning. Denne har atter til Følge, at det oversflødige Vand hurtigt fordamper af den indbaarne Nektar". — Dette er, hvad Hr. Kramer siger. Denne Maade at se Tingene paa vinder endvidere i Vægt derved, at den i Bur anbragte FordampningsSirup, som allerede ovenfor berørt, ikke blev bevæget i alle de 7 Forsøgsdage, hvorimod den indfugede Sirup ligesom ogsaa Nektaren havde været Genstand for gentagne Flytninger og derved havde faaet en betydelig større Fordampnings-overflade.

Jeg er altsaa nærmest af den Anskuelse, at Nektarens Koncentrering til Hønning sker i Stedet ad den fri Fordampnings Vej.

Kunstsværme.

Af W. C. B. Smith, Bjergsted.

Enhver Biabler ved, at Bierne ere uberegnelige eller lunefulde, saasnart Talen er om at sværme, og at man meget ofte kan gaa Ugevis og vente paa naturlige Sværme af sine Stader og saa endda ingen saa. Derfor er Formering ved Kunst meget at anbefale, baade for Nyttens og Fornøjelsens Skyld. Den bestaar i, at man selv deler sine Stader — danner Afleggere, Kunstsværme, eller hvad man nu vil kalde det. Man kan da selv bestemme Tiden eller Dagen, naar denne Deling skal finde Sted; men for at kunne gøre det med Fordel er det en Betingelse, at det Stade, man deler, maa være folkestærkt, og man bør ikke gerne gøre det før midt i Maj Maaned — hellere lidt senere. Endvidere maa man erindre, at Bierne ikke — som Tilfældet er med naturlige Sværme — frivillig forlade Moderstaden, hvorfor de Bier, der engang have begyndt at flyve, som hidtil ville ved-

blive at holde sig til Moderstaden, naar dette bliver staaende paa sin gamle Plads, med mindre de flyttes $\frac{1}{2}$ Mil bort. Man deler bedst midt paa Dagen, og helst i mildt Vejr. Kunstsværme kunne naturligvis dannes paa mange forskellige Maader, naar det ovenfor nævnte iagttages, men jeg vil her kun give nogle faa Anvisninger.

1. Udtag sidst i Maj eller først i Juni, naar Vejret er mildt, de fleste Tabler med Yngel, navnlig moden (tildækket) Yngel, fra et folkestærkt Stade, og flyt dem med paafliddende Bier, samt de fleste af Stadets øvrige Bier, over i et tomt Stade, men lad Dronningen blive i det gamle Stade, tillige med den Table, hvorpaa den træffes, og med de paa denne Table siddeende Bier. Det gamle Stade med Dronningen vil jeg her kalde Nr. 1, og det tomme Stade, hvori Bierne overflyttes, Nr. 2. Nr. 1 forsynes med tomme Bokstabler istedetfor dem, man har frataget det, og forbliver paa sin gamle Plads, medens Nr. 2 (Kunstsværmen) sættes paa en anden Plads, helst langt borte og mindst nogle faa Alen derfra. De Bier, der alt have fløjet, ville da flyve til Nr. 1 (Moderstaden), hvorimod Kunstsværmen kun beholder de unge Bier, der endnu ikke have fløjet; men det vil daglig faa Forstærkning af de unge Bier, der fremkomme af Yngeltableterne, saa det i Løbet af en Uge tid eller saa er folkestærkt nok. Det er en Selvfølge, at man maa sørge for, at Tablerne med Yngel sidde samlede, og ingen af dem yderst i Stadet, da Yngelen paa disse let vil blive forladt af Bierne. Derfor er det bedst at sætte tomme Tabler ved begge Ender i Stadet, hvis man ikke har Tabler med Hønning, der naturligvis ere at foretrække. Man maa ogsaa sørge for, at ingen af Staderne mangle Hønning, da man ellers maa fodre, navnlig Kunstsværmen, fordi dette Stades Bier ikke ville trække i de første 4 a 5 Dage. Søvrigt er det i alle Tilfælde ingen Stade til at fodre begge Stader. Skulde det være nødvendigt, da kan man efter nogle Dages Forløb forstærke det Stade, der maatte trænge dertil, med en Table med tildækket Yngel fra et andet Stade, naar man har afbørftet de paa denne siddeende Bier, thi disse maa ikke medfølge. Det Stade, hvorfra man tager nævnte Yngeltable, kan man give en tom Table i Stedet, og det vil da slet ikke mærke nogen Svækkelse ved Tabet af den. Kunstsværmen vil, da den er visersløs, snart udflække ny Dronninger, og de oversflødige Viserceller kan man, hvis man har Brug for dem, anvende andre Steder.

I et godt Aar vil man kunne høste Hønning af Nr. 1, hvorimod man ikke maa

forlange mere af Nr. 2, end at det kan blive et godt Stade til at overvintre.

Endnu bemærkes, at hvis Dronningen var fulgt med Kunstsværmen til Stedet Nr. 2, da vilde det være Stedet Nr. 1, der udflekkede ny Dronninger, og naar disse fremkom, vilde dette Stade som Regel sværme, men kun afgive en lille, temmelig værdiløs Sværm. Nr. 2 vil derimod ikke være tilbøjeligt til at sværme, hvorfor det altid er heldigt at lade Dronningen forblive i Nr. 1 eller paa Moderstadets Plads.

2. Eller tag den Table, hvorpaa Dronningen sidder, og sæt den med Dronning og paasiddende Bier i et nyt Stade. Sæt det ny Stade paa Moderstadets Plads og Moderstaden paa en ny Plads. Forøvrigt iagttagende, hvad der er sagt i den første Anvisning.

3. De unge Dronninger, der udflekkes i Kunstsværmen, ville fremkomme 12 a 16 Dage efter at man har dannet den; man kan da, nogle Dage forinden de fremkomme, igen dele Kunstsværmen i 2 eller 3 Dele, saaledes at hver Del faar en Wisercelle, naar man understøtter disse Delinger med moden Yngel fra andre Stader og saa en Ugestid efter igen giver hver Deling 1 eller 2 Yngelstabler, hvis de have Bier nok til at belejre dem.

4. Eller man kan, en Ugestid efter at have delt det første Stade, igen dele et andet stærkt Stade, og Dagen derefter give Kunstsværmen en af de Wiserceller, man har. Det har nemlig stor Betydning, at de ny Dronninger fremkomme saa hurtigt som muligt, thi Tiden er kostbar baade for Bierne og Biavleren.

5. Har man Kuber, da kan man aftrømme en Sværm og sætte denne paa Moderstadets Plads og Moderstaden paa en noget fraliggende Plads. Hvorledes Fremgangsmaaden er med Aftrømningen, behøver jeg vel næppe at beskrive og føler heller ingen Lust dertil, da jeg ikke selv har prøvet det.

Der kunde let gives endnu mange flere Anvisninger, især hvis man vilde benytte 2 Bigaarde med omtrent $\frac{1}{2}$ Mil's Mellemrum, men jeg antager, at disse kunne være nok, da Meningen med disse Vinier nærmest er at henlede Opmærksomheden paa Fordelen ved Kunstsværme fremfor naturlige Sværme, og derfor har jeg kun givet nogle faa Anvisninger, som jeg selv anser for gode.

Naar undtages den sidste Anvisning har jeg med Held selv benyttet alle de andre, dog ikke meget Nr. 2, da kun nogle faa af mine Stader kunne flyttes.

Endnu bemærkes, at Pladsstifte kan anvendes med Fordel til Forstærkning af

svage Stader, naar man midt paa Dagen, naar Bierne flybe stærkt, lader et svagt Stade bytte Plads med et, der er folkestærkt. Endvidere at Foraarsfodring bør anvendes for at faa Staderne tidligt folkestærke og tjenlige til Deling.

Begyndere ere meget tilbøjelige til at dele for stærkt, baade fordi det er saa let, og fordi Fornøjelsen derved er saa stor, hvorfor jeg vil raade til at være lidt sparsommelig med at danne Kunstsværme, navnlig med Anvendelsen af den 3die Anvisning.

Sluttelig henviser jeg for det øvrige — j. Ekz. angaaende Foraarsfodringen — til den af mig udgivne „Bejledning til Biavl“, der giver adskillige Bink for enhver Biavler.

„Hvorledes det gik“.

Af Karl Kleejchid.

En Dag i Høstens Tid sidste Aar kom der en Biavler i Besøg hos mig, og da han aldrig havde set et 10 × 12“ Stade, naar der var Bier i det, saa aabnede jeg for det Stade, der stod først for, for at vise ham, hvorledes det saa ud. Folket var en lille livlig Sværm, jeg havde faaet i 1893, og som jeg havde overvintret i 2 Tablegader (paa 3 Kammer), men det havde været pakket godt til om Foraaret 1894 og havde udviklet sig saa godt, at det havde givet ikke alene en Del Honning, men ogsaa afgivet flere Tabler, saavel med Yngel som med Honning til et Par ny Folk. Ved at fiske Tablebygningen ad, saa vi, at der paa Tablerne saavel bag i som for i Huset var Wiserceller med Yngel i. Denne Yngel til ny Wiser var vel opfødt, fordi det var Bisolkets Mening at fiske Wiser? Min Gæst havde aldrig set, hvorledes en Aflægger blev dannet, og da Hovedtrækket nu forlængst var forbi her paa Egnen og Folket var stort, saa besluttede jeg at benytte Lejligheden til at danne en „Aflægger“. Huset blev flyttet godt halvt bort fra sin Plads og et tomt Stade sat paa den gamle Plads saa tæt op til Moderstaden, det kunde komme. Nu blev den bageste Halvdel af Tablerne med paasiddende Bier flyttet ind i det tomme Hus, og da der blev Wiserceller til begge Husene, saa var det jo ligemeget, hvor Dronningen blev sat; men den blev i det gamle Hus. Husene bleve derefter lukkede, og hver Aften i den første Tid derefter blev Staderne fodrede lidt, om Dagen blev set efter, hvorledes det gik ved Flyvehullerne, for der skulde jo være den største Fordel

ved Aflæggeren, der ingen Dronning havde. Efter 14 Dages Forløb aabnede jeg en Middagsstund for Aflæggeren for at se, hvorledes det nu stod til med den unge Dronning. Jeg skilte forsigtig Tavlerne ad, og da jeg var kommet til den midterste Table og havde faaet den lidt op, „vip“, saa fløj den unge Dronning op fra Tabellen og ovenud af Huset og spillede for. Jeg lukkede for Stedet efter at have skudt Tavlerne sammen, men lod dog være en lille Nabning ved Vinduet. Noget efter kom Dronningen sthyvende tilbage igen og vilde ind igennem Ruden; jeg løftede saa Vinduet lidt op, saa løb den ind til Folket. En 8 Dage efter saa jeg atter til Folket; da var der Mæsker af Eg i Tavlerne, og det var en prægtig stor Dronning, jeg havde faaet mig der.

Da jeg noget efter Stadets Deling saa til Moderstaden, havde det ideligt sine Viserceller. Dronningen saa jeg. Saa midt i Septbr. saa jeg atter til Moderstaden; da var Dronningen borte, og Bierne havde opført en hel Bunte Viserceller midt paa en Table; jeg lod dem sidde. Saa d. 20. Septbr. om Middagen fik jeg Meddelelse om, at der var kommet en italiensk Dronning til mig og var paa Banegaarden; den blev hentet sidst den Dags Aften, men mine Forhold tillod mig ikke at arbejde med Bier den Dag, og Kl. 7 næste Morgen skulde jeg hjemmefra og være borte i 4 a 5 Dage, saa den Morgen skulde Bierne ordnes. Saa om Morgenen aabnede jeg for det viserløse Folk, gav Bierne lidt Røg og fejede dem af Tavlerne og ned paa Husets Bund med en Pennefjer, dypet i meget tyndt Honningvand. Jeg udstar derefter Visercellerne af Tabellen. Saa gav jeg de stakvænte Bier i Forsendelseskassen ganske lidt Røg, aabnede derefter for Klassen, ledte Dronningen op; det var en lille tynd en, der næppe var til at kende fra Arbejdsbierne; derefter børstede jeg Dronningen og alle Bierne ned i Huset til de brune Bier, stænkede dem alle over med det tynde Honningvand, gav dem lidt Røg og lagde for en Sikkerhed 2 Stykker Melis, som der var kommet nogle Draaber Kamfer paa, ned i Huset og lukkede derefter for Stedet og gav den et Glas med Foder. Da jeg en 5 Dage derefter kom hjem og saa til Bierne, saa var Dronningen blevet stor og tyk og havde lagt en Del Eg, og de italienske Arbejdere, der vare med levende, gif nok saa prænt omkring imellem de brune Bier. Kort derefter blev begge Staderne pakket til Vinteren, og jeg har nu 2 gode Folk af det ene. Men til Sommer bliver det ene Folk brunt og det andet rødbrunt.

DBF.'s Hoved-Regnskab 1894.

Indtægt:		<i>R</i>	<i>Gr</i>
Medlemsbidrag	5008	„	„
Bidrag fra:			
Staten	3000	„	„
Den Raben-Bevegelse Fond	300	„	„
Generallieutenant Steinmann	5	„	„
Kundgørelser i Tidsskriftet	250	37	
Salg af ældre Uargange	42	70	
„ af Medaljer og Diplomer ..	64	„	„
Forsellige Indtægter	41	73	
Indbundne Renter	29	84	
Ballance	8741	64	

Udgift:			
Understud fra 1893	861	64	
Tidsskriftet: Trykning, Papir m. m.	2451	„	
Billeder	150	54	
Redaktion	800	„	
Forfatterløn	102	„	
Porto og Distribution	618	92	
Bogsamlingen: Bladhold	24	42	
Bogkøb	25	26	
Indbinding	19	20	
Biabslærere (225 Møder)	1440	11	
Smaaafskrifter	175	95	
Bestyrelsens Møder, Rejser og			
Porto	215	62	
Udstillingen i Randers	775	27	
Porto, Papir, Emballage, Fragt			
og Budløn	296	47	
Medaljer	62	90	
Medlemskort	12	„	
Wed J. F. Falck og Fru Demants			
Begravelses ..	18	70	
Inventory og Afurance	50	96	
Sekretærløn	200	„	
Overstud	440	68	
Ballance	8741	64	

31. December 1894.

Gennemset
Erstlev.
Franz Wendt.

* * *

Bemærkninger

til Danmarks Biabler-Forenings Regnskab for 1894.

1) Følgende Kredse: nemlig: Frederiksborgs, Roldings, B. Torslev, Hadstens, Midtsjællands, Ribes, Bornholms, Viborg Amts, Høllum-Hindsted, Brandes, Elbos, Svendborg Amts, Nørre Snebes og Ballø Stifts, have, ifølge Bilagene Nr. 37, 38, 39, 40, 41, 51, 52, 55, 62, 111, 150, 206, 222 og 242, hver især, faaet udbetalt forskellige Beløb til Møders Afholdelse; men ingen af dem have præsteret Attester for, at der virkelig er afholdt saadanne. Der-

imod have følgende Kredse, nemlig: Hobros, Sydjylland, Vorhavs og Maribo Amts alle præsteret Attester for, at der er afholdt Møder for de modtagne Beløb. Da Revisioner ikke ved, om Kredsene skulle præstere Attester, anføres Sagen, for at en bestemt Ordning kan blive truffen for Fremtiden.

2) Bilag 115. Hr. Andersen har ingen Attester for 3 Foredrag i Randers.

Bilag 243 til 256. Fra Demant mangler ligeledes Attester fra 3 Foredrag i Randers.

3) Bilag 142, 143 og 144. Hr. Grønning har, efter disse, faaet Betaling for 3 Møder, men Attesterne mangle Foredragsholderens Navn.

4) Bilag 168—170. N. Jensen har beregnet Diæten for 3 Dage a 4 Kr., nagtet der kun er afholdt 2 Møder.

Bilag 178. Ligeledes har Hr. Grønning beregnet, foruden Besordringsgodtgørelse og Bospisning, Diæten for Natførsel og Rejsedage, hvorpaa der ikke har været afholdt Møder ialt for 5½ Dag a 4 Kr. = 22 Kr.

5) Bilag 175 mangler Betegnelse af, hvor Mødet har været afholdt.

6) Bilag 288. I Anledning af de herpaa opførte Restancer til Beløb 63 Kr., henledes Opmærksomheden paa, hvorvidt det er rigtigt, at Kasfereren bevilger Kredsfornæend eller Andre Hensstand med Betalingen af skyldige Beløb, og saa bagefter lader Foreningen bære Risttoen. — Restancelisten bør vedlægges næste Aars Regnskab.

Ålborg og Lykkensfæde i April 1895.
Edmund Kriel. H. Schroll.

Til ovenstaaende Regnskab skal undertegnede Sekretær fremsætte følgende Bemærkninger:

1. Revisionens Bemærkninger ville jo blive satte under Forhandling ved det forestaaende Centralmøde. Vi tvivle ikke om, at det der vil blive paalagt Kredsen for Fremtiden at afgive Visnesbyrd om, hvorledes de af Hovedforeningen bevilgede Tilskud ere blevne anvendte. Med Hensyn til de af Revisionen omtalte Restancer, da vil Ansvar for disse ganske vist kunne paalægges Regnskabsføreren. Denne Sag vil jo ligeledes finde sin Afgørelse ved Centralmødet.

2. Biavlslærere. Udgiften hertil har omtrent været den samme som i de senere Aar, Mødernes Antal lidt større. Udgiften for hvert Møde har altsaa gennemsnitlig været aftagende. Dette hidrører derfra, at et større Antal Kredse nu lade Møderne afholde ved lokale Biavlslærere, hvorved Rejsseudgifter spares. Det synes

dog, som om denne Forandring i dette Forhold ikke vedblivende vil vokse, idet mange Kredse efter i nogle Aar at have benyttet deres egne Biavlslærere atter benytte Hovedforeningens Vandrelærere.

3. Tidsskrift for Biavl har i 1894 givet et Overskud af c. 1136 Kr., hvis man betragter Medlemsbidraget som udelukkende Betaling for Bladet. Holderantallet har været omtrent det samme som i de senere Aar, lidt mindre i Slesvig, lidt større i Sylland. Vi tvivle vel ikke om, at Holderantallet vil kunne vokse yderligere; men dette kan næppe ventes at ville ske saa hurtigt som for 5—6 Aar siden, da det jo allerede nu maa anses for at være meget stort i Forhold til det indskrænkede Omraade, hvorpaa dets Indhold bevæger sig.

4. Udstillingen i Randers har medført en Udgift af henimod 800 Kr. Denne fordeles saaledes: Rejser for Bestyrelsen, Dommerne og Tilsynsmænd 351 Kr. 67 Ore, Tilskud til Præmierne 294 Kr. 25 Ore, Porto, Fragt m. m. 34 Kr. 33 Ore, Tilsyn 74 Kr., Undersøgelse af Prøver 20 Kr. Da denne Udstilling vistnok er den bedst besøgte, DBF. nogen Sinde har afholdt, og da den maatte anses for en særdeles fylbig Fremstilling af vor Biavls nuværende Standpunkt, maa den formentlig anses for en meget vellykket Del af Foreningens Virksomhed idet forløbne Aar.

5. Virksomheden i 1894 har i øvrigt været forsat ganske i det samme Spor som i de senere Aar. Af Smaaskrifter er vel ikke udgivet ny i det Aar; men det paa denne Konto opførte Beløb er anvendt til Hæftning af de i 1893 udgivne Smaaskrifter og af gamle Aargange af Bladet, der jo tilbørlig anvendes som Smaaskrifter, idet de uddeles til Kredsen. Ved Udgivelsen af Smaaskrifter i det foregaaende Aar var Foreningens Gæld forøget med c. 400 Kr. Det forøgede Stats-tilskud i 1894 har sat DBF. i Stand til at afbetale denne Gæld og endog at slutte Aaret med et Overskud. — Bogsamlingen tæller nu c. 370 forskjellige Skrifter, den er i 1894 dog kun forøget med meget saa Bøger foruden de udenlandske Blade, der navnlig holdes af Hensyn til Bladets Redaktion.

6. Afskrift af Regnskab 1894 vil i Løbet af kort Tid blive udarbejdet, og den vil da kunne erholdes til Gennemsyn af de Delegerede i DBF., der fremsætte Ønske om at se den for undertegnede Sekretær.

Ersklev.

Haenle's Dialysator.

Af Dr. Oscar Haenle, Straßburg.

(Forinden vi fortsætte Artiklen om Honning-Undersøgelser S. 122 finde vi Anledning til at give en Beskrivelse af det til disse Undersøgelser nødvendige Redskab).

For at erholde saa ensartede Resultater som muligt ved Honningens Dialyse skal jeg herved beskrive den Dialysator, jeg siden 1890 har anvendt i mit Laboratorium til Honningdialyse. Det er det samme Apparat, som Krühje har beskrevet i „Pharm. Weckbl. v. Nederl.“ 1889 Nr. 50. Strømmende Vand, stor dialyserende Flade og et tyndt Lag af den Vædske, der skal dialyseres, bevirker en god og hurtig Dialyse. Dialysatoren bestaar af en langagtig firkantet

løsning, der skal dialyseres, er fyldt i Papirkassen til en Højde af 1 cm. ($\frac{1}{16}$ "), saa fylder man gennem Indløbet (W) over A det øvrige Rum og passer paa, at Vandfladerne i A og B naa nøjagtig op i Højde med Vædskefladen i Papirkassen. Man lader nu for lidt efter lidt at forny Vandet Hanen ved W og Glasrøret ved D staa saaledes, at der i hvert Minut omtrent løber 30 Draaber til og ligeledes 30 Draaber af. For at lette den nøjagtige Højdestilling af de 2 Vædskeflager er Glasrøret ved D højet 2 Gange i Vinkel saaledes, at den rigtige Højde let kan opnaas ved at dreje Røret i Proppen. Ved den paa denne Maade indledeede Dialyse træder altsaa det rene Vand fra A gennem Abningerne O i Skillevæggen S ind mellem de enkelte Rister, strømmer saaledes bort under Papiret

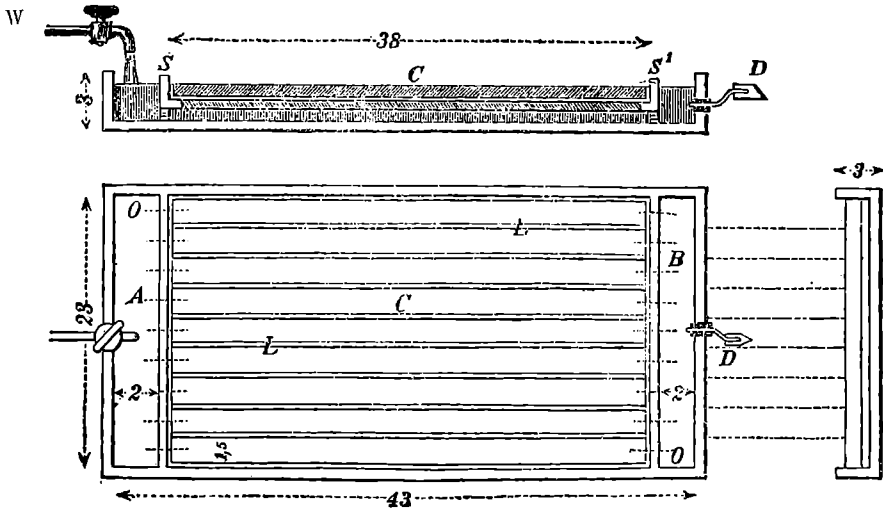

Fig. 29. Haenle's Dialysator.

temmelig lav Trækasse (se Fig. 29), som i den øverste Afbildning er fremstillet i lodret Gennemsnit, i den nederste i vandret. Den indvendige Vidde er 43×23 cm. ($16\frac{1}{2} \times 9$ "), Dybden 3 cm. ($\frac{3}{4}$ "). Paa Bredsiderne befinde sig i en Afstand af 2 cm. de 2 Skillevægge S og S', saaledes at der opstaar 3 ganske affødrede Rum A, B og C. Paa Bunden i det midterste Rum C findes i Længderetningen 8 faste Rister L af 5 mm. ($\frac{3}{16}$ ") Højde og 5 mm. Bredde i en Afstand af 1,5 cm. ($\frac{3}{16}$ "). Gennem imaa Abninger O i Skillevæggene mellem Risterne er der Forbindelse med de 2 Rum A og B. Paa Risterne lægges Pergamentpapir og forsynes med en opad højet Rand saaledes, at der dannes en Papirkasse, der slutter til Trævæggene i Rummet C, medens Bunden støttes af Risterne. Naar den Op-

og optager de igennem dette fivende Bestanddele, træder gennem Abningerne O i Skillevæggen S ud i Rummet B, hvorfra det løber ud gennem Afløbsrøret ved D. Denne Indretning besidder væsentlige Fordele derved, at Papiret ikke lider, der opnaas fuldkommen Tæthed, og den dialytiske Virkning er større end ved andre Apparater, ved hvilke Vandet fornyes for hver 12 Timer. — Naar Dialysen er til Ende, hældes Kassen saaledes, at alle Vædske samle sig i et Hjørne af Rummet A, hvorfra Indholdet udtages. Det er bedst at forbinde Dialysatoren med Vandledningen og at dialysere ved jævnt (ensartet) Vandtilførsel.

(Det er i Hovedsagen dette Apparats Anvendelse, der har gjort det muligt med Sikkerhed at angive Honningforfalskning, idet enhver ægte Honning efter nogle Timers

Dialyse viser sig at forholde sig ganske virksom overfor det polariserede Lys, medens de forfalskede Honninger ogsaa efter Dialysen vedblivende dreje de polariserede Lysstråaler til Siden, og denne Drejnings Størrelse staaer i Forhold til Forfalskningens Grad. Den Honningprøve, der skal undersøges, opløses i dobbelt saa meget Vand, og det er denne Opløsning, der anbringes i Papirkassen for efter endt Dialyse at undersøges med polariseret Lys. (Med.)

Bipest-Lov.

Australiens Biavler-Forening har vedtaget følgende Forslag til en Bipest-Lov:

Lov til at forhindre Spredning af Bipest eller andre smitsomme Sygdomme blandt Bierne.

Da det er ønskeligt at hindre Udbredelsen af og at udrydde smitsomme Sygdomme blandt Bierne — befales det herved af Guvernøren i Provinsen New-South Wales med den australske Rigsdags Samtykke i den nærværende Samling:

1. Enhver Person, som har i sin Besiddelse eller under sin Varetagt nogen Bifamilie, Kube eller Bispærm smittet af Bipest eller anden smitsom Sygdom, skal ufortøvet indberette dette til Landbrugs-Departementet og anvende de Midler til Sygdommens Udryddelse, som Departementet maatte foreskrive.

2. Enhver Person, som efter 1 Uges Varjel i Brev fra Departementet eller en af dette dertil bemyndiget Person med Villie undslader at efterkomme det i § 1 omtalte Paabud i nogen Henseende, eller som med sit Vidende har paa sine Egnemærker nogen Table angreben af Bipest eller anden smitsom Bi-Sygdom, skal være skyldig i Overtrædelse af denne Lov og straffes med en Bøde af ikke under 5 Kr. og ikke over 200 Kr.

3. Af Hensyn til denne Lov skal der af Guvernøren ansættes een eller flere Bivaklærere for at bringe Loven til Udførelse, og Guvernøren kan, Tid efter anden, forandre Instruksen for disse Bivaklærere.

4. Enhver Inspektør eller Person, der er ansat af Landbrugs-Departementet med Hensyn til Gaandhævelse af denne Lov, skal have Ret til med saadan Medhjælp, som han maatte anse fornøden, at indfinde sig paa enhver Ejendom, hvor der holdes Bier, for at undersøge alle Bistader eller Redstaber og Hjælpemidler, der anvendes ved Biavl.

5. Denne Lov skal benævnes: Loven om smitsomme Sygdomme blandt Bierne.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 38. Et Bifolk, hvortil jeg ikke havde benyttet Dronninggitter ifjor, havde ynglet over hele Truget; da jeg kom for at høste, vare de bagerste Tabler besatte med Yngel, medens det forladte Yngelleje mest var fyldt med uforseglet Pollen. Hvad skal jeg nu gøre med Pollen-Tablerne, som i Løbet af Vinteren ere blevne en Del skimlede? (B.) — S.: Sænk Pollen-tablerne een for een langsomt lodret ned i et Kar med lunkent Vand (c. 20°). Lad dem forblive deri med Vægt paa i mindst 24 Timer. Det vil da vise sig, naar de tages op, at Pollenkumperne have opløst sig og staa som en blød Grød frem af Cellerne. Tablerne kunne nu enten slynges rene eller indhænges til Bierne, som da vilse rense dem.

Nr. 39. Naar Truget i et Stade er 9 eller 11", kan man saa benytte Lavnormal-Kammer i Overrummet, forudsat at Stadet er vidt nok? (B.) — S.: Ja.

Nr. 40. Hermed sender jeg nogle Stykker Vitabler med død Yngel i. Det er Yngel fra ifjor. Jeg havde 5 Stader, som led af det ifjor, men dog gav de lidt Udbytte. I Vinter har jeg et Stade, som er død, uagtet der var Honning nok — 2 andre ere ogsaa døde; men der var næsten ikke Honning tilbage. Det var et Par Tromlinger fra i Efteraaret, hentet hos Biflagtere, men de vare ikke gode til at tage Foder i Efteraaret. Det ser ud, som om de ingen Raaddenlyngel har haft, uagtet der har været Yngel i Staderne. Nu vilde jeg gerne have Svar paa følgende Spørgsmaal: Anser De medfølgende Tavler for at have lidt af Bipest eller almindelig Raaddenlyngel? (S. N. F.) — S.: Yngelen i det sendte Tavlestykke ser ud til at være død af Kulde eller Sult eller af begge Marsager, men ikke af Bipest.

Nr. 40. Hvad skal jeg gøre ved de Stader, som indeholde saadanne Tabler, men ogsaa levende Bier? (S. N. F.) — S.: De bør fodres langsomt, f. Eks. med „den fuldkomne Fodrer“ 2 Huller adne. Hvis de da yngle godt, komme de nok i Orden. Blive de derimod ikke nogenlunde stærke i Løbet af 1 Maaned, da bør Dronningerne i dem stiftes.

Nr. 41. Hvad skal jeg gøre med Ynglingen fra de døde Stader? (S. N. F.) — S.: Vil De være meget forsigtig, da kan De behandle dem som ovenfor anført om Pollentabler, nemlig udbløde dem i lunkent Vand og derefter udslynges dem. Vi ville dog ikke være betænkelige ved at benytte dem uden saadan Rensning 1 ad

Gangen i gode Stader til Udvidelse af Pladsen.

Nr. 42. Jeg har nu i længere Tid bekræftiget mig med i mine Tænker, til hvilken Stadeform jeg fra Begyndelsen af skal slaa mig til for ikke at blive led deraf og prøve et andet Maal og derved faa forskellige Maal; thi jeg forudsæer godt, at det er uheldigt med forskellige Rammemaal i en Bigaard. Jeg har med inderlig Interesse fulgt alle Brydninger i Maalets Form i „L. f. B.“ og der fundet Lavnormalrammen heldig for mig; thi jeg har efter mange vankelmødige Tænker (da det var meget om at gøre at faa rigtig begyndt fra første Begyndelse af) til Slutning fundet Lavnormalrammens Modstanderes Indvendinger mod samme ubetydningsfulde, ja endog mange deraf kun byggede paa Grund af Antipathi mod den, og nogle paa Grund af absolut Ufendskab til dens Behandling. Jeg har i det Hele taget fundet den fri for dens mangesidige Bestyldninger. Men det var meget ønskelig, om de mest almindelig brugte Rammemaal kunde formindestes indtil een, højest 2 forskellige Rammemaal. Dog haaber jeg, at jeg endelig har valgt det bedst passende Maal for mig; men det ved jeg naturligvis endnu ikke af Erfaring, det kan jo først ske til Sommeren. Jeg vil nu anføre forskellige Grunde, hvorved jeg er kommen til den (saavidt tilkømpede) Beslutning at vælge Lavnormalstaden. For det første er jeg enig med Dem, Hr. Erkel, i at den Ramme er ikke saa stor og tyk at haandtere med, som har stor Betydning for mig, og at de lave og brede Rammer maa kunne give Bierne det varmeste og hyggeligste Vintersæde, naar der kun er sørget for god og rigelig Luftveksel igennem Flyvehullet, ligeledes varmest og bedst for Yngellejet om Foraaret; dernæst vil det lave Yngelleje være lettest at underjøre, især for Begynneren eller den Uviede. Dernæst er der endnu en Fordel ved Brugen af denne Ramme, som jeg finder har Betydning for mig og er det maasse for Flere, som bruge denne Ramme. Denne Fordel har jeg rigtignok endnu hverken hørt eller set omtalt. Denne Fordel er med Hensyn til Udflungeren specielt lavet for denne smalle Ramme. Den Maskine saa jeg d. 30. Septbr. paa Udstillingen i Gram, som vakte min første Sympathi for Lavnormalrammen. Den er høj, smal, meget haandterlig, derfor let at flytte med og tager kun lidt Plads op i Forhold til de andre, som de bruge her i Omegnen (13" høj, 11" bred eksklusiv Træ), som ogsaa vil have Betydning for mig paa Grund af sparsom Plads.

Jeg agter nu at overføre mit Kubestade i et Lavnormalstade (som jeg har bestilt 2 Stkr. af med Halbmagasiner og Zintag og to ekstra Halbmagasiner hos en herboende Smeder nøjagtig efter Maal) med „Overbygning“, se B. Bojesens Artikel Marg. 1894 Nr. 1 og 3. For derved at undgaa at ødelægge Kuben og dens Bygning, foretrækker jeg „Overbygning“ for „Redbygning“. Jeg tænker da ved „Slagtingen“ respektiv Udtrømning at faa 1 eller 2 nøgne Bisfolk og komme dem i den bitomme Kube med Bygning, da jeg tænker, det er heldigt at bibeholde et Kubestade. Men hvorledes kan jeg nu bedst holde Kuben og dens Voksbygning fri for Voksmøl osv. i de 2—3 Maanedere fra Bierne ere overførte i Kubestadet og indtil jeg kan faa dødsdømte Bier deri? (R.) — S.: Hvis De endelig vil bruge Kubens Bygning paa den Maade, da kan det ske ved at gennemrøge den bitomme Kube med Svovldampe og derefter gemme den i en kølrig Kælder; men vi indse ikke, hvorledes Kuben paa den Tid kan være lyngelfri, og i det Tilfælde kan den jo ikke behandles saaledes, da Yngelen saa vilde dø og raadne i Celserne. Vi tilraade Dem derfor at følge Hr. Bojesens Anvisning fuldt ud eller at anvende „Redbygning“.

Nr. 43. Kan man bruge hvidt Top-Sukker til Foderstovp ligesom Kandiisgrus? (R.) — S.: Ja.

Nr. 44. Hvor meget er 1 Bægl i Litermaal og 1 Kvint i Gram, eventuelt i Decigram? (R.) — S.: 1 Bægl er omtrent ¼ Liter. 1 Kvint er lig 5 Gram.

Foraars-Fodring.

Af C. Davenport, A. B. Journal.

Der har været skrevet en hel Del om at fodre om Foraaret for at opmuntre til Yngelansættning, saa at man kan faa et stort Antal Arbejdere til den rette Tid. Nogle paastaar, at der er stor Fordel herved, Andre sige, at det ikke hjælper stort, ja jeg erindrer endog at have læst en Artikel, der kaldte denne Slags Fodring i høj Grad skadelig.

Jeg tvivler dog ikke om, at der er stor Fordel baade ved Foraars-Fodring og ved tidlig Sommer-Fodring i nogle Aar. Under tiden kunne vi opnaa godt Udbytte uden saadan Fodring, i andre Aar er det, i det mindste hos mig, umuligt, medmindre man fodrer. Det ligger ikke i, at der slet ikke er Honning at samle, men deri at der ikke har været røf før Hovedtrækket til at holde Yngelansætningen vedlige i det nødvendige Omfang. Følgen deraf blev da,

at naar Hovedtrækket kom, var der for faa Arbejdere til Indsamlingen. Men efter min Anskuelse er der næppe noget andet Punkt ved Biablen, der kræver faa megen Digtighed og Forstand som dette. Her paa Egnen maa Narstiden, Førraadet i Staderne m. m. tages i Betragtning for at bedømme, om man skal fodre og da hvormeget.

Vi kunne naturligvis benytte Stader, der ere faa store, at de altid kunne rumme tilstrækkeligt Førraad, saa at Fodring af den Grund blev unødvendig. Men Sagen er jo, at Biablen skal betale sig, dette er Hovedsagen, og sikkert er det, at hvis man vil able Tavlehonning, da passer det ikke at benytte faa store Stader. Brugte vi saadanne, da medtager det en stor Del af den hvide Honning, inden man faar dem fyldte med Ingel, hvis man ikke har fodret, og naar faa endelig Ingelrummet er fyldt med Bier, ville disse ikke være faa villige til at arbejde i Delingerne, som de, der ere i mindre Stader. Vi ønske at faa den hvide Honning i Delingerne og senere at lade Bierne overvintre paa den silbige Honning. Har man ikke den Slags Honning, kan man jo fodre med Sukker. Jeg anser 1 R bedste Slags Randis for ligesaa godt som 1 R Kløver- eller Linde-Honning til Overvintring og Forskellen i Pris er c. 40 D. Regner man Førraadet 30 R til, da vil dette i 100 Stader give en Forskel af 1200 Kr.

Jeg skal dernæst bemærke, at de frugtbarreste Dronninger i mange Tilfælde ikke ere de bedste. Nogle af mine bedste italienske Dronninger kunne knapt holde 8 Langstroth-Kammer fyldte med Ingel i den bedste Ingletid.

Nu skal jeg omtale den Tid, jeg anser for bedst til at begynde Føraarsfodring. I Almindelighed tror jeg ikke, at det har betalt sig for mig at spekulationsfodre længe før Frugttræernes Blomstring, og ikke en Gang da, hvis der er kommet Honning nok ind til at vedligeholde Ingelansætningen i passende Grad. Er der derimod indkommet for lidt Honning hertil, har det altid betalt sig særdeles godt for mig at fodre. I min Egn er der intet Træk mellem Frugttræblomster og Hvidkløver. Derfor fodrer jeg næsten altid meget i det Mellemrum. Naar man først har begyndt at fodre, bør man blive ved, indtil der kommer meget ind fra Marken, eller ogsaa standse lidt efter lidt; thi naar vi faa Ingelreden fuld af Ingel og derpaa pludselig standser Fodringen, da vil, hvis der ikke er meget Førraad i Stedet og kun lidt eller intet hentes i Marken, megen Ingel blive revet ud af

Cellerne eller dø af Sult, og saadant et Stade er da ødelagt for den Sommer, forsaavidt som det ikke kan give noget Udbytte. Man bør dog ikke fodre altfor stærkt. I det Tilfælde indskrænke vi Ingelpladsen og forhindre netop Opnaelsen af vor Hensigt: en stærkere Ingelansætning og deraf følgende stor Arbejdsstyrke til at indsamle det gode Træk. Dog lige før Hovedtrækket kan man godt fodre stærkt for at fylde Ingelredene med Sukkersirup for at tvinge Bierne til at bære Honningen op i Honningrummet. Dette passer i ethvert Tilfælde i alle Egne, der saaledes som min mangle Eftertræk. Prøv selv først i det Smaa, hvad der passer bedst for Din Egn. Denne Fodring er ikke faa let at udføre rigtig. Jeg fodrer ikke hver Dag, oftest kun hver anden Dag og paa visse Tider kun hver 3die eller fjerde Dag. Men jeg tror, at vi fremstynde Ingelansætningen langt stærkere ved at fodre ofte eller langsomt end ved at give meget eller ved en fyldt Honningtable paa een Gang.

Jeg bruger ved Føraarsfodring en hel Del simpel Honning og Honningdug. Saadan Honning, som ikke passer til Vinterførraad, kan udslinges om Efteraaret og gives tilbage om Føraaret, hvorved den ligesom forvandles til en endnu meget større Mængde hvid Honning. Der var en hel Del simpel Honning her sidste Efteraar. Jeg lod c. 100 Familier beholde denne Honningdug, derved mistede jeg omtrent hvert 5te Stade, allerede i Løbet af Vinteren, det bliver maasse hvert andet Stade inden Maj. Mange af disse Stader vare allerede slemt plettede d. 1. Januar; men saa vidt jeg har erfaret, kan Honningdug meget godt bruges, naar Bierne kunne flyve.

Naar jeg anvender Sukker, bruger jeg bedste Slags Randis. Jeg har prøvet Buddersukker, men det er ikke godt for Bierne paa nogen Narstid. Der er noget deri, som Bierne ikke kunne taale.

Nu et Par Ord om Fodrerne. Jeg bruger Miller's; men man bør i ethvert Tilfælde benytte en saadan, af hvilken Bierne kunne tage Foderet ogsaa om Dagen uden at hidlokke Røvere, f. Eks. en regulerende Glasfodrer, der kan indstilles til stærkere eller svagere Fodring over Biernes Sæde (den fuldkomne Fodrer), fordi Føraarsnætterne ofte ere faa kolde, at Bierne maa ruge Ingelen om Natten og derfor ikke kunne hente Foderet før om Morgenen og i Løbet af Dagen. Enhver Fodrer, der kræver Røg ved Skiftningen, er uheldig. Jo mindre Bierne røges om Føraaret, des bedre.

Fra Kredse.

Randers Amts BF. afholdt d. 13. April Bestyrelsesmøde i Randers. 1) Vedtaget at afholde en Biavlsudstilling i Randers i Forbindelse med Amtshusholdningsfællesskabets Dyrskue i 1895 og at anvende $\frac{2}{3}$ af Præmiebeløbet til Produkter og $\frac{1}{3}$ til Redskaber. Til Dommere for Produktudstillingen (Hønning, Voks og Mød) valgtes: Hr. Karmark Obel af Randers, Ordejer Julius Møller af Hadsbjerg og Arrestforvarer Knudsen, Hobro, og som Suppleant Smed Rasmusen af Romalt. Til Dommere for Redskabsafdelingen valgtes: Lømrer Laust Nkelsen, Getrup, Urmager Rasmusen i Grenaa og Møllebestyrer Rasmusen, Nielstrup Mølle pr. Nuning, og som Suppleant Lømrer Jens Hansen, Glæsborg Mark pr. Grenaa. 2) Vedtaget for Amtsforeningens Regning at afholde indtil 4 Biavlermøder i Randers Amts Biavlerforening, forsaavidt der kan staves en Foredragsholder; de Foreninger, der ønske at komme i Betragtning, maa indgive Begæring til Formanden for Amtsforeningen inden 15. Maj d. N. Møderne afholdes iøvrigt paa samme Betingelser som ved de af DBF. afholdte Møder. 3) Regnskabets fremlagt og godkendt. A. Holm.

Kolding og Omegns BF. afholdt Generalforsamling d. 20. April paa Hotel „Fremad“ i Kolding.

Regnskabets fremlagdes og godkendtes.

Lærer Lindelof genvalgtes til Formand, Lærer Due til Kasserer, Lærer Eriksen til Revisor og S. Mortensen, Kirsebøl, til Sognetredsformand i Stedet for Lærer Nørgaard, der er flyttet fra Egnen, for de næste 2 Aar.

Det vedtoges at bestille 200 Pbd. Kunsttavler hos S. Andersen, Gl. Sole. Hr. Røbmand A. Muchitsch i Kolding modtager Bestillinger, der maa indgives inden 15. Maj, og uddeler Tavlerne til Medlemmerne for en Pris af 1 Kr. 90 Ø. pr. K. Ikke-Medlemmer betale 2 Kr. 10 Ø.

Maffinpubler Kristensen i Lunderkov lovede at forarbejde en begrænset Mængde indsendt Voks til en Pris af 35 Ø. pr. K. S. Andersen, Gl. Sole, paatog sig at bytte godt Voks for Kunsttavler til en Pris af 25 Ø. pr. K.

Det bestemtes at afholde et Hovedmøde hos Bestyrer Landt i Taps d. 22. Juni Eftm. Kl. 2. Sognemøder afholdes i Nebel og Gejsing af Lærer Lindelof, i S. Stenderup af P. Henningsen, i Hjarup og Bramdrup af P. Kristensen. Det paalagdes særlig Kredsformændene at agitere for Bi-

lagen og navnlig være agtpaaagivende overfor Bierne værste Sygdom, Bipesten, der har vist sig flere Steder her paa Egnen.

Formanden gjorde opmærksom paa Udstillingen i Vejle d. 12. Juli d. N.

Under Forhandlingerne oplystes det, at Alle havde lidt Tab i den strænge Vinter, men i de fleste Tilfælde laa Skylden hos Biavleren selv. Taget havde været utæt, Stopningen havde været stødesløs, Hønningforraadet havde været for lille eller siddet saaledes, at Bierne i den 2 Maanedes strænge Klude ikke har kunnet naa hen til jamme, i mange Stader havde Musene haft Vintervarter, men i det Hele undrede man sig over, at Bierne havde taalt den lange og strænge Vinter saa godt. Det er atter godtgjort, at, naar Bierne ere indvintrede med en god Dronning i et stort Folt, med tilstrækkeligt Forraad, tætte og lune Boliger, da stader Vinteren ikke.

Ekko fra Staderne.

Egitskovlille, Næstved, d. 12. April.

Da det endnu den 1ste Juli 1894 ikke tegnede til, at der skulde blive nogen Hønning til mig i det eneste Stade, jeg dengang var i Besiddelse af, uagtet der var Bier nok (og et Par Sværme, jeg var lovet, ikke faldt), dannede jeg fire Familier af den ene, jeg havde, hvilket ogsaa lykkes over Forventning; kun den ene fik en mindre god Dronning, der siden blev taget bort og Familien derefter forenet med en lille Eftersværme, jeg udtrommede hos en Kubebiabler. Ersklev-Stadet er sikkert et godt Stade at overvintre i; thi af disse fire smaa Familier havde tre det udmærket godt d. 27. Marts, da de holdt Udflugt, den fjerde havde lidt Tab af Folt ved for tidlig Udflugt og var ikke ret folkestærkt, men ellers raste; de vare anbragte i et Wellsstade. Den anden Familie i dette havde jamme Dag megen Yngel, der lige var løben ud. Hønninghøsten var meget ringe her paa Egnen sidste Aar, men Biavleren staaer vist ogsaa meget tilbage her, i alt Fald i den nærmeste Omegn. Inden jeg slutter føler jeg Trang til at udtale min Tak for Deres gode Ledelse af Tidsskriftet. S. Pedersen.

Langskov, Randers, 22. April.

Det har været mig en stor Glæde at efterse Bierne nu i April, da det gode Vejr er indtraadt. De havde det meget bedre, end jeg turde haabe, kun brugt lidt Forraad, gode Dronninger og godt befolkede. Om Tab af Familier er der ikke Tale her,

men nok hos Biablere her paa Egnen, at smaa Folk ere sovende hen.

J. J.

Gaonlige Vink.

Vejret (d. 25. April) var endnu foldt lige indtil Paaske. Paaskefest blev det varmt og stille, og siden den Tid har det været temmelig mildt og roligt næsten hver Dag. Det er dog fremdeles et sildigt Foraar. Det vil sandsynligvis endnu være et Par Uger, inden Kirsebærtræerne blomstre. Naturen tilbyder derfor endnu kun ringe Væring for Bierne, i Egne med Stove eller store Haver findes dog allerede en hel Del Pollen, og Bierne kunne nu i alle Egne hente Vand.

Fodring. a. Nødfodring. Vejret har nu allerede i mange Dage tilbudt saa god Lejlighed til at efterse Staderne grundig, at enhver Biavler bør vide Bæstet med Forraadsmaengen i ethvert af sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 B Forraad, hvad der mangler deri kan gives ved Fodring med et almindeligt Høningglas (se S. 101). Yngeludviklingen er rigtignok endnu temmelig langt tilbage; men i gode Stader tiltager den dog Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — b. Opmuntringsfodring. De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, bør næppe fodres endnu, fordi Hovedtræffet sandsynligvis er mindst 6 Uger borte, og allerede det fra Marken indkommende Forraad af Pollen og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Slags Fodring hos alle Familier i faadanne Egne, der ikke tilbyde noget godt Frugttrætræk, eller i alle Egne, hvis Vejret bliver uheldigt under det Træk. Denne Fodring bør dog foregaa langsomt med c. 10 Kvint i Døgnet ved Hjælp af en regulerende Fodrer (s. Eks. den fuldkomne Fodrer med 1—2 Huller aabne). Denne Fodring bør da fortsættes, indtil Naturen tilbyder godt Træk.

Gamle Høningstavler. Hvis man endnu har gamle Tavler, der helt eller tildeels ere faldte med Høning, da er det nu den rette Tid til at saa dem tømte, idet man indhænger 1—2 faadanne Tavler i hvert Stade tæt op til Yngelen. Ere disse Tavler gode Arbejdertavler, da kunne de forblive paa denne Plads og jaaledes indgaa i Yngelredten. Indeholde de derimod meget Dronevoft, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Eg . Dette undgaaes lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør endnu ske med Forsigtighed, jaalange Nætterne ere kolde. Hos stærke Familier kan man dog meget godt udvide med 2 udbyggede mofri Tavler, saasnart den bagerste Tavle ved Middagsrid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Stader bør man derimod ikke udvide med mere end een Tavle ad Gangen. Naar Vejret forhaabentlig midt i Maanedens bliver en Del varmere og Træffet godt, kan man hos stærke Familier paa een Gang give Udgang til et halvt Magasin med 6—8 Halvrammer. Vil man derimod benytte hele Magasiner saa tidligt, da tilkaade vi forelobig ved et Indstid at indskrænke Pladsen i disse til 3—4 Tavler. Hvis man ønsker at sikre sig imod Yngel i Magasinerne, da bør man paa Underkanten af det Magazin, som skal paasættes nærmest Yngelredten, anbringe et Dronninggitter. Dette anvende vi dog kun i Wells-Stader saa tidligt,

da vi slet ikke have noget imod, at Magasinerne, som kun indeholde Arbejdervoft, kunne til at indeholde nogen Yngel tidligt paa Aaret. Indeholde Magasinerne meget Dronevoft, og findes de nær ved Yngelredten, kan der være Grund til allerede nu at anvende Gitter.

Kunsttavler kunne nu snart anvendes til Pladsens Udvidelse, naar man ikke har gode udbyggede Tavler dertil. Kunsttavlerne anvendes da kun som hele Tavler, een ad Gangen indstødt mellem 2 forud udbyggede Tavler.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at staffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle fra en god Familie med mindst 20 Arbejdere, i hvilke findes Eg eller nylig udklæbte Larver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Etsens Bund. Familien maa fodres. Den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de alle udklæres. Derefter gives paa ny Eg og nylig udklæbte Larver. Den først udbloende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilfede i Bigaardene om 3—5 Uger. Er det dronningløse Stade meget svagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Kuben kan beskyttes tilstrækkeligt mod koldt Vejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Kubefamilie til Nedbygning i et Trugstade. Kuben vandes i stille varmt Vejr om i en Spand og beskyres helt ned til Yngelen og jaaledes, at saavidt muligt alt det nedreste Dronevoft borttages. Skulde et Stykke Tavle med Arbejderyngel gaa med i Løbet, da kan det jastbindes med 2 Tavletraade under en Tavlebærer, hvorefter Rammen indhænges under Kuben for atter at udtages, naar Yngelen er udløbet.

Yngelspredning bør ikke foretages, for Vejret er rigtig varmt og kun hos stærke Familier ved at nedstjude een Tavle (udbygget eller Kunsttavle) mellem de to øverste Yngeltavler.

Staderne bør staa nojagtig vandrede, i det mindste paa den Led, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler jævnt i Rammerne.

Overflytning af Bier fra eet Stade til et andet (for at istandsætte det gamle Stade) eller Sammenflytning af 2 Nabofamilier i et To-Dronningstade bør ikke foretages før om 3—4 Uger paa en varm stille Dag.

Møl. Husk paa at bevare de i Tavlefamret hængte Tavler ved at gemmevåge dem med Svovldampe, saa snart Vejret bliver rigtig varmt.

Brevkasse.

Krainerbier. Den første Sending ankom her i god Behold d. 25. April. De havde været 5 Dage undervejs. Den næste Sending indjor skrives d. 6. Maj og kan altsaa ventes her omtrent d. 16. Maj. Pris 16 Kr. pr. Stade. Bestillingerne maa være mig i Hænde senest d. 6. Maj Nften.

Erstlev.

Udfillingen i Vejle. Anmeldelses-Skemaer jaas hos „De forenede Landboforeningers Sekretær, Karhus“. De skulle være indsendte i udfyldt Stand samme Sted inden 1. Juli.

Kundgørelser.

Gummi-Sandsfer, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, faa 2 Kr. 50 Ø. pr. Par hos Erskov, Kallundborg.

£. 1000 R god **Hønning** er til Salg hos **L. M. Andersen**, Bildbjerg, Herning.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt**, Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Ægte Bivokstavler

faas som sædvanlig hos **Snedker Petersens Cafe** og **Lars Henningsen**, Svanninge pr. Faaborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Mæret 1894 tilkendt 7 **Premier**, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Mærets billigste Pris. Prøver sendes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

fra **N. J. Larsens Fabrik** i Hyllede faas som sædvanlig. Bestillinger indsendes til Dyrkege **Elmehoff Nielsen**, Hyllede pr. Ronnebo.

Forlang min

Priskurant

for 1895

over Bivokstavler og Biavlsredskaber. Mange Nyheder findes. Den faas hos d'Hrr. Kredsformænd samt hos

Chr. Riegels, Viborg.

Fra

„Skærn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Bivoliger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Lørlige Anbefalinger haves fra dygtige Biavlere. Prisliste tilsendes gerne.

Erbedigt

Jesfen & Skjergaard,
Skærn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jærnbanestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. H. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelse fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Hølstebro.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Bistader og Redskaber.

Mine i flere Aar præmierede **Bistader** og **Redskaber** anbefales. Større Ordre fra Foreninger og større Forbrugere bedes indsendt snarest for at kunne leveres i god Tid. Illustreret Prisliste sendes gratis og franko.

M. Boll, Øster Solby, pr. Nykøbing M.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstepremier og Medaljer) faas hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Bokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 R 195 Øre, 5 til 10 R 190 Øre, over 10 R 185 Øre pr. R. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. R.

Fortinnet Traad, № 28, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Rogpustere, Rogblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i Lma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde. **R**

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Priser, ligesaa **Redskaber**. Ordres udbedes snarest muligt af Varen kan leveres i rette Tid.

Vorbeck's nye udkomne Vibog (forsynet med 50 vejledende Billeder) sendes franko, naar 250 Ø. indsendes.

Viværk (fæsjerede Tavler) købes eller laves i nye Tavler. Voks forarbejdes eller byttes.
Hølstebro, i Februar 1895.

A. H. Vorbeck.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikerer **Ugels**, **Drone**, **Delings** og ensidede **Tavler** samt **Dronninggitre**.

Godt rent Bivoks forarbejdes for 25 a 30 Øre pr. R. og puffes sendt snarest.
Hudfær ved Ødder, Februar 1895.

N. Jakobsen.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Lyster og Klodse haves altid paa Lager. Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,
Snedker, Silperup pr. Brastø.

Affands-Kramper af Zink

forhindre Hammernes Sammenfyndning, kunne vrides rundt ved Udflyngning, ere bedre end Stifter, Ender o. l. roses af mange Biavlere. Pris 50 D. pr. 100. Sendes mod Postopkrævning af Beløbet til **J. W. Leverén**, Wåring, Sverige.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Nulandsvej 4, København E.

Røgpustere og Kunsttavler

m. m. faas billigt hos Smeder **J. Chr. Olsen**, Svilested pr. Sollested. Voks forarbejdes.

Echinops Ritro.

Denne til Bijoder faa meget anbefalede Plante kan erholdes i kraftige Eksemplarer a 25 Dre pr. Stk. For 2 Kr. pr. Postavisning sendes franko 10 Stk. fra **Handelsgartner J. Frerølev**, Birkerød.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:
Maryland Melange Nr. 1 pr. K 1 Kr. 00 Dr.
do do Nr. 2 pr. K 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. K 0 — 65 —
De volle Kanaster pr. K 50 —
Schag, fin, let pr. K 15 —

Forjendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 K leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 K gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen**,
Bejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

— — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —

Ægte Bivokstavler

inaas atter iaar hos Linas Soquus Biavlereforening. Foreninger, der sende 100 K Voks, erholde disse fabrikerede a 25 D. pr. K . Ordre indgives til Hmd. **Jens Rasmussen**, Linas pr. Laven St.

D. Rasmussen,
Hmd.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede **Biavlsartikler, Stader, Maskiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilkendt 19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier jaant en rosende Omtale. Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 3.

Bl. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader og Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. — Voks forarbejdes. — Voks føbes. — Forskellige Biavlsredskaber have altid paa Lager.

Urnager **J. Olsen**, Græsted.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersklev,

Det forøgede Oplag, Pris 50 D., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Ersklev** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Søndagen d. 12. Maj afholder **Sadsten** BF. ordiner Generalforsamling i Odum-Hadbjerg Forsamlingshus Eftermiddag Kl. 4. Dagsorden: Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer, som efter Tur fratræde. Arbejdsplanen for Sommeren vedtages. Regnskab fremlægges. Mulig kunne flere faa Del i Fælles-Indtøbet af Kunsttavler. Tidligt Møde ventes.

Langskov, den 22de April 1895.

Jens Jensen.

Ringe-Kredsen afholder Møde Søndagen d. 12. Maj, Eftm. Kl. 2, hos Gmd. Hans Andersen, Sødunge Hede, hvor der foretages praktisk Behandling af Bierne og lidt teoretisk Underhandling bagefter. Ny Medlemmer optages.

Gestelev-Kredsen afholder Møde Søndagen d. 19. Maj, Eftm. Kl. 1, hos Klodjemager Jørgen Andersen, Nybolle, hvor der foretages praktisk Behandling af Bierne og bagefter lidt teoretisk Underhandling. Ny Medlemmer optages.

N. Jensen.

Valto Stifts BF. afholder sin aarlige Forsamling i Heriolse Forsamlingsbygning Søndagen d. 12. Maj 1895 Kl. 4. Bestyrelsen.

Randers Amts BF. agter at afholde indtil 4 Møder ved en Biavlslærer i Sommerens Løb. De Foreninger i Amtet, der ønske at komme i Betragtning, maa indgive Bøgeering til undertegnede Formand inden 15. Maj d. N. Møderne afholdes iøvrigt paa samme Betingelser som ved de af DBF. afholdte Møder.

Albat Wølle pr. Randers.

Anton Holm.

Indhold af dette Nummer.

Bipejl-Lov	138
Dialysator, af Oscar Haenle	137
Død Yngel	142
Ekko, af J. Pedersen, J. J.	141
Fornærsk-Fodring, af E. Davenport	138
Gavnligte Zink	143
Honningdannelse, af N. v. Planta	130
Hvorledes der gik, af Karl Kleeschild	134
Kolding BF.	141
Kratierbier	143
Kredsen i DBF.	129
Kunsthverme, af W. E. V. Smith	133
Lavnormal	142
Overbbygning	142
Pollentavlens Reusning	142
Randers Amts BF., af N. Holm	141
Regnskab 1894 for DBF.	135

Udgivet af
Danmarks
Biaavler-forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaaseber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaaseber. Sundbyposten optages for 20 Pre. Petit-Blinie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indrykkes.

Kunsttavler.

Den Tid, da dette fortrinlige Hjælpe-middel ved den nyere Bavl finder Anvendelse, er nu for Haanden. Vi tvivle ikke om, at vore ældre øvede Bavlere have dannet sig faste Regler, efter hvilke de anvende saadanne Tavler: men for de mange mindre øvede vil det dog næppe være til nogen Skade at dvæle lidt ved denne Sag, da det er ganske almindeligt at se temmelig grove Fejl begaaet med Hensyn til denne Anvendelse. Kunsttavler ere jo ikke billige med de nuværende høje Vokspriser, derfor har det med Hensyn til Bavlens Udbytte ikke ringe Betydning at anvende dem paa en heldig Maade. Vi skulle derfor i det følgende kortelig omtale disse Tavlens forskellige Anvendelse:

1. Yngelspredning. Naar en Bifamilie har en ung dygtig Dronning, er temmelig stærk og befinder sig i en Egn, der i Almindelighed tilbyder et rigtig godt Sommertræk — da kan det i de fleste Tilfælde lønne sig at forstærke dens Yngelsansætning ved Yngelspredning paa denne Aarstid, hvis Vejret er nogenlunde varmt (Nætterne mindst 7° R.) Man kan naturligvis ikke forud vide, hvorledes Vejret vil blive i den nærmeste kommende Tid; men man kan undlade at udføre dette Arbejde, hvis Vejret ikke i den nærmeste Tid forud har været varmt nok. Yngelspred-

ningen foregaar derved, at man midt paa Dagen i varmt Vejr nedsthyder en Kamme, der er forsynet med en hel Kunsttable eller med en godt udbygget Arbejdertable, mellem Stadets 2 yderste Yngeltavler. Naar Dronningen paa sin Vandring fra Table til Table kommer til den indstodte, vil den belægge ogsaa denne Table, der saaledes inddrages i Yngelreden. Efter 1 Uges Forløb kan dette Arbejde gentages, dog helst i den modsatte Side af Yngelreden. Familien maa naturligvis ikke savne Forraad, er dette meget ringe, bør den fodres. I Skovegne med et meget godt Foraarstræk og i Egne, der tilbyde et godt Træk paa Frugttræernes Blomster, anse vi i Almindelighed Yngelspredning for unødvendig.

2. Udvidelse af Pladsen i Staderne bør hos mindre stærke Familier foregaa med Varsomhed, idet man forøger det Rum, Bierne kunne færdes i, med 1—2 Tavler ad Gangen. Disse Table kunne enten være hele Kunsttavler eller gode udbyggede Tavler. Udvidelsen foretages, naar man midt paa Dagen kan finde den bagerste Table halvt belagt med Bier, ved at tilfætte Tabellen indenfor Biflyngen mellem to i Forvejen udbyggede Tavler. Naar Vejret bliver rigtig varmt, kan man hos mindre stærke Familier udvide med 2 Tavler ad Gangen; hos stærke Familier kan Udvidelsen ske med dobbelt saa mange Tavler ad Gangen; man kan altsaa hos en saadan Familie paa een Gang paafætte et halvt

Magafin med 7—8 Halvrammer eller et helt Magafin, i hvilket man først kun giver Udgang til 3—4 Helrammer. I Stader, der have store Overrum, bør man i Almindelighed ved Pladsudvidelsen følge den Regel, at man afbøslende giver Plads først bagtil, dernæst foroven, derefter bagtil, næste Gang foroven o. s. v. Herved holdes nemlig Rummet i Stedet mest samlet, hvorved man sparer Bierne baade Arbejde ved Honningens Hengemning og ved Varmefrembringelsen.

3. Sværme. Hvis man ønsker Sværme af nogle af sine Kunſttabler, da bør Pladsen i disse naturligvis ikke udvides. Kan det betale sig at lade Kunſttabler sværme? Det beror paa Omstændighederne. Har Bihaven en saadan Beliggenhed, at man kan være nogenlunde sikker paa selv at indfange sine Sværme, da kan det nok lønne sig at lade f. Eks. hvert 8de eller 10de Kunſttable sværme, da man derved faar en ung Dronning i dette Stade og desuden kan sikre sig nogle Dronningceller til Dronningskifte i andre Stader, der have gamle Dronninger. Hvis man bor i en Egn, der tilbyder et særdeles godt Eftertræk, men kun et ringe Hovedtræk, da kan det, hvis man selv kan indfange Sværmene, lønne sig at lade Bierne sværme tidligt (ved Fodring fra nu af indtil Hovedtrækket), da Sværmene i det Tilfælde kunne ventes at give Udbytte allerede i denne Sommer. — I Almindelighed kan det derimod næppe betale sig at lade Bierne sværme i Egne, der mangler Eftertræk; thi Sværmen vurderes til en Værdi af højst 10—12 Kroner, medens dens Fremkomst oftest vil formindste Stadets Udbytte med 40—50 R Honning, der kan vurderes til 20—25 Kroner.

Skal man give Sværmen hele Kunſttavlet at bygge paa eller kun Ledere eller halvt af hver Slags eller halve Kunſttabler? — Her er altsaa Valg mellem 4 Fremgangsmaader. De 2 sidste kunne vi dog snart blive færdige med, da vi betragte dem som helt forkastelige. Ganske vist kunne de under Tiden anvendes med Held ved særlig store Sværme under udmærket godt Træk; men i 3 af 4 Tilfælde, ja maaste i 5 af 6 bevirke de Uopværelse af en Mængde Dronnevoks i Yngelredsen. Her er altsaa kun de 2 førstnævnte Fremgangsmaader at vælge imellem, enten lutter hele Kunſttabler eller lutter Ledere til Sværmens Behov i den første Byggetid (c. 14 Dage), senere udvides Pladsen paa samme Maade som hos et almindeligt overvintret Stade. I Stedet for nogle eller alle Kunſttablerne kan dog godt anvendes gode udbyggede Arbejdertabler. Om man nu skal anvende til

Sværmen i den første Byggeperiode hele Tavler (Kunſttabler eller udbyggede) eller Ledere ($\frac{1}{2}$ " brede), derom ere Meningerne vel meget delte; men vi tro rigtignok, at de allerfleste gamle øvede Biavlere ville foretrække Lederne, hvis man straks fodrer Sværmen og vedbliver dermed i det mindste i den første Byggetid. Naar denne er forbi, maa man naturligvis anvende hele Kunſttabler eller udbyggede Tavler.

Udstillige af vore Læsere ville maaste mene, at der efter de ovenangivne Regler vil blive en meget ringe Anvendelse for Kunſttabler. Ja ved en Biavl, der allerede er fuldstændig indrettet efter den nyere Biavlsmetode, med alle Bifamilier i Kunſttabler, hele den under Hovedtrækket nødvendige Tavlebygning godt bevaret i Tavlekamret og uden Planer for Udvidelse af Bigaarden — vil Forbruget af Kunſttabler ganske vist ikke blive stort, maaste 1 R aarlig for hver 4 Stader; men i Virkeligheden er Forbruget jo langt større i de allerfleste Bigaarde med Kunſttabler her i Landet, dels fordi der jo endnu hvert Aar foregaar hos os en stærk Overgang fra Rubebiavl til den nyere Biavl, dels fordi mange Tavler hvert Aar ødelægges af Møl, hvorfor de maa erstattes med Kunſttabler. Vi ere dog overtydede om, at vi her have peget paa et Punkt, der ikke har ringe Betydning for vor Biavl. Meningen er jo ikke, at vi ville fravaade Brugen af Kunſttabler, heller ikke at vi ville tilraade en utidig Sparommelighed i denne Henseende; men paa den anden Side tro vi rigtignok, at mange af vore Biavlere ødsle med Brugen af Kunſttabler ved at anvende dem baade i Tide og Utide. Ved en omhyggelig Bevarelse af de opbevarede Tavler, gentagen grundig Svobling af dem (i Tavlekamret, naturligvis ikke i Staderne) i den mølfarlige Tid og ved omhyggelig Opsamling af Voksfuld, Afstrælning af Honningtabler og kasserede Tavlestumper kunne Biavlerne aarlig spare en ikke ringe Sum af det Beløb, der ellers anvendes til Kunſttabler.

Forsendelse af Dronninger.

Af G. M. Doolittle, Gleanings.

Som man vil se af de sidste Bind af Gleanings, blev den første Dronning, som nogeninde er afsaaet herfra pr. Post til Australien eller Ny Zeeland, sendt af mig i August 1884; den kom levende til Ny

Zeeland, men døde dog snart, efter at den var kommen i Land, før den kunde blive sat ind i et Stade. Mit næste Forsøg faldt uheldigt ud, fordi jeg dengang ikke kendte den Tid, som de paagældende Dampskibe brugte til at komme herfra og til det Land. Det delvise Held (hvis man i det Hele taget kan kalde det Held), jeg havde med mig, første Gang jeg vovede Forsøget, ansporede mig til at foretage yderligere Forsøg i Retning af at forsende Dronninger til fremmede Lande; i den nærmest paafølgende Tid forsøgte jeg da at forsende til Skotland, Island, Jamaica og Vestindien. Omtrent 50 Procent af disse Dronninger antom i levende Tilstand, hvilket gav mig endnu mere Tro til den Plan at forsende Dronninger paa lange Afstande. For at bestyrke mig selv i denne Tro og for at kunne vise hen til noget bestemt angaaende Sagen, begyndte jeg at anstille Forsøg her i mit Hjem. Jeg gav mig i Lag med Arbejdet: Lavede Bure af forskellige Mønstre, forsynede dem med Foder, saa godt jeg forstod det, anbragte Bier af alle Aldre i dem sammen med en ung, kraftig Dronning, anbragte saa Burene i mit Arbejdsværelse eller andetsteds, saaledes at de hdre Omstændigheder blev, saavidt muligt, omtrent de samme, som de vilde blive paa lange Rejser; paa den Maade haabede jeg at kunne saa nogle bestemte Resultater at vise hen til. Nogle bleve anbragte oppe i Loftet, hvor de til Lider vare udsatte for en meget stærk Hede; de vare altsaa udsatte for omtrent de samme Betingelser, som de vilde være udsatte for i tropiske Egne paa deres Vej gennem disse; andre derimod anbragte jeg ude i Solen, og atter andre paa en meget behagelig Plads i Arbejdsværelset. Som Foder brugte jeg i nogle af Burene Honning, men i de fleste Mandisopløsning. Nogle af dem bleve pakkede godt ind i en Læderpose, der efter min Mening maatte have samme Indvirkning paa dem som en Postkæf; andre derimod bleve slet ikke pakkede ind. Nogle af dem blev der smidt omkring med hver Dag, ja, de bleve endog kastede tværs igennem Værelset; dette blev gjort for at se, hvad Virkning det vilde have paa Bierne, naar de led den samme Behandling i Postkæfte, der kastes ud af et Tog i fuld Fart; andre derimod undergik kun een Gang om Ugen denne voldsomme Behandling. I nogle Bure sørgede jeg for god Ventilation, i andre var det kun smaat med Ventilationen. Paa denne Maade gav jeg 15—20 Dronninger til Pris; Forsøgene varede flere Maanedre. Resultatet blev, at Biers og Dronningers gennemsnitlige Levetid var 18 Dage, medens ingen af de Dronninger,

der blev gjort Forsøg med, levede længere end 26 Dage; Arbejderne begyndte gerne at dø efter fra 12—20 Dages Forløb, og naar de først vare begyndte med at dø, saa gif det hurtigt. I Følge disse Forsøg drog jeg den Slutning, at det vilde være til ingen Nytte at prøve paa at sende Dronninger med Posten, naar Rejsen vilde tage mere end 26 Dage; derfor prøvede jeg heller ikke paa at sende dem en længere Afstand end 800 a 1000 Mil (c. 200 danske Mil).

I 1891 fik jeg fra Australien flere Bestillinger paa Dronninger. Kundenne der sagde: Prøv det en Gang og se, hvorledes det vil gaa. Jeg gjorde det, og Resultatet viste sig at være meget bedre end noget af de Resultater, jeg havde opnaaet herhjemme; jeg var nemlig saa heldig at saa omtrent 65 Procent af dem, jeg sendte afsted, derover i levende Tilstand, og dog var ingen af dem mindre end 36 Dage undervejs, hvilket var 10 Dage mere end den Tid, den bedste af de ved Forsøgene brugte Dronninger levede. Dette forekommer mig imidlertid at være ret uforstaaeligt: Hvorfor kan Bier leve længere, naar de ere paa Rejse, end naar der foretages Forsøg med dem, selv om de saa ganske vist ikke rejser saa meget som $\frac{1}{2}$ Tjerdingsvej?

I eet af de Bure, jeg affendte i 1891, fattede jeg 35 Bier, og hver en Bi i dette Bur, paa nær to, antom levende til sit Bestemmelsessted, skønt de vare 38 Dage i Buret. Dette Held i 1891 gav mig ngt Mod; da saa Tiden til at sende Dronninger afsted kom i 1892, saa affendte jeg dem trostigt, sikker paa at det vilde gaa dem godt. Men, ah! Da alle Beretninger vare indkomne til mig, fandt jeg, at ikke 65 pCt. eller endnu mere, som jeg havde haabet, vare i Live ved Ankomsten, men kun 35 pCt.; højere kunde jeg ikke bringe Tallet op. Resultaterne i 1893 vare lige ved at bringe mig til at tabe Modet; i det Nar var der nemlig ikke mere end 8 pCt., der naaede deres Bestemmelsessted i levende Tilstand, trods al den Umage, jeg gjorde mig, og al den Forsigtighed, jeg anvendte, da jeg pakkede dem ind. I Løbet af Foraaret 1894 tænkte jeg meget over Sagen, da jeg havde et ret betydeligt Antal Bestillinger paa Dronninger fra Ny Zeeland, Ny Syd Wales, Queensland, Victoria, Tasmanien og Vest Australien at efterkomme. En Dag faldt følgende mig ind: „Du ved jo nok, Doolittle, at naar Du gav Bierne Mandis til Winterfodring, saa plejede det at gaa meget godt, saa længe der var lidt Honning i Stedet til at hjælpe dem lidt; men naar Honningen var helt sluppet op, saa døde de ikke saa sjældent,

selv om der var Mæsker af Kandis tilbage. Endvidere har man jo meddelt Dig, at naar Bierne antom i død Tilstand, saa vare de næsten altid indlølede i tyndt-flydende, klæbrigt Kandis, fordi det af en eller anden Grund var blevet for tyndt-flydende til at forblive i Kandisbeholderne". Ved at tænke nærmere over disse Ting, fik jeg den Ide, at jeg i Buret burde anbringe et Stykke Table med nogle faa Celler med uforseglet Honning i, ellers med tomme Celler. Honningcellerne vilde saa kunne hjælpe Bierne til at gøre Kandis'en flydende, naar den var for fast, og skulde Kandis'en blive for tyndt-flydende, kunde Bierne slukke den op og lagre den i Cellerne og saaledes undgaa at blive indlølede selv i den klæbrige Vædske, hvilket for Bierne altid er ensbetydende med den visse Død; desuden vilde Bierne paa den Maade mere føle sig hjemme i Buret. I Følge ovennævnte Slutning gav jeg mig altsaa til at sætte smaa Stykker Table ind i alle Burene; under Arbejdet med at skære disse Stykker til, sørge jeg for, at Bierne i et Stade kom til at slukke den Honning op, der løb fra. Da jeg med sidste Damper har modtaget de sidste Beretninger, kan jeg nu, efter at have set Resultaterne igennem, godtgøre, at det denne Gang er lykkedes mig at faa 70 pCt. i levende Tilstand til Udlandet. Saaom dette er 5 pCt. mere end de bedste, jeg nogensinde har hørt om, saa kan det naturligvis kun glæde mig, og jeg kan ifte tro andet end, at det lille Stykke Table, der blev sat ind, bidrog væsentligt til det gode Resultat. Af dem, der sendtes til Vest-Australien, var 33 pCt. i Live ved Ankomsten; de havde rejst 3,500 Mil og havde været 46 Dage undervejs. Her vil jeg bede Læserne lægge Mærke til, at en Dronning — ja og tillige adskillige Arbejdere — levede 20 Dage længere end den, der levede længst af dem, jeg brugte til mine Forsøg, og Beretningen lyder paa, at baade Bur og Bier vare rene og pæne og havde Forraad til 15—20 Dage endnu. Men der er et andet Punkt, som jeg ønsker at omtale, før jeg aflutter denne allerede for lange Artikel. Det er følgende: Ingen af de Kunder, jeg sendte til, vidste, at jeg vilde anbringe det lille Stykke Table i Burene; denne Omstændighed fremtalte derfor mange Bemærkninger og Udtalelser i Indberetningerne til mig. Blandt Andre var der To, der spurgte, hvorfor det Stykke Table skulde være der, og om der var nogen Yngel i det, dengang da jeg affendte det. Andre sagde, at jeg lod for mange Bier gaa med (sædvanligvis indsatte jeg fra 25 til 30); de raadede mig til ikke at

sætte flere end 12—15 ind med. Naar jeg sammenholder disse to Punkter, forekommer det mig, at jeg heri kan se noget fordelagtigt med Henhyn til frentidige Forsendelser af Dronninger til Udlandet. Næste Aar er det min Agt ikke alene at prøve paa at putte et lille Stykke Table med uforseglet Honning i ind i Buret; men jeg vil lade et Bur saaledes, at jeg ogsaa kan sætte et lille Stykke Table med ifte udruget Yngel derind; denne skal være saa vidt fremme i Udviklingen, at man kan se Farven i Biernes Djne; Yngelen vil da være udruget 3 a 4 Dage efter Afsendelsen. Som et godt Varsel om Held for denne Fremgangsmaade tør jeg tage den Omstændighed, at jeg har sendt en Dronning (med Ekspres-Befordring) til Australien saaledes, at jeg satte hende 70 Bier ind til den som Yngel, der var lige ved at løbe ud, saaledes at der vilde blive omtrent lige saa mange Bier til, naar Yngelen var løbet ud. Paa Grund af en eller anden Fejl fra Jærnbanelokskabets Side naaede dette Bur ifte den Damper, Toget stod i Forbindelse med, skønt det var affendt i rette Tid; derfor maatte det ligge og vente i San Francisco paa det næste Skib; saaledes hengif der 64 Dage mellem det Tidspunkt, da Bier og Yngel blev sat ind i Buret, og det Tidspunkt, da Dronningen blev taget ud, dengang den var kommen til sit Bestemmelsessted. Men til stor Overraskelse for mig ligesom ogsaa for Modtageren viste det sig ifte destomindre, at baade Dronningen og hende et Dusin Bier vare spillebende ved Ankomsten, og al Yngelen var ruget ud.

Efter som der er Mange foruden mig, som have at gøre med Forsendelse af Bier til Udlandet, har jeg i god Tid givet disse smaa Vink, der, som jeg haaber, vil kunne gøre en Del for et heldigere Udsald. Nu kan jo Enhver, der har Lust, drage Nytte af dem, naar den Tid kommer, da man plejer at forsende Dronninger.

Bipest.

Af J. P.

Denne Sygdom har De, Hr. Redaktør, omtalt i „Den danske Vitidende“ for Februar og Marts d. N. og Midlerne derimod. Af disse er der et, som jeg for mit Vedkommende har en Del imod, nemlig: „Indførelse af fremmede Viracer“. For dem, der have levet længe nok, behøver jeg ifte at fremhæve, hvorledes det er gaaet med

vore andre Husdyr. De have selv set det; vore Hønsracer f. Eks.; hvad er der blevet af dem? Ikke at tale om de større Dyr. Et Krydsning af Høns, under en dygtig Ledelse, har givet gode Resultater, er meget jandsynligt; men naar saadanne Krydsningsprodukter ere slupne løse, ja saa behøver jeg ikke at sige mere i den Retning, for det har de Allerflestet set med egne Øjne. Og nu Bierne. Kan der ikke være Tale om, at vi ødelægge Biavlens ved den omtalte Fremgangsmaade? I „Fører i Biavl“ Side 111, 5. og 6. U. f. n., udtaler De, Hr. Redaktør, følgende: „Bastarderne ere nemlig ingenlunde lette at behandle, da de ere meget stikkelystne“, omtrent noget lignende Side 114. Har dette nu sin Rigtighed, hvad jeg ingenlunde betvivler, saa mener jeg, at Bierne med det samme for en stor Del forsvinde fra Smaaamandens Hæve. Han har jo ingen andre Steder at anbringe sine Bier, og naar disse ere meget stikkelystne under Behandlingen, kan de jo ogsaa være det til dagligdags Omgang, og da det særlig er Stikkeriet, der afholder Mange fra at være Biavlere, vil dette jo ikke være en Spore til at begynde derpaa. „Udveksling af Bier her i Landet“ maa kunne gøre samme Tjeneste. Naar vi bygge paa det, vi have, og dygtige Biavlere ville gaa med dertil, kunne vi maaste forbedre vor brune Bi noget og gøre den mere modstandsdygtig mod Sygdommen, og saa vide vi, hvad det er, vi arbejde med; men naar en fremmed Vidronning bliver sluppen løs hos en ukyndig Biavlere, ja saa tror jeg, at de Fleste ville samstemme med mig i, at der vil fremkomme meget, der vil være uberegneligt. Det skulde glæde mig, om dygtige Biavlere vilde tage denne Sag under Overvejelse og om muligt danne en Forening med det Formaal at holde vor brune Bi fri for fremmede Indblanding og samtidig arbejde for en stærk Udveksling af Bier. Saa var Hensigten med disse Linier opnaaet.

Den Betænelighed ved „Indførelse af udenlandske Biracer“, som den ærede Forfatter udtaler i ovenstaaende Artikel, har ikke været os helt fremmed, da vi fremsatte det omtalte Raad om at anvende 3 ny Midler mod Sygdommen. Derfor have vi netop nævnt det her omhandlede Middelelste. Vi tro nemlig ingenlunde, at det er nødvendigt af den angivne Grund at søge vor egen hjemlige Birace omhyt med en fremmed Race; men paa den anden Side mene vi rigtignok, at den nævnte Indførelse af fremmede Bier er saa forsvindende i Forhold til det Antal brune

Bier, vi have, at der foreløbig næppe er Grund til at frygte en overdreven stærk Indførelse. Hr. B. henviser til vore andre Husdyr i den Henseende og frygter, at vi ved Krydsningen „kan ødelægge vor Biavl“. Dette kan vel næppe gælde om Krydsningen i og for sig; thi om denne for de øvrige Husdyrs Vedkommende end i mange Egne har fremtaltd mindre heldige Blandinger, der navnlig ere vanskelige at hense til en bestemt Race, saa er det os dog ikke bekendt, at vor Husdyravl derfor er gaaet tilbage; tværtimod er den vel trods alle disse Krydsninger gaaet meget stærkt fremad. Det er rigtignok et naturligt Ønske hos enhver Opdrætter, at de fremkomne Tillægsdyr maa vise udpræget Racemærker, da dette baade giver Udset til Præmier og til højere Priser; men om dette har stor Betydning for Husdyravlens, er vel temmelig tvivlsomt. For hele Landet kommer det vel nærmest an paa, at de frembragte Dyr ere i Stand til at udføre et dygtigt Arbejde; men i den Henseende er der vel her i Landet Fremgang trods eller maaste netop paa Grund af Krydsningen.

Hr. B. har derimod med Hensyn til Krydsning med fremmede Biracer anført en anden Betænelighed, der kan have langt større Berettigelse, nemlig Bastardernes Stikkelyst. Det er ganske sandt, at hvis Krydsningerne i betydelig Grad forøgede Biernes Stikkelyst, da kunde dette i høj Grad hæmme vor Biavls Fremgang. Hr. B. anfører i den Henseende nogle Udtalelser i „Fører i Biavl“. Hertil skulle vi bemærke, at det er os bekendt, at disse Udtalelser om fremmede Biracer nærmest være fremkomne efter udenlandske Erfaringer, fordi Forfatterens egne Erfaringer i den Retning for 6—7 Aar siden vare meget saa. Siden den Tid ere baade italienske og krainiske Bier indførte i langt større Antal i mange Egne af Danmark, og den nævnte Erfaring er derved blevet i høj Grad afkræftet. Vi kende rigtignok endnu Eksempler paa, at Bastarderne kunne være noget stikkelystne; men dette kan jo ogsaa under Tiden være Tilfældet med Bier af ren Race. Stikkelysten kan jo have ganske andre Aarsager og i mange Tilfælde vise sig at være ganske forbigaaende.

At virke for en langt stærkere Udveksling af Bier af vor egen hjemlige Race mellem Landets forskellige Egne anse vi for særdeles heldigt; men efter vore nu indvundne Erfaringer anse vi det paa den anden Side ingenlunde for betæneligt, at Indførelsen af italienske og krainiske Bier forøges betydelig. Hvorledes Erfaringerne i denne Henseende efter Haanden kunne

cændres, viser sig særlig tydelig med Hensyn til Krainerne. For 6—7 Mar siden anfaa man denne Race for at være saa sværme-lysten (i Følge udenlandske Diablers Udtalelser), at det var ganske umuligt at bevare dem samlede i stærke Bifamilier. Efter Haanden som vi selv her i Landet have faaet disse Bier under Behandling i større Omfang, har det imidlertid vist sig, at denne Anskuelse er ganske urigtig. De tynge stærkt, men kunne dog let hindres i at sværme, naar Bladsen i Stedet udvides i rette Tid. Med Hensyn til Godmodighed ere disse Bier ubetinget af foretrække baade for Italienerne og for vor egen brune Bi.

Red.

Wells-Metoden.

Af Trafikasjittent S. C. Jensen, Njens.

Efter Wellsstadernes meget lovende Om-
tale i de forfællelige Tidsskrifter i 1893 be-
stemte jeg mig til at gøre Forsøg med et
saadant. I Februar 1894 lod jeg mig
forfærdige et Wellsstade, og da det forekom
mig, at der klæbede flere Ulemper ved de
i Tidsskrifterne beskrevne, lod jeg Stadets
Indretning afvige noget fra den alminde-
lige, og da jeg er overordentlig tilfreds
med Stadet, efter at have afbenyttet det et
Mar, vil jeg ikke undlade at meddele Redak-
tionen, hvorledes Stadet er indrettet.

I Stadets Underrum er Plads til 30
Erklevrammer, 2 bitætte Indskud og 2
Indskudsbøre; i Overrummet kan der an-
bringes 4 Magasiner, hvert med 5 Tavler,
og 1 Magasin med 7 Tavler. Magasiner-
nes Bund er forsynet med Dronningzink.
Der er anvendt „kold Bygning“, saaledes
at alle 30 Kammer i Underrummet staa i
en Række. Flyvehullet er anbragt paa
Stadets ene Side i hele dennes Længde,
det bitætte Indskud, som adskiller Familierne,
er bevægeligt, og i Stedet for de sædvan-
lige Zinkstrimler, der bruges til at lukke
for Flyvehullet med, har jeg anvendt 3 a 4
Tom. lange, trekantede Luftklobser; disse,
der ere c. 2 Tom. høje og 2 Tom. brede,
hvile paa Flybebrættet, og staaende klobs
op af Stadets Ydervæg danne de, med
deres tredie, fraa Side, en Vandliste, og
ere tilfulde ligesaa bekvemme at behandle
som Zinkstrimler.

Fordelen ved disse Luftklobser er imid-
lertid meget stor; man er saaledes i Stand
til at flytte det bitætte Indskud, til hvilken
Side fra Midten man ønsker, og kan give
Bierne deres Flyvehul hvor som helst i

hele Stadets Længde. Derved kommer man
bort fra den Ulempe, der følger med, at
have Familiernes Flyvehuller tæt sammen,
og skulde man ønske at give den ene Familie
nogle af den andens Trækbier, da er det
meget nemt først i nogen Tid at lade
Bierne have Flyvehullerne omtrent paa
Midten af Stadet, og saa en god Trækdag
at flytte den stærke Families Luftklobser
saaledes, at deres Flyvehul bliver forskubbet
c. 1 Alen el. lign. Jeg forsøgte denne
Frengangsmaade sidste Mar og fandt, at
baade „Drejning af Stader“ og „Bittømmere“
etc. overflødiggøres derved.

Jeg bemærkede, at jeg lod lave 2 bi-
tætte Indskud, hvorved jeg altsaa kan dele
Underrummet i 3 Dele, og ved Hjælp af
de omtalte Luftklobser kan man aabne 3
Flyvehuller, f. Eks. et i hver Udkant af
Stadet og et paa Midten; man vilde derved
let kunne anbringe en svag Familie til
Overvintring imellem de to gamle Familier,
eller ogsaa benytte det 3die Rum til Dron-
ningavl etc.

Paa to af Luftklobserne er anbragt en
lille Forlængelse, der udvendig fra kan
stilles ind under Sidens Pakning og støde
til Skillerummet, og de samme 2 Klobser
ere til den anden Side forsynede med et 4
Tom. langt, 3 Tom. højt Bræt, der tjener
til at affondre hver Families Flybebræt.

Bierne have overvintret udmærket i
Stadet.

Vi anbefale ovenstaaende Artikel til
Wellsstadernes omhyggelige Overvejelse. Det
kan ikke nægtes, at Hr. Jensen har simpli-
ficeret Wellsstadet en Del ved disse For-
bedringer, og det er ikke umuligt, at det i
dette Tilfælde som i saa mange andre vil
vise sig, „at det simpleste er det bedste“.

Red.

Blendering af Bistader og Bladets Udsendelse.

Af G. Mathisen, Hammersholt.

Tillader De, Hr. Redaktør, Plads i
„Den danske Bittidende“ for en lille Artikel.
Flere Diablere hade uden Tvivl i Slut-
ningen af Vinteren lidt bethdelige Tab ved
Biernes Rensningsudflugt, som jeg efter
egen Erfaring tror at kunne være undgaaet
meget nemt. Side 71. denne Afgang,
under Overskrift: „Et Fritidsarbejde“ har
jeg beskrevet en Bibænk; netop ved dens
Hjælp kan jeg meddele, at mine Bifamiliers

Tab af Bier kun har været meget ringe. I Januar Maaned, inden Sneen kom, vendte jeg Bunden i Vejret paa disse Bænke og stillede dem paa skraa op mod Stadets Forside, tæt ind til Flybebrættet, og satte et lille Bundt Halm ved hver Side af Bænken. Paa den Maade kunde Sneen ikke lægge sig paa Flybebrættet og ingen Solstraaler komme til at skinne ved Indgangen. Det bemærkes, at jeg desuden benyttede Styggebrædderne; det var kun saa Bier, der krøb ud ved Siderne af Flybebrædderne, nærmest fordi flere af dem ere smaa af forældet Skikkelse (kun 4—5" brede). Men jeg vil dog med det samme henlede Opmærksomheden paa, at en saa stærk Blændering af Bistaderne er ikke sukkersødt altsammen, hvis ikke Bifamilierne ere indvintrede paa en tidspvarende Maade, da Bierne lettere kunne komme til at lide Vandmangel, idet de ikke kunne hente Vand paa Flybebrættet. Blænderingen forhindrer netop Dug og Regndraaber fra at lægge sig paa det.

Denne lille Meddelelse havde jeg tænkt paa at skrive for et Par Maaneder siden, men undlod det, da „Titidende“ jo om Vinteren udgaaar saa sjældent. Det vilde ingen praktisk Nytte have været til, at jeg havde skrevet lidt derom i Februar Maaned, naar de Biablere, som kunde have lidt Nytte deraf i Ojeblikket, først havde kunnet læse det i April Maaned. Derfor fremkommer jeg her med Forslag om at lade „Tidskrift for Biavl“ udgaa 2 Gange om Maaneden hele Aaret igennem. Derved kunde indsendte Artikler lettere komme til Læsernes Kundskab, inden de blev altfor gamle. Den tidligere nævnte Artikel „Et Fritidsarbejde“ er skrevet d. 1. Januar og først kommet i Martzhæftet. Det er nu ikke min Mening, at Sideantallet af „Titidende“ skulde forøges, nej, ingenlunde; Indholdet i Bladet er mere end nok for de Penge, det koster. Lad mig blot fremdrage saa fortrinligt skrevne Artikler som „Kulturplanter“ i første Hæfte og „Vi-Pest“ i andet Hæfte af denne Aargang for at vise, at de 7—8 Ore, som Hæftet har kostet, langt fra er for meget. Jeg betragter ikke det Forslag, som jeg har stillet, uoverkommeligt for DBF. i økonomisk Henseende. Udgiften vilde ganske vist stige lidt; men Flertallet af Biablerne have uden Tvivl bedre Tid at læse om Vinteren end om Sommeren. De videnskabelige Afhandlinger kunde særlig optages i Binterhalvaaret. Det vilde være mig kært, om den ærede Redaktør vilde udtale sin Mening om det Forslag, jeg har tilladt mig at fremkomme med, og hvis det er tilforladeligt,

bringe det frem paa det førstkommande Centralmøde for de Delegerede.

— — — — —
 Vi skulle meget gerne udtale vor Mening om den ærede Forfatters Forslag med Hensyn til Bladets Udsendelse. Den nuværende Ordning, nemlig Udsendelse med 1 Nummer maanedlig i de 6 Vintermaaneder og 2 Numre maanedlig i de 6 Sommermaaneder, indførtes i 1884, tidligere var Bladet i en lang Aarrække et Maanedsbblad. Denne Ordning med Bladets Udsendelse i 18 Numre aarlig have vi altid fundet ganske særdeles heldig, fordi den er en Del billigere end Udsendelse med 24 Numre aarlig og dog overfor Biablere gør næsten den samme Nytte, da det jo maa erkendes, at det om Vinteren har meget ringe Betydning for ham, om han modtager Bladet 14 Dage før eller senere. De største Numre om Vinteren egne sig særdeles godt til Optagelse af længere Artikler af et mere eller mindre videnskabeligt Indhold. Det maa nu unægtelig indrømmes, at en Forandring som den af Hr. M. foreslaaede meget lettere kunde udføres nu end i 1884, fordi Bladet nu har udviklet sig til en saadan Størrelse, at det meget godt kunde udfylde 24 Numre, medens det i 1884 knapt nok kunde udfylde 18. Spørgsmaalet er derfor nu dette: Kunne de Fordele, som opnaas ved en saadan hyppigere Udsendelse, opveje den forøgede Udgift, som er forbunden dermed? Fordelene ere 2, nemlig Bladets hyppigere Fremkomst til Biablerne om Vinteren og den deraf følgende Afgang til med fortere Varsel at indrykke Kundgørelser om Møder i Kredse. Den forøgede Udgift vil være c. 100 Kr. aarlig. Vi for vort Vedkommende ville besvare Spørgsmaalet benægtende, fordi vi ikke anse det for nødvendigt, at Bladet henvender sig mere end een Gang maanedlig til Biablerne paa den Aarstid, da den egentlige Biavl „hviler“, idet Biablere kun forbereder sig til den kommende travle Aarstid. Vi kende da ogsaa et meget udbredt udenlandsk Biliblad, der netop skal udkomme 2 Gange maanedlig, det hannoverske „Centralblatt“, men som foretrækker at udgaa med større Mellemrum om Vinteren, for at det kan udkomme saa meget hyppigere om Sommeren. Med Hensyn til Kundgørelser om Biabermøder om Vinteren, da tro vi ikke, at den foreslaaede Ordning vilde tilbyde væsentlige Fordele, fordi det paa den Aarstid ikke medfører store Ulemper at bestemme Møderne c. 14 Dage forud, og den Slags Kundgørelser indrykkes allerede nu med ganske saa Dages Varsel.

Uagtet vi altsaa ikke ere stemte for Gennemførelsen af det fremsatte Forslag,

finde vi dog, at det har en saadan Betydning, at det vel fortjener at behandles og finde sin Afgørelse ved et Centralmøde. Vi ere derfor meget villige til at fremdrage dette Spørgsmaal til Forhandling paa det nærmeste forestaaende Centralmøde for DBF.

Med.

Plads imellem Kammerne i Yngelrummet og Dækket.

Af Carl Kleeschild.

Paa alle Tider af Aaret, saavel Foraar og Sommer som Høst og Vinter, viser det sig at være heldigt, at der er $\frac{1}{4}$ " Plads imellem Kammerne i Yngelrummet og Dækket i vore Stader. Om Foraaret er det heldigt at have $\frac{1}{4}$ " Plads imellem Kammerne og Dækket, for derved berøbe vi Voksømlet sit bedste eller en af sine bedste Ynglingspladsfer. Om Sommeren er det rart at have $\frac{1}{4}$ " Plads, da vi saa ere fri for den Selleanfætning, Bierne ellers mange Steder ere saa tilbøjelige til at opføre mellem Tablebærerne. Om Efteraaret ere vi, naar vi have $\frac{1}{4}$ " Plads, fri for den megen Jafstikning af Dækket. Og om Vinteren er det heldigt at have $\frac{1}{4}$ " Plads over Kammerne; derved gives Bierne let Udgang fra den ene Tablegade til den anden og det har en meget stor Betydning særlig sidst paa Tiden i en langvarig Vinter eller i et koldt Foraar, naar det begynder at blive smaat med Forraadet i de Tablegader, Bisolket har siddet i fra om Efteraaret af.

Altsaa er det paa alle Tider af Aaret bedst at have $\frac{1}{4}$ " Plads imellem Kammerne og Dækket. Til at dække over Kammerne med anbefaler jeg særligt Bistetæppet.

Er der da ingen Ulemper ved at have $\frac{1}{4}$ " Plads over Kammerne? Maaste! — Men jeg kender i Djeblirket ingen. Det eneste skulde da være, om man vilde kalde det for en Ulempe, at Dækket er saameget dyrere, som Listerne koster, og det kan til Voksdugtæppet ikke blive uden vel en 50 Dre pr. Stade, og hvis man bruger Dækbredder, hvad endnu enkelte af de „Gamle“ bruger, eller Glasstrimler, som nogle af „Begynderne“, saa bliver Udgiften kun til nogle faa Dre. Men naar det er saa udmærket at have $\frac{1}{4}$ " Afstand imellem Kammerne i Yngelrummet og Dækket, hvorfor saa ikke sørge for at faa ført det helt ud til alle Biablerne.

Nu til Sommer afholder jo „Den danske

Biablerforening“ Udstilling i Vejle, og i Sommeren og til Efteraaret vil der vel blive afholdt en Mængde Udstillinger omkring i Lanbet. Men er min Mening i dette Spørgsmaal rigtig, skal vi saa ikke nu straks tilraabe Fabrikterne, at vi ville have Staderne saaledes, at Dækket ligger $\frac{1}{4}$ " over Kammerne — for det er det bedste. Og vi anser det for en Mangel ved alle ny Stader, naar de ikke blive leverede saaledes til Biablerne og fremstillede saaledes paa vore Udstillinger.

Ovenstaaende Forslag jer jo meget ustyldigt ud, det drejer sig kun om at forhøje Yngelrummene i vore Stader med $\frac{1}{4}$ ". Det er jo „Pladsen mellem Kammerne i Yngelrummet og Dækket“, det her gælder om, altsaa Pladsen over Tablebærerne i Yngelrummet. De gamle Biabere, som have brugt eller maaste endnu bruge Højstader, ere jo ret fortrolige med dette Rum over Tablebærerne. Gav det mon en bedre Overvintring? Vi tro det ikke. Var der mon den Gang færre Møl i Staderne? Vi have da ikke mærket noget saadant. I de senere Aar have vi fuldstændig ophørt med Anvendelsen af „Wintergange“ over eller i Tablerne, og Overvintringen har dog været fortrinlig, naar Forraadet kun har været tilstede i tilstrækkelig Mængde og paa den rette Plads. For Overvintringens Skyld behøves den foreslaaede Ændring næppe. Men nu Møllene! Det er dog rart, at Bierne selv kunne rense den Plads over Tablebærerne for Møl. Ja, hvor mange Møllarber finder man vel der i et velpasset Stade i den mølfarlige Tid? Saa at sige ingen. — Men det kan dog aldrig staa at gaa med til det lille uvæsentlige Forslag, kun $\frac{1}{4}$ " højere Yngelrum! Ja, Forslaget er ikke saa ustyldigt, som det lader; thi det vil medføre en lille Revolution i vor Stadebygning. Vi have vel nu c. 50,000 Kunststader, der ikke have dette forhøjede Yngelrum. Lad os nu antage, at dette Forslag blev vedtaget, saa at alle ny Stader bleve indrettede derafter. Hvorledes gif det saa med Magasinerne i Overrummet? Disse ere nu byggede saaledes, at der er en Bivej under Kammerne, ingen over dem. Saadanne Magasiner kunde der ikke anvendes i de ny Stader, i disse maatte der nemlig være Bivej over Kammerne, ingen under dem. Det kunde naturligvis ikke falde os ind at fremstille det nævnte Forslag som „farligt“ for vor Biabl; men vi kunne paa den anden Side ikke je dets Gavnlighed. Vore nuværende Stader med Tablebærernes Overflade liggende i Højde med Overkanten af Snderbæggene synes os

meget bekvemmere at behandle. Som Dækning over Tablebærerne kan man nu anvende mange forskellige Emner, Sættelærred, Tæppetøj, Voksduge o. s. v. i større eller mindre Stykker, det ene ved Siden af det andet. Faa vi derimod den foreslaede Forandring indført, da bliver det nødvendigt altid at have et stift Dække, f. Eks. Viste-tæppet (med Trælister), Dækbrædder eller Glas, da Dækket jo ellers vil synke ned paa Tablebærerne. Hvorledes have mon Udlændets Viablere truffet deres Balg i den Henseende? Man forstaar jo nok, at denne „Opfindelse“ med Bivej over Tablebærerne er ligesaa gammel som den nyere Viabl, altsaa omtrent 50 Aar. Holde nu de fleste af Udlændets Viablere fast ved den Bivej over Tablebærerne i Trugstadernes Yngelrum? Nej, vi tro næppe den benyttes i 1 af 20 Stader i Ulandet. Amerikaneren Heddon bruger $\frac{1}{2}$ Bivej over Tablebærerne i Yngelrummet og altsaa i Magasinerne ligeledes $\frac{1}{2}$ Bivej baade over og under Rammerne. Vi ville tilraade, at denne Sag faar Lov til at udbille sig uden nogen særlig Støtte fra DBF. Hvis den Bivej over Tablebærerne i Yngelrummet virkelig tilbyder væsentlige Fordele, saa vil den vel nok efter Haanden blive mere almindelig; men vi tvivle i høj Grad derom. Red.

Bipest — Kunsttavler.

Af Agent Th. Buchholz, Kolding.

Mon ikke „de fleste ældre erfarne Viablere“, som Hr. Andersen, Gl. Sole, skriver om, og som Hr. Borbeck udtaler i sin Artikel „Bipest — Kunsttavler“ skulde have en Smule paa mangeaarig Erfaring begrundet Ret i deres Paastand om, at Bipest kan udbredes ved Kunsttavler. Allerede det, at det er gamle erfarne Viablere, her er Tale om, vil sige noget. For Erfaringen tager jeg gjerne mit Hat af. Forøvrigt kan Principet føres ad Erfaringens og Eksperimentets Vej. Jeg hører ikke til de gamle Viablere; kun 15 Aar har jeg drevet denne ædle Forretning, og mit største Stadesantal er naaet op til 25. En lille Smule Erfaring med Hensyn til Udbredelsen af Bipesten har jeg dog erhvervet mig her i Sønderjylland. Den første, om hvem jeg hørte, der fik Bipest her i Egnen, og hvis Bestand ganske uddøde, var en Præst. Allerede næste Sommer havde tre Viablere i samme Sogn Sygdommen paa deres Bistand. Alle tre erklærede at have købt smeltet Voks hos Præsten, og de mente

ogsaa Alle, at Sygdommen maatte hidrøre herfra. Et Par Aar senere fik den største Viabler her paa Egnen Sygdom paa sin store Bistand, som gif tilgrunde. Denne Viabler var tillige Tablefabrikant og med rivende Hurtighed udbredte sig nu Smitten i hele Omegnen her, og mange mange Bier ere gaaede tilgrunde, og mange Steder græszerer Soten endnu. Uagtet Sygdommen rasede paa tre Bistande i den By, hvor jeg tidligere virkede som Lærer, blev jeg ved Hjælp af Desinfektionsmidler forstaaet for dette Viablernes Skrækbillede, men hvorlænge var dog vistnok kun et Tidsspørgsmaal. Smidlertid har jeg nu ogsaa i mit ny Hjem fundet Spor deraf paa en Bistand, om end i en endnu mild Grad. I Mecklenborg og Lauenburg græszerer Smitten nu med en saadan Voldsomhed, at der endog flere Gange er fremtkommen Forslag gaaende ud paa, at Regeringen skulde forbyde Brugen af Kunsttavler og — Udslynger. Hvad Hr. Borbeck skriver om, „at man i Tyskland fik den samme Stræk“, da maa denne Stræk dog vistnok være temmelig gammel, thi i de sidste 15 Aar har jeg læst 4 tykke Biskrifter og er fulgt godt med i denne Literatur, men har endnu ikke truffet paa noget, hvorom man har læst, at Smitten ikke kan overføres ved Kunsttavler.

Hvad nu Eksperimentet beviser angaaende det omhandlede Spørgsmaal, da skal jeg blot indskrænke mig til at meddele, hvad Professor Machenzie skriver i Britt. Bee-Journal. Denne Mand arbejder efter samme Metode som den berømte Professor Koch i Berlin, og kan man derfor fæste fuld Tillid til hans Udsagn.

1. Voks-tavler fra med Bipest besængte Stader bleve smeltede, og derefter lyttedes det Machenzie paa dette Voks at fremable de skønneste Kerkulturer af Bacillus alvei saavel paa Gelatin som ogsaa paa Bouillon. 2. Ved videre Forsøg udsandt denne Bacteriolog, at først i tre (3) Timers Varme ved 90° Celsius er tilstrækkelig til at dræbe Bepstspirerne i Voks. I 24 Timer odelagdes Spirerne ikke ved 50° Celsius. Professorens var i Stand til at paavise levedygtige Spirer i Voks, som indeholdt 1% Naftol Beta og i to Timer havde været ophevet til 90° Celsius. 3. Ved videre Forsøg viste det sig, at Spirerne vare overordentlig modstandskraftige mod antiseptiske Midler, f. Eks. 2% Karbolvand kunde ikke dræbe dem i Løbet af 6 Dage. Han har ligesom Gehire efterstøgt Baciller i Arbejdsbiernes Indbolde og i Dronningens Eggestofte og anbefaler derfor ligesom Amerikaneren Hungerturen.

Til Rensning af Boligerne er hvid

Sæbe eller Sæbelud langt at foretrække for Karbolvand, om dette endog har en Styrke af 5 %. Man kan ikke efter denne Bakteriologs Udtalelser stulbe faa en lille Smule Grund til at være lidt mere varsom og mistænkfuld med Hensyn til Brugen af Kunsttavler, hvis Boks er sammenstræbet fra forskellige ubekendte Bistunde, naar man selv har en ren Bistand og ønsker at holde den saaledes? Saa hellere rene Ceresintavler, hvis man er henvist til fremmed Vare. Jeg indrettede mig fra først af efter at støbe mine Kunsttavler selv og har staaet mig godt derved, og Enhver, som har en halv Snæs Stader, vil jeg anbefale det samme.

Ekko fra Staderne.

Mibeggeen 8. Maj.

De bekendtgør i „Tidskriftet for Biavl“, at man hos Dem kan faa Gummihandsker, hvorfor jeg tillader mig at anmode Dem om at sende mig to Par snarest muligt. Maalet for de Handsker, jeg bruger, er: $8\frac{1}{4}$ Tomme. Jeg ved nok, at det ikke er praktisk at bruge Handsker ved Biavl*, men jeg holder ikke af at dove Livet; jeg har nemlig een Gang været Døden nær paa Grund af et Bistik, og jeg holder heller ikke af at opgive Biavlen, da det er min kæreste Fritidssjæsel, derfor bruger jeg Handsker. Sidste Aar havde jeg en Honninghøst af 270 R, som frembragtes af 5 Stader (Trugstader), hvoraf de 2 vare Sværme fra sidste Aar og de 3 andre gamle. Den ene af de sidstnævnte gav 45 R; den havde lidt raadden Yngel. Den anden gav 80 R og den tredie 110 R, og saa har de to sidste endda Overslod af Honning nu i Foraaret, det vil sige mere end de kan have Brug for, til der bliver nyt at samle ind. Mine Stader have overvintret godt allesammen.

J. L.

*) Vi anse heller ikke Brugen af Handsker ved Behandling af Bier for heldig, da det sinter Arbejdet en Del; men vi have mange Gange modtaget Opfordring til at skaffe gode Bi-handsker til Salg. Tidligere vare vore Forsøg i den Henseende uheldige, da de Gummihandsker, vi prøvede, vare klæbede sammen, og Sveden opløste Klæbningen, saa at de skiltes ad. Disse ere saugvejs fra, de laves i de Egne, hvor Rhinshvænen grov; men de ere de bedste, vi hidtil have prøvet. De ere syede sammen, kunne altsaa ikke opløses af Sved, og denne kan for en Del finde Vej ud mellem Stingene. Tillige ere de forsynede med Manjchetter, som gaa helt udenom Ormet.

R. H.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 45. Jeg har c. 300 godt udbyggede Tavler, der ere opstablede fladt over hverandre paa Keoler i et lille Kammer. Hvorledes kan jeg bedst svovle disse Tavler for at dræbe de Møllarver, der muligt findes i dem; nogle saadanne Larver har jeg set og ikke saa lidt Spind hist og her? (S. L.) — S.: Sørg for, at Kamret bliver saa tæt som muligt. Stil Tavlerne lodret helst ved at ophænge dem i Magasiner med en Afstand af 1" mellem hver 2 Tavler. Stil Magasinerne i Keolerne, saa at ingen Table er mindre end $\frac{1}{2}$ Alen hævet over Gulbet. Køb hos en Urtekræmmer for 10 Ore „Stangsvovl“. Hug dette i Stykker, der ere saa store som en Højselnsød eller lidt større. Disse lægges nu i en Undertop eller Staal. Midt paa Gulbet i Tablekamret stilles en Bænde eller Gryde, i denne lægges Tørvegløder, der dække en Flade saa stor som en Haand. Herover hældes nu Svovlet fra Staalet. Derefter forlader man Tablekamret og lukker Døren saa tæt som muligt. Kamret bør forblive lukket i mindst 24, helst 48 Timer. Derefter aabnes det og forbliver aabent i et Par Timer, inden man gaar derind.

Nr. 46. Hvorledes overfører jeg bedst et Krainer-Originalstade i et 10×12 " Stade? (M. L.) — S.: Saa snart Bierne ere ankomne, opstilles de paa den Plads, hvor de fremtidig skulle staa, og det Stykke bitæt Jærntvist, som dækker Flyvehullet, borttages. Er det Stade, hvori Bierne skulle overføres, langt nok dertil (c. $1\frac{1}{2}$ Al.), kan man straks indsætte Kassen i Stadets Underrum, idet Flyvehullet aabnes, i modsat Fald maa man dække Kassen godt foroven og paa Siderne med Sække. Hvis Kassen ikke er meget tung, bør Bierne fodres om Aftenen gennem et Hul i Loftbrættet (saadanne Huller findes ofte ved Ankomsten i Kassen, i modsat Fald kan man jo let bore et saadant med et Centrumbor). Paa den første stille Dag med mindst 12° R. Varme kan nu den egentlige Overføring foregaa ved Middagstid eller lidt senere paa Dagen. Kassen med Bierne flyttes nogle Alen tilbage, det ny Stade stilles paa dens tidligere Plads forsynet med en Kamme med hel Kunsttable eller udbygget Table fortil og Dækbredder over Yngelummet. De fra Kassen bortflyvende Bier ville da samle sig i det tomme Stade. Man giver nu Kassen et Puft Røg og vender den om med Bunden opad. Derefter bræktes Bunden forsigtig løs og borttages, tilligemed de løse Binde, som ere lagte paa Bunden for at

støtte Bygningen. I den Bunden brækkes helt fra, bør man med en Spatel, der stikkes ind mellem Bunden og den ene Side, løsne Bygningen. Naar Bunden er borttaget, skæres Bygningen med Spatelen løs fra den ene Side, hvorefter denne ligeledes brækkes løs og borttages. Man løsner nu med Spatelen den bagerste Table fra Laaget og Raskens anden Side, driver Bierne derfra fremad med lidt Røg, børster de Bier, der endnu findes paa Tabellen, med i Rasken, lægger Tabellen paa et Bord, der er dækket med uldent Løj, lægger en Kamme ovenpaa og tilføjer Tabellen, saa at den passer retvendt i Kammen foroven, den Table fra Rasken kan ikke passe til den Kamme, de bruger, derfor behandles den næste Table paa samme Maade, idet den anbringes i Kammen under den første. Der vil maaste endda blive et tomt Rum forneden i Kammen af c. $\frac{1}{2}$ " Højde; her anbringes en Pind, som udfylder Rummet. Derefter løstes den ene Side af Kammen med Tableroe ved at skyde Spatelen ind under dem, saaledes at man under Tablerne kan indstikke en Tavletraad, der bindes fast omkring Kammen paa begge Sider fra Bundliste til Tavlebærerer og suos sammen paa Tavlebærerens opadvendte Kant. Paa samme Maade behandles Rammens anden Side. Hvis Tablerne spænde godt i Kammen, behøves kun de 2 Traade, i modsat Fald anbringes en 3die midt over Tavlebærereren. Kammen med de indbundne Tabler hænges nu ind i det ny Stade. Paa samme Maade fortsættes med alle de andre Tabler, kun med den Forskel, at inden de tilpasses, bæres de een for een hen til det ny Stade, hvor Bierne med en blød Børste (vaad) børstes ned i Yngelrummet. I dette maa Yngeltavlerne holdes samlede, Honningtavlerne bagerst. Naar man saaledes har behandlet alle Raskens Tabler, vil man til sidst have en Del Tablestumper tilovers. Hvis disse indeholde Yngel eller Honning, bør de ligeledes tilpasses til 1—2 Kammer; indeholde de derimod hverken Yngel eller Honning, da bør de smeltes. I det ny Stade anbringes en Kamme med hel Kunsttable eller udbygget god Table bagerst. Hvis Stadet ikke indeholder mindst 4 R Forraad, bør det fodres. — Hvis dette Arbejde udføres under godt Træk, vil man ikke mærke meget til Røddier. Er Trækket derimod slet, da ville en Del Røvere straks indfinde sig; men naar man straks møder disse med stærk Røg af en god Røgblæser eller Pibe og dækker alle de Tabler, der kunne dækkes, da bliver Røveriet ved dette Arbejde ikke til meget, da det kan sluttes i Løbet af en halv Time. Derimod

bør man være opmærksom paa det ny Stade for at indskrænke dets Indgang, hvis det bliver angrebet af Røvere.

Nr. 47. Hvorledes kan man bedst sørge for at have Reserve-Dronninger om Foraaret? Kan man dele et Dobbeltstade med Flyvehul paa Siden i flere mindre Afdelinger ved bitæt Særntvist og med hver sit Flyvehul og i hver af disse Afdelinger overvintre en Dronning og et lidet Antal Bier, idet disse smaa Familier kunne tænkes gensidig at opvarme hinanden? Kan tre dertil egnede Kammer med et passende Antal Bier være nok til hver Afdeling? (K. P. S.) — S.: Den af Dem omtalte Fremgangsmaade kan vel anvendes, naar hver Afdeling ikke er for lille (helst 4 Normaltabler eller 10×12 " Tabler i hver Afdeling, hvormange 12×12 " Tabler, der behøves, kunne vi ikke sige; men vi antage, at der ogsaa af disse helst bør være 4). Endvidere bør Flyvehullerne være saa langt som muligt fra hverandre. Vanskeligheden ved denne Overvintningsmaade ligger navnlig deri, at Bierne fra 2 tilstødende Afdelinger i det sildige Efteraar og det tidlige Foraar ere tilbøjelige til at gaa sammen i een Afdeling for at holde Varmen. Den forlattede Dronning gaar da til Grunde. Af denne Grund er det ikke almindeligt ved Biavlen hverken her eller i Udlandet at overvintre saadanne Reservedronninger.

Nr. 48. Kan man i en 12×10 " Kamme (12 " br., 10 " h.) undvære Afstandsmaalere forneden? (S.) — S.: Ja.

Nr. 49. Kan 16 sllige Kammer ikke være tilstrækkeligt i Underrummet, selv til en stærk Familie? (S.) — S.: Jo.

Nr. 50. Kan man anvende samme Slags Kammer i Overrummet, eller vil de hellere anbefale 2 Etager af kun halvt saa høje Kammer? (S.) — S.: Helst bør de have til Overrummet 2 hele Magasiner, hvert med 8 Helkammer af den ansøgte Størrelse, og 2 halve Magasiner, hvert med 8 Kammer af den halve Højde, for ved Udvidelsen af Pladsen i Stadet at kunne rette Dem efter Familiens Størrelse og Træforholdene. 32 Helkammer af det ansøgte Maal vil i Almindelighed kunne strække til hos en stærk Familie.

Et og Andet.

Japan's Bistader. Gleanings meddelede nogle Oplysninger om de Bistader, der vare udstillede paa Verdensudstillingen i Chicago fra det Land, der nylig har henvendt hele

Verdens Opmærksomhed paa sig ved sin heldige Krig imod det langt større kinesiske Rige. „Kun meget faa Genstande vedrørende Biavlens vare udstillede fra Japan. De bestode af nogle Glas med Honning, nogle Bier i Spiritus og en Vibolig. Gerne vilde jeg have smagt paa Honningen og modtaget Oplysning om, hvorledes man behandlede Bierne i saadanne Boliger; men den straaøjede Japaneser, der havde Tilsyn dermed, kendte intet til Biavl, og derfor maatte jeg nøjes med at bruge mine egne Djnc. Af Fig. 30 vil det ses, at Viboligen kan deles, og at den derfor staar en Del over Klodsfaderne og Straakuberne. De enkelte Dele ere c. 15" i Kirkant og 5" høje, de holdes sammen med 4 Bister, som det ses i Figur A. De enkelte Afdelinger ere spilede ved et Kryds af Pinde (se Fig. 30 B) fra Hjørne til Hjørne. Brædderne ere af Edertræ, $\frac{5}{8}$ " tykke, faldede i Hjørnerne. Som Flyvehuller tjene flere runde Huller tæt over Bundbrættet“.

Hvis disse Viboliger ere de bedste, som Japan endnu er i Besiddelse af, er dette Land aabenbart endnu langt tilbage paa det Omraade. Der er dog næppe Tvivl om, at Japaneserne ogsaa i denne Henseende ville være i Stand til efter Haanden at tilegne sig andre Landes Opfindelser. Det vides fra Folk, der have berejst dette Land, at det egner sig fortrinligt for Biavl.

Bokharakloveren. Hvis botaniske Navn er „Melilotus alba“, har i de senere Aar tilbraget sig Opmærksomhed som en fortrinlig Næringsplante for Bier. Den vokser paa enhver selv den allermagreste og mest stenede Jord, og er fuldstændig vinterfast, hvorfor den kan udsaaes saavel i Efterommeren som i det tidlige Foraar. Det kan anbefales at udsaa den i Haver med rigelig Sol i smaa Partier med flere Dages Mellemrum, da derved Blomstringen udstrækkes over et større Tidrum og bidrager til at holde Bierne ved Hjemmene.

Bokharakloveren er ligeledes en fortrinlig Grøngødningsplante, idet den giver en meget stor Masse af Stængler og Blade og med sit store Rodnet trænger dybt ned i Undergrunden. Den efterlader den Blet Jord, hvor den er avlet, i en ganske hyppelig Tilstand for den følgende Afsæd. Som Foderplante har den desværre ingen videre Værdi, da de fleste af vore Husdyr paa Grund af Bladenes og Blomsternes Indhold af „Cuma rin“ vrage den. Kun

i ung Tilstand kan den bruges som Foder for Faar og Svin, senere hen blive Stænglerne træde og ufordøjelige.

(Smaa Prøver af Frø af denne Plante kunne faas frit hos Bistadefabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg, mod Indsendelse af et 4 Ores Frimærke. En Belynder af Biavlens har nemlig sendt ham en Del Frø til Uddeling).

Honning- og Boksproduktionen i Europa. Da Biavlens og Alt, hvad der staar i Forbindelse dermed, i de senere Aar har taget Manges Interesse fangen, kunne følgende Oplysninger derom, der ere meddelte af Videns Patentbureau i Gørlig efter de nyeste statistiske Data, formentlig fortjene at meddeles, saa meget mere som de vise, at de to nævnte Produkter spille en forholdsvis ikke ganske ubetydelig Rolle i Vareomsætningen og Forbruget. Europas aarlige Boksproduktion udgør ifølge den

nævnte kilde efter de nyeste Beregninger c. 15,000 Tons a 2000 Pfd., der repræsenterer en Værdi af c. 24,600,000 Kroner. Europas aarlige Honningproduktion udgør c. 80,000 Tons til en Værdi af c. 40 Mill. Kr. Honningproduktionen fordeles sig hovedsagelig paa følgende europæiske Stater: Tyskland 1,910,000 Staber, 20,000 Tons Honning; Spanien 1,690,000 Bistader, 19,000 Tons H. ; Østerrig 1,550,000 Bistader, 18,000 Tons H. ; Frankrig 950,000 Bistader, 18,000 Tons H. ; Holland 240,000 Bistader, 2500 Tons H. ; Belgien 200,000 Bistader, 2000 Tons H. ; Grækenland

30,000 Bistader, 14,00 Tons H. ; Rusland 110,000 Bist., 900 T. H. ; Danmark 90,000 Bistader, 900 Tons H. De øvrige europæiske Staters Honningproduktion er dels saa ringe, at den næppe kan komme i Betragtning, dels vanskelig at faa nøjagtige Oplysninger om. I de forenede nordamerikanske Stater findes c. 2,800,000 Bistader med en aarlig Honningproduktion af c. 30,000 Tons. Det største „Bihus“ i Verden er utvivlsomt et i Nærheden af den lille By Becton i Kanada, der indtager et Fladerum af 20,000 Kvadratmeter og efter en omtrentlig Beregning huser 19 Millioner Bier, som aarlig producere 70—80,000 K Honning.

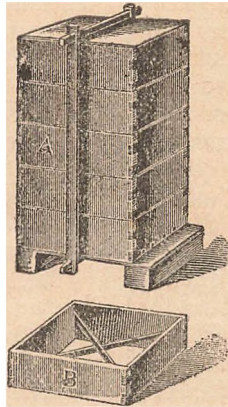

Fig. 30. Japansk Vibole.

Gavnlige Vink.

Bejret (9. Maj) har i de sidst forløbne 2 Uger været tort men temmelig uroligt. Plantevækstens Udvikling er skredet jævnt fremad, og det samme gælder om Bifamilierne. Disse ere dog gennemgaaende ikke nær saa stærke som forrige Aar ved samme Tid, men den Gang som Foråret jo ogsaa usædvanlig tidlig. Frugttrætrættet er nu godt i Gang, og hvis Bejret bliver heldigt under det, vil det kunne hjælpe Bierne godt fremad, da der iaar er mange Blomster paa Frugttræerne. Nærtterne have hidtil været kolde, 2-4° K.; men forhaabentlig vil Bejret snart blive varmere, dette vil da fremstjunde Ingelansætningen.

Fodring. I godt Vejr er Trættet nu i de fleste Stovegne og Egne med mange Paver saa rigeligt, at stærke Familier ikke behøve at fodres. Kun hvis der indtræffer længere Tids koldt eller regnfuldt Vejr, bør man undersøge, om de have tilstrækkelig Forraad. Dette bør nemlig paa denne Tid paa ingen Maade mangle, da Hovedtrættet maa ventes at være begyndt om c. 5 Uger. Derfor kan der paa denne Aarstid ikke være for megen Yngel i et Stade, naar Vinangden er tilstrækkelig til at passe den, og Egnen sædvanlig tilbyder et godt Sommertræf.

Sværme kunne iaar næppe ventes for i Begyndelsen eller Midten af Juni. Har man Grund til at vente saadanne f. Eks. af Kluber eller af Kunststader, i hvilke man ikke kan eller vil give Blads, da bør man nu have Stader rede til deres Modtagelse. Et Stade, der skal huse en god Sværm, bør være forsynet med et rigeligt Antal Rammer (6-7 □' N. c. 7-8 10 × 12" N. eller Lav-Normal-Rammer), der enten ere forsynede med gode udbyggede molfri Arbejdstavler eller med Kunsttavler eller med 1/2-1" brede Ledere. Kunsttavlerne bør helst være traadede, da de pludselig komme til at bære en betydelig Vægt. Anvendelse Ledere, da bør man i Begyndelsen kun anvende saadanne for at sikre sig imod Dronevoks. Sværmen indfanges, saa snart den har klynget sig. Den kan enten straks eller lidt for Solnebgang indbringes i Bolsigen. I Trugstader kan dette ske ved at give den retvendte Klubes nederste Rand et Stød mod Stadets indre Vægs Rand, jaaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Rammer; et Tappe lægges over disse og Vagdøren skydes derpaa ind, saa at Rammerne saa den rette Afstand. Derpaa lægges Kluben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt. I Højstader bejæstres Glasdøren i ifraa Stilling bag Rammerne. Derpaa stødes Kluben ned paa en stor Blisplade paa Jorden. Blispladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Rammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmingen for at udfare oversflødige Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i det Vejr), saalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele Sværmetiden, iaar altsaa fra Begyndelsen af Juni, dannes paa følgende 3 Maader af stærke Familier.

1. Uden Dronning. Midt vaa Dagen i smukt Vejr udtages hver anden Ingeltavle a 120 □", ialt 4-6, idet alle Bier bringes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Dette Stade indsættes nu

i en anden stærk Families, f. Eks. en Klubes, Blads. Dette Stade gives en ny Blads. I Moderstadet nedskydes en Kunsttavle i Ingelreden, og de øvrige Tavler skydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade afsjages Dronningen. Den Ingeltavle, hvorpaa den befunder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme udbyggede Tavler paa hver Side og en Honningtavle bagerst. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Blads, og dette giver man en helt ny Blads.

3. Smaa-stader med Dronningceller. I 2 stærke Stader udfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forsegled i de 2 Stader, undersøges alle Ingeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles jaaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Tavle eller dog jaaledes, at der i begge Stader findes tilfammen saamange Ingeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Smaa-stader. Ønsker man f. Eks. at danne 10 Smaa-stader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Ingeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpåsjes i et trekantet Hat i Bygningen eller bestæses med Jerntræud. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til en anden Bigaard, der er fjernet i det mindste 1/2 Mil fra den første. Her fordeles nu Ingeltavlerne med tilhørende Bier jaaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar i det mindste 2 Ingeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Tavle foran og 1 Honningtavle bagved. Alle 10 Smaa-Stader jodres. Naar de unge Dronninger have begyndt Uglægning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Bigaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler, kunne de alle blive gode Overvintringstader.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indvundne oversflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader, der have udbytige Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebeskytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beskytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man uslyk har udfanget. Det sikreste er dog at indhænge den 12-24 Timer senere.

Udvikelse af Bladsen i Staderne bør foretages, saa snart den bagerste Tavle under god Udsigt er omtrent belagt paa en Trebiedel med Bier. Hos mindre stærke Familier giver man kun en molfri udbygget Tavle eller en Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen anbringes helst ikke bagerst men mellem 2 udbyggede Tavler. Hos stærke Familier kan man dog godt give 2-3 Tavler ad Gangen, ja under meget godt Træf i varmt Vejr endog saa 4-7 Tavler.

Hos stærke Familier kan man paa denne Aarstid først (i varmt Vejr) indvide med hele Magasiner, senere med halve. Hos mindre stærke Familier derimod først med halve Magasiner, senere med enkelte Tavler.

Møl. Nu begynder den molfarlige Tid. Biavlerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af heugente Tavler. Opdages Spind (af Møl) i nogen af dem, da bør Spindet udtages, og Tavlen gennemruges med Svouldampe. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne, bør være molfri. Opdager man Mollarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tappe), da bør Stadet undersøges nærmere, og alle de Mollarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør eftersees et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Mollarver.

Ingelspredning kan nu foretages hos stærke Familier i varmt Vejr ved at nedskyde en hel Kunsttavle mellem 2 Ingeltavler. Naar denne Tavle er belagt og Ingelen forseglet, kan man nedskyde en ny Tavle.

Stadernes Stilling bør være nøjagtig vaudret paa den Led, der gaar paatværs af Tavlerne, da de ny Tavler ellers ville blive byggede fævt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive forre, tunge og hullede, fordi Bierne have udgnavet Møllarver eller gammel muggen Pollen af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller til Honning. De bør derfor, naar de indeholde moden Yngel, flyttes tilbage indenfor Yngelredten for at omsmeltes, naar de blive tomme.

Dronetavler bør kun anvendes paa saadanne Steder, hvor Dronningen ikke kommer, nemlig enten i Rum, der ere affpærrede fra Yngelredten ved Dronning-Gitter, eller i Rum, der ligge fjernt fra Yngelredten. Enhver stærk Bifamilie bør dog paa denne Aarsid have c. 50 □ Dronnebygning i Yngelredten, for at der ikke skal blive Mangel paa Droner i Bigaarden.

Indring af Sværme fra Kunststader sker ved itide at udvide Pladsen med ikke for saa Tavler ad Gangen og ved i varmt Vejr at formindste Pakningen foroven, f. Eks. ved at erstatte Tæppe-rammen ved tynde Brædder eller et Par Lag Sættetoj.

Brevkasse.

Sadsten BF. Da denne Forening findes nævnt i Revisionsens Bemærkninger S. 135 som en af de Foreninger, der ikke ved Bilag have godtgjort, hvorledes Tilskuddet fra DBF. er anvendt, gøres herved opmærksom paa, at en saadan Redegørelse findes optaget fra denne Forening paa S. 75. Revisionsens Bemærkning savner dog ikke Berettigelse, fordi denne Redegørelse ikke ledjagede Regnskabets som Bilag.

Tilskud fra DBF. Maa saadanne Tilskud til Kredse kun anvendes til Møder, kunne de ikke ogsaa anvendes til praktisk Vejledning? (J. J.) — S.: Paa det sidst afholdte Centralmøde vedtoges det, at saadanne Tilskud kun maatte anvendes til Afholdelse af Biavlermøder med eller uden praktisk Vejledning, ikke til Bivøgt (se Aarg. 1894 S. 247 nederst paa Siden).

Italienske Dronninger agtes indsendte d. 27. Maj. Bestillinger maa være mig i Hænde senest den nævnte Dag. Dronningerne kunne ventes at automme til Kalundborg omkrent d. 11. Juni. Pris 5 Kr. 50 Ore pr. Stk. Dronningen jendes pr. Post mod Efterkrav; men hvis den er død ved Ankomsten og straks tilbagejendes i et Brev til mig, erstattes den med en ny af næste Sending (i Juli). Ersklev.

Rettelse. I Kredsformands-Listen S. 197 tilføjes i Maribo Amt: Sabelmager Aug. Peter Jensen, Brejning, Nysted.

Kundgørelser.

Gummi-Handsker, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, faas a 2 Kr. 50 Ø. pr. Par hos Ersklev, Kalundborg.

Jeg har nu endelig faaet et Parti af
Olie-Ræddike.

Pris pr. 5 Ø. pr. 10 Ø. 45 Ø.
St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Frank Wendt.

300 Pd. Honning

er til Salg hos Smedker **Anders Viltorp**,
Jantunum nr. Gedsted.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Ny-landsvej 4, Kjøbenhavn F.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret 1894 tilkendt 7 **Premier**, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Prober jendes.

N. S. Kristensen, Himmeløw, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

fra N. S. Larsens Fabrik i Hyllede faas som sæd-
vauligt. Bestillinger indsendes til Dyrlæge **Elmen-
hoff Nielsen**, Hyllede pr. Rønnede.

Forlang min

Priskurant

for 1895

over Bivokstavler og Biavlredskaber.
Mange Nyheder findes. Den faas hos
d'Hrr. Kredsformænd samt hos

Chr. Riegels, Viborg.

Fra

„Skærn Biltade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Bibofiger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Talrige Anbefalinger haves fra dug-
tige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Erbødigt

Jesfen & Kjærgaard,
Skærn, Jylland.

NB. Staderne jendes gratis til enhver Jærn-
banestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan
returneres.

Fortinet Traad, № 28, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipliber,
Røgpustere, Røglæsere og
Afspærringsgittere

saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos

N. S. Kristensen,
Himmeløw, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas
frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning,
hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttavler

af godt Bivoks og
Dronninggitre

af Zink faas hos
B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Bistader og Redskaber.

Mine i flere Aar premieerede **Bistader** og **Redskaber** anbefales. Større Ordre fra For- eninger og større Forbrugere bedes indsendt snarest for at kunne leveres i god Tid. Illustreret Pris- liste sendes gratis og franko.

M. Boll, Øster Jøstby, pr. Nykøbing M.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstepremier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høie Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 R 195 Øre, 5 til 10 R 190 Øre, over 10 R 185 Øre pr. R . Rent Bivoks lages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. R .

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Priser, ligesaa **Redskaber**. Ordres udbedes snarest muligt, at Varen kan leveres i rette Tid.

Borbeck's nye udkomne Bibog (forfhyet med 50 vejledende Billeder) sendes franko, naar 250 D. indsendes.

Biværk (fæsjerede Tavler) købes eller laves i ny Tavler. Voks forarbejdes eller byttes. Hoftebro, i Februar 1895.

M. S. Borbeck.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Solvmedalje i København 1888 og eneste premieerede Kunsttavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikkerer Yngel-, Drone-, Deling- og ensidede Tavler samt Dronninggitre.

Godt rent Bivoks forarbejdes for 25 a 30 Øre pr. R . og ønskes sendt snarest. Indfær ved Odde, Februar 1895.

N. Jakobsen.

H. A. Madsen,

Drøager.

Kunsttavlefabrik og Lager af Bivoksred- skaber.

Prislister gratis og franko.

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. -- Voks forarbejdes. -- Voks købes. -- Forfællige Bivoksredskaber have altid paa Lager.

Urmager **J. Olsen,** Græsted.

Røgpustere og Kunsttavler

m. m. faas billigt hos Smeder **J. Chr. Olsen,** Svilested pr. Sollested. Voks forarbejdes.

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. S. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Hoftebro.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet). Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos **Linna Sogus** Biavlerforening. Foreninger, der sende 100 R Voks, erholde disse fabrikerede a 25 D. pr. R . Ordre indgives til **Hind. Jens Rasmussen,** Linna pr. Løben St.

D. Rasmussen,
Hind.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle

faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede **Biavlsartikler, Stader, Ma- skiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilkendt 19 1ste Premier, 11 2den og 3 3die Premier samt en vovende Dmtale. Illustreret Prislister fulgte med Nr. 3.

Gf. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Delage Nr. 1 pr. R 1 Kr. 00 Ør.
do do Nr. 2 pr. R 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. R 0 — 65 —

De volle Kanaster pr. R 50 —
Schag, fin, let pr. R 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 R leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 R gives desuden 10 pCt. Rabat.

Løver **M. Jensen,**

Bestrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

— — — Den tilsendte Tobak synes mig sær- deles god efter Prisen — — —

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. **Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.**

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Hvid og lysgul prima

Horning,

udfnyget kun af forjæglede Tavler, saavel flydende som fast, søges i større som mindre Partier, og for virkelig prima Horning betales her højest Pris. Prøver med Vægtopgave af Partiet, der tilbydes, tilfælles Københavns Horninghus. De- linger købes i 1 R 's Rammer.

P. A. C. Müller.

Hos **Grølev** i Kalundborg faas: Den fuld-
komne Fodrer 1 Kr., Nøgblæser 160 D., Strælle-
snide 100 D., Dromninggitter af Jint pr. 75 D.,
af Pap 100 D. pr. 75, Metalender a 8 D.,
Spatel 150 D., Tavlespore 50 D., Tavletraad pr.
80, pr. Ring 25 D., Gellebeffutter 20 D., Lupe
med 3 Glas 175 D., Delinger a 6 D., Finbestænder
200 D., Hømmingbogen 50 D., Blomster-Kalender
40 D., Tavleklammer pr. 100 50 D., Loddefaude
120 D., Porters Bistemper 100 D.

Et Parti **udshyngt Ibs Hanning** a 45 Dre
pr. 8 staar til Salg hos **M. Dinesen,**
Hestrup, Herning.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Vokstænder
sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilfærdigt

9 Præmier.

Ægte Vokstænder købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Rostilde.

Emblemer for DBF's Medlemmer
kunne faas a 60 D. hos
Grølev, Kalundborg. Forhørdte til Bestyrelses-
medlemmer, forsolgte til andre Medlemmer.

Billig Bi. Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for**
Viavl faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre.
Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892
ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
Sagregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes
60 D. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt
Omflag og forsynet med Sagregister koster
1,50 D., **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes
a 1,50 D.

Naar Bestørene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Forenings-Meddelelser.

Åstov-Kredsens afholder Møde hos Under-
tegnede Søndagen d. 26. Maj, Eftermiddag Kl. 2,
hvortil Alle, der interessere sig for Viavl, indbydes.
S. H. Ve ch,
Langebov pr. Brørup.

Svendborg Amts BF. holder Delegeretmøde
d. 19. Maj Kl. 10 hos Gæstgiver Chr. Pedersen,
Torvet, Svendborg. Fuldstændigt Møde ventes.
K. R. Pedersen.

Syddjællands BF. afholder Møder med
Foredrag og praktisk Undervisning i Viavl følgende
Steder ved Undertegnede: I Truelstrup hos
Proprietær Schulz, Truelstrupgaard, Torsdagen d.
23. Maj; i Skælbjerg hos Maltgører Petersen
Søndagen d. 26. Maj; i Menstrup hos Hmd.
S. Jacobsen Mandagen d. 27. Maj; i Baarse
Samlingshus Onsdagen d. 29. Maj; i Nyraad
hos Købmand Thejsen Torsdagen d. 30. Maj.
Alle Steder Kl. 4 Efterm. Jens Hansen.

Sl. Rostilde Amts BF. holder Møde
Søndagen d. 19. Maj Kl. 4 hos Tomvermester N.
Pedersen, Sengeløse, Hedebyens St. Foredrag om
Viavl af N. S. Kristensen og Arbejde i Bihaven.
Alle, som have Interesse for Viavl, indbydes.

Hjørring Amts BF. De Viavlere i Hjørring
Amt, der i Sommerens Løb ønske at Viavlere
afholdt i deres Egn, bedes til Undertegnede at
jende Meddelelse derom. Mødet skal da faa vidt
muligt blive afholdt.

Badstue Stole pr. Flauenfjeld.

N. S. Jensen.

Viavlernes afholdes følgende Steder, med
Foredrag og praktisk Behandling, af Viavlslærer
C. J. Grønning; hvor Tiden og Stedet ikke er
angivet, vil dette ske ved færdig Bekendtgørelse.

Den 21. Maj: Ploustrup og Bobol Kreds f
Kl. 3; 22.: Holsted Kreds f Kl. 8 Fmd.; 22.:
Gammelby Kreds f Kl. 4 Eftm.; 23.: Vandrup
Kreds f Kl. 8 Fmd.; 23.: Åstov Kreds f Kl. 5
Eftm.; 24.: Bramminge Kreds f Kl. 10 Fmd.;
24.: Tjæreborg Kreds f Kl. 3 Eftm.; 25.: Stads
Kreds f Kl. 9 Fmd.; 25.: Jarne pr. Esbjerg
Kreds f Kl. 4 Eftm.; 26.: Guldager Kreds f Kl.
9 Fmd.; 26.: Tistrup Kreds f Kl. 4½ Eftm.;
27.: Ølgod Kreds f Kl. 9 Fmd.; 27.: Larm
Bolling Nørre Herredens Kreds f Kl. 2 Eftm.; 29.:
Vem BF. Kl. 10 Fm.; 30.: hos Peder Nielsen Møl-
gaard, Hanning, Kl. 3 Eftm.; 30.: Skomager M.
Lauridsen, Brejning, Kl. 3 Eftm.; 31.: Andreas J.
Peterien, Stabil pr. Tim, Kl. 3 Eftm.; 1. Juni:
K. L. Westergaard, Ulfborg, Kl. 3 Eftermiddag;
2.: Købmand Sofus Medum, Nes; 3.: Peter
Lofte, Trøjborg i Bøvling pr. Gaare St. Kl. 2;
4.: Vorbeck, Holstebro, Kl. 2; 5.: N. Bertelsen,
Vinding, Kl. 2; 6.: Armager Th. Jensen, Sewel,
Kl. 2; 7.: Holandsen, Hvidemose, Kl. 2; 8.: Jeppe
Petersen, Vejby, Kl. 4; 9.: Mejerist J. P. Lau-
sen, Rødding, Kl. 9 Fmd.; 9.: Skråder J. P.
Nielsen, Balling, Kl. 4 Eftm.; 10.: Søren Nielsen,
Aasted, Brurup, Kl. 2; 11.: Joh. Kristensen, Spar-
kær, Kl. 2; 12.: N. J. Klarup, S. Kesen, Kl. 3.
13.: Svols BF. Kl. 2; 14.: B. Himmerlands
BF. Kl. 2; 15.: Viborg Kl. 2; 16.: Thisted pr.
Viborg Kl. 2; 17.: Bintel og Mind BF. Kl. 2;
18.: Braarup BF. Kl. 2; 19., 20. og 21.: Ham-
mel og Værn BF. Kl. 2; 22.—23.: Linaa BF. pr.
Laven Kl. 2; 24., 25. og 26.: Hammerum Herreds
BF. Kl. 2 Eftm. og 9 Fmd.

D. Søfinge BF. Søndagen d. 2. Juni,
Eftmd. Kl. 2, holdes Viavlernes hos Undertegnede.
Foruden praktisk Behandling af Bierne vil der blive
forhandlet om Undersøelsen af Foreningens Midler
for Iaar, hvorfor talrigt Møde forventes.

Hans Førgen Hansen,
Østerhøje pr. Kornt.

B. Stjerne og Æmøgn BF. holder
Møde d. 23. Maj, Eftm. Kl. 2, hos Hjulmand V.
Nielsen i Stenstrup. C. E. Hansen.

Midtjællands BF. begynder sine lokale
Møder i Ringsted Torsdag d. 18. Maj, Fmd. Kl. 10.

Indhold af dette Nummer.

Afstands-Maalere	155
Bipest, af J. P.	148
Bipest-Kunsttavler, af Th. Buchholz	153
Blandering af Bistader, af G. Mathisen	150
Bokhara-Kulver	156
Ekko, af J. L.	154
Forjendelse af Dromninger, af G. M. Doolittle	146
Gavnlige Bunt	157
Hømming og Voks-Produktion i Europa	156
Japan's Bistader	155
Krainerbier	154
Kunsttavler	145
Overføring	154
Overrummene	155
Plads over Kammerne i Dugelrummet, af Karl Kleeschild	152
Reserve-Dromninger	155
Evovling af Tavler	154
Wells-Metoden af J. C. Jensen	150

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
 Danmarks
 Bieavlere-Forening.
 STIFTET 1866

Redigeret af
 Hans Erslev
 i Kalundborg.

FAV. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementer optages for 20 Ore pr. Petit-Écritte 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indbetale mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Dr. Adolphus de Planta.

Den 2. Marts d. N. døde i Schweiz en af de Videnskabsmænd, der i den allernyeste Tid har ydet Biavlens betydelige Tjenester. Han fødtes d. 13. Maj 1820 i Kanton Grison i Schweiz paa Slottet Reichenau, der er smukt beliggende omgivet af Bjerge i en Højde af 2000 $\frac{1}{2}$ Fod over Havet ved Sammenløbet af Rhinflodens 2 vigtigste Afløder, Vorder-Rhein og Hinter-Rhein. Floden er efter Sammenløbet paa dette Sted 140 Fod bred. Slottet har været i Familien Planta's Besiddelse i over 300 Aar, dog med en kort Afbrydelse.

Den unge Adolphus blev oplæst i Latinskolen i Schnepferthal, og her viste han snart en udpræget Interesse for Naturvidenskaberne. Derefter kom han i Industri-Skolen i Zürich, hvor han maatte træffe sit Valg mellem de mange forskellige naturvidenskabelige Fag. Han valgte Kemien og studerede senere dette Fag ved Universiteterne i Berlin, Heidelberg og Gießen. 1845 afsluttede han disse Studier med en glimrende Eksamen og den filosofiske Doktorgrad. Derefter rejste han i flere Aar og besøgte Frankrig, England, Norge,

Spanien, Portugal, Egypten og Sødeland. I 15 Aar bekræftigede han sig navnlig med Undersøgelser af de mineraliske Kilder i sin Hjemstavn. Derefter tog han af Hensyn til sine Børns Opdragelse midlertidig Ophold i Tyskland, hvor de 2 bekendte Professorer Liebig og Erlenneyer opfordrede ham til at foretage forskellige kemiske Undersøgelser med Hensyn til Biavlens. Disse optog ham snart mere og mere, saa at Dr.

Planta snart næsten udelukkende bekræftigede sig med kemiske Undersøgelser, der angik Biavl, Biernes Yngelsøder, Honningbiens Fordøjelse, Blomsternes Nektar, Honning, Boks og disses Forfalskning. Hans gode Fornuesvillkaar og hans levende Interesse for Biavlens satte ham i Stand til at anvende saa megen Tid paa dette Emne, som maatte ingen anden Videns-

Fig. 31. Dr. Adolphus de Planta.

skabsmand tidligere har anvendt til Gavn for Biavlens. Mange af disse Undersøgelser krævede megen Tid. Saaledes anvendte han 7 Aar paa at paavise Forskellen mellem Blomsternes Nektar og den særdige Honning, der findes i Biernes Honningtabler, samt paa Bestemmelsen af den Rolle, som Pollenkornene spille ved Biernes Frembringelse af Honning og Boks. Det er netop Dr. Planta, der klart har paavist, at Honning

ikke er det samme som Blomster-Nektar. Blandt hans Forsøg i denne Retning skulle vi nævne, at han stødte i en Morter en Mængde friske Bihobeder, heraf uddrog han ved Hjælp af Glycerin Biernes Spyt, dette blandede han med Blomster-Nektar, som han møjfommelig samlede af en Mængde Blomster, og det viste sig da, at Nektarens kemiske Sammensætning med Hensyn til flere Emner netop kom til at ligne Honningens. Paa denne Maade paaviste han, at Biernes Spyt i deres Legemer blander sig med Nektaren og forvandler den til Honning. Derefter undersøgte han, hvilket Emne, der bevarede Honning fra at gære. Han fandt, at det var Myresyre. Han paaviste ligeledes, at Yngselfoderet bestod af Honning, Bollen og Bispyt. Hans Undersøgelser af Vosket viste, at dette indeholder baade Cerosinhyre, Myresyre og Bispyt. Han er den første, der har paavist, at Biernes Spyt spiller en vigtig Rolle baade ved Voskbygningen og Tilberedning af Yngselfoderet. I Modfætning til mange tidligere Forskere har Dr. Planta beviist, at Yngselfoderet ikke tilberedes af Biens Spyttekertler alene; men at det først uddræges en „halv Fordøjelse“ i Biens egentlige Mave, hvorefter det presses op i Munden for at gydes ned i Cellerne. Denne interessante Opdagelse skyldes dog ikke først Planta, men Løjtkeren Pastor Schönfeld, der ved Undersøgelse af Honningbiens anatomiske Bygning (Mavemunden) var kommen til den Slutning, at Bierne vare i Stand til at trykke den halvfordøjede Næringsgrød op i Spiserøret, uden at den kom til at passere den mellem-liggende Honningskæf. Dette ønskede Schönfeld bekræftet ved kemiske Undersøgelser, og han henvendte sig ikke forgæves herom til den elskværdige og imødekommende Dr. Planta, der ved indgaaende kemiske Forsøg kom til det samme Resultat, som Schönfeld havde naaet ad anatomisk Vej.

Diablenes skyldte den nu afdøde Videnskabsmand megen Tak for det store Arbejde, han har ydet den paa sit særegne Omraade, Kemien. Dette Blad har flere Gange indeholdt Artikler, der vare skrevne af denne Mand, saaledes paa S. 130 i indeværende Mængde; men foruden disse har han skrevet en Mængde andre Artikler i udenlandske Blade angaaende Bier og Diablen og tillige flere Bøger angaaende samme Emne. Lige indtil saa Dage før sin Død var han beskæftiget med vigtige Undersøgelser angaaende den praktiske Diablen, idet han foretog Forsøg for at paavise, at Bisfamilier kunne vækkes ved udelukkende at være henbiste til Sukkerfoder om Vinteren. Forhaabentlig ville

disse hans nyeste Undersøgelser blive kundgjorte efter hans Død. Mange af de af ham gjorte Opdagelser paa dette Omraade have vi tidligere meddeelt vore Læsere, saa at de nu betragtes som fastslaaede Reindgængninger. Vi bør derfor ikke nu, da hans fortjenstfulde Virksomhed er afsluttet, glemme at optegne hans Navn blandt de Mænd, der have ydet vor kære Diablen store Tjenester.

Honningsalg.

Af H. Gübler, D. ill. B. Zeitung.

Allerede i Maret 1875, snart efter at jeg havde overtaget Ledelsen af Centralforeningen i N. N., grundlagde jeg i Berlin et Foreningsdepot, som det gik meget godt med, saalænge jeg havde med Foreningens Ledelse at gøre. Senere viste det sig, at der gik Uregelmæssigheder i Svang ved dette Depot, hvorfor Kontrakten med det blev sagt op. Det er aldeles nødvendigt uafbrudt at holde stærk Kontrol med disse Foreningsdepoter, ellers sfer det let, at Indehaverne købe billig Honning andre Steder end i Foreningen, sælge denne Honning i Stedet for og lade Foreningsmedlemmerne blive fiddende med deres Honning. De Betingelser, man skal stille til den paagældende Kjøbmand, som vil overtage et saadant Depot, lyde i Hovedsagen som følger:

1. Vedkommende Kjøbmand overtager indtil videre baade udslyngtet Honning og Tavlehonning, der leveres af Foreningsmedlemmer; den udslyngede Honning skal leveres i luffede Beholdere (Glas eller Blikdaaser); Detailsalget skal foregaa efter de paa de forskellige Pakninger angivne Priser; (Derpaa følger nøjagtige Prisopgivelser for hver enkelt Pakning).

2. Saalænge Kjøbmanden har Kontrakt med Foreningen, maa han ikke andre Steder købe Honning og igen sælge denne. Gør han det ikkedestomindre, isalder ham en Bøde paa 100 Mark (c. 89 Kroner) i hvert enkelt Tilfælde til Foreningens Kasse. Dog staar det ogsaa Foreningen frit for straks at ophæve Kontrakten.

3. Foreningsmedlemmerne levere Honningen, efter at have undersøgt den omhyggeligt, i Enhedsglas og Blikdaaser, forsynede dels med Pyntetiketter, dels med indlagte Garantietiketter, som skulle bære deres tydelige Firmamærke. Honningen sendes ufrankeret til Foreningsdepotet mod kontant Betaling og 2 Procents Rabat eller ogsaa mod 15—30 Dages Kredit. Urene Pakninger eller Leveringer, der ikke jvare

til Prøverne, kan Købmanden vise tilbage; ved Stridigheder skal der nedlægges en Voldgiftsret.

4. Transportkisterne og de fra Konsumenterne tilbagekøbte Glas eller Bliksaaser leverer Købmanden ufrankeret tilbage til Foreningsmedlemmerne, dog saaledes, at han paaregner sig den fastsatte Pris; hver enkelt faar kun de Beholdere, der bære hans Etikette.

5. Ved ethvert Salg til Foreningsdepotet skal der baade af det leverende Medlem og af Depotforvalteren indgives en skriftlig Anmeldelse til Foreningsformanden (Udskrift af Regningen).

6. Af hver Regnings Sum — deri indbefattet Beholberne, som efter en fast Prisskala altid tages med i Salgsbeløbet — afdrages der 20 Procent i Fortjeneste for Købmanden, dog paa den Betingselse, at han anvender Tjerdedelen deraf, altsaa 5 Procent; lejlighedsvis i Hønningforretningens Interesse til Annoncer. Til Kontrol heraf har han ved Aarets Slutning at indgive Annonce-Regningerne til Formanden, hvis Sag det da bliver at afgøre (ved Hjælp af de til ham indkomne Anmeldelser om Leveringer), om de paagældende 5 Procent ogsaa virkelig ere blevne anvendte til Inserater. Al videre Reklame (Skilt etc.) bliver Købmandens Sag; kun Enheds-Etiketten til Beholberne leveres for intet.

7. Indehaveren af Forenings-Depotet maa aldrig sælge Hønningen billigere end fastsat, navnlig maa han ikke sælge til Forhandlere; thi Foreningen forbeholder sig udtrykkelig at grundlægge nye Depoter, der skulle ligge mindst 800 Alen fra det første og fra hverandre.

8. Købmanden giver til hvilkensomhelst Tid i Forretningstiden Foreningens Bestyrelsesmedlemmer Adgang til sin Butik og sit Lager til Revision af det forhaandenværende Hønningforraad. Ligeledes forpligter han sig til at føre en særlig Faktura-bog over Hønningen, saaledes at man let kan se, hvormed Hønning der er bleven leveret.

9. Begge Parter kunne opsigte Kontrakten med Tjerdingaars Varsel; den Dag, Kontrakten udløber, tilbagekøber Foreningen al den paa Lageret værende Hønning til den beregnede Pris. Men vil Købmanden beholde den, saa har Foreningen Ret til at fjerne samtlige Bynt- og Garanti-Etiketter fra Beholberne, ligeledes ogsaa till at ombytte de med Foreningens Stempel forsynede Vaag med glatte, saaledes at Købmanden fra denne Dag af ikke mere kan sælge Hønning med Foreningens Mærker.

Man tillader mig maasse godhedsfuldt

at fremkomme med nogle forklarende Bemærkninger i Anledning af ovenstaaende Udkast.

Til 1. Beholbernes Pris bør altid tages med i den egentlige Pris, og navnlig Glasfenes Pris bør ikke sættes for lavt, fordi „Brud“-Kontoen trækker en betydelig Del fra i Regningen; det samme gælder med Hensyn til Rust i Bliksaasene. Urens Beholdere tager man ikke tilbage. — I mindre og middelstore Byer bør Hønningprisen ikke sættes lavere end 1 Mark (89 D.) pr. K, i store Byer ikke under 1,20 Mark (c. 1,08 Kr.) pr. K; for K's Glas bør man tage 20 Pf. (c. 18 D.), naar det er et Forenings-Glas med Strue. Det er dumt, naar det nu og da paastaas, at man ikke kan faa saa høj en Pris, eller at Glasene med Skrueregner ikke skulde kunne gaa i Handelen for høje Priser's Skyld, eller at de i det hele taget skulde affrætte Folk fra at købe Hønning. Det gælder blot om at gaa energisk frem med Indførelsen af Skruerglasene; man skal kun sælge i saadanne Glas, og man skal aldrig mere indlade sig paa at veje Hønning ud i medbragte Beholdere. Saa bliver Publikum snart nødt til at finde sig i den nye Indretning og gør det gerne. Naar man siger til Kunderne, at „Foreningen“ har truffet denne Foranstaltning, og at man som Forhandler maa rette sig efter Foreningens Beslutninger, saa giver Modstanden sig snart, naar Publikum først ser, at der bydes noget virkelig godt. Jeg repræsenterer ingen Forening, jeg er kun Grosferer og har dog sat igennem, at Publikum tager Hønningen saaledes som den leveres fra mig til de mere end 600 Forretninger, som købe den Hønning, jeg bringer paa Markedet i Berlin og andre Byer. Den der ikke vil, kan lade være; der gøres ingen Undtagelse med nogen. Det har en ganske anden Grund, naar Publikum vægrer sig ved at købe Hønningen i de mere elegante Glas til højere Priser end tidligere. I Almindelighed begaar man den Fejl at udbyde Hønning til Salg i **for store Glas**; herpaa har jeg et tydeligt Bevis i de mange Bestillinger paa Enhedsglas, jeg har faaet siden 1892 — den Gang bestiltes der mange flere 2, 3 og 5 K's Glas end 1/2 K's —. Dette er rent galt og danner en stem Hindring for Hønningens større Udbredelse. Jeg tillader mig her endnu en Gang at gentage dette, skønt jeg allerede i et tidligere Nummer har betonet det stærkt; thi det har en alfor stor Betydning for Hønningens Indtrængning i en videre Kundekreds.

Til 2. Hvis Foreningsmedlemmerne i daarlige Aar komme i den sørgelige Stilling, at de ikke kunne holde Hønningforretningen i Gang, fordi de ikke have høstet noget, saa skal de ikke overlade Depot-Forvalteren at skaffe Hønning andet Steds fra, saaledes som det plejer at ske, naar Foreningens Ledelse ikke er tilstrækkelig vidtskuende. Formanden selv skal holde Øjnene aabne; han kan vide, naar der vil komme til at mangle Hønning, allerede længe inden Depot-Forvalteren som Lægmand har nogen Anelse derom. Endvidere maa Formanden fra sit Standpunkt vide, i hvilke andre Foreninger, der høstes et Overflud af Hønning; han bør derfor i rette Tid slutte Afkord med leveringsdygtige Biavlere, for at sikre Forenings-Depotet. Vil Formanden ikke selv gøre det, saa er der nok et eller andet Medlem, som vil paatage sig at fylde Hønning i Enhedsglasene mod at faa en passende Andel i Fortjenesten. Selv om Hønningen ikke kan faas saa billig, at der kan tjenes noget paa Handelen, saa bør man dog ubetinget sørge for at skaffe den (man kan jo maaske spæde noget til af Foreningens Kasse); thi der maa aldrig være Stillestand i Forenings-Depotet, Kundterne skulle altid betjenes prompte, ellers mister Depotet sit Renomé. For ikke at komme i Strid med Stattmyndighederne løser Formanden eller det Medlem, som paatager sig Paafylningen for Depotet, et Borgerstab. Biavleren maa altsaa blive Købmand, dette gælder navnlig Foreningens Formand, naar han skal løse sin Opgave fuldt ud.

Til 3. Foreninger, der grundlægge et Forenings-Depot, maa nødvendigvis anskaffe Glas, der rumme bestemte Vægtdele Hønning, altsaa Enhedsglas. Jeg for min Part foreslaar Glas, der tage henholdsvis $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2, 3 og 5 R, samt Blikbaaser, der tage 10 og 20 R. Derved tilfredsstilles alle Detailsalgets Krav, og det er netop det, som er nødvendigt. Desuden udtræves der ogsaa ensartede Pyntetiketter, der maa være forsynede med Paaskriften „Hønning“, Biavlerens Navn og Bopæl samt Paaskriften „Garanteret ægte“. Fremdeles jmaa Sedler til at lægge ind under Laagene; disse Sedler skulle ved paatrykt Firmamærke udtrykkelig udtale Garanti for ren, ægte Hønning; desuden skal der staa en Anmodning paa den om at tilintetgøre denne Garantiseddel straks (efter Nabningen af Glasfæt). Denne Anmodning har til Hensigt at hindre, at Købmanden, naar han faar Glasfæt tilbage, skal fylde en anden, daarligere Slags Hønning paa Glasfæt og udgive den for at

være lige (saa gud) Til yderligere Betryggelse anbringer jeg desuden paa den Side af Glasfæt, som ikke optages af Pyntetiketten, en Reklame-Etikette med mit Navneciffer, hvorunder der staar følgende: „Hønningens Ægthed garanteres kun, naar der under Glasfæts Laag ligger en Seddel med ovenstaaende Navneciffer“. Mange Biavlere indse desværre endnu ikke Værdien af saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, fordi de ikke have nogen Anelse om Forretningens Livet i Byerne. I Fjor var der et Par Forenings-Formænd, der i Kiel sagde til mig, at de ikke kunde udtale sig til Gunst for mine Enheds-Etiketter, fordi disse hæmmede Fremskridtet (med Hensyn til at gøre Etiketterne mere fuldkomne). Ja, naar man rundt omkring i Foreningerne for Æstertiden nærer saadanne Anstuelser — og disse Herrer nyde med Rette stor Anseelse i Foreningerne paa Grund af deres Kundstaber og deres Dannelses — saa bliver det sikkert meget behageligt for Lithograferne, der gerne blive ved med at hitte paa ny Etiketter, men Biavleren vil slikt sikkert ikke gabne. „Misbrug ikke Theorien“, dette gælder i Sandhed om denne Anstuelser; i Praksis stiller Sagen sig ganske anderledes; derfor bør man virkelig ogsaa lægge en hel Del mere Vægt paa, hvad Praksis viser os. Jeg tror ikke, at Kommerceraad Gilka for utallige Tusinder af Mark vilde lade sig afkøbe den allerede af hans Fader indførte og retslig beskyttede „Gilka“ Brændevins-Etikette. I hans Forretning har det ganske sikkert ikke hæmmet Fremskridtet, tværtimod har det sandsynligvis begunstiget det; ellers vilde han vist ikke ad retslig Vej forfølge alle Efterligninger af Etiketten saa skaanselsløst, som han gør det. Ganske samme Fremgangsmaade benyttede andre Industri-drivende med deres Etiketter.

Der er ingen Steder, hvor den af mig foreslaaede Indførelse af Enhedsglas og -Etiketter, Enheds-Plakaterne ikke at forglemme, er i den Grad paa sin Plads som ved Forenings-Depoter; men foreløbig forstaa kun altsfor saa Biavlere den store Fordel, som Biavlen kan have deraf. Ja, det hænder ikke sjældent, at Biavlere, naar de bestille Etiketter hos mig uden at have angivet sig som Medlemmer af den tyske Centralforening, og naar de saa opfordres til at meddele, om de ere det eller ikke, — at de saa slet ikke mere lade høre fra sig. Mon dette nu kan tilskrives Ugidelighed? Rimeligvis. Men paa den Maade komme vi sikkert ikke videre. (Sluttet).

Judavl m. m.

Af Aug. Peterfen, Bregninge, Nyted.

Det er med stor Interesse, jeg har læst Herr Erslevs Artikler om Bipest, ogsaa fordi de i en Henseende synes at give Svar paa et Spørgsmaal, der ofte rettes til mig, naar Talen er om Bier og Biavl. Jeg kommer nemlig — jeg fristes til at sige ofte — paa Steder, hvor der findes Ruiner af fordums stor Biavl, og hvor der nu kun slaar et Par ensomme Kuber eller lidt slet ingen, og saa faar jeg gerne omtrent den samme Bise at høre: „Sa, tænk! Her kom for saa og saa mange Aar siden en Biværm tilflyvende, og de lyttedes saa godt, formerede sig, saa at vi en Gang havde mange — 10—12—15 — Familier og fik megen Honning; men saa begyndte de at „gaa ud“, og saa kunde vi gøre ved dem, hvad vi vilde, lige meget hjalp det, og nu er det den bare Daarlighed. Hvor kan nu det være? Du kender jo til Bier, kan Du sige os, hvorfor de ikke vil lykkes mere nu?“ — Mit Svar har i Reglen været undvigende, — ikke fordi jeg mente at være uklar over Aarsagen, som jeg antog var Forsømmelse eller Uhyndighed med Behandlingen — men nærmere fordi jeg af Erfaring ved, at man meget sjældent kan lære slige „gamle Bimestre“ noget, da de oftest mene at være langt klogere end de fleste. Ofte har jeg dog anvist dem at købe enten en Dronning eller en Sværm andet Steds fra; idet jeg, siden jeg blev Biavler, har været bange netop for Indavl og dens Følger, uden at jeg dog anede, at den skulde kunne drage Besten efter sig. Om man har fulgt mit Raad, betvivler jeg, da man herovre er yderst forsigtig med at give Benge ud til Bier og den Slags og hellere lader alt gaa sin sæve Gang.

Denne periodiske Frem- og Tilbagegang, der viser sig saa temmelig ens de forskellige Steder, kan jo imidlertid ogsaa tyde paa, at det ikke alene er Mangel paa rigtig Pasning, der er Grunden dertil, men at det ogsaa, maaste for en væsentlig Del, skyldes Indavl. Naar nemlig en saadan Sværm formerer sig, er der jo en stor Sandsynlighed for, at de unge Dronninger oftest blive befrugtede af Droner fra samme Vigaard, der jo kan ligge langt fra andre, og da de alle ere Afkom af den samme Tipoldemoder, maa Følgen blive, at Blodoprensning kun sjældent foregaar og maaste slet ikke. At Stammen straks skal gaa til Grunde, er jo ingen Nødvendighed — man ser jo, for at tage et Eksempel, at Elkendørterne paa Falster ere drevne frem til at

blive de første Maltkøer i Danmark væsentlig ved Hjælp af Indavl — men at den i Løbet af en Aarvække maa svækkes saameget, at den lettere bukker under for Vinterkulde og Sygdom, er klart. Saaleeds beretter en tykt Biavler, at han drev Indavl med nogle cypriske Bifamilier. Bierne, der jo af den Race ere særdeles smukke, bleve smukkere og fredeligere Aar for Aar; men samtidig mistede de ogsaa for Størstedelen deres oprindelige Flid og stærke Angledrift, saa at han maatte krydse dem med Krainerbier for atter at faa noget ud af dem. Dette peger ogsaa i den Retning.

Den direkte Aarsag til disse af mig omtalte Familiers Undergang er næsten aldrig til at faa Rede paa; ja, enkelte Gange har man dog set Bugløb, men Bipesten kendes ikke her — heldigvis! Maatte vi bare vedblive at være fri for den, da det jo synes, som om alle hidtil kendte Midler slaa fejl. — Det er da af den Grund, at Ingen her kender den, umuligt at paavise Forbindelse mellem den og den nævnte Indavl.

Hvis imidlertid Hr. Erslev har Ret i sin Antagelse, og meget kan jo tyde derpaa, da forekommer det mig, at man maa stille sig noget tvivlende overfor Mr. Eboys's Metodes Brugbarhed; thi den samme Dronning, som altsaa i Følge Hr. Erslev frembringer pestig Ungel — eller i alt Fald Ungel med stærk Disposition dertil, bliver jo ved at forblive i Familien efter Operationen, og følgerigt maa den vel atter i det ny, rensede Stade lægge Æg, syge Æg, og saa er man jo om kort Tid lige nær. Der maatte da til for at gøre Metoden brugbar i Længden, at der absolut skal stiftes Dronning samtidig med Overføringen eller i alt Fald, naar de hele Kunsttavler gives Familien, og saa tror jeg, at det helst skulde være en god Dronning af dansk Race, idet jeg mener, at vi hovedsagelig skal holde os til Krydsning med vore egne brune Bier, om ikke for andet, saa fordi mange — deriblandt jeg — er noget omtaalelig for mange Bistit, og Bastarderne have jo ikke Ord for at være fredelige. Det er selvfølgelig ikke min Mening at fordømme Indførelse af fremmede Racers; men skal vi saa mere stikne Bier end de brune, saa er jeg bange for, at endnu flere i alt Fald her omkring ville istemme Omkædet, der lyder, naar man opfordrer Folk til at blive Biavlere: „Nej, Bierne stikke, og saa er der vist meget Arbejde ved, naar de skulle passes rigtigt!“ — Den Visdom dække de sig jo godt med.

Skal vi kunne drage fuld Nytte af en saadan Ombytning af Dronninger fra de

forskellige Landsdele, da vil det blive nødvendigt, at vi faar Dronningavl og Dronningsjal i Gang herhjemme, saa at vi ved, hvor der er Dronninger at faa. Hvad om de paatænkte Biavlslærerstoler tog den Sag op og ablede en Del til Disposition for Biavlerne. Der skal jo dog eksperimenteres dermed alligevel, hvorfor saa ikke saa meget som muligt. Smærterne ere jo ens. — Ogsaa rundt om i Landet maa der jo findes Biavlere, der kan og vil være med. Det er jo da ingen uoverkommelig Sag at sætte sig ind i, og Afstætningen vil nok komme, naar Priserne ere rimelige.

Derfor pas godt paa Dronningcellerne nu i den forestaaende Sværmetid, der er den bedste til Dronningavl, da gode Dronninger i Reglen fremkommer af Sværme-celler, dan Smaa-stader og bevar alle Dronningerne; thi selv om de ikke sælges, kan de anvendes senere til Omstiftning og til Dannelselse af Wellsstader. — Dr. Dzierzon sagde i Fjor i en Diskussion om Dronning-avl, hvori Spørgsmaalet om Omlarvning var paa Tale: „Efter min 50-aarige Erfaring gælder det mere om at oplække Dronninger i rette Tid og med rigtigt Foder, end om Omlarvning; thi en Dronning, som oplækkes i Juni under godt Træk, vil ubetinget blive bedre end een, som oplækkes i Høsten under daarligt Træk“. Lad os da prøve i Mar og se, hvad vi kan faa ud deraf, vi har jo ogsaa Doolittles Metode at bygge paa.

Hvorledes jeg hæmmer Røveri.

Af Carl Kleejshild.

Paa de Tider af Aaret, da Vejret er godt og Bierne flyve noget ud, men Naturen ikke yder Bierne ret megen Nektar, er det, at Bierne søge at skaffe sig en ekstra Indtægt ved at røve, „naar Lejlighed gives“. Særligt hvor der bor flere Begyndere eller Bievære, der ikke forstaa at passe deres Biavlslærdrift rigtig, kan Røverne komme saa stærkt i Gang, at der skal tages praktisk fat for at standse det igen.

Som Forsigtighedsregler vil jeg anbefale: Aldrig at fodre udenfor Bihusene eller om Dagen ind ad Flyvehullerne, men kun give Bierne Foder om Aftenen og fodre ovenfra eller bagfra i Husene. Hæng ikke Tavler med Honning i bag Vinduet i de tomme eller andne Stader, hvor Bierne kan komme til Tavlerne. Sørg for ikke at have ufærdige eller svage Folk, for de blive lettest et Bytte for Røverne. Saadanne Folk be-

taler det sig, med fornøden Forsigtighed, at forene med andre Folk. Naar der ikke er stort Træk, bør man ikke have flere Tavler i Huset eller større Flyvehul end højt nødvendigt.

En Bi, der vil røve, kendes let paa den snigende Maade, den flyver paa, naar den vil ind i et Stade og røve.

Der er anbefalet mange Maader at standse Røveri paa, først Indsnævring af Flyvehullerne, og hjælper det ikke nok, saa Henslytning af det overfaldne Stade til en mørk Kælder i et Par Døgn, eller man lukker helt for Flyvehullet eller anvender en Flyvetragt. Alle disse Midler har dog sine store Ulemper. Jeg bruger, saasnart jeg har set, at Bierne røve, straks at indsnævre det overfaldne Stades Flyvehul, saa at kun et Par Bier kan passere det ad Gangen; derefter gnider jeg Flyvebrættet og Forsiden af Stadet godt ind med en flækket Charlotteløg eller med Blade af Løg eller Borre, for at give det en ilde Lugt. Paa Flyvebrættet anbringer jeg en Glasplade, c. 10" bred og c. 6 a 8" høj, der sættes paa skraa op mod Huset, som Bierne altsaa skal passere udenom, naar de ville ind i Stadet.

Det indsnævrede Flyvehul er let for Stadets Bier at forsvare. Løglugten frister ingen Bi til at røve, nej de afsty den Lugt. Glaspladen, der staar paa Flyvebrættet, maa alle Bierne gaa udenom, og derinde bagved er den stygge Lugt. — Nej, det indlader ingen Rovbi sig paa. Derfor anbefales denne lette og praktiske Metode at behandle et overfaldet Stade paa til alle Biavlere.

Tidselkugle.

Allerede for flere Aar siden have vi henledet vore Læsere's Opmærksomhed paa denne fortrinlige Honningplante, navnlig til Dyrkning i Haver. I Anledning af nogle Forespørgsler skulle vi paany omtale den.

Tidselkugle, Echinops, hører til de Kurbblomstredes Familie; men ved en nøjere Undersøgelse af de kugleformede Blomsterstande vise disse sig at afvige i høi Grad fra andre Planter af samme Familie. De enkelte Blomster have regelrette blaa Kroner og ere rørdannede, hver enkelt Blomst har et Kurbleje, og alle Blomsterne ere samlede til et regelret kugleformet Hoved. Man maa altsaa opfatte Blomsterstanden som en Samling af eenblomstrede

Kurve. De fleste Arter blomstre i Juli og August, altsaa paa en Tid, da Honningtrækket er aftagende. Blomsterne ere saa nektarvige, at et Blomsterhoved, som om Aftenen ombindes med et Lag tyndt Papir, den følgende Middag ved at rystes over en Staal kan afgive en forbadsende Mængde Nektar.

I Amerika kalder man disse Planter „Chapman's Honningplanter“ efter en amerikansk Biavler, Chapman, der først fandt paa at dyrke dem i det Store paa et betydeligt Areal mest for Biernes Skyld, men tillige for at anvende mange af Blomsterne til Buketter. Naar det blomstrende Hoved affæres, inden Blomsterne begynde at visne, kunne de nemlig i tørret Tilstand bevare deres Skønhed. Vil man dyrke disse Planter til Bryd i Haber, bør man helst vælge de mindre Arter *Echinops*

Ritro og *Echinops ruthenicus*, der blive 1½ Alen høje og have smukke mørkeblaa Blomster. Sidstnævnte Art vokser vildt i det sydlige Rusland. Den er fleraarig og kan formeres ved Deling. Den største Art, *Echinops sphaerocephalus*, har lyseblaa Kroner og opnaar en Højde af 3—4 Alen. Den egner sig derfor bedst til Gruppeplante i store Haber. Alle Arterne kunne formeres ved Frø; men Planterne give i Almindelighed ikke Blomster før i det andet Aar.

Fig. 32. Tidseltugle.

Frembringelse af Udflugt Honning.

Af Charles Dadant, Amer. B. J.

Før end Opfindelsen af Gtunds-Delingen og af Honning-Udflugteren, anvendte jeg blandt andre Metoder mest Magasiner med hængende 6" dybe Rammer. De hang paalangs i Stadet, men vare delte i 2 Dele ved Hjælp af Tablebæreen, og disse Dele kunde let adskilles. Disse Halvrammer vejede, naar de vare fulde af Honning, omtrent 3 lb hver, og vi plejede at pakke dem i Kasser med Glas i de 2 Sider. Paa den Tid solgte vi mest Honning paa

St. Louis Torv, og jeg plejede at ledsage Sendingen med Dampbaaden. Trafikken med denne var den Gang langt større end nu, og jeg kunde ofte paa Rejsten sælge megen Honning til Dampskibets Kaptajn og Mandskab.

Da jeg begyndte at frembringe Udflugt Honning, fandt jeg disse 6" dybe Honningrum meget bekvemme. Jeg fyldte dem med gamle Dronetavler, af hvilke jeg hvert Foraar havde en Del, som var blevet udtaget af forskellige Staders Yngelrum, eller som vare blevne udskaarne ved Overføring af Bier fra Kassestader (med Wildbygning) til Kunststader. Vi plejede nemlig hvert Foraar at købe Kunststader med Bier for at erstatte de italienske Bier, vi havde solgt i det foregaaende Aar. Vi have altid lagt Vægt paa at fjerne Dronetavler fra Yngelreden saa vidt muligt. Dette kan lettest gøres ved Overføring af Bier, da enhver Tavle derved behandles.

De fleste af de Dronetavler, vi saaledes anbragte i vore Honningrum, ere rigtig gode endnu, ja de ere endog bedre, da de ere blevne fyldte og tømte saa mange Gange, da deres mørke Celler ere blevne pudfede med Skællekniven og senere istandsatte af Bierne. Ved denne Istandsfættelse gøre Bierne dem stadig stærkere, saa at en Tavle, der benyttes til Udflugning, stadig bliver bedre og stærkere til dette Brug, jo oftere den fylbes og tømmes.

Der er dog en Mlempe ved Brugen af Dronetavler ogsaa i Magasinerne, det er nemlig den Udgang, som Dronningen under uheldige Træfforhold faar til at lægge Droner-Ug deri. Under stærkt Honningtrækket fylde Bierne sædvanlig disse Tavler med Honning næsten straks efter, at de ere anbragte i Overrummet: men hvis flere regnsfulde og kolde Dage følge efter hverandre paa den Tid — kort sagt, naar Honningtrækket bliver uregelmæssigt af en eller anden Grund, da er der Fare for, at Bierne tømme nogle af disse Tavler, og at Dronningen belægger dem med Ug, saa at man faar en altfor stor Mængde Droner. Derfor er det bedre at fylde disse Magasiner

med Arbejder-Kunsttabler eller med udbyggede Arbejder-Tabler.

Paa den Tid, vi begynde med at udfluyge, kendte man endnu ikke Kunsttabler, og gode Arbejder-Tabler vare den Gang altfor værdifulde i Underrummet til at blive benyttede i Overrummet. Derfor benyttede vi Dronetabler der. Men nu erstatte vi efter Haanden i vore Bierer disse Tabler med Arbejdertabler, skøndt vi ere meget utilbøjelige til at sønderbryde disse Tabler, der have gjort god Tjeneste i over 20 Aar. Nogle af disse Tabler ere sikkert blevene udfluygede over 40 Gange.

De lave 6" Kammer have i Magasinerne vist sig at være fuldkomment saa gode som de dybere. Man kan hurtigere drive Bierne ned fra et 6" højt Magasin end fra et, der er c. 10" højt. De lave Kammer ere lettere at handle med. Der er mindre Fare for Yngel i Honningtablerne, fordi Bierne nødig anbringe Honningen altfor langt fra Yngelen, og da de sædvanlig begynde at fylde foroven, ville de ofte hynge i den nederste Del af den høje Kamme, naar de have begyndt at fylde dens øverste Celler med Honning, om de end derved skulle passere op i Overrummet. En lav Kamme bliver hurtigere fyldt; derfor et nyt Magasin behøves og stilles ovenpaa det første, er der kun ringe Fare for, at der bliver lagt Vg i det øverste, fordi det er adskilt fra Yngelredet ved det allerede fyldte 6" høje nederste Magasin, og Dronningen nødig vover sig saa langt bort fra Nlyngen. Læseren vil heraf se, at disse lave Magasiner passe bedre for Biernes Tilbøjeligheder end Opstablingen af 2—3 høje Magasiner over hverandre*).

I de første Aar, efter at jeg havde begyndt Udfluygning, plejede jeg at udfluyge Honning af Yngeltablerne i Underrummet; men jeg fandt snart, at denne Metode havde mange Ulemper. Magasinerne, der

indeholde Honning, kunne borttages meget let — lettere i Virkeligheden end en eneste Table fra Yngelredet. Bierne blive derfor mindre forstyrrede og ophidsede ved Borttagelsen af et helt Magasin end ved Udbalg og Fjernelse af nogle saa Tabler fra Yngelredet. Stedet behøver kun i saa Minutter at være aabent for at aftage et Magasin, derfor ville kun meget saa Kobbier slippe ind, hvis saadanne ere paa Færde. De fleste af mine Læsere vide sikkert, hvorledes disse følge med Diablen, naar Træffet er ringe eller slet, saaledes som efter Hovedtræffets Slutning. Denne Fare undgaas altjaa.

Hver Gang vi udfluygede Honning af Yngeltabler, have vi altid trods den yderste Forsigtighed set nogle Larver vælte om eller endog kastede ud og flydende ovenpaa Honningen, idet det fløedeagtige Yngelfoder blandede sig med Honningen, hvis Yngelcellerne endnu havde været aabne. Det kan nok lade sig gøre at udfluyge Honning af Yngeltabler, hvis Honningen er meget flydende uden denne Ulempe; men ellers hænder det meget let. — Naar Tabler, der indeholde Yngel, udfluyges, maa de uden Ophold atter indhænges i Staderne, fordi Bierne i høj Grad forstyrres ved det tomme Rum i Yngelredet, og tillige fordi Larverne kunne lide Skade ved den ringere Varme i Luften end i Yngelredet. Magasiner uden Yngel ere ikke udsatte for denne Fare, man kan derfor vente med atter at paasætte dem indtil Aften eller til en anden Dag.

Vi have endvidere bemærket, at naar den hvide Juni-Honning forbliver i Stedet, overvintre Bierne bedre paa den end paa den mørkere Slags, fordi den hvide Honning er mindre blandet med forskelligartede Emner end den mørke Efteraarshonning og især end Honningdug og Frugtsaft. Man bør derfor hellere ofre en ringe Del af den sørgelige Honning for at sikre sig en bedre Overvintring ved at efterlade den i Yngeltablerne.

Da nogle af mine Læsere maaske ikke ere sikre paa denne Sag om Foderets Kvalitet ved Overvintring af Bier, skal jeg meddele, at det er Indførelsen af fremmede Bier fra Stalien, der har bevist mig Kvalitetens Indflydelse paa Biernes Helbred under lang Indespærring. I flere Aar indførte jeg Bier fra Stalien uden Held. De blede sendte i smaa Kister, der indeholdt Tablehonning, og som oftest vare de døde efter at have tilføjet Væskerne ganske saaledes, som Bier saa oftest gøre det efter en haard Vinter. Forskellen mellem Etiskrementerne og deres Lugt, naar en Del af Bierne vare ankomne levende, ledte mig til

*) Hertil skal bemærkes, at Forfatteren som Yngelramme hentyder til Langstrovh-Kammeret, der er 17 $\frac{1}{2}$ " bred og 9 $\frac{1}{2}$ " høj. Denne rummer næsten 160 □" og er altsaa større end den største af vore Kammer, ikke at tale om 10×12" Kammerne og Lavnormal-Kammeret, der begge kun rumme c. 120 ". Naar man tager disse Forhold i Betragtning navnlig ved Sammenligning af den sidstnævnte Kamme med Langstrovh K., vil man forstaa, at Forholdet med Henblik til Galvrammer i Lavnormalstaden stiller sig væsentlig anderledes. Her er det f. Eks. ikke nær saa svært at behandle Yngelrammerne som i det amerikanske Stads Bemærkningen om, „at de lave Magasiner passe bedre med Biernes Tilbøjeligheder“, er aabenbart ved en Fejlstagelse faldet den dygtige amerikanske Franskmand i Pennen; thi ved de af ham foran anførte Grunde har han paa ingen Maade bevist dette. H. H.

at bede Skipperen om at lade enhver Sendning, der bestod af 26 Dronninger, forsynes med forskellig Slags Hooning og med Sirup lavet af godt Sukker. Udsaldet blev, som jeg havde antaget, at de Æsker, der vare forsynede med hvid Hooning eller med Sukkersirup, mistede kun ganske faa Bier, medens de, der vare forsynede med mørk Hooning, især Vynghooning, havde mistet alle eller næsten alle Bierne; i nogle Æsker var Dronningen alene levende tilbage. Nogle af de fundeste Bier gemte jeg for at prøve det i Æskerne, efter at jeg havde borttaget Dronningen, og nogle af disse Bier vare endnu levende 6 Uger senere. Dette Forsøg viste mig, at Hovedgrunden til Tabene under lang Vinter = Indespærring var Hooningens Kvalitet, og at det er en god Forsigtigheds = Regel at efterlade i Stedet al den Forraars = Hooning, som findes i Yngelredene, i Stedet for at udslynge den, og at holde Magasinerne paa Stedet til at modtage Efterommer = Hooningen, hvis saadan kan samles. Forskellen i Pris paa de 2 Slags Hooning opvejes mange Gange ved den bedre Dvervintning.

Mine Læsere bør vide, at da vi bruge store Stader, kan et 6" højt Magazin med 8 Kammer paa ingen Maade indeholde vor gennemsnitlige Høst af hver Familie. Smaa Stader kunne jo forstørres ved at stable 2 eller 3 Etager med Hekammer over hverandre. Vi have udtalt, hvorfor vi ikke kan lide denne Metode. Nogle Biavlere og deriblandt flere særdeles dygtige faa et godt Udbytte paa den Maade, f. Eks. E. France og Søn i Blatteville; men vi have prøvet den, og vi foretrække vor egen Metode. Vort store Quinby = Stade, der indeholder 10 Kammer, er næsten dobbelt saa stort som et Langstroth 8 Kammer = Stade (Quinby Kammer er 18½" br. × 11¼" høj, udsvendigt Maal). Vor Metode kræver ikke saa meget Arbejde, især siden Opfindelsen af „Vitømmere“, der ikke kan benyttes, naar der er Yngel i Magasinet, hvilket næsten altid er Tilfældet med Hekammer = Magasiner*), og Bierne ville ikke forlade Yngelen. (Fortsættes).

*) Som bekendt benytte vi netop hos stærke Stader hele Lavnormalkammer i første Dverrum i det mindste foret i Stedet og meget ofte tillige et lignende (med 7–8 Kammer) bagved. I foriere Stader benytte vi hos stærke Familier i det første Dverrum ligeledes et helt Magazin i Slutningen af Maj eller Begyndelsen af Juni; senere i det andet Dverrum derimod altid halve Magasiner. Hos saadanne stærke Familier viser det sig ganske rigtig, som af Forskellere anført, at der i Begyndelse af

Understøttelse til DBF.

Indenrigsministeriet har under 22. Maj d. A. i Henhold til det ved Finantsloven for indbeværende Finantsaar bevilgede Beløb af 3000 Kroner til Bestridelse af de med Foreningens Virksomhed til Biavlens Fremme forbundne Udgifter anvist det nævnte Beløb til Udbetaling.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak til Regering og Rigsdag for den værdifulde Understøttelse.

Franz Wendt,
Præsident.

Erzleb,
Sekretær.

Fra en anonym Giver har Foreningen modtaget 125 Kroner som Betaling for 5 livsvarige Medlemmer. Da disse Medlemmer ikke ere Personer men Foreninger, hvis Levelid er ubegrænset, og DBF. hidtil ikke har haft „permanente“ Medlemmer, er Sagen foreløbig ordnet saaledes, at disse Foreningers Medlemsret varer i 50 Aar. Centralmødet vil senere kunne træffe anden Bestemmelse.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak for den smukke Gave.

Franz Wendt,
Præsident.

Erzleb,
Sekretær.

Fra Kredsen.

Holbæk Amts BF.'s Virksomhed 1894. Aaret 1894 maa betegnes som et godt Hooningaar for de allerfleste Egne her i Landet, og dette gælder da ogsaa om Holbæk Amt. Det foregaaende Aar, 1893, havde givet et ganske godt Udbytte, og i de fleste Egne havde Amtets Biavlere indvintret deres Bier med nogenlunde tilstrækkeligt Forraad. I denne Henseende spores der en kendelig Fremgang, idet det mere og mere gaar op for Amtets Biavlere, hvor ufornuftigt det er at indvintre Bierne med knapt Forraad. Det er

Sommere kommer Yngel i flere af det først paaatte Magasins Tavler. Dette stader os aldeles ikke, thi dette Magazin er fyldt med Arbejdertavler, og vi høste det ikke, for Yngelen af disse Tavler er udsøbet og Cellerne fyldte med forfeglet Hooning. De bagerste Magasiner, selv om de ere hele, blive saa godt som aldrig belagte med Yngel. Vitømmere kan ligesaa godt anvendes ved hele som ved halve Magasiner, naar de kun ere yngelfri. Skal der være Tale om, at nogen af de 2 Metoder „stemmer bedre med Biernes Tilbojeligheder“ end den anden, da bliver det sikkert Metoden med de hele Magasiner, saaledes at Bierne fort for og under det gode Træk ubindret kunne udbvide Yngelredene ikke alene bagtil men ogsaa opad. R. A.

ingenlunde derfor nødvendigt ved Honninghøsten i Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August at efterlade hele det nødvendige Forraad (25—30 R) i hvert Stades Tavler. Det kan med de nuværende Sukkerpriser meget godt lønne sig ved Honninghøsten kun at levne hvert Stade 8—12 R Honning, naar man kun sørger for i god Tid, nemlig i Slutningen af August og Begyndelsen af September, at give hver Bifamilie det manglende Forraad i Form af Kandis-sirup (1 R Kandis giver c. 1 $\frac{3}{4}$ R saadan Sirup).

Foraaret kom tidligt, efter en mild Vinter, og de fleste Bifamilier udviklede sig derfor kraftig, saa at de stod rede til at modtage det gode Træk, som Forsommeren plejer at byde. Dette udeblev imidlertid paa Grund af Kulde og Tørre. Derfor afgang Algerkaalen, som ofte er saa rig en kilde til Nektar her i Amtet, kun et meget ringe Udbytte. Under disse Forhold blev det i flere Egne nødvendigt at fodre Bierne i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni; men dette undlod desværre mange af Amtets Biavlere. Følgen heraf var da, at saadanne Stader gik tilbage i Arbejdsantal, saa at de vare slet skikkede til at indsamle det store Udbytte, da det gode Træk endelig kom med stærk Varme i Slutningen af Juni og Begyndelsen af Juli. Dette Træk varede kun i 2—3 Uger; men det var dog tilstrækkeligt til rigelig at lønne de dygtige Biavlere, der havde hjulpet deres smaa Husdyr med Foder i den kolde og tørre Forsommer. I denne Henseende begaas der jævnlig Fejl af mange Biavlere heri Amtet, og dette er derfor et Punkt, som Biavlslærerne særlig bør have deres Opmærksomhed henvendt paa. Det kan dog paa ingen Maade gaa an i Almindelighed at anbefale Sommerfodring; thi ofte er denne slet ikke nødvendig eller ikke en Gang heldig. Nej, Biavleren maa paa den Tid være særlig opmærksom ved Virøgten og jævnlig undersøge Staderne for at se, om de lide Nød; thi naar Nejtret er koldt eller meget tørt, kan det kun lidt hjælpe Bierne, at Marker og Enge mylre med Blomster, naar disse ikke afgive nogen Nektar.

Hovedtrækket afgaves mest af forskellige Kløverarter, Kurveblomster og rubladede Planter. Af Kløverarter saas heldigvis her i Amtet ikke saa lidt Hvidkløver og Alfike-Kløver, der begge ere fortrinlige Honningplanter; derimod giver den almindelige Rødkløver ikke Honningbien megen Nektar, fordi dens Kronrør ere for lange i Forhold til Biens Tunge — Lindetrækket afgav i 1894 kun meget

ringe Udbytte paa Grund af Kulde og Blæst. Af Eftertræk paa Boghvede og Lyng habes næsten intet her i Amtet. Gennemsnits-Udbyttet kan for Holbæk Amt anslaaes til 35—55 R pr. Stade. Da Honningen er folgt til en Pris af 40—60 Ore pr. R, maa det jo erkendes, at et saadant Udbytte er en stor Hjælp for en fattig Arbejderfamilie, der holder 3—5 Bistader.

Foreningens Virksomhed har været forsat efter samme Plan som i de senere Aar. Desværre har der dog været en temmelig stor Tilbagegang i Medlemsantallet, som i Aaret 1894 kun udgjorde c. 150. Marsagen hertil er udelukkende denne, at 2 af de Distriktsformænd, der opkræve Medlemsbidrag hos de enkelte Medlemmer, have undladt at indbetale disse til Formanden. Derved er der ikke alene tilføjet Foreningen et føleligt Tab, men tillige forvoldt en betydelig Forstyrrelse i Foreningens Virksomhed i de 2 paagældende Distrikter. Denne Fejl er nu rettet ved Valg af 2 andre Distriktsformænd, og Foreningen vil derfor forhaabentlig i det kommende Aar opnaa et voksende Medlemsantal.

Af Biavlermøder med praktisk Undervisning i forskellige Biavlzarbejder er afholdt 9 med en Udgift af c. 60 Kr., deri medregnet Kundgørelser. — Ved Generalforsamlingen i Thyderup d. 14. Oktober 1894 foretoges som sædvanlig en Bortlodning af 1 Udshynger, 2 Bihuse, 2 Solvoksmeltere og mange andre Biavlredskaber og Biavlsskrifter til Foreningens Medlemmer. Denne Bortlodning medførte en Udgift af 144 Kr. 93 Ore. — Endvidere have nogle fattige Biavlere i 1894 som sædvanlig modtaget Medlemsbladet til halv Pris. Aarets Regnskab slutter med et Understud af 61 Kr. 40 Ore.

Da Holbæk Amts økonomiske Selskab i 1894 har anvendt et Beløb af 40 Kr. til Indkøb af 100 Eksemplarer af B. E. B. Smith's „Veiledning til Biavl“, som ere omdelte til Biavlere her i Amtet, har Foreningen for det Aar kun modtaget 160 Kr. i Tilskud. — Hr. Lehnsgreve Lerche-Lerchenborg har hdet Foreningen et Bidrag af 20 Kr. Desuden har Lehnsgreven paa Lerchenborg ladet anlægge en større Bigaard, der uden Tvivl vil faa Betydning for Udviklingen af Biavlen her i Amtet, da det er Tanken, at denne skal drives som en Monster-Bigaard.

Da Resultatet af den sidst afholdte Bistade-Tælling her i Landet, 15. Juli 1893, nu foreligger, antage vi, at det kan have Interesse at se, hvad denne Tælling fortæller om den nyere Biavls Fremgang

i Holbæk Amt i Løbet af de 5 Aar 1888 til 1893. Vi skulle derfor anføre Tællene paa Kuber og Kunststader i de enkelte Herreder, hentede fra „Statistisk Tabelværk“, tilligemed de af os beregnede „Procenttal“, der angive hvormange Procent, Kunststaderne udgøre af det samlede Antal Bistader:

	1888.			1893.		
	Kuber.	Kunsth.	pCt.	Kuber.	Kunsth.	pCt.
Merløse Herred	969	494	1463	481	612	1003
Tudse	662	298	924	370	297	667
Løve	409	262	707	221	463	684
Arts	422	205	627	203	433	636
Skippinge	582	157	739	333	285	618
Dbs	771	299	1060	676	411	1087
Samsø	537	124	661	255	219	474
	Salt	1839	6191	2539	2720	5259

Denne Tabel viser jo aldeles klart en meget stærk Fremgang i Kunststadernes Antal, nemlig fra 30 af 100 i 1888 til 52 af 100 i 1893, med andre Ord: Der findes nu i Holbæk Amt flere Kunststader end Kuber, ja dette Amt staa endog saa i denne Henseende højest blandt alle de danske Ders Amter. Der er dog betydelig Forstel paa de forskellige Herreder, Arts og Løve staa ubetinget højest med 68 pCt., det er 23 pCt. over Gennemsnitstallet for hele Danmark (45 pCt.) Og saa Merløse Herred staa særdeles godt med 11 pCt. over. De 3 Herreder Tudse, Skippinge og Samsø have vigelig naaet Gennemsnitstallet, medens derimod Dbs Herred fremdeles staa en Del tilbage. Samsø, som ved den forrige Tælling stod længst tilbage, er nu kommen rigtig godt med i Fremgangen.

Vilde man fæste Blikket særlig paa de 2 Kolonner med Overskriften „Salt“, da

kunde det ganske vist se ud, som om Biavlens Her i Amtet i Løbet af de 5 Aar var gaaet betydeligt tilbage; men heldigvis foretages vore Bistade-Tællinger siden 1888 saaledes, at Kubestader og Kunststader tælles hver for sig. Derved lader det sig nemlig let godtgøre, at disse to Tællinger ikke alene vise en meget stor Fremgang i Kunststadernes Antal, men ogsaa en Fremgang i det samlede Antal Stamstader. Herved forstaaes saadanne Bistader, hvis Bifamilier ere bestemte til at overvinde for at fortsætte Avlen i det følgende Aar. Det er jo klart, at alle Kunststader maa regnes til Stamstader. Derimod kan man af Kubestaderne d. 15. Juli (lige efter Sværmetiden) kun regne gennemsnitlig højest 2 af hver 5 som Stamstader. Vi ville nu efter disse Regler beregne Stamstadernes Antal i hvert Herred, idet vi med det første Tal angive Antallet i 1888, det andet Antallet i 1893: Merløse 882, 804; Tudse 527, 445; Løve 462, 551; Arts 374, 514; Skippinge 390, 418; Dbs 607, 681; Samsø 339, 321 og hele Amtet 3580, 3736. Ganste vist synes der ogsaa efter denne Beregningsmaade at være nogen Tilbagegang i Merløse og Tudse Herreder og paa Samsø ganske ringe; men i hele Amtet er der Fremgang, særlig i Arts og Løve Herreder. Naar man betænker de langt betydeligere Udgifter, som den nyere Biavl medfører i Sammenligning med Kubebiavlens, særlig ved den første Anskaffelse af Stader og Redstader, saa maa det indrømmes, at den nyere Biavl i det anførte Tidrum har gjort et meget stort Fremskridt her i Amtet. Bestyrelsen vil nu i den nærmeste Fremtid have sin Opmærksomhed særlig rettet paa at ophjælpe Biavlens i de Egne, der ifølge Tællingen vise sig at staa længst tilbage i Udviklingen af denne Syssel.

H. Erslev.

Hvadsten BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 12. Maj. 1) De tre efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer genvalgte. 2) Vedtoges at begære et Møde af en af DBF.'s Lærese afholdt i Kredsen, nemlig: Hvadsten. 3) Bevilgedes 10 Kr. til praktisk Vejledning i Biavl, dersom Møller vil paatage sig dette og Begæring derom fra Beboerne maatte indkomme. 4) Til Kredsens Delegerede ved Centralmødet iaar valgtes Formanden. 5) Regnskabet fremlagdes og godfendtes. 6) Det bestemtes, at kun stiv Honning kan tilkendes Præmie ved Foreningens Udstilling. 7) Point-Systemet anvendes ved Præmiering af Honning. 8) Enhver, som ønsker at udstille, maa indgive skriftlig Begæring om Schema og ligeledes begære saadant i god Tid inden Amtsfors-

eningens Udstilling. 9) Præmiering af Bistandene diskuteredes og fandtes formaalktjenlig, men udsattes foreløbig.

Samsø BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 12. Maj, hvor Regnskabet for 1894 blev fremlagt og godkendtes af Forsamlingen. Karet begyndte med en Kassebeholdning af 42 Kr. 37 Ø. Indtægt for Karet: 92 Kr. 15 Ø. Udgift i Karets Løb: 89 Kr. 68 Ø. og Kassebeholdning 1. Januar 1895: 44 Kr. 84 Ø. Ialt 134 Kr. 52 Ø. — Fremkom Opfordring fra Samsø Landbosforenings Bestyrelse om at afholde en Biavl-Udstilling samtidig med Dyrskuet i Midten af Juni Maaned; dette blev forfattet, da det ansaas at være for tidligt paa Karet; men derimod vedtoges det at afholde Udstillingen samtidig med en Høstfest, som Landbosforeningen agter at arrangere straks efter Høst. Derefter blev det vedtaget at afholde de forventede Bimøder ved Biavlslæreren, 1 Møde i Haarmark og 1 i Tranebjerg.

Gerlev BF., Kreds 5 i. Ved det den 12. Maj af Hr. Lærer N. Jensen, Badstær, afholdte Biavlermøde i Gerlev stiftedes en Biavlerforening for Gerlev og Omegn med Navn „Biavlerforeningen for Gerlev og Omegn“, hvis foreløbige Bestyrelse blev: Lærer Sørensen, Gerlev, Formand, Snekker B. Christensen, Gerlev, Næstformand, Stationsfv. Andersen, Gerlev, Sekretær. Der indtegnedes 26 Holdere af T. f. Biavl.

Svendborg Amts BF. Til et Søndagen d. 19. Maj afholdt Repræsentantmøde var mødt Repræsentanter for alle Kredse undtagen Vesterstjerne.

Formanden oplæste Beretningen for 1894, hvoraf fremgik, at der til Kredsen var fordelt 25 Biboliger til Pris 6 Kr. pr. Stk. (Udsalgspris 10 Kr.), 25 Bibøger („Ledetraad i Biavl“) og 5 Eksemplarer af „Den moderne Biavl“.

Tilbudet til Udstillingen i Nyborg blev ikke antaget, hvorfor Foreningen behøvede sine 25 Kr., som var tilbudt til Præmier. Foreningen var repræsenteret paa Centralmødet i Randers af sine 3 Delegerede.

Al Regnskabet fremgik, at Karet begyndte med en Kassebeholdning af 130 Kr. 95 Øre, Medlemsbidraget 34 Kr. 25 Øre, andre Bidrag 60 Kr., ialt 225 Kr. 20 Ø.

Udgifterne fordeltes saaledes: Til Biboliger 25 Kr., Bibøger 22 Kr. 50 Øre, Biavlslærere 30 Kr., Jærnbanerejser til Delegerede 28 Kr. 35 Øre, ialt 105 Kr. 85 Øre. Kassebeholdning 119 Kr. 35 Ø.

Virksomheden for 1895 bestemtes saaledes: At anvende til billige Biboliger 37 Kr. 60 Øre, til Bibøger 20 Kr., til

Smaapjeecer om Biavl 10 Kr., til Biavlslærere 26 Kr.

Det vedtoges — efter forudgaaende Underhandling med en Del Biavlsforeninger i Odense Amt — at afholde en Fællesudstilling i Rudkøbing til Efteraaret i Lighed med den, som afholdtes i Svendborg i 1893. Hvortil Medlemmerne opfordres til en kraftig Tilslutning. Kr. Pedersen.

Ekko fra Staderne.

Gen, Silkeborg, 25. Maj.

Vi have haft fuldt Træk paa Frugttræerne, og Hvidkløveren har begyndt at vise sig. Jeg venter et godt Udbytte i denne Sommer. T. Madsen.

Badstær, Bjerring, 26. Maj.

Bierne udvikle sig godt her paa Egnen. N. Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 51. Hvilken Birace er bedst, Italienerne eller Krainerne? (N.) — S.: Det Spørgsmaal er ikke let at besvare, da de to nævnte Biracer have forskellige Ejendommeligheder, som ikke værdsættes ens af alle Biavlere. Italienerne ere de bedste til at holde Staderne fri for Møl, de ere meget ivrige til at samle Honning; men de Bokslaag, de anbringe paa Honningcellerne, have et smudsig Udseende. Krainerne ere de godmodigste, en Begynder kan derfor let vænne sig til at behandle dem uden Slør og næsten uden Røg. De yngle stærkt. Om de ere ligesaa dygtige som Italienerne til at samle Honning, tør vi endnu ikke bestemt afgøre; men de ere næppe bedre til at udrense Møl end vor almindelige brune Bi; ligesom denne bygge de smukke hvide Laag over Honningcellerne.

Nr. 52. Hvorledes stiller det sig med Priserne paa de 3 Biracer: Italienerne, Krainerne og brune Bier? (N.) — S.: Priserne paa selvstændige Bifamilier i Kassestader (med Bydbygning) eller i Kuber ere lavere for Krainerne end for Italienerne, nemlig for de førstnævnte lige for Sværmetiden c. 16 Kr., for de sidstnævnte c. 20 Kr. for en ligesaa stærk Familie. Det er dog nu løblich sent at indforskrive saadanne iaar, da man let kan udsætte sig for at faa affværmede Stader. En Dronning med c. 900 Arbejdsbier, Italienerne, vil koste i Juli 5 Kr. 50 Øre; i August 4 Kr. 50 Øre; i September 4 Kr.; i Oktober 3 Kr. For Krainer-Dronninger vil Prisen være 50 Øre højere. Priserne for vore egne

Bier ere jo meget forskellige i de forskellige Egne, en god Sværm kan almindelig købes for 8—10 Kr.

Nr. 53. Hvad betaler sig i Længden bedst, naar man vil forsøge sin Vistand, enten at tage Sværme fra Kunststaderne eller købe saadanne? En ordentlig Sværm faas ikke her paa Stedet under 12 Kr. At den Familie, der afgiver en Sværm, giver mindre Udbytte det første Aar, kan jo ikke betvivles; men vil Udbyttet (de to Familiers tilsammen) i Reglen blive saa meget ringere, at man heller bør ofre 12—14 Kr.? (—m.) — S.: Det beror for en Del paa jævne Forhold, hvorledes det Spørgsmaal maa besvares. En dygtig Biavler, der bor i en Egn med rigtig godt Hovedtræk, vil kunne vente at faa et gennemsnitligt Udbytte af 50—60 K lys Honning, altsaa 25—30 Kr., af hver stærk Familie, som ikke sværmer. For ham kan det altsaa betale sig at købe Sværme, hvis han ønsker flere Familier. Derved opnaar han tillige at faa frisk Blod ind i sin Virace. For en mindre dygtig Biavler, der bor saaledes, at han kan sikre sig sine Sværme, og som tillige har et godt Eftertræk, vil det derimod oftest kunne betale sig at lade nogle Familier sværme, hvis han ønsker flere Stader.

Nr. 54. Er det desuden ikke heldigt en Gang imellem at lade Bierne sværme for at sikre sig en god Dronning? (—m.) — S.: Naar Kunstsværme dannes af meget stærke Familier i den rigtige Sværmetid, da ere efter vore Erfaringer de derved fremkomne unge Dronninger lige saa gode som de, der fremkomme ved naturlig Sværming.

Nr. 55. Jeg ønsker at anvende lodret Gitterindstud i nogle af mine stærke Stader for at hindre Dronningen i at lægge Æg i de bagerste Tavler. Naar og hvor skal jeg anbringe det? (S. N.) — S.: Indtil Hovedtrækket begynder, tilraade vi at lade Dronningen uhindret udvide Yngelreden; men saa snart dette Træk er godt begyndt, bør man være opmærksom paa, hvorvidt Honningen begynder at fylde Tablerne bag Yngelreden. Bliver Bejret uheldigt i den første Æge af dette Træk, da anbringes Gitterindstudet umiddelbart bag Yngelreden eller mellem den sidste og den næstsidste Yngeltavle. Ved dette Arbejde maa man med Nøg jage Dronningen frem i Stadet, for at den ikke skal komme bagved Gitret. Beddlicher det uheldige Bejre frendedes i længere Tid, kan man et Par Gange med 2—3 Dages Mellemrum paa lignende Maade hver Gang rykke Gitret 1 Tablegang længere frem i

Yngelreden. Er der paasat Magasin over Yngelreden, da hjælper denne Afspærring dog ikke, med mindre man tillige anbringer „Honningbræt“ (vandret Gitterindstud) under Magasinet.

Et og Andet.

Æde Ænder Bier? I British Bee Journal meddele flere Biavlere, at de have set Ænder æde levende Bier ved at snuppe dem umiddelbart fra Flyvebrættet. Det maa derfor tilraades ikke at give Ænder Udgang til Bigaarden.

Bavnlige Vink.

Bejret (26. Maj) har i de sidste 2 Uger været foldt efter Nærskiden, i den første Æge med flere Regndage. Senere Graaveje om Nætterne og Jor-middagen, 6—11° varme. Solstien i nogle Timer om Eftermiddagen. Under disse Forhold har Frugttrækræftet, der tegne sig fortrinligt, i Almindelighed ikke givet væsentligt Overstud, men dog været tilstrækkeligt til at fremme en jævn Yngeludvikling hos alle stærke Familier. Familiernes Udvikling kan endnu ikke maale sig med deres Styrke paa den tilsvarende Tid 1894; men det samme gælder ganske vist ogsaa om Planteværkstens Udviklingsstrin.

Fodring. Hvis der indtræffer længere Tids slet Træk (koldt, blæsende eller regnsfuldt Vejr, da bør saadanne Familier, der ikke have rigeligt Forraad, fodres langsomt, ijer gælder dette om yngre Familier og om Sværme.

Sværmingen er kun i ganske faa Bigaarde her i Landet begyndt i Slutningen af Maj. I dette sidste Aar maa de fleste Sværme ventes i den sidste Halvdel af Juni og i Begyndelsen af Juli.

Kunstsværme. Det er i denne Maaned den bedste Tid til Danelse af Kunstsværme (se S. 157); man maa naturligvis erindre, at det kun under særlig heldige Forhold vil kunne lykkes at opnaa Udbytte endnu i denne Sommer af de Stader, der have afgivet mange Bier eller flere Yngeltavler til Kunstsværme.

Kunsttavler. Kun hos Sværme (naturlige eller kunstige) vil man i den første Byggelid (10—16 Dage) kunne gøre Regning paa at faa bygget Arbejdetavler under Ledere. I alle andre Tilfælde maa man anvende hele Kunsttavler, hvis man ønsker, at Bierne skulle bygge Arbejdetavler.

Indring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de to Midler: Nøgelig Udvidelse af Pladsen i Stadet i rette Tid og Formindstelse af Pakningen i meget varmt Vejr. Kun hvis man tillige ønsker Formering af sine Familier, bør man borttage Yngeltavler for at hindre Sværming.

Udslyngning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forseglede, da man ellers saar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvoraf den udslynges, ikke ere helt forseglede. Hynghonning kan derimod være holdbar nok, om den end udslynges af uforseglede Tavler.

Sommerhøningen bør helst ikke udslinges, for Cellerne ere forseglede. Det har vijt sig, at naar Høningstavlerne faa Lov til længere Tid at forblive i Stedet efter den første Forsegling, fortykke Bierne senere Cellerlaagene. Dette synes at tyde paa, at der gennem den første tynde Dække endnu foregaar en svag Fordampning, og mange ansete Viavlere lade derfor Høningstavlerne forblive saalænge som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Høning. Dertil udtræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 □ ". Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Høningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udslinge Høning allerede i Juni Maaned. Bliver Aaret et godt Høningaar, som det hidtil har tegnet til, kan denne Nødvendighed, dog meget let indtræffe hos de mange Viavlere her i Landet, der have Stader, som knapt rumme 25 Tavler af det angivne Maal. Hellere maa man da udslinge tidlig end lade Bierne faa den nødvendige Plads; thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Stadernes Stilling maa i denne Tid, da meget Byggearbejde foregaar, være nøjagtig vandret paa den Led, der gaar paatværs af Tavlerne, da disse ellers ville blive byggede skævt i Rammerne.

Kundgørelser.

Gummi-Sandsker, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, kunne om saa Dage atter saas a 2 Kr. 50 Ø. pr. Par hos Erslev, Kalundborg.

Jeg har nu endelig jaæet et Parti af

Olie-Ræddike.

Pris pr. 20 Dre, pr. 10 2 160 Dre.
Et. Jørgensbjerg, Nostilde.

Frank Wendt.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret 1894 tilkendt 7 Premier, anbefales saavel Foreninger som den sjælle eller mindre Forbrugere til Aarets billigste Pris. Prøver jendes.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Nostilde.

Fra

„Skørn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Viboliger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Takrige Anbefalinger habes fra dygtige Viavlere. Prislister tilsendes gerne.

Ørbødigt

Jesfen & Skjergaard,
Stærn, Jylland.

NB. Staderne jendes franko til enhver Jærnbanestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

Fortinet Traad, № 28, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Rogpustere, Rogblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Min prisbelønede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Ægte Bivokstavler

fra **N. S. Larsens** Fabrik i Hyllede saas som sæd vanlig. Bestillinger indsendes til Dyrkege **Elmehoff Nielsen**, Hyllede pr. Rønnebo.

Forlang min

Priskurant

for 1895

over Bivokstavler og Biavlsredskaber. Mange Nyheder findes. Den saas hos d'Hrr. Kredsformænd samt hos

Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstepremier og Medaljer) saas hos **S. Rasmussen & Ko.**, Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høie Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 Kr. 195 Dre, 5 til 10 Kr. 190 Dre, over 10 2 185 Dre pr. 2. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Dre pr. 2.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Priser, ligejaa **Redstaber**. Ordres indbedes inarest muligt, at Varen kan leveres i rette Tid.

Vorbecks nys udfomne Bibog (forsynet med 50 vejsdende Billeder) jendes franko, naar 250 Ø. indsendes.

Bivært (faserede Tavler) købes eller laves i 111 Tavler. Voks forarbejdes eller byttes. Høstebro, i Februar 1895.

N. S. Vorbeck.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikterer Nøgler, Droner, Delinger og ensidede Tavler samt Dronninggittere.

Godt rent Bivoks forarbejdes for 25 a 30 Ore pr. P. og ønskes sendt snarest.
 Hudsjæer ved Odder, Februar 1895.

N. Jakobsen.

H. A. Madsen,

Broager.

Kunsttavlefabrik og Lager af Biavlsredskaber.

Prislister gratis og franko.

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. -- Voks forarbejdes. -- Voks købes. -- Forsjellige Biavlsredskaber have altid paa Lager.

Urmager J. Olsen, Græsted.

Røgpustere og Kunsttavler

m. m. faas billigst hos Smeder J. Chr. Olsen, Svilested pr. Sollested. Voks forarbejdes.

Udkommen er og faas i alle Bogkæder:

A. S. Horbeck's

Vejsledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Ore indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelse fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensen's Boghandel, Højslebø.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos Linaa Sogns Biavlereforening, Foreninger, der jende 100 Kr Voks, erholde disse fabrikerede a 25 D. pr. P. Ordre indgives til Hmd. Jens Rasmussen, Linaa pr. Laven St.

D. Rasmussen,
 Jmd.

Hvid og hyssegul prima

Honning,

udbylget kun af forseglede Tavler, jaavel flydende som fast, søges i større som mindre Partier, og for virkelig prima Honning betales her højeste Pris. Prober med Røgtopgave af Partiet, der tilbydes, tilstilles Københavns Honninghus. Delinger købes i 1 Kr's Rammer.

P. A. G. Müller.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle

faas i enhver Bogkæde a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Ægte Bivokstavler

anbefales til de ærede Biavlere.

Voks købes og tages i Bytte.

L. P. Jensen, N. Smidby.

En fortrinlig Røgtobat

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. P 1 Kr. 00 Or.

do do Nr. 2 pr. P 0 — 85 —

do do Nr. 3 pr. P 0 — 65 —

De volle Kanaster pr. P 50 —

Schag, fin, let pr. P. 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 P leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 P gives desuden 10 pCt. Rabat.

Leverer M. Jensen,

Vejlstrup, pr. Svendborg.

Karværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

" — — — Den tilsendte Tobat synes mig særdeles god efter Prisen — — —"

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København K.

Guldmedalje.

Udertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede Biavlsartikler, Stader, Maskiner, Kunsttavler m. m. Siden 1891 tilkendt 19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier samt en rosende Dmtale. Illustreret Prislister fulgte med Nr. 3.

Gl. Sole, i Februar 1895. J. Andersen.

Hos Erslev i Kalundborg faas: Den fuldkomne Jodrer 1 Kr., Røgløjer 160 D., Strællekuve 100 D., Dronninggitter af Jint pr. P. 80 D., af Pap 100 D. pr. P., Metalcender a 8 D., Spatel 150 D., Tavletpore 50 D., Tavletraad pr. P 80, pr. Ring 25 D., Cellebeskytter 20 D., Lupe med 3 Glas 175 D., Delinger a 6 D., Finbestænder 200 D., Honningbogen 50 D., Blomster-kalender 40 D., Tavleklammer pr. 100 50 D., Løddefande 120 D., Porters Vitommer 100 D.

Voks modtages til forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler jendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Guldmedaljer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 D. hos Erslev, Kalundborg. Forjødte til Bestyrelsesmedlemmer, forjødte til andre Medlemmer.

Ægte Bivokstavler

faas som sædvanlig hos Smeder Peter Jensen Gøte og Lars Henningsen, Svanninge pr. Taaborg.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Rammer, Lifter og Klodje have altid paa Lager.

Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,

Smeder, Silperup pr. Præsto.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange læges samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1,50 Ø. **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tillendes Aargangene frit. **Ersløv.**

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,

2det forøgede Dplag, Pris 50 Ø., er nu udfømt. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Ersløv**, Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags „Hvorfor bør man nyde Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne af DBF, bestemte til at vedlægges ved Honning-salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Ersløv**, Kalundborg.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Ersløv, Kalundborg.

Honningen och dess Användning

af Hans Ersløv

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga Pris 50 Ø. faas hos **Ersløv**, Kalundborg, og hos H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Ersløv**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af Hans Ersløv,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udfømt. Pris 1,85 Ø. Faas i enhver Boghandel.

Forenings-Meddelelser.

Brørup BF. afholder Møder Søndag d. 9. Juni, Eftm. Kl. 2, hos Undertegnede, hvortil venligt indbydes. Peter Schmidt.

Han-Herredernes Biavler-Samling lader afholde Biavlsudstilling i Fjerritslev d. 26f Juni 1895. Udstillings-Genstande anmeldes til Lærer Sørensen, Fjerritslev, forend d. 16. Juni og maa være indleverede til samme senest Mandag Morgen d. 24. Juni.

Af Honning udstilles mindst 4 Ø, af Mød, Honningbin og deslige 3 Plaster, af Syltetøj 3 Glas, af Honningfager 10 mindre eller 2 større, af Voks i Blokke 2 Ø og af Kunjtavler 1 Ø.

Dnstes Genstandene folgte, maa Salgsprisen være anført derpaa.

Samtlige udstillede Genstande bedømmes og præmieres uden Henzyn til, hvor Udstilleren bor, men for at faa Pengepræmie udbetalt, maa Udstilleren indmelde sig i Samlaget.

Bedømmelsen foregaar Dagen for Udstillingen. Genstandene, hvilke findes og tilbagefindes for Udstillerens Regning og Risiko, maa ikke fjernes for Kl. 10 Eftm. paa Udstillingsdagen.

Sørensen-Gandrup.

J Gern og Omegn's BF. afholdes af Hr. iavlærer C. J. Grønning følgende Møder:

1. Onsdag d. 19. Juni Kl. 2 hos Betslyer Kr. Jørgensen, Skovladegaard ved Hammel. 2. Torsdag d. 20. Juni Kl. 2 i Gern By. 3. Fredag d. 21. Kl. 2 hos Husmand Peder Mikkelsen, Røgen ved Hammel.

Biavlermøde afholdes hos Fotograf Vorbed i Holstebro Tirsdag d. 4. Juni Kl. 2. Bandleærer Grønning holder Foredrag, praktisk Undervisning gives. Talrigt Møde udbedes. Alle ere velkomne. Vorbed.

Ringe og Omegn's BF. Gestelev-Kredsen afholder Møde d. 9. Juni Eftermiddag Kl. 2 hos Landpost Johan Jensen, Tindinge pr. Espe, hvor der vil blive solgt billige Huse til mindre bemidlede Medlemmer, som ere i Foreningen. Ny Medlemmer optages. Talrigt Møde ventes.

H. Jensen.

Det ved en Fejltagelse til d. 2. Juni averterede Møde i **Vesterhøisinge** Kredsen berigtiges herved til Afholdelse samme Sted og Klokketiet Søndagen d. 9. Juni; tillige bekendtgøres det, at der ved Mødet kan uddelles 2 Stader til nedsat Pris 6 Kr., samt at Vorbed's Bog haves til Udsal i 2 Eksemplarer.

Hans Jørgen Hansen.

Randers Amt's BF. afholder Udstilling af Biavlsprodukter og Redskaber sammen med Amtshusholdningsfestens Dyrstue paa Dyrstuepladsen ved Randers d. 3. Juli. Met til at udstille har ethvert Medlem af Amtsföreningen. Stemaer faas hos de lokale Foreningers Formænd og maa indsendes senest d. 15. Juni til Justitsraad Hald i Randers.

Nærmere Meddelelse følger i næste Tidskrift. H. Holm, Albek Mølle.

Indhold af dette Nummer.

Viracer	172
Effo, af L. Madsen og H. Jensen	172
Gavnligt Vint	173
Gerlev BF.	172
Gitterindstud	173
Halden BF.	171
Holbæk Amt's BF., af Ersløv	169
Honningvalg, af S. Gütler	162
Indavl, af Aug. Petersen	165
Planta, Dr. Adolphus de	161
Priiser paa Bier	172
Røveri, af Karl Kleeschild	166
Samso BF.	172
Svendborg Amt's BF., af Kr. Pederjen	172
Sværme af Kunjtavler	173
Tidstegn	166
Udsyngt Honning, af Charles Dadant	167
Understøttelse til DBF.	169
Øde Under Bier?	173

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaanedse, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedse. Rundbrevser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de gulfes indbruffede.

Biernes Stikkeløst.

Der er næppe Tvivl om, at Frygten for at blive stukken af Bierne afholder en Mængde Mennesker fra at drive Biavl. Det er dog aldeles klart, at det baade for Bierne og for Biavlerne maa betragtes som et stort Gode, at Bien er udrustet med en Giftbraad. Dermed kan den forsvare sig selv og det Samfund, hvortil den hører; men dette er jo ogsaa til Gavn for Biavleren, da hans Bier derved kunne forsvare sig mod Rovbier, som ellers kunde ødelægge al Biavl. Biavlens stærke Tiltagelse her i Landet i de senere Aar viser dog heldigvis, at mange Mennesker kunne overvinde denne Frygt, og dertil har Nutidens forbedrede Stader og Redskaber i meget høj Grad bidraget.

Naar man sammenligner de gamle Lavstader, der benyttedes temmelig almindelig her i Landet for 30 Aar siden, med de Trugstader, der nu efter Haanden er blevet næsten den eneraadende Stadesform hos os, da er Forskellen isjæfnaldende. I Lavstaderne fandtes over Kammerne et 3 "

højt Rum bestemt til Byldbygning og dækket af et fast Loft. I dette Rum maatte Biavleren for at udtage de inderste Kammer føre Haanden ind til en Udstrækning af 20—24". Derinde kunde man slet ikke se noget, altsaa ikke tage sig i Agt for at trykke Bierne, og derfor bankede der ogsaa i Almindelighed en Mængde Stik, hvis Haanden ikke var beskyttet. Ved Behandling af Bierne Trugstader staar Biavleren derimod, naar Dækket er aftaget, over et aabent Trug, han kan se alle de Bier, der ere over Kammerne, jage dem ned i Tavleangene med Nøg og undgaa at trykke Bier, naar han vil løfte en Kamme op eller skyde den tilbage, fordi alle Tavlebærerne ligge aabne og klart belyste, derved kunne de fleste Stik undgaa. Hertil kommer endvidere, at vore Stader og Kammer

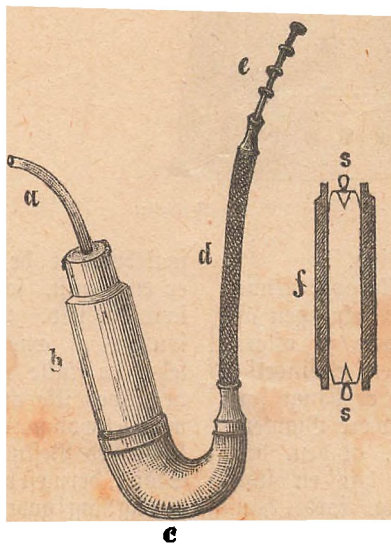

Fig. 33. Grønnings Viplø.

nu ere langt nøjagtigere forarbejdede end for 30 Aar siden. Den Gang passede Kammerne næsten aldrig nøjagtig overalt i Stadet, ofte spændte de saaledes i Falsen, at der skulde et stærkt Nøg til at løsne dem; saadanne Nøg og Stød opirre Bierne i høj Grad, ikke alene i det enkelte Døjeblik,

da det sker, men endogsaa i længere Tid derefter, saa at man ved jævnlig at behandle Bier paa den Maade i en mærk- værdig kort Tid kan opdrage sine Bier til Arrigskab, der beddbarer hele den Sommer.

Men ikke alene Staderne ere forbedrede i den Retning. Det gælder ogsaa om Rødstaberne. Her skulle vi først nævne Røgapparaterne. Blandt Riber til Brug ved Behandling af Bier indtager Grønnings Røgpibe (se Fig. 33) ubetinget den første Plads. Naar Tobakken er tændt ligesom i en almindelig Pibe, sættes først en Blisfyder over for at forhindre Aften i at fare op i Dækslets Røgtud, naar man blæser fra sig; derefter paasættes Dækslet. Hvis man ikke tillige ønsker at røge af Riben, kan man vende Hovedet om, efter at Tobakken er tændt og Blisfyderen sat i. Dækslet paasættes da den Ende af Hovedet, hvori den brændende Tobak ikke findes. For Folk, der ikke kunne taale eller lide at røge Tobak, foretrakke vi dog Røglæseren (se Fig. 34), naar den er nøjagtig labet; men man ser rigtignok ofte Røglæsere, der ere meget besværlige at bruge, fordi de have en eller anden tilshyneladende ubetydelig Fejl: Nabningen i Spidsen for lille, for smaa Huller i Laaget o. s. v. Er dette Rødstab imidlertid rigtig forarbejdet, da er det en fortrinlig Hjælper ved Biernes Behandling.

Mange Mennesker kunne ikke godt vænne sig til Biernes Stil, uagtet Virkningen af disse bliver svagere og svagere, jo oftere man bliver stiftet. Det er en almindelig udbredt Anskuelse, at den, der er bange for Bier, ikke er stiftet til at være Biabler. Det maa ganske vist erkendes, at den, der er frygtløs overfor Bierne, har en stor Fordel ved deres Behandling, fordi han bevæger sig friere ved det Arbejde, og de rolige sikre Bevægelser opirrer ikke Bierne nær saa meget som usikre og rystende. Netop derfor tilraade vi den ængstelige Biabler Brugen af Slør (se Fig. 35) ved Biernes Behandling, fordi det giver ham en langt større Sikkerhed i hans Optraeden overfor Bierne. Sløret bør være af sort Bobinet eller Tull, da hvidt blænder, og saa rigeligt stort, at det ikke paa nogen Maade hindrer Hovedets Bevægelser. — Hidtil have vi ikke anbefalet Handster eller

Banter paa Hænderne, fordi disse derved bleve i høj Grad hindrede i deres Bevægelser og alligevel ikke fuldkomment beskyttede imod Stik. Dette har forandret sig en Del, siden man har fundet paa at lave Gummihandster, der ere sjæde af tyndt Gummistøj. Syningen kan naturligvis „løbe op“; men det kan jo lys igen. Disse Handster sikre Hænderne fuldstændig mod Bistik, fordi Bierne slet ikke kunne stikke i dem, medens Bierne derimod ødelægge sig selv ved at stikke i Skindhandster. Det kan ganske vist ikke falde os ind faaledes som den tykke Fabrikant at udtale, at „saadanne Gummihandster ere uundværlige for enhver Biabler“; men vi kunne ligesaa lidt være enige med den Mand, der en Gang sagde til os: „Lør man ikke behandle Bier med blottede Hænder, saa bliver man aldrig Biabler“. Det er en lignende Løs Talemaade som den, afdøde Hofjægermester N. Bruun en Gang fremkom med: „Naar jeg ser en Mand feje Bier af Tavlerne med en Fjedervinge, saa ved jeg, at han ikke er en dygtig Biabler“. Man kan feje Bier af Tavlerne med en blød vaad Børste (dette bruge vi), med en stor Fjer, en Filtmaal, en blød Kvist eller med de bare Hænder. Gøres det „blødt“ og dog sikkert, faar man i Almindelighed ingen Stil derved.

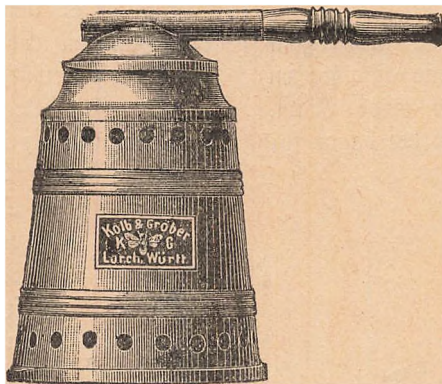

Fig. 34. Røglæser.

Alt behandle Bier faaledes, at de ikke bruge deres Vaaben, er en Kunst, som man i Hovedsagen maa lære sig selv. Vi blive meget hyppig raadspurgte af ængstelige Biablere om, hvorledes de skulle undgaa Stik. Dertil svare vi: „ved ikke at være bange for Bierne“; men dette opnaar den Ængstelige netop allerbedst ved Beskyttelse, først og fremmest ved Sløret, dernæst ved nogenlunde hyppig, ikke for rigelig Røg i godt Flybevej og endelig (hvis det kniber haardt) ved tillige at beskytte Hænderne. Ganske vist sinker det sidstnævnte Middel Arbejdet noget; men de allerfleste Begyndere lære meget snart at undvære denne Beskyttelse under godt Træk, ved fortsat Øvelse kan det ogsaa undværes under slet Træk.

Kan man „opdrage Bier til at være mere godmodige“. Ja, det tro vi da aldeles bestemt. Den Gang, vi selv begyndte Biabl, vare vi meget ængstelige for at blive stukne, derfor behandlede vi dem ængsteligt og

ufikkert; men derfor vare de netop altid parate til at angribe. En Gang kom en øbet Biabler i Besøg hos os, han var straks nysgerrig efter at undersøge vore Bier, uden Slør og Vanter naturligvis. Beundrende saa vi ham skille det første Stabe ad (et Højstade i en Pavillon) uden anden Beskyttelse end Biben; men han fik — 12 Stik ved det Stabe. „Dine Bier ere dog nederdræglig arrige“, sagde han, og han havde sikkert Ret. Siden den Tid have vi naturligvis for længe siden lært at tæmme vore Bier. Nu kende vi ikke til at lade os kjæde fra et Stabe, Bierne faa derfor aldrig Fornemmelsen af, at de have Overtaget, og vi opirre dem aldrig ved urolige Bevægelser, Stød og Slag, med mindre disse faaledes som ved Doolittle's Dronning-Indførelse netop høre med til Behandlingen.

Vi tro bestemt, at de Biablere, der fortælle andre, at man bør være frygtløs overfor Bierne for med Udbytte at drive Biabl, skabe Biablens Udbredelse i høj Grad. Efter vor Anskuelse kan endogaa den mest Vængstelige drive Biabl, og hvad mere er, han kan blive en dygtig Biabler.

Frembringelse af udslynget Honning. II.

Af Charles Dabant, Amer. B. Journal.

Fig. 35 Bi-Slør.

For at høste megen udslynget Honning anvende vi halve Magasiner, hvis Kammer ere 6" dybe og af samme Bredde som Ingelrammerne. Disse Halbrammer forsynes alle med hele Kunsttabler, og vi gemme dem alle fra det ene Aar til det andet. Dette er en af de store Fordele ved Udslyngning, thi vi bevare derved det, som er vanskeligt og kostbart for Bierne at frembringe. Nogle faa Dage før Hovedtrækkets Begyndelse sættes disse Magasiner paa alle de Stader, der have Underrummet fyldt med Ingel. De eneste Stader, paa hvilke vi ikke sætte Magasiner, ere de, der ere forsinkede med Hensyn til Ingelredens Udvikling, enten ved Dronningens ringere Frugtbarhed eller ved Familiens Svækkelse ved slet Overvintring. Disse svage Familier tilligemed een eller to af de allerbedste anvende vi til Dannelse af Kunstværme for at bevare Antallet af Familier i hvert Bieri; thi man kan ikke stole paa naturlig Sværmning, naar man kun arbejder for at høste udslynget Honning

af store Stader. De allerbedste Familier bruges til Dronningavl, og de øvrige delcs. Deres Ingel vilde løbe ud paa en Tid, da den ikke er til Nytte under Kløvetrækket, og ved i Tide at dele dem kunne vi danne gode Kunstværme, der kunne gøre Gavn under Eftertrækket.

Inden 10—12 Dage efter Hovedtrækkets Begyndelse undersøge vi alle Familierne. I gode Somre have mange af de bedste da Magasinerne en Trediedel fyldte, og vi tilføje da et nyt halvt Magazin, som vi sædbanlig indsætte under det første. I rigtig gode Somre begynde vi hos vore bedste Familier med 2 Magasiner og tilføje senere et tredje. Meget afhænger af Trækket og af Biernes Tilstand ved dets Begyndelse.

Vi vente i Almindelighed, til hele Sommertrækket er forbi, inden vi udslynge; men i nogle enkelte fortrinlige Somre have vi været nøbde til at udslynge tidligere, fordi Bierne ikke havde Plads, og vi havde ikke flere Magasiner at give dem. Saa-danne Aar mærke vi med en rød Streg i vor Dagbog, f. Eks. 1883 og 1884. I det sidstnævnte Aar udslynge vi Honning 5 Gange i eet Bieri, næsten 150 R pr. Stabe. Gennemsnitlig er vort aarlige Udbytte dog næppe over 50 R pr. Stabe, og dette er jo ganske godt, om vi end maa sælge Honningen for 24 D. pr. R.

Vi have fundet, at i nogle Somre give næsten alle Familier et godt Udbytte, kun faa Magasiner forblive tomme; i andre Somre er Udbyttet derimod højt ulige, idet nogle Familier give to eller endogaa tre Magasiner fulde af Honning, medens andre knapt give eet halbfyldt. Naar dette er Tilfældet, have vi fundet det fordelagtigt at udligne Forfællen ved at tilføje nogle fyldte Tabler til de svage Familier og ombytte Magasinerne med mere fyldte fra andre Stader. Under godt Træk er det slet ikke nødvendigt ved denne Ombytning at rykke Bierne af. Vi ombytte baade Bier og det hele og finde dog, at det gaar fredeligt. Følgen af denne Ombytning er, at der ikke tabes nogen Tid ved Udslyngningen, fordi alle Tabler ere fulde, og man har intet Arbejde med tomme Tabler.

Naar Trækket er forbi, begynde vi Udslyngningen. Bliiver det derimod nødvendigt at udslynge inden Trækkets Slutning, er det af Bigtighed ikke at udslynge af de Tabler, der indeholde frisk Honning, da man ellers kommer til at modne den ved Kunst. Vi vide, at mange Biablere have

for Skif at modne Honningen ved at stille den i aabne Kar paa et varmt Sted, men vi kunne ikke lide dette Arbejde og foretrække langt at lade Bierne selv besørge det, fordi de gøre det langt bedre end vi. Vi have endnu aldrig haft Besvær med umoden Honning, undtagen med Lindehonning, der synes at være den vanskeligste i denne Henseende. Honning af Etertrættet have vi ofte udslynged ganske frisk uden at have haft Vanskeligheder ved dens Modning. — Honning, der løber som Vand, er for tynd til at holde sig. Den, som har været indsamlet i en Uge, er i Almindelighed moden, om den end er uforseglet. Paa den anden Side have vi ofte set Bierne forseglet deres Honning altfor snart, og i saadanne Tilfælde kan den gære i Cellerne og sprænge Cellelaagene. (Fortsættes).

Vejning af Stader.

Da det ofte kan være meget interressant og nyttigt for Biadleren at kunne veje sine Stader uden altfor stort Besvær eller Beføstning, skulle vi efter Amer. B. Journal meddele, hvorledes Mr. L. G. Cash udfører dette Arbejde.

„Tag 4 stærke Strue-Ostener (jeg bruger Nr. 108) og stru dem fast een i hvert af Byrdbrættets 4 Hjørner (se Fig. 36). Tag 4 stærke Stykker Hysing 4—4½' lange, bind en stærk JærntraadsKrog i den ene Ende af hver af de 4 Snore. De andre fire Endes bindes enten fast til en Skærnings eller i en Løkke. Krogene hæstes nu i Ostenerne. Man har da en Strop, ved hvilken Staden kan løstes.

Nu tager man 2 Vægter 2×2" tykke, omtrent 5' lange og fæster Enderne sammen med en almindeligt Ladebørs-Hængsel eller kun med 2 Næser, saaledes at de 2 Vægter kunne folde. Form af et omvendt L. Til den ene fri Ende fastsømmer jeg et Lodstykke, der naar 8" ud paa hver Side. Den anden fri Ende hviler paa min Skuld. En stærk Krog befæstes omtrent i Midten af den vandrette Vægte, og paa Krogen hænges en almindelig Visner.

For Stadet kun behøver lige netop at løstes op fra Norden, forstyrres denne Vejning næsten slet ikke Bierne. Opskriv

Vægten af Stadet uden Forraad paa Under-siden af Taget, og naar Magasinet sættes paa, tilføjes denne. Man kan da let ved en senere Vejning overbevise sig om, hvor megen Honning Familien har samlet. Vigeledes kan man ved Indvintringen ganske nøjagtig beregne, hvor stort et Forraad man giver Stadet til Winterbrug.

Vi have ganske vist endnu ikke forsøgt denne simple Vejningsmaade. Dertil udkræves jo hos os om Sommeren en Visner, der kan veje indtil 200 B; men Sagen ser meget simpel ud. Vi anbefale den derfor til Prøvelse. Red.

Mr. S. Jagttagelsesstade.

De hidtil fremkomne Jagttagelsesstader have haft den Ulempe, at den deri værende Bifamilie var saa lille, at den følte sig

meget svag og derfor ikke arbejdede med rigtig Livlighed. Dette var nødvendigt, fordi man ikke kunde bevæge de deri værende Kammer uden at lukke Stadet op, og derfor indeholdt et saadant Stade i Regelen kun 1 eller 2 Tabler. Denne Ulempe er nu overbunden ved det af Højskeren S. B. M. og i Lorchs fremstillede Stade, i hvilket de enkelte Kammer kunne bevæges til Siderne

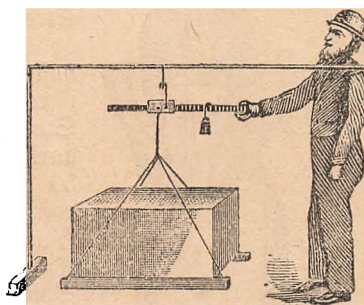

Fig. 36. Vejning af Stader.

uden at aabne Stadet. Vedstøede Tegning (Fig. 37) oplyser, hvorledes det er indrettet. Man ser 5 udbyggede halve (høje) Normal-kammer, der hænge i Blik-Klammere, som let kunne trykkes sammen. Paa disse Klammere, der ere befæstede midt paa Kammerens Sidelister, befinde sig Blikfalske, der kunne glide i en Rende, der er kanted med Blik, midt i Stadets to længste Glasvægge. Naar man med Fingrene griber i disse to Falske, der høre til samme Kamme, kan man let skyde Kammen efter Behag frem og tilbage. Glasdøren befinder sig til Højre og kan trækkes frem. Tæt ovenover denne Dør er der tilstrækkelig Luftveksel gennem Jærntraadstvist.

I Løbet af kort Tid kan dette Stade gøres rejsefærdig. Flyvehullet kan let lukkes ved en særegen Indretning. Over det hele sættes en dertil passende Kasse, der slutter til Bundbrættet og er forsynet med en Ventilations-Åbning ligeud for Jærntraadstvist. En Rejserem spændes om det hele,

der da let kan bæres af en Vandrelærer fra Sted til Sted. Stadet kan naturligvis indrettes til at optage et hvilket som helst Rammemaal.

Dette findrige Jagttagelsesstade vil dog ikke alene kunne faa Betydning for Vandrelærere og ved Udstillinger. Det kan gøre en ligesaa vigtig Tjeneste hos Videnskabsmænd, der ønsker at trænge ind i Vistadets Hemmeligheder, da det kan benyttes til Stuebiavl. Det kan nemlig opstilles i en Vinduskfærm med en bitet Jærntraadkanal fra Flyvehullet ud gennem Vindusrammen. Her kan det staa opstillet baade Sommer og Vinter, sædvanlig dækket af den løse Trækasse; men hver Gang, man ønsker at iagttage Bierne, behøver man kun at løfte Kassen af. Her kan man da lade Blikket trænge ind i det inderste af Vinterklyngen. Den bekendte tyske Biavler Kiepen har netop gjort dette Forsøg sidste Vinter, og han fandt, at medens Stuevarmen i Vinduskfærmen sjældent naaede højere end til 10° R., fode Bierne stadig samlede i en meget tæt Klynge, næsten altid lydlose; kun naar Solen skinnede stærkt, lode de høre en let behagelig Summen.

Før Biavlksfoler vil et saadant Jagttagelsesstade have meget stor Værdi. Endelig kan det anbefæres, at det selvfølgelig egner sig særdeles godt som Smaastade ved Dronningavl.

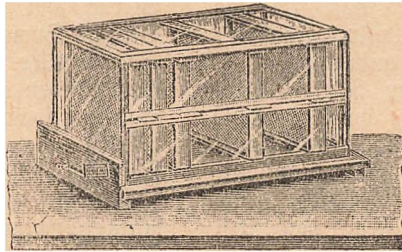

Fig. 37. Mey's Jagttagelsesstade.

De bedste Kunstsværme.

Af C. F. H. Gravenhorst, D. ill. B. 3.

Meningerne med Hensyn til Kunstsværme ere meget forskellige. Medens nogle ere tilbøjelige til at foretrække dem for de naturlige Sværme eller i det mindste at stille dem lige med disse, er der andre, som helt forkaste dem eller dog tillægge dem meget ringe Værd. Efter mangeaarig Erfaring er jeg kommen til den Overbevisning, at man under visse Omstændigheder bør foretrække de naturlige Sværme, under andre Omstændigheder Kunstsværmene, saaledes at en ægte rational Biavl ikke kan drives uden de sidstnævnte. Naar Kunstsværmene komme i rette Tid, Biavleren har Tid til at passe paa dem, er øvet nok til at hindre dem i at flybe bort eller sætte

sig paa ubekvemme Steder og kan indfange dem alligevel paa saadanne Steder, hvis de vælge saadanne, og naar han ikke har uventlige Naboer, — da kan han og vil han med Flette foretrække de naturlige Sværme. En saadan bærer, naar den er stor nok, i sig selv alle Betingelser for sin videre Udvikling. I alle de Tilfælde, i hvilke de nævnte Betingelser ikke ere tilstede, bør man foretrække Kunstsværme, naar disse dannes rigtig og i rette Tid.

Der spørges nu: paa hvilken Maade bør man gaa frem for at danne Kunstsværme rigtig? Svaret herpaa gav allerede Baron Ehrenfels, da han sagde: „Fremstil Kunstsværmen nøjagtig efter dens Mønste, Natursværmene“. Men dette er kun muligt, naar man ved, hvorledes denne sidste er, og under hvilke Betingelser den bedst opfylder sit Formaal. Lad os derfor se lidt nøjere paa en Natursværm. Vi finde da, at den stedse har een eller flere Dronninger. En Dronning danner altsaa en Hved-

bestanddel af Sværmen. Endvidere bestaar den af Trækbier og unge Bier. Om de Dronner, som følge med Sværmen, have en mere eller mindre heldig Indflydelse paa Sværmens Trivsel, derom er der Lærde endnu ikke enige. Det gør heller intet til Sagen, da en Kunstsværm i Regelen heller ikke vil mangle Dronner.

Til de ovenfor nævnte Kendemærker komme endnu flere ligesaa vigtige. En Natursværm er allerede fra Hjemmet bestemt til at udruste en tom Bolig med alt, hvad der er nødvendigt til dens Trivsel. Ikke alene medbringer den fra Moderstaden det nødvendige Emne her til; men den er tillige opfyldt af den stærkeste Drift til at arbejde; thi Sværmebierne, som endnu kort før, de drog ud af Moderstaden, drev omkring i dette eller hængte dovne under Værket eller fra Flyvehullet, bejæles efter Sværmeakten af en ny Mand, der paa den ene Side fremkalder Sværmens Uddragning, og paa den anden Side holdes vaagen ved Mangelen af alle Bekvemmeligheder i den ny Bolig. Alle disse Mærker paa en Natursværm kommer det væsentlig an paa ogsaa at bringe tilveje i Kunstsværmen.

Har man nu ogsaa virkelig taget Hensyn til alle disse Stærnepunkter ved Tanselsen af Kunstsværme? Nej i Almindelighed ikke. Mange Biavlere overbejde i det

Stykke slet ikke Sagen, men rette sig kun efter deres egen Betvemmelighed eller Luner, saa saa Bierne at hjælpe sig, som de bedst kunne. Da nu Bierne ere i Besiddelse af en forhabende Evne til at rette sig efter Forholde, saa bøde de ofte tilbøds paa Biablerens allergroveste Misgreb; men dette lykkes dem dog sjældent fuldstændig. Biableren jubler derfor ofte over sit Held, alene fordi han ikke forstaar det Tab, han paa denne Maade har tilføjet sig selv. Kommer Biableren derimod ved de jammerlige Følger til en anden Mening, da udtaler han kun, at Kunstsværme slet ikke du. Det falder ham ikke ind, at hans Yngel eller Celle-Aflæggere eller delte Familier mere eller mindre have manglet Natursværmens væsentligste Egenstaber. Lad os en Gang se, hvorledes det har sig med disse 3 Slags Kunstsværme, som ere de almindeligst benyttede.

Yngel- eller Celle-Aflæggere dannes, naar man giver en Bifamilie i Stedet for Dronningen kun Materialet til at frembringe en saadan, nemlig enten Yngel eller en Dronningcelle. Laver man ikke paa denne Maade en dronningløs Familie? Først naar denne kunstig frembragte Patient efter lang kostbar Tid atter har faaet en ung frugtbar Dronning, opnaar denne Familie fornyet Dygtighed. Naturligvis har den imidlertid forsømt meget, om ikke andet i lang Tid Opførelse af Boksbygning.

Medens Natursværmen straks gaar frist og veltilmode til Bygningsarbejdet og snart bygger sig de nødvendige Tavler, maa man derimod medgive Yngel- og Celle-Aflæggeren saadanne Tavler. Af denne Grund er jeg ingen Ven af disse Kunstsværme, og jeg danner dem kun sjældent, f. Eks. ved Avl af unge Dronninger, men aldrig, naar jeg vil fremstille ydedygtige Stamstader.

Endnu mindre er jeg dog en Ven af de saakaldte Delings-Sværme, og dog er det vistnok disse, som netop blive dannede mest paa forfælske Maader, men altid faaledes, at Moderstaden deles i 2 Dele, af hvilke den ene beholder Dronningen og den anden omtrent Halvdelen af Bygningen med Bier. Den, som ved saadan Deling gaar videnskabeligt frem, fordeler den aabne og den dækkede Yngel rigtig og gør den dronningløse Del stærkest med Bier. Andre gøre sig Sagen meget lettere, de dele kun Moderstaden ved en Skillevæg i to omtrent lige store Dele og bryde sig lidet eller intet om, i hvilken Dronningen er og hvilken, der faar de fleste Bier.

Naar jeg nu maa tilstaa, at Delings-Sværme nu og da lykkes godt, saa har jeg dog ved egne Erfaringer fundet, at de gen-

nemsnitlig aldrig kunne maale sig med Natursværme eller med de Kunstsværme, der dannes nøjagtig efter disses Mønster. I de Tilfælde, hvor dette dog undertiden sker, spille Tilfældigheder en Rolle. Kan det derfor undre, at mangen Biabler, der hidtil af Magelighed eller paa Grund af sin Stadeform kun har dannet Delings-Sværme, endelig maa indrømme, at disse give et slet Udslag, og derfor giver Baret Skylden, idet han slet ikke mere vil vide af Kunstsværme at sige.

Grunden til, at Delings-Sværme saa sjældent lykkes, kunne vi finde, naar vi straks efter Delingen nærmere betragte de to Kunstsværme. Det vil da være paafaldende at se Forstellen mellem disse sammenlignet med Natur-Sværmen og dens Moderstade.

Den Del, der har beholdt Dronningen, har vistnok dette tilfælles med Natursværmen, den har ogsaa baade unge og gamle Bier; men det, den har mere end Natursværmen, nemlig Halvdelen af Moderstadets Bygning, er mere til Stade end til Gavn saavel for Bierne som for Biableren. En saadan Delings-Sværme kan hverken føle sig som Sværm eller som Moderstade; den har kun Bevidstheden om, at den er altså svag til at kunne sværme, men mærker dog, at den hverken mangler Bygning, Yngel eller Honning. Man har netop ladet den beholde det, hvis Mangel øjensynlig vækker Natur-Sværmen store Virksomhed og Flid. Intet Under derfor, at en saadan Familie ikke arbejder med en saadan Sver som en Natursværm.

Lad os nu antage, at rigtig godt Træ tvinger Delings-Sværmen til at arbejde og senere til at udbide Bygningen, da vil den ny Bygning, hvis man giver Stadet Ledere at bygge paa, for største Delen blive Drone-tavler, som senere maa udfæres for at omsmeltes. „Det kan jo let undgaaes“, svarer man mig ganske rigtig, man giver hele Kunsttavler eller udbyggede Tavler af sit Tavlekammer. Man betænker da ikke, at man ofte mangler de udbyggede Tavler, og Kunsttavlerne koste Penge, medens Natursværmen eller den rigtig dannede Kunstsværm uden Hjælp og uden Beføstning bygge deres gode Naturtavler. At gibe unge Familier, d. e. Aflæggere eller Sværme, lige fra Begyndelsen fuldt Værk eller hele Kunsttavler, er i det hele taget ikke for-maalstjenligt. Til denne Overbevisning er jeg allerede for mange Aar siden kommen.

Hvad nu angaar den Delings-Sværme, der mangler Dronning, saa ligner den med Hensyn til Bygning Moderstaden. Dog maa den opføre Bygning, ber svarer til

den, som blev borttaget ved Delingen; men dette sker først, naar den unge opklækkede eller tilfarte Dronning er blevet befrugtet, altsaa altid forsinket paa en Tid, da det havde været bedre, om den havde haft fuld Bygning ligesom Moderstabet. Man maa her atter gribe til Kunsttavler og udbyggede Kammer; men hvilken Mængde af disse udkræves ikke, naar man skal udstyre 2 Stader dermed.

Af alt, hvad jeg hidtil har sagt, fremgaar det, at baade Yngel-Sværme, Celle-Sværme og Delings-Sværme have deres store Mangler, fordi de ikke ere dannede paa en naturlig Maade, og der kræves derfor en usædvanlig dygtig Biavler eller fortrinlige Træfferhold til at faa dem til at bringe den samme Fordel som Natursværme eller de efter disse naturtro dannede Kunstsværme. Ogsaa Behandlingen senere maa være overensstemmende med Naturen.

Til de bedste Kunstsværme, der dannes efter Baron v. Ehrenfels' Anvisning og kunne behandles paa den simpleste og derfor naturligste Maade, regner jeg Trommesværmen, Flybesværmen og Børstnings-Sværmen.

1. Trommesværmen er vel den ældste af alle Kunstsværme, idet Kubebiavleren jo allerede i mange Aarhundreder har afstrømmet Sværme af fine Kuber nøjagtig efter Natursværmens Mønster. Naar en sværmemoden Bifamilie i den bestemt afgrænsede Sværmetid ikke frivillig afgav en Sværm, saa blev denne afstrømmet, og Trommesværmen blev opstillet paa Moderstadets Plads.

2. Dannelse af rigtige Flybesværme er heller ikke helt ny, thi de gamle Kubebiavlere forsøgte ogsaa paa deres egen Maade at danne Flybesværme. Det er dog meget lettere at danne denne Slags Kunstsværme for de Biavlere, der benytte Stader med bevægelige Tavler. Den bedste Maade er følgende: Man indsætter Moderstadets Dronning i et Stade, hvis Kammer ere forsynede med Ledere. Dette Stade opstilles paa Moderstadets Plads, hvor det altsaa faar alle dets gamle Bier, og endelig afbørster man de unge Bier af 1—3 Yngeltavler ned til denne Kunstsværm. Denne har nu alle de samme Bestanddele som Natursværmen, og da den kun har faaet korte Begyndelses-Strimler til Bygning, uddiffer den ogsaa en lignende Virksomhed og Flid som Natursværmen.

Lignende Kunstsværme kunne dannes i enhver Biholig uden Forskel, men rigtignok lettere i nogle end i andre. Lettest er Arbejdet i Enkeltstader, der kunne flyttes, og i hvilke man kan behandle hver enkelt

Table. 3 Boliger, der ikke kunne flyttes, borttager man hele Bygningen, og efter at have fjernet Dronningen, indsætter man Bier og Bygning i en anden Bolig i nogen Afstand derfra. Man udstyrer nu den tomme Bolig med Ledere, tilføjer Dronningen og derefter de fornødne unge Bier.

For at gøre det klart, hvorledes jeg bærer mig ad med Dannelsen af denne Slags Kunstsværme, skal jeg nøjere beskrive Fremgangsmaaden: Naar jeg vil danne en Flybesværme af en sværmemoden Familie, der enten tæver for længe med at udfende en Natursværme, eller fordi jeg af andre Grunde ønsker Kunstsværmen, saa tager jeg en godt renset „Bogenstylper“, thi kun saadanne Stader benytter jeg, udstyrer den til en god Sværm med 6 Kammer, der ere forsynede med 2—3 brede Ledere, saaledes at den 4de Kammeplads ligeud for Flyvehullet (i den Slags Stader bruges fuld Bygning) forbliver tom, og afgrænser derpaa med et Indstud Yngelrummet med Plads til 7 Kammer. Dette Stade stiller jeg nu paa Moderstadets Plads, medens jeg udfanger Dronningen. Ofte finder jeg denne paa den første Table, ofte paa en anden. Saa snart jeg ser hende paa en Table, iler jeg med denne hen til det ny Stade, stiller eller hænger den et Øjeblik til Side, vender Bogenstylperen om, i denne er allerede samlet en Del af de hjemvendende Bier, og nu indstøder jeg Tabellen med Dronningen og de vedhængende Bier i den 4de tomme Kammeplads. Jeg sætter nu atter Stadet paa Plads, idet jeg ved Hjælp af en Klobs løfter Jorranden lidt op fra Bundbrættet, og derefter afbørster jeg endnu Bierne af 1—3 af Moderstadets Tavler ned paa Bundbrættet. De afbørstede Bier skynde sig da ind under Kubens Rand. 3 heldigste Tilfælde udføres alle disse Arbejder i Løbet af 5 Minutter. Moderstadet faar en ny Plads. Den Dag lader jeg nu Flybesværmen være fuldstændig i Ro; men den følgende Morgen vender jeg den atter om, giver nogle Puft Røg for at drive Bierne paa Yngeltavlen ned, løsner denne, trækker den halvt op og ryfter ved et Par Ryk Bierne ned i Stadet, trækker den helt op, børster Bierne af og erstatter den med en Kamme med en stærk Leber. Stadet vendes nu atter om, og Flybesværmen er færdig.

Det kunde maaske synes besynderligt, at jeg medgiver en Yngeltavle, som jeg atter borttager den anden Dag. Grunden hertil er dels denne, at det er bekvemmere at flytte Dronningen med Tabellen end at gribe den med Hænderne, men endnu mere denne, at Flybebiene, som stadig forlade Moder-

stødet, drage bedre ind i den ny Bolig og at Sværmen lettere beroliges, naar den har Yngel hos sig. I det Tilfælde at Dronningen sidder paa en Table, der er uden Yngel, lader man den løbe over paa en Yngeltavle. Da denne Table imidlertid paa den anden Dag har opfyldt sin Bestemmelse, fjernes den atter. Det vilde desuden ligefrem være en Fejl at lade den blive hos Kunstsværmen. Dels er det nemlig bedst, at Kunstsværmen fra først af ikke har nogen Yngel, altsaa kun bygger paa Ledere i den første Tid, dernæst undgaa man ogsaa herved den uregelmæssige Bygning og meget Dronevoft, som ellers vilde blive opført, naar Bierne dækkede begge Sider af denne ene Table.

Endelig har jeg gjort den Erfaring, at af 10 Flyvesværme, fra hvilke man ikke borttager Yngeltavlen, i det mindste de 5 sværme ud paa den anden, tredje eller endogsaa paa den fjerde Dag. — Jeg har dannet Tusinder af denne Slags Kunstsværme og fundet, at de ikke blot ere ligesaa gode som Natursværme, men under visse Omstændigheder endog bedre.

3. En tredje Slags Kunstsværme ere mine saakaldte Børstningssværme, som jeg først har dannet og først anbefalet. De ligne mere Natursværme, da de fleste gamle Bier flyve tilbage til Moderstødet, der bliver staaende paa den gamle Plads. Ved Fremstilling af disse gaar jeg frem paa følgende Maade: En hvilken som helst renset Bolig forsynes med 6—7 Kammer med Ledere uden Indstød passende til en god Sværm opstilles affides ved Siden af en sværmedygtig Familie. Af denne udtager jeg Table efter Table og afbørster Bierne ned i Honningrummet. Dette gør jeg forud noget vaadt, saaledes at Bierne ikke sætte sig fast her, men trække ind i Kammerne. Om Dronningen behøver jeg mig ikke, da jegjør Afbørstningen ved hendes friske Væg i Tablerne har overbevist mig om, at hun er tilstede. Naar alle Tavler ere afbørstede, bliver Bogenstøtteren stødt med Nabningen ned paa et Bræt, for at de tilbageværende Bier, imellem hvilke Dronningen godt kan befindes sig, kunne blive rystede ned til Kunstsværmen. Naar alt er forberedt dertil, danner jeg en saadan Børstningssværme i Løbet af 5 Minutter. Man giver den ligesom en Natursværme en Plads efter Behag. De afbørstede Tavler sættes nu tilbage i Moderstødet eller endnu bedre i et nyt renset Støde paa Moderstødet Plads, hvor man til Modtagelse af Flugtbierne havde opstillet et tomt Støde, medens Afbørstningen foregik.

Alt man kan danne disse Kunstsværme

i ethvert Slags Kunststøde, behøver jeg næppe at forklare. Naar de kun fremstilles rigtig, altsaa før et Jorspil og med behørig Mættelse med Honning eller Sukkerband, blive disse Kunstsværme ganske tilsvarende til Natursværme og opfylde fuldstændig de af Bimesteren Ehrenfels opstillede Fordringer.

Bi-Best.

Efter det engelske Blad Record hidsette vi følgende Anvisning til Behandling af smittede Støder paa nærværende Aarstid:

„Denne er netop den bedste Aarstid til at anstrenge sig for at helbrede syge Bifamilier; men vi maa først sige: Kun saadanne Støder, der have ligesaa mange Bier som en almindelig god Sværm, er det værd at helbrede, med mindre 2 eller flere Familier forenes. Naar man har bestemt, paa hvilken Tid man vil begynde Kuren, bør man tilberede et passende Antal ny Kammer ved at forsyne dem med hele Kunsttavler. Desuden maa man have en almindelig tom Kube eller en tilsvarende Kasse parat. Vælg en passende Dag til Arbejdet og begynd ikke, før Bierne have ophørt med at flyve ud paa den Dag. Helst bør man klæde sig i en Dragt, der kan toges efter Brugten. Sørg saa vidt muligt for at undgaa Ophidselse af Bierne i Nabostaderne. Sæt Kuben paa et lavt Bord eller en Skammel med en lille Klods under den forreste Kuberand. Bordet bør dog først dækkes med Avispapir. Udtag nu een efter een Kammerne af det syge Støde og ryst Bierne af dem ned paa Bordet foran Kuben. Efter Haanden som Kammerne ere blevne befrieede for Bier, maa en Hjælper bære dem ind i et Værelse og lægge dem paa Avispapir rede til at brændes. Naar alle Bierne ere gaaede ind i Kuben, overbindes dens Munding med et Stykke groft Lærred, og den henstilles nu paa et roligt Sted, indtil man har Brug for den. Derpaa brændes de syge Tavler, idet man passer paa, at den deri værende Honning ikke skal hidløse Bier. Derfor nedgraves Refterne af disse Tavler. Samme Aften strubbes Stødet godt med meget varmt Vand, i hvilket man har opløst en stor Haandfuld Soda. Naar Strubningen er forbi, hældes kogende Vand af en Kædelud over Stødet indvendige Overflade. Lad det derpaa henstaa til næste Dag for at tørres. Næste Aften laves en lille Fassek ved at binde en Klud fast til Enden af en Stok, Kluden dyppes i Parafin, Fassen

tændes og Flammen føres derpaa langsomt over hele Stadets indvendige Overflade, især godt ind i Hjørnerne, saaledes at den svider uden at brænde. Efter at være udluftet i Løbet af den følgende Nat kan Stadet atter benyttes til Bier*). Næste Morgen indhænges i det ny Kammer med hele Kunsttavler, nyt eller fogt Tæppe lægges over, Stadet sættes paa sin gamle Plads, Bierne rystes ned deri og fodres med Sukkersirup, i hvilken er iblandt Naphthol Beta eller et andet Middele mod Bipeft, indtil Tavlerne ere udbyggede. Det behøver næppe at siges, at en stærk Bifamilie eller flere forenede mindre stærke vil gennemgaa Kuren bedre end en svag; men naar denne er omhyggelig udført, vil der være megen Sandsynlighed for et godt Udfald. Det kan dog paa ingen Maade betale sig at udføre dette Arbejde for at frelse en svag Bifamilie. Med en saadan er det den eneste rigtige Fremgangsmaade at brænde Bierne tilligemed deres Tavler og Kammer.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 56. Af mine Bier er i Vinterens Løb døde 4 Stader, der have efterladt sig Honning nok tilbage. Jeg har 2 Stader til, som er viserløse, dem har jeg forenet med hinanden og givet dem et Par Kammer med Weg, Ingel og unge Bier. Kan jeg vente, at Bierne ville danne sig en ny Dronning; skulde jeg have ladet dette Stade skifte Plads med et andet stærkt Stade? Hvad mener De om denne Forening af Bierne o. s. v., eller hvad burde jeg gøre i saadanne Tilfælde? Det bemærkes, at Bierne ere komne til at arbejde en Del, og enkelte indbære Nestar. (En Biavler i S. . . .) — S.: Den ansførte Fremgangsmaade lykkes ofte netop om Foraaret, især hvis man tillige giver de forenede Bier en Table med moden Ingel. Det er jo paa denne Aarstid meget let at undersøge, om Stadet nu har en frugtbar Dronning, da det i det Tilfælde bør have baade Weg og aaben Ingel i Arbejdsceller.

Nr. 57. Den 6. jværmede et i Fjor indkøbt Kubefolk og satte sig i et Træ i min Have. Jeg stænkede en gammel Kube med Honningvand og satte den over, men Bierne vilde ikke gaa op, hvorfor jeg drev dem op med en tjæret Pind, slog dem der-

paa samme Aften i et Højtade, hvori der i Fjor var Bier. Jeg gav dem 2 ny Kunsttavler i Midten samt 5 ganske gode Tavler fra i Fjor, i et Par Stykker var noget Pollen. Alle Tavler vare stænkede med Honningvand og havde i Vinter været bevaret mølfrigt ved Hjælp af Naftalin. Stadet var godt renset. Men Bierne krøb straks op, ud ved Dæktøjet og op under Taget; den næste Formiddag fløj de ud, jværmede om i Haven og satte sig i et Træ bag ved Stadet. Kuben fattes over igen, oversprøjtet med Honningvand: men Kl. 12 jværmede de pludselig op og fløj c. 500 Alen bort i en Gaards Have, hvor ingen Bier havde, men hvor der henfod et i Fjor uddød Trugstade, hvori Bierne drog ind. Jeg var i Haven med de første Bier, vidste, at Truget stod der og kunde have forhindret dem i at drage ind ved at tilstoppe Flyvehullet i Huset, men jandsede det ikke. Hvad kan Grunden være til, at Bierne foretrak hans Trugstade, som havde staaet i Haven med de gamle Tavler, urenset hele Vinteren? Manden vil helst beholde Bierne og købe dem af mig. Jeg vil helst have dem hjem og overført i Højtadret igen, og jeg mener, han har ikke Spor af Ret til dem. Er det tilladt, at saadanne „Bifangere“ henstaa i Haver, hvor ingen Bier findes — det er almindeligt her. „Saa kommer der nok nogle“, sige de gerne til mig, naar jeg omtaler det? I bekræftende Fald burde da „Den danske Biavlerforening“ ikke tage Initiativ til, at Sligt ved Lov forbydes; thi det er jo aabenbart, at flige henstaa i Haab om at drage Andres Bier til sig? En ganske anden Sag er det jo, naar Manden har Bier i Haven og saa har udsat et Trugstade eller en Kube, færdig til at optage Bierne fra et Stade, som han venter paa vil afgive en Sværm. Kan jeg nu ikke bære hans Trugstade op til mit Højtade, drive Bierne sammen paa 4 Tavler og indsætte disse paa tværs ovenpaa Tavlerne i Højtadets Underrum, efter at jeg har bestrøet Tavlerne i begge Stader med Naftalin? Er det til Nytte ogjaa at bestænke Højtadets Tavler med Honningvand? Ved Tak for Deres sidste Svar. (B. S.) — S.: At forklare hvorfor Bierne ikke paa nogen Maade vilde blive i Deres Stade, kunne vi vel ikke inklade os paa, maaste naar vi selv kunde undersøge Forholdene; men vi have en Mistanke om, at det er Naftalinlugten af Tavlerne, som har drevet dem ud. Naftalin er et meget godt Middele til at jage Møl bort fra Tavlerne; men hvis disse ikke udluftes godt, inden de hænges ind til Bierne, kan Lugten ogjaa virkelig jage Bierne bort. —

*) For den, som har Afgang til et tiltrækkeligt stort Rokkekar, vil det være nok saa betruemt kun at lade hele Stadet ligge i togende Vand i 1 Time. Det er da fuldstændig imittefrigt.
N. N.

Efter den nu gældende Bilov kan det ikke forbydes at opstille den Slags „Bifangere“, og vi tvivle i høj Grad om, at DBF. vil søge at forebygge det, thi vel kan det skade den enkelte Biavler; men det gavner Biavlen, og Biavleren kan jo undgaa den Ulempe ved at hindre sine Bier i at hværme. — Manden har ingen Ret til Bierne, men kun til Erstatning for det, De tager fra ham. Den af Dem paatænkte Fremgangsmaade kan jo godt anvendes undtagen „Befrøningen med Raftalin“. Saa faar De let den samme Historie om igen. Brug hellere Bestænkning med Honningvand. Raftalin kan nok anvendes til at give Bier særegen Lugt, men kun i meget ringe Mængde, ellers ville de ikke finde sig deri.

Nr. 58. Ere Cellebestytterne praktiske? Jeg har set en, og jeg tænkte mig, at den ikke kunde passe til enhver Dronningcelle. (R. B.) — S.: Med Forsigtighed kan man tilpasse de allerfleste Dronningceller (uden at vende dem paa Hovedet) saaledes, at de kunne passe i Cellebestytteren. Under Tiden kunne de dog i Gennemsnit have en saa langagtig (oval) Form, at de ikke kunne gaa ned i Bestytteren. Dette kan dog afhjælpes ved at trykke Blikringen sammen. Endnu lettere kan Tvisstragten bøjes og trykkes efter Cellens Form. Cellen maa jo ikke trykkes; men Tragten's Spids maa dog slutte godt om dens nedadvendte Ende for at hindre Bierne i at gaa ind for at oprive den i Siden.

Nr. 59. Vil De tilraade mig at købe en Solvoksmelter, da jeg hvert Foraar og Sommer har ikke saa faa Tavlestumper og gamle Tavler, der for en Del gaa til Spilde? (R.) — S.: Ja, Solvoksmelteren er et særdeles nemt Redskab til Benyttelse af Voksaffald, naar man kun bruger den rigtig. Den bør opstilles paa et solrigt Sted helst med Skraaningen vendende om trent lige mod Syd. Paa Blikpladen bør kun lægges et enkelt Lag Tavler eller Vokstumper til en Højde af højst 1". Inden et nyt Lag lægges i, bør Pladen medens den er varm af Solen renses med en Spatel. Det Voks, der indvindes ved Solvoksmelteren, er i Almindelighed saa rent, at det kun behøver een Gang at smeltes i Vand og samtidig formes til passende Blokke. Vi tro rigtignok, at der indvindes en Del mere Voks af den samme Tablemængde ved Gærsters Voksrenser; men det udbundne Voks bliver langt renere ved Solvoksmelteren, og Arbejdet ved dennes Brug er jo meget mindre.

Nr. 60. Jeg har været saa uheldig at tiltrække 2 Dronninger i dronningløse

Stader, inden der fandtes flyvende Droner. De bleve derfor begge Dronemødre. Den ene har jeg fundet og dræbt og givet Stadet ny Yngel til Opfækning af en Dronning. Den anden kan jeg derimod ikke finde. Hvorledes skal jeg bære mig ad med det Stade? (L. M.) — S.: Ryk alle Stadets Tavler (i Underrummet, Magasiner ere formentlig slet ikke paasatte) saa langt tilbage som muligt, f. Eks. 6" fra Forvæggen. Tæt op til Forvæggen nedstydes nu et lodret Indstuds forsynet med Dronninggitter. Dette Indstuds skydes nu langsomt tilbage et Par Tommer. Den forreste Kamme tages nu op, og idet den holdes over de andre Kammer, afbørstes alle Bierne af den ned over de andre Kammer. Den bitomme Kamme hænges nu forrest i det tomme Rum, som derefter dækkes med Dækbrædder. Paa samme Maade behandles alle de andre Kammer een efter een, idet Indstuddet flyttes tilbage, naar det behøves. Til sidst har man da lagved Indstuddet kun Dronningen og Dronerne. Ønsker man at bevare nogle af disse, kan man simpelthen tage dem med Fingrene een for een og smide dem ud, idet man passer paa ikke saaledes at slippe Dronningen løs. Resten fejers ned i en Krukke, der tilbækkes med et Bræt og derpaa ned sænkes i Vand, saa at Dronningen og Resten af Dronerne drukne. Den følgende Dag gibes Familien aaben Yngel, for at de deraf kunne udklække en Dronning. Det er dog sikrest tillige at give en Table med moden Yngel.

Nr. 61. Hvorledes laves den bedste og holdbareste Mød? (S.) — S.: Svaret herpaa bliver for langt til at optages under „Spørgsmaal“; men vi skulle snart meddele en saadan Anvisning.

Nr. 62. Hvorledes faar man første Klasse brun Honning? (S.) — S.: Det gælder saavel om brun Honning som om lys Honning, at dens Kvalitet dels afhænger af de Blomster, hvoraf den er hentet, dels af Behandlingen. De brune Honninger ere i een væsentlig Henseende forskellige fra de lyse, nemlig med Hensyn til Modningen. Idet de brune Honninger i Almindelighed kunne udflynges, straks naar Bierne begynde at forsegle Cellerne eller endnu tidligere, uden at Kvaliteten lider derved. Om al Honning gælder det, at der bør anvendes den største Renlighed ved dens Behandling, og at den krystalliserer smukkere (finere), naar den bearbejdes stærkt ved Krystallisationens Begyndelse.

Nr. 63. Ere Bliksaaser heldige at komme Honningen i. Faar den ikke Afsmag. Ere glasfærdede Krukker eller Glas at fore-

trække istedetfor? (S.) — S.: Naar Honning i Blikdaaser opbevares omhyggelig tilluktede paa et tørt Sted, have vi aldrig bemærket, at den tog Glade af denne Opbevaringsmaade.

Nr. 64. Naar jeg fjerner et Stades Dronning c. 30 Timer før den fremmede skal indføres, ville Bierne da paa denne Tid have paabegyndt Opsørelsen af Dronningceller, saa at det af denne Grund vil være nødvendigt at undersøge Stedet før Indførelsen, for om muligt at fjerne disse, eller vil denne Undersøgelse ikke ophidse Bierne, saa de snarere overfalder den ny Dronning? (S. P. M.) — S.: En saadan Undersøgelse af Stedet under de angivne Forhold vil ikke alene være uheldig, men ogsaa stadelig netop af den af Dem anførte Grund, at Bierne ophidjes for meget derved.

Nr. 65. Skal den fremmede Dronning indføres sammen med sine Ledfagere? Det bemærkes, at jeg vil indføre den efter Deres Metode. (S. P. M.) — S.: Efter den Metode indføres Dronningen sammen med sine Ledfagere. Naar det Stede, der skal modtage den ny Dronning, mindst 12 Timer (helst 24 Timer) før er blevet gjort dronningløst, kan man om Aftenen Kl. 10—11 (ved Lygteløs) ganske rolig uden Røg flytte Glasdøren bag de dronningløse Bier saa langt tilbage, at der bagved den bagerste Kamme bliver Plads til den lille Kasse, hvori den ny Dronning befinder sig med sine Ledfagere. Laaget af denne Kasse maa forud være aftaget. Derpaa skydes Glasdøren saaledes frem, at Kassen kommer til at staa tæt op til Tavlen. Det aadne Rum bag Tablebærerne dækkes med et Par Smaabrædder, og Stedet lukkes. I mindst 48 Timer efter Indførelsen maa dette Stede ikke forstyrres. — Hvis det Stede, der skal modtage den ny Dronning, i længere Tid (i. Eks. 14 Dage) har været dronningløst, bør man mindst 12 Timer før Indførelsen undersøge Stedet for at indføre de Dronningceller, der muligt kunde være opførte. Dette gælder i det hele, hvis Stedet har været dronningløst i over 36 Timer. Har det derimod været dronningløst i kortere Tid, er det vor Erfaring, at de paabegyndte Dronningcellers Tilstedeværelse ikke lægger nogen Hindring i Vejen for Indførelsen.

Nr. 66. Hvis ugunstigt Vejr skulde hindre Dronningens Indførelse umiddelbart efter Modtagelsen, kan jeg da lade den henstaa i Kassen, hvori den modtages, selv om det skulde vare i flere Dage, naar jeg blot sørger for, at der ikke mangler Foder? (S. P.

M.) — S.: Det kan ganske vist meget godt lade sig gøre at lade Dronningen, der forud har rejst i 7—8 Dage, forblive i Kassen endnu i 2—3 Dage, naar De kun en Gang daglig fodrer Bierne med lidt Honning gennem Kassens Spalter; men — det kan jo aldeles ikke betale sig under dette udmærkede Træk, hvor hver Dags Arbejde er meget værd. Fordi det er Regnvejr, kan man jo godt indføre den (kun Storm vilde være betænkelig). Vi raade Dem derfor til at indføre den saa snart som muligt.

Nr. 67. Kan De ikke meddele lidt nærmere om Krainerbier, f. Eks. hvorfra de stamme, og hvorledes de se ud? (M. D.) — S.: Krainerbierne ere ikke nogen særegen Art, men kun en bestemt Race af den almindelige Honningbi. Denne Race hører hjemme i Provinzen Krain, som ligger i Østrik, altsaa langt sydligere end vort Land. Da Krain er fuldt af temmelig høje Bjerge og tillige har Fastlands-Bejrlag, ere Vintrene der dog mindst ligesaa strænge som hos os. Disse Bier ere lidt større end de brune og mere klobset byggede. Farven er mørk graasort, den er lysere end hos vor egen Bi, hvilket navnlig hidrører fra 4 Rækker fremstaaende graa Haar paa Bagkroppen. Ofte have de tillige 2 svagt gule Pletter i Mandene af den første Bugplade paa Bagkroppen. Dronningen er stor og ofte svagt bronzefarvet. Dronerne ere ligeledes større end vore egne. Den er langt mere godmodig end vor egen Bi, er en dygtig Bygmester og samler meget lidt Klæbvoft, da den bruger Voks i Stedet for. Den er meget frugtbar og flittig til at samle Honning; men man maa under godt Træk altid sørge for at give disse Bier rigelig Plads, da de ellers ere meget tilbøjelige til at sværme.

Nr. 68. Kan De anbefale mig et Slags Voksdug, som ikke gnaves af Bierne? (M. S.) — S.: Trede Kvalitet Gulv-Voksdug, det er malet paa groft Sæffelærred; det koster c. 40 D. pr. Al. 3 Kvarter bredt; men det kan ogsaa faas i andre Bredder.

Nr. 69. Naar ville Krainer-Dronninger blive indforstrebne? (M. D.) — S.: Det beror paa, hvorvidt et tilstrækkeligt Antal ville blive bestilte. Vi ere villige til at indforstreve saadanne paa samme Tid og til samme Pris som de italienske (se S. 190). Dog ønske vi, at Bestillerne af Krainer-Dronninger vilde give os Tilbællelse til, hvis Bestillingerne paa disse blive for faa, da at maatte sende en italiensk Dronning i Stedet for en Krainer.

Veelopdragne Bier.

(Som Eksempel paa, hvilke taabelige Meddelelser om Bier, der endnu i vor Tid kan fremkomme, anføre vi følgerde Artikel, der nylig har været optaget i et udbredt engelsk Ugeblad).

Med Hensyn til Dyrenes Opdragelse er det mærkeligt at se denne anvendt paa de mindre Dyreformer, der lade sig oplære til Handlinger, som synes ganske unaturlige for dem. Mus, Kanarieugle og Lopper have alle været paa Brædderne. Det er jo en befjnderlig Tanke, at man kan lære den livlige Leppe at udføre saadanne bestemte rolige Bevægelser. Hvorledes har det været muligt at tvinge den til efter visse Tegne fra dens Herre, at udføre saadanne Ting, som den uopdragne Leppe aldrig vilde falde paa! Iblandt de mindre Dyr er der dog ingen, der synes at være saa klog, saa praktisk og klarhovedet som den lille Honningbi. Han (!) kan hæve sig i Luften og flyve i lige Linie hjem til sit Stade. Dette er blevet til et Ordssprog saaledes, at naar en Mand vil udtale, at han har benyttet den korteste Vej (og det er jo i Følge Mathematikken den rette Linie), siger han, at han fulgte Bi-Linien til sit Bestemmelsessted. Ved Bygningen af deres Geller anvende de af Instinkt den Form og de Forhold, der ved Beregning vise sig mest økonomiske i Forhold til Rummet. De ere gode Underaatter og adlyde ubetinget deres Dronning, de sørge godt for Dronerne, saalænge disse ere nyttige for Samfundet, men de dræbe dem, naar disse ikke længere ere nyttige. Det skulde derfor synes at være en ganske simpel Sag at lære Bierne Kunst og at indføre dem paa Scenen. Alligevel have vist kun Faa set dem saaledes oplærte. I 1831 var der dog en Mand fra Plymouth, Wildman, der oplærte nogle Bisfamilier til Kunst. Han havde Bisværme, der vare saaledes opdragne, at han lod dem foretage Ovelser, som om det havde været et Kompagni Soldater. Han fremviste sine Bier i en stor Sal, udenfor hvilken der laa en Have. Naar Bierne vare færdige med deres Kunst, fik de Lob til at flyve ud i Blomsterne i Haven. Wildman viste sig for Tilskuerne med Bierne sværmende omkring sig. De satte sig paa hans Ansigt og Hænder, krøb paa hans Klæder og ned i hans Bommer, som om han var en stor honningrig Blomst. Om de vare berøvede deres Braad, ved man ikke. Men han maa have følt sig urolig, naar disse Sneve af Bier kravlede paa ham, da de jo med Lethed kunde have dræbt ham.

Det forstaar Enhver, som blot er blevet stiftet af en Bi. Staderne stode samlede paa eet Sted i den store Sal laugt borte fra den Forhøjning, hvorpaa Wildman befandt sig med Bierne. Bludselig gav han en Fløjten, og straks fløj Bierne op og lige hen til deres Stader. Saa snart de vare vel inde deri, fløjtede han igen, og de fløj da tilbage for at sætte sig tæt paa ham. Dette blev udført aldeles sikkert og nøjagtigt. Det maa have været med nogen Engstelse, at Tilskuerne vare Vidne til disse Kunstter; men det fortælles dog, at ikke en eneste Tilskuer blev stiftet af Bierne.

Fra Kredse.

Bovling BF. Nr. 6 p. stiftedes ved et Møde d. 3. Juni, ved hvilket Biavlslærer Grønning holdt Foredrag. Til Formand valgtes Niels Nielsen, D. Magaard, Bøbling, Faare. Der indtegnedes 10 hele Stemmer.

Hvide Mose BF. Et Biavlermøde afholdtes d. 7. Juni d. N. i Vimose ved Bunderup. Som bekendt drives paa dette Sted af Hr. Rolandsen Torvefabrikation efter en større Maalestof. En hel By er ligesom stude op af Jorden til Bolig for Arbejderne ved Fabrikken, og hvad var da mere naturligt, end at der blev gjort et Forsøg paa at skabe Interesse for Biavl paa dette Sted, da det har vist sig, at Bierne ikke alene trives godt her, men ogsaa give stort Oerksud. Hr. Rolandsen, som har jysket meget med Biavl, har trods sin store Virksomhed ogsaa arbejdet meget for, at mange af hans Arbejdere kunne faa fat paa denne interessante og indbringende Syssel. Hr. Biavlslærer C. F. Grønning, der ogsaa er kendt her paa Egnen, var saa velvillig, da hans Rejse faldt her forbi, at tilbyde os et Møde, der, skøndt Arbejdstiden først var omme Kl. 7, dog besøgtes af c. 40 Mænd og Kvinder. Efter at Hr. Grønning om Eftermiddagen havde foretaget nogle praktiske Biarbejder sammen med nogle af Egnens Biavlere. Hr. Rolandsen aabnede Mødet med en Tak til Biavlslæreren for hans Tilstedeværelse og udtalte sit Haab om, at en Kreds maatte blive dannet her. Efter Grønnings Foredrag, der hørtes med megen Opmærksomhed og nærmest gik ud paa at paavise Nytten og Fornøjelsen ved Biavl, oprettedes en Kreds med 13 Medlemmer, som til sin Bestyrelse valgte: Husmand Laust Nielsen, Vimose (Formand), Plantor Peter Jensen, Stallejogaard, og Poul F. Hyldegård, Gjising. — Da Arbejderfamilierne her ved deres Huse arbejder paa at faa anlagt

Haver med Væplantning, er det at haabe, at Biavlen her vil vinde stor Fremgang. Betingelserne ere tilfede, Dyften, for en stor Del i alt Fald, er der ogsaa.

Ekko fra Staderne.

Fussings Mølle, Randers, 3. Juni.

Den første Sværm her paa Egnen kom d. 20. Maj fra en Kube i Landsbyen Aalun, et Par Mil Vesten for Randers. Dette er noget meget Ualmindeligt, da Sværmetiden her i Reglen først indtræffer i Juni, ofte langt hen i Juni.

C. P. Tryde.

Fersted, Frederikshavn, 4. Juni.

Efter den strænge Vinter med Frost og Sne kunde det maaste være af Interesse for d'Her. Biavlere at høre lidt om Biavlen her paa Egnen. Bierne have overvintret godt og have aldrig i de 14 Aar, jeg har drevet Biavl, sværmet saa tidligt som iaar; allerede i Slutningen af Maj og de første Dage i Juni er der mange Kuber, der have sværmet.

C. Hansen.

Et og Andet.

Kamp-Bier. I Amer. B. Journal meddeler en Hr. Holt, at han ved at krydse den indiske Bi med Italiener (en indisk Drone og en italiensk Dronning) har frembragt Bastarder, der samle dobbelt saa megen Honning som almindelige Bier og leve dobbelt saa længe. De unge Dronninger befrugtes i Almindelighed i Stedet eller paa Jorden. Sæt en ung italiensk eller brun Dronning i Bur med en indisk Drone, og han vil da straks befrugte den. Den samme Drone kan befrugte 4 Dronninger. — Foreløbig maa denne Meddelelse betragtes som „en And“; thi den indiske Bi, *Apis dorsata*, er bleven meget nøjagtig prøvet. Den har vist sig ganske ubillig til at bygge Tavler i et Stade, derimod bygger den 2—3' brede Tavler frit under Træernes Gren, ligeledes har den vist sig ganske ubillig til at parre sig med de ægte Honningbier.

Red.

Hindring af Sværmning. I det amerikanske Blad *Beekeeper's Review* meddeler Mr. Kspinwall, at han for at hindre Sværmning bruger Træindstud $\frac{1}{2}$ " tykke, gennemborede med Huller, der ere store nok til, at saavel Arbejderne som Dronningen kunne gaa derigennem. Saadanne Indstud hænges i Sværmetiden eet mellem hver to Yngeltavler. Han fortæller, at 7

Familier, der vare saaledes behandlede, ikke sværmede og gav et godt Udbytte i Delinger, medens 7 andre uden disse Indstud alle sværmede og kun gav 2 B Honning pr. Stade.

At finde Dronningen. I Amer. B. J. fortæller en Biavler, at han for at finde Dronningen i et Stade blot ophænger deri et aabent Drdningbur, der nylig har indeholdt en Dronning. I Løbet af 1 Time eller lidt mindre undersøger han atter Buret, og han finder da næsten altid Dronningen deri, da den tror der at kunne finde en Medbejerske. — Denne Metode var det nok Umagen værd at prøve, da den ikke lyder helt urimelig, og det vilde unægtelig være en stor Lettelse ved et af de vanskeligste Biavlsarbejder.

Red.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger været godt for Bierne, tørt smukt og roligt. Familierne have derfor udviklet sig godt, og stærke Stader have allerede samlet en Del Honning, da Hovedtræet er begyndt paa Agerkaalen. Denne findes vel i de fleste Egne ingenlunde i særlig stor Mængde; men den vil dog kunne afgive et godt Træk, hvis Jorden snart kan faa den Væde, som den i høj Grad trænger til i alle Egne med let Jord. Dette gælder i endnu højere Grad om Hvidkloveren, der iaar staar særdeles godt. Den vil kunne afgive et fortrinligt Hovedtræk, hvis vi snart faa en god Regn og derefter tørt, varmt Vejr.

Sværmningen. Det heldige Vejr har i mange Egne fremkaldt Sværmenne tidligere end ventet. I Begyndelsen af Juni have et temmelig stort Antal Kubeitader sværmet. Vi antage dog, at de fleste Sværme ville komme frem i de nærmeste Dage, hvis Vejret bliver heldigt dertil.

Yngeltræden. Da det sildige Foraar har holdt Hovedtræet tilbage, vil man under indtrædende godt Træk fremdeles kunne lade Yngeltræden udvides uden Hindring. Skulde der derimod nu indtræffe længere Tids uroligt Vejr, da vil der i saadanne Egne, som jaane Eftertræk, være Anledning til at holde et vaagent Øje med Yngeltræden: nemlig at indskrænke den ved Dronninggitter baade bagtil og foroven, hvis den udvides altfor stærkt. Det er vanskeligt at give faste Regler for Yngeltrædens Størrelse, da denne maa rette sig efter Familiens Styrke og Egnens Træforhold; men man plejer at angive 10—15 Yngeltavler a 120" som den Grænse, hvortil den bør udvides under det bedste Træk for senere efterhaanden at indskrænkes. Disse Regler gælde dog kun for de Stader, der udelukkende ere bestemte til at afgive Honning-Udbytte. Ønsker man derimod at anvende nogle Stader til Formering s. Ets. ved Kunstsværme, da er der ingen Grund til i disse at indskrænke Yngeltræden.

Udvikelse af Bladsen. Det er fornøjeligt i denne Tid at se Staderne pakkede af Bier. Hvis man vil hindre Sværmning, maa man dog påse paa itide at give Blads enten med udbyggede Tavler eller med hele Kunsttavler. Man kan paa denne Tid godt give stærke Familier 4—8 Tavler

ad Gangen. Hvis man til ældre Stader giver Kammer, der kun ere forsynede med Ledere (1" brede Strimler af Kunsttavler), da faar man i Almindelighed disse Kammer udbyggede med Dronnevoks. Disse Tavler bør da kun anvendes i Høningrum. Kun Sværme bygge i Almindelighed Arbejdervoks paa Lederne i de første 2—3 Uger. — Svage Familier bør fremdeles kun ubvides med 1 Table ad Gangen, da de ellers ikke kunne væрге sig mod Møl.

Dronningstifte kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronning-Celler og oplække en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Ungel og en moden Ungeltavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade, thi enten bygger den slet ikke Dronningceller eller ogsaa oplækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie, helst anbringes Celler da i Cellebestytter.

Udflyngning af Høning bør ikke foretages nu, for Tavlerne ere helt forseglede. Den udflyngede Høning stes og henstilles i en stor Beholder mindst i et Par Dage, inden den stummes. Derpaa kan den hældes i Glas. Duffer man at hindre den i at krystallisere „kornet“ (grov Krystaller), da bør man lade den henstaa i den store Beholder i længere Tid paa et tørt Sted, indtil den begynder at lysne i Farven. Den arbejdes da igennem med en stor Slev og hældes derpaa i Glas, som helst forsynes med Prop. — Har man rigelig Blads i sine Stader, foretrække vi dog som omtalt S. 174 at vente med Udflyngningen i en Maaned's Tid endnu.

Udflyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stadet paa en hvilken som helst Tid paa Dagen. Under slet Høningstræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udflyngede Tavler fyldte. Senere, naar Trættet aftager, er det derimod heldigst at tænke dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bagved et Indstak, under hvilket der er en aaben Bivej.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Tavlers Udbygning. Husk paa, at Staderne bør staa vandrette i den Retning, der gaar paatværs af Tableberne, da Tavlerne ellers ikke blive byggede lige i Kammerne.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville paany blive indforfrevne d. 8. Juli. Bestillingen maa være Ersklev i Kalundborg ihænde den nævnte Dags Aften. Dronningerne kunne ventes her omtrent d. 20. Juli Pris 4 Kr. 50 Ore pr. Stk.

Kundgørelser.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1894 tilkendt 7 Premier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris. Prover sendes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Fortinnet Traad, № 28, Tavleklamme
R Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Røgpostere, Røglæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Porlang min
Priskurant
for 1895

over Bivokstavler og Biavl'sredskaber. Mange Nyheder findes. Den faas hos d'Hr. Kredsformænd samt hos
Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing p. F.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstøpræmier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høie Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 Kr. 195 Ore, 5 til 10 Kr. 190 Ore, over 10 Kr. 185 Ore pr. St. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. St.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Priser, ligesaa **Redskaber.** Ordres ubbedes inarest muligt, at Varen kan leveres i rette Tid.

Forbecks nye udkomne Bibog (forsynet med 50 vejløbende Billeder) sendes franko, naar 250 D. indsendes.

Biværk (faserede Tavler) købes eller laves i ny Tavler. Voks forarbejdes eller byttes.

Gulstebro, i Februar 1895.

A. S. Forbeck.

Gummi-Sandsfer, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, kunne om saa Dage atter faas a 2 Kr. 50 D. pr. Par hos Ersklev, Kalundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **H. Sæmidt,** Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Fra

„Skærn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Bivoliger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Lærlige anbefalinger havees fra dygtige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Erbsdigst

Jessen & Kjergaard,
Skærn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jernbanestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forhyuet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forhyuet med Sageregister koster 1,50 Ø. **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Ersløv.**

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos Linas Sogus Biavlforening, Foreninger, der sende 100 Ø Boks, erholde disse fabrikerede a 25 Ø. pr. Ø. Ordre indgives til Hmd. **Jens Rasmussen,** Linas pr. Laven St.

D. Rasmussen,
Hmd.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,

idet forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimst. til **Ersløv** i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forstellige Slags („Hvorfor bør man nyde Honning“ og „Honnings Anvendelse“), udgivne af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honningsalg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Ersløv**, Kalundborg.

Honningen och dess Användning

af Hans Ersløv

öfersatt från Originalets 2 draförökade upplaga Pris 50 Ø. faas hos Ersløv, Kalundborg, og hos H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Stålhammar's 2 Bøgtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Ersløv**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Ersløv**, Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forfølvede til andre Medlemmer.

Ægte Bivokstavler

anbefales til de ærede Biavlere.

Boks købes og tages i Bytte.

L. P. Jensen, N. Sundby.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange	Nr. 1	pr. Ø	1 Kr. 00	Ør.
do	do	Nr. 2	pr. Ø	0 — 85 —
do	do	Nr. 3	pr. Ø	0 — 65 —
De volle Kanaster	pr. Ø			50 —
Schag, fin, let	pr. Ø.			15 —

Forsendes mod Ekstrav. Ved Køb af mindst 9 Ø leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 Ø gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen,**

Vejlstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

„— — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —“

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. **Boks** bittes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København P.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede **Biavlsartikler, Stader, Maskiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilfandt 19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier samt en rosende Omtale. Illustreret Prislister fulgte med Nr. 3.

Bl. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

Boks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilfandt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen,** Himmelov, Bostilde.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikerer Yngel-, Drone-, Delings- og ensidede Tavler samt Dronninggittere.

Godt rent Bivoks forarbejdes for **25 a 30 Ore pr. Ød.** og ønskes sendt snarest. Undtjær ved Odde, Februar 1895.

N. Jakobsen.

H. A. Madsen,

Broager.

Kunsttavlefabrik og Lager af Biavlsredskaber.

Prislister gratis og franko.

Dvid og Højegul prima

Honning,

udstillet kun af forjæglede Tavler, saavel flydende som fast, søges i større som mindre Partier, og for virkelig prima Honning betales her højeste Pris. Prøver med Bøgtoppave af Partiet, der tilbydes, tilstilles Københavns Honninghus. Delinger købes i 1 Ø's Kammer.

P. A. C. Müller.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Ægte Bivokstaver

anbefales de ærede Biavlere. -- Boks forarbejdes.
-- Boks købes. -- Forsjellige Biavlsredskaber haves
altid paa Lager.

Urmager **J. Olsen**, Græsted.

Udtoimnen er og faas i alle Boglader:

A. S. Vorbeck's

Vejledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange
Skrivelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve
Bogens Fortrængelighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Høstebro.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader
og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været
aerkerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Ulandet).
Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Forenings-Meddelelser.

Vallo Stifts BF. afholder Møder Søndagene
d. 7. Juli hos Tømrer S. Larsen, Ejby, d. 14.
Juli hos Gaardmand N. Larsen, Næshøj, d. 21.
Juli hos Tømrer D. Hansen, Ejby, d. 28. Juli
hos Stomager Olsen, Dby. Bestyrelsen.

Slytøfte BF. afholder Møde hos Gaardejer
Johan Andersen i Skovby Lørdag, d. 22. Juni
Eftm. Kl. 3 og hos Parcelist H. B. Wille i Høleby
Søndag d. 23. Juni Kl. 2.

P. P. Michelsen.

Søndagen d. 16. Juni afholder **Gillested Kreds**
Møde hos Tømrer V. Nielsen og Træstmager N.
Pedersen i Nørreballe, og Lørdagen d. 22. i
Søholt's Havn hos Gartner Pedersen. Møderne
begynde Kl. 3 Eftermiddag. Medlemmerne samt
Venner af Biavlen indbydes.

Saaet, d. 10. Juni 1895.

H. C. Rasmussen.

Braarup BF. afholder Møde hos Under-
tegnede d. 18. Juni Kl. 2½. Biavlsklarer Grøn-
ning giver Undervisning i Biernes Behandling og
holder Foredrag. Alle indbydes.

Niels Westergaard.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde
Søndagen d. 23. Juni, Eftermiddag Kl. 2, hos
Niels Larsen, Holtunggaards Stov, hvortil
enhver Biven indbydes. Ny Medlemmer optages.

R. Jensen.

Mandag d. 17. Juni fra Kl. 2-4 holder
Hjørring Amts BF. Biavlskole i Hjørring
hos Købmand Jens Jørgensen og i Ters-
lev hos Maler Hansen samt i Elling og Bad-
skær Stole. Der vil alle Steder blive givet praktisk
og teoretisk Undervisning i en lønende Biavl.
Nun Foreningens Medlemmer have Afgang til
Møderne. Signende Møder blive afholdte samme
Steder d. 22. Juli og 9. Septbr.

Ny Medlemmer optages ved Møderne.

Badskær Skole, d. 8. Juni 1895.

R. Jensen.

Biavlsudstillingen i Randers d. 3. Juli
d. N. aabnes Kl. 10 Formid. Der vil muligvis
blive holdt Foredrag Kl. 1 Efterm. Genstandene,
som komme pr. Bane eller Skib, maa være i Ran-
ders d. 1. Juli. De, som selv ville levere dem,
finne afhænde dem d. 2. Juli om Eftermiddagen
i Udstillingsstøtlet.

Genstandene adresseres: Biavlsudstillingen i
Randers. N. Holm.

Midtjællands BF. afholder Møde hos Be-
styrelser Johan Rasmussen, Sandby, Søndag d. 23.
Juni, Eftermiddag Kl. 2. -- Lørdag d. 29.
Juni, Formiddag Kl. 10, hos Elhandler D. Niel-
sen, Ringsted. -- Lørdagen d. 6. Juli samme
Lid og Sted.

Jens Fr. Pedersen, Mulstrup.

Brorup BF. afholder Møde Søndag d. 30.
Juni, Efterm. Kl. 3, hos Peter Lund i Nørbo-
ling, hvortil venligt indbydes. P. Schmidt.

Ringe og Omegns BF. Gøstede-Vredsen
afholder Møde Søndag d. 23. Juni, Eftermiddag
Kl. 1, hos Gmd. Hans Christensen, Salling-
lunde. Enhver Biven er velkommen. Ny Med-
lemmer optages. N. Jensen.

Kolding BF. holder Møde i Taps Lørdag
d. 22. Juni, Eftermiddag Kl. 2. Afgang fra Kol-
ding Kl. 1. N. S. Lindelof.

J. Gern og Omegns BF. afholdes følgende
Møder (og ikke som i forrige Nr. meddelt): 1) J
Gern Onsdag d. 19. Juni Kl. 2 hos Thøger
Sejersen. 2) J Skovladedegaarden Lørdag
d. 20. Juni Kl. 2 hos Bestyrer Kristian Jørgensen
og 3) J Høgen Fredag d. 21. Juni Kl. 2 hos
Husmand Peder Mikkelsen. T. Madjen.

Svendborg og Omegns BF. Amtsfor-
eningen har bl. N. stænkret Kredsen 2 Eksemplarer
af Vorbeck's Bog „Den moderne Biavlsdrift“.
Disse udblaanes til Medlemmerne i den Orden,
hvori Annodning herom indgaar til undertegnede
Formand. D. Carstensen,

Jærnbaneassistent, Svendborg.

V. Skerninge og Omegns BF. afholder
sit andet Sommermøde Søndag, d. 23. Juni hos
Bødker Jens Michael Peteresen i Ulbølle Kl. 2
Eftermiddag. C. C. Hansen.

Indhold af dette Nummer.

Biernes Stikfelyst	177
Bi-Pest	184
Blitbaaser	186
Brum Honning	186
Bovling BF	188
Cellebeskytteren	186
Dronningens Fjernelse	189
Dronning-Indførelse	187
Dronnemøder	186
Effo, af C. P. Tryde og C. Hansen	189
Forening	185
Gavnlige Gint	189
Indring af Sværming	189
Hvide Moje BF	188
Jagttagelsesstade, Metz's	180
Italienske Dronninger	190
Kunsthverme, de bedste, af Grauensfort	181
Krempebier	189
Solvoftsmelteren	186
Udbyttet Honning II, af Charles Dabant	179
Udsværming	185
Vejtning af Stader	180
Veslopdragte Bier	188

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Wintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementspriser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De man indlæses mindst 7 Dage før de ønskes indbruffede.

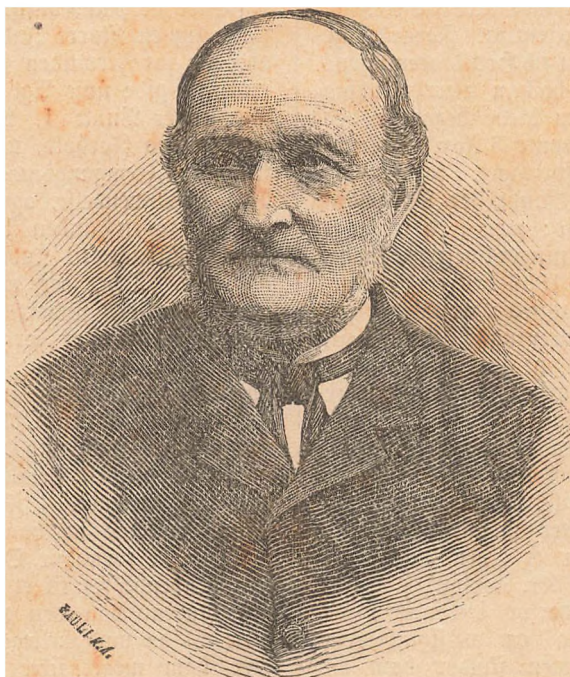
Frank Wendt.

Det er et godt kendt Navn, vi i Dag anføre i Spidsen af DBF.'s Medlemsblad, og Marsagen dertil er denne, at Hr. Wendt, som nu i en lang Aarrække har været Foreningens Præsident, i Morgen fylder sit 80'be Aar. Der synes os derfor at være rig Anledning til at kaste et Blik tilbage paa denne lange Livsbane.

Frank Wilhelm Wendt blev født i København d. 2. Juli 1815. Hans Fader var Professor Dr. Stabslæge S. C. W. Wendt, Overlæge ved „Almindelig Hospital“. Sønnen var oprindeligt bestemt til at blive Søofficer; men da han allerede i en ung Alder fik en Hofstefade, blev det bestemt, at han skulde være Gartner. Han nød en særdeles omhyggelig Opdragelse,

blev undervist af dygtige Lærere i Latin, Græsk, Botanik og Kemi. Senere var han i 2½ Aar i Gartnerlære paa Gisselfeldt, og derefter indmeldtes han i et Kursus i

København for Kunstgartnere med Forelæsninger af Datidens dygtigste Lærere, som Ørsted, Forchhammer, Hommel og Joachim Frederik Schou. Dette varede i 2½ Aar og affluttedes med Kunstgartner-Examen i Septbr. 1836. I de følgende Aar var han Gartner ved flere større Herregaardshaver; men han søgte stadig at uddvide sine Kundskaber, saaledes ved en Rejse i Slesvig, Holsten, Tyssland, Østrik, Frankrig, Holland og Bel-

Kunstgartner Frank Wendt.

gien 1842.

I 1851 udsatte Hr. Wendt sig som Handelsgartner paa St. Jørgensbjerg ved Roskilde, og her har han i mange Aar ud-

foldet en betydningsfuld Virksomhed, ikke alene paa Gartneriets Omraade, men ogsaa med Hensyn til Landbruget, idet han har udført en Mængde nyttige Forsøg med Træforter, Sædarter, Handelsplanter og Frø. I 1872 var han Medstifter af Markfrøkontoret, der endnu benytter mange af de Græsblandinger, som W. har bragt frem.

Hr. Wendt har altid næret en meget levende Interesse for Husmandsklassen og de fattige Landarbejdere. Derfor var det en Selvfølge, at han ogsaa havde sit Blif rettet paa de mindre Erhverv, der staa i Forbindelse med Landbruget. Dette gælder ogsaa om Biablen, om han end paa Grund af sine mange Forretninger ikke havde Lejlighed til at drive den praktisk i nogen større Maalestof. Da der i Roskilde Amt i 1881 dannedes en Kredsforening som Led af den danske Biablerforening, var Wendt en af Indbyderne, og han valgtes først til Sekretær og senere til Kredsformand for denne Kreds. Denne Post beklæder han endnu. Netop ved Udgangen af det følgende Aar indtraadte en væsentlig Forandring i Hovedforeningen, idet denne fik en ny Bestyrelse og en ny Redaktør. Hr. Wendt blev snart Medlem af denne Bestyrelse, og han havde ikke ringe Indflydelse paa den væsentlige Forandring, som foregik med Hensyn til Hovedforeningens Ledelse 3 Aar senere, da han tilfulde indsaa de store Misgreb, som bleve begaaede ved denne Ledelse i de nævnte 3 Aar. Systemstiftet i 1882 var foretaget, fordi Foreningens Medlemmer fandt, at Sagen gik altfor langsomt fremad; men i de følgende 3 Aar gik den i visse Retninger ligefrem tilbage.

Den 24. Oktober 1886 ved et Centralmøde i Fredericia valgtes Hr. Wendt til „Danmarks Biablerforening“s Præsident, og det kan ikke nægtes, at Foreningen under hans Ledelse har gjort forbausende store Fremstridt. Medlemsantallet er i de forløbne 10 Aar steget fra c. 900 til c. 6000, Virksomheden er ubdvidet paa alle Omraader baade med Hensyn til Biablsklærere, Udgivelse af Biablskrifter m. m. Statsstiftuddet til Foreningen er i den Tid steget fra 500 Kr. til 3000 Kr. aarlig.

Hr. Wendt kan derfor i denne Henseende se tilbage paa en velsignelsesrig Virksomhed. Foreningen skylder ham en varm Tak, fordi han i 1886, da Forholdene for DBF. vare meget vanskelige, ikke undslog sig for at overtage Foreningens Ledelse. Vi ere overtydede om, at Enhver, der paa Biablens Vegne har staaet i Forhold til den gamle elstværtdige og forstandige Mand, vil erkende, at det har været dem en Fornøjelse at samarbejde med ham.

Hr. W. har igennem næsten hele sin lange Livsbane nydt et fortrinligt Helbred. Meget Arbejde, ringe Søvn og besværlige Rejser har han funnet taale uden at føle nogen Men deraf. Desværre har dette i den allerjævneste Tid forandret sig, idet han er blevet angrebet af en Sygdom, der i høj Grad har svækket ham; men der er dog nu indtraadt en væsentlig Bedring i hans Helbredstilstand. Vi ere overtydede om, at vi kunne tale paa Danmarks Biablerforenings Vegne, naar vi i Dag ønske vor kære Præsident, at han snart atter maa genvinde sit gode Helbred, og at han endnu i en Aarrække maa kunne udfylde sin Post som Foreningens Præsident ligesaa dygtig som hidtil.

Honningsalg.

Af G. Gühler, D. ill. B. 3.

(Fortsat).

Merende tidligere har jeg stærkt betonet, at Biablerne mere end hidtil skulle gøre sig Umage for at bringe Honningen direkte i Hænderne paa Konsumenterne og saaledes skaffe sig en større Indtægt. Jeg haaber, at dette for Fremtiden skal lykkes dem bedre, naar de give nøje Agt paa, hvad jeg har sagt under Punkt 1, 2 og 3. Men der gives ogsaa Forhold, under hvilke de hidtil skildrede Fremgangsmaader ikke lade sig bringe i Udbendelse, og for mange Biablere er der ingen anden Udvei end at sælge større Partier til Købmænd og Mellemhandlere. Den, der vil sælge Honning i større Partier, finder let Afsetning, naar han ser sig om efter Forhandlernes Annoncer i Biabls-Tidskrifterne, eller naar han selv avorterer. Før han indlader sig i Forhandling med en Optøber, bør han ikke undlade at skaffe sig paalidelig Underretning om dennes Betalingsdygtighed. Har han ikke Bekendte i Forhandlerens Hjemstavn, saaledes at han gennem dem kan indhente de fornødne Oplysninger, saa kan han henvende sig til et fremragende Oplysningsbureau paa den paagældende Plads; dette vil da mod Erlæggelse af nogle Mark give ham meget sikre Oplysninger. Han bør ikke spare denne Udgift; thi han kan tidt ved dette lille Offer spare Hundreder af Mark, som han ellers vilde tabe, naar han kommer til at handle med samvittighedsløse Menneſter, som gaa ud paa at faa hans Honning fra ham uden at betale ham noget for den. Vil han saa træde i Forbindelse med den paagældende Købmand,

som han har faaet et godt Dindømme om, saa bør han kort og godt forespørge pr. Brevkort, om han vil købe saa og saa mange B Hønning (Angivelse af nærmere Bestaffenhed, af hvilke Blomster den er, lys eller mørk, Beholbernes Bestaffenhed) til en Pris af saa og saa mange Mark, og naar han vil have den. Det kan ikke nytte noget at spørge Købmanden, hvilken Pris han vil betale; thi en Købmand sva er sjældent paa det Spørgsmaal, men venter paa, at de Tilbydende selv skulle opgive de Priser, de ville have. Jeg gaar altid frem paa den Maade, at jeg kun tager Hensyn til de Tilbud, hvori der findes angivet en bestemt Pris. Synes jeg, at Prisen er antagelig, sender jeg den Tilbydende et lille Prøve-Glas, der tager hened 10 Kvint Hønning, og som er anbragt i et Træhylster; Meningen er, at det skal fyldes og sendes tilbage. Disse smaa Beholdere gaa baade i tom og i fyldt Tilstand, naar de ikke veje mere end $\frac{1}{2}$ B, ind under Kategorien: „Prøve uden Værdi“ og forsendes over hele Thykland for 10 Pfeninge (her for 4 Ore). Jeg bestoer selv de smaa Prøve-Glas, fordi det er meget sjældent, at man paa Landet har passende smaa Beholdere til at affende Prøver i, saaledes et der ofte er blevet mig tilsendt unyttig store Prøver, der kostede 45 Ore i Porto og saa 15 Ore foruden i „Erstatning“; paa den anden Side har jeg ogsaa tidt faaet latterlig smaa Prøver i Blikbaaser, ja endog i Papirpakter. Disse sidste Prøver maatte jeg først fylde over i mere praktiske, smaa Glas; men alligevel var det umuligt at anstille en grundig Undersøgelse af dem, fordi de vare saa smaa, navnlig ikke ved Hjælp af Polarisationapparatet. Ved de som „Pakke“ sendte Prøver var det ikke sjældent, at Afsenderen slet ingen Nytte havde hverken af Prøben eller de 45 D. Porto, han havde givet, og jeg ikke nogen af de 15 D. i „Erstatning“, jeg maatte betale (rent fraset Indpakning og Ulejlighed), idet Hønningen viste sig at være ganske ubrugelig for mig. Jeg har end yderligere en Grund til at uddele smaa Prøve-Glas, fordi det i disse er langt lettere for mig at anstille en Sammenligning med Hensyn til Farve og Blankhed, naar jeg først har smeltet Hønningen i Vandbad. Jeg lægger stor Vægt paa, at Leverandøren ikke selv smelter Prøverne, naar den tilbude Hønning er krystalliseret; thi jeg er ikke sikker paa, at Enhver forstaar at foretage Smeltningen paa en praktisk Maade, derfor gør jeg det heller selv. Det er aldeles nødvendigt, at Afsenderen skriver sit Navn og sin Bopæl tydeligt paa Prøveglassets Hylster, endvidere

og saa, naar jeg selv har sendt ham Glasfæ, idet der nemlig i lange Tider daglig er indløbet mange saadanne Sendinger. Det kan gaa til paa samme Maade hos andre Købmænd; derfor bør Afsenderen altid navngive sig.

Naar Købmanden har undersøgt Prøvefædingen, giver han i Reglen sit Bud, der næsten altid er lavere end den fordrede Pris, og nu udspinder der sig som oftest en Brutten frem og tilbage om Prisen. Jeg finder det grimt at prutte saaledes, og jeg mener, at en ordentlig Forretning kan afgøres paa en langt simplere Maade. Jeg bærer mig ad paa en anden Maade, thi jeg mener, at Prisen giver sig af sig selv af Tilbud og Efterspørgsel, uden at denne væmmelige Sjæren frem og tilbage behøves. Forekommer det mig, at den fordrede Pris er saa høj, at jeg, af Hensyn til min Forretning og min Afæetnings Bestaffenhed, ikke kan betale den, saa meddeler jeg ganske simpelt den Tilbydende dette og overlader det til ham, om han mulig senere skulde ønske at gentage sit Tilbud med en lavere Pris, i Fald han maaste til en anden Tid heller ikke tror at kunne opnaa saa høj en Pris. Jeg udøver altsaa ikke noget Tryk paa ham. Men hvis Hønningprøben ikke tilfredsstiller mig, saa giver jeg mig ikke til at byde mindre; jeg affaar ganske simpelt at købe. Gaar jeg derimod ind paa at købe, saa kommer jeg overens med den Tilbydende om det Videre angaaende Leveringstid og Betalingsbetingelser, idet jeg tilsender ham min Slutteddel til Underæetning; han sender mig saa den venstre Side af Sedlen tilbage.

I det følgende blot nogle Ord om Sluttedlens Bestaffenhed og Værdi. — Sluttedlen er en Kontrakt i Ordets strengeste Betydning; thi der kan indgives Klage angaaende dens Opfyldelse. Den sikrer Sælgeren, forsaavidt ienne herved baade skaffer sig en Køber, der giver en bestemt Pris for hans Varer, og fastsætter Modtagelsen af Varerne og Betalingen. Sælgeren bliver derved uafhængig af Konjunkturerne (Prisvingninger) og behøver ikke at nære Betyrninger for, at han endog skal komme til at brænde inde med sine Varer. Paa samme Maade sikrer Sluttedlen Køberen den ønskede Vare til bestemt Tid og til bestemt Pris, gør altsaa ogsaa ham uafhængig af Prisvingninger og tillader ham derfor at anstille sikre Beregninger med Hensyn til hans Foræetningsførelse og til hans Betalinger. Ingen reel Købmand, som „sidder fast i Sedlen“, vil gaa ind paa, at Varerne sendes ham pr. Efteræet, men han vil give Referencer (Op

Ihøninger, Henvisninger) angaaende sin Betalingsdygtighed og enten betale kontant inden 30 Dage efter Modtagelsen eller forlange Betalingssterminen sat til 2—3 Maanedes efter. Ved Kontantforretning, altsaa naar der betales inden 30 Dage efter Varens Modtagelse, er det i Berlin Usance (o: Skik og Brug), at Køberen beregner sig en „Kassa-Sconto“ (Rabat) paa 2%, ligeledes er han efter den hidtidige Usance berettiget til at fradrage Portoen for Pengesorfendelsen. (Jeg benytter mig ikke af „Berettigelsen til at fradrage „Kassa-Sconto“, derimod afforter jeg Beløbet med Portoen, fordi dette er bekendt ved Bogføringen. Denne Fremgangsmaade (ligeledes Sconto'en) benyttes kun af Engros-Forretninger, aldrig af Detailforretninger. Ved den 2 eller 3 Maaneders Termin bliver der i Reglen trukket en „Tratte“ (en Veksel), som enten bliver tilsendt den, som den træffes paa, til Akcept eller ogsaa sættes i Omløb uden Akcept. Jeg skal her ikke komme nærmere ind paa Vekselsens Befæhelse; thi det vilde blive for vidtløftigt; Viablerne ville ogsaa kun sjældent gøre Brug af dette Forretnings-Hjælpemiddel, og naar de gøre det, tør det forudsættes, at de kende til det. Kun saameget vil jeg sige, at en akcepteret Veksel indtil Forsaldsdagen er mere værd end et Gældsbevis, fordi en Vekselklage afgøres meget hurtigt, og fordi en Veksel saaledes hurtigt kan indrives ved Udpantning hos Styldneren. Bliver Vekselen ikke protesteret — af Mangel paa Betaling — saa beholder den fremdeles Værdi som et Gældsbevis. Jeg kommer nu tilbage til Sluttedlen og lader her følge et fuldstændigt Aftryk af en saadan, idet jeg lader den Text, som skrives derpaa (jeg har trykte Formularer), sætte med latinske Bogstaver for at give et fuldstændigt Eksempel:

Slutteddel.

Sælger paa Grundlag af de af mig kendte Betingelser efter Prøver til H. Gühler i Berlin

1000 R Udslyngtet Hønning I. Kvalitet til Levering efter hans Ordre i Tiden fra 1. Januar til Slutningen af Marts d. N.

til en Pris af Kr. 107,00 pr. 202 R Netto fra Praust Banegaard mod Betaling i Løbet af 30 Dage efter Sendingsens Modtagelse.

Beholdere, uden Beregning, ere at tilbagefende frankerede.

Praust, d. 18. August 1894.

(L. L.)

C. Hilgenberg.

Slutteddel.

Køber paa Grundlag af mine bekendte Betingelser efter Prøve af Hr. C. Hilgenberg i Praust:

1000 R Udslyngtet Hønning I. Kvalitet til Levering efter min Ordre i Tiden fra 1. Januar til Slutningen af Marts d. N.

til en Pris af Kr. 107 pr. 202 R Netto fra Praust Banegaard mod Betaling i Løbet af 30 Dage efter Sendingsens Modtagelse.

Beholdere, uden Beregning, sender jeg frankeret tilbage.

Berlin S O 33, d. 18. August 1894.

H. Gühler.

Levering ved J. G. Henre i Berlin C. Preusslauer Str. 35.

Naar jeg sender den udslybte Slutteddel til en Leverandør, saa er den højre Side allerede undertegnet af mig og bærer i Randen Mærket: „Gyldig, naar antaget inden 8 Dage fra i Dag af, senere ugyldig!“ Dette er nødvendigt, for at jeg kan disponere med Sikkerhed, og for at ikke en vankelmødig Leverandør skal staa i Vejen for en anden, som ogsaa kunde ønske at afslutte en Overenskomst med mig. Lad mig endnu en Gang gøre opmærksom paa, at jeg, inden jeg træder i videre Underhandling med enhver Tilbydende, tilsender ham de i Begyndelsen af Sluttedlen omtalte „Betingelser“, og at jeg kun køber paa Grundlag af disse Betingelser. Den, der ikke vil gaa ind paa dem, med ham kan jeg ikke gøre nogen Forretning. Af disse Betingelser vil jeg her fremsætte nogle, forsaavidt jeg ikke alt maatte have antydet dem i mine tidligere Udbiklinger. (Fortættets).

Selvhuseren.

af A. P. T.

Jeg fik ifjor Foraar Lykt til at beskæftige mig med Viablen og anskaffede mig da ved tilfældigt Køb en befolklet Kube og et befolklet Stade (Underfens). Kuben gav midt i Juni en god Forsværm, som jeg satte i et Stade. Senere gav Kuben en lille Efterfærm, hvormed en anden Viablers drønningløse og trægt arbejdende Kube blev afhjulpen*). Denne Efterfærm vilde jeg, da mine Forretninger ikke tillade

*) Denne Kube har netop nu igaar jværmet.

mig at være ved Hjemmet i Sværmetimerne, sikre mig ved Anbringelsen af en 18×8 " Selvhuser som den i „Fører i Biavl“ Pag. 22 beskrevne (se Fig. 39). Resultatet blev imidlertid, at Dronningen paa Grund af en Uagtsomhed ved Selvhuserens Anbringelse fandt en tilstrækkelig stor Abning til at komme ud, hvorimod Dronerne holdtes tilbage, saa Sværmen ingen saadanne indholdt.

Efter at mine ovennævnte 2 Stader og Kube havde overstaet afvigte Vinter godt med fortrinlig Mensfjelsudflugt d. 16. Marts, og Kuben i de første Dage af Juni viste Tegn til nær forestaaende Sværmning og navnlig d. 7. og 8. posede meget stærkt under og omkring Flybebrættet, anbragte jeg, idet jeg af ovennævnte Grund ikke vilde risikere Sværmen ved, at den mulig i min Fraværelse forlod min egen Have, Selvhuseren omhyggeligt mellem Kuben og en dertil indrettet, med 8 Kammer med udbyggede Ledere forsynet Fangkasse, som jeg lettere kan anbringe end et Stade, og som jeg kan undersøge ovenfra og navnlig tagtage gennem en Glasrude over Kammerne under Laaget. Dette skete om Formiddagen d. 9. ds. og allerede saa Minutter efter vandrede enkelte Bier over i Fangkassen, snart efterfulgte af flere, og efterhaanden blev der en jævn Færdsel

frem og tilbage mellem Boligerne. Næste Morgen var der mange Bier i Kassen, og de vare stærkt ifærd med at rense de udbyggede Ledere, som de senere gik i Lag med at besætte yderligere og forlænge ned efter, samtidig med, at den udbyggede Del fyldtes med Honning. Af Bier var der dog stadig, udover hvad der kunde belægge Leberne, kun nogle saa Rædebier. 3die Dags Eftermiddag undersøgte jeg Fangkassen nærmere, men Dronning var der ingen af, og Ug selvfølgelig heller ikke, ligesaa fjerde Dag. Begge Gange drog Bierne under Undersøgelsen i tæt Strøm langs Selvhuserens Bundbræt tilbage til Kuben. Senere faldt det ind med koldt Vejr og Regn, i hvilken Tid Bierne dels fjernede Honningen, dels hver Aften regelmæssig forlode Kassen, men Byggeriet vedvarede, dog kun maalt, om Dagen, og i de sidste varme Nætter har den tilstedeværende Voksbygning ligesom om Dagen været fuldt dækket af Bier. Sværmning har endnu idag d. 21. Juni ikke fundet Sted, hvor-

imod der som Bevis for, at begge Afdelinger endnu arbejde som eet Samfund, finder en overordentlig livlig Trafik Sted mellem Kube og Kasse og vice versa, ofte endda i formelig Trængsel og det aldeles uafhængigt af Selvhuseren som saadan, idet jeg en hel Dag har haft den fjernet og erstattet med et 18×8 " tyndt Bræt, hvorover Trafikken gik uforandret i Livlighed.

Hvorledes er nu denne Vækselvirkning at forstaa, hvorfor er den etableret, og hvad kan Resultatet ventes at blive? Droner har først vist sig i Selvhuseren iforgaars d. 19. ds.; har Sværmen tøbet efter dens Fremkomst, og vil den altsaa kunne ventes? Eller skal jeg antage, at det kolde og tilbels regnsfulde Vejr kort efter Selvhuserens Anbringelse har forhindret Sværmningen, og hvornaar vil der da atter kunne blive Udsigt til en saadan?

Jeg bemærker desuden, at det til den ventede Sværms Modtagelse beredte ny Stade, hvori jeg indtil da har anbragt min Reservebeholdning af Kammer saavel

med Kunsttabler som udbygget Voks, igaar Eftermiddags var Genstand for ualmindelig livligt Besøg af Bier gennem Flybehullet, vel c. 100 paa samme Tid inde i Stadet.

Vær saa venlig at behøje det ansøgte og at vejlede mig og Tidsskriftets andre Læsere med Hensyn til en for-

maalstjænklig Behandling af dette og lignende Tilfælde.

Den ansøgte Erfaring ved Brugen af Selvhusere er ikke ualmindelig. Sagen er nemlig den, at Bisamilien betragter det tomme Stade som et Honningrum til deres eget Stade. Dette behøver dog ikke at hindre Sværmningen. I det af Dem ansøgte Tilfælde har rimeligvis Mangelen af Droner og uheldigt Vejr forhindret Sværmen's Afgang. Vi antage ikke, at der er videre at gøre end at afvente Sværmningen, og naar denne indtræffer og Dronningen er naaet ud i Selvhuseren, hurtigt at stille Moderstaden fra Selvhuseren, lukke dennes aabne Ende og derpaa at dreje det tomme Stade med paasiddende Selvhuser om, saa at det kommer til at staa ved Siden af Moderstaden. Hvis man ønsker yderligere at styrke Sværmen, kan man jent om Aftenen flytte Moderstaden hen paa en ny Plads og give Sværmen den gamle Plads.

Red.

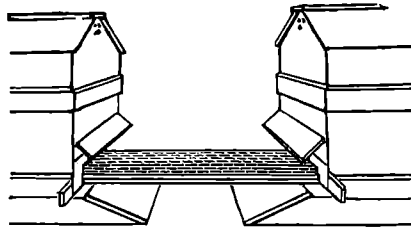

Fig. 39. Engelsk Selvhuser.

Bastarder og Stader.

af Marshall, B. B. Journal.

Naar jeg vil skrive om Biavl, da tænker jeg ikke paa dem, der kun holde Bier for deres Fornøjelse, men paa dem, der holde dem for at have Indtægt af dem. Nu skal jeg fortælle, hvorledes jeg vilde bære mig ad, hvis jeg arbejdede for mig selv. (Forfatteren var nemlig Bimester hos Firmaet George Neighbour & Søn, der har et meget stort Bieri nærved London). Jeg vilde da vælge den allerbedste brune Dronning (de smaa sorte Dronninger ere ikke saa gode) til Dronningavl, en, hvis Bier havde givet stort Udbytte, og oplætte saamange Dronninger, som jeg behøvede. Samtidig vilde jeg sørge for i mit Bieri kun at have italienske og krainiske Droner. For at opnaa dette vilde jeg hindre Oplækning af brune Droner saa vidt muligt, og hvis Bierne skulde vedblive dermed efter at have faaet hele Kunsttabler, vilde jeg kappe Høvederne af al brun Droneryngel og i Stedet for forsyne Staderne med Droneryngel fra de bedste italienske og krainiske Stader, jeg havde. I den Hensigt vilde jeg have Dronetabler rede og indhænge disse med nogle Dages Mellemrum hos Italienerne og Krainerne. Paa denne Maade vilde jeg snart faa mine Stader forsynede med de fornødne Droner, og dette vilde tilfredsstille Bierne og forhindre dem i at oplække Droner af deres egen Dronnings Æg. Naar baade Dronningerne og en Mængde udvalgte Droner til deres Befrugtning vare udklækkede, vilde der være den største Sandsynlighed for, at jeg vilde faa de fleste eller alle mine unge Dronninger befrugtede af italienske eller krainiske Droner og saaledes opnaa at faa den Slags Bier, jeg ønskede. Bastarder, der fremkomme ved Krydsning af en italiensk Dronning med en brun Drone, ere nemlig ikke nær saa gode og ofte stikkelse. Ved den først ansførte Krydsning opnaar man derimod de bedste Egenstaber fra begge Racer. Fra vor egen brune Dronning faa vi (1) Haardsørhed, (2) god Overvintring, (3) Vgning af hvid Tavlehonning, (4) bedre Tilpasning til vort Vejrslag; den italienske Drone giver Bierne større Frugtbarhed og Godmodighed. Nu forudsætter jeg altsaa, at vi have faaet de bedste Bier til at arbejde med.

Nu kommer jeg til „det bedste Stade“. Sa det har vel enhver Biavler, ligesom ethvert Menneffe har „de bedste Patterbørn“. Jeg foretrækker nu Tvilling-Stader. De have efter min Anskuelse mange Fortrin

for Enkeltstader. For det første overvintre saadanne 2 gode Familier bedre i et fælles Stade end i enkelte og udbifles hurtigere om Foraaret, fordi de gensidig opvarme hinanden. I det Stade, som jeg foretrækker, blive de 2 Familier anbragte i Midten med et tyndt, nøjagtig tilpasset Indstud imellem sig. Det laves af $\frac{1}{2}$ " tykt Fyrretræ og har i Midten en Abning paa $1\frac{1}{2}$ " $\times$ $1\frac{1}{2}$ ", dækket med Jærntraadtvist paa begge Sider. Dette tillader Varmen at gaa igennem og giver begge Familier samme Lugt (Wells-metoden blev først beferndt flere Aar efter, at dette Brev blev skrevet). Giv Bierne tilstrækkelig Plads og begræns denne med tykke dobbelte Indstud, der slutte tæt til Siderne, men efterlad en aaben $\frac{1}{4}$ " Bivej forneden, saa at Bierne kunne passere under den ud i det tomme Rum bagved. For-delen ved denne Beggeelse for Bierne er: Om Foraaret kan jeg der lægge Kandiskage eller en Skaal med Vand eller Kandisfirup eller Urtemel. Paa kolde Dage kan jeg lukke Stadets Flyvehul for at holde Bierne hjemme, og naar de blive vel forsynede med de nævnte Ting, vil der ikke komme Foraars-Svindot som i de Stader, hvis Bier faa Lov at flyve ud efter eget Behag.

Paa smukke Dage er det naturligvis godt for dem at flyve ud og at udsæbe døde Bier m. m., som de imidlertid have bragt fra Yngelreden til det hvide Rum. Naar man har et Vindue i Enden af Stadet, kan man med et Blik se, hvorledes Bierne have det med Hensyn til Foder, Vand o. s. v.

Lad os nu antage, at Yngeludviklingen er taget til og Tavler indhængte, indtil hele Stadet er fuldt af Bier og Yngel og modent til at hværne, ogjaa at Honning stadig bæres ind. Jeg vilde da borttage Dronningen tilligemed 3—4 Tavler med Yngel, Bier og Honning (moden Yngel vilde være bedst) og anbringe dem i et nyt Stade. Derefter vilde jeg ved hele Kunsttabler bygge dette op til at blive et godt Stade. Dernæst vilde jeg vende mig til Honningstadet, der indeholder alle de gamle honningjamlende Bier og Yngel. Jeg hænger Tavlerne fra begge Afdelinger afvekslende for at forene Bierne uden Kamp. Skulle de frembringe Tavlehonning, hænger jeg midt i 7—8 modne Yngeltavler eller omtrent Halvdelen Yngel og Resten tomme Tavler med den tiloversblevne Dronning. Disse danne Yngelredene. Denne begrænses med de 2 tykke Indstud, og udenfor disse hænger jeg ved begge Enden de øvrige Tavler, som indeholde Yngel o. s. v. Magasinet med Delinger sættes over Yngelredene. Bierne ville udbruge Yngelen paa

de ydre Tavler og saaledes danne en vældig Familie med 20—30 Labnormalrammer.

Saa kommer Hovedtrækket. Dersom Bierne kun havde den egentlige Yngelrede og Magasinet, maatte de blive hjemme for at bygge Tavler i Magasinet; men i Stedet for have de alle Tavlerne udenfor Yngelreden; i disse kunne de samle Honning. De kunne althaa samle om Dagen, og alle Bierne kunne da om Natten arbejde væk i Magasinerne, flytte Honningen op fra de yderste Tavler, lige saa hurtigt som de kunne bygge Tavler i Magasinerne til at modtage den. Paa denne Maade ere Bierne ikke ledige paa nogen Tid. Da de have Plads tilovers, fylde de ikke Yngelreben med Honning og hindre derved Yngeludviklingen, hvilket ellers bevirker Sværmning og Tab af Honning. Dersom Bierne ikke er villige til at gaa op i Magasinerne, kan man udslynge de ydre Tavler. Man faar da Udbytte enten paa den ene eller paa den anden Maade.

Frembringelse af udslynget Honning III.

Of Charles Dadaut, Amer. B. Journal.

Driften af et Bier alene for at høste udslynget Honning medfører kun ringe Udgift, og dette er en af Grundene til, at udslynget Honning kan frembringes tidligere end Tablehonning. Det er dog nødvendigt at anskaffe nogle saa Redstaber ogsaa til den Drift. Først en god Udslynger. Vi have i Almindelighed benyttet „Grelstior“; men enhver Slags kan være god. Vi ville dog anbefale en til 4 Kammer med fast Kurv fremfor en med vendbar Kurv. En Firs Kamme-Udslynger tager ikke mere Plads end den med 2 vendbare Kammer, og hvis Kurven er saaledes bygget, at Kammerne kunne vendes uden at løfte dem op, gaar Arbejdet hurtigere med de 4 Kammer. Vor 4 Kamme-Udslynger med 13" bred Kurv, saaledes at 2 Halvrammer, 6" dybe, kunne staa Side ved Side paa hver af de 4 Kammer's Plads.

Afskrælnings-Kanden er ogsaa for os et uundværligt Redskab. Intet andet Redskab kan ret vel udfylde dens Plads, fordi Afskrælningen og Tavlestumperne straks bør kunne anbringes saaledes, at Honningen kan løbe fra dem, og dette sker bedst i Afskrælningskanden. Den er opfundet af os og bestaar af 2 Kander, af hvilke den ene passer ind i den anden; den indre er for-

synet med fortinnet Jærtraadtvist-Bund og løftet over den ydre Kandes tætte Bund, saaledes at Honningen sies og derefter løber ned i det nederste Rum.

Et godt Honningaar er det ogsaa heldigt at have 2—4 stærke Blifpander, der ere store nok til at kunne optage Magasiner. Disse Pander ere kun 1½" dybe og ere bestemte til at opfange de Honningdraaber, som falde fra Tavlerne i Magasinerne, naar de udtages og behandles. Endvidere behøves 2—3 Røver-Tæpper, der bestaar af et enkelt Lag tykt Sækketøj forsynet med en paasømmet Træ-Riste i hver af de 2 Ender, bestemt til at lægges over et Magazin for at holde Røvere borte. Endelig behøves en god Strællekniv, en Røgpuster og et halvt Dufin hjemmelavede Børster af Aspargestop eller blødt Græs.

Lad mig her bemærke, at en Børste, som er lavet af Fjer, uldent Tøj eller andet dyrt Emne, ikke er saa god som en Børste af Planteemner, fordi Bierne tydelig mærke Forskellen, idel de ikke ere tilbøjelige til at vrede, naar de behandles haardt med en Plante-Børste, maaste fordi de ere vant til at jage efter Næring mellem Græs og Planternes Grene, medens alle Forbindelser med Dyr ere ubehagelige for dem.

Men hvortil behøve vi Børster? Have vi ikke *Bitømmeren*? Vi have endnu saa kort en Tid haft dette Redskab, at vi ikke ere ganske overtydede om dets Nytte. Vi være meget sene til at prøve det, da vi i Begyndelsen være tilbøjelige til kun at betragte det som et Forsøg paa at lokke Penge fra Begynderne. Vi maa dog indrømme, at vi i den Henseende tog fejl. *Bitømmeren* har vist sig langt nyttigere, end vi ventede det, og vi have derfor nu c. 200 i Brug i vore Bierier; men undertiden ville Bierne ikke helt forlade Magasinet, og i ethvert Tilfælde kan man ikke undvære Børster.

I Almindelighed udslynge vi ingen Honning, før Trækket er forbi. Det passer bedst omtrent en Uge efter Trækkets Ophør. Aftenen før Udslynningen sætte vi *Bitømmerne* paa. Vi bruge Porter's, der i det hele har vist sig meget god hos os. Disse indpasses i et tæt Honningbræt med Bivej haade over og under. Det sættes paa ved at give Bierne lidt Røg, løfte Magasinet og styde *Bitømmer-Honningbrættet* ind mellem Magasinet og Yngelreben. Den følgende Morgen er der kun meget saa Bier tilbage i Magasinerne. I enkelte er der maaste slet ingen; men dette er dog ikke almindeligt.

Der er to eller tre Fordele ved at anvende *Bitømmeren*. For det første bliver man fri for de fleste Bier i Magasinerne.

For det andet er det en Fordel, hvis der er nogen Bydbygning mellem Yngelreden og Magasinet, at denne bliver brudt og rensed af Bierne roligt og uden Fare for Røveri. Endelig er det en stor Fordel, at man undgaar at forstyrre Familien, fordi alle eller næsten alle Bierne forlade Magasinet af egen Drift.

Saa hurtig som Magasinerne borttages fra Staderne, sættes de paa en af Blikpanderne, og derpaa borttages Table efter Table for at flyttes over i et andet Magasin, efter at de enkelte tilbageblevne Bier ere afbørstede. Magasinet bæres da eller køres paa en Trillebør hen til Honning-Kamret. Vi bruge en let Trillebør med Fjedre. Dette er en udmærket Hjælp ved Arbejdet, naar man skal flytte 1500—1800 $\mathbb{K}$ paa een Dag.

Derfor der ikke samtidig er noget Honningtræk, maa Arbejdet gøres meget forsigtigt, saaledes at man undgaar at lade nogen Table utildækket eller udsat for Angreb af Røvbier. Røvertæppet er særdeles nyttigt i denne Henseende, medens man behandler eller flytter et Magasin.

I Honning-Kamret skal der en behændig og slittig Mand til at affkrælle den Honning, som to Mand kunne bringe ind fra et velbesat Bier; men hvis han har en dygtig Hjælper, er han i Stand til sammen med ham at affkrælle Tabler og deraf at udslynge omtrent 1500 $\mathbb{K}$ Honning paa 1 Dag. Der er altid, undtagen i de allerbedste Honningaar, mange Tabler, som ikke ere forseglede, og disse kunne hurtig udslynges. Tablerne indhænges da paany i Magasinerne for at gives tilbage til Bierne om Aftenen, med mindre der endnu er Honningtræk, i hvilket Tilfælde de kunne gives tilbage, saa snart de ere udslyngede. Men hvis Anbringelsen i Staderne af Magasiner, der ere klæbrige af Honning, voldrer nogen Uro i Bieriet, er det meget sikrere at beholde alle Magasinerne i Honningkamret indtil Aften, da de med Hjælp af alle Bieriets Arbejdsfolk kan paasættes i Løbet af kort Tid. Bierne have da hele Matten til at rense dem og bringe dem i en saadan Stand, at de kunne forsvare dem mod Angreb.

Vi paasætte altid paany det udslyngede Magasin paa Stadet, selv om der ikke er nogen Udsigt til at saa det fyldt igen, fordi de derved blive i bedre Stand til at hængemmes Vinteren over. De Tabler, der nylig ere udslyngede, dryppe altid mere eller mindre af Honning; men selv om de kun ere klæbrige af den søde Saft, ville de dog hidloffe Insejter, Mus eller blive sure, for Honning er tilbøjelig til at indsjuge

Vanddampe næsten ligesaa stærkt, som Salt gør det. Derfor blive saadanne klæbrige Tabler ved indtrædende fugtigt Vejr helt vaade.

De Beholdere, hvori man gemmer sin Honning, maa tilbørlig afhænge af den paatænkte Salgsmaade. Hvis man vidste, i hvilken Form Honningen vilde blive solgt, var det ubetinget bedst straks at bringe den deri; men her forlanger Udsælgeren den i meget forfellig Form lige fra 60 $\mathbb{W}$'s Daaser ned til 1 $\mathbb{W}$'s Glas; derfor er det hos os heldigst først at gemme den i store Beholdere. (Fortsættes).

Dünninghaus' Afstandsmaalere.

Af N. J. Jacobsen, Larm.

Tak for Smaaakristerne og de tilsendte ældre Aargange, som Krebsen ingen har af før. Ved at gennemlæse Aargang 86 traf jeg paa en Artikel af en Cand. med. Dünninghaus, som anbefalede Tablebærere, der efter Behag kunde gives Afstande heuholdsvis 7 og 11 $\frac{1}{2}$ mm. Hvad mener De om dette? Jeg havde Lykt til at prøve det i et „Erstlevstade“, jeg har. Jeg har aldrig før prøvet Stifter som Afstandsmaalere; hvilke Fordele frembyde de i al Almindelighed fremfor Hjørneklodserne? Hvor faas disse Stifter? Hvorledes anbringes de i nævnte Artikel omtalte smaa 4 mm. tykke Klodser, kan de sømmes fast? Jeg har labet mig et Erstlevstade og satte først kun Hjørneklodser i de øverste Hjørner, men jeg syntes ikke, jeg kunde bevare den rigtige Afstand forneden, thi er Rammen den mindste Smule ude af Vinkel, gaar Spidsen af Bundlisten imod Bæggen og kan saa holde Rammen stev. Jeg satte saa ogsaa Klodser forneden. Jeg synes ogsaa Klodserne har den Fordel, at de styrke Rammen meget. Naar man styder Glasdøren ind imod Kammerne, og man kommer til at styde den længere frem forneden end oven, maa Kammerne jo ogsaa komme ud af Stilling, om der ingen Afstandsmaalere er forneden. Jeg maatte vel ikke udbeide mig en Lavnormal-Mønsteramme til Laans. — Naar man nu vil udslynge de Dünninghaus'ske Kammer, maa man saa have Huller i Solbene baade til Stifterne og Klodserne? Vil De være af den Venlighed at svare mig paa ovenstaaende Spørgsmaal, vilde jeg være Dem meget forbunden.

De af den ærede Forespørger omtalte Afstandsmaalere findes beskrevne i Aargang

1886 S. 127. Da de fleste af vore Læsere vel næppe have denne Aargang paa rede Haand, skulle vi her gengive de 3 tilhørende Tegninger (se Fig. 40, 41 og 42) og Hovedpunktene i Artiklen. I 1883 gjorde en tykt Ingeniør Siegwart den Opdagelse, at medens Yngeltavlerne i et Stade altid have Afstand (indbyrdes) af $11\frac{1}{2}$ mm. ($\frac{1}{16}$ "), have derimod de honningfyldte Tavler eller de honningfyldte Dele af Tavlerne oftest en indbyrdes Afstand af 7 mm. ($\frac{5}{16}$ "). Han foreslog derfor at give alle Tavler i Honningrummet en saadan Afstand af 7 mm., da han ved Forsøg havde fundet, at Tavlerne i dette Tilfælde aldrig bleve belagte med Teg, og at man altsaa paa denne Maade kunde undvære Ufspærrings-Gitrene, som han ansaa for meget skadelige for Bierne. Da det imidlertid viste sig at være en betydelig Ulempe ikke at kunne bruge Honningrammer og Yngelrammer i Flæng saa vel i Honningrummet som i Yngelrummet, fandt Hr. Dünninghaus paa at paasætte Rammerne 2 Sæt Afstandsmaalere, nemlig baade et Par Stifter, der sprang 7 mm. ($\frac{5}{16}$ ") frem og et Par Klodser, der sprang 4 mm. ($\frac{1}{8}$ ") frem (se Fig. 40), som alle vare anbragte afvekslende. Det vil nemlig ses af Fig. 41, at naar saadanne Rammer indhænges i ens Stilling, ville Tablebærerne faa en Afstand af 11 mm., altsaa passende for Yngelrummet. Indhænges de derimod i afvekslende Stilling, som angivet i Fig. 42, da bestemmes Afstanden alene af Stifterne, og den bliver altsaa 7 mm. passende for Honningrummet.

Man maa lægge Mærke til, at Stifter og Klodser paa den højre Side i Fig. 40 ere anbragte lidt længere inde paa Tablebærerens end paa den venstre Side. Ellers kan man ikke faa den i Fig. 42 angivne Stilling, i hvilken Stifterne gaa udenfor Klodserne.

Mærkeligt nok have vi aldrig hverken fra Udlandet eller hos os selv set nogen Udtalelse om dette Forslag, der slet ikke ser saa ilde ud. Vi minde nok, at vi selv

prøvede Sagen med nogle faa Rammer og fandt, at man virkelig paa den Maade kunde holde Honningrummene fri for Yngel uden at anvende Dronning-Gitre; men derved blev det, fordi det ikke er saa ganske ringe et Arbejde at ændre adskillige Hundrede Rammer efter denne Andisning. Hertil kommer, at vi ikke holdt af at forforte Gellerne i det betydelige Antal Halvrammer, i hvilke Bierne havde bygget "tykke Tavler". Den Ulempe, som Hr. Jacobsen omtaler, at man maatte lave Huller i Udslyngerens Sold baade til Klodserne og til Stifterne, er dog slet ikke tilstede. Man benytter nemlig som Stifter nogle særegne c. $\frac{1}{16}$ " tykke 1" lange firkanter Traad-

søm (Døffer), der ere saa godt som uden Hoveder. Disse kunne med Lethed gaa igennem de forud tilstedeberende Abninger i Soldene. Hvad angaar de her omtalte "Klodser", da ere de saa tynde ($\frac{1}{8}$ "), at de aldeles ikke i nogen mærkelig Grad ville hindre Tavlerne i at falde tæt til Soldene. Vi kunne meget godt tilraade saavel den ærede Forespørger som andre af vore Læsere at gøre Forsøg med disse Afstandsmaalere,

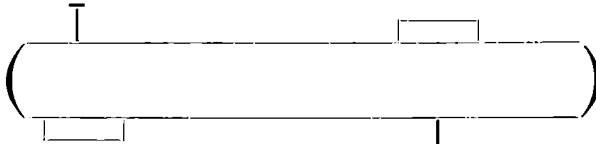

Fig. 40. Tablebærer, som let kan give Tavlerne 2 forskellige Afstande efter Bælerens Valg.

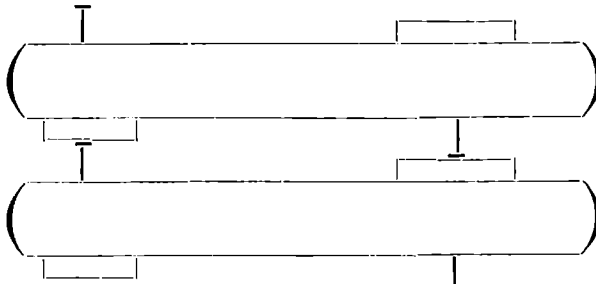

Fig. 41. Tablebærerens Stilling i Yngelrummet.

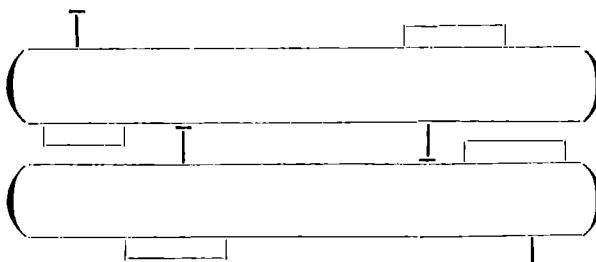

Fig. 42. Tablebærerens Stilling i Honningrummet.

de de ikke medføre nogen nævneværdig Udgift, og de kunne maasse ved grundig Prøve vise sig ganske formaalstjenlige. — Vi skulle dog gøre opmærksom paa, at Hovedgrunden til ovennævnte Forslags Fremkomst var de den Gang slet forarbejdede Dronning-Gitre, der vare for hvasse og usøjagtige i Randen af Røgningerne. Denne Ulempe er jo nu fjernet ved Fremstilling af bedre Gitre; men disses Anskaffelse medfører jo en Udgift, der maasse kunde spares paa den ovenfor beskrevne Maade.

Endelig har Hr. S. forespurgt om Grunden til, at vi ikke i Lavnormal-Kammeren benytte „Hjørneklobser“ som Afstandsmaalere? Hertil skulle vi svare: Fordi alle 4 Hjørneklobser i hver Kammer ere slemte i Vejen ved Udslyngningen, og fordi de 2 nederste Hjørneklobser tillige ere i Vejen ved Optagning eller Redhængning af Kammer i Stedet. Det er ganske sandt, at Hjørneklobserne styrte Kammeren saaledes, at den ikke saa let gaar „ud af Vinkel“, bliver skæv; men denne Ulempe kan let undgaaes, naar Kammerne laves af $\frac{3}{8}$ ” tykke Lister og Sidelisterne tappes op i Tablebærerne. Delsværrer ere vi her i Landet allerede for en Snees Aar siden komne ind paa at benytte altfor tynde Lister i vore Kammer. Vi have allerede for flere Aar siden stærkt anbefalet at forsøge Listernes Tykkelse mindst til $\frac{1}{4}$ ”. Dette er efter Haanden blevet den almindelige Tykkelse; men det har vist sig, at denne endnu var for ringe til at gøre Kammeren tilfredsstillende. Dertil udfordres Lister af $\frac{3}{8}$ ” Tykkelse, hvilket ogsaa er det almindelige baade i England og Nordamerika, ja i det sidstnævnte Land bruges endog saa meget ofte Lister af $\frac{1}{2}$ ” Tykkelse. Hvis man til Lavnormal-Kammeren vil benytte Lister af $\frac{3}{8}$ ” Tykkelse, da tør vi bestemt paastaa, at Kammeren kan blive saa stiv uden Anvendelse af Hjørneklobser, at den ikke paa nogen Maade taber sin Form ved at op-hænges i Stedet. Der er desuden en anden Grund, der stærkt taler for at anvende tykkere Lister i alle vore Vistade-Kammer, det er den Tilbøjelighed, som Tablerne kunne have til at bryde løse fra Kammerens Sider. Denne store Ulempe fjernes næsten fuldstændig, naar man benytter stive Kammer, der ikke kunne vække sig i alle Retninger ved Behandlingen.

Haand-Røgeren.

En Østriger, Pöhlinger, har opfundet et nyt Røge-Apparat til Anvendelse ved

Behandling af Bier. Princippet i dette er i Virkeligheden det samme som i Røgblæseren, idet en Luftsstrøm sættes i stærk Fart henover en snæver Røgning, der fører ned til en Beholder, som kan optage Brændmaterialet, der her helst bør være grofstaaende Tobak. Det Gjendommelige ved dette Redskab er dels dette, at Luften sættes i Bevægelse ved en Gummibold, saa at det altjaa kan benyttes af Folk, der ikke have kraftige Lunger, dels dette, at Apparatet tillige kan anvendes som Finbestænkter til Overbrusning med Homningvand, Pebermynte vand, Karbol vand eller lignende. Apparatet er godt forarbejdet; men derfor er Prisen ogsaa noget høj.

Haandrøgeren bestaar af en Beholder (se Fig. 43), der ligner et Ribehovud, det stoppes ikke for haardt med grofstaaende tør Tobak. I Beholderen sidder løst et 3-grenet Metalrør med fasthæftet Gummibold. Hele Apparatet vendes om baade ved Stopningen og Antændelsen. En brændende Tændstik holdes tæt til Tobakken med venstre Haand og samtidig bearbejdes Gummibolden med højre Haand. Naar Tobakken er godt antændt, lukkes Dækslet, Apparatet vendes om og hænges ved Hjælp af den løse Tjederklemme fast i Randen; af det ene Frakkeærme (se Fig. 44). Man kan nu efter Behag frembringe Røgen ved med Haanden at klemme Gummibolden. Naar man ikke behøver Røg, kan man dog godt bruge Haanden til mange Arbejder uden at borttage Røgeren fra Ormet. Hvis man i nogen Tid ikke har benyttet Røgen, saa at Ilden næsten er slukket, kan man let paany saa Tobakken i stærk Brand ved at sænke Armen og bearbejde Bolden med Haanden.

Vil man efter at have brugt Apparatet til Røgning bruge det til Bestøvning, bør man, inden man paasætter Bestøvningsvinkelen, nedsænke Bolden i Vand og skylle den godt ud ved afvekslende at fylde og tømme den.

Ønsker man at benytte Redskabet som Finbestænkter, da udtages Vinkelrøret med Gummibolden af Beholderen (se Fig. 45), Bestøvningsvinkelen indsættes i det ene Rør, medens man lukker det andet Rør enten med Pegefingeren eller med en Prop.

Som Vandspøjte til Vanding af Blomster kan Vinkelrør og Gummibold benyttes (se Fig. 46), naar der i Rørets ene Røgning indsættes en Sprøjtepids, Bolden klemmes sammen, og den nedad vendende Gren af Røret sættes ned i en Skaal med Vand. Naar Bolden gives fri, vil den suges fuld af Vand. Røret løstes, og den fri Ende lukkes med Pegefingeren. Naar

man derpaa klemmer Bolden, vil Vandet strømme frem i en tynd Straale.

Endelig kan Apparatet benyttes som Pulverspredere, f. Eks. til Insektpulver, der anvendes imod Myrer, Møl, Lopper og Lus. Hertil medfølger med Apparatet en Prop med tilhørende Spreder. Proppen sættes i den Flaske, der indeholder Pulveret, og Sprederen befæstes i Vinkelrøret, medens dettes fri Ende lukkes med Pegefingeren (se Fig. 47).

Naar Gummibolden beskyttes imod stærkt Solstik, Olie og Spiritus, og naar den hengemmes paa et fugtigt, køligt og dog luftigt Sted, kan den holde sig i meget lang Tid. Gaar den endelig itu, da kan den skrues af og erstattes med en almindelig Gummibold, i hvilken man med et glødende

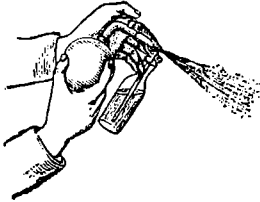

Fig. 45.

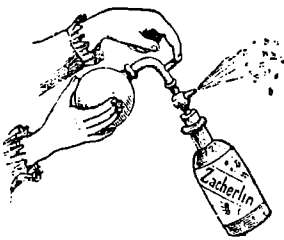

Fig. 47.

Fig. 43.

Fig. 44.

Fig. 46.

Som har brændt et passende Hul. Hvis man i Stedet for Gummibolden paastruer en højet Pibeppids med rigelig Abning i Hornet, da har man en god Røgblæser.

Om dette Redskab, saaledes som Opfinderen antager, vil sejre over alle andre Røgapparater til Biavl, derom skulle vi foreløbig ikke forudsige noget. At det for en Tffe-Røgen, der ikke kan taale at blæse stærkt, er ganske formaalstjenligt, derom nære vi dog ikke nogen Tvivl.

Udstillingen i Vejle

aabnes og Bedømmelsen begynder Fredag d. 12. Juli Kl. 7. Musik 2—4; Arbejdsprøve 4—5, Festmiddag 5½, Lukning Kl. 7.

Lørdag d. 13. Juli. Arbejdsprøve 7—8. Udstillingen aabnes Kl. 8 (Præmiefjiltene paahængte). Foredrag om Arbejdsprøven af Statskonsulent Dencker 8—9; om Kvægudstillingen af Godssejer Brandt 9—10; om Fjertræ af Dyrlæge Høj Pedersen 10—10½; om Biavl af Kantor Erslev 10½—11. Præmielisten oplæses, Dyrene forevises i Ringen, Musik 11—1. Foredrag af Professor Bang om Tuberkulose 1—2. Auktion 2. Sejlur til Munkbjerg og Tirsbæk 3. Musik, Præmie dyr forevises 3—5. Maaltid a 2 Kr. Kl. 5½. Lukning Kl. 7.

Søndag d. 14. Juli. Udstillingen aabnes Kl. 8. Arbejdsprøve 10—11, Dyrene forevises, Musik 12—2. Foredrag om Hesteudstillingen af Konsulent F. Sen-

sen 2; om Græsgange af Konsulent F. Hansen 3. Dyrene forevises i Ringen. Musik 4—6. Røretur til Grejsdalen 4½, Maaltid a 2 Kr. Kl. 5½. Lukning Kl. 7.

Et Besøg koster de 2 første Dage 1 Kr., om Søndagen 50 Ø., Kvinder og ukonfirmerede Børn det halve. Kort 2½ Kr. Udgang til Redskabsprøven 50 Øre.

Fra Kredsene.

Saag Herreds BF. Kreds 10 ø. Da en stor Del af Medlemmerne af „Fyns Biavlerforening“ her i Udsens-Kredsen have ytret Vanske om at komme ind under „Danst Biforening“, dels for at erholde „Tidskrift for Biavl“ og dels for at kunne deltage i

„Danst Biforening“s Udstillinger etc., har jeg fundet det rettest, som Kredsformand i „Fyns Biavlerforening“, at imødekomme dette Medlemmernes Ønske ved at bekendtgøre for disse, at saafremt fornøden Tilslutning maatte vise sig, vilde jeg søge oprettet en „Baag Herreds og Bedelsborg Birk's Kreds“ under „Danst Biforening“. Der var nemlig flere af de større Biavlere her paa Egnen, der ikke vilde være Medlemmer af „Fyns Biavlerforening“, men derimod gerne vilde optages under „Danst Biforening“, naar en Kreds kunde blive dannet.

Tilslutningen har været over al Forventning stor, idet „Fyns Biavlerforening“ ikke har kunnet bringe sit Medlemsantal op til saa mange Medlemmer, som alt nu have meldt sig til Optagelse i „Baag Herreds og Bedelsborg Birk's Kreds“ under DBF., og der kan selvfølgelig, naar Foreningen først er dannet, paaregnes endnu større Tilslutning.

J. C. Jensen,
Trafikasistent, Åsøns.

Bolling N. Herreders BF. Kreds 6 g. Mandag d. 27. Maj holdt Hr. Grønning 2 Møder her: Et i Tarm, hvor der tillige afholdtes Valg af en ny Formand for Herredet, idet Hr. Cand. pharm. Andersen efter Ønske gik af, og Undertegnede blev valgt. Det andet Møde holdtes i Skern, hvor der dannedes en Biforening paa 6 Medlemmer under Hovedforeningen (Lærer Johansen Formand). Tillige findes en mindre Forening i Hoven paa 8 Medlemmer (H. Stensgaard, Formand). Paa sin Foredragsturne holdt Hr. Grønning ogsaa et Møde i Borris her i Herredet, ved hvilken Lejlighed der dannedes en Forening paa 20 Medlemmer med Hr. Lømmer Knud Kristensen som Formand; de 18 ere imidlertid kun halve Stemmer. — Vor Forening tæller nu 36 hele Stemmer.

N. S. Jacobsen,
Dyrlæge, Tarm.

Karby BF. Kreds 9 e. Ved et Møde den 16. Juni i Karby, Brande Sogn ved Salling, dannedes en ny Kreds af DBF. Til Formand valgtes Peder Sorgenfen, Karby, til Næstformand Kristen Kristensen Krut, Ure Mark.

Ekko fra Staderne.

Hvidbjerg, Thy, 23. Juni.

Nu lader Bejret til at blive gunstigt for Bierne; her har ingen Træk været af Betydning. For nogle Dage siden fik vi Regn. Biavlen gaar frem Klar for Klar;

men Biavlerne ere næsten ikke til at faa til at holde Tidsskriftet, hvilket stader Foreningens Støtte fra Hovedforeningen som den Repræsentation, vi burde have ved Delegeretmøderne.

N. S. Jacobsen.

Systofte, Nyfobing S., 3. Juni.

Med Bierne staar det sig godt. Flere af Staderne ere allerede meget stærke og vilde nu kunne samle en Masse Honning, saafremt Bejret var rigtig godt og den bekendte Træpavse, som altid indfinder sig under Rønnens Blomstring, var forbi. Af Honning er der kun samlet lidt under Frugttrætrækket, fordi vi har manglet den fornødne Varme, 16 a 20° R. Trods det slette Vejr holde Bierne sig endnu i Overrummene over Gitrene, som jeg allerede har anbragt for nogen Tid siden.

B. Bojesen.

Bejrige, Stubbeboing, 25. Juni.

Bejret her er temmelig uheldigt for Biavlen i Klar, da enkelte varme Dage afløses af kolde med Regnbygger. Saa vi ikke stadig Varme, bliver det et daarligt Honningaar. Algerkaalen vil snart have afblomstret, og Hvidkløver eller andet Eftertræk er her ikke meget af.

K. Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 70. Jeg har hørt fortælle, at man ved Fastlodning af Kunsttavler godt kan hjælpe sig med en almindelig Ste til at hælde Boksset langs med Tablebæren; men jeg kan ikke udføre det ordentlig. Kan De ikke give mig et Vink til Vejledning? (S. S.) — S.: Det bedste Redskab til det Brug er den dobbelte Loddekande. Man hælder varmt Vand i den ydre Kande, Boksstumper i den indre og opvarmer Kanden. Dette Redskab koster imidlertid, naar det skal være godt forarbejdet, 120 Ø. Man kan da ogsaa hjælpe sig med en almindelig Tinfte (Spisefte), hvis Blad man bøjer saaledes som angivet i Figur 48. Boks anbringes i Steen, og denne holdes over en Lysflamme (helst Spiritusflamme), indtil Boksset er smeltet. Derpaa hældes det smeltede Boks gennem Tuden ned langs Tablebæren, der holdes i omvendt staa Stilling med Kunsttavlens Kant støttet imod Tablebærens Midtlinie. Arbejdet gaar naturligvis en Del langsommere med Steen end med Loddekanden; men det kan dog meget godt udføres med den tilbandede Ste.

Nr. 71. Kender man Grunden til, at

stærke Bifamilier ved Sværmning ansætte et forfælligt Antal Dronningceller lige fra 4—20? (T.) — S.: Vi kunne kun angive een Grund dertil, nemlig Sværmens Tilbageholdelse ved uheldigt Vejr. Dronningcellerne opføres nemlig ikke alle paa een Gang. Er Vejret for Sværmens Afgang heldigt, da sker Sværmningen ofte, medens der endnu kun findes faa Dronningceller opførte, af hvilke den ældste maaske ikke en Gang endnu er lukket. Hindres Sværmens Afgang derimod i længere Tid, da ere Bierne tilbøjelige til fremdeles at opføre ny Dronningceller, og det vil da altid vise sig, at de ældste af disse ere lukkede.

Nr. 72. Af hvilken Sygdom lider Yngelen i medfølgende 2 Tablesthytter, der ere tagne af et Stade hos mig og et hos min Nabo? Hvad skulle vi gøre ved Staderne? (D. H.) — S.: Vi have ikke fundet Tegnet paa Bipeft i de sendte Tavler. Den sandsynligste Betegnelse for den Sygdom, der optræder i dem, er jorkølet Yngel hidrørende fra en slet Dronning. Denne Sygdom viste sig forrige Aar i den meget kolde Juni Maaned i en Mængde Stader her i Landet.

Aarsagen er denne, at et svagt Stade, naar Varmen indfinder sig i Begyndelsen af Sommeren, udvider sin Yngelrede saa stærkt som den tilstedeværende Bimængde paa nogen Maade tillader det. Indtræffer derpaa pludselig koldt og blæsende Vejr, da trækker Biflyngen sig sammen saaledes, at de yderste Yngeltavler blottes. — Hvis en Bigaard er meget stærkt udsat for Blæst (savner Læ), kan noget lignende hende med Stader, der om Foraaret syntes at være jævnt stærke. — Som Middel mod den her omtalte Sygdom ville vi derfor anbefale Dronningstifte og godt Læ om Bigaarden.

Fig. 48. Lobbe-Ste.

Et og Andet.

Delinger. Fra København skrives til os, at Efterspørgslen efter Tablehønning i eet Bunds Delinger er steget stærkt i de sidste Par Aar, saa at smukt udbyggede og fyldte Delinger kunne betales af Forhandlere med c. 80 D. pr. Stk. Der er derfor Rimelighed for, at vi maaske allerede næste Aar kunne komme med i Frembringelsen af Tablehønning. Det har dog unægtelig været noget længe her til Lands, naar vi tænke paa, at vi allerede i 1886 gav en udførlig Anvisning til denne Driftsmaade.

Det er ikke mere end et Par Aar siden, at een af vore ældste Bimestre betegnede hele denne Historie med Hønning i Delinger som „det bare Humbug“. I England, Nordamerika og mange andre Lande sælges dog aarlig mange Hundrede Tusinde Pund Hønning i den Form til en høj Pris.

Gaavlige Vink.

Vejret (d. 26. Juni) har i de sidst forlobne 2 Uger været meget forfælligt i Landets forfællige Egne. I mange Egne sit man i den første Uge temmelig rigelig Regn og koldt Vejr, og der kan Træffet forventes at blive godt i flere Uger, i andre Egne sit man kun meget lidt Regn, og der ere Udfigterne til Udbytte af Biavlten nu kun ringe. I hele Landet havde man i den anden Uge stærke Storme med varmt Vejr. Dette har naturligvis skadet en Del i de tørre Egne. Hvis Vejret nu i de nærmeste Uger vil holde sig varmt med nogen Regn, tro vi dog, at Udfigterne for Biavlten i de fleste Egne ere meget lovende. Bifamilierne ere meget stærke og Blomsterfloret rigeligt, saa at der endnu vil kunne indbæres et betydeligt Udbytte under heldige Forhold. I enkelte Egne, hvor der dyrkes mange hønningdydende Planter (Kaps, Sennep) ere Staderne allerede nu hønningfyldte; men dette gælder ikke i Almindelighed.

Fodring. I denne Sommer har det hidtil kun ganske undtagelsesvis været nødvendigt at fodre Stamstaderne for at bevare deres Styrke. I de Egne, der kun have Hovedtræt (ikke tillige Eftertræt paa Boghvede og Hvig), indtræder nu det Tidspunkt, da der ikke mere er Anledning til at søge stærke Bifamilier forøgede ved stærkere Yngelansætning; thi de Uge, som nu lægges, skulle kun tjene til at erstatte Familierens naturlige Afgang af Arbejdere. Om 4—5 Uger, naar disse Uge ere udviklede til samledygtige Arbejdere, vil Hovedtrættet nemlig være forbi. Saadanne Aarstjvæarme, der have et ringe Antal Trækbier, bør altid fodres om Sommeren.

Yngeludviklingen. Kun i Eftertræts egne og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Yngelredten fremdeles vokse. I Hovedtræts egne og hos stærke Bifamilier bør Yngelredten derimod nu foreløbig holdes paa det Antal Tavler, den omfatter, og lidt efter lidt formindskes, efterhaanden som Trættet aftager. Dette vil som oftest paa denne Aarstid ske uden Biavlterens Indgriben; men under særegne Trætsforhold (særlige Afbrydelser af Trættet) kan det modfatte sig. Det maa da være Biavlterens Opgave at indskrænke Yngelredten enten ved Gitte (baade lodret Gitterindfud og vandret Hønningbræt) eller ved Anvendelse af Tavler med forlængede Celler eller ved formindsket Afstand mellem Tavlerne (se S. 201).

Sværmningen begyndte i Slutningen af Maj men kun i ringe Omfang og ophørte næsten ganske med det kolde Vejr i Begyndelsen af Juni. Først henimod St. Hansdag begyndte Sværmningen atter og Sværmens Antal blev da betydelig større. Sildige stærke Svæarme kunne, naar de opbølpedes ved Fodring og Bygning, blive fortrinlige

Overtvingsstader. Ere de derimod smaa, da bor de helst anvendes til Dronningskjite i ældre Familier, hvis Dronninger Dagen forud for Foreningen fjernes. Svermen indkjettes da bag den ældre Familie, adskilt derfra ved et bitet Gitter, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

Udslyngning af Honning kan nu foretages, saasnart Tavlerne ere helt forseglede. De udtagne Tavler erstattes med ældre Bygning eller med udslyngede Tavler. Men hvis Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningstavler indfrænte Bladsen noget ved at give færre Tavler istedet. I mange Egne vil dog Hovedtrækket med godt Vejr kunne holde sig godt endnu i 3 Uger. Den udslyngede Honning bør ikke hældes i Glas, for den har henstaaet mindst 2 Dogn i en større Beholder, i hvilken den skummes omhyggelig.

Honningpriserne. Endnu er Udbyttet i forskjellige Egne meget forskjelligt; men det er dog meget umuligt, at det ved Hovedtrækkets Slutning vil vise sig at blive over en Middelshøst. Endnu er det muligt at danne sig et Overblik over Blavsen i Uldlandet; men det synes utvivlsomt, at Efterfølgelsen efter god Honning i en Mængde Lande er i stærk Tiltagende. Derfor er der ingen Grund til at holde Priserne lave. God udslyngt lys Honning burde ikke sælges til lavere Pris end 50 D. pr. E i Storbægt.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville paany blive indforskrævet d. 8. Juli. Bestillingen maa være Erstlev i Kalundborg ihænde den nævnte Dags Aften. Dronningerne kunne ventes her omtrent d. 20. Juli. Pris 4 Kr. 50 Ore pr. Stk. Betales ved Modtagelsen pr. Post.

Udstillingen i Vejle. Kunne DBF.'s Medlemmer faa Lettelse i Udgifterne til Rejse til den Udstilling? (S. C. 3) — S.: De jydste Landboforeningers Medlemmer kunne faa Returbillet til Enkeltbillets Pris; men dette gælder, saa vidt vi vide det, hverken DBF. eller Jærkrædlerforeningen. Vi have dog indsendt en Forespørgsel til Komiteen derom.

Tidskrift for Biavl Nr. 11 vil paa Grund af Redaktorens Fraværelse ved Udstillingen i Vejle først blive udsendt d. 18. Juli i Stedet for den 15. Juli.

Kundgørelser.

Kunsttavler af ægte **Bivoks**, i Maret 1894 tilsendt **7 Præmier**, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Prover sendes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet **Bivoks** leveres til billigste Priser, ligesaa **Redstaber**. Ordres ubbedes snarest muligt, at Varen kan leveres i rette Tid.

Worbecks nye udkomne Bivog (forsynet med 50 vejledende Billeder) sendes franko, naar 250 D. indsendes.

Biværk (fæsjerede Tavler) købes eller laves i ny Tavler. Voks forarbejdes eller byttes. Høstebro, i Februar 1895.

A. S. Worbeck.

Bähringer's Haandroger

med alt Tilbehør faas for 3,25 D. hos
Erstlev i Kalundborg.

1000 Pd. Bivoks

er tilsalg hos

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Gummi-Gaandsker, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, kunne om faa Dage atter faas a 2 Kr. 50 D. pr. Par hos Erstlev, Kalundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos N. Schmidt, Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Fortinnet Traad, № 28, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Røgpustere, Røgblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde. **R**

Min prisbelsønede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.
Sendes til Uldlandet mod Efterkrav.

Fører i Biavl,

af Hans Erstlev,

2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 D.

Faas i enhver Boghandel.

Mine præmierede Stader

jant Masfiner og andre Redstaber anbefales til billigste Priser.

Rammer, Lyster og Klodse have altid paa Lager.

Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,

Snedker, Silperup pr. Bræsto.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Oplag.

Erstlev, Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er og faas i alle Boglader:

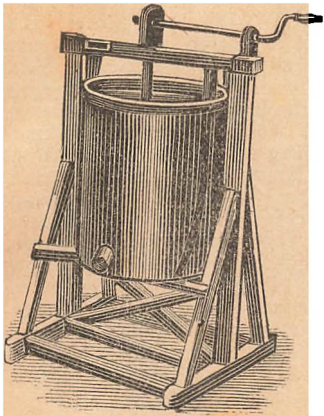
A. H. Vorbeck's

Vejledning i den moderne Biavlsdrift.

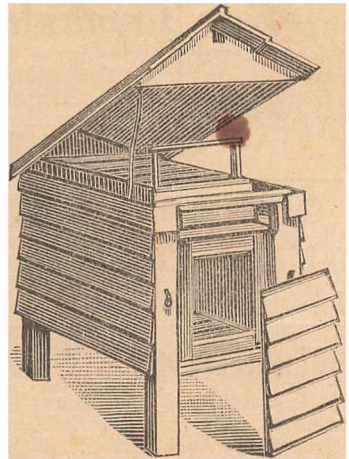
Pris 2 Kr. 50 Ore indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange
Skrivelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhævede
Bogens Fortrinlighed, og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensens Boghandel, Høstebro.

150 udmærkede
Bihuse,
 50 Slynge-Maskiner,
 som passe til alle
 Rammemaal,
 er billig til Salg
 hos
J. V. Boesen,
 Veile.

Tømrer Kristian Pedersen,
 Tved ved Svendborg,
 anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader**
 og **Blavlsredskaber**, der siden 1869 have været
 anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).
 Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
 faas til billigste Priser hos
Chr. Riegels,
 Viborg.

Fra
„Skørn Bistade-Fabrik“
 anbefales et komplet Lager af udmærkede Bivoliger,
 nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste
 Materialier. Talrige Anbefalinger haves fra dyg-
 tige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Ererbodigt

Jesjen & Kjærgaard,
 Skærn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jærn-
 banestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan
 returneres.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for**
Biavl faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse
 Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore.
 Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892
 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
 Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes
 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt
 Omflag og forsynet med Sageregister koster
 1,50 Ø. **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes
 a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
 tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Hønningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev,**
 2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
 er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Skalsundborg.

Ægte Bivokstavler

anbefales til de ærede Biavlere.
Voks købes og tages i Bytte.
L. P. Jensen, N. Sundby.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:
 Maryland Melange Nr. 1 pr. 1 Kr. 00 Ør.
 do do Nr. 2 pr. 1 0 — 85 —
 do do Nr. 3 pr. 1 0 — 65 —
 De volle Kanafter pr. 1 50 —
 Schag, fin, let pr. 1 15 —

Forjendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst
 9 1 leveres Tobakken frit paa Modtagerens
 nærmeste St. Paa 19 1 gives desuden 10 pCt.
 Rabat.

Lærer **M. Jensen,**
 Vejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die
 Februar 1894 bl. N.:

— — — Den tilsendte Tobak synes mig sær-
 deles god efter Prisen — — —

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspedition. Voks hitted.
R. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer
 prisbelønnede **Blavlsartikler, Stader, Ma-
 skiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilfandt
 19 1ste Premier, 11 2den og 3 3die Premier
 samt en rosende Dmtale. Illustreret Prislister
 fulgte med Nr. 3.

Gl. Sole, i Februar 1895. **J. Anderjen.**

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
 tavler. Kun ægte Bivokstavler
 jendes. 3 1893 er mine Kunsttavler tilfandt

9 Premier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
R. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Hønning-Sedler, af to forskellige Slags

„Hønning“ og „Hønningens Anvendelse“, udgivne
 af DBF., bestemte til at vedlægges ved Hønning-
 salg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a
 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev,** Skalsundborg.

Nyeste Bivokstavler

faas atter iaar hos Linæa Sogns Bivokstaverforening. Foreninger, der sende 100 R Boks, erholde disse fabrikere og a 25 D. pr. R. Ordre indgives til Hmd. Jens Rasmussen, Linæa pr. Løven St. D. Rasmussen, Hmd.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Hønningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Ersted**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Fæg fabrikere Vigel-, Drone-, Delings- og ensidede Tavler samt Dronninggittere. **Godt rent Bivoks forarbejdes for 25 a 30 Ore pr. B.** og svarer seudt snarest. Auktør ved Odber, Februar 1895.

N. Jacobsen.

H. A. Madsen,

Broager.

Kunsttavlefabrik og Lager af Bivokstavler.

Prisliste gratis og franko.

Hvid og hylgeul prima

Hønning,

udsluget kun af forseglede Tavler, saavel flydende som fast, søges i større som mindre Partier, og for virkelig prima Hønning betales her højeste Pris. Prøver med Vægtopgave af Partiet, der tilbydes, tilfælles Københavns Hønninghus. De-linger købes i 1 R's Rammer.

B. A. C. Müller.

Forenings-Meddelelser.

Vester Lørdag og Omegns BF. afholder Møder med praktisk Uadervisning ved egne Bivokstavler i Mariager hos Værstussholder N. Wegger og i Glensrup hos Sneider Chr. Nielsen, begge Steder Søndag d. 7. Juli, og i Andrup hos Niels Borresen Søndag d. 14. Juli. Alle Møder Eftermiddag Kl. 3. Bemærk af Bivokstaverne indbydes.

Gjerttrup pr. Hobro, d. 27. Juni 1895.

Byrial Nielsen.

Bivokstavler afholdes følgende Steder med Foredrag og praktisk Behandling af Bierne ved Bivokstavler C. F. Grønning. Hvor Tid og Sted ikke ere angivne, vil dette blive bekendtgjort i de stedlige Blade. Den 1., 2. 3. og 4. Juli i Haderslev-Kredsen; d. 5., 6., 7., 8. 9. og 10. paa Als; d. 11. i Broager; d. 15. hos Peder Jørgensen, Herby, Brande Sogn pr. Jellinge; d. 16. og 17. i Langelands-Kredsen, Ringgive Sogn; d. 18. og 19. paa Samsø; d. 20. og 21. Kl. 9 og 21 Kl. 4. Polbøt A.; d. 22. og 23. i Roskilde Amt's BF.; d. 25. og 26. i Frederiksborg Amt's BF.; d. 26. i Åsminderød; d. 27. i Rasmussen-Tune ved Roskilde; d. 28. Hmd. Kl. 8 i Vilvorde; d. 28. Kl. 4 i Frederiksborg; d. 29. og 30. i Bøslunde, Sorø Amt's BF.; d. 31. i Lange-

lands BF.; d. 1. August i Baag Herreds BF. pr. Åsjens.

Sjælland's BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i Bivokstaver følgende Steder: Paa Herlufmagle Fattiggaard Søndagen d. 7. Juli; paa Rønnebeck Fattiggaard Mandagen d. 8. Juli; begge Steder Kl. 4 Efterm. Jens Hansen.

Bivokstavler og Lørdag i Sydthys BF. afholdes d. 1. August i Udby Lund sammen med Dyrskuet. D'Her. Fabrikantenes bedes venligt om at udstille og vedsoje Pris paa de Genstande, der ønskes solgte. Genstandene sendes under Adressen: Bivokstavlerudstillingen i Udby Lund, Udby St., indtil 30. Juli. Udstillerne kunne konkurrere om Præmier, derimod udbetales ikke Pengepræmier uden til Medlemmer i Højsing-Næs Herreder samt Jæging. Medlemmerne kunne indlevere Bivokstavprøver til Kl. 9 paa Udstillingspladsen, mindst 4 R Hønning og 2 R Boks.

Udbybjerg St., d. 23. Juni.

N. J. Jacobsen.

Als Nørreherreds BF. afholder Møde paa Marjro d. 5. Juli Kl. 2 med Foredrag af Bivokstavler Grønning.

Narhø og Omegns BF. afholder et Møde i Forbindelse med Landboforeningens Dyrskue Lørdag d. 6. Juli. Ved Mødet, som vi bestemte at afholde i Bennelyst Kl. 4 pr., vil der først blive holdt Foredrag af Hr. Trafikchef J. Møller og derefter givet praktisk Uadervisning i Stomager Christensens Bigaard, som er umiddelbar ved Bennelyst. Iøvrigt se Oplysning af Bivokstavlerudstillingen paa Galgebakken.

Bestyrrelsen.

Kredsen for **Vesterhøjsing og Omegns** holder Møde Søndag d. 7. Juli hos Hmd. Karl Karlsen i Hillerlev. Praktisk Behandling af Bierne m. m.

Hans Jørg. Hansen.

B. Stjerne og Omegns BF. afholder et 3die Sommermøde hos Smed Chr. Olejer i Hundstrup d. 21. Juli Eftermiddag Kl. 2.

C. E. Hansen.

Ring og Omegns BF. Ringe-Kredsen afholder Møde Søndagen d. 7. Juli, Efterm. Kl. 2, hos Murer Søren Nielsen, Rynkeby Mark.

R. Jensen.

Indhold af dette Nummer.

Afstandsmaalere, Dinningshaus', af N. B. Jacobsen	200
Baag Herreds BF., af J. C. Jensen	203
Bastarder og Stader, af Marshall	198
Bølling R. Herreds BF., af N. J. Jacobsen	204
Delinger	205
Dronningcellernes Antal	205
Ekko, af N. J. Jacobsen, B. Bojesen og N. Jensen	204
Gavnligt Vind	205
Haand-Røgeren	202
Hønningssalg, af J. Gühler	194
Italienske Dronninger	206
Kunststavlers Befæstning	204
Kærby BF.	204
Selvhuferen, af A. F. T.	196
Syg Vigel	205
Udlyngtet Hønning III., af Chr. Dardant	199
Udstillingen i Bejle	203
Wendt, Frank	193

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementspriserne optages for 20 Drc pr. Petit-Dinle 1ste Gang, 10 Drc 2den og 3die Gang og 8 Drc fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykket.

Udenlandske Biracer.

Da vi ofte modtage Forespørgsler angaaende ovennævnte Emne, og da vi tillige tillægge dette en ikke ringe Betydning, skulde vi fremdrage nogle af de Hovedpunkter, som staa i Forbindelse dermed.

Indførelse af udenlandske Biracer begyndte i Tyskland næsten umiddelbart efter den bevægelige Tavlebygningens Opfindelse omtrent ved Midten af indeværende Aarhundrede. Hensigten dermed var i Begyndelsen rent videnskabelig, saaledes Pastor Dzierzons's Forsøg til Bevis for Parthenogenesis, o: Bidronningens Evne til at lægge ubefrugtede Æg, hvoraf der fremkommer Droner. Det varede dog ikke mange Aar, inden Indførelsen af italienske Bier til flere Lande tog et betydeligt Opsving som et Slags Sport: Biavlerne glædede sig over at se disse smukke Bier i deres Bigaarde. Først langt senere har Indførelsen af fremmede Biracer tillige stillet sig det praktiske Formaal at forbedre Biavlen. Det er de praktiske Engelse, Nordamerikanere, som i denne Henseende ere gaaede i Spidsen: Man vilde indføre en bedre Birace, og det var da Meningen, naar man havde fundet „den bedste Bi“, enten som ren Race eller ved Krydsning, da at holde sig til denne som Afskyld paa dette Omraade.

Paa dette Standpunkt staaer Sagen

egentlig endnu i de fleste biavl-drivende Lande; men det er dog klart, at der i denne Henseende forberedes en „Strømkæmring“ Indførelsen af fremmede Bier har efter Haanden antaget umaadelige Dimensioner. Både fra Norditalien og Krain udsendes nu aarlig i Tusindvis af Bidronninger eller hele Bifamilier til andre Lande. Man skulde derfor synes, at man snart kunde have fundet „den bedste Bi“; men Nej. Den lader stadig vente paa sig. De to nævnte Racer have hver sine Fortrin og sine Mangler, og det gælder for Resten ogsaa om vor hjemlige Race, den brune Bi.

Det kunde jo saaledes synes, som om hele denne Indførelse af fremmede Bier havde været aldeles unyttig, et stort Tab af Penge og Arbejde. Dette er dog efter vor Anskuelse paa ingen Maade Tilfældet. Da vi for en halv Snes Aar siden først begyndte at forsøge i vor egen Bigaard med Indførelse af fremmede Bier, betragtede vi dem med stor Interesse; men det varede rigtignok adskillige Aar, inden vi indsaa den betydelige Nytte, som kunde stiftes ved saadan Indførelse. Vi tænke her navnlig paa Indpodning af friskt Blod i de enkelte Bigaarde, paa Fremstæffelse af godmodigere og renligere Bier end vore egne og paa vore Biavlere's Oplærelse i visse Biavlarbejder, der særlig ligge for ved Dronning-Indførelse og ved Dronningavl.

1. Derfor vi her i Landet havde i

mindſt 2 langt adſkilte Bigaarde Dronning-
avl, ved hvilken hele Landet kunde forſynes
med et paſſende Antal unge beſ ugte
kraftige Bidronninger til en rimelig Pris
— da kunde vi maafte helt undvære Ind-
førelſen af fremmede Bier; thi vor egen
brune Bi er i Virkeligheden et fortrinligt
Nokſdyr, haardsjør, flittig og temmelig stærkt
ynglende. Men hvor have vi diſſe 2 ſtore
paalidelige Dronningavlere? Endnu mangle
vi dem, og kan man end ſaa nogle Dron-
ninger til Købs i enkelte Bigaarde her i
Landet, ſaa er Prisen i Almindelighed fuld-
komment ſaa høj ſom for udenlandſke Bi-
dronninger. Dette Forhold vil jo rimelig-
viſ forandre ſig i Løbet af nogle Aar, ſaa
at vi ſaa ſaadanne Dronningavlere her i
Landet; men det maa vel erindres, at dertil
udtræves ſærlig oplyſte og dygtige Viavlere,
der vilde anvende et meget betydeligt Ar-
bejde paa denne Syſſel.

2. Foreløbig ere vi unægtelig i denne
Henſeende nærmefſt henviſte til Udlandets
Dronningavlere, og det er da rimeligt, at
vi tillige ſøge at vælge ſaadanne Bier, ſom
i viſſe Henſeender overgaa vore egne. I
Norditalien findes meget ſtore Bigaarde,
der i over 20 Aar have drevet Dronning-
avl, og nu have en ſaa ſtor Handel med
Dronninger, at de ofte om Sommeren paa
en enefte Dag affende over 100. Naar en
ſaadan Anſtalt ledes af en dygtig Mand,
er det klart, at der i denne efter Haanden
maa kunne indvindes en Mængde Erfaringer
med Henſyn til Avl af gode Dronninger,
den bedſte Forſendelſesmaaade m. m. Hertil
kommer, at netop den norditalienſke Bi er
ſærdeles renlig, meget ibrig efter at ſøge
Nektar, stærkt ynglende og godmodig. Der-
imod egner den rene italiienſke Bi ſig
ikke ſaa godt til at frembringe Tavlehønning
til Salg i Delinger, fordi de Vokſlaag, den
danner over Hønningcellerne, have en
ſmudſiggraa Farve.

Dronningavlen i Krain ſtaar paa et
meget lavere Standpunkt end i Italien.
Som Ekſempel paa, hvor ringe Forſtand
nogle af diſſe Dronningavlere have alene
paa Forſendelſen af Bidronninger, ſkulle
vi anføre, at en af de bekendteſte forrige
Aar ſendte os 8 Dronninger i 2 Kæſjer,
der kun ved faſte Stillerum vare delte hver
i 4 Rum. Det var derfor ſelvfølgerlig en
meget beſværlig Hiſtorie ved den videre
Forſendelſe at tømme diſſe ſmaa Bikkulper
over i ſærſkilte Kæſjer, ſom vi naturligviſ
førſt maatte lave ſærlig til det Brug.
Krainerbierne ſælges meſt ſom ſelv-
ſtændige Familier i flade Kæſjer med Bild-
bygning. Diſſe ere (i Krain) forholdsviſ
billige, idet de kun koſte omtrent dobbelt

ſaa meget ſom en italiienſt Dronning; men
paa Grund af Forſendelſens ſtore Vægt
bliver Fragten pr. Poſt af hver Biſamilie
over 10 Gange ſaa ſtor ſom for en italiienſt
Bidronning med c. 100 Lebsagere. Krainer-
bierne ere endnu mere godmodige end
Italienerne. Under Hønningtræk kan man
ganſte behandle dem, ſom om det var Fluor,
naar man kun undgaar at trykke dem. De
ere dygtige Nektarſamlere og endnu stærkere
ynglende end Italienerne; de bygge ſmukke
hvide Tavler og Vokſlaag; men med Hen-
ſyn til Renlighed kunne de paa ingen
Maaade ſammenlignes med Italienerne. Om
Foraaret ere Italienerne de første til at
udrenſe Smuld; Møllarver og Møllſpind
kendes ſlet ikke hos en italiienſt Biſamilie,
der er nogenlunde stærk og ſidder i et godt
bygget Stade. Indhænger man hos en
ſaadan Familie om Foraaret eller Sommeren
en Table med nogle Møllarver og Spind
eller med en Del mugne Pollenklumper i
flere Celler, da kan man den næſte Dag
finde alle Møllarver, Spind og Pollen-
klumper langt ude paa Flybebrættet eller
nedenfor dette. Hele Bundbrættet er i
Træktiden, ſom om det var blæſt rent.
Krainerne ere om Foraaret meget ſene til
at udrenſe Smuld, hviz de i det Hele gøre
det. Derfor maa Viablere hos diſſe Bier
ſelv udføre dette Arbejde. Møllene ere de
ikke meget ibrige til at efterſpore, derfor
bør Viablere ogſaa i denne Henſeende
paſſe paa og aldrig paa nogen Betingelſe
indhænge mølbefængte Tavler til dem.
Indhænger man en Table med mugne
Pollenklumper til dem, da grabe de vel
Klumperne ud, ſaa at de ligge i Smuldet
paa Bundbrættet; men Viablere maa ſelv-
;ævnlig udrenſe dette om Sommeren for at
holde Staderne fri for Møl.

Da vore egne brune Bier ere ſaa godt
kendte, behøve vi kun at antyde deres Ejen-
dommeligheder: flittige, haardsjør, temmelig
stærkt ynglende, dygtige Bygmefſtre (hvid
Tavlehønning) og Hønningſamlere. De ere
ikke ſaa renlige ſom Italienerne og heller
ikke ſaa godmodige, de bruge en Mængde
Klæbvoſk til Faſtitning i deres Stader.

Det er herefter let at forſtaa, at for-
ſkellige Viablere foretrække forſkellige af diſſe
3 Racer; men vi antage, at de allerfleſte
Viablere efter Haanden ville blive enige
om, at det vilde være ſærdeles heldigt, om
der i de fleſte af vore ſtøre Bigaarde en
Gang imellem, ſ. Ekſ. hvert andet eller
trede Aar, indførtes en udenlandſt Bidron-
ning deri for at ſtaffe friſt Blod ind i den
hjemlige Stamme. Derved vilde man ikke
alene adne diſſe Bigaarde, men tillige mange
nærliggende Bierier, fordi de udenlandſke

Droner vilde befrugte mange brune Vidronninger. At ſøge at holde de udenlandſke Viracer rene her i Landet, anſe vi baade for umuligt og ganſke unyttigt for Fremgangen i hele vor Viabl.

Honningſalg.

Af H. Gühler, D. ill. B. 3.

(Fortſat).

For hver 100 Kilo (o: 200 R) Honning, der leveres mig, gør jeg Fordring paa 1 Kilo ($\frac{1}{2}$ R) Overvægt; der gives overhovedet kun Afregning for fulde Kilogram, fordi der altid finder Tab Sted ved Omfyldningen, hvilket Tab i Reglen er større end 1 af 100. Meget Honning afgiver ogſaa under Smeltingen ved Fordampning meget Vand, navnlig Honning fra Aſiablomſter; der er ogſaa Honning, ſom ſtummer meget og ſom taber i Vægt derved, at dette Skum ſtummes af. Nogle Viablere ere endog i den Grad efterladende, at de efter Udſlyngningen ikke en Gang befri Honningen for de ſmaa Vokſpartikler, ſom ſamle ſig foroven. I diſſe Tilfælde er et større Vægtſdrag ſikkert berettiget. Ogſaa paa den kryſtalliserede Honning danner der ſig øberſt oppe et ganſke viſt ſubſtant, men dog ſtumagtigt Lag, ſom er ubrugeligt, men ſom af „ordentlige“ Viablere altid ſkræbes af med en Blikke før Afſendelsen. For en ordentlig Pris maa der ogſaa leveres ordentlige Varer, det vil ikke alene jeg, men enhver Køber forlange. Men ſaa vil en Køber, naar han er Købmand, ogſaa forlange en ordentlig Regning paa Varerne og ikke lade ſig nøje med en Notits over de afſendte Varer bag paa et Brevfort, ſaaledes ſom d'Hr. Viablere gerne have for Skik at ſende Regningen. Købmanden kan for ſit Bogholderi's Skyld ikke undvære en formel Regning, og jeg betaler ikke Honningen, naar en ſaadan ikke udjærdiges til mig. Til Vettelse for d'Hr. Viablere, ſom ganſke viſt i Reglen ikke have ſlige Købmandſager hos ſig paa Landet, ſender jeg dem Regningsblanketter ſammen med Sluttedlen; de behøve da kun at udfylde diſſe Blanketter og ſende dem tilbage til mig. Det hører ſig til, at Brutto-, Tara- og Netto-Vægten er angivet paa Regningen, og naar Sendingen beſtaar af flere Beholdere, ſaa bør Angielsen ganſke naturligt gøres for hver enkelt Beholder. Beſidd de Viablere, ſom tilbyde mig Honning, ikke nogle Transport-Beholdere, ſaa laaner jeg dem ſaadan, naar jeg har dem,

og de betale Fragten af dem. Det er dog meget bedre, naar Viablere ſelv har ſine egne Beholdere; thi han behøver da ikke at omfylde eller omſtikke Honningen (naar den er kryſtalliseret) paa Grund af Fordampningen, idet der derved altid volbes ham Tab. Den præſenterer ſig ogſaa langt bedre, naar den ſtraks efter Udſlyngningen anbringes og kryſtalliserer i den Beholder, hvori den ſkal forſendes. Jeg giver altid ſaadan Honning Fortrinnet. Man bør aldrig anvende de afſkyelige og lidet henſigtsmæssige Træbøtter, ſom, om de end ere billigere at anſtaffe, dog blive langt dyrere derved, at de næſten altid blive læſt, naar det er tørt Veir, og at de ere tungere end Blikbøtter med Kurveſletning til Beſtyttelse. Tab ved Utæthed maa Afſenderen ſelvſølgelig ſelv bære, ogſaa naar det ſker, at Blikbeholdere blive utætte, fordi det maatte er daarligt Arbejde. En Blikbøtte, ſom tager $50\frac{1}{2}$ Kilo (101 R) Honning, og ſom, indbefattet Beſtyttelses-Kurveſletningen, ikke maa veje over 9,5 Kilo (19 R), ſaaledes at den fyldte Beholder's Bruttovægt ikke kommer til at overſtige 60 Kilo (120 R), er den eneſte rigtige og henſigtsſvarende Beholder til Honningſalg i det Store. Men den maa være ſaaledes forarbejdet, at Indersiden af dens Laag ligger nøjagtigt til paa Bøttens øvre Rand, ikke ſaaledes, at der bliver et større Spillerum der; thi, naar det er flydende Honning, bliver der i ſaa Tilfælde let en Læk paa dette Sted under Transporten af Honningen. Iøvrigt maa Laaget ſlutte ligeſaa nøjagtigt til om Bøttens ydre Sideflader ſom den ene Del om den anden ved et godt forarbejdet Brilleſuberal; Rebben klæbes til med Papir. Som Klæbeſtof benyttes Eggehvide, der er piſtet til Skum og atter er blevet flydende. Vejer en ſaadan fyldt Beholder 60,5 Kilo (121 R), beløber Fragten for det halve Kilo (1 R) ſig ſikkert til ligeſaaameget, ſom hvis den vejede 10 Kilo (20 R) mere. Men det er jo Banvid at berige Jærnbanekaſſen ved en ſaa upraktiſk Fremgangsmaade. Jeg vil i alle Tilfælde ikke for Fremtiden finde mig i at bære denne unødvendige Udgift, men ſkrive den paa Afſenderens Regning, naar han ikke har frankeret. Man bør ogſaa tænke over at ſikre ſig mod Tyveri under Transporten; derfor ere Beholderne til at forſegle eller, hvad der er endnu bedre, at plumbere.

Det er ikke ſaa ſjældent, at Viablere ved Bedømmelsen af Prisen for Honningen gøre den Omſtændighed gældende, at de hjemme hos ſig ſelv ſaa den ſaa eller ſaa hi jt betalt (i Enkeltſalg naturligtvis), eller at Høſten paa deres Egn har været meget

ringe, hvorfor de maa stille Prisen saa høj som de have gjort. Disse Ting ere imidlertid ikke bestemte for Prisen; der er nemlig stor Forskel paa, om man sælger nogle Kilo i Detailfalq, eller om man afhænder flere Hundrede Kilo til en Forhandler. Og selv om ogsaa Hønninghøsten maatte har været meget slet i een Egn, saa har den meget ofte været udmærket i en anden; paa denne Maade udjævnes Priserne altid i Storhandelen. I dette sidste Tilfælde er det fuldt ud berettiget at fordrø en højere Detailpris paa det paa-gældende Sted, fordi det er knapt med Hønning paa Egnen, men paa Salget i det Store faar det slet ingen Indflydelse. For at sikre sig en ensartet Pris for sin Hønning hvert Aar gør man bedst i at gøre, som flere af mine Leverandører have gjort i Aarvis; de slutte Affordr med mig hvert Aar og opnaa derved næsten altid den samme Pris, naar ikke netop Høsten overalt har været meget god, og som Følge deraf Tilbudene ganske naturligt blive meget billige. Man kan ikke fortænke nogen Handlende i, at han gerne modtager billige Tilbud lige efter det første Hønningtræk og først senere giver højere Priser, og det saameget mindre, naar der i første Tilfælde ønskes hurtig, kontant Betaling. Men under visse Omstændigheder hæfter Købmanden slet ikke med at afflutte Handler, men ser først til, hvad der kan gøres ud af det billige Tilbud; thi saa er det et godt Aar for ham; men disse Aar ere ikke hyppige. Mange Biavlere ere ikke klare over Forholdet mellem Smaa-handler (Detailhandler) og Storhandler (Grosferer), og de mene, at Grosfereren skal betale ligesaa meget for Hønningen som Detailhandleren. Dette er en Fejltagelse, og det er iøvrigt, at jeg ogsaa angaaende disse Forhold bibringer Biavlerne saa stor Klarhed som muligt. Almindeligvis er der i de store Stæder, ligesaa i Berlin (desværre!) kun saa Delikatesse-handlere, der forbruge saamegen Hønning, at det kan betale sig for dem at købe større Partier af Biavlerne. De fleste tage deres Behov af Hønning fra Grosfererne og det ofte i meget smaa Partier (5—10 Glas à 50 eller 75 Pfeninge [45—68 Dre] Udsalg eller 10 R i Daase, for selv at fylde paa). De kunne jo altid saa nogle igen, derfor behøve de jo ikke at have saameget staaende (i Forbigaaende sagt, i deres Kælder mellem Sild, Ost, Petroleum o. s. v.). Et Brevfort til 2 Pfeninge (omtrent 2 Dre) eller en Drede gennem Telefonen staffer dem hurtigt mere; thi Grosfereren sender jo saa hurtigt som det ønskes frit i Huset. Saa er der mangen en hæderlig Biavler, der tænker:

„Ja, paa den Maade er det jo Grosfererne, som ere Skyld i, at vi ikke faa en højere Pris for vor Hønning; hvis de ikke vare til, kunde vi godt besørge det alene“. Saa sagte, mine Herrer, der er igen andre Hager, som forhindre det. For det første er der Mangelen paa Bekendtskab til de Købmænd, med hvem De først maa være bekendt; endvidere er der Forstyrrelsen af Transportomkostninger ved Forsendelsen i Bestkølli el. l., samt dydere Emballage, dernæst er der Risikoen ved icke lang taltigere, om end mindre Forretninger. Men det allervigtigste er, at i saa Tilfælde kommer **den for Markedet passende Levering** til at mangle o: den Maade, hvorpaa Varen bør komme Konsumenterne i Hænde; saa er Ombytning af krystalliseret Hønning og Etiketter, der ere blevne uanselige, udelukket. Naar Grosfererne ikke vare, mine højtærede Biavlsvenner, saa kan De være sikre paa, at saa vilde Hønningforretningen være ilde faren, og jeg tør dristig paastaa, at der tilkommer mig en hel Del af Væren for at have virket banebrydende i denne Retning. Siden Aaret 1875 har jeg gaaet i Spidsen paa dette Punkt, og Andre have fulgt mig, om end ikke altid med sikre Skridt. Siden Aaret 1892 har jeg i de herværende Foreninger for Delikatesse- og Kolonial-handlere ligesom ogsaa i andre Foreninger allerede holdt over tyve Foredrag om „Hønningbien og dens Produkter“, hvilke Foredrag ikke ere forblevne uden Resultat. Jeg vil ogsaa blive ved paa denne Maade, saalænge mine Kræfter strække til.

(Fortsættes).

Brice's Dronningbur.

Det Dronningbur, som fremstilles i hosstaaende Tegninger (Fig. 47, 48 og 49), er opfundet af en af Englands dygtigste Biavlslærere, H. W. Brice, hvis Artikler om Dronningavl have været optagne i nærværende Blad. Mr. Brice selv beskriver i British Bee Journal sit Dronningbur saaledes:

„Naar vi se paa de 3 Figurer hver for sig, er der kun lidet, som er nyt i nogen af dem, men naar de ses i Sammenhæng, vil man forstaa, at det er et nyttigt og nyt Redskab. Fig. 47 fremstiller et almindeligt Rejsbur til en Dronning, men med Tilføjelsen af en Nabning i Vunden dækket af et Pap-Skydelag B. Dette Laag er tildels trukket ud i Fig. 48. Den Del af Buret, som besættes paa en Table, naar

det bruges, er lavet udelukkende af Jærntraadtvist, idet de fri Ender af Traadene (den aabne Side af Buret) stiftes ind i Tabellen, saa at Traadene gaa ind i Cellerne næsten til Mellembæggen. Som det vil ses af Fig. 49, er det lavet saaledes, at det udfaarne Hat foroven passer ind paa Siden af Tablebæveren, saaledes at der oppe ved denne bliver en Aabning, naar Buret er stukket ind i Tabellen. Gennem denne Aabning kan Dronningen fra Træburet passere ned i Tvistburet, naar Skyde- laaget trækkes ud. I dette Tvistbur forbliver Dronningen, indtil Bierne selv fuldende Indførelsen af den ny Moder ved at bortgaae Cellerne omkring Buret. Dette sker i Løbet af 24 Timer.

Det samme Bur kan anvendes til en anden Slags „Indførelse“, der er ligesaa let som den ovenfor beskrevne, og hvorved man helt kan undvære Tvistburet. Ved denne Metode lægges Træburet (Fig. 47) med Oversiden nedad paa Tablebæverne i 24 Timer. Derpaa borttages Dækket A, hvorefter Buret atter lægges paa en Tablebærer, saaledes, at den runde Aabning, der er fyldt med blødt Kandis, vender ned mod en Tablegang. Bierne ville da befri Dronningen ved at bortvæde Kandis'en.

Fordelene ved dette Bur ere — 1. Køberen kan se Dronningen uden at bryde Seglet for Skyderen (B), og hvis han ikke er tilfreds med den, kan han sende den tilbage til Sælgeren uden at have berørt den. 2. Der behøves ved Indførelsen ingen Behandling eller Berøring af Dronningen. 3. Det samme Bur kan anvendes ved 2 forskellige Metoder, begge lette og sikre“.

Vi anbefale Forsøg med disse Bure, som næsten enhver Biavler vil kunne lave sig selv. Maalene ere angivne i Fig. 48 i Tommer, nemlig $3\frac{3}{4}$ " (10 cm.), $1\frac{2}{3}$ " (4,3 cm.) og $1\frac{1}{10}$ " (2,4 cm.) Tvistburet kan have de samme Maal, dog tilraade vi at lade de fri Traadender være lidt længere, idet Dærtraadene trækkes ud, saa at de tilbageblevne kun naa til en Dybde af $1\frac{1}{10}$ ", de fri til $1\frac{3}{10}$ " Dybde. Red.

Haandrøgeren.

Af Franziska Gravenhorst, D. ill. B. 3.

„Hvad mener Du“, sagde min Broder d. 24. April, „kunne vi vel gøre bedre end i Morgen at ordne en Del af vore Stader til Foraarsvandring? Det er jo med Hensyn til Udbyttet af Rapstrækket en stor Fordel, at Bifamilierne ere paa Stedet, før Blomsterne begynde at springe ud“.

„Tanken er god nok“, sagde jeg. „Jeg stiller dog den Betingelse, at Du ved det Arbejde helt overlader mig den ny Røger og selv nøjes med din Bibe eller med en Røgpuster. Haandrøgeren maa jeg i Dag have prøvet rigtig; thi ved Udvintringen var Du saavel som Fader forgabede i den, saa at den vandrede fra Haand til Haand mellem Eder, derfor fik jeg ikke prøvet den ordentlig“.

„Ja, din Haandrøger skal Du nok faa Lov til at nyde usforstyrret“, sagde han, og derefter gik vi kl. 9 om Morgenen til Viggaarden.

Dg hvilken herlig Morgen var det ikke. Himlen saa klar, Luften saa lun, ingen Majdag kunde være skønnere. O hvilken Lyst at bestæftige sig med sine Yndlinge i et saadant Vejr. Man indsuger Luften i fulde Drag under Arbejdet i Viggaarden, fryder sig ved de flittige Arbejders Summen og bliver

jundere paa Sjæl og Legeme. Vore „Blomsterjule“ havde allerede længe været paa Færde, og stor Travlhed herskede ved deres Boliger. Det gjaldt om at bade sig i den friske Morgenbug, at hente Pollen og at indsamle de første kostelige Draaber af den krystallklare Nektar i de nylig udsprungne Stikkelsbærblomster. Hvor flink trippe de ikke tungbelæssede med deres smaa Brød, eet under hver Arm, ind gennem deres Staders Porte, hvor de møde andre, der hilse Foraarsolen med jævnlige Vendinger af Hovedet til Højre og Venstre, idet de vidste sig støvet af de klare Djuer for at ile fremad til Flugt. Men nu maatte ogsaa vi tage fat paa vort Arbejde.

„Kære Broder, fyld mig nu vor Dampmaskine“.

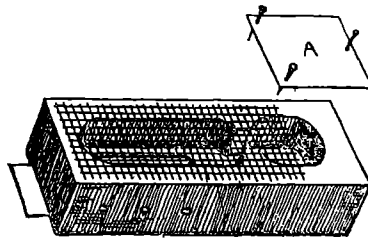

fig. 47.

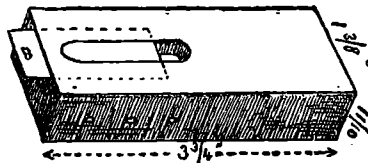

Fig. 48.

„Her har Du Tobak, der ligger trøstet Træ og ved Siden staar en Væske med Savpaaner, der ere præparerede med Salpeter. Forhaabentlig ere alle tre Dele lige gode til den ny revolutionære Vitæmmer“.

Nu tog jeg fat, idet jeg først stoppede Beholderen med Tobak, som jeg med Væthed fik tændt, og derpaa anbragte jeg Krogen paa den venstre Værmerand. Haandrøgeren hindrer aldeles ikke Arbejdet ved Staderne. Den hænger, naar man først er blevet lidt fortrolig med den, uden at forstyrre Bevægelsen af denstre Haand, paa sin Plads, altid rede til at puste Røg over Bierne. Hvor de løbe ligesom Harene over Marken, naar en stærkere eller svagere Røgstråle ved et let Tryk paa Gummibolden træffer dem, idet man aabner et Stade eller driver dem bort fra en Del af en Tavle.

Vi vare snart i fuldt Arbejde, og aldrig har jeg med større Velbehag behandlet Bierne end med Haandrøgeren, enten jeg saa havde fyldt den med Tobak, trøstet Træ eller præpareret Savsmuld. Meget var der jo ikke at gøre ved de velpassede Bier, i det højeste borttog jeg fra et eller andet Stade en temmelig fuld Honningtable, der enten blev indhængt i Tavlestabet eller i et andet Stade, tomme udbyggede Tabler bleve indhængte i Honningrummene og Indstud borttagne eller flyttede. Hvor en eller anden Tavle ikke syntes at være ganske rejsseffiker forneden, blev den støttet ved at stikke en Træspile gennem Kubens Bæg, derpaa blev Klæbet lagt over, og enhver „Vogenstjerner“ saaledes lukket luftig, hvorefter den atter stillede paa sin Plads, hvor Flugten blev fortsat livlig; thi først om Morgenen den følgende Dag skulde det første Læs Stader køres hen til Kapzmarken, som laa 2—2½ Mil borte.

„Naa, hvordan gaar det saa med Haandrøgeren“, spurgte Fader, da jeg fornøjet kom hjem fra Arbejdet, „er Du tilfreds med den“.

„Ja, den arbejder godt“.

Min Dom om Haandrøgeren lyder saaledes:

Naar dette særdeles bekvemme Røgeapparat maa stattes meget højt af enhver Biavler, saa gælder dette i endnu langt højere Grad for enhver Biavlerfke. Naar Biavleren ikke tilfældigvis er Ikke-Røger, kan han jo erstatte Haandrøgeren med en god Vipibe; men Damer og Ikke-Røgere maa anvende andre Røgeapparater.

Siden 1879, da min Fader indførte den første Røgpuster fra England til Tyskland, blev det muligt for Kvinder at drive Biavl langt lettere end hidtil. Har nu dette Redskab end ydet Biavlerne og især Biavlerinderne fortræffelig Tjeneste, saa lader det sig dog ikke nægte, at det med Hensyn til Væthed i Behandlingen overtræffes af Haandrøgeren. Røgpusteren er besværligere at bruge. Den bestandige Optagen til Brug og Hensætning paa en Plads, som man ofte maa lede om, har tidt hos mig fremkaldt Ønsket om at have en Medhjælper, der kunde passe Røgpusteren. Dette Ønske fremkaldes aldeles ikke ved Benyttelsen af Haandrøgeren. Den Frygt, som i Begyndelsen udtaltes af min Fader og min Broder, at Gummibolden ved Brugen i en større Bigaard let kunde falde sammen eller blive fyldt med Sod, kan ikke komme i Betragtning; thi dels kan man jo bruge en Bold

af behørig Tykkelse, og hvis man anvender en saa smidig Bold som Zähringers, og denne efter langvarig Brug falder sammen, saa koster det kun 15 Ø. i en almindelig Vegetøjsforretning at anskaffe en anden, der kan strues paa Haandrøgeren.

Amerikanerne regne næst efter Opfindelsen af Stader med bevægelige Tabler, Kunsttablerne og Udslyngeren deres Røgpuster for den betydeligste Opfindelse paa Biavlens Omraade. Dette er saa meget lettere at forstaa, naar man ved, at de fleste Nord-Amerikanere ere ibrige Modstandere af Tobaksrøgning og derfor hverken bruge Piber eller

Cigarer. Ubetinget bliver Røgpusteren i ethvert Tilfælde overvundet af Haandrøgeren for Damerens Vedkommende. Derfor statter jeg dens Opfindelse højt, da den er skiftet til at befordre Biavlens Udbredelse og ikke mindst iblandt Kvinderne, der dog i Almindelighed ere mere ømtalige mod Bistit end Mændene. Men det er for Næsten ikke saa farligt med Bistit, naar man kun behandler Bierne rigtig. Min Broder saavel som jeg benyttede kun Støret meget lidt. Jeg bærer det som oftest tilbageflaaet over Straahatten.

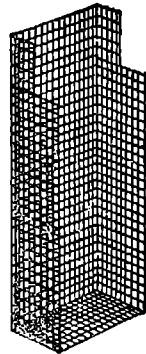

Fig. 49.

Oliebillerne.

Da vi under Tiden modtage Forespørgsler angaaende Oliebillerne og deres Larver,

og da vi tro, at der med Hensyn til disse Insjekters Forhold til Honningbierne endnu findes adskillige uoplyste Forhold, skulle vi tænke dem en udsørlig Omtale, for at vore Læsere kunne være opmærksomme paa disse Dyr's Forekomst og gøre Sagttagelser med Hensyn til deres Optræden overfor Bierne.

Nylig have vi modtaget følgende Spørgsmaal: „Medfølgende smaa Dyr fandt jeg i Mængde paa de unge Bier i et Stade hos min Nabo. Jeg anfaa dem straks for Bilus; men jeg kom senere i Tvivl derom. Vil De oplyse mig om Navnet paa dem“. (E. i Skodborg.) — S: De fremsendte Dyr, af hvilke der var en forbadsende Mængde, vel et Par Hundrede, vare meget smaa, graagule. De lignede ved et flygtigt Blik Mennekest's Hovedlus, dog en hel Del mindre; men da vi lagde dem under Mikroskopet, saa vi straks, at det var Larver af en eller anden Bille. For at faa bestemt, hvilken Slags Billelarve det var, indsendte vi nogle Eksemplarer til det zoologiske Museum med Forespørgsel om, hvilken Billelarve det var. Herpaa fik vi følgende imødekommende Svar:

Højstærede Hr. Redaktør!

De indsendte Snyltere ere sikkert Larver til en af vore Majorer eller Diebiller (Meloë), og ere af en „Fejltagelse“, dem selv til Spot og Forlis, komne op paa en Bi istedetfor paa en ensom redebyggende Jordbi, i hvis Næder de normalt lade sig føre ind af Jordbien for at leve af samme Bi's Æg og saamlede Foder.

Erhbødigst

F. Meinert.

Vi havde ganske vist selv tænkt paa Meloë-Larver (Diebillens Larver); men de Diebillelarver, vi tidligere havde set i Bistader, vare sorte og forekom kun i ringe Mængde paa Flybebie. Disse fandtes derimod paa unge Bier, der rimeligvis endnu aldrig havde besøgt en Blomst. Vi kunde derfor ikke rine dette sammen med den sædvanlige Forklaring, at Honningbien ved Besøg i Blomster kan blive befængt med de smaa nylig af Æggene udtrøbne Billelarver, der hæfte sig til Biens Haar for i dens Bolig at søge Lejlighed til at løbe ned hos Yngelen i de aabne Yngelceller.

Heri Landet findes 4 Arter af Diebiller, nemlig: 1. Meloë variogatus med messingglinsende Krop og korte Følehorn. Den findes i Sandegne og er temmelig sjælden her i Landet. — 2. M. brevicollis med sorteblaa Krop, korte Følehorn og Brystet dobbelt saa bredt som langt. — 3.

M. proscarabæus med sort Krop, Brystet lige saa langt som bredt, dets Bagrand lige. — 4. M. violaceus med mørkeblaa Krop, Brystet lige saa langt som bredt, dets Bagrand indfaaren. Ved Brystet menes her første Brystring. Hamerne have et Brud paa Følehornene.

Det er rimeligt, at den masserige Optræden af disse Insjekters Larver hos Honningbierne kun er sjælden og derfor uden praktisk Betydning; men dette kan dog endnu ikke siges at være bevist. Derfor skulle vi nedenfor gengive Dr. Hest's Meddelelser om Diebillerne efter „Die Feinde der Bienen“. Det var jo muligt, at hans temmelig foruroligende Beretning kunde finde Betræftelse i enkelte af vore Bigaarde, naar Diablerne blive nøjere bekendte med de herhenhørende Forhold:

„Naar Vinteren synger paa sit sidste Vers og stadig drives længere mod Nord af det unge Foraar, og Jorden, paavirket af Solens milde Straaler, atter begynder at smykkes med et broget Blomstertæppe, der yder Tusinder og atter Tusinder af Dyr Næring og Underhold, da se vi paa vore Spafereture tit en glimrende, sorteblaa Bille, hvis plumpe Ubehjælpomhed henleder vor Opmærksomhed paa den. Det lille Dyr vækker vor Interesse ikke blot paa Grund af dets, først i den nyere Tid opdagede, højt mærkelige Udviklingshistorie, men ogsaa fordi det tilligemed andre Dyr af samme Art er mere eller mindre stabeligt for Bierne. Man kan egentlig ikke sige, at denne Bille er i Besiddelse af hyre Skønhed; thi det Totalindtryk, man faar af den, er temmelig ubehageligt. Dens tykke, cylindriske bagtil spidse Legeme staar slet ikke i noget Forhold til dens øvrige Legemsdele. Kun med Møje er den i Stand til at slæbe det efter sig, naar den kryber hen til et kraftigt Græsstraa, som den har udfet sig til Føde. Tæppe har den naaet Midten, før den holder inde og prøver, om den ikke kan slippe for at slæbe sit tunge Legeme videre; den gør sig al mulig Umage for med sine to Forben at gribe Spidsen af Straaet og bøje det saa langt ned, at den kommer indenfor dens begærlige Spiseredskabers Rækkevidde; disse begynde da et langsomt Ødelæggelsesværk, og imidlertid holder Billen sig klobset fast med sine øvrige Ben. De hos Hannen brudte, elleve-ledede Følehorn ligne en Perleknop og staa langt ud fra hinanden. Hovedet og Bryststjoldet, hvis Længde er større end dets Bredde, ligesom ogsaa Vingedækket, ere rynkede og punkterede. Vingedækket er meget lille, saaledes at det ikke dækker det tykke Legeme; bagtil bliver det smallere, og de to Dele sidde langt fra

hverandre. Som et særligt Mærke, hvorpaa man let kan kende denne Bille, kan det anføres, at en olieagtig, gul Wædsfe, Cantharidin, ved Berøringen trænger ud af hvert Led; denne Wædsfe virker svagt ætsende og blev navnlig tidligere anvendt som Lægemiddel mod allehaande Sygdomme, særlig mod Vanvid. Allerede Statsphysikus i Görlich, Schwentfeld, anbefaler i sin Theoriottophio Silesia, Siegnitz, 1703, denne Bille som et fortræffeligt, sikkert Middel mod gale Hundes Bid. Ikke blot i Middelalderen, men lige til den allernyeste Tid har man baade hos civiliserede og uciviliserede Folk benyttet denne Bille som Lægemiddel. Dens Navn er: den almindelige Diebille (*Meloe proscarabaeus*). Naar man ser den sidde, næppe i Stand til at bevæge sig frem paa sine Fødder og uden Ringer, der kunde sætte den i Stand til at

deres Legeme til i Omfang. Efter at Parving har fundet Sted om Formiddagen og om Middagen, giver Hunnen sig til at bevæge et Sted for Eggene, Rimene for den kommende Generation. Først udføjer den sig et Sted med sprød Jord (den synes at foretrække Lerjord), og graver saa med Forbenene et Hul, som den ved stadig Omdrejning giver en rund Form. Naar Hullet er dybt nok, vender den sig om og stikker sit Legeme saa langt ned, at kun Hovedet rager frem. Saaledes bliver den rolig siddende flere Timer igennem og lægger en lille Bunte cylinderformede, orangegule Egg ned i Hullet. Dernæst kryber det atter frem, kaster igen den opstræbte Jord ned i Hullet og jævner omhyggelig Jorden derover for at udviste ethvert Spor af sin Virksomhed. I Mellemrum paa 3—4 Uger lægger den flere saa-

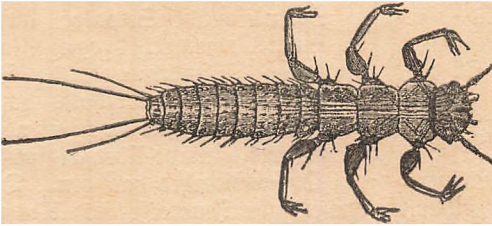

Fig. 50.

Fig. 51.

Fig. 52.

Fig. 53.

hæve sig op fra Jorden, saa er der vel ikke Mange, som tænke paa, at dette klobsede, ubehjælpomme Dyr allerede har set forholdsviis meget af Verden, ja endog har foretaget Luftrejser. Og dog er dette Tilfældet. Paa et tidligere Udviklingsstrin maa den lade sig bære gennem Luften til sit Bestemmelsessted, ellers gaar den til Grunde. I det følgende skal der blive givet nærmere Forklaring paa dens Livshistorie.

Om Foraaret, i Marts eller April, sprænger Diebiller (ogsaa kaldet Majormen) sit Puppehylster og kommer fra sin Krog ud i det Fri. Først ere Dyrene langsomme og dorste, og deres Legeme er lille og sammenstrumpet. De ernære sig af de forskellige Planter, navnlig Violblade, Ranunkel, Løvetand og Anemoner; dog forsmaa de heller ikke Græs. De drikke gerne Vand. Efter at de have cødt en Tid lang, tager

danne Eggene. Guldart talte i det første Kuld 2006 Egg. Det samlede Antal beløber sig til 3—4000 Egg. Efter at Eggene have hvilet 3—5 Uger i Jordens Stød, komme de unge Larver ud af dem. Hvis man ikke ved Forsøg havde paavist, at disse Dyr virkelig udvikle sig af Meloe's Egg, vilde inger anse dem for Larver af en Bille. Det er smaa, næppe 2 Millimeter (1") lange Dyr med et fladt, firbenlignende Legeme, som er tæt befat med stive Haar, hvoraf fire staa langt frem ved Halespidtsen. Det halvkredsformede Hoved bærer 2 smaa Punktøjne og korte, treleddede Følehorn, der ende i et langt Børstehaar. Benene, 6 i Tallet, ere hver forsynede med en mærkelig formet, tretakkert Klo, som har givet dette lille Dyr Navnet *Triangulus tricuspis*. Disse Dyrs Farve er orange-gul, hos en beslægtet Art fortagtig.

Høstaaende Afbildning Fig. 50 viser *Meloe cicatricosus* Leach's ganste lignende Larvetilstand.

Disse Larver bevæge sig med stor Hastighed og formaa at stige op ad selv meget glatte og lodrette Flader, f. Eks. Glasvægge. I Mørke forholde de sig ganste rolige, men Lyset bringer dem straks i Bevægelse. Saasnart Larverne have forladt Egget, sprede de sig hurtigt i alle Retninger og opsjøge en Blomst, som befinder sig i Nærheden. Hurtigt ile de op ad Stængelen og sætte sig sammen i Kronen i en gul Knude, saaledes at det indre ser ud ganste, som om det var farvet gult. Men det mest paafaldende er dog, at de ikke ernære sig af Blomsterne, saaledes som man skulde antage. Ubevægelige sidde de der, tæt trykkede op mod hverandre; men saasnart Blomsten berøres, fare de op af deres Klo, løbe omkring i stor Hast, komme ud paa de yderste Spidser af Blomstens Kronblade og opføre sig ganste, som om de søgte noget. Fabre holdt Græs- og Halnstraa hen til dem; i Løbet af et Øjeblik havde de klamret sig fast til det, ja de søgte endog at holde sig fast ved Vincettens Metalspids. Men den Hensigt, de havde med i det hele taget at vælge dette Opholdssted, var i lang Tid en uløselig Gaade, da det ikke byder dem nogen Næring; saa var det, at en ny Opdagelse hidførte Løsningen. Man havde allerede længe kendt et lille Insekt, hvis Udviklingshistorie endnu laa fuldstændig i Mørke for os, og om hvilket man ikke en Gang rigtig vidste, i hvilken Klasse man skulde anbringe det. Linné havde givet det Navnet *Bilus* (*pediculus apis*), da man havde lagt Mærke til, at disse Dyr lede paa Bierne, og man derfor antog dem for Smyldehjør. Paa Grund af disse smaa Dyr's Lighed med *Meloe's* Larver blev der anstillet en Sammenligning imellem dem, hvoraf Resultatet blev, at *Bilusen* er ganste lig med *Meloe's* Larven, hvad iøvrigt allerede Gøddart og de Geer havde erkendt, uden at give videre Ngt derpaa. Thi ogsaa *Meloe's* Larven hænger sig fast til den tætte Haarvækst hos de Bier og Fluer, som besøge de af dem beboede Blomster. Dermed var nu i det mindste de unge Larver's Ophold i Blomsterne forklaret; men endnu havde man ikke klart Spørgsmaalet om, hvoraf de ernære sig, idet nemlig nøjagtige Sagtagelser gavede Resultat, at de blot holdt sig fast med deres Klør til deres Bæveres Haar, men ikke tærede paa dem, saaledes som man

Fig. 51.

falskelig havde antaget. Indfangne Larver forsmaaede et hvilket som helst Foder, der blev budt dem, voksede som Jølge deraf ikke og døde snart, medens man dog skulde vente, at Larverne af en saa stor Ville som *Meloe* bleve betydelig større. Da man hyppigt fandt Larver i Bistader, kom man paa den Tanke, at Honning maaske var deres Føde, og at de kun lod sig bære med af Bierne for at komme ind i Bistadet. Derfor gav man dem Honning, men ogsaa denne forsmaaede Dyrene, og de omkom altid i Honningen, naar de blev sat paa den. Endelig fik man et ganste uventet og højt mærkeligt Resultat ved Newparts og nogle Aar senere ved Fabres Sagtagelser. Godmodningen om Dyrenes Hensigt med at lade sig bære med af Bierne var ganste rigtig: de vilde nemlig se at komme ind i Bistadet; thi kun der er deres yderligere Forvandling mulig. Den Kendsgerning, at de ogsaa hægte sig fast til Fluer, kunde nu synes paafaldende. Dette er den samme eller en lignende Fejltagelse som den, der begaas af Spyfluen, naar den, ledet af sin Lugtesands, lægger sine Egg i en Blomst, som lugter ligesom Rød, der er ved at gaa i Forraadnelse. I det Fri forefindes Larverne næsten altid paa Biarter, der høre til Slægterne *Apis*, *Bombus*, *Osmia*, *Anthophora*, *Aldrena*, *Eucera*, *Halictus*, *Colletes*, *Bolurella* og *Nomada*, altsaa mest paa Biarter, der ikke selv fødte deres Unger, men forsyne de Celler, hvori de lægge Eggene, med Foder til de fremtidige Larver. Alle de smaa Dyr, som ikke naa nogen Virede, dø uden at have udviklet sig. Kun i Birederne finde de den Føde, ved Hjælp af hvilken de blive udviklingsdygtige, og denne Føde er et Biæg. Naar Hunbien lægger et Egg, da gør den lille Larve sig hurtigt fri fra sin Bærerke og smutter behændig med ned i den med Fodergrød til den unge Bilarve omhyggeligt forsynede Celle. Paa Grund af sin Videnhed undgaar den Biernes vagtsomme Øje; disse lukke senere Cellerne uden at ane noget ondt og lader den ubudne Gæst blive hos deres Afkom. Men den lille Larve skynder sig hen til Egget, bider Skallen itu og fortærer Indholdet. Nhdelsen af det lille Biæg giver den først Udviklingsdygtighed og hidfører en fuldstændig Forvandling. Diebillens anden Larve er betydelig større end den første, idet den naar en Længde af 25 Millimeter (Fig. 51). Den har mistet sin slanke Stikkelse og i Stedet for antaget en Oldenborrelarves

mere krumme Form; den ligner i det Hele taget en saadan meget. Legemet er blødt og kødrigt, men Hoved og Ben ere blødvne hornagtige. Farven er hvidlig gul; Hovedet er brunligt med sorte Vedtænger og brune, trelebede korte Hølehorn. Øjnene har Dyret maattet give Afkald paa; men det har ikke tabt meget derved, fordi det dog ikke vilde kunne bruge dem i den mørke Celle. Men Larven har ikke blot forandret Skikkelse ved sin Indtrædelse i denne ny Periode, men ogsaa Smag. Thi nu finder den stort Behag i den Honning og det Blomsterstøv, som den før kastede Vrag paa, og den fortærer det af den omhyggelige Moder til Børnene gemte Forraad. Efter omtrent 4 Ugers Forløb har den spist Altting op og saa, efter at den har udviklet sig til sin fuldstændige Størrelse, skifter den Hud for anden Gang uden dog at stryge den gamle Hud helt af. I denne tredje Periode er Dyret en Mellemting imellem Larve og Puppe og kaldes Pseudo-Crysalide eller Pseudo-Puppe. Skikkelsen er i det Hele og Store forbleven væsentlig den samme, men Legemet er atter ligesom i den første Tilstand bleven hornagtigt og bærer paa begge Sider en fremstaende Stribe (se Fig. 52). Hovedet er bethdelig mindre og danner en uformelig Klump uden Vedtænger. Benene ere forbundne og i Stedet for dem kan man kun skelne smaa Dphøjninger. Længden beløber sig til c. 20 Millimeter. Uden at tage Næring til sig bliver Larven liggende i denne Tilstand en lang Tid, sandsynligvis indtil det følgende Foraar, og efter at den saa endnu en Gang har skiftet Hud og atter har antaget den forrige Larvetilstands Skikkelse, forvandler den sig til Puppe (Fig. 53). Denne udmærker sig ikke ved noget fremfor andre Billers Pupper. Den viser allerede den fuldkomne Puppes Lemmer omgivne af en tynd Hud. Af den udvikler den ovenfor beskrevne Bille sig i Marts eller April. Larverne af *Meloë proscarabæus* ere mindst farlige for Honningbierne. De forekomme navnlig paa ensomme Biarter, men findes dog ogsaa paa Honningbierne og kunne skade disse, navnlig naar de optræde i større Mængde. Deres videre Udvikling synes de dog sjældent at gennemløbe i Bistadet. I ethvert Fald har man hidtil kun en Gang iagttaget den anden Larveform der.

Langt farligere for Bierne ere Larverne af en anden *Meloë*-Art, den brogede Major (Diebille) (Fig. 54) *Meloë variogatus* Don. Den fuldvoksne Bille er smudsig metalgrøn, Hoved- og Halsstjold har purpur-røde Rande, hver Bagkropsring har en stor kobberrød, glimrende Plet i Midten og er kobberrød forneden. Halsstjoldet er groft

punkteret, Vingedækket er rynket. Længden beløber sig til 12—25 Millimeter. I den første Larvetilstand ligner den fuldstændig *Meloë proscarabæus* med Undtagelse af Farven, som er sort, og den fremkudte Hovedende. Enkelte Aar forefindes Larverne i utrolige Mængder i Blomsterne, navnlig i Løvetand, Solvie og andre Læbe- og Kærlblomstrede. De overfalde ligesom de gule *Meloë*-Larver de Honningbier, der samle Honning og Blomsterstøv; men hænge sig ikke som disse fast til Haarene og Børsterne, men bore sig ind imellem de skælagtig over hverandre liggende Skinner i Bugsegmenterne, saaledes imellem Hoved og Bryst og mellem den forreste og den midterste Brystring. I det Dyrene bore sig ind her med deres halve, undertiden med deres hele Krop, beskadige de meget omfindtlige Steder paa Bien; „thi — siger Th. von Siebold — netop paa dette Sted kunne Bierne mindst taale hine Fremmedes Indtrængen, eftersom Honningbieren er meget spinkelt bygget under Bugskinnerne. Her udsvedes ogsaa Boksset, og her dannes de bekendte smaa Boksblade, hvilken Proces sikkert ikke kan forstyrres uden Indflydelse paa Arbejdsbiens Velbefindende. Det kan ikke undgaa, at Tilstedeværelsen ved Hovedets Ende og ved Indskæringerne af flere af disse med stive Børster besatte Snyltedyrr fremkalder en ulidelig Kløe paa de omtalte for Biens Liv saa betydningsfulde og i ethvert Fald meget omfindtlige Steder; denne Kløe fører saa fra det frygteligste Oprør til fuldstændig Slaphed, uden at Bien egentlig beskadiges eller faares; det kan *Meloë*-Larverne nemlig ikke gøre. De af *Meloë*-Larver angrebne Bier gøre sig alle stor Umage for at befri sig for Fjenden; men kun sjældent lykkes det dem. Køpf, der først begyndte at anfæ disse Dyr for Biernes Fjender i Aaret 1857, skriver, at af ti indespærrede Bier 'evede efter 12 Timers Forløb kun een, og den havde lykkelig og vel gjort sig fri. Naar en Bi anfaldes af 2 eller flere Larver, saa gaar den naturligvis til Grunde i endnu kortere Tid. Men den har dog Tid nok til at vende tilbage til Bistadet og slæbe den lille Fjende ind der. Denne forlader det døde Bilegeme og borer sig ind i enhver Bi, den kan naa, hvad enten det er en Arbejder, Drone eller endog en Dronning. Efter at *Meloë*-Larverne ved at gaa over fra den ene Bi til den anden have anrettet en mægtig Ødelæggelse i Bistadet, dø de allesammen uden at have udviklet sig videre. Om, saaledes som Newpart og Th. von Siebold tror, Larverne overhovedet ikke kunne udvikle sig i Bistader, eller om Bierne

ikke lade dem naa hen i de med Eg belagte Celler, det faar staa hen. Da man dog har fundet de videre Udviklingsstrin af *Meloë proscarabaeus* i Bistadet, saa er det muligt, at ogsaa engang en Larve af *Meloë variegatus* kan udvikle sig i Bistadet. For Biavleren har dette imidlertid ikke saa meget at sige, da det i ethvert Tilfælde kun er en sjælden Undtagelse.

For ham er den første Larveform den værste Fjende. Hvor betydelig en Skade de smaa Dyr gøre, fremgaar af følgende Jagttagelse: Dr. Aszmuß iagttog *Meloë*-Larverne i Maret 1861 fra den 5te Juni af i sine Stader. Han skriver følgende derom: Enkelte Bier styrtede ud af Staderne, faldt om foran diske og vred sig i Smerte rundt i en Kreds paa Jorden; de fløj ikke op igen, døde heller ikke ligesfraks, men blev liggende Natten over og var først helt færdige den næste Dag. Ogsaa mange fra Trækket tilbagevendende Bier faldt udmattede om og døde i Kramperækninger. Efter at jeg havde samlet nogle af Bierne sammen og betragtet dem nøje, fandt jeg, at der i hver Bi havde trængt sig nogle *Meloë*-Larver ind imellem Bugringene, i nogle endog indtil 18; tit var der 2 *Meloë*-Larver i hver Ring. Dag efter Dag forstørredes Dødeligheden blandt Bierne, saaledes at der ved enkelte Familier laa 200 døde eller syge Bier foran Stadet, naar Dagen var forbi. Indtil d. 15. Juni aftog Dødeligheden ikke; fra det Tidspunkt af blev den lidt efter lidt mindre og hørte helt op til d. 2. Juli. Tronninger bleve ikke, saaledes som det stete hos Køpf, bestadige af *Meloë*-Larverne; Dronerne derimod fik dem fra Arbejderne og døde ogsaa. Ligesaa gif de ogsaa over fra Trækbierne paa de ganske unge Bier, endog dem, der lige vare løbne ud af Ingecellerne. I Stadets Indre laa der ogsaa mange døde og døende Bier paa Bunden. — Paa lignende Maade beskriver Køpf *Meloë*-Larvernes Optraeden i hans Stader. Han havde, fra et nogle Forsvarme, 19 Moderstader, af hvilke han mistede de 9 Dronninger og omtrent Halvdelen af de forhaandenbærende Bier. Naar vi nu med et rundt Tal anslaaer Arbejdsbiernes Antal i Juni Maaned til gennemsnitlig 16,000, saa vilde denne lille Fjende i Løbet af en Maaned have dræbt 152,000 Arbejdsbier i Køpf's Bigaard. Heldigvis viser den Fjende sig kun sjældent i saa store Mængder, og den optraeder stedse lokalt. Som Middelem imod den ligger det nær at anbefale at opsamle og brænde alle døende og døde Bier i og udenfor Stadet, saasnart den har vist sig; dernæst skal man dræbe alle de Diebiller, man kan faa fat i; efter-

som en Diebillehun lægger 3—4000 Eg, har man ved at dræbe en Hun forhindret 3—4000 Larvers Fremkomst.

Fra Kredsene.

Aarhus og Omegns B.F. var smukt repræsenteret paa Dyrstuet og afholdt, som bebudet, et Møde om Estermiddagen i „Bennelyst“. En talrig Forsamling havde revet sig løs fra Dyrstuepladsen og Biavlerforeningens Udstilling og fulgte med synlig Interesse Hr. Trafitchef J. Møllers meget oplysende Foredrag. Navnlig fremhævede Trafitchefen de smaa flittige Insekters moralske Indflydelse paa de Menneker, som bestæftige sig med Biavl.

Efter Foredraget udvalgte Skomager Christensen paa Biavlerforeningens Vegne det Dnske og Haab, at Hr. Trafitchef Møller endnu i mange Aar maatte vedblive at staa i Spidsen for Aarhus Biavlerforening.

Præmierne for Biavl faldt som følger:

VIII. Afdeling. Biavl.

1. Pr., 10 Kr., Skomager Christensen, Sølystgade.
1. Pr., 10 Kr., N. S. Kristensen, Himmelov ved Nostbide.
1. Pr., 10 Kr., Smeder Nielsen, Næsdrup Station.
2. Pr., 5 Kr., Gnd. P. Nielsen, Lemming.
2. Pr., 5 Kr., Ungkarl P. Niemannsen, Kolbt.
2. Pr., 5 Kr., Smeder Nielsen, Næsdrup Station, for Mød.

Der var ikke mange Udstillere, men ad Aare vil der forhaabentlig slutte sig flere til Biavlsagen, og da vil Udstillingen jo ogsaa blive mere fylbig repræsenteret.

C.

Biavlsudstillingen i Nykøbing F. Fra d. 27. Juni til 3. Juli afholdtes en overordentlig vellykket Udstilling i Nykøbing paa Falkster. Den omfattede Industri, Husflid, Havedrug, Landbrug, Stovbrug, Fiskeri og Biavl. Til dette Formaal var der bleven opført en hel Mængde storartede Bygninger med en Udgift, der anslaaes til et Beløb af 40,000 Kr. For at trække Folk til var der desuden lagt 4 store Dansegulve, opført et Cirkus, engageret Karusfel, arrangeret en Kaproning i Guldborgfund m. m. Da Udstillingen hele Tiden var begunstiget af det prægtigste Vejr, var det ikke saa svært, at Besøget gif langt over Forventning, saa at der en enkelt Dag endogsaa var mødt over 15,000 Menneker, hvoraf mindst 1000 Dystere. Støndt Udstillingen var lokal og kun omfattede Falkster og Østlolland, var den saa righoldig, at Enhver maatte forbauses derover. Man saa her ret bekræftet det gamle Ord, at „en god Billie drager et stort Læs“. Nærmere at gaa ind paa en detailleret Beskrivelse af

denne Udstilling er ikke min Hensigt, fordi det næppe kan have nogen Interesse for dette Blads Læsere; men jeg vil omtale i al Korthed den Del af samme, som omfattede Biavl. Først skal jeg da bemærke, at Lærer P. Peteresen, der selv er en dygtig Biavler og bor umiddelbart op til Udstillingspladsen, havde arrangeret Biavlsudstillingen paa en smagfuld og hensigtsmæssig Maade, saa at denne Afdeling tiltrak sig en ganske overordentlig Opmærksomhed. Jeg hørte selv mange beundrende Udbrud af Folk, for hvem Biavl staar som lutter „bøhmische Dørfor“. Aldrig havde man set Mage til Honning, Mød og Voks. Og saa de yndige Kunsttavler, som af samme antoges for at være Bagværk og tilsidst saa sa afgangne ud, at man skulde tro, at de havde været udsatte for et Angreb af Rotter og Mus. En i en Kamme udbygget Tavle fyldt med Honning forsvandt tilsidst ganske, og Honningkagerne og andet Bagværk forsvandt lidt efter lidt, saa at der i de sidste Dage ikke var Spor af dem. Tilsidst var der endog Fare for, at al den nydelige Honning og den gyldne Mød skulde have gaaet samme Vej; men saa blev der sat Bagt ved Afdelingen, og disse Objekter bleve staaende.

Alf Honning fandtes der ikke nogen stor Masse paa Udstillingen, hvad der jo er en ganske ligefrem Sag; thi der er jo Faa eller Ingen, der tænker paa at gemme den fjorgamle Honning til en eventuel Udstilling, og der var kun ganske Faa, som havde set sig i Stand til at fremskaffe Honning fra indeværende Aar, da Trækket jo hidtil kun har afgivet til det daglige Behov. Der forefandt sig dog saa mange Smaapartier, at denne Afdeling kunde tiltrække sig for- tjent Opmærksomhed.

Alf Voksprøver var der forholdsvis udstillet flere, og saa at sige alle af udmærket Kvalitet og Renhed. Kun enkelte Stykker havde en mindre heldig Farve. Der fandtes 2 Udstillere af Kunsttavler.

Ligeledes fandtes der udstillet en Del Mød, Honningvin og Honningøl. Af disse var det især H. T. Wittelsens Mød og Honningvin, der tiltrak sig Opmærksomheden, ikke alene fordi de i og for sig vare fortrinlige, men ogsaa fordi det hele Parti dannede en smuk, lille Pyramide.

Alf de udstillede Biavlsredskaber vil jeg her kun nævne Viboligerne og Centrifugerne. Angaaende de første skal kun bemærkes det Faktum, at der kun forefandt sig Trugstader. Vi ere altsaa her paa Falster snart komne saa vidt, at „Højstabet er en Saga blott“. Endvidere maa det fremhæves, at de fleste, ja næsten alle de udstillede Stader havde Lavnormalmaalet, idet der kun var een

Bolig med Andersens Maal og een Bolig med „Reformrammen“. Jeg tør derfor nok spaa, at Lavnormal inden ret mange Aar vil blive eneraadende her paa Egnen. Flere af de udstillede Stader vare indrettede til Wellsmetoden. Det er derfor klart, at Interessen for denne er i stadig Fremgang. Forøvrigt maa jeg sige, at alle de fremstillede Stader vare meget hensigtsmæssige og solide. At et Erstlevstade, udstillet af Andersen i Kraghave, kun var udstyret med Halvmagasin, betragter jeg dog som en Fejl. Det burde i det mindste have haft et Helmagasin, da man saa at sige aldrig kommer i den Situation, at man har Grund til at bruge Halvmagasinet. Jeg har faaledes for Tiden 10 Folk, som har Masser af Bier i Honningrummene; men kun et eneste af dem, en Sværm fra 5. Juni, staar med Halvmagasin, medens alle de øvrige staar med hver 7 a 17 Normal-Tabler i Honningrummene. Ingen vil dog kunne nægte, at man ligesaa hurtigt kan udflynge Honningen af en Helramme som af en Halvramme, og at hin i Reglen vil indeholde mere Honning end denne. Hvorfor saa bruge Halvrammer? Ved denne Lejlighed tillader jeg mig at fremhæve en anden Mangel ved Karethmager Andersens Stade: Jeg saa ingen Gitre i det. Gitrene ere efter min Mening et nødvendigt Tilbehør til en god Vibolig og høre til den Slags Ting, som man ikke senere skal købe; i ethvert nyt Stade bør de fornyede Gitterstrimler derfor straks være indlagte og følge med Stadet ligesom Kammerne m. m. (Senere lidt mere om Gitre).

Naar jeg nu i det foregaaende har paa- peget en Fejl og en Mangel ved det af Karethmager Andersen udstillede Stade, saa har jeg gjort det baade for at gavne Hr. Andersen og vor Egns Biavlere. Vi har hidtil her savnet en Stadesfabrikant, til hvem man kunde henvise Folk, som ville anskaffe sig et i enhver Henseende tids- svarende Stade, og det af Hr. A. udstillede Stade viser, at han kan levere et saadant. Jeg tillader mig derfor at henvise Biavlere Opmærksomhed paa ham, idet jeg holder mig forvisset om, at han vil gøre Sit til at tilfredsstille enhver billig Fordring.

Alf Honningcentrifuger var der udstillet 3, som alle kunne betegnes som hensigts- mæssige. Hvilken der bør foretrækkes, vil jeg ikke udtale nogen Mening om. Kun skal jeg bemærke, at de alle havde en lige fortrinlig, næsten lydløs, Gang, stødt den ene var forsynet med Drev i Form af 2 Færnsfiver, den anden 2 Femfiver og den tredje 2 Tandhjul.

Hermed skal jeg slutte uden at fordybe mig mere i Enkeltheder og kun bemærke, at Diablen i et og alt var repræsenteret paa en for Lolland-Falsters Stift værdig Maade. Og jeg har det sikre Haab, at den har gjort Sit til at bevare og oplive Interessen for Diablen her i Landet. Som Præmier tilkendtes kun Sølvmedaljer, Bronze-medaljer og Hædersdiplom. De faldt saaledes:

Sølvmedalje:

B. Bojesen, Systofte, for Honning; N. Hansen, Naarup, for Honning; H. Madsen, Kalso, for Honning og Voks; B. Bojesen, Systofte, for Voks; H. P. Mikkelsen, Hasjels, for Mød; Aug. Petersen, Bregninge, for Bistader, Honning m. m.

Bronzemedalje:

N. P. Andersen, Farno, for Honning; D. P. Andersen, Kraghave, for Bistader; Frøken Blücher, Kettinge, for Honning; P. Hansen, Naarup, for Voks; Haslings Enke, Kettinge, for Voks; E. Jakobsen, Højbygaard, for en Centrifuge; Marg. Knudsen, S. Ørslev, for Honning; N. Kruse, Målev, for Honning og Mød; J. Larsen, Østofte, for Honning; H. P. Mikkelsen, Hasjels, for Honning; N. Nielsen, Rødbjerg, for Honning; Fru Rasmussen, Koldsfov, for Mød; N. D. Skytte, Målev, for Honning og Voks.

Hæderlig Omtale:

B. Bojesen, Systofte, for Kunsttavler; N. P. Hansen, Ørslev, for en Bibolig; Marg. Knudsen, Ørslev, for Voks; N. Nielsen, Rødbjerg, for Voks; J. Nielsen, Brusserup, for en Centrifuge; D. Nielsens Hustru, Gunnemagle, for Voks; J. C. Olsen, Svitested, for Kunsttavler; N. Petersen, Væggerløse, for Voks.

Som Donnere vare Føste, Berritzgaard, og Hoffmann, Højsmart, tilkaldte.

B. Bojesen.

Simmelfær B.F., Kreds 6 s. D. 27. Juni 1895 afholdtes Diablmøde hos Kristen Kristensen, Næder Simmelfær, hvor en Biforening blev oprettet under Navn af „Simmelfær og Omegns Biforening“ med et Holderantal af DBF.'s Tidsskrift for Diabl af 17 Eksemplarer og en Del halve Holdere samt en Del hidragede Medlemmer som ogsaa læser Madene.

Nævnte Forening har i sit Møde valgt til Bestyrelse Gaardejer Anders Kr. Andersen, Vejrmøllegaard Ørre; Gaardejer Lars Jøppesen, Store Bredvig Ørre; Husejer Kristen Kristensen, Simmelfær, Husejer Kristen Jakobsen, Hallundbæk Hadsogn, og Husejer Lars Pedersens Hustru, Næder Simmelfær; til Formand valgtes Lars Jøppesen, Store Bredvig Ørre.

Foreningen takker DBF. fordi den har været saa imødekommende overfor os og sendt os Hr. Diablkæser Grønning, som har holdt et meget opløsende Foredrag samt givet os praktisk Vejledning.

Ekko fra Staderne.

Lved, Svendborg, d. 3. Juli.

Hvis man skal regne Honningaarets Godhed efter Galget af Stader, da maa det være udmærket godt; thi i de sidste 2 Maaneder har jeg ugentlig udsendt 40—50 Stader.
Kr. Pedersen.

Vit-Sydhyen, d. 5. Juli 1895.

Allerede 1. Juli havde mine Bier (8 Stader) begyndt Dronneslaget paa Grund af Tørken. Nu har vi faaet tilstrækkelig Væde og vil mild Temperatur atter indtræde kan vi maaste endnu saa lidt i de slunkne Honningsbeholdere!
R. J. H.

Tranebjerg, Samsø, d. 6. Juli 1895.

Det tegnede en Tid til at blive et godt Honningaar, men Varmen fik en brat Afslutning og bliver den kolde Luft ved ret længe, faar vi ikke stort mere end det vi har faaet. Jeg har høftet c. 500 R til Dato, men vort Hovedtræk ophører snart, hvis Varmen ikke snart indfinder sig, da kunde der maaste endnu faas lidt.

N. E. Haagen sen.

Uggerstev, Nyborg, d. 12. Juli.

Forrige Aar modtog jeg en italiensk Bidronning fra Dem, men jeg tror Stadet var for lille, thi de gav kun 26 R Honning og en Sværm i August, som døde af Bugløb, men Moderstادت overflyttede vi i et andet større Stade. Det havde ogsaa Bugløb, men lebede dog Vinteren over, endstøndt det kom stærkt svækket frem i Foraaret, men Dronningen er udmærket; det er nu mit bedste Stade. Jeg har et Drugstade, som overvintrede godt, frit for Bugløb. Det har ikke samlet mere Honning end Italienerne. Nu ere Italienerne kraftigere; bliver Trækket godt en Tid endnu, saa vil Italienerne samle bedst. De ere især med at fylde Magasinerne paa 4de Omgang. Her paa Egnen bruges Andersens Stader. Mine andre Stader, som led af Bugløb, samle ikke ret meget ulydover, hvad de bruge til Vinterforraad. Havde Italienerne ikke haft Bugløb, tror jeg Udbyttet var blevet langt over 100 R.
H. Pedersen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 73. I hvilke B. holdere forsender man bedst Honning i Mængder paa 10—20 R, hvor faas Beholderne og hvad er Prisen paa dem? (C. H. N.) — S.: Blikbeholdere. Saadanne kunde for et Par

Har siden faaet hos Joh. Wigler i Roskilde. Nylig have vi brevbetstet med Fabrikant W. Baasch i Horsens, der formentlig enten i dette eller i næste Nummer vil fremkomme her i Bladet med en Kundgørelse derom.

Nr. 74. Har man Skruerglas paa 5—6 R, hvor kjøber man dem, og hvad koster de? (C. H. A.) — S.: Saadanne Glas kunne faaet hos Chr. Kiegels i Viborg til Priser 22 eller 29 Kr. pr. 100; men vi kende ikke Størrelsen (formodentlig 1 R og 2 R.

Nr. 75. Her omkring i min Egn i Vestjylland er vi flere, som beholde Vinterpakningen hele Sommeren igennem, saavidt der er Plads til den i Stedet, idet vi gaa ud fra, at den er god, naar Nætterne ere kolde, og ligesaa naar det er brændende varmt om Dagen. Som slet Varmeleder maa Pakningen jo holde en ensartet Temperatur i Stedet, beskytter baade mod Varme og Kulde. Mon Bierne skulde være mere tilbøjelige til at sværme, end hvis de kun har Voksbugen og det tynde Lag over sig? (S.) — S.: I en saadan Sommer som den nærværende med rigelig Blæst og Kulde kan det ofte være godt nok, især hos svage Bifamilier, at beholde Vinterpakningen. I en varm Sommer gaar det derimod ikke an at beholde denne Pakning hos stærke Stader, hvis man vil undgaa Sværmning, da det meget varme Ingelleje i høj Grad bidrager til Opførelse af Dronningceller (Sværmecceller) endogsaa hos Bifamilier, der have rigelig Plads.

Gavnlig Vink.

Vejret (16. Juli) har i de sidst forløbne 2 Uger været temmelig uroligt og kolbt efter Vars-tiden. I den første Uge havde vi dog adskillige varme Dage (16—18° R.) med godt Træk, Linde-trækket var derfor godt i et Par Dage; men des-værrer blev Vejret i den følgende Uge kolbt (8° om Natten), regnsfuldt og blæsende. Det er muligt, at vi endnu i et Par Uger kunne faa jævnt godt Træk paa Hvidløver og Lind, da Kulden har for-siøket Blomstringen; men i mange Egne maa man dog allerede nu opgive Haabet om et godt Udbytte. I nogle Egne, der sif Regn itide, har Udbyttet allerede været godt. Boghveden, der nu har begyndt at blomstre, har lidt meget af Regn og Storm; men jaavel denne Plante som Lyngen kan endnu give et betydeligt Udbytte i de Egne, hvor de forejndes.

Sværmenes Antal har været temmelig stort, men i denne Henseende viser der sig dog stor Forskel i Landets Egne.

Ingelredens Udvikling har naturligvis under de forskellige Trækforhold ogsaa været forskellig. Fra flere af de Egne, der have haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er af-taget altfor stærkt, saa at man frygter for at faa et altfor ringe Antal Bier til Dverviringen. Denne Fejl hidrører fra altfor imaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at faa saa-

danne Familier stærkere udviklede inden Indviringen, men dertil ndkræves enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa, at Biavleren er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der haves dog endnu mange flere Eksempler paa Klager over en altfor stærk Udvikling af Ingelreden, saa at denne har brødt sig langt ind i Honningrummet. I Egne, der endnu kunne vente godt Træk paa Lind, Boghvede eller Lyng, tillægge vi ikke denne Omstændighed nogen uheldig Virkning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der faave saadant sjældigt Træk, have undgaaet denne Fejl ved itide at anbringe Dronninggitter foroven eller bagved Ingelreden eller begge Steder for at begrænse denne. Det vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Nedbygning af Ruber i Trugstader er iaar forøget i stor Udstrækning. I de Egne, der have haft godt Træk, er Nedbygningen i Almindelighed lykkes, idet hele Ingelreden efterhaanden har faaet Plads nebe i Trugstadet. I de mange Egne, der have haft ringe Træk, er dette derimod sjældent opnaaet. Hvis nu Stadets Overrum er stort nok til at rumme Ruben, tilraade vi i dette Tilfælde at lade Ruben blive staaende hele Vinteren igennem i Stedet. I modsat Fald maa man enten "overføre" Bierne eller flytte Ruben fra Stedet. Overføring af Bier kan jærlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Ruben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget besværligt at fiske Dronningen i Ruben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunstsværme. Vi antage, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilsebevarelse, i det Mindste hele denne Maaned ud, og Kunstsværme ville derfor fremdeles kunne dannes endnu i et Par Uger med et heldigt Udsald.

Høveri. I de Egne, der endnu tilbyde godt Træk, vil man fremdeles kunne behandle Bierne uden at angstes for at fremkalde Høveri ved langvarig Behandling af flere Stader. I de Egne, i hvilket Trækket er sluttet, bør man derimod nu være meget varsom i denne Henseende, thi i den varme Vars-tid er Høveri langt jærligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Røgapparat, der kan udsende hele Styer af Røg (i. Eks. en god Røgblæser), naar det anvendes i Tide mod Høverne, der nærne sig det aabne Stade. er i Stand til at hindre Høveriet i høj Grad, Mærker man imidlertid, at Høverne ogsaa begynde at angribe Stadets Jundag, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag og ikke fortsætte den for sent om Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udslungede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paa ny for ved Solnedgang.

Fodring kan paa denne Tid navnlig være nødvendig hos Sværme. Man maa jo erindre, at disse baade skulle bygge meget og yngle stærkt. Derfor er det slet ikke sjældent, at Sværme, der have været indfangede i nogle Uger og have arbejdet stærkt, ved nogle saa Dages slet Træk kunne komme i Nød og begynde at udafste "hvvide Bier" (Vi-Popper). Sigt bør naturligvis hindres ved itide at fodre dem.

Honningssalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Honning, da tilraade vi det ubetinget; thi Priserne ere altid lavest i Juli—Septemper, og man bidrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Honning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted uden at tage Stade i aarevis. Dog bør den selvfølgerlig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Vars-tid, i den kolde Vars-tid tillige mod fugtig Luft, i. Eks. ved Propper.

Vinterforraad. I de Egne, der faave Efter-

træk, bør man allerede ved Høninghøsten paa denne Tid tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forjæglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{2}$ af hver Families Vinterforraad (Hyderst og øverst) bør bestaa af Høning. Resten kan gives som Kandsirup paa et senere Tidspunkt.

Brevkasse.

Udstillingen i Vejle. Dypgørelse med Hensyn til de stedbundne Salg ved Biavls-Udstillingen vil blive fremsendt fra DBF.'s Sekretær i August. Beretning i næste Nummer.

Italienske Dronninger indforfrives atter d. 6. August. Pris 4,50. Ersted.

Ordensdekoration.

Under 5. Juli er Kunstgartner F. Wendt af St. Jørgensbjerg Sogn under Københavns Amt allerede adigst udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Kundgørelser.

Jeg bringer herved min hjerteligste Tak til Alle, der viste mig Sympathi og Bøvlidie i Anledning af min 80-aarige Fødselsdag, særlig gælder denne Biavlere og Biveier.

Den 5. Juli 1895.

Frank Wendt.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1894 tilsendt 7 Premier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Mærets billigste Pris. Prover sendes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Køstilde.

Vejledning til Biavl

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. S. Vorbeck's

Vejledning i den moderne Biavlsdrist.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensen's Boghandel, Høstebro.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Bähringer's Haandroger

med alt Tilbehør faas for 3,25 D. hos Ersted i Kalundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos N. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

En fortrinlig Røgtobak

ndmærket anbefalet af gamle Røgere:
Maryland Melange Nr. 1 pr. R 1 Kr. 00 Ør.
do do Nr. 2 pr. R 0 — 85 —
do do Nr. 3 pr. R 0 — 65 —
De volle Kanafter pr. R 50 —
Schag, jin, let pr. R 15 —

Forjendes mod Ekstrav. Ved Køb af mindst 9 R leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 R gives desuden 10 pCt. Rabat.

Forer M. Jensen,

Vejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

" — — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —"

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos Linas Sogns Biavlsforening. Foreninger, der sende 100 R Boks, erholde disse fabrikerede a 25 D. pr. R . Ordre indgives til Hnd.

Jens Raasmussen, Linas pr. Laven St.

D. Raasmussen, Hnd.

Garanteret ægte Bivokstavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikereer Nuges-, Drone-, Delings- og ensidede Tavler samt Dronninggittere.

Godt rent Bivoksforarbejdes for 25 a 30 Øre pr. R . og ønskes sendt snarest. Udskær ved Odder, Februar 1895.

N. Jakobsen.

H. A. Madsen,

Brønger.

Kunsttavlefabrik og Lager af Biavlsredskaber.

Prislifte gratis og franto.

Hvid og lyseglut prima

Høning,

ndsthyget kun af forjæglede Tavler, saavel flydende som fast, søges i større som mindre Partier, og for virkelig prima Høning betales her højeste Pris. Prover med Bægtopgave af Partiet, der tilbydes, tilfælles Københavns Høninghus. Delinger købes i 1 R 's Nummer.

H. A. C. Müller.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislifte paa Forlangende.

Fra

„Skærn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af ndmærkede Bivokstiger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Talrige Anbefalinger haves fra dygtige Biavlere. Prislifte tilsendes gerne.

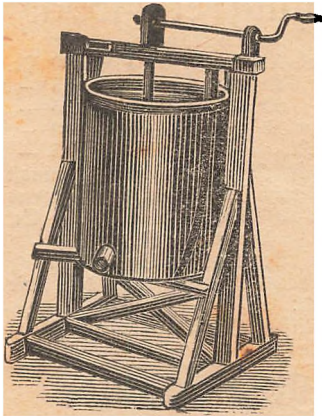
Erbødigt

Jesfen & Skjergaard,

Skærn, Thyland.

NB. Staderne sendes franto til enhver Jernbanestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

150 udmærkede

Bihuse,

50 Slynge-Maskiner,

som passe til alle

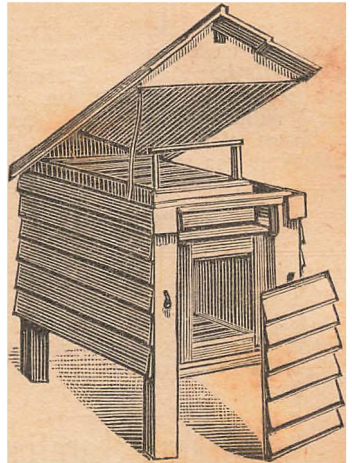
Rammemaal,

er billig til Salg

hos

J. V. Boesen,

Veile.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
Viborg.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspeidition. Voks bittes.

R. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer
prisbelønnede **Viavlsartikler, Stader, Ma-
stiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilfendt
19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier
samt en rosende Dntale. Illustreteret Prislifte
fulgte med Nr. 3.

Gl. Sole, i Februar 1895. J. Andersen.

Forenings-Meddelelser.

Viavludstilling afholdes i Nykøbing
paa Mors d. 3. August d. A. Udstillingsgen-
stande, Produkter og Redskaber, maa anmeldes til
Foreningens Formand otte Dage iforvejen og være
i Nykøbing senest d. 2. August. Udstillere udenfor
Foreningen erholde blot Diplom og hæderlig Dntale.
Nørremølle, Nykøbing p. M., d. 1. Juli 1895.
P. Thorsen, Fmd.

Ringø og Omegns BF. Geitelev-
Kredsen afholder Møde Søndagen d. 21. Juli
kl. 2 hos Gmd. Jens Andersen, Nørregaard,
Sallinge. N. Jensen.

Ulføv-Kredsen holder Møde Søndagen d.
21. Juli kl. 3 Eftermiddag hos Andreas Bertelsen
i Maltbævt, hvortil alle de, der interessere sig
for Biavl, venligt indbydes. S. J. Bøch.

Samø BF. afholder Møder med Foredrag
og praktisk Undervisning af Viavlskærer C. J.
Grønning Torsdag. d. 18. Juli, Efterm. kl. 6,
hos Fabrikant Friberg i Tranebjerg og Fredag
d. 19. Juli, Efterm. kl. 4, hos Skolelærer Lang-
fjær i Haarmark. Foreningens Medlemmer
bedes give talrigt Møde, og Alle, som interessere
sig for Biavl, indbydes. A. E. Haagenjen.

Brørup BF. afholder Møde Søndag d. 28.
Juli, Efterm. kl. 3, hos Kristen Thygejen i Sur-
havc. P. Schmidt.

Bornholms BF. Viavlskærer N. S. Kri-
stenjen, Himmelsø, holder Viavlsmøde med
Foredrag og jaavidt muligt praktisk Behandling
Torsdag d. 18. Juli, Em. kl. 3, i Rønne hos
Sr. Gæstgiver Jensen, „Lundens Vinde“. Fredag
d. 19. Juli, Em. kl. 10, i Nakirkeby hos Sr.
Gæstgiver N. Hansen. Samme Dags Em. kl. 4
i Povlsker hos Sr. M. Pedersen, Korrejløt.
Lørdag d. 20. Juli, Em. kl. 3, i Fbjser hos Sr.
Stomager N. O. Pedersen. Søndag d. 21. Juli,
Em. kl. 4, i Sandvig hos Sr. Formand J.
Andersen. Mandag d. 22. Juli, Em. kl. 10, i
Kutsker hos Sr. Hans Grønberg, 2 Sg. Bc.
Samme Dag, Em. kl. 4, i Klemusker hos
Sr. Smeder Lars Thorsen, 54 Sg. Bc. Tirsdag
d. 23. Juli, Em. kl. 10, i Haste hos Sr. L. P.
Pedersen. Samme Dags Em. kl. 3 i Nyker
hos Sr. Borild Dam, Lillegd.

Georg Josefsen.
Nalborg Amts BF. afholder Møder med
Foredrag paa Dyrlægepladsen og giver praktisk
Vejeledning i Bisfolen kl. 2 af Viavlskærer C. J.
Grønning d. 27. Juli. Talrigt Møde forventes.
Nalborg, d. 10. Juli 1895.

J. C. C. Bøch.
Standerborg Amts BF. afholder Bestyrelses-
møde Torsdagen d. 25. Juli kl. 12 hos Vinhandler
Kristensen, Smedegade Nr. 8, i Horsens. Der for-
handles om Udstillingen m. m. Talrigt Møde
ventes.

For Standerborg Amts Viavlsforening:
Nads Hansen, J. L. Dinesen,
Fmd. Kasserer.

Indhold af dette Nummer.

Narhø BF., af C.	214
Viracer, udenlandske	209
Dronningbur, Brice's	212
Ekko, af Mr. Pedersen, R. J. H., M. E. Ha- genjen og H. Pedersen	221
Gavnlige Bint	222
Haandværgeren, af J. Gravenhorst	213
Honningbeholdere	221
Honningvalg, af H. Gühler	221
Oliebillerne	214
Ordensdekoration	223
Strueglas	222
Udstillingen i Nykøbing F., af B. Vojesen	219
Udstillingen i Vejle	223
Vinterpalming om Sommeren	222

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

STIFTET 1866

Udgivet af
Danmarks
Biavler-Forening¹⁾

Redigeret af
Lans Erslev
i Kalundborg.

PAUL. K. A.

Malet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementspriser optages for 20 Dage pr. Heft-Linje 1ste Gang, 10 Dage 2den og 3die Gang og 8 Dage fremdeles. De man indlæses mindst 7 Dage før de presses indrykkes.

Biavlens Fremtid.

Man hører meget ofte den Anstuelse udtale, at Biavlen aldrig vil kunne naa den Udbredelse her i Europa, som den havde for 100—200 Aar siden, fordi en Mængde af de Planter, saavel Urter som Træer, der den Gang afgav rigelig Næring for Bierne, nu have maattet vige Pladsen for Nytteplanter, af hvilke de allerfleste ikke afgive Næring for Bierne. Desuden anføres som Grund til Tilbagegangen Sukkerets billige Pris og Tilberedningen af en Mængde gærede Drikke, til hvilke Honning slet ikke anvendes.

At der i en lang Mærætte har været en stærk Tilbagegang i Biavlen i de fleste europæiske Lande, lader sig ikke benægte, og de ovenansførte Grunde have uden Tvivl været medvirkende dertil; men dermed er det ingenlunde bevist, at denne Tilbagegang fremdeles maa fortsættes. Opfindelsen af Stader med bevægelige Tabler omtrent midt i vort Aarhundrede, bevirkede vel ikke straks en Fremgang i Biavlens Udbredelse. Den ny Metode maatte først støttes af en Mængde Erfaringer og ny Opfindelser, bedre Stader, Honningudslugere, Kunsttabler m. m. At Biavlen i de sidste Aar er tiltaget stærkt, er udenfor al Tvivl, og dette gælder sikkert ikke mindst om vort eget Land. Vi skulle i denne Forbindelse anføre en interessant Artikel, som nylig

fandtes i et amerikansk Tidsskrift, Canadian Bee Journal, om dette Emne:

„Ved den nylig afholdte Biavler-Kongres i Ontario udtalte den ansete Biavler W. J. Hutchinson, at efter Haanden som et Land bliver bedre befolket og oplyst, er det sandsynligt, at Biavlen der vil give et ringere Udbytte. Hvis dette var Tilfældet, vilde man være herrettiget til at vente, at Antallet af Bistader i de fra gammel Tid kultiverede og godt befolkede Lande maatte være meget ringe. Dette er dog slet ikke Tilfældet. Tyskland har 1,900,000 Stader; Spanien 1,690,000; Østrig 1,550,000; Frankrig 950,000; Holland 240,000; Rusland 110,000; Danmark 90,000; Grækenland 30,000; Værdien af den aarlige Produktion af Honning og Voks anslaaes til c. 56 Millioner Kr. Der er uden Tvivl gyldige Grunde til at tro, at enkelte Distrikter egne sig bedre for Biavl, efter at Nybyggerne ere trængte frem deri; men i Reglen blive de naturlige Blomster derved erstattede af andre dyrkede eller vilde Planter. Biavlernes voksende Dygtighed raader for en Del Bod paa disse Ulemper. I Schweiz findes 2367 Biavlere, der eje 10,509 Stader, dette bliver altsaa i Gennemsnit ikke en Gang 5 Bifamilier til hver. Meget faa have 30, og i en lang Liste fandt vi kun een, der havde 80. Bierne ere derfor temmelig godt spredte. Vi skulle i det følgende anføre, hvor stort Bifamiliernes Antal er

i en Del Lande i Forhold til disse Landes
Fladeindhold:

	Engelske	□ Mile.	Bifamilier p.	□ M.
Tydsffland	208,027		9,00	
Spanien	200,000		8,45	
Østtrig	115,903		13,37	
Franckrig	304,000		4,65	
Holland	12,648		18,09	
Rusland	2,950,000		1,00	
Danmark	14,124		6,37	
Belgien	11,373		17,49	
Grækenland	25,000		1,20	
Ontario	219,640		0,74	
Canada			0,06	

Disse Landes Beboere fortære i Virkelig-
heden den Honning, de frembringe. Paa
Grund af deres Alder ere de mere videnstabelig
dannede Folk, og paa Grund af den ringe
Fortjeneste ere de økonomiske Folk. Viden-
skab og Sparommelighed lære Folk at
bruge Honning. Kun meget faa Personer
af det canadiske Folk kende Honningens
Værdi som Fødemiddel. Biablerne maa
auftrænge sig for at udbrede denne Rundstab,
indtil denne Brugartikel bliver almindelig
udbredt, og de, der først have begyndt at
bruge Honning, skulle nok vedblive dermed.
Se vi hen til Værdien af Biavl i et Land,
da er den uberegnelig stor. Europa frem-
bringer derved næsten 60 Millioners Værdi
af det, som uden Biavl vilde gaa tilspilde;
men ikke alene dette, thi ved Befrugtning
af Blomster tilføjes efter al Sandsynlighed
en lignende Sum til Landets værdifrem-
bringende Magt. Biablerne have fuld-
stændig Ret i at betragte deres Erhverv
som meget betydningsfuldt, og det vil ind-
tage en ligesaa høj Plads, som de selv stille
det paa. Hvis Biablerne selv kalde deres
Syssel ubetydelig, ringe, en Biting og lig-
nende, da maa de ikke undre sig over, at
andre Folk heller ikke vurdere den høje.

Hvis ovenstaaende Tabel er rigtig (for
Danmarks Vedkommende passer den meget
godt, naar man ved Stader forstaaer Stam-
stader), kan man af den uddrage flere inter-
essante Sætninger: De Lande i Europa,
der ere bedst befolkede med Bier, ere ogsaa
bedst befolkede med Mennesker, nemlig Hol-
land og Belgien, der efter Fladeindhold
have c. 3 Gange saa mange Stader som
Danmark. Hvorfor findes England ikke i
denne Liste? Rimeligvis fordi dette Land
endnu mangler næsten al Biavlstatistik
(det har f. Eks. ingen Bistadetællinger);
men der arbejdes i de senere Aar stærkt
paa at faa en saadan opprettet. Vort Land
staaer som det 6te i Rækken efter Stadernes
Antal. Desværre findes i denne Tabel
ingen Angivelse af Forholdet mellem Kunst-

stader og Ruber; men vi have Grund til
at antage, at Danmark i den Henseende
staaer øverst eller næsten øverst mellem de
her nævnte Lande, da de allerfleste af disse
have flere Ruber end Kunststader, medens
vi nu sandsynligvis have c. 52 % Kunst-
stader. At der endnu hos os slet ikke kan
være Tale om Overbefolkning med Bier,
ses jo tydelig deraf, at andre Lande med 3
Gange saa mange Stader efter Fladeindhold
og lignende Træfforhold som vore ikke i
nogen væsentlig Grad staa tilbage for vort
Land med Hensyn til Udbytte.

Udstillingen i Vejle.

Denne afholdtes paa en meget smukt
beliggende Plads ved Vejle Havn. Under
nogenlunde heldige Vejrforhold maatte denne
Plads anses for meget velvalgt, da den
var meget bekvemt beliggende for de Be-
søgende. Da Vejret imidlertid blev højt
uheldigt med den ene stærke Regnbyge efter
den anden, paa 2 af de 3 Dyrkedage
endogsaa vedholdende Regn i flere Timer,
viste det sig, at Pladsen havde en altfor
løs Bestaffenhed, saa at der danne-
des et næsten ufremkommeligt Uste paa flere
Steder. Trods disse uheldige Forhold blev
Stuet dog besøgt af mere end 16,000
Mennesker.

Biavlsubstillingen havde sin Plads
i et Døkers-Telt, der var oprejst øverst ude
ved Fjorden. Dette Lokale var baade lyst
og vandtæt. Det afgav ogsaa tilstrækkelig
Plads til de fleste Udstillingsgenstande,
naar der kun var saa Besøgende i Lokalet;
men med et saa overvældende Besøg som
her, navnlig i de 2 sidste Dage, var Plads-
en aldeles utilstrækkelig. Mange maatte
opgive deres Hensigt at besøge Biavlsubstil-
lingen eller at gøre Indkøb der, fordi de
ikke kunde trænge sig ind i den tætpakkede
Skare af Tilskuere. Det har her ligesom
i Randers forrige Aar klart vist sig, at
Hensigten med saadanne Udstillinger, Hen-
ledelse af Befolkningens Opmærksomhed paa
Biavl og dens Produkter, langt bedre
opnaas, naar Udstillingerne afholdes i For-
bindelse med et Stævne, der kalder mange
Folk sammen, end naar de afholdes ude-
lukkende for Biavl. Dertil kommer, at
Udstillinger, der afholdes saaledes i Forbindelse
med Dyrskuer eller lignende Folkefamlinger,
blive mindre kostbare end de selvstændige Bi-
avlsubstillinger. Vi antage derfor, at DBF.
for Fremtiden som oftest vil holde sine
Udstillinger paa den førstnævnte Maade. —

En Særegenhed ved Biabls-Udstillingen i Vejle var denne, at Anmeldelserne baade udsendtes fra og indsendtes til Landbosfor- eningernes Sekretær, altsaa ikke som hidtil til DBF.'s Sekretær, som derfor heller ikke forfattede Kataloget over Biabls-Udstillingen. Denne ny Metode viste sig imidlertid at være mindre heldig. Ved en Trykfejl i Februar-Nummeret af nærværende Blad blev nemlig Anmeldelsesfristen angivet til 1. Juli i Stedet for 1. Juni, og denne Fejl, der senere voldte en hel Del Ulemper, blev ikke opdaget før nogle Dage ind i Juni Maaaned. Noget saadant kunde næppe være hændt, hvis DBF.'s Sekretær som sædvan- ligt havde modtaget Anmeldelser, da Fejlen i det Tilfælde var blevet opdaget og rettet langt tidligere. Søvrigt kan DBF. ingen- lunde klage over Mangel paa Færdkommen- hed hos Dyrstue-Udvalget, der tværtimod stillede sig særdeles velvillig overfor For- eningen og dens Udstilling.

Biablsudstillingen var langt mindre end de Udstillinger, DBF. har afholdt i de senere Aar, idet den kun omfattede c. 60 Numre. Aarsagen hertil var vel dels de mindre Præmier, dels den tidlige Aarstid. Alle Grupper vare dog tydelig repræsenterede, saa at Udstillingen fuldt ud svarede til sin Hensigt.

For Honningens Bedkommende er den tidlige Aarstid naturligvis forsaavidt en Ulempe, som det kan være vanskeligt nok saa tidligt at fremstille krystalliseret Honning. Der fandtes dog 2 rigtig gode krystalliserede Numre af dette Aars Høst, den ene fra Træhandler S. Antonzen, Kællerup, den anden fra en af vore dygtigste Biavlere, der jævnlig plejer at tage første Præmie ved vore Udstillinger for sin Hon- ning. Denne Gang maatte han imidlertid nøjes med 2den Præmie, fordi han havde glemt at afftræbe nogle Blærer og Pletter af Honningen, inden han sendte den til Udstilling. Samme Udstillers fremstillede ogjaa en meget velsmagende Prøve af hvid Honning fra 1894, men den havde et gæret Overtræk. Af de flydende Honninger skulle vi nævne 3 fortrinlige Prøver, den ene fra Hospitalsforstander Tyhshen, den anden fra Sergent Bjerregaard, begge af Fredericia, den tredje fra S. Jensen, Lang- skov. Begge de førstnævnte Prøver bestode vistnok næsten udelukkende af Alfikelløve- Honning, der har en ganske fortræffelig Smag og en smuk Farve. Den første Gang, vi saa denne Slags Honning ublandet, var ved Udstillingen i Søteborg 1891, hvor denne Honning tog alle første Præmier. Vi have rigtignok flere Gange hørt den Anskuelse udtale, at flydende Honning slet ikke burde bedømmes, fordi „der ikke kan

smages Forskel paa den“. Denne Anskuelse anse vi for aldeles urigtig; der var fandelig Forskel nok paa Smagen af de flydende Honninger i Vejle, og der var heller ikke Vanskelighed ved at afgøre, om disse vare modne eller umodne. Derimod kan man naturligvis ikke forudsige, hvorledes de flydende Honninger ville krystallisere. Da DBF. sandsynligvis for Fremtiden mere og mere vil komme ind paa at holde sine Udstillinger tidligt for at saa dem for- bundne med Dyrstuer, kunde der maaste være Anledning til at bedømme Honningen i 2 Afdelinger, nemlig flydende og fast Honning. — Den udstillede Boghvedehon- ning, af hvilken der kun fandtes saa Prøver, fik ingen Præmie, fordi den bedste Prøve, som ikke var helt krystalliseret, havde et gæret stumagtigt Overtræk.

Af Tavlehonning fandtes kun 2 meget smukke Prøver, den ene fra For- stander Tyhshen i Fredericia med c. 3" tykke Tavler i almindelige Halvrammer fik 1ste Præmie, hvorimod den anden, der bestod af nogle meget net udbyggede og fyldte Delinger fra Snekter J. F. Nielsen, Alsedrup, ikke fik nogen Præmie, fordi Delingerne vare indelukkede i en Glasmontre saaledes, at Dommerne ikke kunde smage paa Honningen.

Af Voks fandtes der ikke mange Prøver, de fleste vare rene, havde god Lugt og Farve; men paa et Par Undtagelser nær vare de alle slet afkølede og derfor revnede i den Flade, der havde vendt opad ved Afkølingen. Det er mærkeligt nok, at den Fejl ses saa ofte, uagtet det dog er en ganske simpel Sag under Afkølingen af Vokset at pakke Formen eller Gryden i en Klæppe eller 3—4 Lag af tykt uldent Tøj eller gamle Klæder.

Af Drikkevarer fandtes et godt Ud- valg, saaledes meget velsmagende Honning- vin fra Snekter J. F. Nielsen, Alsedrup, og Ribsvin fra Købmand Jens Jørgen- sen i Hjørring, Kirsebærvin fra Skomager A. E. Haagensen, Tranebjerg, Bunsch fra Fabrikant P. A. E. Müller, Køben- havn, og Lifør fra Fru Sofie Jensen, Badstær, Fladenskjold. — Af Honningøl fandtes Prøver; men disse opnaede ikke Præmie. Det synes i det Hele taget at være temmelig vanskeligt at fremstille denne Vare velsmagende nok, skøndt der dog i de senere Aar kan spores en Del Fremgang i Tilvirkningen.

Af smaa Honningklager fandtes sær- deles velsmagende Prøver baade fra Fru Flora Boesen, Vejle, Bager Teldbofs, Grenaa, og Fru Betty Müller, Køben- havn, fra sidstnævnte tillige en udmærket

Honning-Sandfage. — Det er tvivlsomt, om vi egentlig ved vore Biavls-Udstillinger skænte Ragerne den tilbørlige Opmærksomhed (der ofres sjældent 1ste Præmie paa dem), uagtet den Honningmængde, som aarlig anvendes til dette Brug, uden Tvivl er ret betydelig og stadig voksende.

Honning-Syltetøj fandtes kun fra 2 Udstillere, men fra hver af disse i flere gode Prøver. Hidtil har Honningens Anvendelse til Sjlning ikke været stor, og den er vistnok aftagende paa Grund af de lave Sukkerpriser. Det er dog rigtig, at man fremdeles opretholder denne Afdeling paa vore Udstillinger, om man end efter vor Anskuelse ikke paa nogen Maade bør tillægge den ligesaa stor Betydning som Ragerne.

Af Kunsttavler fandtes kun 2 Prøver, begge meget gode, den fra Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde, havde det smukkeste Præg.

Af Biboliger var der kun udstillet 15; men det var en sand Fornøjelse at mærke sig den store Fremgang i Nøjagtighed og Soliditet. Alle vare af DBF.'s 3 anbefalede Rammemaal, og alle vare i Virkeligheden præmieverdige. Det er klart nok, at med Henjhn til Frembringelse af gode Biboliger have Udstillingerne en særlig stor Betydning. Skulle vi fremhæve enkelte af denne smukke Samling, maatte det være nogle fra Snekter J. V. Boeser, Vejle, og fra Karetmager Jens Andersen, Gl. Sole, Hedensted.

Af Udslyngere fandtes ikke faa, mest fra 3 Udstillere, nemlig Mekaniker C. C. Danielsen, Holstebro, Snekter Boesen, Vejle, der begge fik første Præmie, og Karetmager Jens Andersen, Gl. Sole, Hedensted. Ved den ene af Snekter Boesens Udslyngere vistnes en ny Befæstning af Afjhen, idet dennes nederste Ende drejede sig paa en Glasugle, hvorfor det antoges, at denne Udslynger ikke behøvede at smøres forned. Det er jo ingen let Sag for Dommerne at bedømme den Slags „Nyheder“, der først maa prøves i længere Tid, inden man kan afgøre deres Brugbarhed. Alligevel forekommer det os at være ganske rigtig at anerkende slige Forsøg, der altid kunne være nyttige. Ellers kan det let komme til at gaa ligesom med een af vore nyere Stadesformer: Saalænge den var ny, sagde Dommerne: „Lad os først prøve den“, og da den saa var prøvet og fundet brugbar, sagde Dommerne: „Ja, nu er den jo ikke længere ny“.

Dette gælder ogsaa om flere smaa ny Medstaber, hvis Brugbarhed Dommerne heller ikke kunde bedømme blot ved at se

paa dem. Saaledes havde Fotograf Vorbeck, Holstebro, udstillet nogle ny Dronninggitre, bestaaende af Mikror, som vare befæstede i passende Afstand fra hverandre, saa at Bierne kunde besøge sig gennem Mellemrummene mellem Rørene (der ikke havde skarpe Kanter), medens Dronningen ikke skulde være i Stand til at trænge derigennem. Da Abbringerne i disse Gitre vare 10—14" lange, kunde man indvende imod dem, at de maaske ikke vilde affpærre Dronningen, fordi denne ved Gennemgangen kun fik Bagtroppen klemt en Smule, medens Bagtroppen i de sædvanlige Gitre tillige støder imod Enden af Gitrenes korte Abninger. Da dette Spørgsmaal imidlertid kun kan afgøres ved talrige Forsøg, fandt vi det ganske i sin Orden, at Udstilleren fik en Anerkendelse for denne Nyhed. — Fra samme Udstiller var udstillet en ganske smild Fodrer, der er bygget efter det bekendte Princip, at Luftsens Tryk kan bære en Bædste, der befinder sig i en omvendt snæverhalset Flaske. Under Munden findes et $\frac{1}{8}$ " højt aflukket Rum, der ved smaa Abninger staar i Forbindelse med en lille Foderbakke. Flasken fyldes ikke helt, jorden vendes om og sættes i Fodrereren; men den Luft, som findes i Flasken, fortyndes, naar Foderet synker, og udøver derved et mindre Tryk end Luften udenfor. — Fra Urmager Bræstmark, Hobro, var udstillet en Fængselskæde, der saa ud til at være meget praktisk. — Iøvrigt var der af smaa Medstaber kun udstillet forholdsvis faa.

Præmierne tilkendtes følgende Udstillere:

Hold 40. Raaprodukter af Biavl.

1. Pr., 10 Kr., Honning, Træhandler S. Anthonsen, Kællerup.
2. Pr., 5 Kr., Voks, Træhandler S. Anthonsen, Kællerup.
1. Pr., 10 Kr., Honning, J. Jensen, Langskov, Hadsen.
1. Pr., 10 Kr., Honning, C. C. Bjerregaard, Fredericia.
1. Pr., 10 Kr., Tavlehonning, Forst. Tydjen, do.
1. Pr., 10 Kr., Honning, Forstander Tydjen, do.
2. Pr., 5 Kr., Voks, Snekter J. J. Nielsen, Alsedrups Odde.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Anton Holm, Albat Mølle, Randers.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Lærer Jensen, Elling, Frederikshavn.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Lærer N. Jensen, Badstær, Glansenstald.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Bogb. N. Ladegaard, L. Belling, Borkop.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Købmand J. Jørgensen, Gjerring.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.
2. Pr., 5 Kr., Honning, Stomager Haagenen, Tranebjerg.
3. Pr., Honning, J. C. Andersen, Elling, Frederiksh.
3. Pr., Honning, Snekter Boesen, Vejle.

Hold 41. Fabrikater af Biavl's-produkter.

- I. Kunsttafler, Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.
- I. Ribsvin, Købmd. Jens Jørgensen, Hjørring.
- I. Vin, Smeder J. F. Nielsen, Alsedrup, Odde.
- II. Rager, Fru Flora Boesen, Vejle.
- II. Syltetøj } Fru Sofie Jensen, Badstær, Slaven-
- II. Likør } sfold.
- II. Rager } P. A. E. Müller, Graabrødretorv,
- II. Punsch } København.
- II. Syltetøj } J. Andersen, G. Sole, Hedensted.
- II. Kunsttafler } J. Andersen, G. Sole, Hedensted.
- II. Kirsebærvin, Stomager N. E. Haagenen, Tranebjerg.
- II. Rager, Bager Telsbojs, Grenaa.
- III. Mød, Niels Andersen, Elling, Frederikshavn.

Hold 42. Hjælpebidler for Biavlere.

- I. Bihuse } Svedker Boesen, Vejle.
- II. Udstynger } Svedker Boesen, Vejle.
- I. Solvotksmelter } Svedker Boesen, Vejle.
- I. Udstynger, C. C. Danielsen, Hølstebro.
- I. Bihuse } J. Andersen, G. Sole, Hedensted.
- II. Udstynger } J. Andersen, G. Sole, Hedensted.
- II. Bihuse, J. F. Nielsen, Alsedrup, Odde.
- II. do. Jakob Olsen, Dristebrohus, Røge.
- II. do. C. C. Bjerregaard, Fredericia.
- II. do. J. C. Thomsen, Smidstrup, Hjørring.
- II. do. Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.
- II. Medskab, A. S. Vorsted, Hølstebro.
- III. do. Urnager Bræjmarf, Høbro.

J Udstillingens Foredragsaal holdtes flere Foredrag, deriblandt om Lørdagen et om: „Hvem der egner sig til at drive Biavl“. Dette afholdtes af DBF.'s Sekretær, og det overværedes af saa mange Tilhørere, som Salen kunde rumme (3—400), deriblandt et Par Hundrede jydste Husmænd, som den Dag besøgte Udstillingen, og som netop havde forud udtalt Ønsket om at faa Lejlighed til at høre dette Foredrag. Senere paa samme Dag afholdt Biavlsklæver Grønning (desværre i øsende Regnvej) udenfor Biavlsudstillingen et Foredrag for en talrig Tilhørekreds.

Der er ikke Tvivl om, at Biavlsudstillingen i Vejle i høj Grad har bidraget til at udbrede Kundskab til den nyere Biavl og dens Produkter. Der er derfor al Grund til at søge lignende Udstillinger afholdte i Forbindelse med større Dyrskuer i Fremtiden; men det vilde ganske vist være heldigt, om man da kunde faa lidt mindre fugtigt Vejr og en lidt „fastere“ Blads; thi i Vejle sank et Par Heste om Mandagen paa Udstillingspladsen i Mudderet til Bugen. Deraf kan man slutte, at Føret paa sine Steder var mildest talt — „blødt“.

Fodring.

Af D. N. Boardman, Gleanings.

Der er nogle Slags Fodring, som betale sig godt, andre Slags, som ikke betale sig

saagodt, og enkelte Slags, som slet ikke betale sig.

Naar der, efter at Honningtrækket er sluttet, findes i Bieriet nogle lette Familier, der kun mangle Vinterforraad for at blive lovende Familier til næste Aar, er jeg vis paa, at Udgiften til nogle faa Bund Sukker og Arbejdet med at fodre dem vil blive tilbagebetalt med gode Renter, med mindre saadanne Familier skulle forenes med andre for at undgaa Formerelse. Jeg tror ikke, at dette behøver noget langt Bevis. Man har dog ofte sagt, at med god Biavlsdrift burde der ikke findes lette Familier ved Trækkets Slutning. Jeg vilde ønske, at jeg kunde drive Biavl saaholdt; men det kan jeg ikke, og i Følge Beretningerne kan jeg se, at Andre heller ikke kunne det, derfor er Fodringens Nødvendighed klar i dette Tilfælde. Disse tilbidsdobre Familier overvintre allerbedst og blive de dygtigste næste Aar, hvis Fodringen har været tilstrækkelig. De bør nemlig ikke alene fodres saaledes, at de kunne naa Vinteren igennem, men saaledes at de ogsaa kunne naa gennem det tidlige Foraar. Fodring med flydende Foder er mere fordelagtig om Efteraaret end om Foraaret. Efteraarsfodring giver unge Bier til Overvintringen. Foraarsfodringen lokker Bierne til at flyve ud paa kolde Dage, hvorved mange Bier gaa til Grunde paa en Tid, da Biliv er kostbart. Endvidere kan den fremkalde Røveri, hvorved mange Bier ligeledes gaa tabt baade ved Angreb og ved Forsvar.

Hvis Familierne findes lette i det tidlige Foraar, er der een Slags Fodring, jeg altid vil anbefale: Indhæng forseglede Tabler med Forraad tæet ind til Yngelen, det betaler sig at være forsynet med saadanne fra om Efteraaret. Familiens fremtidige Værdi afhænger i høj Grad af den første Yngeludvikling. De gamle Bier ere tidlig paa Aaret tilstede i tilstrækkelig Mængde til at udføre Arbejdet, hvis de have rigeligt Forraad og en god Dronning; men dette gælder ikke senere hen i Foraaret.

Naar tidlig Pollen fra Pil og Ahorn viser sig, hvilket sker her i Landet (Ohio) i den første Halvdel af April, udvider Dronningen lidt efter lidt Yngelreben ved at lægge Æg i Cellerne omkring de hderste Yngelceller, indtil de ældste i Midten af Tabellen begynde at løbe ud, da begynder hun atter at lægge Æg i disse Celler, efter Haanden som de blive tomme. Samtidig dø en Mængde af de gamle Bier hurtig bort, og der kommer en Tid, i hvilken de gamle Biers Forsvinden giver Familien et meget svagt Udseende, og dette er i Sandhed en meget uanselig Tid, som maa overvindes

af de faa unge Bier, som allerede ere udløbne. Koldt Vejr paa denne Tid kan ofte være ødelæggende, uagtet den forsegledede Yngel frembringer ikke ringe Varme, der hjælper til at beskytte den midterste Yngelrede, der nu fyldes med Æg.

Det kan let forstaaes, at Fodring paa denne Tid gør meget ringe Gavn og kun udsætter Familien for Fare ved Røveri. Mange Familier have paa den Tid faa faa Arbejdere, at de slet ikke ville hente Foderet. Omtrent ved Begyndelsen af Maj ville Familierne udbifles stærkt ved Hjælp af den udløbende Yngel. Paa denne Tid eller dog faa snart derefter, som Vejret og Familiens Tilstand tillader det, kan man uden Fare og med Fordel give flydende Foder, og den forøgede Yngelansætning vil da skaffe flere Arbejdere til den første Honningindsamling. Dette naturlige Bollentræk er af stor Vigtighed i Forbindelse med Fodringen. Man bør derfor passe nøje paa, om dette Træk er rigeligt nok.

Fodring før Sværmetiden for at skaffe Vinterforraad er en anden Slags Fodring, som jeg i adskillige Aar har anvendt med meget tilfredsstillende Udfald. Man antager jo almindelig, at Arbejdere, der oplækkes med Honning til Honninghøsten, ville betale mere end Udgifterne ved deres Oplækning; men det er ikke meget tilfredsstillende i et slet Honningaar kun at have Honning til deres Oplækning, men ingen i Honningrummene til Indtægt for Biableren. Ved den Tid da Hovedtrækket begynder (10.—15. Juni) ville Yngeltavlerne sædvanlig være tomte for Forraad eller næsten saaledes, og intet Arbejde kan da ventes i Honningrum eller i Delinger, før disse Celler ere helt fyldte. Hertil anvende Bierne da Aarstidens allerbedste Honning; men det vilde være rart for Biableren, om han i Stedet for kunde sikre sig denne Honning i Honningrummene. — Det faldt mig ind for nogle Aar siden, at det maatte være en god Handel for Biableren, hvis han med de nuværende Priser paa Sukker og Honning kunde ombytte disse to Emner, og det er denne Slags

Ombytning jeg har forsøgt ved at forbyde mine Bier med Sukker til Vinterforraad inden Hovedtrækket og saaledes faa dem til at fylde Honningen i Delingerne til Gengæld. Fordelene ved denne Plan ere: den giver Bierne et Vinterforraad, der ikke overgaas af nogen Slags naturligt Forraad. De: holder Yngelansætningen i Gang uden Afbrydelse under slet Træk. Den forstaffer mig en tilsvarende Honningmængde opsamlet i Honningrummet. Jeg begynder med at fodre langsomt — kun tilstrækkeligt til at opmuntre til Yngelansætning, senere stedsse stærkere, saaledes at ved Hovedtrækkets Begyndelse ere Tavlerne paa begge Sider af Yngelreden fyldte og forsegledede. Det er næppe nødvendigt at bemærke,

at dette Forraad ikke vil blive benyttet af Bierne undtagen i Nøds-tilfælde, men gemt til Vinterforraad og til Yngeloplækning i det følgende Foraar. Jeg ønsker at have Staberne godt fyldte med Yngel ved Begyndelsen af Hovedtrækket, jo mere jo bedre, og dersom alle Underrummet's Tavler udenfor Yngelreden ere fyldte med Forraad, behøver jeg ikke at vente længe paa, at Bierne ville arbejde i Honningrum eller Delinger, ja snart de virkelig indsamle Honning; men den Uholbenhed, med hvilken de paa den Tid vedblive at samle i Yngelreden, kan ellers være i høj Grad ærgerlig. Menneftenes bedste

Planer kunne dog ofte strande, og denne Plan har da ogsaa sine Banffeligheder. Bifamiliens stærke Udvikling ved denne Metode opmuntrer nemlig til Sværming. For at faa den fulde Fordel af denne Plan er det derfor nødvendigt at hindre Sværming eller at give Sværmen tilbage, hvis man ikke ønsker Formering.

Jeg omtaler denne Banffelighed, da den synes at være den eneste Ulempe ved denne Plan. Jeg antager dog, at de fleste praktiske Biablere ville være i Stand til at overvinde den. Enhver har vel sit Middel til at hindre Sværming. Mit bestaar i unge frugtbare Dronninger.

Med Hensyn til Esteraars-Fodring skulle

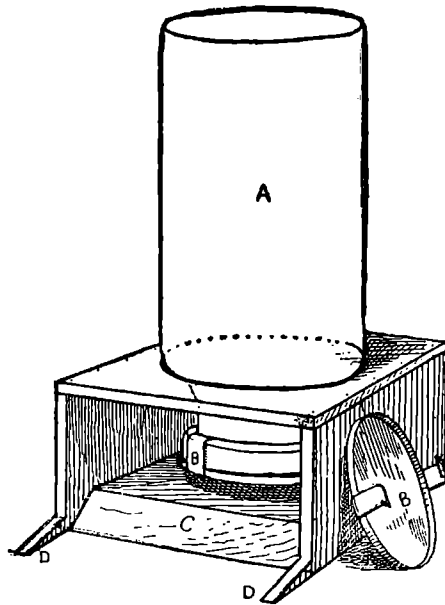

Fig. 55. Boardman's Fodrer

vi bemærke, at Mr. Boardman hertil anvender en af ham selv konstrueret Indgangs-Fodrer, der skal kunne anvendes uden den mindste Fare for Køveri. Den er nemlig bygget saaledes (se Fig. 55) at det ikke er nødvendigt at aabne Stedet for at fylde den, og det er næsten umuligt for Kobbier at komme til Foderet, da de i det Tilfælde skulle gaa lige gennem Indgangen, forbi Bagten, ud i Fodrerens og tilbage den samme Vej med deres Bytte. Hidtil have de forskellige Indgangs-Fodrer ikke ret kunnet vinde Udbredelse, fordi de vare for kunnstlig indrettede og let fremkaldte Køveri. Da Boardman's Fodrer er saa simpelt bygget, at Enhver let selv kan lave sig den, og da det paastaas, at den kan anvendes uden at fremkalde Køveri, skulle vi her give en Beskrivelse af den. A er et almindeligt Albot's Honningglas. B er et gennemhullet Bliklaag, der slutter godt om Flaskens Munding saaledes, at naar den fyldte Flaske med Laag vendes hurtig om, bæres Foderet af Luftens Tryk, hvorfor det ikke løber ud, før Bierne selv hente det ned gennem Hullerne med deres Tunger. Flasken sættes omvendt ned i en lille Kasse, der passer nøjagtig til at opstilles ved den ene Ende af Stadets Indgang. I Kassens Laag er udstaaet et rundt Hul, der passer til Flaskens Hals saaledes, at den omvendte Flaskes Munding ikke naar Kassens Bund (C), men efterlader en rigelig Vibej, i hvilken Bierne kunne færdes, naar de hente Foderet. Den Side af Kassen, som vender ind imod Stedet, er aaben; men Kassens to fri Sideslykker ere forneden forsynede med to kileformede Spidsler (DD), der nøjagtig passe ind i Stadets Indgang. Det er netop disse 2 Spidsler, der forhindre Kobbier i at komme til Foderet, med mindre de først naa forbi Bagten ind i Stedet og derpaa udenom den ene Spids for at komme ud til Foderet. Køveren skal atter tilbagelægge den samme Vej igen med sit Bytte, og det er rimeligt nok, at dette kun sjældent vil lykkes for den. Njensidner berette da ogsaa, at Mr. Boardman's Bieri er fuldstændig roligt, naar han anvender denne Fodrer. Den Del af Flasken, som rager op over Kassen, bør helst dækkes med Løj eller med en Veste, for at ikke spildt Foder paa Flaskens Side skal hidlokke Køvere. — Det samme Princip, som er Hovedsagen i denne Fodrer, nemlig Køveries Udelukkelse ved Hjælp af de 2 kileformede Spidsler, vil ogsaa kunne anvendes ved andre Fodrer, f. Eks. ved den fuldkomne Fodrer, naar dennes Klobs stilles paa et udstaaet Bræt, der med 2 kileformede Spidsler rager ind i Stadets Indgang, naar tillige Foderet

dækkes med en omvendt Kasse. Da vore Flyvebrædder i Almindelighed straae noget udad, maa det bemærkes, at saadanne Indgangs-fodrer bør opstilles vandret ved at lægge en dertil passende Bind under Kassens forreste Rand. Der er desværre stærk Udsigt til, at mange Diablere hos os iaar ville faa rigelig Anvendelse for Estraars-fodring. Vi anbefale da denne ny Fodringsmaade til grundig Prøvelse; men huft vel paa, at ved Anvendelse af en Indgangs-fodrer bør man med stor Omhyggelighed undgaa ethvert Spild af Foder. Glasfættet maa afstørres omhyggelig med en vaad Klud, inden det ned sættes i Fodrerens, og medens Glasfættet vendes, bør Hullerne i Laaget dækkes fuldstændig med en fast tiltrykket Klud. Red.

Honningsalg.

af H. Gähler, D. ill. B. 3.

(Sluttet).

Siden jeg specielt i Berlin ved Hjælp af ensartede Glas (Enhedsglas), Enheds-etiketter og Plakater, men navnlig ved Levering af blankt, flydende Honning har gjort Publikum opmærksom paa denne skønne Guds Gave, er denne begyndt at vinde mere Indgang. At dette er en Kendsgerning, derfor taler den Omstændighed, at der ogsaa findes flere Honninghandlere, og at disse lade sig lave Etiketter, som vel ikke ere ganske de samme som Enheds-etiketter (ellers vilde de Herrer selvfølgelig faa med mig at bestille), men som dog ligne den. De følge ogsaa mig, forsaavidt som de for Detailhandleren ombytte den i Glasfene krystalliserede Honning med flydende, blank Honning; thi Folk købe helst Honningen i den Tilstand. Ja, disse Herrer staa i een Henseende endog „over“ mig, de levere Honningen billigere end jeg. Hvorledes de kan gøre det, kan jeg rigtignok ikke sige. — Jeg gælder for at være den dyreste i Berlin, og dog faar jeg hvert Aar flere Kunder. Hvori det ligger, kunde jeg vel nok sige, men jeg vil ikke; thi jeg har allerede talt altsor meget om mig selv, hvilket man bedes tilgive mig, fordi jeg derved paa den mest træffende Maade blev sat i Stand til at stildre de forretningsmæssige Foranstaltninger. Ulsaa, højtærede Diablsvenner, vær De glade ved, at De, i det mindste i Berlin, har nogle rigtig dygtige og stræbsomme Honning-Groskerere, som borger Dem for, at Honningen stedse bringes bedre til Manden eller rettere til Konen.

De kunne ikke undvære Mellemandlerne; der er saa mange, der ere komne herind til Berlin og have søgt at komme i Forbindelse med de større Firmaer i Detajlbranchen, og de have faaet den Bæst: „Gaa De kun til Gühler, han tager maaffe nok Deres Hønning; vi forsyne os fra ham, han giver os en for Marfedet passende Levering“. Andre ere ogsaa blevne henbiste til de andre Grosferere. For nogle ganske Enkelte er det maaffe nok lykkedes at affætte et Par Centner til en meget lav Pris, hvorfra atter maa trækkes en hel Del i Rejseomkostninger, selv om Vedkommende have rejst meget billigt. Mange skrive til Torvehallerne Bestyrelse og bede denne om at skaffe dem deres Hønning solgt. Slige Anmodninger tilsendes der mig næsten regelmæssig fra Torvehallerne Bestyrelse, og der er gentagne Gange kommen Forretning i Stand paa dette Grundlag. Atter andre sende Hønningen til Salgsmæglerne i Byerne; disse tilbyde vel nu og da Købmændene den, eller ogsaa tilbyde de mig den; men for det meste bortauktionerer de den, og der gives i saa Tilfælde meget slette Priser, af hvilke Mægleren oven i Købet beregner sig selv 5 pCt., og Beholderne gaa tilbage for Biablerens Regning. Det er det dumme, En kan gøre, at sende sin Hønning til Salgsmægleren. Jeg har allerede flere Gange købt nydelige Varer for 100 til 120 Mark (89—109 Kr.) pr. 100 Kilo (200 K), men jeg har ogsaa mange Gange betalt mere, naar Varen var meget smuk, og jeg ikke vilde have, at den skulde gaa til Byen for at blive brugt til at „fiske“ med. Dette at „fiske“ maa jeg forklare nærmere. Naar en Utekræmmer eller en Smørhandler i Berlin kan se sit Snit til at købe en hvilken som helst Vare billigt, saa glæder han sig aldrig saa meget — og det gaar vel paa samme Maade i andre Byer — som naar han kan underbyde sine Konkurrenter med denne Vare og saaledes „fiske“ Kunder fra dem. Han ved, at Konkurrenterne, naar de ere saa heldige at købe billigt, benytte samme Fremgangsmaade overfor ham, han ved ogsaa meget godt, at hele Forretningen efterhaanden ødelægges ved dette „Fisken“; men ikke desto mindre bliver han ikke klog, men bliver ved paa samme Maade. Naar derfor en saadan „Fiskermand“, — hvad enten det nu er direkte af Biableren eller af den stedlige Mægler eller af hans Smørhandlere — køber et Centner Hønning pr., lad os sige, 50 Kr., saa sælger han i Detajl for 70 Ore pr. K eller i det højeste for 75 eller 85 Ore, skøndt han veed, at den almindelige Detajlpris for god Hønning er

1,20 Mark (3: 1,08 Kr.) pr. K. Han har baade „tjent Penge“, som han kalder det, og tapret sin Konkurrents Kunder paa Hønningen. Næste Gang bærer Konkurrenten sig akkurat ligesaaadan ad overfor ham med en anden Vare; de fortjente begge to ikke noget videre, og det er Kunderne alene, som have Fordelen, hvilket de ikke engang er sig bevidst, da de ikke forstaa sig paa Hønning; paa Grund af den lave Pris antage de, at Varen har været mindre god; altsaa har man fastet Berler for Svin; men de, som lide Skade derved, det er for det første Varen selv og saaledes ogsaa Biableren, samt den anstændige Grosferer, som holder Prisen oppe. Kun altfor ofte er der en Omstændighed til, som her kommer i Betragtning. Naar nemlig en saadan „Fisker“ saa vidt muligt straks fylder et helt Centner Hønning paa Glas, og han ikke behandler den rigtigt, eller det tilfældigvis er Raps-, Røe- eller Ugerfaal-Hønning, saa varer det ikke længe, før det Hele er krystalliseret, og Forretningen standser trods den lave Pris, fordi Hønningen ikke tiltaler, Publikum nærer ingen Interesse derfor, og Biablen lider saaledes kun derved. Derfor ville Biablerne handle baade i deres egen Interesse og i Biablens Interesse i det Hele taget, naar de fordre en højere Pris af Detajlhandleren end af Grosfereren; den første kan nemlig meget godt give en saadan, naar han ikke „fiske“, han kan akkurat lige saa godt betale 20 Mark (c. 18 Kr.) pr. Centner Hønning som Kunden atter kan betale 20—25 pCt. mere end Detajlhandleren, naar han køber direkte af Biableren. Det er ganske berettiget, og begge Parter ere godt tjente dermed. Mången en hæderlig Biabler ude paa Landet tænker, naar han hører, at et K Hønning sælges i Berlin for 1,20 Mark (1,08 D.), medens han selv kun faar 60 Penninge (c. 50 Ore), at Forhandlerne jo maa blive rige ved den Forretning. Ganske vist vilde disse blive rige, naar Omsætningen i Hønning var lige saa betydelig som f. Eks. Omsætningen i Smør og Fedt; da dette imidlertid ikke er Tilfældet, saa bliver Fortjensesten meget begrænset, og det saameget mere, som Samkvæmmet i Berlin er usædvanlig vanskeligt og dyrt i Anledning af de kæmpemæssige Afstande; jeg taler her om Grosfereren. Han maa søge Kunderne og besøge dem — ofte, i det mindste — ellers kommer Konkurrenten til; han maa levere alle Varer „frit i Huset“, afhente den krystalliserede Hønning, smelte den igen, sætte ny Etikette paa og levere den tilbage igen. Han maa altsaa give en betydelig Sum ud til Rejse- og Betjenings-Udgifter. Nette

Summer gaar der ogsaa med til Leje af Lager og Kontor, Brændsel og Belysning, Røretøj, Amortisation, Arbejdsløn paa Lageret, Borgerskabs- og Lejeskat, men navnlig Reklame. Foruden disse Udgifter, der alle paahvile denne ene Artikel, gaar 20 a 25 pCt. fra de 1,20 Mark (1,08 Kr.) pr. R til Rabat for Detailhandlerne; til Slut bliver der kun en meget tarvelig For-tjeneste tilbage, hvilken i Sandhed ikke egner sig til at gøre Honninggrosserererne rig, og saa maa man endda tage i Betragtning, at Livet i en Storstad er betydelig dyrere end paa Landet. Vil nu En sige, at Detailhandleren kunde lade sig nøje med mindre end 20 pCt., saa vilde dette ogsaa være uberettiget; thi disse Herrer have i Reglen en Husleje at slaas med, der hviler saa frygtelig tungt paa disse Forretninger, at mange af dem knuses under denne uforholdsmæssige store Byrde. Naar Biavleren nu maa skaffe Honning i sit Ansigt's Sved, saa maa han dog tænke paa, at selv om Forhandleren har temmelig let ved at faa den affat, saa er hans Arbejde dog trykket af langt større Byrder og Betyrninger. I 25 Mar har jeg ladet min Honning sælge i Detailsalg for 1,20 Mark (1,08 Kr.), og jeg haaber, trods al Konkurrence, at kunne holde fast ved denne Pris, saa længe jeg lever, og ligeledes mine Arvinger efter mig; men en Prisstigning tør man ikke haabe, før Forbruget er taget meget betydelig til.

Naar en eller anden af mine Kammerater skulde læse denne Artikel, saa vil han sandsynligvis tænke: „Gühler han er godt gal, at han saadan snakker af Stole; af hvad Grund gør han dog Biavlerne opmærksomme paa dette Anliggende, han stærer sig jo i sit eget Nød“. Jeg tror nu ikke, det er saa galt; thi jeg ser paa dette Anliggende med et mere vidtskuende Blik. Jeg siger til mig selv: Hvis Biavlerne lære at gaa bedre tilbærts med deres Honning, idet de sælge enten direkte til Kunderne i d af Huset eller ogsaa ved Hjælp af Postforsendelse fra et Foreningsdepot (Dplag), saa vil der vindes en stedse større Mængde Kunder og Interesserede, og Efterspørgslen vil stedse blive større. Altsaa har jeg alligevel eller — netop derfor meget bedre Udgifter til som Honninghandler fremdeles at drive min Forretning med Fordel. Men ligesom andre Honninghandlere kunde jeg nok for Fremtiden ønske et lettere Samkvem og en mere bekvem Forretningsgang, end vi undertiden tidligere have haft. Dette ville vi faa, naar d'Her. Biavlere stænke mine Forklaringer en Smule Opmærksomhed og rette sig lidt derefter.

Til deres Stade vil det sikkert ikke være.

Kunstavlens Fastlodning.

Af Karl Kjøed, Munkegaard.

Spørgsmaalet i Nr. 10 om Kunstavlens Fastlodning bragte mig paa den Tanke, at en Meddelelse om min Fremgangsmaade hermed muligvis kunde være En eller Anden til Nytte, da jeg synes, det gaar helt nemt.

Man bøger en tyk Jærnraad paa c. 1 Alens Længde i Form af et Ottetal, der er aabent i den ene Ende. Den lægges paa Arbejdsbordet med den luffede Ende udenfor Kanten, og paa den anden sættes en Kasse eller lægges en Genstand, der er tung nok til, at den kan ligge støt, naar der i Djet udenfor Bordkanten sættes et lille Kar med Voks i. Karret maa være lavt og fladt (en Underkop, ituslaaet Øverkop eller lignende). Under Karret sættes en almindelig Bordlampe, tændt og med Glas paa, men uden Kuppel. Naar den stilles saaledes, at Glasset øverste Kant er c. 1 Tm. fra Karrets Bund, vil Vokset hurtig smelte, selv om Flammen ikke er mere end en Trediedel saa stærk, som naar den skal lyse, og den affættier slet ikke Sod paa Karret, som en Lampe uden Glas.

I Karret lægges en simpel Theste under Smeltningen, da den under Brugen maa være lige saa varm som Vokset.

Med Lampens Skruer kan man regulere Smeltningen nøje, medens man tilstærer Voksetavlerne saaledes, at de i hele deres Længde slutte nøjagtigt til Tablebæveren, naar de lægges paa Blokken i Rammen. Naar man nu ved Øvelse lærer at holde Rammen i den rette Skraastilling, kan man ved at hælde en halv Skefuld Voks paa Tablebæverens ene Ende og lade den løbe ned mod den anden, lodde Tavlen's ene Side ved en eneste Paahældning. Man kan ikke faa Tavlen til at slutte tæt til Tablebæveren, kan man bringe den dertil ved at føre den varme Skæ langs med Kanten, medens det vedhængende Voks endnu er smeltet.

Denne Metode har jeg fundet nemmere end med enkelt Loddekande, og da enhver Biavler iforvejen har de hertil nødvendige Genstande, koster den altsaa slet intet.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 76. Hvad mon Grunden kan være til at et Parti Honning i 1 og 2 R's Glas, som min Forhandler havde til Udsalg, er gaaet i Gæring ovenpaa og altsaa er usælgelig som den er. Den blev ikke udslynget før sidst i August og var godt

moden og begyndt at stivnes, da den kom i Glas og blev tilbundet med Voksapir, som jeg mente var lufttæt? Og hvad er det bedste man kan gøre ved den nu, for at den atter kan blive sælgelig? (N. B.) — S.: Voksapir er maaste nok lufttæt; men det bindes i Almindelighed saaledes paa Glasfene, at Luften kan trænge ind gennem Folderne. Derfor bør man til det Brug foretrække „Bergamentpapir“, som gøres vaadt, inden det bindes til. Naar dette Papir strammes godt over Glassets Munding ved Ovarbindingen, vil det, naar det atter bliver tørt, slutte ganske tæt omkring Glasset. For øvrigt foretrække vi ubetinget gode Bropper som Dække over Glasfene; men disse maa da have en noget indsnævret Hals (Abbot's Glas). Naar Honningen er fuldmoden, inden den fyldes paa saadanne Glas, og disse derefter proppes omhyggelig og hængemmes paa et temmelig tørt Sted, er Honningen fuldstændig sikret mod Gæring.

Nr. 77. Tak for Smaakristerne og de tilsendte Apparater, hvad kan der være i Vejen med den fuldkomne Fodrer? Om jeg end indstiller den paa 1 Hul tager Bierne det hele paa en Nat. Jeg har prøvet den to Gange og satte den fuldstændig lige. Jeg havde fyldt den til Randen med Foder, før jeg satte Hætten paa, og denne tror jeg nok slutter tæt. Kan det være fordi de to Bliskplader ikke ere fuldstændig plane? Vil De gøre mig den Tjeneste at besvare mig dette, da jeg ikke tør bruge den før. (N. S. S.) — S.: Marsagen til den af Dem omtalte Ulempe ved Fodrerer er uden Tvivl ikke en Fejl i Redskabet, men i Behandlingen. Glasset fyldes „med Top“, saaledes at Foderet sprøjter op gennem Hullerne, naar Koppen sættes paa. Derpaa lægges en blød Genstand (f. Eks. en Klud) lufttæt fast over alle 9 Huller, medens man vander Fodrerer om og sætter den i vandret Stilling ned i Klobsen. Naar Fodrerer tømmes for hurtig, er Marsagen altid denne, at der slipper Luft ind under Koppen.

Nr. 78. Jeg har 2 Bifamilier hver i sit Bihus (10 × 12") og et tomt Bihus af samme Slags. Nu ønsker jeg at faa dette besat med en god Overbintringsfamilie enten ved Deling af den ene meget stærke Familie eller ved at købe en dronningløs Familie hos min Nabo. I ethvert Tilfælde vil jeg i det ny Stade indføre en italiensk Vidronning d. 22. August. Hvilken af de 2 Fremgangsmaader skal jeg helst benytte og hvorledes skal jeg udføre det? (F.) — S.: Hvis den dronningløse Familie kan faas for en rimelig Pris (Værdien af de Tavler, hvorpaa

Bierne sidde), da ville vi raade Dem til at købe den. indsætte den i det ny Stade og give den fra det stærke Stade 2 modne Yngeltavler, der indeholde lidt Honning, med 1 Uges Mellemrum. Naar Dronningen kommer omtrent d. 22. August, undersøges Stadet for at se, om deri skulde være opført Dronningceller, hvilket dog ikke er meget sandsynligt. Findes saadanne, maa de udstøres. Om Afstener indføres den italienske Dronning saaledes som beskrevet under Spørgsmaal Nr. 95, S. 187. — Kan De derimod ikke faa det dronningløse Stade, da kan De strax, naar Dronningen ankommer, af det stærke Stade danne en Aflegger, bestaaende af 4—5 modne Yngeltavler med nogen Honning, men uden Bier. Hvis Stadet ikke har faa mange modne Yngeltavler til den Tid, kan De nok medtage 1 eller 2 nylig forseglede Yngeltavler. Om Afstener indføres Dronningen som ovenfor angivet. Den kan dog i dette Tilfælde ogsaa indføres paa samme Maade straks, da der i Afleggeren kun findes nylig udløbne Bier. — Enten De vælger den ene eller den anden af de angivne Fremgangsmaader, bør Stadet fodres, i førstnævnte Tilfælde dog ikke, før der er forløbet 2 Dage efter Dronningens Indførelse.

Nr. 79. Paa Grund af det meget uheldige Bivejr her i Nordsjælland iaar have mine Bier kun samlet lidt Honning. Derimod have de ynglet stærkt, og da jeg desværre ikke itide anvendte Dronninggitter, er Dronningen vedblevet at belægge Yngeltavler i de hele Magasiner. Hvorledes skal jeg nu faa Yngelredet indskrænket til Vinterlejet i Underrummet, naar jeg ønsker snart at bringe mine Stader i Vinterstand? (B.) — S.: I et saa usædvanligt Honningaar som det forløbne, bør man ikke i Sommertræegnene sætte sine Bifamilier i Vinterstand saa tidlig som i almindelige Somre. Den Yngel, der endnu findes i Magasinerne, vil sandsynligvis løbe ud i Løbet af et Par Uger. Skulde det imidlertid hændes, at Dronningen da paantv belægger nogle af disse Tavler, da kunne de flyttes ned i Yngelrummet, naar dette bringes i Stand i Slutningen af Maanedet. Til den Tid vil nemlig Yngelredet uden Tvivl være saaledes formindstet, at hvis der findes megen Yngel i Magasinerne, vil der ingen findes i Underrummet, hvis tomme Tavler da kunne borttages og ombyttes med Yngeltavlerne fra Magasinet. I de fleste Tilfælde vil Forholdet dog nok vise sig at være omvendt, saaledes at Magasinerne ere blevne yngelfri.

Bipeft.

Af Wm. J. Clarke.

Jeg anfer dette for et af de mest praktifte Spørgsmaal, der for Øjeblikket foreligger for Biavlerne, og jeg kunde have Vift til at fige et Par Ord i Anledning af nogle Redaktionsbemærkninger om dette Emne i det fiftte Numer af Gleanings. Jeg tror næppe, der kan være Tale om virkelig at udføre i Almindelighed det Forflag, at dygtige Fremfrittsbiavlere tilbyde at ftaffe Kammer, Kunfttavler og ny Stader til dem, der eje Familier, der ere angrebne af Bipeft. Had et rigt Firma formaar paa dette Punkt, det kan ikke tages til Rettesnor af Folk, der kun holde Bier i en begrænset Maaleftok. Det forekommer mig, at man først og fremmest bør fe at finde en billig og let Kureringsmaade for at flippe af med denne modbydelige Sygdom; dernæft kan det ogfaa være heldigt at finde paa forebyggende Midler; det tredie, endelig, mar: bør gøre, er blandt Biavlerne at bringe fuldstændig Dphlyfning og Kundskab om Forebyggelses-Midler og Kurerings-Metoder.

Den Kur, fom nu er almindelig kendt under Navn af Mac Evoy's, er alftor kostbar til at den kan blive almindelig antaget. Udgiften pr. Stade er omtrent følgende: To Sæt Kammer, et Sæt Ledere, et Sæt hele Kunfttavler, fra 1 Kr. 25 Ø. til 1 Kr. 50 Ø. Hvis Gleanings's Anvisning følges, maa man endvidere tilføje Beføftningen ved et nyt Stade lad os fige 1 Kr., hvilket udgør tilfammen 2 Kr. 50 Ø. Arbejdet kan kun udføres paa en tilfredsstillende Maade i Honninghøften og vil derfor medføre Tabet af det Aars Udbytte. Derfor kunne opføres yderligere 5 Kr. fom Udgift, hvilket i det Hele giver 7 Kr. 50 Ø. pr. Stade.

Da jeg oprettede min Bigaard, blev den underfjgt af Bipeft-Inspektøren og erklæret fuldstændig hund. En af mine Naboer var ogsaa Biavler og havde en Bigaard paa 80 Stader; man vidfte, og han indrømmede ogsaa feld, at de vare angrebne af Bipeft. Inspektøren mærkede 14 af disse Stader med Kridt og befalede, at de ffulde brændes; dernæft gav han Ordre til, at Reften ffulde behandles paa ovennævnte, befoftelige Maade. Paa den Tid, da Arbejdet blev udført, var Bigaarden fvunden ind til 40 Stader; denne Nedgang i Stadeantal andrager ogsaa en betydelig Udgiftspoft.

Gleanings fortjener Ros for den fuldstændige Anvisning, det har givet sine Læsere til at kurere Sygdommen med Medicin eller

til at forebygge den. Jeg er overbevist om, at vi kun ad denne Vej kunne blive fri for Bipeft. — Jeg blev meget forbadset ved at høre om de Uheld, fom havde ramt de Biavlere, der prøvede Cheshire's Opffrift; men en lang og pinlig Erfaring har oplyst mig om Hemmeligheden ved dette almindelige Uheld. Dette f skriver sig fra, at Bierne nægte at tage den lægende Sirup. Jeg har ikke truffet et eneste Tilfælde, i hvilket vedkommende Biavler har meldt Uheld, efter at Bierne have taget, paffet og ernæret sig af karboliferet Sirup. Hr. Cheshire forudfagde i Virkeligheden dette Uheld.

(Fortfættes).

Et og Andet.

Gæs ihjeltrukne af Bier. En Gaardmand i Gammelby var ifølge „Horjens Folkeblad“ for nogle Dage fiden i Færd med at udtage Honningtavler af nogle Bistader. Bierne irriteredes herved i høj Grad og lod deres onde Lune gaa ud over nogle Gæs, der befandt sig bag et Indelukke i Nærheden. Uheldigvis opdagede Gjermanden ifte dette, forinden flere af Gæsfene vare stærkt medtagne. To døde Dagen efter; en tredie, der endnu er i Live, har mistet Synet paa begge Øjnene.

Den Slags Uheld, fom omtales i ovenftaaende Meddelelse, ere heldigvis ifte hyppige, og i de allerfleste Tilfælde kunde de være undgaaede ved Anvendelse af mere Forsigtighed. Der er dog næppe Tvivl om, at netop det Arbejde, fom nævnes der, Udtagning af Honningtavler fra Bierne, lettest giver Anledning til faadanne Uheld, naar dette Arbejde udføres paa en mindre heldig Maade. Denne Anledning til Uheld ved Biavlten vil jo fuldstændig kunne fjernes ved Anvendelse af Bitømmeren.

Mød.

Den Mød, der for Tiden tilvirkes her i Landet, er langftre altid god. Fejlene ved den hidrøre meget ofte fra Tilvirkningsmaaden. Derfor ffulde vi i det Følgende give en fuldstændig Anvisning til Mødbrygning:

Mød kan tilvirkes i meget forffellig Mængde, dog vil det ffældent lykkes godt at tilvirke mindre end 10—20 Potter paa een Gang. Har man først nogen Erfaring

i dette Arbejde, vil det lønne sig bedst at tilvirke meget mere paa een Gang, fordi Arbejdet ikke er meget større, om end Mængden er større. Der udkræves en stor Bryggekedel, som found maa renses omhyggelig, og et passende Antal Kar og Ankere, der Dagen før Brugten maa skylles godt med Sodalud (1 $\mathbb{K}$ Soda til 20 Potter kogende Vand) og derefter henstaa Natten over helt fyldte med rent Vand. Ankere, hvori der tidligere har været Vin, Rom, Genever eller Cognac, ere bedst, derimod ikke Brændevins- eller Eddike-Ankere.

Vandet, der skal benyttes ved Mødbrygningen, bør være blødt, f. Eks. rent Regnvand, Søvand eller Aaband. Under tiden kan Brøndvand være blødt, derom vide Husmødrene Beseed, da Sæbe skummer langt stærkere i blødt end i haardt Vand. Har man ikke selv blødt Vand, vil man uden Tvivl let kunne skaffe sig saadant hos en Nabo. Mød af blødt Vand bliver mere velsmagende og er lettere at tilvirke end Mød af haardt Vand.

Honningen. Den bedste Mød laves af ren udshnget Honning, der hverken er umoden, gæret eller lider af nogen anden Fejl. Den mørke billige Honning kan dog give en ligesaa god Mød som den lyse dyre Honning, om end Smagen er forskellig. Honning, der er forfukret i Tavlerne, kan vel anvendes til Mød, naar Tavlerne skrællés (Sellaagene skræses af) og Tavlerne derpaa nedsenkes med Vægt i saa meget Vand, som netop kan dække dem. Efter 24 Timers Forløb vil Honningen være opløst dels i Cellerne, dels i Vandet, som derpaa kan anvendes sammen med den af Tavlerne udshngete Dpløsning. Anvendes ubelukkende saadan Honning, vil Møden dog faa Smag af Tavlerne, især hvis disse ere meget mørke. Ogaa af „Biværk“ og af gæret eller umoden Honning kan man brygge Mød; men denne kan paa ingen Maade i Velsmag maale sig med den Mød, der brygges af ren fejlfri Honning. Navnlig faar Møden af gammelt Biværk en ejendommelig „bidende“ Smag, som ikke bør findes hos god Mød.

Bladningen. Vandet hældes i Kedlen og opbarmes ved en ikke for stærk Fld næsten til Kogepunktet. Vil man kun anvende ren udshnget Honning, da kan man nu til hver 10 Potter Vand tilføje 7—9 $\mathbb{K}$ Honning. Jo mere Honning man tilføjer, des stærkere bliver Møden. Vil man derimod anvende forfukret Honning i Tavler eller Biværk, da benyttes jo den Honning-Dpløsning, som faas heraf, og man maa da prøve dens Styrke. Dette sker derved, at man hælder 1 $\mathbb{K}$ smeltet

Honning i et Pottemaal og derefter kogende Vand, indtil Maalet er fuldt. Honningen blandes godt med Vandet ved Omrøring og derefter nedsenkes en almindelig Glas-Gradestok deri. Man mærker sig nu, hvor dybt Gradestokken synker, saaledes bør den nemlig ogsaa synke i „Urten“ (Honningvandet). Synker den ikke saa dybt, da tilføjes mere Honning, synker den dybere, da tilføjes mere Vand. Hvis man har anvendt meget Biværk til Urteens Dannelselse, da bør man yderligere tilføje nogle Krydderier, f. Eks. Humle (1 $\mathbb{K}$. for hver 2 Potter Urte), lidt Kanel og Citronskal, der kommes i en lille ren Lærredspose, som nedhænges i Urten. Derved formindstes Biværksmagen i Møden.

Rogningen. Urten bringes nu langsomt i Kog og skummes, saalænge der viser sig Skum paa den. Rogningen fortsættes stadig ved svag Fld. Ved stærk Rogning faar man nemlig for lidt Skum, og Urten kan da let koge over. Naar Skumbannelsen aftager, prøver man med en blank Spjeste, om Urten er klar. I modsat Fald fortsættes med Rogningen, indtil Bædsten i Skeen viser sig ganske klar med enkelte smaa Skumpletter.

Gæringen. Hvis Kedlen er af Jærn, kan Urten godt svales i den. Er den derimod af Kobber, bør Urten efter endt Rogning øses i et Kar for at svales. Derefter hældes den paa Ankere. Nu tilføjes Gæren. Hertil anvendes Bæseegær, 1 $\mathbb{K}$. for hver 15 Potter Mød. Gæren udvøres i en lille Skaal med lidt af den ugærede Mød. Gæren hældes ned i Ankeret, som derpaa lægges ned i en kolid ren Kælder, en aaben Lærredsklud lægges over Spundshullet, og ovenpaa lægges Spundset løst. Ankeret maa helst forud for Fyldingen være forsynet med en Tindhane. I Løbet af saa Dage vil nu den stærke Gæring begynde, saaledes, at Gærskum stadig løber ud af Spundset. Efter et Par Ugers Forløb vil Hovedgæringen indtræde. Denne er svagere; naar den begynder, drejes Ankeret ganske lidt om paa Siden, saa at Bædsten atter naar Spundset, for at Skummet kan løbe af. Denne Gæring varer i 3—4 Maaneder. Ved Hjælp af Hanen kan man prøve, om den aftappede Mød er klar; dette er nemlig Tegn paa, at Gæringen er endt. Naar dette er sket, tappes Møden fra dette Anker helst gennem en Filthat over i et rent Anker, der fyldes helt. Man maa passe nøje paa ikke at faa Undergæren eller Bundfaldet med. Det ny Anker lukkes med Spundset, og forbliver derpaa henliggende i Kælderen endnu i $\frac{1}{2}$ —1 $\mathbb{A}$. I den Tid foregaar den meget svage Efter-

gæring. Derefter kan Møden tappes paa Glasfer, som proppees godt og gemmes liggende i en Kælder.

Ekko fra Staderne.

Uggerstev, Nyborg, d. 22. Juli.

Hr. Redaktør!

De bedes venligst at skaffe mig en italiensk Vidronning af August-Indforbringningen. Jeg kan ikke andet end glæde mig ved mit Italiener-Bisfolk; thi det holder sig kraftigt endnu. Saavel Magasinerne som Yngelrummet er pakkuldt af Bier; idag udtog vi 4 fyldte Magasintavler fra dem, som vi erstattede med 4 tomme. Det er netop saadanne kraftige Bisfamilier med saa frugtbare Dronninger, vi have Brug for i vore korte Bisomre. Jeg for min Part vil ikke betænke mig paa (naar Italienerne hvert Aar overgaa de brune) at opofre de brune og krydse den danske og italienske Bi. I Artiklen „Udenlandste Biracer“ synes det, som om Krainerne havde flere gode Egenstaber. At den Race er mere yngelrig end Italienerne tillægger jeg en meget stor Betydning, og maaste det er muligt ved Hjælp af de udenlandste Biracer at opnaa en kolossal Honninghøst. En Tak til Dem for Deres Interesse for Biavlssagen, thi Biavlen er en god Støtte for Smaafolk.
H. Pedersen.

Stodborg, Slesvig, d. 11. Juli.

Angaaende de Dyr som jeg sendte Dem til Undersøgelse (se S.) syntes jeg nok ikke, at de lignede de Biluz, jeg havde set; den eneste Gang jeg rigtig har set dem, var 1891 paa Udstillingen i Haderslev, hvor jeg var Dommer i Bier, mine Meddommere kendte dem ikke, men da vi havde Christensen og nu afdøde Fru Demant ved Haanden, saa fik de Stof at tale om og nyt at forevise. Stedet, som jeg fandt disse hos, var hos en Mand i Skudstrup, som sidste Estraar havde købt Stedet af Buchholz for 20 Mk., men nu tidlig i Foraaet viste der sig raadden Yngel, Bierne bleve da flyttede over i et nyt Hus paa friske Tavler, men saa sent i Juni, nogle Dage før jeg sendte Dem Dyrerne, kom der Bud om, at jeg skulde komme for at give Raad, da Læver Buchholz var flyttet til Rødding, thi nu var det galt igen, Folket var da svundet ind, saa at det næppe kunde belægge 3 Stkr. 10 × 12 Kammer; det var dumt af mig, at jeg ikke undersøgte nøjere angaaende de smaa Dyr, men saavidt jeg ved, var der ingen paa Dronningen, thi hende saa vi nøje nok efter, det var en

dejlig stor ung Dronning. Vi bleve enige om at dræbe Stedet, jeg tog blot de 2 Arbejdsbier med mig hjem med paasiddende Dyr for under et Glas at undersøge dem; var de levende kommen Dem ihænde (Nej!); ellers kan jeg meddele, at jeg prøvede paa at dræbe dem med Tobaksrøg, men opnaaede kun Bedøvelse i c. 1/2 Time; de ligge Loppen i Spring eller Hoppen, som man kalder det, og som de ser, har de 3 Par Ben og en Hale. At de fandtes i Mængde vil jeg just ikke sige, man maatte daglig søge blandt Bierne for at finde et Par befængte; men den Bi som var befængt af dem, havde jo dog en Mængde, som De vil stonne af den Del, der fandtes blot paa 2 Bier, 1/4 er hoppet bort, thi hver Gang der ved Fremvisning blev aabnet, sprang der flere ud af Kassen.

Der er meget at bestille med Bierne i denne Tid, det tegner til et godt Aar; hvori ligger det at Sværme faar saa stor Lyft til at flyve bort? Jeg har tænkt, det maaste er for at komme bort fra Familieforhold, jeg mener at de unge Dronninger derved opnaa Befrugtning af Droner udenfor Familien, altsaa Blodopfriskning.
H. P. E.

Larm, d. 16. Juli.

Borbeck skriver i sin Bog, at lukkede Dronningceller først kunne udføres, naar de ere 5—6 Dage gamle. Jeg har imidlertid udført en, som jeg ikke ved, hvor længe har været lukket, den løb først ud paa 7de eller 8de Dag, saa den kan vel højest have været lukket i 2—3 Dage.

N. J. J.

Svirring, Horsens, 20. Juli.

Godt Træk her paa Eggen. Jeg har af 3 Stader udflyngt 120 B., og Staderne ere atter omtrent halvt fyldte.
M. T.

Gavnlige Vink.

Bejret (27. Juli) har i de sidste forløbne 2 Uger været i høj Grad fugtigt og uftadtigt. Det har regnet næsten hver Dag om end ikke stadigt. I den første Uge var Bejret tillige koldt, senere er det blevet varmere. Under disse Forhold er næsten hele Lindetrækket gaact tabt, saa vel som det begyndende Voghvedetræk. Derimod har det fugtige Bejr frembragt en ny rig Blomstring af Hvidleveren, som derfor endnu vil kunne yde ikke lidet Træk, hvis Bejret i længere Tid vil blive tørt og varmt. Det kan derfor endnu hændes, at man i Sommertrækeegnene vil kunne faa et godt Træk i August; men dette især kan meget sjældent.

August-Efterhnet. I alle Egne, der mangle Eftertræk paa Voghuede og Lyng, bør Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes

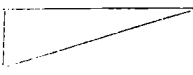
i deres Jndre, at man uden store Forskyrrelser kan indvintre dem paa et senere Tidspunkt. Aaar ville vi dog under de særegne Trækforhold tilraade at udsætte dette Arbejde til 1-2 Uger senere. Man bør dog ikke udsætte det altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at uidsaa at hidslaffe Novbier, naar Staderne aabnes. Efterjynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette daame sig et temmelig nøjsagtigt Støn over, hvormegen Honning der er tilbage i Stedet. Tavlernes Orden bør saa vidt muligt bevares. Paa Taagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 35 G . 25-30 G vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Mandisfirup ved Fodring fra oven om Matten enten straks eller senest i September. — I Egne, der have haft et ringe Udbytte, hævder det ofte ved Efterjynet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 G Honning i hver af de 20 Tavler à c. 120 $\square$ ". Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 2" bredt Bælte af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tilfuge bagtil (udad), saa at den bagerste Tavle er helt honningfyldt. Ildertiden ville vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 12), der da kommer til at daame det egentlige Winterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren stoler derpaa, han bør derfor ved Efterjynet indskrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at daame et rigeligt Winterleje for Familien, hellere 1-2 Tavler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udshynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring enten med Foderfirup eller med Honning. Gives begge Dele, da bør Foderfiruppen gives jidst. Det har nemlig stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at benytte til Opklækning af Yngel. Derfor bør ethvert Stede helst have mindst 8 G Honning, og denne bør jidde overst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tomme først, men det sidst indbaarne Foder aubringinges netop nærmest ved Klyngen.

Droneslaget er i mange Egne iagttaget allerede d. 20. Juli, men under Aarets særegne Trækforhold maa det ventes i de fleste Egne at komme jent iaar. Man maa lægge Mærke til, at man ved Droneslag tænker paa en mængde vildslæben af Droner og Dronnyngel. At Arbejderne daglig udsætte nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog ikke jult Trækkets Ophor, men kun Afslutning af Biernes Forberedelse til at sværme. Droneslagets største Betydning for Biavlen ligger dog deri, at denne Udslæben af Droner og Dronnyngel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Hovedtrækegnene, som ikke senest i August udføre dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saa vel Dronningssigte som Dronningopklækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der altid vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard i endnu 2-3 Uger.

Eftertrækket paa Voghuede og Yng kan endnu vedvare over en Maaned. I saadanne Egne foretages fremdeles den samme Behandling som under Hovedtrækket, og det ovennævnte August-Efterjynet udsættes der til den sidste Halvdel af Septbr.

Udshyngede Tavler bør stanses med rent Vand og indhænges ved Solnedgang for at aflukkes af Bierne. De rene Tavler udtages senere for at indhænges i et Værelse, i hvilket man har svævet Kastalin for at holde Møl ude.

Sildige Sværme og Familier, der nylig have stillet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August jodres langsomt for at fremme Yngelansætningen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tavler a 120 ".

Roveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træk. Derfor bør Indgangene hos saadanne Familier nu indskrænkes til 5-6" Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Indgangene yderligere indskrænkes til 3-4" Brd. Til saadanne snævre Indgange bør Bierne dog helst ledes ved en skræet Klods paa hver Side af Indgangen.

Honningspriserne ville efter al Sandsynlighed blive høje iaar. Vær derfor ikke forhoppet paa at sælge straks til Spotpris.

Brevkasse.

Regnskab for DBF. 1894. Hovedregnskabet findes aftrykt heri Bladet S. 135; men i Henhold til Bestyrelsens Beslutning har Sekretæren forfattet en Afskrift af det fuldstændige Regnskab. Denne rundsendes for tiden til Delegerede, der have udrådt Ønske om at se den (Afskriften maa beholdes i 7 Dage). Hvis flere Delegerede maatte ønske den til Gennemsyn, anmodes de om at meddele dette Ønske til Ersklev i Kalundborg. De ville da saa den tiljendt efter Lur.

Italienske Dronninger agtes paa ny indforfrevne d. 8. August. Bestillingen maa altsaa være Ersklev, Kalundborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 4,50 D. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 22. August. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende jendes tilbage til Ersklev.

Centralmødet er foreløbig bestemt til at afholdes Lørdag d. 14. Septbr. Kl. 1 i Ddenje og Diskussionsmødet den følgende Dag.

Kundgørelser.

Unge italienske Dronninger

a 4 Kr. pr. Stk., garanteret befrugtede, kan faas hos

J. A. Larsen,
S. Hærridslev, Hjørring.

Hvid Honning

a 15 Dre pr. G i mindst 10 G 's Vægt, kan faas hos

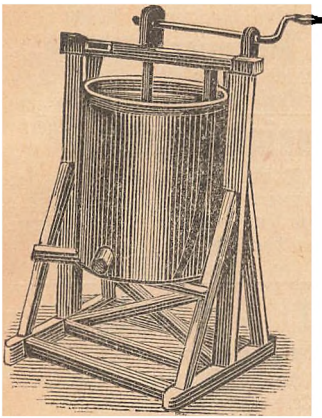
J. A. Larsen,
S. Hærridslev, Hjørring.

Honning, Boks og Mød i større og mindre Partier modtages til Salg at levere efter indsendte Prover. — **Alb. Solm**, Nørrebrods gade 24, København K.

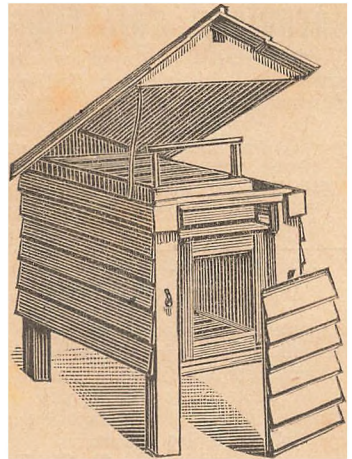
Bliksaaser

jøres til følgende Priser af **N. C. Nielsen**, Nalbæk: 1 G 10 D ., 2 G 20 D ., 4 G 25 D ., 5-6 G 35 D ., 8 G 45 D ., 10-11 G 50 D ., 12-13 G 65 D ., 15-16 G 80 D ., 20-21-22 G 1 Kr. pr. Stk. Daasjerne er meget smukt og solidt Arbejde og ere særdeles behagelige og passende for enhver Biavler at benytte til Opbevaring af Honning. **Forsendes imod Efterkrav eller Forudbetaling.**

150 udmærkede
Bihuse,
 50 Slynge-Maskiner,
 som passe til alle
 Rammemaal,
 er billig til Salg
 hos
J. V. Boesen,
 Veile.

For Biavlere

anbefales meget stort Udvalg af gode, solide og dog billige Spande i alle Størrelser for Honning, 10, 20, 30, 40, 50 og 100 P^{t} s Indhold. Billige Udbygningsspande og alt øvrigt for dette Brug efter nærmere Oplysninger og Maalgivning. Prøvespande leveres og for Kontant indrømmes 5 pCt. Rabat.

Baand & Larsen Peterzen,
 Aktiefelskab, Hørjens.

Bivokstavler

af garanteret ægte Bivoks
 faas til billigste Priser hos

Chr. Riegels,
 Viborg.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks blyttes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede **Biavlsartikler, Stader, Maskiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilsendt 19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier samt en rosende Omtale. Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 3.

Gf. Sole, i Februar 1895. **J. Anderjen.**

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
 faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
 tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. H. Vorbeck's

Vejledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange
 Skrivelsjer fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve
 Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.

Chr. Jensen's Boghandel, Hølstebro.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere faaet som for Ikke-Røgere faas
 frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning,
 hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Bähringer's Haandroger

med alt Tilbehør faas for 3,25 D. hos

Erstlev i Kalundborg.

Hautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt,** Ny-
 landsvej 4, København F.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange	Nr. 1	pr. P^{t}	1 Kr. 00 Ør.
do	do	Nr. 2	pr. P^{t} 0 — 85 —
do	do	Nr. 3	pr. P^{t} 0 — 65 —

De volle Kanaster pr. P^{t} 50 —
 Schag, fin, let pr. P^{t} 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst
 9 P^{t} leveres Tobakken frit paa Modtagerens
 nærmeste St. Paa 19 P^{t} gives desuden 10 pCt.
 Rabat.

Lærer **M. Jensen,**

Vejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktor skriver den 3die
 Februar 1894 bl. N.:

" — — — Den tilsendte Tobak synes mig sær-
 deles god efter Prisen — — —"

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos **Linna Sogns** Biavlforening.
 Foreninger, der sende 100 P^{t} Voks, erholde disse
 fabrikerede a 25 D. pr. P^{t} . Ordre indgives til Gmb.
Jens Rasmussen, Linna pr. Laven St.

D. Rasmussen,
 Sund.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader**
 og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været
 anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Garanteret ægte Bivoksavler.

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891) anbefales til billigste Priser.

Jeg fabrikkerer Ingels, Drone-, Delings- og ensidede Tavler samt Dronninggittere.

Godt rent Bivoks forarbejdes for 25 a 30 Ore pr. Pd. og puffes sendt snarest. Kundskær ved Odder, Februar 1895.

N. Jacobsen.

Hvid og hvejgul prima

Honning,

udstynget kun af forseglede Tavler, saavel flydende som fast, højes i større som mindre Partier, og for virkelig prima Honning betales her højeste Pris. Prober med Bægtopgave af Partiet, der tilbydes, tilstilles Københavns Honninghus. De-linger købes i 1 1/2's Kammer.

P. A. C. Müller.

Fra

„Skørn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Væger af udmærkede Bivoliger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Talrige Anbefalinger haves fra dygtige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Erbdidigt

Jesfen & Skjergaard,
Skørn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jernbanestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

Fortinnet Traad, № 28, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Røgpustere, Røglblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde. **R**

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Lyster og Klodje haves altid paa Lager. Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,

Snedker, Silperup pr. Bræsto.

Gummi-Sandster, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, kunne om saa Dage atter faas a 2 Kr. 50 Ø. pr. Par hos Ersløv, Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags „Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-salg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos Ersløv, Kalundborg.

Medlemmer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos Ersløv, Kalundborg. Forskjulde til Bestyrelses-medlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos Ersløv, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivoksavle sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, saas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Ersløv, Kalundborg.

Fører i Biavl,

af Hans Ersløv,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Faas i enhver Boghandel.

Honningen och dess Användning

af Hans Ersløv

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga Pris 50 Ø. faas hos Ersløv, Kalundborg, og hos H. Ekero ot, Malmö, mod Indsenzelse af 52 Ø. i Frimærker.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1,50 Ø. **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. Ersløv.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,

2det forøgede Dplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 25 Ø. i Frimrk. til Ersløv i Kalundborg.

Indhold af de tte Numer.

Biavlens Fremtid	225
Centralmødet	238
Dannelse af en ny Familie	234
Ekko, af H. Pederjen, H. P. E., N. J. J. og M. T.	237
Fodrer, den fuldkomne	234
Fodring, af H. N. Boardman	229
Gavnfulde Bink	237
Gøring	233
Gæds, ihjelslutne	235
Honning-salg, af H. Gübler	231
Italienske Dronninger	238
Kunsttavlers Fastlodning, af Karl Kosjov	233
Mød	235
Udstillingen i Besje	226
Ingelredens Indsirenkning	234

Malet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundsprekker optages for 20 Pre pr. Petit-Linse 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indrykede.

Frantz Wendt,

født 2. Juli 1815 -- død 2. August 1895.

Saaet om, at vor kære Præsident, der omtrent ved dette Aars Begyndelse blev angrebet af Gulsot, skulde blive helbredet og atter særdes iblandt os med sin sædvanlige Livlighed og Elstværldighed, er desværre ikke blevet opfyldt. Biskop deltog han endnu d. 4. Juli d. A. i den smukke Fæst, der i Roskilde var beredt for ham af Gartnerforeningen i Anledning af hans 80 Aars Fødselsdag; men han var allerede den Gang stærkt svækket. Senere overværede han Udstillingen i Vejle d. 12.—14. Juli; men han var fremdeles svag, saa at hans Venner maatte frygte, at det laakkede stærkt mod Afslutningen af hans Livsbane. Efter Hjemkomsten fra denne Rejse syntes der at være indtraadt en Bedring, men da han d. 28. Juli blev angrebet af et Mæbeonde, fængsledes han til Sygelejet, som tillige blev han Dødsleje.

Da vi for kort Tid siden (se S. 193) i Anledning af den Afvødes 80aarige Fødselsdag have kastet et Blik tilbage paa hans lange Livsbane, skulle vi ikke her gentage disse Meddelelser. DBF. lider et stort Tab ved hans Bortgang; thi saa ville være i Stand til som den nu afvøde Præsident at føre Foreningens Sag frem for vor Tids ledende Mænd, da han ved sine mange offentlige Hverv var blevet bekendt med og skattet af mangfoldige Menneker paa Grund af sin usædvanlige Elstværldighed, Godmodighed og Rigdom paa Kundskaber. I verdslig Henseende blev han derimod ikke rig, fordi hans Liv var en Ræde af Arbejder for andre. Ingen, der var i Nød, kaldte forgæves paa hans Hjælp, hvis han paa nogen Maade saa sig i Stand til at yde den. Saaledes gif det ogsaa med DBF., da den for 9 Aar siden manglede en Præsident. Det var et heldigt Valg, man den Gang traf, thi de 9 Aar have i Sandhed været Vidne til en forbausende Fremgang for den danske Biantl. og Foreningen.

Naar denne nu lægger en Mindets Krans paa hans Baare, da kan hver Blomst og hvert Blad deri hentyde til et venligt Blik, et kært Ord eller en dygtig Gerning af den venlige gamle Mand, hvis Minde vil blive bevaret i vore Hjerter med Taknemmelighed.

Bipeft.

Af Wm. F. Clarke.

(Fortfat.)

Han siger i 2det Bind, Side 562 af sit store Værk: „Italienerne vilde ikke tage Foderet og kuffede under for Sygdommen“. — — — „At anbringe det karboliserede Foder paa Stadet vil i de fleste Tilfælde ikke nytte noget. Hvis der er Træk, vilde Bierne ikke røre det; man skal derimod lutte Staderne op, tage Yngeltablene ud og hælde den karboliserede Sirup i disse Celler umiddelbart rundt om og over Yngelen; saa vil Bierne benytte saa meget af den lægende Vædske, at de kunne blive helbredede“. Da jeg læste denne Anvisning, ved jeg Mærke i, at „Bierne vilde benytte saa meget af den lægende Vædske, at de kunde blive helbredede“. Men det vilde ikke lykkes mig at faa dem til det. Smidlertid opdagede jeg efterhaanden et Par Punkter, som jeg meget gerne vil bringe til almindelig Kundskab, for at Biablerne kunne gøre Forsøg med dem for Dje. Det første Punkt er, at fodre med karboliseret Sirup paa en Tid, hvor der absolut intet Træk er. Man bør benytte sig af et Tidspunkt, paa hvilket der aldeles ikke indbringes noget Nektar, naar Bierne ere begærlige efter Foder ligesom en sulten Mand, der ikke tager det saa nøje, selv om han ikke faar stegte Bagtler eller lignende epikuræiske Retter. Det andet Punkt er at passe vel paa ikke at sætte for meget Karbol til Foderet. Under mine første Forsøg lagde jeg ikke saa nøje Mærke til følgende Sted: „ $\frac{1}{500}$ gjorde det hurtigt af med Bacillen, naar der var Honningtræk, og $\frac{1}{750}$, naar der ikke var noget Træk“. Jeg fandt, at selv naar det var knapt med Honning, vilde Bierne ikke tage det Foder, der var tilberedt efter Forholdet $\frac{1}{500}$; jeg blev derfor ved med at forthynde Karbolen i Siruppen, indtil de tog den rast væk. Jeg ønsker ikke her at komme frem med et halvgjort Værk, og jeg tør endnu ikke skrive noget udførligt om Bipeft, og dog mener jeg ikke, at jeg derfor behøver at oprette en delvis Medegørelse for mit Forsøg til en anden Gang, naar jeg er helt færdig med det. Dette Mærke er saa daarligt, at der maa fodres meget til Efteraaret; jeg ønsker derfor at sige til de Biablere, som ere vidende om eller have en Anelse om, at de have Bipeft, at de ikke maa fodre senere end August, og at de skulle blande deres Karbisopløsning allevegne med Karbol i Forholdet $\frac{1}{500}$ — $\frac{1}{750}$. Det er min faste Overbevisning — og der skal kraftige Beviser til at rokke den — at

et hvilket som helst Tilfælde af helbredelig Bipeft kan kureres ved Hjælp af Cheshires Recept, naar man bare strengt følger de ovenfor angivne Regler. Jeg tror ogsaa, at Behandling efter denne Opfkrist vil være et virksomt Forebyggelsesmiddel. Betøningen til Karbol er en ren Bagatel, og behøver i det hele taget slet ikke at tages med i Beregningen.

Jeg kunde godt sige en hel Del mere om dette Emne; men „min Tid er end ej kommen“, som Longfellow siger i sin „Livets Salme“. „Nej, lær først Slid og Venten“; det er netop det, jeg er i Færd med. Kun er der een Ting endnu, som jeg anser det for nødvendigt at sige, og det er dette: Jeg er bange for at nogle Folk ere paa Wildspor, naar de tro, at man trygt kan tage Dronninger ud af Stader, der ere besængte med Bipeft, og sætte dem ind i Stader. Man siger vel, at der kun kan paa-vises meget saa Tilfælde, hvori Dronninger have bragt Smitten fra det ene Sted til det andet; og selv disse Tilfælde kan man ikke engang være sikker paa, efter som der gives saa mange andre Maader, paa hvilken Smitten kunde bringes. Man bør omhyggelig læse, hvad Cheshire skriver p. 547—549, hvor han meddeler, at det ved Dissektion og paafølgende mikroskopisk Undersøgelse af Dronningen tydelig er vist, at der kan findes Baciller baade i Eggstokkene og i Eggene. I eet Tilfælde, da et halvt udbiffet var slaaet død, blev der hurtigt talt 9 Baciller. Der beder og anraader jeg Biablerne om ikke at være saa ufor-sigtige mere at tage Dronninger fra bipeft-smitte Stader for at sætte dem ind til sunde Familier. Skulle vi blive af med denne skrækelige Landeplage, maa vi ikke løbe nogen Risiko, men i alle Tilfælde være aldeles sikre i vor Sag.

Hvis Hr. Mac Ewoy anbefaler at behandle Staderne midt under Honningtrækket, vilde dette naturligtvis fremkalde en Ildgift, der ahang af, hvorvidt Mæret var godt eller daarligt. Men min Erfaring har vist mig, at Bipeft er langt mere tilbøjelig til at bryde ud før eller efter Hovedtrækket. Naar Bierne spise deres Forraad helt op, saa er det, at de naa til de Steder, hvori Sygdomsspirene ligge gemte. Jeg tror derfor, at vi kunne sige, at man i de fleste Tilfælde vil foretage Behandlingen, naar der ikke er noget Honningtræk. Men sæt nu, at vi virkelig foretog Behandlingen paa denne Tid. Det virkelige Tab kan man ikke godt burdere til 5 Kr.; det bliver for meget i Betragtning af de sidste daarlige Mær. I de fleste Tilfælde bør vi derfor, efter min Mening, lade de 5 Kr. ude af Beregningen.

Jeg mente vel, at man ſkulde anſtaffe et nyt Bihus, men hvorfor ſkulde man ikke ſkolde det gamle, ſom Sygdommen havde været i? Naar man gør det en Gang i en ledig Time, ſaa indſer jeg ikke rettere end, at Bekoftningerne efter hans egen Udregning ikke kunne overſtige 1 Kr. 50 Ø. eller 2 Kr. Naar alt kommer til alt, er denne Fremgangsmaade ſlet ikke ſaa bekoſtlig endda. Dernæſt maa vi gøre opmærksom paa, at Behandlingen med Sirup ogſaa maa koſte noget, og jeg tror ikke, at der praktiſt ſet bliver ſtor Forſtel.

Med Henſyn til Karbol, da har jeg perſonlig prøvet det forthyndet 500, 1000 og 750 Gange, i Virkeligheden alle mulige Slags Fortynding, og næſten i alle Tilfælde tilintetgjordes Sygdommen tilſhyneladende; men jeg erindrer ikke et eneſte Tilfælde, hvori Sygdommen i Længden blev kureret fuldstændig paa denne Maade, og medens vi ſølede med Karbol, blev Bipeſten imidlertid rigtig godt udbredt i hele Bigaarden. Beſparelſen ved Mac Ewby's Fremgangsmaade ligger i, at den er en radikal Kur, og hvis hvert Stede behandles ſtrafs, før Sygdommen har ſaaet rigtig fat, kan Udgiften ikke blive meget ſtor. Endvidere finder jeg Anledning til at bemærke, at Reſultatet af mit eget Forſøg med Karbol blev bekræftet den Gang af talrige Korreſpondenter i Austraſien, ſenere ogſaa af Profeſor Cook og mange andre. Jeg er overbevist om, at De ogſaa i Deres eget Tilfælde vil opdage, at Karbol kun hjælper for en Tid; til en virkelig Kur kan den ikke bruges. Men jeg er ganſke enig med Dem paa det Punkt, at, der ſom vi kan undgaa Udgiften til Kunſttavler, Spild af Yngel og almindelig Afbrydelse i Stedet ved nogenſomhelſt Medicin, ſaa ſkulle vi hilſe Fremkomſten af en ſaadan med Glæde, og ſtødt alle Beretninger, jeg erindrer at have læſt, ſynes at være imod Karbol, er jeg dog endnu villig til at lade mig overbevise.

Mit Raad til Ejere af ſtore Bigaarde var dikteret af den Anſtueſe, at de nok kunne have Raad til at paatage ſig Udgiften med at forſyne et Par Stader med Kunſttavler og Kammer hellere end at løbe den Riſiko, at Sygdommen kunde blive overført til deres egen Bigaard. Med andre Ord, vi kunne nok have Raad til at tage imod et Stik i Tide, ſelv om ogſaa det Stik koſter lidt, naar vi ſaa ſenere ſlippe fri for ni Stik.

Hvad angaar Sygdommen i Dronningens Egſtol, da vil jeg ikke nægte, at Cheſhire fandt Sporer i Dronningens Egſtolke*.)

men under vore Forſøg have vi aldrig truffet noget Tilfælde, der tyder i den Retning. Men naturligviſ kunde det ikke ſalde mig ind at hævde den Paastand, at det er klogt at tage Dronninger ud af angrebne Stader og ſætte dem ind i ſunde. Jeg vil altid være ſaa forſigtig ſom mulig. Det er ikke klogt at føre for nær til Skrentens Rand, ſelv om vi ere nok ſaa ſikre, at vi kunne komme en Tomme eller to fra Randen uden at føre ud over den.

Om Brugen af Viſergitre.

Af B. Bojeſen, Syſtofte.

Her i Landet er der vel ſaa eller ingen, der har en ſaa lang Erfaring ſom jeg, hvad Brugen af Viſergitre angaar. Jeg tror derfor, at min Mening om denne Sag har nogen Vægt, og jeg har beſtemt mig til at udtale den, ſkønt jeg vel ved, at Viſergitrene har ſine Modſtandere. Mine første Gitre vare Traadgitre 5: Staaltraadsſæt med godt 5 Maſter paa 1 Tomme. I mange Tilfælde gjorde de virkelig god Fyldeſt og hindrede Dronningen i at lægge Eg i Honningrummet; men da de vare lidt unøjagtige, ſaa at enkelte Huller vare for ſmaa, medens andre vare en Kende for ſtore, ſaa kunde det Tilfælde meget godt indløbe, at Dronningen, iſær naar den var mindre end en Dronning i Almindelighed er, kunde paſſere gennem Maſterne og derved gøre mig en Streg i Regningen. Desuden viſte det ſig ikke ſjældent, at Gitrene bleve ganſke tilbyggede, ſaa at Paſſagerens Antal i høj Grad indſtrænkedes. I andre Tilfælde udbyggedes Gitrene derimod ſaaledes, at de kom til at ligne et Stade med lutter runde Huller af ſamme Størrelſe, og de ſvarede da ganſke til mine Forventninger. Jeg fik imidlertid ſnart den Overbeviſning, at det var af afgørende Betydning, at alle Hullerne vare af abſolut ſamme Omfang. Jeg gjorde derfor Forſøg med at ſtøbe Gitrene af Bly. Stønt diſſe nu vel tilfredsſtillede mig i en viſ Henſeende, ſaa blev jeg dog efterhaanden fed af dem, fordi

ſtore Værf, men ikke tro, at han var uſejlbar i alt. De erindrer maatte, hvor ſkarpt han kritiſerede ſine Samtidige for de Zejl, de havde gjort. Den ſenere Udvikling har viſt, at han ſelv lige ſaa godt kunde begaa ſaadanne ſom de. En Mand, der ſer Skæben i ſin Broders Dje, kan godt have en Bjælte i ſit eget. Skønt jeg ikke benægter hans Udbjagn her, kan jeg dog ikke ganſke gaa ind paa det, da Praktiſis ſynes at være i Modſtrid med, hvad han eller troede at ſe gennem Mikroskopet.

*) Jeg er en af dem, der vel anerkende Cheſhires

de vare for tykke og for smaa; thi det viste sig ofte, at Bierne tøviede alt for længe med at trænge igennem dem, og at flere Bisfolk gav en Sværm, før de bekvemmede sig til at trænge op i Honningrummet. Jeg antog da, at Gitrene i det hele taget vare for smaa, skønt Hovedgrunden vel egentlig var den, at jeg den Gang brugte Yngelrum med 2 Etager. Det har nemlig senere tydelig nok vist sig, at Bierne langt hurtigere trænge op igennem et Gitter, naar de bo i et Lavstade end i et Højstade. Smidlertid var jeg saa heldig, at jeg i 1879 fik fat paa en saakaldet „Lochmaschine“, ved hvis Hjælp jeg blev i Stand til at lave mig de bekendte Zinkgitre, som endnu bruges alle vegne og overalt have vist sig meget hensigtsmæssige. I Begyndelsen fandt disse Gitre dog en Mængde Modstandere. Een havde et, en anden et andet at indbende imod dem. Da det vel kan have sin Interesse at prøve de Grunde, der ere fremkomne mod Brugen af disse Gitre, skal jeg her i al Roethed tillade mig at fremdrage dem og tilføje mine mangeaarige Erfaringer angaaende deres Brug.

For det første siger Modstanderne af Gitrene: **Bierne ville ikke gerne gaa igennem dem.** Hos mig har det ofte vist sig, at der i hele Uger, ja Maaneder kan findes en hel Sværm af Bier oven over Gitret, skønt der kun er en yderst ringe Honningmængde hverken i Yngelrummet eller i Honningrummet. Flyder Honningkilderne blot lidt rigeligt, saa skal den overflødige Honning nok komme op over Gitteret, og ses ingen Honning der, vil der som Regel kun findes saarelidt i Yngelrummet.

For det andet siges der: **Gitrene skade Ungelansætningen.** Heller ikke denne Anke holder Stik. Ingen Diabler vil være saa ensfoldig at indskrænke Yngellejet i den Grad, at der ikke bliver tilstrækkelig Plads for den for Folkets Trivsel fornødne Yngel, og have Bierne blot det fornødne Værk i Yngelrummet, saa skal den for Yngelens Fremme generende Honning nok blive baaret gennem Gitteret op i Honningrummet. I det Hele maa Maalet for Gitterets Anvendelse aldrig være det, at indskrænke, men kun at begrænse Yngellejet.

Fremdeles siges: **Gitrene odelægge Biernes Vinger.** Denne er den mest fejde, men uholdbare Paastand, der overhovedet kan tænkes. Den er udtalt for 20 Aar siden, og gentages atter og atter, skønt den er ganske ubefviselig og kan stemples som et rent og stærkt Fantasihoster. Det er dog kun uerfarne Diablere, der kan udtale sli-

Moniens. Er der nogen i denne Retning erfaren Diabler, der nogeninde har fundet afrevne Bivinger, Biben, Bihoveder m. m. paa Stadets Gulv? Nej, slikt findes ikke og kan ikke findes. At Gitrenes skarpe Kanter ikke kan afrive eller affkære Bierens Vinger, vil Enhver let forstaa, da Vingen er altfor elastisk til at dette kan ske. Prøv Du blot, om Du ved Hjælp af Saksens ene Blad kan affkære en Bivinge! Kan det ikke lade sig gøre ved Bladet af en Saks, hvorledes skal det da kunne ske ved Hjælp af Gitteret, hvis Kanter slet ikke ere skarpe, men afspudsede med Sandpapir?

Endelig siges: **At bruge Gitre er et sandt Dyrplageri.** Bien skal være en sand Akrobat for at kunne trænge igennem Gitrene osv. osv.

Her vil jeg blot spørge: Er det da ikke Dyrplageri at indespærre Kanarieflugten i sit Bur, at tøjre Faaret paa Marken, at lade Hesten trække Harven m. m. Alt dette gør Du uden Skrupler. Men naar Bien uden den allerfjerneste Tvang trænger sig gennem et Zinkgitter, saa stemples dette som Dyrplageri. Hvad Mening er der dog i en saadan Paastand?

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger til Gitrenes Modstandere, vel vidende, at det er unyttigt at tale mere til den Slags Folk. Alt overbevisende dem om deres Bidsfarelse er lige saa ørkesløst som at ville overbevisende en Klodrian om, at Jorden er rund; thi de mangle begge Evne og Villie til at tænke og forstaa.

Efter en trediebeaarig Erfaring er jeg kommen til det Resultat, at Gitrene er en af de bedste Opfindelser, der i den sidste Menneskealder er fremkommen paa Diablens Omraade. Jeg vil ingenlunde sætte den saa højt som Opfindelsen af den mobile Tavlebhugning eller Honningcentrifugen, men jeg tør paastaa, at Gitrene ere udmærkede og næsten uundværlige Hjælpemidler for Enhver, som vil drive rationel Diabl, og jeg har aldrig set, at Gitrene have forvoldt Skade, men tvertimod hvert eneste Aar set, at de have bragt mig store Fordele. Jeg skal nu tillade mig at fremhæve enkelte af dem.

Kort og godt kan man sige, at Gitteret danner en fortrinlig Begrænsning af Yngellejet, og at der herved opnaas adskillige meget vigtige Formaal.

Tidligere antog man, at det var fordelagtigt paa en vis Tid af Sommeren at indskrænke Yngellejet meget stærkt, for at hindre Bierne i at opklække en altfor talrig Befolkning paa Honningubbytets Bekostning. Lidt efter lidt ere de Fleste nu komne til den Overbevisning, at denne Fremgangs-

maade ikke er heldig, da Bisolket her ved ofte svækkes i den Grad, at det gaar Vinteren i Møde med et for ringe Folketal. Man havde da naaet at forvandle Bierne til Honning. Men for at undgaa den nævnte, udhævede Ulempe, bør man sørge for, at Yngellejet ogsaa i Høsttiden har det fornødne Omfang, og at Yngelrummet til enhver Tid har 10 a 15 Normaltavler. Naar man da allerede ved Hvidfløveren Blomstring lægger en Række af Gitterstrimler oven paa disse, saa vil Yngelsætningen ingensinde hæmmes til Skade for Bisolket, men tværtimod fortsættes paa en ganske naturmæssig Maade, og den overflødige Honning ville Bierne nok sørge for at faa anbragt oven paa Gitteret, fordi Honningrummets mange Forraadskamre ligge Yngellejet saa nær. Man naar da følgende Forbele:

1. Honningen, som skal høstes, bliver da saa at sige altid hengemt i rene, lyse Honningtabler, som hverken har eller har indeholdt Yngel eller Blomstertøv, og denne Honning udmærker sig som bekendt ikke alene ved sin Fjnhed og Velsmag, men ogsaa ved sin Holdbarhed. Dernæst har man den Fordel, at de nævnte lyse Honningtabler ikke „ødelægges“ ved at benyttes som Yngeltabler, men kunne gøre Fyldest som saadanne i Sneise af Nar.

2. Saa snart man løfter Tæppet og titter ned mellem Honningtablerne, saa ved man bestemt, om der kan høstes Honning eller ej. Ser man forseglede Tabler, tager man dem uden videre ud og udstynger dem, og — man føler sig ikke stuppet. Underledes stiller Sagen sig, naar man har glemt at indlægge Gitterene. Man tager da den ene Table op efter den anden, ser paa dem og glæder sig ved den Maasse Honning, som de indeholde; men „nok se, kun ikke røre!“ hedder det saa videre. Thi i hver eneste Table er der større eller mindre Partier af Yngel. Man er da nødt til at vente 2 a 3 Uger, indtil Tablerne ere fri for Yngel; men saa er der maasse ansat en ny Generation af Yngel, og Honningsforraadet er maasse i samme Tid formindsket i en uforklarlig Grad. Høster man saa i sin Utaalmodighed alligevel denne Honning, vil den være af tvivlsom Værdi, da den mulig er blandet med Larver og Fodersaft.

3. Den største Ulempe er dog maasse alligevel den, at man ofte vil gøre den nedslaaende Opdagelse, at Stedet i Virkeligheden er langt fra at være saa stærkt, som man havde antaget, da Yngellejet lidt efter lidt er flyttet op i øverste Etage, hvorved der i det egentlige Yngelrum maasse hverken findes Yngel eller Forraad. Enden paa

Historien bliver da, at Honningtablerne vandrer ned i Yngelrummet, medens Yngeltablerne bæres op paa Loftet, hvor de da utvivlsomt ville blive ødelagde af Møl eller Mus, saafremt man ikke gør sig en hel Del ekstra Ulejlighed for at sikre disse Tabler mod hine Fjenders Angreb. Underledes er det med de rene, lyse Honningtabler; de kunne lægges i Bunte, om man vil, og hverken Møl eller Mus ville skade dem i nogen væsentlig Grad, saafremt der da ikke findes Blomstertøv i dem.

Jeg betragter det derfor som en Uting ikke at bruge Bisergitre, og jeg kan sige, at Biavlen er bleven mig langt mere kær, efter at jeg begyndte at bruge Gitre, end forhen. Sagen er nemlig den, at Gitterene spare mig en hel Del Uregreser. Vilke Gitre, der skal bruges, er et underordnet Spørgsmaal. Jeg holder mest af Zinkgitre og anser de tyndeste for at være de bedste. Det har nemlig vist sig, at Bierne gaa villigere op i Honningrummet, naar man bruger tynde Gitre, end naar man bruger tykke. Jeg kan derfor ikke anbefale Otto Schulzes Rørgitre. Derimod ville Papgitre være meget tjenlige, saafremt de ere tilstrækkelig holdbare. Herom ere Meningerne dog allerede delte.

Med Hensyn til Brugen af Gitre skal jeg endnu bemærke: Jeg lægger dem allerede paa Tableristen i det tidlige Foraar, og de forblive her liggende i No hele Sommeren igennem. Først, naar jeg i September indvintrer Bierne, fjernes de og gemmes til næste Nar. Dog har jeg hvert Nar i flere Stader ladet Gitterene ligge Vinteren over, og det har vist sig, at der her ved ikke var mindste Ulempe for Bierne. At de, skønt gode Varmeledere, ikke føre nogen nævneværdig Kulde ind i Stedet, er klart; thi jeg har midt om Vinteren set Bierne leje sig i et jævnt Lag oven paa Gitterene, og det saas ikke, at Fugtigheden samlede sig paa dem. I Fjor og Aaret forud laa Gitterene Vinteren over i de fleste af mine Stader, og dog var Overvintringen udmærket god.

Der er mange, der svæve i den Bilsfarelse, at Gitterene skulle have et bestemt Maal. Jeg bruger dem af alle mulige Størrelser; i et Stade er Gitteret ikke over 40 „, i et andet er det mere end 300 „. Jeg anbringer ikke mere Gitterene paa selve Magasinerne, ej heller indfatter jeg dem i nogen Kamme. Som Regel bruger jeg nu kun Gitterstrimler af 6 1/4 Tommes Brede og indtil 16 „ Længde, og af disse indlægger jeg saa mange, som det kan falde, i ethvert af mine Stader. Skal et mindre Gitter anvendes, saa indsnævrer jeg

Passagerne ved Hjælp af Korspinde til en passende Længde. Man kan da i mange Tilfælde nøjes med 1 eller 2 af de omtalte Gitterstrimler. En Hovedsag er det altid, at Hugelrum og Honningrum staa i en saa nær Forbindelse med hinanden, som det paa nogen Maade er muligt; Bierne ville da, naar ellers Befolkningen er talrig nok, være villige til at passere Gitterene. Skulde et kraftigt Folk (fordi det maaske har Sværmeykker) vægre sig ved at gaa op igennem Gitteret, kan man uden videre tage en Hugeltable fra Underrummet og anbringe denne i Magasinet. Al Modstand er da brudt.

Ungarns Biavl.

af Alois Alfonsus, Wien.

Allerede for længe siden er man i ledende Kredse kommen til den Mening, at man kun skal understøtte saadanne Foretagender og Bestræbelser, der kunne bevise deres Rentabilitet. For den østrigste Biavlerforening foreligger derfor den Opgave klart at kunne fremstille Biavlens Tilstand i alle sine Kredse. Wiens Biavlerforening maa derfor hvert Aar til Agerdyrkningsministeriet levere en statistisk Oversigt over Antallet af Stader med bevægelige Tavler, Stader med faste Tavler og Mængden af de høstede Biavlsprodukter. Ved den aarlige Tilvækst af Produktionen og af Stadernes Antal foranlediges Ministeriet til næsten hvert Aar at forøge Statstilskuddet. I Ungarn er det derimod de af Staten ansatte Vandrelæreres og Biavlsinspektørens Pligt at foretage Tællingen hver i sit Reisedistrikt og at anstille Beregninger over Udbyttet samt at indsende disse til Agerdyrkningsministeriet. Den derværende ungarske Biavlsinspektør tilsendte mig nylig en meget interessant Statistik over Biavlens Udvikling der i Aarene 1887—1894. De ungarske Vandrelæreres Rejse-distrikter omfatte c. 8000 Sogne. Fra et-hvert af disse skal opgives: a) Antallet af Kunststader, b) Antallet af Rubestader, c) Mængden af indvunden Honning, d) Mængden af det indvundne Boks. Hver enkelt af de 6 Vandrelærere afleverer for sit Distrikt disse Angivelser til Biavlsinspektøren, der atter sammenstiller dem til en Aarsberetning. Arbejdsinstruksen for de ungarske Vandrelærere er forfælgelig. Nogle skulle bringe Kundskab om Biavlens til saadanne Egne, i hvilke den hidtil har været ganske ukendt, medens andre skulle udbrede Kundskab

om Biavl med bevægelige Tavler til saadanne Egne, i hvilke Svovllapperne hidtil have haft Enehveredsomme. Hvorvidt begge Opgaver ere lykkedes, derom vil et lille Uddrag af Statistikken bedst belære os. Antallet af Sogne, i hvilke Biavl drives, er næsten fordoblet i Løbet af de nævnte Aar. De Biavlslærere, der have haft den Opgave at udbrede Biavlens til Egne, i hvilke den tidligere var ganske ukendt, maa altsaa siges at have løst denne paa en glimrende Maade.

Aar.	Antallet af				Udbytte.			Bøge-udbytte.
	biavls-brevne Egne.	Kunstst.	Rubest.	Ønit.	Øb Honning.	Bøks.		
1887	6551	295,373	60,186	355,559	1,950,000		338,740	
1888	6283	242,792	58,929	301,721	2,252,300		506,763	
1889	7462	272,576	70,430	342,997	3,496,800	179,456	921,378	
1890	7817	284,758	87,062	371,820	3,636,700	213,240	963,279	
1891	8812	365,875	107,876	464,742	4,103,600	259,777	1,118,166	
1892	8505	346,582	113,289	465,871	4,251,600	261,446	1,152,684	
1893	10,575	131,031	390,971	522,002	4,460,200	493,486	1,373,650	
1894	11,522	137,051	403,896	540,947	4,034,100	333,996	1,157,400	

(Tabellen omfatter kun de af Vandrelærerne berejste Distrikter. I de 2 første Aar forlangtes Boks-mængden ikke opgivet. Sidste Kolonne angiver Værdien i Kroner, idet vi have omsat de i Tabellen angivne østrigste Penge til dansk Mønt. Honningprisen er sat til c. 25 Ø., Boksprisen til c. 75 Ø. pr. Ø.).

Kunststadernes hurtige Tilbagegang i Antal i de sidst nævnte 2 Aar lader sig let forklare paa Grund af de 2 uheldige Honningaar 1893 og 1894. Statistikken har hertil den Anmærkning: „Paa Grund af en 4 Maaneders Tørke og ringe Honningtræk maatte mange Bifamilier forenes“.

Ved Klæsring af mange Kunststader forklæres ogsaa det usædvanlig store Udbytte af Honning og Voks i begge disse Aar. Hovedsagen er og bliver Biavlens stadige videre Udbredelse til flere Egne, i hvilke der tidligere slet ikke blev drevet Biavl. Et eneste godt Aar vil bevirke, at Kunststadernes Antal vil stige betydelig i Wandrelærernes Rejsebidistrikter. Tager man i Betragtning, at den ungarske Regering i de sidste 10 Aar har anvendt c. 120,000 Kr. til Biavlens Fremme og endvidere, at det samlede Antal Bistader i Løbet af de 8 Aar, som Tabellen omfatter, er steget anseeligt, og det samlede Udbytte i de 8 Aar løber op til mindst 8 Mill. Kr. — vil man indse, at de 120,000 Kr. ingenfinde kunde være anvendte bedre end til Oprettelsen af den ungarske Biavlskæferskole. Naar Biavlsforeningerne ville opnaa Understøttelse fra Regeringen, da maa de først og fremmest foretage Optællinger, hvortil de kunne henvise for at paavise Fremgangen.

Ovenstaaende statistiske Tabel har særdeles stor Interesse for os, da det giver os Anledning til flere oplysende Sammenligninger med bore egne tilsvarende Forhold. Ungarn er c. 3900 □ Mile stort med c. 11 Mill. Indbyggere. Det er altsaa omtrent 5 Gange saa stort som det egentlige Danmark og omtrent ligesaa tæt befolket. Antallet af Bifamilier er nu, efter Fremgangen i de senere Aar, forholdsvis omtrent det samme som her i Landet, men Indtægten af Biavl er ikke synderlig større end hos os i dette 5 Gange saa store Land. Indtægten af de enkelte Stader maa altsaa være omtrent 5 Gange mindre end hos os. Narjagen hertil ligger efter al Sandsynlighed i Biavlsdriften. Det er nemlig ganske klart i Følge Tabellen, at Bøgen stadig lægges paa Forøgelse af Bifamiliernes Antal, derfor er Kubefamiliernes Antal i Løbet af de 8 Aar vokset til det dobbelte, medens Antallet af Kunststader i det samme Tidsrum er svundet ind til under Halvdelen af Antallet i 1887. Medens Kunststadernes Antal i det Aar udgjorde over 80 % af det hele Antal, udgjorde det nu kun 25 %. En saa stærk Tilbagegang i den nyere Biavlsdrift kan næppe være tilfældig. Vi antage, at den hidrører mest fra Fejl i denne Drift, f. Eks. en slet Overvintring i de benyttede Kunststader. Ganske vist er det samlede Udbytte af Biavl i Løbet af de 8 Aar mere end fordoblet; men det er dog klart, at Biavlsdriften endnu maa staa paa et særdeles lavt Standpunkt, da Udbyttet af

hver Bifamilie ikke er sat højere end til — c. 2 Kr. aarlig. I Sandhed et meget beskedent Udbytte!

Trods disse særegne Forhold viser det sig dog, at den ungarske Biavl i de senere Aar har været i stærk Fremgang, og Narjagen hertil angives at være Oprettelsen af en Biavlskæferskole, der aarlig har kostet c. 15,000 Kr. Heri er dog formentlig medregnet Udgifterne til Biavlslærernes Rejser. Hos os er jo Biavlskæfer-Virksomheden efter Haanden udviklet meget stærkt, saaledes at Mødernes Antal (c. 200 aarlig) maatte næppe i den nærmeste Fremtid behøve at forøges betydelig. Der er dog ikke Tvivl om, at vi i denne Henseende staa betydelig tilbage for flere andre Lande, især England og Tyskland, vel ikke med Hensyn til Mødernes Antal, men derimod i Henseende til Biavlslærernes Uddannelse. I England har man allerede i en halv Snes Aar haft en Biavlskæfer-Øksamen, der i de senere Aar er blevet betydelig stærket og inddelt i 2 Klæsler. 1. Klæsle omfatter Honningbiens Naturhistorie, Biavlens Teori og den praktiske Biavl. 2. Klæsle kræver kun den praktiske Biavl og et kort Omrids af Biavlens Teori. I Tyskland findes mindst 4 Biavlskoler, i hvilke der uddannes Biavlskæfere. Det kan ikke nægtes, at vi hos os i høj Grad savner mindst een saadan Biavlskole, der kunde sikre os Biavlskæfere, som kunde give paalidelige Oplysninger om alle Hovedspørgsmaal angaaende Biavl. Red.

Fra Kredsen.

Biavlermøde paa Vilvorde d. 28. Juli 1895. Det til Kl. 8 indvarslede Møde begyndte Kl. 11½. Som Tilhørere var der c. 25 unge Mennesker — formodentlig Hævebrugsleber paa Vilvorde — samt 5 a 6 andre Personer, hvoriblandt en Dame. Hr. Grønning anmeldtes som Foredragsholder. Foredraget indledes med nogle Bemærkninger om, at Biavl og Hævebrug havde mange Berøringspunkter, og at Blomsternes Befrugtning i en Del Tilfælde foregik eller i det mindste befordredes ved Biernes naturlige Virksomhed. Dette var en Side af Sagen, naar det spurgtes om Biavlens Nytte. En anden Side var, at den gav en ligefrem Indtægt i Form af Honning. Spurgtes der hvad Honning var godt for, kunde der svares, at man „absolut“ maatte spise Honning for at forlænge Livet. En Læge havde brugt disse Ord til Anbefaling for Honning, og en Dame havde sagt, at Honning „kurerer alt“, medens Lægen

sagde: „Spis Honning, saa bliver Du ikke syg“. Intet er bedre til at holde Jordbøjslen i Orden end Honning.

Efter nogle Bemærkninger om, hvad Honning var, hvorledes den opsamles og tilberedes af Bierne, og hvorledes den forædles eller — som man siger — modnedes formedelst Varmen i deres Bolig eller Stade, gik Taleren over til nærmere at betragte Bierne og deres Stade.

Bierne ere Husdyr, og den Bolig, vi give dem, bør passe med deres Natur. Et Hovedhensyn er, at denne er stor nok uden at være væsentlig større end fornøden. Af Hensyn til Biernes Virksomhed er det dem temmelig ligegyldigt, hvad Form deres Bolig har; men de kunne bedst holde sig varme, naar den er kuglerund. For Biavleren er denne Form imidlertid ubekvem; men han bør stræbe at komme den saa nær, som hans praktiske Hensyn tillade. Af de Former, der bedst passe for Praktis, er Kubikformen den, der mest nærmer sig til Kugleformen; derfor bør vi bestrebe os for at gøre vore Biboliger kubiskformede, men samtidig maa de være saaledes indrettede, at det Rum, som Bierne bebo, med Lethed kan gøres saavel større som mindre, og navnlig saaledes, at det kommer til at passe efter Bifamiliens Størrelse. Materialet, hvoraf en Bibolig dannes, kan være Træ, Glas, Straa, Mur m. m., men Træ er af praktiske Hensyn det bedste.

Taleren beskrev derefter en praktisk Bibolig i sine Hovedtræk, samt Biernes Boksbygning og navnlig deres Celler, saavel de almindelige som Drone- og Dronningceller. Endvidere forklarede han i Korthed Begreberne Arbejdsbi, Drone og Dronning. Yigeledes omtalte han i Korthed Tid og Maade, hvorpaa Bierne sværme. Sværming er Bifamiliernes naturlige Maade at formere sig paa; han foretrakker den for Ustæggere eller Kunstsværme. Mange Biavlere betjene sig imidlertid af sidstnævnte Maade; men den er skadelig for Yngellejet, derfor bør man vende tilbage til Sværming.

Nogle Dage før en Bifamilie vil udvandre eller sværme ud af sit Moderstade, udsender den Sporbier: det er en Flok Arbejdsbier, som have den Opgave at opføre en Bolig, hvor den udværende Familie kan drage hen efter Sværmingen. Ved Sværmingen samle de Individier, der høre til den ny Familie — eller som det i Reglen kaldes: Sværm — sig i Almindelighed i en Klump i Nærheden af Moderstadet; men naar de ikke snart blive fangede, lette de paany og drage afsted til den af Sporbierne udfundne Bolig. Man har mange Maader at indfange Bifværme paa;

af disse vilde Taleren imidlertid kun omtale en, der efter hans Etøn var den bedste, nemlig forjaavidt som Omstændighederne tillade at bringe den til Anvendelse. Den bestaar i i Nærheden af Klumpen at anbringe en omvendt Kasse af Form som et Trugstade, hvori der er to udrukne Boks-tavler — en ved hver Ende — og for Resten Kunsttavler. Bierne gaa villigt ind i en saadan Kasse, og kunne derefter med forholdsvis liden Ulejlighed og uden væsentlig Forstyrrelse sættes i deres ny Bolig.

Naar en Bifamilie er sund og har en god Bolig, udtømme Bierne ikke deres Ekstremer om Vinteren: de kunne holde dem i sig i 5 Maanedes. Er det derimod for koldt i deres Bolig, kunne de ikke holde sig ret længe, og de saa da, hvad man kalder Bugløb, hvorved Boligens indvendige Vægge blive tilsmudgede og saa en ubehagelig Lugt. En saadan Familie er altid svag og dør som oftest inden Foraaret. Derfor bør Biavleren anvende megen Flid for at beskytte sine Bier mod Kulden. Forfælske Slags Dækning, Pakning og Tækning omtales i Korthed, og det bemærkedes, at slige Forholdsregler hidtil havde været altfor lidet paaagtede af Biavlere. Omhyggelig Beskyttelse mod Kulden bringer forøvrigt ikke alene den Fordel, at Bierne overvintre forholdsvis sikkert og godt; men tillige den, at de næsten ikke fortære noget af deres Forraad, hvormod de, naar de have det for koldt, tage overordentlig megen Næring til sig osv. En lille Familie, som bor under Tag sammen med en større og som ikke er talrig nok til at frembringe den for sit Velvære fornødne Varme, kan desuagtet overvintre meget godt, desformedelst at den gennem Mellemvæggen faar en Del Varme fra den stærke Nabofamilie.

Naar Solen skinner om Foraaret, og det begynder at blive mildt om Dagen, flyve Bierne ud for at udtømme deres Ekstremer — hvilke de som omtalt holde hos sig om Vinteren. Svage Familier foretage i Almindelighed denne Udflugt tidligere end stærkere; ofte kunne stærke Familier opsætte deres Udtømmelsesudflugt betænkkelig længe; men saadan Opsættelse er dog nærmest at betragte som Tegn paa Sundhed og Styrke. Ved slige Foraarsudflugter hente Bierne ogsaa Vand, og de afspøge Egnen med Hensyn til Blomsterstøv. Dronningen derimod gør ingen saadan Udtømmelsesudflugt. Som vi vide, forlader den kun Boligen to Gange i sit Liv: den ene Gang for at udvandre: den anden Gang for at blive befrugt. Den trænger da heller ikke til at udtømme sig, hvilket

har sin Grund i, at den Mæring, den indtager, bliver tilberedt paa en saadan Maade af Arbejdsbierne, at den ingen ufordøjede Nester efterlader i Legemet. Imidlertid paaftaar man dog, at den af og til spyr en Væske fra sig — hvilket sikkerlig maa betragtes som en Slags Ekstremement — men denne bliver opsamlet og bortført af Arbejdsbierne.

Der spørges ofte: Hvad er Grunden til, at Bierne yngle, og det har været sagt, at dette er afhængig af Dronningens Villie; men Nej! Heller ikke er det Arbejdsbierne, der bestemme naar Yngelklækning skal foregaa; det er Opholdsdriften, en Kraft, der uvilkaarlig udgaar fra Dronning og Arbejdsbier i Forening. Yngelklækningens Begyndelse bestaar deri, at Dronningen giver sig til at lægge Æg. Efter at det i Korthed var omtalt, hvor og hvorledes Æggene lægges, fortsattes med en nærmere Betragtning af Dronningens Mæring. Naar Æglægningen skal til at begynde, bliver Dronningen fodret rigeligere end tilforn. Arbejdsbierne række hende da sit Foder, der som omtalt bliver tilberedt paa en saadan Maade, at det ikke efterlader ufordøjede Nester i Legemet. Hvorfor bliver Dronningens Mæring tilberedt saaledes, og hvorfor række Arbejderne den til hende. Er Honning ikke et Foder, som er godt nok for den, og kunde den ikke selv tage til Behov af Forradet? Nej! 1) vil almindelig Honning ved Fordøjelsen efterlade Nester, der ikke kunne optages i Legemet, og som derfor maa udtømmes som Ekstremement, og Dronningen er ikke saaledes indrettet, at den — som Arbejdsbierne — kan flyve ud og stille sig ved disse, 2) har den heller ikke Tid til selv at fordøje, naar den skal lægge.

Men omendstønt Arbejdsbierne som omtalt holde deres Ekstremement i sig Vinteren over, hvorefter de flyve ud og udlømme sig, er der dog altid om Foraaret en Del Urenlighed i Staderne. Alt saadant noget bliver ogsaa baaret ud af Arbejdsbierne, og stærke Familier ville i Reglen kunne hjælpe sig selv paa dette Omraade; men derfor bør Biavleren dog ikke forsømme paa et passende Tidspunkt at række sine Bier en hjælpende Haand i Rengøringsstiden. Mange Biliv ville blive sparede derved; thi ved at bære Winteraffaldet ud af Boligerne blive Bierne ofte saa overanstrengte, at de falde ned paa Sneen, hvor de omkomme.

Under nogenlunde gunstige Forhold begynder Dronningen at lægge Æg tidlig om Foraaret, ofte allerede i Februar. Den begynder paa en af de midterste Tabler og paa dennes Midte. Her belægges alle

Celler i en Kreds af omtrent 6 Tommer i Tværmaal. Naar dette er sket, belægges en lignende Kreds paa den overfor værende Table. Derefter gaar Dronningen til den modsatte Side af Tablerne og belægger her de Celler, som staa lige overfor dem, der først belægtes, og saaledes med et større Antal af Tablerne ved begge Sider af dem, der først bleve belagte. Senere forstørres de belagte Kredse, idet 3—4 Rækker af de omkringstaaende Celler belægges, hvilket gentages, indtil Tablerne blive belagte næsten til Randen. Iøvrigt udbides Æglægningen til Størstedelen af de Tabler, hvis Celler ere tomme. Hvorfor begynder Æglægningen saaledes i Midten af Stedet og paa Midten af Tablerne? For saa let og saa sikkert som muligt at kunne holde den fornødne Varme ved Æg og Yngel; der skal nemlig $+ 30^{\circ}$ R. til, og da den luneste Plads selvfølgelig er i Midten af Staderne, forstaaer det sig, at Rugebierne — d. e. de Arbejdsbier, som holde Varme ved Æg og Yngel — saa den bedst mulige Lejlighed til at holde den Varme, de fremadse paa rette Sted.

Senere, naar Narstiden bliver mildere og Biernes Antal, formedelst den tidlige Yngels Udskækning, bliver større, lader den fornødne Varme sig uden Vanskelighed fremadse næsten overalt i Stedet, og Æglægningen udbides der, som omtalt, til hele Tabletsider og til et større Antal Tabler. Endelig, naar Vejret bliver rigtig mildt, tage Bierne fat paa Ophbyggelse af Dronningceller. En Dronningecelle er af Tykkelse som en Lillefinger, forøvrigt blev dens Egenstaber i Korthed beskrevet, og det anførtes, at der i et Bistade opførtes 10, 20, 25 Dronningceller. Der hengaar 16—17 Dage med Udskækning af en Dronning, hvorimod det varer 21 Dage at udskække en Arbejdsbi og 25 Dage med en Drone. Larverne af alle 3 Slags Bier blive fodrede af Arbejdsbierne med Foder, der er tilberedt hver paa sin Maade.

Derefter omtalte Taleren paany, hvorledes Dronningen bærer sig ad med at lægge Æg. I Forbindelse hermed omtalte han, hvor længe det varer, før der opstaaer Larver af Æggene, hvorledes Larverne ruges, vendes og fodres — hver Slags med sin Slags Foder — hvorlænge det varer før Larverne — hver i sit Slags — forpuppe sig, og endelig hvorledes Arbejdsbierne tilbække Pupperne. Hertil søjedes nogle Bemærkninger om det Forhold, hvori Befrugtningen stod til de 3 Slags Bier, som en Familie indeholder, d. e. Dronning, Arbejdsbier og Droner. Den sidstnævnte Slags fremkom som bekendt af Æg, der

ikke vare befrugtede, og der har været sagt, at „Dronningen efterføm hun vilde“, kunde lægge befrugtede eller ubefrugtede Eg. Taleren troede ikke, at dette var sandt, Bevistet fattedes i det mindste. Man staar her overfor et mørkt Punkt i Biernes Naturhistorie, som det vilde være interessant at faa opklaret.

Efter at adskillige mindre bekendte Fænomener, der staa i Forbindelse med Biernes Sværming, vare nærmere omtalte, bragtes det i Grundring, at Dronningen ogsaa kaldes Viser samt Ronge. Det sidstnævnte Udtryk passede slet ikke, efterføm den var et fuldkomment kvindeligt Individ, og det førstnævnte ikke heller, saa længe den var ubefrugtet; i ubefrugtet Tilstand burde den kaldes Brindsesje.

Der blev her atter gjort nogle Bemærkninger om Sværming, Indfangning af Sværme, deres Husning i Stader med vægellige Tavler. Derpaa gik Taleren over til at omtale Sværmenes videre Behandling, herved dvælede han ved Vigtigheden at give dem et Rum af passende Størrelse. Idet en Sværm hentes, kan det imidlertid ofte ikke med Sikkerhed bedømmes, hvor stort Rummet bør være; men 1—2 Dage senere kan dette ses. Man bør da aabne for Sværmen, og naar det da viser sig, at Rummet er enten for stort eller for lille, bør det lempes efter Omstændighederne. At aabne for en Bisværme er naturligvis altid en unaturlig Forstyrrelse, hvorfor man aldrig bør aabne blot af Nygærrighed. Berlefsch har sagt: „Saalænge der intet er i Vejen med en Bisværme, bør den først og fremmest have Ro; naar der er noget i Vejen, bør der gribes ind; men der bør gribes rigtigt ind“.

Ved at se ind ad Ruden kan man i Almindelighed — og uden at forstyrre Bierne — bedømme, om der behøves forøget Plads. Naar der er mange Bier paa den Side af Tavlen, der vender mod Ruden, og naar de, som man kalder det, have begyndt at trække Tavlen ud — hvis det da er en Kunsttable — og begyndt at fylde Honning paa Bunden af de øverste Celler, er dette Tegn til, at Rummet er saa fuldt, at det trænger til Udvidelse, hvorfor saadant inævest maa afstedkommes; men dog kun under Forudsætning af, at godt Vejr og Trækketid ligger for Haanden. I andre Tilfælde udsættes Udvidelsen til anden Lejlighed.

Omhyggeligt at tilbække det Rum, som Bierne optage i Stadet, med Tæpper, Maatter, Halkelseposer o. a. desl., er en Sag som Taleren lægger megen Vægt paa at indstærpe sine Tilhørere. Nogle ville

maaske sige, at om Sommeren i det mindste ere slige Forholdsregler ikke alene unyttige men endog til Skade; men Taleren var overbevist om, at det modsatte var det rigtige. Dækningen yder Betyggelse mod mange Farer: Jaasom Møl, Røveri og daarligt Vejr. Endvidere omtales det paa dette Sted, at dobbelt Bund i et Bistade var en meget nyttig Forholdsregel, og han undrede sig over, at mange øvede Biavlere indtil den nyeste Tid havde bestridt Nytten deraf.

Idet Taleren kom tilbage til at omtale et Kunststade, dvælede han fornemlig ved nogle Enkeltheder i Trugstaden. Endvidere nævnte han Kunsttabler, Spore, Bitraad og adskillige andre og nyere Genstande og Redstaber. Saadant noget kendte man ikke forhen. Kunststab herom var et stort Fremskridt paa Biablens Omraade. Det var tilstrækkeligt at have 14—15 Tavler i Yngelrummet af et Bistade. Resten burde være alene til Honning og for en større Del anbringes foroven. Taleren yndede ikke at anvende noget af de Midler, der i Almindelighed anbefales og bruges, for at hindre Dronningen i at gaa til Honningrummet, og han mente, at Honninghøsten kunde blive særdeles god uden Anvendelsen af noget Afspærringsmiddel.

I Stedet for nævnte Forholdsregel anbefalede han „tykke“ Tavler i Honningrummet. I Tavler der havde en større Tykkelse end de sædvanlige, kunde Dronningen ikke lægge, hvorfor der ingen Afspærring behøvedes. I Tavler af en Tykkelse, der er større end den sædvanlige, kan der naturligvis rummes forholdsvis mere Honning end i almindelige Tavler, og hine ere meget lettere at udslynge end disse.

Bierne bygge gerne tykke Tavler, saa snart de faa Lejlighed og Anledning dertil, og de føre ofte hellere $\frac{1}{2}$ Tomme til Tykkelsen af en almindelig Table, end de gaa til at trække en ny Table ud. Taleren har set mange Eksempler herpaa, idet han navnlig har hængt en ny Kunsttable ind ved Siden af en udtrukket Table af almindelig Tykkelse; men i Stedet for at udtrække den første, have de bygget den sidste tykkere og fyldt den med Honning — herved sparede de saa Halvdelen af Forseglingssarbejdet. For at faa Bierne til at bygge tykke Tavler i Honningrummet, maa Afstanden mellem Kammerne naturligvis være større, end naar der kun attraas almindelig Tykkelse. Indtil denne er opnaaet, maa Afstanden imidlertid være den sædvanlige, Kammerne flyttes da $\frac{1}{4}$ " mere fra hinanden, og Bierne ville da — uden isørigt gunstige Forhold — snart fortykke Tavlerne saaledes

at ny Flytning kan være ønskelig; men det er til Skade, hvis man paa en Gang forstørrelser Afstanden mellem Kammerne med mere end $\frac{1}{4}$ Tomme, thi derved bliver Bygningen i Almindelighed meget uregelmæssig. Tavlerne kunne ved denne Fremgangsmaade faa en umaadelig Tykkelse. 3 Bejle havde der været forevist Tavler, som vare 3 Tom. tykke, og som vare bugnende fulde af Honning. Taleren havde dog adskilligt imod denne Tavletykkelse; han troede, at en Tykkelse af 2 Tom. ikke burde overskrides.

Tykke Tavler, hvoraf Honningen er udflunget, hænger Taleren tilside med særdeles Forsømmelse, for til næste Aar atter at bruge dem i Honningrummet, faa ubefordagtede som muligt. Han tror, at de samme Eksemplarer kunne bruges hvert Aar en Mand's Levetid igennem. Naar der nemlig ikke kommer andet end Honning i dem, og de ibrigt behandles omhyggeligt, bliver Boksene ikke fordærvel. I denne Henseende er Forholdet helt anderledes med de Tavler, hvori der udlækses Yngel. I det Puppen forlader sin Celle, efterlader den nemlig et tyndt Silkeslør i denne. Formedelt dette Efterladenskab faar Tavlerne i et Bistade den bekendte sorte Farve, der er Tegn paa, at de ere faa fordærvede, at de ikke uden Skade for Biernes Velvære kunne forblive i Bistadet.

Da Taleren havde været $\frac{3}{4}$ Time, blev der ringet med en Klokke, hvilket sikkerlig var en Tilkendegivelse af, at Elevernes Maaltid var rede. Taleren afbrød derfor med den Bemærkning, at han muligt talte for længe, og takkede derfor for den Opmærksomhed, som var stænket ham, hvorpaa Hr. Granh paa egne og paa Tilhørernes Begne takkede Taleren for hans Foredrag.

Paa givne Anledning holdt Taleren imidlertid en kort Eftertale, der drejede sig om Honningens Behandling efter Udflugtningen. Hertil føjede han den Bemærkning, at Rundskab om Biavl sikrest og lettest kunde erholdes gennem „Dansk Biavlerforening“. Naar 10 Personer sloge sig sammen og paa en Gang abonnere paa Foreningens Blad, kunde enhver af dem faa dette for $1\frac{1}{2}$ Krone om Aaret. Desuden nævntes der nogle Smaaskrifter, hvis Pris Referenten ikke noterede.

En Biavler spurgte endelig Taleren, hvad han syntes om Wells's Metode, hvortil der svarede, at man burde lære at arbejde til Gavn med een Dronning, før man befattede sig med to. N. F.

Referentens Bemærkninger til ovenstaaende Foredrag skulle følge i næste Nummer. Red.

Morsø BF., Kreds 3 a, afholdt Ud-

stilling i Nykøbing F. d. 3. August. Der var anmeldt forskellige Genstaabe af 18 Udstillere, og det hele vidnede om god Fremgang i Biavlerfagen. To Udstillere vare fra Sjælland, een fra Høbro, alle tre med mange Numre af Biavlredskaber og Boks-tavler, Resten af Udstillerne vare fra vor lokale Forening. Af Bihuse og Udflugtningsskaffiner, godt forarbejdede, vare en Del udstillede, men Opmærksomheden henledtes især paa de mange Numre af Honning, Kunsttavler, Mød, Vikorer m. m., der alle mere eller mindre vidnede om en omhyggelig og forstandig Behandling. Der uddeltes i Præmier til Foreningens Medlemmer 40 Kr. og en Del Biavlsskrifter. 15 Kr., for god Røgt og Pleje af Bigaarde, uddeles dog først, naar Vandrelærerne have foretaget Efteraars-Tilsynet. Efteraavnte tilkendtes Præmie:

I. Honning, Mød, Vikorer, Kunsttavler og Boks.

Værer Nartoft, Jordsbj, 1. Pr. for Honning. Strædder Kr. Poulsen, Bjergby, 2. Pr. for Honning. Gaardejer S. Stejansen, S. Draaby, 3. Pr. for Honning. Husmand N. Kr. Hansen, Raskby, 4. Pr. for Honning. Tømrer P. Andersen, Skallerup, 5. Pr. for Honning. Vinhandler Bjørndahl, Nykøbing, 1. og 2. Pr. for Vin, Mød og Vikor. N. S. Kristensen, Himmelov pr. Høskilde, 1. Pr. for Kunsttavler. Handelsm. J. Petersen, Nykøbing, 2. Pr. for Tavler og 1. Pr. for Boks. Strædder Kr. Poulsen, Bjergby, 3. Pr. for Honning.

II. Udflugtere og Bihuse.

Snedker M. Boll, D.-Sølvby, 1. Pr. for 1 Udflugter og 2. Pr. for Boks. Smed J. M. Josefson, 2. Pr. for 1 Udflugter. Avlsbruger F. Dreyer, 1. Pr. for 1 Bistade. Husmand N. Kr. Hansen, Raskby, 2. Pr. for 1 Bistade. Gædm. Kr. Høgaard, Sundby, 3. Pr. for 1 Bistade.

Nørremølle, d. 4. August 1895.

P. Thorsen.

Ekko fra Staderne.

Nydal, Sverige, d. 4. August.

Hele Juli Maaned har her været regnfuld, og hvis jeg ikke daglig havde sodret mine Bier, vilde de sikkert alle have været døde. I forrige Uge havde vi dog nogle smukke varme Dage, i hvilke Bierne indvare megen Honning. Yngen har nu begyndt at blomstre, og saa vi smukt Vejr i denne Maaned, da kunne vi dog haabe at faa nogen Honning til Winterbrug. Endnu har jeg ikke haft Slynngmaskinen i Gang. Af 15 Stader, som jeg havde ved Midjommertid, have de 3 mistet deres Dronning.

Seg har efter Andsyningen i „den danske Vitidende“ lavet mig en Solvoksmelter og fundet den udmærket. Den kostede mig omtrent 2 Kr. foruden Arbejdet.

D. L.

Et og Andet.

Rejse-Understøttelse. Indenrigsministeriet har under Dags Dato bevilget Lærer M. S. Lindelof i Harte ved Kolbing 100 Kr. til en Rejse til Leipzig for at deltage i Vandreforsamlingen og den dermed forbundne Udstilling af Bier og Biavlproduktfaber samt Biavlprodukter.

D. 7. August 1895.

En ny Slags Kunsttavler. Et amerikansk Firma, Schmidt & Thiele i New London, Wisconsin, udbyder til Salg en ny Slags Kunsttavler, der dannes over $\frac{1}{16}$ " tykke Træplader (Finér), der dyppes i Roks og valses ligesom almindelige Roksark. Disse Tavler skulle være meget stærke, de faste sig ikke, vælke sig ikke og brydes ikke let ved Udflængning.

Si-Pest. En svensk Biavler, Johan Forsell, fremsætter i Sv. Bi-Tidning den Tanke, at man ved at bevare den Yngel i de angrebne Stader, navnlig Droner og Dronninger, der ikke ere blevne angrebne af Sygdommen, vil kunne faa et Avlsmateriale, der kan afgive Bifamilier, som ere særlig modstandskraftige mod denne Sygdom. Vi tvivle dog i høj Grad om, at denne Tanke vil faa praktisk Betydning, da vi tro, at det vil blive meget vanskeligt at udføre den og meget tvivlsomt, om man derved vilde opnaa det ønskede Maal. All Yngelen i det angrebne Stade hidrører jo under almindelige Forhold fra 1 Par Bier og er vel derfor i Hovedsagen delagtig i de samme nedarbejde Egenstaber.

Gaonlige Vink.

Vejret (12. Aug.) har i de sidste løbne 2 Uger været varmt, men fremdeles meget uroligt, Regn næsten hver Dag, vel ikke vedholdende, men dog stærke Byger, saa at Planterne bleve tvungne ned til Jorden og Blomsterne tilbels ødelagte. I Hovedtrækegne har der dog ganske vist mellem Bygerne været en Del Træk; men det forjaar kun meget lidt til at fylde de mange tomme Celler. I de fleste af den Slags Egne bliver Udbyttet langt under en Middelhøst. Vi maa gaa mange Aar tilbage i Tiden for at finde et Aar med et ligesaa stet Hovedtræk. I Eftertrækegne staar Yngelen nu i fuld Flor. Den kan endnu afgive et godt Træk, hvis Vejret bliver heldigt; derimod har Voghveden lidt meget ved de stærke Regnskyl.

Hovedtrækket har i Danmark, Sverrig, Norge og Nordtyskland givet et meget forfælligt Udbytte endog saa i Egne, der ligge ganske nær ved hverandre; men i det Fæle er Udbyttet vistnok langt under Middelhøst. I Sydtyssland, England, Frankrig og den største Del af N. Amerika har Udbyttet

været meget større. Da Forbruget her i Landet kun ved en meget rigelig Høst kan tilfredsstilles af vor egen Produktion, er der næppe Grund til at jaelge til lave Priser. God lys Sommerhøning bør i Storvægt ikke jaelges billigere end 50—70 Ore pr. $\mathcal{E}$.

Udflængede Tavler stantkes paa begge Sider med lidt rent Vand og indhænges ved Solnedgang til Bierne til Afslutning. I Egne, hvor Trækket er afsluttet, maa man dog give Bierne Udgang til de udflængede Tavler gennem en mindre Abning (s. Eks. en $\frac{1}{4}$ " høj Abning under et Indskud eller et 3 " bredt Gul i Bunden af et Magasin), da de ellers kun ville samle den afslittede Høning i nogle enkelte Celler paa samme Tavle.

Forraad. Om August-Efterhønet have vi allerede udtalt os S. 238. Det er ganske vist muligt, at Hvidkloveren vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaaned; men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synbarlig ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at røisere ved i alle Hovedtrækegne at afslutte dette Efterhønet ved Maaanedens Slutning.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi have sørgt, endog saa i strænge Vintre, at lade nogle Familier beholde dobbelt saa megen Bygning, som de behøvede, og disse have dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig uheldigt Vejr at foretage en Indstrækning af Stadets Rum paa den Tid, da Yngelen er i rask Udveckling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familienes Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indstrænke Vinterlejet til at omfatte faa mange Tavler, som rigeligt kunne rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2—4 Tavler for meget end for lidt.

Fodring. Hvis en Bifamilie paa denne Tid endnu har tilstrækkelig Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maaede i Tavlerne, da er det nemmest at lade den beholde dette Forraad uort. Det vil dog efter endt Høningshøst meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille eller anbragt paa en uheldig Maaage eller begge Dele. Bierne forstaa meget godt at anbringe Foderet paa passende Maaede; men naar Biavleren borttager en Del af det enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligvis meget let, at Resten bliver utilstrækkelig eller uheldigt anbragt; Forraadet skal omgive Yngelen baade foroven og paa Siderne. Et dette ikke Tilfældet, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der faane Eftertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bagerste Tavler, næsten slet intet yaa de midterste. Den rettes ved at udflønge en Del af de yderste Tavler og erstatte det jaaledes borttagne Forraad ved Fodring fraoven enten med Høning eller med Foderfirup. Da Høningmængden i Staderne iaar er saa ringe, vil man være stærkt fristet til at udflønge saa meget som muligt deraf og erstatte det med Kandiisfirup. Vi ville dog advare imod at blotte Vinterlejet helt for Høning, da det let vil medføre en alfor jidig Udveckling af Yngelen til næste Foraar.

Foderfirup laves af lyst Kandiis (eller Kandiisgenis), der opløses i samme Vægt kogende Vand, altsaa $\frac{1}{2}$ Pot Vand til hvert $\mathcal{E}$ Kandiis. Foderet gives paa denne Aarstid helst med c. 2 $\mathcal{E}$ hver Nat.

Tomme Tavler indhænges i et Kammer, paa hvis Gulv man sprøer noget Kastalin, saa at der vedligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne

af Nr 1 bør de jvovles, inden de indhænges i Kamret.

Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at hylge ved Fodring, saa at de inden 15. Septbr. kunne belegge mindst 5 Normaltavler (a 120 "). Svage Stader med flette Dronninger bør derimod enten have ny dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der staa ganske nær ved hinanden. Læt bagved den ene Biflyngte anbringes ved Solnedgang et Maat Traadnaat-Judstuds. Bagved dette anbringes den anden Families Tavler med paafidende Bier. Det er ijkst samtidig at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs. Den følgende Aften 1 Time for Solnedgang borttages Judstuddet. Foreningen foregaar da i Løbet af den paafølgende Morgen.

I Eftertrafegnene haves endnu et godt Træl paa Boghvede og Lyng. Den jeje Lyng-houning er meget vaustellig at udstynge, med mindre man først anvender Vorbeck's Honningløsner. Man kan dog ogsaa uden denne udstynge en Del, naar det sker meget snart efter, at de ere jylbte (ikke forseglede). I saadanne Egne maa det vigtige Efterstyn udfættes til Slutningen eller Midten af September.

Brevkasse.

Rettelser. S. 215, 11 Lin. fraoven „hos min Nabo“, læs „hos en Biavler i min Naboeh“. S. 237, 12. Lin. fraoven „daglig“, læs „nøjse“.

Italienske Dronninger agles paam ind-forskjrevne d. 8. Septbr. Bestillinger maa altsaa være Ersklev, Kalundborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 22. Septbr. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende jendes tilbage til Ersklev.

Udstillingen i Vejle. Diplomerne kunne ventes udsendte fra Landbosforeningernes Sekretær i Begyndelsen af Septbr.

Holderne af „T. f. Biavl“ og det deraf følgende Stemmetal i DBF.'s enkelte Kredse efter Optælling d. 6. August: Kred. 1. Hjørring Amt 93 (2 Delegerede) — Kred. 2 a. Aalborg Amt 36 (1 D.) — Kr. 2 b. Høllum-Hindsted 17. — Kr. 3 a. Marsø 72 (2 D.) — Kr. 3 b. Thisted 16. — Kr. 3 c. Thyholm 16. — Kr. 4 a. Viborg Amt 25 (1 D.) — Kr. 4 b. Viborg 25 (1 D.) — Kr. 4 c. Braarup 14. — Kr. 4 d. Kollerup 26 (1 D.) — Kr. 4 e. Tapdrup 12. — Kr. 4 f. Balling 22. — Kr. 4 g. S. Resen 15. — Kr. 4 h. Nordfaling 13. — Kr. 4 i. B. Himmerland 29 (1 D.) — Kr. 4 l. Vejby 20. — Kr. 4 m. Vinkel-Rind 10. — Kr. 4 s. Rødding 12. — Kr. 4 t. Grundvad 18. — Kr. 4 v. Løgstrup 10. — Kr. 5 a. Randers Amt 29 (1 D.) — Kr. 5 b. Hadsten 27 (1 D.) — Kr. 5 c. Kolind 22. — Kr. 5 d. Hobro 16. — Kr. 5 e. B. Torslev 44 (1 D.) — Kr. 5 f. Vivild 11. — Kr. 5 g. Grenaa 10. — Kr. 5 i. Herlev 26 (1 D.) — Kr. 6 a. Polstebro 16. — Kr. 6 b. Brejning 11. — Kr. 6 c. Spærø 10. — Kr. 6 d. Hammerum 29 (1 D.) — Kr. 6 e. Wildbjerg-Timring 25 (1 D.) — Kr. 6 f. Borgod 13. — Kr. 6 g. Volting N. Herreder 36 (1 D.) — Kr. 6 h. Ulfborg 10. — Kr. 6 i. Lem 12. — Kr. 6 k. 11. — Kr. 6 l. Amtrup 10. — Kr. 6 m. Tim 16. — Kr. 6 n. Vinding 11. — Kr. 6 o. Hanning 26 (1 D.) — Kr. 6 p. Bøvling 10. — Kr. 6 r.

Hvidemoje 15. — Kr. 6 s. Simmelker 19. — Kr. 7 a. Aarhus Amt 39 (1 D.) — Kr. 7 b. Vinna 26 (1 D.) — Kr. 7 c. Hammel 25 (1 D.) — Kr. 7 d. Odder 10. — Kr. 7 e. Bording 27 (1 D.) — Kr. 8 a. Ribe Amt 202 (deraf Vandrup BF. 25. Ribe Amt 3 D.) — Kr. 8 b. Vorbaek 27 (1 D.) — Kr. 8 c. Musager 10. — Kr. 9 b. Brande 21 (1 D.) — Kr. 9 c. Ringgive 25 (1 D.) — Kr. 9 e. Kærby 10. — Kr. 10 a. Fynske Bivener 11. — Kr. 10 b. Fynske BF. 30 (1 D.) — Kr. 20 c. Stobby 18. — Kr. 10 d. Wends Herred 16. — Kr. 10 e. Baag Herred 36 (1 D.) — Kr. 11 Svendborg Amt 115 (3 D.) — Kr. 13 Vornholm 129 (3 D.) — Kr. 14 a. Røstilde 77 (2 D.) — Kr. 14 b. Ramsø-Tune Her 12. — Kr. 15. Holbæk Amt 102 (3 D.) — Kr. 16 a. Frederiksborg Amts nordl. 21. — Kr. 16 b. Nsminderød-Fredensborg 10. — Kr. 17. Sorø Amt 26 (1 D.) — Kr. 18 a. St. Hedinge 11. — Kr. 18 b. Sydjylland 50 (2 D.) — Kr. 19 Maribo Amt 107 (2 D.) — Kr. 20. N. Slesvigs Central BF. 70 (2 D.) — Kr. 21 a. Standerborg Amt 74 (2 D.) — Kr. 21 b. Standerborg 18. — Kr. 22 Vallø 32 (1 D.) — Kr. 23 a. N. 30 (2 D.) — Kr. 23 b. N. 30 Herred 11. — Kr. 24. Midtjylland 25 (1 D.) — Kr. 25. Gram 100 (3 D.) — Kr. 26. Broager 12. — Kr. 27. Rølding 40 (1 D.) — Kr. 28. Paderstev-Rangstrup 90 (2 D.) — Kr. 29. Slangerup 35 (1 D.) — Kr. 30. Esbo m. j. Her. 59 (2 D.) — Kr. 32. Van Herreder 88 (2 D.) — Kr. 33. N. Suede 10.

Som det vil ses af denne Optælling, er der et stort Antal Kredse, som kun mangle ganske faa Stemmer for at kunne jende 1 Delegeret eller 1 flere end her anført. Naar de manglende Stemmer indtages hos Sekretæren inden d. 8. Septbr., ville de kunne medregnes ved det forestaaende Central-møde.

Centralmødet for 1895 er bestemt til Afholdelse Lørdag d. 14. Septbr. i Odense og det paafølgende Diskussionsmøde Søndag d. 15. Septbr. Emner, som ønskes forhandlede ved disse Møder, bedes opgive til DBF.'s Sekretær, Ersklev i Kalundborg, inden d. 24. August. Det bemærkes, at Emner til Centralmødet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes ved Indsendelsen meddelt, om Indsenderen selv er villig til at indlede Emnet.

Valgbreve. De Delegerede paamindest om at møde med Valgbreve. Ethvert saadant maa være udstedt af vedkommende Kredsforsmand og indeholde Oplysning om naar, hvor og for hvilket Tidrum den Delegerede er valgt.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 80. Dronning-Forsendelse. Maaeste er jeg borte et Par Dage ved d. 22. August, da jeg kan vente at modtage den bestilte italienske Dronning. Stader det noget, at den maa henstaa i Kassen i et Par Dage, og behøver man da at fodre den? (D. L.) — S.: Da man aldrig er sikker paa, at de modtagne udenlandske Bier have rigeligt Foder, fodre vi dem altid ved Ankomsten og ved Afsendelsen, idet vi med en Bordsniv smører Honning ind i de 4 Spalter, som findes i Kassens Sider. Den

saaledes indbragte Fodermængde kan dog ikke strække til for mere end 2—3 Dage. Hvis Kassen derfor skal henstaa uaabnet paa Ankomststedet i flere Dage, bør Bierne en Gang daglig fodres paa den nævnte Maade. Efter dette, og Kassen gemmes paa et styggefuldt ikke for varmt Sted med rigelig Lufttilgang, da kunne Bierne godt bevares saaledes endogjaa i et Par Uger.

Nr. 81. Medfølgende Plante blomstrer i denne Tid i Mængde ude i Klitterne ved Hirtshals. Jeg formoder, at det er den, som afgiver den mørke flydende Honning, som jeg tidligere har sendt Dem en Prøve af. Hvad hedder Planten? Er Honningprøven undersøgt? (S. J.) — S.: Planten hedder *Thymus Chamædrys*, bredbladet Timian, der vokser i Mængde i mange Egne af Østjylland. Det gælder i Almindelighed om Timians-Honningen, at den vanstelig krystalliserer, og at den har en meget ejendommelig Smag, som ikke yndes af alle Forbrugere. Den indsendte Honningprøve blev tilligemed 3 andre Prøver sendt en Kemiker til Undersøgelse allerede for over 2 Maaneder siden. De foretagne kemiske Prøver have ikke vist Forskning i nogen af dem; men vi ønskede tillige at faa Honningen undersøgt ved Dialyse. Dette er trukket i Langdrag, fordi vi ikke straks kunde skaffe en fuldstændig Beskrivelse af Fremgangsmaaden. Denne have vi nu indsendt, og vi haabe derfor snart at kunne kundgøre det fuldstændige Udfald af Undersøgelsen.

Nr. 82. Jeg ønsker i Løbet af Efteraaret og Vinteren at lave mig nogle Ersklevstader. Hvor store vil De tilraade mig at lave Underrummene? Bør jeg have et eller to Overrum? (R. L.) — S.: I vor egen Bigaard benytte vi Lavnormalstader af 3 forskellige Størrelser, nemlig med Underrum til 10, 12 og 18 Kammer. De 2 førstnævnte anvendes med 2 Overrum hos stærke Familier, den sidstnævnte Form har kun eet Overrum. Af disse 3 Former tilraade vi Dem at vælge den sidstnævnte, altsaa den største med Plads til 18 Kammer i Underrummet og et lignende Antal i Overrummet. Den førstnævnte Størrelse er den ældste Form, som imidlertid allerede for flere Aar siden viste sig at være for lille, da den hos stærke Familier krævede 3 Overrum om Sommeren og Overvintring med et halvt Magasin. Den anden Størrelse, 12 Kammer i Underrummet, er næsten ligesaa bekvem som den med 18 Kammer, uagtet den om Sommeren hos stærke Familier kræver 2 Overrum hvert med Plads til 12 Kammer; men det er dog ved denne Størrelse af

Stadet den store Ulempe, at man ofte har Vansteligbed ved om Efteraaret at faa Plads til Bierne alene i Underrummet. Denne Ulempe blev ganske vist fjernet, naar Underrummet optog 2 Kammer mere, men saa foretrakke vi dog at gøre det endnu større (18 Kammer), saa at man helt kan undvære det øverste Overrum. Derved opnaas tillige den Fordel, at det ene Overrum, som benyttes, kan være fast, og Taget kan befæstes med Hængsler fortil.

Nr. 83. Hvilken Slags Dronning-Gitre skal jeg benytte i det Stade, hvor store skulle de være, og naar skulle de anbringes der? (R. L.) — S.: Til ethvert saadant Stade bør høre et vandret Gitterindstuds, der er mindst 16 × 12". Dette anbringes om Forjommeren over de forreste 8 Yngelkammer, altsaa under det forreste Magasin. Naar senere det andet Magasin skal anbringes bagved det første, bør dette ligeledes være forsynet med Gitterindstuds. Disse Gitterindstuds behøve dog ikke i hele deres Udstrækning at være forsynede med Gennemgange, idet de godt kunne bestaa af f. Eks. 4" brede Gitterstrimler afvekslende med ligesaa brede Dækkædder. Kun i ganske særegne Tilfælde, f. Eks. i en saadan uheldig Sommer som den sidst forløbne, vil man tillige have Brug for et lodret Gitterindstuds i Underrummet f. Eks. bagved den 12te Kamme, regnet forfra. Dette behøver ikke at anbringes for henimod Slutningen af Hovedtrækket. — Med Hensyn til hvilken Slags Gitre man bør bruge, da kunne vi ikke give faste Regler. Prøven hos Bierne maa afgjøre det. Der kan naturligvis laves flette Gitre baade af Zink og af Pap. Vi have benyttet ganske fortrinlige Papgitre, der tilsyneladende slet ikke hindre Arbejdernes Gennemgang, men vi have ogsaa benyttet rigtig gode Zinkgitre. Dog ville vi tilraade ikke at benytte disse altfor tynde, da de i det Tilfælde let faa Buler, i hvilke Dronningen kan slippe igennem. Man bør dog, inden man anvender Zinkgitrene, nøje undersøge enhver af deres Nabninger og affile de skarpe Kænde, som ofte forekomme i disse Gitre.

Nr. 84. Hvilken Pris antager De, at man iaar kan opnaa for smuk hvid Honning i Glas? Kan der ikke være Tale om at udføre den til England? (R. — S.: Høsten af lys Sommerhonning har her i Landet været saa ringe iaar, at vi antage, at dens Pris i Glas vil naa op til mindst 80 D. pr. K om et Par Maaneder. At udføre Honning herfra til England kan næppe lønne sig i gode Honningaar. Jaar har England uden Tvivl haft en bedre Honninghøst end vi, saa at der langt snarere

kunde være Tale om at indføre Honning hertil fra England end omvendt. Hvis Deres Honning er god, kan De iaar sikkert med Lethed sælge den herhjemme.

Kundgørelser.

Unge italienske Dronninger

a 4 Kr. pr. Stk., garanteret befrugtede, kan faas hos
F. A. Larsen,
S. Hærridslev, Hjørring.

Smuk lys Honning

købes til enhver Tid i større og mindre Partier.
S. C. Henschdahl's Eftlg., William Kapel,
Bl. Kongevei 100, København V.

Honning, Voks og Mød i større og mindre Partier modtages til Salg at levere efter indsendte Prover. — **Alb. Solm,** Nørrevoldsgade 24, København K.

Blikdaaser

i alle Størrelser faas hos **N. C. Nielsen,** Altbæk. Se Prisen i Nr. 12.

Hvid og lysegul prima

Honning,

udsluget kun af forseglede Tavler, saavel flydende som fast, søges i større som mindre Partier, og for virkelig prima Honning betales her højeste Pris. Prover med Bagtoppgave af Partiet, der tilbydes, tilfjelles Københavns Honninghus. De-linger købes i 1 K's Rammer.

P. A. E. Müller.

Fra

„Skærn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Vibofiger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialer. Lærlige anbefalinger haves fra dygtige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Erhøbdigt

Jesfen & Hjørsgaard,
Skærn, Jylland.

NB. Staderne jendes franko til enhver Jernbane-station, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

Førtinnet Traad, N° 28, Tavleklamme
Rskrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Rogpustere, Rogblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Gummi-Sandsfer, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, kunne om saa Dage efter faas a 2 Kr. 50 Ø. pr. Par hos **Erstlev, Kalundborg.**

Noks modtages til forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivoks-tavler jendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilsendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

2000 Pd. volle Knaster

udselges til 40 Ø. pr. K, naar mindst 9 K tages; enkelte K til Prøve 50 Ø. Mindst 19 K leveres fragtfrit paa nærmeste Jernbanestation fra Fabrikant **Bønnelykke, Fredericia.**

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Øre pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa **Dplag.**

Erstlev, Kalundborg.

For Biavlere

anbefales meget stort Udvalg af gode, jofide og dog billige Spande i alle Størrelser for Honning, **10, 20, 30, 40, 50 og 100 K's** Indhold. Tillige Udflugningsspande og alt øvrigt for dette Brug efter nærmere Oplysninger og Maalgivning. Prøvepande leveres og for Kontant indrømmes 5 pCt. Rabat.

Baasch & Larsen Petersen,
Aktiefelskab, Horsens.

Ægte Bivokstavler

til billige Priser. Stort Dplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer prisbelønnede **Biavlsartikler, Stader, Maftiner, Kunsttavler m. m.** Siden 1891 tilfjendtl 19 1ste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier samt en vofende Dmtale. Illustreret Prislister fulgte med Nr. 3.

Ø. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkomsten er og faas i alle Boglader:

A. S. Vorbeck's

Vejledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Øre indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Høstebro.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

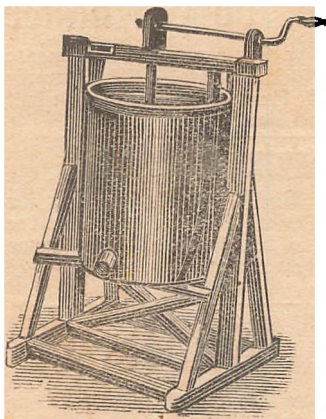
for Høgere saavel som for Ikke-Høgere faas frit tilfjendtl, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Brumminge.

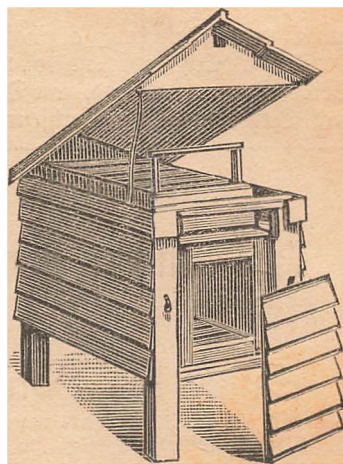
Sendes til Udlandet mod Esterkrav.

Tømrer Kristian Pedersen, Tvød ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet). Illustreret Prislister paa Forlangende.

150 udmærkede
Bihuse,
 50 Slyngå-Maskiner,
 som passe til alle
 Rammemaal,
 er billig til Salg
 hos
J. V. Boesen,
 Veile.

Bähringer's Haandrøger

med alt Tilbehør faas for 3,25 D. hos
Erstlev i Kalundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Ny-
 landsvej 4, Njobernshavn F.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:
 Maryland Melange Nr. 1 pr. R 1 Kr. 00 Dr.
 do do Nr. 2 pr. R 0 — 85 —
 do do Nr. 3 pr. R 0 — 65 —
 De volle Kanafter pr. R 50 —
 Schag, fin, let pr. R 15 —
 Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst
 9 R leveres Tobakken frit paa Modtagerens
 nærmeste St. Paa 19 R gives desuden 10 pCt.
 Rabat.
 Lærer **M. Jensen**,
 Vejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktor skriver den 3die
 Februar 1894 bl. N.:

„— — — Den tilsendte Tobak synes mig sær-
 deles god efter Prisen — — —“

Fører i Biavl,

af **Hans Erstlev**,
 2den forøgede og forbedrede Udgave,
 er nu udkommet. Pris 1,85 D.
 Faas i enhver Boghandel.

Omlemmer for DBF's Medlemmer
 kunne faas a 60 D. hos
Erstlev, Kalundborg. Jørguldt til Bestyrelses-
 medlemmer, forsolgte til andre Medlemmer.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
 kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg,
 til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
 følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Honungen och dess Användning

af **Hans Erstlev**
 öfersatt från Originalalets 2 dra förökade upplaga
 Pris 50 Ö. faas hos **Erstlev**, Kalundborg, og hos
 H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ö.
 i Frimærker.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev**,
 2det forøgede Oplag, Pris 50 D.,
 er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
 25 D. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Solbæk Amts BF. Et Forslag fra For-
 manden om at Udstillingen i Jyderup paa Grund
 af det flette Honningaar indstattes til 1896 vil blive
 forhandlet paa et Bestyrelsesmøde i Kalundborg d.
 15. August. **Erstlev.**

Aflov-Kredsen afholder Biavlermøde Son-
 dagen d. 25. August Efterm. Kl. 3 hos **B. Jørgensen**,
 Maltbæk, hvortil Alle, der interessere sig for Biavl,
 indbydes. **S. S. Bech.**

V. Stjerneunge og Omegns BF. afholder
 sit 4. Møde Søndag d. 15. Septbr. Efterm. Kl. 2,
 hos **Mmer**, Hnd. Peter Chr. Hansen, Slenstrup.
 Der vil blive holdt Foredrag om Biavl.

C. C. Hansen.

Indhold af dette Nummer.

Biavlermøde paa Silkeborg, af N. F.	247
Bi-Best, af Wm. F. Clarke	242
Bipest	252
Centralmødet	253
Dronning-Forsendelse	253
Dronning-Gitre	254
Ekko, af D. L.	251
Gavnlig Vint	252
Holderne af T. J. Biavl	253
Honningprøver	254
Italienske Dronninger	253
Kunsttavler, en ny Slags	252
Norsø BF., af B. Jørgensen	231
Rejse-Underrettelser	252
Timians-Honning	254
Udstilling i Nykøbing J.	251
Ungarns Biavl, af Alois Altonius	246
Whergitre, af B. Bojesen	243
Wendt, Frank	241

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Bittermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. I hver Aabningsnummer optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de søstes indryktele.

Det næste Bjaar.

Udstillige af vore Læsere ville maaske studse ved ovenstaaende Overtskrift. Er det mon ikke loblig tidligt at tænke paa Bjaarret 1896, medens vi endnu have en Trebiedel tilbage af Aaret 1895? Nej, det er ikke en Smule for tidligt; thi ved Indvintringen iaar lægges Grunden til næste Aars Udbytte, og i de allerfleste Egne af Danmark er Honningtrækket nu affluttet for dette Aar. Sommeren har jo været saa usædvanlig slet for Bavl, at vi heldigvis skulle gaa mange Aar tilbage for at finde noget lignende. Vel er der indtraadt en heldig Forandring i Vejrslaget i Midten af August, saa at Eftertræknene endnu kunne faa et ganske godt Udbytte; men derved ville dog Virkningerne af den for Bavlten meget uheldige Sommer ingenlunde helt kunne oprettes. Derfor have vi naturligvis ogsaa større Tilbøjelighed til at se fremad mod det næste Bjaar, idet vi følge Digteren:

Skil frem men ej tilbage,
Hvad Hjertet attraar
En Gang under Solen
Du sikker opnaar.

Hvorledes kan man nu sikre sig et godt Udbytte næste Aar, hvis Vejret bliver heldigt? Dette Spørgsmaal kunne vi ganske kort besvare saaledes: Dertil kræves i ethvert Stade en dygtig Dronning, rigelig Bimængde og tilstrækkeligt Forraad.

1. En dygtig Dronning. Det kan

kun lidet hjælpe at overvintre en Familie godt, d. e. med Bevarelse af en stor Mængde Arbejdsbier, hvis Familiens Dronning er slet. En saadan Dronning vil nemlig begynde Uglægningen om Foraaret for sent og udbille Ungelsætningen for langsomt. Denne Fejl kan om Foraaret kun rettes ved at give Familien en ung frugtbar Dronning; men saadanne kunne i Almindelighed paa den Aarstid kun faas ved at foreke Stedet med et andet, der har en saadan Dronning. Om sidstnævnte Stede vinder synderligt ved en saadan Forening, er meget tvivlsomt. Derfor er det i Almindelighed langt fordelagtigere at stifte de flette Dronninger enten om Sommeren eller om Efteraaret. Om Dronningstiftet om Sommeren skulle vi ikke udtale os nærmere, dels fordi vi tidligere have omtalt den Sag; men mest fordi Sommeren nu er forbi for iaar. Derimod er Efteraaret endnu for Haanden, og vi ville derfor henlede Opmærksomheden paa, at man paa denne Aarstid med meget ringe Udgift eller Arbejde kan faa sine flette Dronninger ombyttede med gode. Endnu findes der jo ikke saa Rubebiavlere her i Landet. Hos disse kunne smaa Estersværme, der altid have unge Dronninger, nu i „Optragnings-tiden“ i Almindelighed faas alene for Ulejligheden ved at udtromme Bierne eller dog for en Betaling af 50—100 Ore. Naar en saadan lille Bifamilie nedfastes paa 4—5 Tavler bagved den Familie, der

har en slet Dronning, adstilt derfra ved et bitet Gitter, da er det vor Erfaring, at Foreningen kan ske uden Kamp ved den tredie Dags Aften (ved Dngtelhø) roligt at fjerne Gitteret. Den samlede Familie vil da antage den unge Dronning. Vil man imidlertid være fuldstændig sikker i den Henseende, bør man dog opøge og dræbe den gamle Dronning samme Dag, da de udtrømmede Bier indføres bag Gitteret. Vor man i en Egn, i hvilken saadanne Rubefamilier slet ikke kunne faas, da kan man købe de fornødne Dronninger, hvis man ikke allerede i Sværmetiden har sørget for at forstafte sig dem paa anden Maade. Det er i ethvert Tilfælde klart, at det hører med til veldreven Biavl, at alle flette Dronninger omstiftes med gode i Løbet af Sommeren og Efteraaret; thi kun Familier med gode Dronninger kunne give godt Udbytte i det kommende Aar.

2. Rigelig Bimængde. Det er ganske vist forbavsende, saa hurtig en dygtig Dronning under heldige Forhold kan bringe en Bifamilie i stærk Udvikling; men hertil kræves dog i det tidlige Foraar Hjælp af en anselig Mængde Arbejdere, der baade kunne varme og pleje Yngelen. Derfor bør en Bifamilie om Efteraaret ved Indvintringen have mindst 4—6 Tavlegange*) fuldt besatte med Bier. Det kan ganske vist lade sig gøre at overvintre en Bifamilie med kun 2 Tavlegange fyldte med Bier; men en saa svag Familie vil i Almindelighed udvikles saa langsomt om Foraaret, at den ikke vil kunne give noget stort Udbytte i den nærmest følgende Sommer. I denne Henseende kan Forening af 2 eller flere svage Familier være paa sin Plads. Forening kan saavel foretages om Efteraaret som om Foraaret; men efter vore Erfaringer giver den heldigst Udsald, naar den foretages om Efteraaret. I mindre gode Honningaar yngle Bierne i Almindelighed stærkt, derfor have de fleste Bifamilier iaar ogsaa en stor Bimængde. Kan denne ikke blive for stor? I Almindelighed gælder jo den Regel, at stærke Bifamilier overvintre bedst. Herved forstaa vi Familier, der fylde 10—12 Tavlegange med Bier, hvad der er mere ansæ ve vel ikke for skadeligt, men heller ikke for meget nyttigt ved Indvintringen.

3. Tilstrækkeligt Forraad. Dette Emne have vi tidligere behandlet saa udførligt (s. Eks. i „Ledetraad i Biavl“), at vi her kun finde Anledning til at fremdrage nogle Hovedpunkter. Da god Honning iaar

rimeligvis kan opnaa en Pris af 60—80 Dre, medens 1 $\mathbb{K}$ Randis, der giver c. 2 $\mathbb{K}$ Foder, kan købes for c. 24 D., saa at 1 $\mathbb{K}$ Sufferfirup kun vil koste 12—15 D. — saa er det jo aabenbart, at det kan betale sig at erstatte en Del af Biernes Honningforraad med Sukker. Det vilde dog næppe være rigtigt at indvintre ubelukkende paa Sufferforraad. I Egne, der meget tidligt tilbyde et godt Honningtræ, kan en saadan Fremgangsmaade vel under Tiden lykkes, men ikke i Almindelighed. Det er sikrest at lade enhver Bifamilie beholde c. 8 $\mathbb{K}$ Honning og derpaa at give den det manglende Forraad som Sufferfirup. Dette Forraad bør gives saa snart som muligt efter endt Honninghøst og helst ikke hurtigere end c. 2 $\mathbb{K}$ pr. Nat. Derved sikrer man sig bedst, at alle Forraadsceller blive forseglede, og dette har en særdeles stor Betydning for Bifamiliens Sundhed. Vi tilsætte ikke nu (saaledes som for nogle Aar siden) Cremor tartari, Eddike eller Salt til dette Foder. Grunden til Anvendelsen af de to førstnævnte Tilsetninger var nemlig denne, at man derved ønskede at hindre Siruppens Krystallisation. Dette have vi imidlertid opnaaet paa en meget bedre Maade ved at gjøre Siruppen tyndere, hvilket i høj Grad letter Biernes Arbejde med at hente Foderet. Med Hensyn til Salt (almindelig Røgsalt) da skulle vi indrømme, at vi paa dette Punkt have staaet og tildels endnu staa noget baklende, fordi vi mangle et tilstrækkeligt Antal Forsøg til at saa Klarhed herover. Vi agte fremdeles at anstille saadanne Forsøg; men foreløbig ville vi ikke anbefale denne Tilsetning, i ethvert Tilfælde ikke om Efteraaret. Der er ganske vist ikke Tvivl om, at Bierne bruge forskellige Salte ved Tilberedning af Yngelfoderet; men det er meget tvivlsomt, om vi gøre dem nogen stor Tjeneste ved at yde dem netop Røgsalt, da det har vist sig, at en temmelig ringe Mængde heraf kan virke som en Gift for dem. — Om Forraadet's Størrelse kan der vel være temmelig forskellige Meninger, ligesaa 20—30 $\mathbb{K}$ til 1 Familie; men Erfaringerne gaa i det hele i Retning af et rigeligt Forraad, fordi Forraadsfodring under uheldige Vejrforhold kan være ligefrem skadelig. Derfor tilraade vi at indvintre Bierne med saa rigeligt Vinterforraad, at man ikke behøver at fodre dem om Foraaret for hen i Slutningen af April eller Begyndelsen af Maj. Man skal jo vel huske paa, at Fodring altid bevirker stærkere Udflugt, og denne bør ikke uden Nødvendighed fremkaldes, for Vejret er godt til Udflugt.

*) Ved Tavlegange tænkes her kun paa Mellemrum mellem Tavler i de 3 høs os mest udbredte Rammemaal.

Stadernes Antal.

Uf G. W. Doolittle, Amer. B. Journal.

J Peter Hendersons „Praktisk Hævebrug“ vil man finde en Angivelse af de vigtigste Ting, hvorved dygtige Folk kunne skaffe sig det størst mulige Udbytte pr. Td. Land, og jeg er i den sidste Tid kommen til at tænke paa, om ikke mange Biavlere, som tro, at de ere paa det rette Spor i deres Syssel, kunde lære en Del heraf. I den senere Tid synes der at være en voksende Tilbøjelighed til snarere at gøre Stadernes Antal større end til at se at opnaa et godt Udbytte af nogle faa. Det gaar med Biavlerne her som det gaar med Hævebrugerne, naar de benytte 4 Tdr. Land og en hel Masse mere Arbejde for at opnaa det samme Udbytte, som driftige Folk (efter Hr. Hendersons Bog) opnaa paa deres ene Td. Land. Spørgsmaalet stiller sig da saaledes for os: Kan man eller kan man ikke, gaaende ud fra samme Betragtningmaade, behandle Bier saaledes, at 50 Stader med mindre Arbejde kunne give et ligesaa godt Udbytte som 200 Stader, der behandles paa den Maade, hvorpaa mange Bigaarde drives? Jeg tror, man kan, og jeg tror, at den Dag vil komme, da man bringer ligesaa meget ud af eet Stade, som man nu gør af 2 eller 4 maaste. Mange ville sikkert have læst de bekendte Beretninger fra Australien om gennemsnitlig 800 til 1200 K Honning fra hvert Stade i store Bigaarde, og de ville indrømme, at vi endnu ikke have naaet dort Højdepunkt her i de Forenede Stater. Omend vi endnu ikke ere naaede op paa Siden af Australien, saa har jeg dog ved en omhyggelig Gennemgang af vore egne Biblade udfundet, at der ikke saa ganske sjældent berettes om 50 Stader, der have givet 5000, 6000, 7000, ja endog 8000 K Honning; derimod har jeg ingensteds kunnet finde en Beretning, der gik ud paa, at det firdobbelte Antal Stader havde givet fire Gange saa stort et Udbytte. Langt oftere har jeg udfundet, at 200 Stader kun give meget lidt, hvis i det hele taget bedre Udbytte end 50 Stader, og dog er det jo indlysende, at der udfordres langt mere Arbejde til at passe 200 Stader end til at passe 50. Foruden Arbejdet maa man ogsaa tænke paa Ekstraudgiften til Stader, Delinger o. s. v. tilligemed den store Mængde Honning, der medgaar til Fodring af de 150 Stader ekstra. I dette sidste Punkt ligger, efter min Mening, den værste Ulempe ved at forskaffe sig det samme Udbytte af et stort Antal Stader som af et

lille. Efter omhyggelige Forsøg og Sagtagelser er jeg kommen til den Overbevisning, at der aarlig medgaar mindst 60 K Honning til eet Stade. Naar man derfor kun faar 30 K pr. Stade (et Gennemsnits-Udbytte, som flere Biavlere have fortalt mig, at de vare tilfredse med) saa faar man kun $\frac{1}{3}$ af den Honning, Ens Bier samle, som Løn for alt sit Arbejde og sin anvendte Kapital; man faar da heller ikke mere end $\frac{1}{3}$ af det, som Marken giver. I Følge min Erfaring har jeg Grund til at antage, at man ikke bør overse dette Punkt: hvad Marken giver. For adskillige Aar siden fik jeg et Gennemsnits-Udbytte af 166 K Tablehonning pr. Stade i en Bigaard paa 57 Familier (dette udviste mit Forsaarsregnskab), og da Honningen den Gang kostede 94 Dre pr. K, vakte dette stor Opsigt paa min Egn, og mange sloge sig paa Biavl, saaledes at jeg snart kunde tælle over 500 Stader indenfor en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mil fra mit Hus, hvoraf Følgen blev, at Honning-Overskuddet pr. Stade blev langt ringere, saaledes at der af de 500 Stader ikke høstes stort mere Honning i det hele taget, end jeg før fik af de 57 Stader. Saa Aar efter indtraf der en streng Vinter og $\frac{3}{5}$ af Staderne gik bort; Resultatet blev, at jeg det følgende Aar fik gennemsnitlig næsten 120 K Honning pr. Stade, og den samlede Honninghøst var omtrent lige saa stor som den Gang, der var 500 Stader. Sætter man 60 K Honning som Foder pr. Stade, saa vilde det give 30,000 K til 500 Stader. Hertil maa saa lægges et Overskud paa 15,000 K, hvilket omtrent var det, som blev høstet, den Gang da der var 500 Stader; vi saa da 45,000 K som Markens Udbytte; deraf fortærede Bierne de $\frac{2}{3}$. Aaret efter den haarde Vinter havde vi omtrent 200 Stader paa det samme Areal; disse brugte kun 12,000 K til deres Fornsødenheder, og efterlode altsaa 33,000 K som Overskud. Da de 200 gav henved 120 K hver som Overskud eller ialt 24,000 K, saa komme vi derigennem til den Slutning, at 9000 K ere gaaede tabte af Mangel paa Bier til at samle den; altsaa maa 250 Familier omtrent være det rette Antal for vor Egn, forudsat at denne ikke undergaar nogen Forandring; og vi tillade os at formene, at man godt kan sætte 120 K som et Overskud, Alle kunne være tilfredse med. Jeg anser det for muligt at behandle Bierne saaledes, at man kan saa et Overskud paa 200 K af hvert gammelt Stade om Forsaaret; i saa Tilfælde vilde 175 Stader være nok til vor Egn. Nu beder jeg Læserne fige mig ganske oprigtigt, om vi

ikke hellere maa holde Stadeantallet i vor Egn nede paa 175 og saa høste 35,000 $\text{\textcircled{R}}$ som Overstud af de 45,000, end have 500 Stader og saa kun saa 15,000 $\text{\textcircled{R}}$ af 45,000 $\text{\textcircled{R}}$ som Løn for vort Arbejde, medens Bierne saa Lov til at spise Resten. Med andre Ord: kunne vi ikke saa nogle saa Bistader til at gøre det samme for os, som Hadebrugerne i de store Byer saa et lille Stykke Land til at gøre for dem, nemlig, skaffe sig ligesaa stort et Udbytte af een Td. Land, som flere Folk paa Landet saa ud af 10 Tdr. Land? Mangen en Diabler har forstørret sit Stadeantal i den Grad, at han tilsidst kun fik et ringe Overstud pr. Stade, og han har ikke kunnet forstaa, at hans Bier ikke længere betalte sig saa godt som i tidligere Aar. Sagen er den: Han drømte ikke om, at

næsten hele Markens (eller Egnens) Udbytte medgik til at tilfredsstille Biernes nødvendige Behov.

Jeg ved meget vel, at den Slags Ræsonnement, jeg ovenfor har anvendt, ikke giver et matematisk nøjagtigt Resultat; men der findes her et stort og endnu ikke gennemforsket Felt, som vel fortjener, at vi anvende saamegen Granskning og Anstrængelse som muligt paa det, navnlig nu, da vi have de lave Priser og, som Regel, et lille Overstud. Hvem vil nu være den Første til at arbejde dette Felt op for os paa en mere praktisk Maade end nogensinde er gjort før.

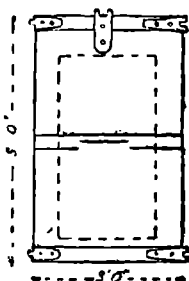

Fig. 56.

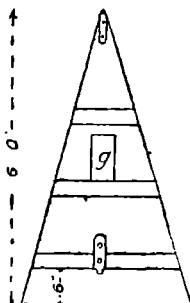

Fig. 57.

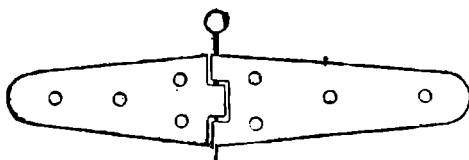

Fig. 58.

Man kan let ændres efter et større Antal Stader. Huset bør forsynes rigeligt med Vinduer; men disse bør ikke forsynes med almindelige Hængsler, derimod bør hvert enkelt Vindue kunne dreje sig omkring 2 Jærntappe, een midt i den øverste Kamme-kant og en lignende midt i den nederste. Gennem et saadant Vindue er det nemlig særdeles let blot ved en kvart Omdrejning af Vinduet at slippe de Bier ud, som have samlet sig paa Vinduet. Tillige maa bemærkes, at Rabostaderne i Huset ikke bør have Indgangene i samme Højde over Jordens Overflade, da Bierne derved lettere flyve fejl. Hvert andet Stade kan f. Eks. have sin Indgang c. 12" højere fra Jorden end de 2 Rabostader paa begge Sider. Endelig gøre vi opmærksom paa, at dette

Bihus er bestemt til at kunne opsættes og atter nedtages for at flyttes hen til et andet Sted, f. Eks. fra en Udstilling til en anden. Et lignende Bihus, der er bestemt til at forblive paa sin Plads, vil i flere Henseender kunne laves simplere og billigere.

„Den bekvemteste Form for et lille Bihus vil være den ottekantede. Jeg vil derfor beskrive et saadant, og det er klart, at dette let kan gøres større efter Behag. Dette Hus vil blive 5 Fod højt i Væggen, 7—8' over Midten, hvor Bi-

avleren behandler Staderne, 8' bredt. Det kan rumme 7 store Trugstader med Overrum, kan sættes op eller tages ned i Løbet af et Kvarter, og naar det flyttes, vil det kun danne 2 Bakker, hver paa $6 \times 3 \times 2$ Fod.

Som Vægge benyttes 8 Paneler lavede som Paneldøre (se Fig. 56), hver $5 \times 3' \times 1''$ med 3 Rebler $3' \times 3'' \times 1''$. I den ene af disse Vægge maa der være en lille Dør som angivet ved den punkterede Linie. Til Taget laves 8 trekantede Paneler (se Fig. 57) hvert 6' langt, $3' 6''$ bredt forneden og 2" bredt foroven. Derefter staffer man sig 24 stærke Bladhængsler (se Fig. 58) mindst 6" lange og med en tyk Stift gennem Djnene. Denne Stift bankes ud og i Stedet for indsættes en

Bihuse.

Da vi jævnlig modtage Forespørgsler angaaende Bihuse, i hvilke Trugstader kunne anbringes godt beskyttede mod ublidt Vejr, og i hvilke Biavleren tillige kunde have en bekvem Arbejdsplads, skulle vi i Dag efter British Bee Journal gengive Beskrivelsen af et saadant Bihus. Vi forudstille dog nogle Bemærkninger: Dette Bihus har en bestemt Størrelse; men den samme

ligesaa tyk Jærntraad, der er forsynet med et Dje til Haandtag i den ene Ende. Den anden Ende af Traaden spidzes lidt med en Fil, for at Traaden let kan stiftes ned i Hængselet.

Til Topstykke tages et Stykke Lømmer, der er 6" i Firkant (se Fig. 59), og 12—18" langt. Del hver Side i 3 lige Dele og drag Tværlinier som angivet i Figuren. Derefter afhøvles Hjørnerne, som ere mærkede med X, man har da en ottekantet Bjælke, i hvilken 8 Øfener befæstes een i hver Side, 6" fra Enden. Den øverste Ende af Bjælken kan nu tildannes efter Behag, f. Eks. drejes og forsynes med en Vindfløj.

Nu befæstes et Halvhængsel paa hvert Hjørne af hver Væg (se Fig. 56), idet man passer paa altid at sætte de Halv-Hængsler, der have 2 Djne, paa højre Side og de, der have 1 Dje, paa venstre Side. Derpaa befæstes et Halvhængsel midt paa den øverste Rand som vist i Figuren. Det andet tilsvarende Halvhængsel befæstes midt paa den nederste Kevle i Tagpanelet (se Fig. 57). Ved Toppen af Tagpanelet befæstes ligeledes et Halvhængsel, der ender med en Krog i Stedet for et Dje. (Se Fig. 60).

Denne Krog er bestemt til

at hægtes ind i en af Topstykkets Øfener.

Herved er Bihuset færdigt. Naar det skal rejses, vælger man et Stykke jævn Jord c. 9' i Firkant. Opstil et Par Vægpaneler ved Siden af hinanden og stik 2 af de med Djne forsynede Metalltraade i Hængslerne. Disse 2 Vægge (se Fig. 61) kunne nu staa af sig selv i en passende Vinkel. De øvrige Vægge tilføjes nu een ad Gangen. Man faar da en ureglet ottekantet Figur (se Fig. 62). Stil den nu i den ønskede regelrette Stikelse. Gaa derind og staa paa en Rasse eller Stammel, medens en Medhjælper bringer Dig 2 af de trekantede Tagpaneler, hvis øvre Ender derpaa hægtes i Topstykket. Naar alle otte Tagpaneler ere befæstede, vil man finde, at Væggene staa i en nøjagtig regelret Ottekant. Der mangler nu kun at drive en lille Bæl ned i Jorden i hvert af Bi-

husets indvendige Hjørner, det staar da i enhver Henseende sikkert.

(Fortsættes).

Selvhuseren.

Af N. B. Tüchsen, Fredericia.

J Deres Svar paa mine Forespørgsler i dette Blads Nr. 10 om den engelske Selvhuser mente De, at jeg skulde avfente Sværmingen. og naar Dronningen ved dette Tidspunkt's Komme var naaet ud i Selnhuseren, hurtig skille Moderstaden fra, lukke Selvhuserens aabne Ende og dreje Jangkassen med Selvhuseren om, saa den kom til at staa ved Siden af Moderstaden o. s. v. o. s. v.

Sa! principielt er dette jo rigtigt nok;

men — hvad reel Nytte har jeg saa egentlig af Selvhuseren; thi enten jeg sidder paa Bagt og iagt-tager Sværmens

Bandring igennem den for i rette Øjeblik at gribe ind som ovenansført, eller jeg sidder for at passe paa, hvor Sværmen (altsaa uden Brug af Selvhuseren),

naar den paa na-

turlig Maade flyver ud, vil sætte sig, det maa jo for mit Vedkommende kræve lige megen Tid og Opmærksomhed, og det var jo ikke Meningen med min Anvendelse af Selvhuseren, som jeg tvertimod helst vilde have skulde være en Erstatning for min egen Nærberelse, en Sitring mod Sværmens Kortflyvning under min Fraværelse, og det opnaar jeg jo paa den ansførte Maade slet ikke, i alt Fald ikke med den engelske Selvhuser.

Nu! Forholdene forbøde af sig selv, at jeg fulgte Anvisningen, idet Birrne generedes af en Mængde ørkesløst Arbejde med at forsøge paa at bortfjerne de fra Tid til anden, maatte ved deres Arbejde for at komme igeunem Selvhuserens Gittervægge, døbe Droner. Dette gav saamegen Uro, Forstyrrelse og Trængsel i Apparatet, at jeg d. 30. Juni faa mig nødsaget til at gribe ind.

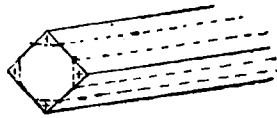

Fig. 59.

Fig. 60.

Fig. 61.

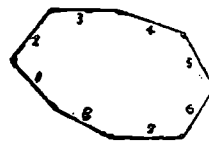

Fig. 62.

Jeg dannede da en Kunstsværm paa den Maade, at jeg efter at have borttaget Selvhuseren tog 3 dertil egnede Yngeltavler — uden Bier — fra mine 2 stærke Kunststader og satte dem tilligemed en tom Kunsttable foran ind i et nyt Stade, hvorefter jeg fra Jangfassen, der jo var smækkfuld af Bier, tog 3 af de mest udbyggede, honningfyldte Tavler og alle dens Bier og endelig satte det ny Stade paa Kubens Plads, hvorved jeg end yderligere fik en stor Del Bier til Stedet.

Ottende Dagen efter, d. 7. Juli, var der 10 prægtige lukkede Dronningceller paa den ene Yngeltavle. Jeg besluttede da, idet der var meget stærkt Træk i de Dage, at benytte en af dem til en ny Kunstsværm, som jeg dannede d. 10. Juli ved fra den første Kunstsværm at tage en af de deri tidligere indhængte Yngeltavler med paafibbende Bier og atter fra mine 2 ældre Stader 2 Yngeltavler uden Bier og midt paa den ene uden Beskytter (hvad jeg jo under det stærke Træk havde Udsigt til at kunne gøre uden Risiko) at befæste en af de bedste Dronningceller med en Knapvænaal, hænge dem ind i et nyt Stade med en tom Table foran og en Honningtable bagved og atter aarelade Kuben ved ogsaa til dette Stade at tage dens Trækbier, idet Stedet fik Kubens Plads og denne atter en hel ny. 6 Dronningceller forærede jeg bort til en anden Diabler, da jeg ikke selv havde Lejlighed til at anvende dem, og 3 lod jeg den første Kunstsværm beholde.

Allt gik vel; ved Eftersyn et Par Dage efter viste det sig, at den indsatte Dronningcelle var antagen og godt befæstet af den nye Kunstsværm, og d. 19. Juli — Eftersynet var paa Grund af koldt og regnsfuldt Vejr udjat saalænge — viste saavel den enkelte Celle i den sidste Kunstsværm som de 3 i den første, at Dronninger vare udløbne af dem alle.

To Dage efter satte jeg i Genhold til Anvisningen Pg. 109 i Vorbeds Bog en Yngeltavle med saavel Eg som spæd Yngel ind til begge Sværmene for at overbevise mig om, hvorvidt Dronninger vare tilstede. Da ingen Dronningceller opførtes paa dem, var altsaa Alt i Orden, men paa Grund af det vedholdende uheldige Vejr varede det længe, inden Dronningerne fik Lejlighed til virksom Parringsudflugt, og først nu, d. 12. August, er Uglægningen rigtig godt i Gang i begge Stader, idet første Kunstsværm har 5 fuldbelagte Yngeltavler og dækker 10, andre derimod kun 3 og dækker 5, hvorved jeg dog maa bemærke, at førstnævnte har faaet 1 Yngeltavle mere end den sidste og adskilligt flere Bier.

Jeg har efter det her Dplyste, og særlig da jeg stadig om Aftenen smaaodrer med fortyndet Honning i lunken Tilstand, al Grund til at vente 2 gode Overvintringsfolk af disse 2 Kunstsværme.

Kubefolket, som jo har afgivet en Masse Bier — vel at regne for en god Forsværms Størrelse — til begge Kunstsværme, havde jeg egentlig troet betaget Vigt og Kraft til at sværme, men det fik ikke desto mindre Sværmetegn i Maanedens Begyndelse og sværmede d. 6. d. under min Fraværelse mellem Kl. 9 og 11. Sværmen blev desværre ikke observeret af min Husstand; det blæste stærkt med varmt Vejr om Formiddagen. Den satte sig ikke i min Have og var ikke til at finde i de nærmeste Haver, saa den var og blev borte for mig, i hvilken Anledning jeg tillader mig at forespørge, om der ikke skulde findes en virkelig praktisk, ikke for kompliceret eller kostbar, men let anbringelig Selvhuser, der absolut kunde sikre Sværmen uden at behøve en Skildvagt ved Siden af sig.

Endnu maa det desværre erkendes, at de hidtil opfundne engelske Selvhusere ikke fuldt ud løse deres Opgave. Red.

Centralmøde

for DBF. afholdes Lørdag d. 14. Septbr. paa „Industrialpalæet“ i Odense. (Rejselettelse se S. 267).

Kl. 1 Bestyrelsesmøde.

Kl. 2 Delegeretmøde, som kan overværes af Enhver; men kun DBF.'s Delegerede have Ret til at deltage i Forhandlingerne.

1. Valgbrevene prøves.

2. Fremlæggelse af Regnskab 1894.

3. Bestyrelsesvalg. Valg af Præsident i Stedet for afsøde Kunstgartner Frank Wendt. Valg af Vicepræsident og 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Sadelmager C. F. Grønning, Trafikchef F. Møller og Gaardejer H. F. Hansen, der efter Tur fratræde.

4. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1895 og 1896 i Stedet for Kaptajn Schroll, som efter Tur fratræder.

5. a. Forslag til Ophævelse af den paa Centralmødet 1893 vedtagne Bestemmelse, at de Delegerede vælges paa 3 Aar. Indledes af Lærer G. Josefson, D. Lars, Bornholm. b. Permanente Medlemmer.

6. Smaaskrifterne. Beretning om Virksomheden i denne Retning 1895. Plan for denne Virksomhed i 1896.

7. Biavlslærerne. Beretning om Virksomheden 1895 og Plan for 1896. — Herunder et Forslag om Kredstilsfuddenes Anvendelse. Indledes af Jens Jensen, Langkøb.

8. Tidsskriftet. a. Beretning for 1894. b. Forslag om at udsende det 24 Gange om Aaret i Stedet for 18 Gange. c. Forslag om bets Hæftning og Bestæring. d. Forfatterhonorar.

9. Biavlslærerskole. Oprettelse af en saadan i Aaret 1896. Indledes af Ersted, Kalundborg.

10. a. Undervisning i Dronningavl. Indledes af Savværksejer Th. Lauritsen, Hølstebro. b. Dronningavl her i Landet. Indledes af Hoffmann, Højsmarke.

11. Kan Redaktøren ikke i Ferierne paatage sig at holde et Antal Foredragsmøder i Købstæderne eller i de større Kredse? Indledes af Fotograf Vorbeck, Hølstebro.

12. Hvad kan der gøres for at samle de mange smaa selvstændige Kredsföreninger, der oprettes omkring i Landet, i Amtsforeninger, og hvad vilde det gavne Sagen, om en saadan Sammenlutning iværksættes? Indledes af Handelsgartner N. C. Andersen, Nyborg.

13. For at faa Klarhed over, hvor de bedste Handelsvarer faas, stilles det Forslag, at Bestyrelsen køber eller lader indkøbe Varer og sender disse til Udstillingerne for der at sammenlignes med det af Fabrikterne udstillede. — Indledes af Savværksejer Th. Lauritsen eller Fotograf Vorbeck, begge af Hølstebro.

14. Meddelelser fra Bestyrelsen, derunder: a. Efterbevilling paa en Gave, som Bestyrelsen har staaet til Præsidenten i Anledning af hans 80-aarige Fødselsdag. Forslag om Indsamling til et Mindesmærke paa den afdøde Præsidentens Grav. b. Fremlæggelse af en Diplomprøve. c. Trykning af Skilte til Salg af Honning og Mød.

Forhandlingsmøde afholdes i „Fruens Bøge“s Pavillon ved Odense Søndag d. 15. Septbr. Kl. 10. Hertil have alle Medlemmer af DBF. Abgang. Der vil blive sørget for billig Befordring fra Odense til Fruens Bøge, rimeligvis pr. Dampbaad.

1. Hvorledes lettes bedst Arbejdet ved Honninghøsten? Indledes af Rantor Ersted, Kalundborg.

2. Ere de nuværende Biboliger tidssvarende, eller kunde en Forandring heri tiltrænges? Indledes af Sadelmager C. F. Grønning, Vejrup.

3. Kan Forfælleren paa Staderformerne med bevægelig Tællebygning have stor Indflydelse paa Honningudbyttet?

Indledes af Jordbruger N. S. Kristensen, Himmeløv.

4. Brugen af Kunsttavler og disses Blads. Indledes af Sadelmager C. F. Grønning, Vejrup.

5. Danmarks Boksproduktion og Boksforbrug. Indledes af Jordbruger N. S. Kristensen, Himmeløv.

6. Fremvisning af Lysbillede angaaende Bier og Biavl. Foretages af Rantor Ersted, Kalundborg.

En Fællesspisning for Mødets Deltagere agtes afholdt i Odense eller Fruens Bøge. Derom vil findes Opflag i Industripalæet.

Centralmødets Deltagere have saavel d. 14. som d. 15. Septbr. ved Mødebekommenhed fra Selskabet „De Fynde Bivener“ faaet Tilsagn om fri Abgang til den af Selskabet i de nævnte Dage afholdte Biavlsubstilling. C. F. Grønning, j. L. Vicepræsident.

Boksuundersøgelse.

Paa den sidst afholdte Biavlsubstilling i Vejle fandtes nogle Boksprøver og en Kunsttavleprøve, alle fremstillede af et fra Hamborg indforstrevet Boksparti, der i flere Henseender frembød ejendommelige Forhold. Lugten var noget forfællig fra almindelig Bokslygt, Farven meget lys og Kunsttavlerne usædvanlig smidige. Derfor ønskede Dommerne dette Boks undersøgt, da man ansaa det for sandsynligt, at det indeholdt Plantevoks, og Sekretæren indsendte derfor i Henhold til en tidligere af DBF.'s Centralmøde givne Bemyndigelse en Prøve deraf til Undersøgelse i W. Steins kemiske Laboratorium i København. Herfra have vi i den Anledning modtaget følgende Meddelelse:

København, d. 24. August 1895.

Hr. Rantor Ersted, Kalundborg.

Jeg tillader mig herved, vedrørende Undersøgelsen af den af Dem d. 2. ds. indsendte Prøve Bivoks, der ifølge Deres Skrivelse af 31. f. M. antages forfællig (særlig med Carnaubavoks) at meddele følgende:

Ved Undersøgelse efter Hübl's Metode er fundet, at Prøven helt igennem forholder sig som naturlig ublandet Bivoks; men da et Produkt ved Sammensmeltning af Boks med forfællige Surrogater, som Stearinsyre, Harpiks, Plantevoks, Ceresin o. L. meget vel kan fremstilles aldeles lig ublandet Bivoks, saaledes at det helt igennem forholder sig som saadant i kemisk Henseende, udvisende samme Syretal, Væghæft o. s. v., har jeg foretaget hderligere Undersøgelse,

som Bestemmelse af Jodabsorbtion, Bægtfælde, kvalitative Reaktioner paa Stearinsyre, Harpiks og forsæbelige Fedtstoffer. — Det fremgaar heraf, at disse Indblandinger maa betragtes som udelukkede; derimod faas ved Brøvens Opfugning med en Boraks eller Soda-Opløsning en Emulsion, der vel kunde tyde paa en Indblanding af en let forsæbelig Plantevoks, men da denne Reaktion ikke anses for fuldt paalidelig, da beviislig rent Bivoks ogsaa vil kunne forholde sig saaledes, kan en saadan Indblanding ikke konstateres med tilstrækkelig Sikkerhed.

Jeg takker Dem for Tilsendelsen af Afhandlingerne vedrørende Honningundersøgelserne, som efter Aftale skulle blive fortsatte.
B. Stein.

Fra Kredse.

Ved Sydthys Biavlsubstilling i Forbindelse med Dyrskuet i Jydbylund d. 1. August uddeltes nedennævnte Præmier til et Beløb af 100 Kr. Det var en hel Fornøjelse at se, hvilken Fremgang Biavlen har haft her i Kredsen. Handelsgartner Jacobsen aabnede Udstillingen med Foredrag, og straks derefter aabnedes Tombolaen, som Dvirigheden havde givet Tilladelse til at afholde. Og Publikum var ret i sit Gæ; Alle vilde spille for at faa et Glas Honning, Mød eller Syltetøj med hjem, og paa denne Maade fik Mange Honning, som maasse kun kendte dette af Navn.

Bistader:

2. Pr., 8 Kr.: Kr. Gade, Slovlev, Ole Thagaard.

Voks:

2. Pr., 3 Kr.: Herredsfoged Janzen.

3. do., 2 Kr.: Joh. P. Pedersen, Jestrup, A. Nielsen, Thienbol, og Jens Kræmmer, Kallerup.

Honning i Tavler:

2. Pr., 5 Kr.: A. Andersen, Snyvelgaard.

Udstyngtet Honning:

2. Pr., 5 Kr.: Ole Thøgeren, Johan P. Pedersen, A. Nielsen og A. Andersen.

3. do., 3 Kr.: A. C. Nielsen, Jydby, Jens Severin Kristensen, Syvel, P. A. Povlsen, Boddum, Jens Knudsen, Helligkilde, og Gartner Jacobsen, Hvibjerg.

4. do., 2 Kr.: A. P. Kristensen, Grurup, Jens Brøgaard, Spohm, Jens Kræmmer, Lugs, Ch. Børstev og M. P. Børstev af Helligkilde.

Mød:

2. Pr., 3 Kr.: Stine Nørgaard, Boddum, og P. Kr. Søgaard, Døver.

3. do., 2 Kr.: P. A. Povlsen, Boddum.

Syltede Sager:

2. Pr., 3 Kr.: Gartner Jacobsen for Jordbær og Ribes og P. A. Povlsen for Jordbær og Hindbær.

Biavlredstaber:

1. Pr., 5 Kr.: A. S. Kristensen, Himmelov ved Høstilde.

3. Pr., en Udtynger: Jens Sund, Hvibjerg.

Udstillingen var omhyggelig ordnet og

ledet og Besøget der ret morsomt og belærende, hvilket ogsaa benyttedes flittigt.

Modet paa Vilvorde (se S. 247). Det være Referenten tilladt hertil at bemærke:

1. At det sikkerlig er at tage Munden altfor fuld, naar det i Indledningen udtrykkelig udtales, at man absolut maa spise Honning for at forlænge Livet o. s. v. Maaeste er Honning et langt bedre Lægemiddel, end det i Almindelighed er bekendt for; men derfra og til at være et Mirakelmiddel er der et stort Spring. Man stader en god Sag med at overdrive sin anbefaling for den.

2. Der er ingen tilstrækkelig Anledning til at fordømme Aflægning. Naturligvis kan den — som enhver anden Ting — let misbruges; men det er en Kendsgerning, at mangfoldige gode Bistader, hvis Moderstader befinde sig i bedste Velgaaende, ere fremstaaede ved Aflægning.

3. Det er vist meget tvivlsomt, om Sporbieerne altid have udsat en Bolig, hvor Sværmen kan drage hen, naar den letter. Referenten tillader sig at spørge, om der er Sandsynlighed for, at Antallet af de Bifamilier, der leve vildt, og dem, der trænge ind i udestaaende tomme Bivoliger, staar i saadant Forhold til det Antal af Bivæerne, som flybe bort fra Biavlere, at det maa antages, at de fleste af dem ikke flybe ud i Verden paa Maa og Faa?

4. Den anbefaling, som Taleren gav sin Bifanger, er vist meget overdreven. Det kan gerne være, at Bierne i adskillige Tilfælde med Lethed kunne bringes til at gaa i en saadan Fanger; men i mange Tilfælde ere de sikkerlig saa egenindige, at de ikke uden vidtløftige Foranstaltninger gaa i Fangeren.

5. At Bierne næsten intet fortære, naar de bo tilstrækkelig lunt om Vinteren, er sikkerlig ogsaa en Overdrivelse.

6. Det er intet heldigt Baafund at benevne den ubebrugte Dronning i et Bistade „Prindsesse“. Taleren er formodentlig gaaet ud fra, at en Dronning i en menneskelig Stat altid er en formælet Kvinde, og en Prindsesse en uformælet; men dette er en Bilsjærlse. Victoria var Dronning af Storbritannien, længe før hun blev formælet, og Dronning Wilhelmine af Nederlandene, der nu er i en Alder af 15 Aar, blev allerede i sit 5. Aar udraabt til Dronning (se nærmere „Illustreret Tidende“ for 28. Juli 1895). Ligeledes er det bekendt, at Prindsesser ofte ere formælede.
N. F.

PS. I det Sværminingen omtales, bemærkes det, at Bierne, umiddelbart for de udvandre, fylde deres Honningmaber

med Honning af Stadets Forraad, og at de derved ere forsynede med Levnedsmidler for „3 Dage“. I de Skrifter, hvor Refserenten mindes at have set dette Punkt omtalt, staar der „5 Dage“. Dzierzon har blandt andet skrevet herom i 1854 i „den schlesiske Biven“, at ligesom de Solbater, der marschere mod Sebastopol, føre Levnedsmidler med sig for 5 Dage, saaledes var dette ogsaa Tilfældet med Bier, som vandte ud fra et Stede. Der spørges om det er „3“ eller „5“.

N. F.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 85. I Henhold til Prislifte fra Hr. Isenkræmmer Kiegels i Viborg, forstaaede Hr. Dithaver, Almevej ved Hellerup, sig et Ark Dronningpap, hvis Pris var 75 Ore pr. □ Fod. I Midten af Juli bleve to Stykker — hvert af Flademaal $1\frac{1}{2}$ □ Fod anbragte i to Wells-Stader, i den Hensigt hermed at hindre Dronningen i at gaa op i Overrummene. Efter en Maanedes Forløb bleve Overrummene fjernede og det viste sig da i begge Tilfælde, at det meste af det anvendte Dronningpap var afgnavet og bortført af Bierne. Af de to vedlagte Stykker er det ene, der er omtrent 6" bredt og 7—8" langt, alt hvad der var tilbage af det anbragte $1\frac{1}{2}$ □ Fod store Stykke. I det andet Tilfælde var Resten, eller Resterne endnu meget mindre; der fandtes nemlig tre Stykker omtrent af Størrelse som det andet af de vedlagte, der er 1" bredt og 6" langt. Begge Stykker ses at være forgnavede og optrævlede paa alle Hjørner og Kanter, medens Træmmerne ere helt overgnavede paa flere Steder. Endvidere ses det, at Pappet bestaar af en meget slet Papirmasse, der er sammenklæbet og ikke dyrift limet. Der spørges, om Dronningpap af denne Betsaffenhed er hvad man i Handelen kalder god Vare? (Niels-Jahle, Øregaard, Hellerup). — S.: Nej.

Nr. 86. Om Prisen 75 Ore pr. □ Fod er rimelig? (Samme). — S.: Naar man sælger en ubrugelig Vare, er Prisen jo altid for høj. Det er derimod nok muligt, at dette Slags Pap ikke kan leveres sunderlig billigere.

Nr. 87. Om Pappet vilde have været ylbestgørende, hvis det havde været forarbejdet af første Klasse Papirmasse og ikke sammenklæbet af to Lag samt været dyrift limet? At dømme efter de to anførte Eksempler, er det utvivlsomt, at Dronningpap af den anførte Betsaffenhed er aldeles uyldestgørende. Smidlertid maa det bemærkes, at der ikke er sporet nogen Ulempe af dette Forhold. Bierne have i begge

Tilfælde arbejdet i den skønneste Enighed i Overrummene. Det ene af disse forsynedes med 10, det andet med 6 Kunsttabler, og de fleste af disse bleve helt udtrufne af Bierne; men kun en — der vejede $6\frac{1}{2}$ W — blev helt fyldt med forseglet Honning, medens de øvrige kun fyldtes $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$. I Modsetning hertil fandtes der ikke Spor af Uglægning i Overrummene, hvorfor det maa antages, at Dronningerne slet ikke have været deroppe. Men ville Dronningerne i Almindelighed være saa bestedne ikke at gaa til Overrummene, naar Uspærringerne ikke ere ordentlige? Det formenes, at Grunden til, at dette i de foreliggende Tilfælde ikke har fundet Sted, var, at Overrummet ikke anbragtes for sent paa Aaret — fordi Staderne ikke tidligere havde den fornødne Styrke — og at der i Underrummene har været Plads nok for Uglægning. — Der er dog kun 10 Tabler i hvert af Underrummene. (Samme). — S.: Der er ingen Tvivl om, at dette er et slet Slags Pap. Vi have fra Sachsen indforstrevet fortrinligt Dronningpap, der dog tilbørlig paa Grund af den høje Told har kostet i Udsalg 1 Kr. pr. □ Fod. Dette er en langt bedre (haardere) Papmasse, skønt den ogsaa er sammenklæbet af 2 Lag. Bierne gnave den slet ikke; men dette hidrører vistnok ikke alene fra, at Papmassen er bedre, men tillige fra, at Pappet er gennemtruffet med et eller andet Emne (maaste Carbolinum), som hindrer Bierne i at søndergnave det. Hr. Kiegels har forøvrigt tidligt i Foraaret vist os en Prøve af sit Pap, og vi erklærede da, at det var ubrugeligt alene paa Grund af dets løse Betsaffenhed. Derfor foreslog vi ham at indramme det i smalle Strimler med Bliskalse ligesom det sachsiske. Vi lovede ham tillige at forsøge, om Bierne ikke vilde søndergnave det, og vore Forsøg have haft samme Udsald som det ovenfor berettede.

Nr. 88. Jeg har nogle med Lyng-honning fyldte Tabler fra i Fjor; det er jo næsten en Umulighed at slynge dem ud, kan de bruges som Foder for Bierne i Staderne i Winter, det er kun nogle saa Stykker jeg har, saa jeg kan dele dem saaledes, at hver Familie kan faa et Par Stykker; de ere fuldt forseglede. (M. M.). — S.: Ja Lynghonningtablerne kunne godt anvendes som Ingelsfoder i Winterlejet, naar de anbringes bagerst (yderst) i dette, saaledes at de ikke kunne ventes at komme i Brug før til Foraaret, naar Flyvebejret begynder. Derfor bør hvert Stede kun have 1—2 saadanne Tabler.

Nr. 89. Hvor stor bør Ingelreden

i et Stade være, naar man vil være sikker paa, at det under Hovedtrækket skal have Bier nok? (C. D.) — S.: Hos fremragende Biablere hejfter der temmelig forskellige Meninger i denne Sag, i N. Amerika har Striden derom da været staaende i flere Aar, idet nogle anbefale 8, andre 10 Langstroth-Kammer. Dette vilde hos os svare til 12—14 Normaltabler eller 10×12 " Tabler og til 10—12 " Tabler. Allerede for over en Snes Aar siden angav den bekendte amerikanske Biabler Quinby Grænsen for Yngelrummets Størrelse som 2000 Kubiktommer, og dette svarer netop til 12 Lavnormal-Kammer eller 10×12 " Kammer og til 10 " Kammer. I et saadant Aar som det nærværende kunde et saa stort Yngelrum have været fuldt tilstrækkeligt i de allerfleste Egne heri Landet; men vi vilde dog foretrække, at Staderne i Almindelighed beregnes paa at have en Yngelrede, der er 2 Tabler større, altsaa c. 2400 Kubiktommer; den vil da kunne rumme 14—15 Lavnormaltabler eller 10×12 " Tabler eller 12 " Tabler. ¶

Nr. 90. Hvor faas Abbott's Honningglas, og til hvilken Pris? (P. B. G.) — S.: Disse Glas kunne nu faas i 2 Størrelser, 1 B's og 2 B's, baade paa Holmegaards Glasværk, Nyhavn 12, København K, og hos Chr. Kiegels, Viborg. Prisen er vist begge Steder henholdsvis 14 Kr. pr. 100 og c. 25 Kr. pr. 100.

Nr. 91. Er det en almindelig Egenstøb hos de italienske Bier at have smaa Hanbier om Foraaret en Maanedstid før de store komme frem? (Chr. S.) — S.: Det have vi ikke iagttaget. Derimod have vi under Tiden tidlig om Foraaret hos vore egne brune Bier truffet enkelte smaa Droner, der rimeligvis havde overvintret i Staderne.

Nr. 92. Hør de italienske Dronningforhandlere noget for at holde gode Tillsægsdyr, da der er megen Forstel paa Frugtbarheden af de ankomne Dronninger? (Chr. S.) — S.: Vi modtage stadig en Mængde Vidnesbyrd om Tilfredshed med de indforskrevne italienske Bier; men det kan jo ikke undre os, at der kan findes enkelte mindre gode Dronninger iblandt dem.

Nr. 93. Jeg har hos en Mand lejet

Blads til en Del Stader med Bier. Kan hans Nabo forbyde mig at have Bierne paa den anden Mands Ejendom. Smellem Bierne og Stættet er der et Læbælte paa c. 20 Alens Bredde. Har man ikke Lov til at holde Bier, selv om man ikke har Ejendom, og kan det (juridisk eller moralsk set) betragtes som utilladeligt Erhverv. Er der nogen Grænse for, hvor mange Bifamilier man maa holde, og i bekræftende Tilfælde da hvormange. Hvad skal jeg gøre, hvis ovennævnte Mand anlægger Sag mod mig, og kan han i det Hele taget gøre mig noget? (P. E. R.) — S.: Nej, det kan ikke forbydes Dem at holde Bier under de omtalte Forhold, og der er ingen Grænse givet i Loven for, hvor mange Stader De maa have. Derimod er der en Bestemmelse, som forbyder at have Bistader opstillede nærmere end 10 Alen fra offentlig Vej.

Nr. 94. Være de af E. i Skodsborg

indsendte Smaadyr ikke et Slags Bilus, eller var det Dliebillelarver? (Th. B.) —

S.: Svaret herpaa er givet ved Artiklen S. 214 om Dliebillerne. Heraf vil det ses, at den berømte Naturforsker Linné ganske vist har kaldt disse Dyr „Bilus“ (Pediculus apis); men det har vist sig at være Dliebillelarver paa deres første Udviklingsstrin. Ved „Bilus“ betegner man nu et ganske andet

Dyr, Braula coeca, som vi tidligere have bestrevet i Aargang 1892 S. 221.

Nr. 95. Medfølgende smaa Dyr har jeg fundet i en Grøft, hvor mine Bier ofte søge hen for at opfuge Vand, Salt eller lignende. Hvad er det for Dyr? (H. M.) — S.: Det er Larver af den almindelige Muddersflue (Eristalis tenax), der hører til Blomsterfluernes store Afdeling. Som fuldkomment Insekt (se Fig. 63) leve disse Fluer af Blomsternektar og Pollen og ses ofte om Sommeren jagende paa mange forskellige Slags Blomster, f. Eks. Stærplanter, Kurveblomstrede, Natfkygger o. s. v. Det er en smuk stor Flue med gult Hoved og Bryst, Bagkroppen 5-leddet, mørkebrun med flere svagt gule Pletter. Larven er c. 1" lang, paa Hovedet forsynet med 2 Hornkroge, Kroppen er lys graa og gennemsigtig, saa at Indboldene kunnes ses igennem Huden, naar man holder Dyret op for Lyset. Kroppen er paa Bug siden forsynet

Fig. 63. Muddersfluen, til Høire Larven.

med flere Rækker stive Haar, der lette Dyrets Bevægelse gennem Muddret, hvori det lever. I den bagerste Ende af Kroppen findes et $\frac{1}{2}$ " langt rødligt Nanderør, som Dyret jævnlig stikker op til Overfladen for at aande. Naar Larven findes i en helt flydende Masse, hænger den stadig med Nanderøret i Overfladen. Paa mere tørre Steder ved Bredden af Grøfter finder man Puppen af dette Dyr. Den ligner i høj Grad Larven, men er kortere, Huden er rynket, smudsig og uigennemsigtig, og paa Hovedet findes 2 øreagtige Udvækster, hvorigennem Nandedrættet foregaar. Puppetilstanden varer i Reglen c. 14 Dage, derefter skilles den forreste Del af Hylsteret fra som et Laag, og Fluens flyver ud for at opsøge Nektar. Disse Fluere saa vel som en nærstaaende Slægt Heliophilus, der lever paa lignende Maade, have ikke ringe Betydning som Blomsterbestøvere.

Nr. 96. Jeg har til nogle ny Stader lavet 4 " tykke Pakrammer til at lægge over Vinterlejret og 3 " tykke Sættelsepuder til at indsatte bagved Glasdørene. Da Pakrammerne ere meget fast pakfede og dog falde godt til Voksbugstæppet, har jeg ment, at jeg ikke behøvede at lægge Sættelærred eller Tæpper mellem Voksdugen og Tæpperammen. Ansæer De den nævnte Pakning for tilstrækkelig? (S. S.) — S.: Ja, hvis Staderne ibrigt ere godt byggede, saa at der ikke findes Rebner i Væggene, og hvis Pakrammen virkelig falder tæt ned paa Voksbugstæppet, tro vi at den beskrevne Pakning er tilstrækkelig. Med Hentydning til Pakrammen skal det bemærkes, at vi for endel Aar siden tilraadede at lave den med 2 Dverlister indvendig for at støtte Rammen; denne Fremgangsmaade have vi for længe siden opgivet, fordi disse Dverlister gøre Pakningen for stiv, saa at den ikke falder godt ned over Table-bæverne.

Rejseletelse.

I Henhold til Beslutning paa DBF.'s Bestyrelsesmøde d. 7. April d. A. indsendte Bestyrelsen i Begyndelsen af August et Andragende til Generaldirektoratet for de danske Statsbaner om, at Foreningens Medlemmer ved Rejser til Foreningens Møde i Odense d. 14. og 15. Septbr. d. A. maatte erholde Dobbeltbilletter til Enkeltbilletter's Pris. Efter at mundtlige og skriftlige Forhandlinger om

denne Sag ere førte, hvorved Foreningens Sekretær har maattet stille i Udsigt, at mindst 100 Medlemmer ville benytte Statsbanerne til disse Rejser, har Generaldirektoratet under 28. August tilfrevet Bestyrelsen saaledes:

Efter Modtagelsen af Skrivelse af 22. ds. meddeles, at der vil blive indrømmet Deltagerne i Biavlermødet i Odense d. 14. og 15. Septbr. d. A. den Medsættelse i Billetprisen, at Rejsen til Odense og tilbage kan foretages i II. eller III. Vognklasse til Enkeltbilletpris.

Mod denne Betaling samt mod Aflevering af et af Foreningens Sekretær, Hr. Ersklev, underskrevet Legitimationsbevis ville Forbindelseshationerne d. 13. og 14. Septbr. udelevere Deltagerne almindelige Dobbeltbilletter til Odense.

Af Rejsegods befordres kun frit det, der uden Ulempe for de Medrejsende kan anbringes i Kupeerne.

De Deltagere, der ønske at benytte II. Vognklasse, skulle egenhændigt underskrive den dertil sigtende Paategning paa Legitimationsbevisets Forside, forinden det afleveres.

Af Legitimationsbeviserne, der skulle trykkes paa hvidt Papir i Overensstemmelse med vedlagte Udkast, skulle 10 Eksemplarer være indsendte hertil inden den 4. Septbr. d. A.

B. G. B.
Kimestad,
kst.

Som det vil ses af Kundgørelsen S. 262 have Mødets Deltagere fri Afgang til Møderne og til „De fynnste Bivener“'s Biavlsudstilling saavel d. 14. som den 15. September. Bestyrelsen udtaler den Forventning, at ret mange af Foreningens Medlemmer iaar ville overvære Forhandlingsmødet om Søndagen, da Rejsen dertil denne Gang lettes saa betydelig, saa at det forventede Antal, 100 Deltagere, der benytte Statsbanerne til Rejsen, forhaabentlig vil blive langt overskredet. Dermed ville lignende Rejselettelser til saadanne Møder i Foreningen fremtidig kunne opnaas.

De paagældende Legitimationsbeviser kunne erholdes hos undertegnede Sekretær blot ved Opgivelse af Navn og Adresse, hvis vedkommende Medlems Navn forud findes optegnet i Sekretærens Medlemsliste. I modsat Fald maa derimod indsendes Postkвитtering for Bladet eller den udfyldte Kupon fra Januar-Nummeret 1895.

Ersklev,
DBF.'s Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Svindinge, Nyborg, 16. August.

Honninghøsten har været daarlig her, kun c. 10 R pr. Familie, medens det i de nærmest foregaaende Aar var 50—80 R pr. Familie.
J. Hansen.

Vjergsted, Jyderup, 20. August.

Mit Udbytte bliver iaar c. 150 R, medens jeg ellers ofte har havt 1500 R.
B. C. B. Smith.

Tvedhus pr. Arden Hobro, 20. August.

For en Tid siden sendte jeg Dem et Stykke af en Bokstave med død Yngel i for at faa at vide, om det var Bipest eller anden Sygdom Stedet led af. Siden den Tid har jeg af og til efterset dem i deres ny Bolig, og jeg har den Glæde, at de endnu er friske, Yngelen gaar raff ud af Stedet; hvad Grunden til Sygdommen har været, kan jeg ikke tænke mig, da Stedet efter min Formening er behandlet som de andre. For Tiden er der godt Træk paa Ynglen. Forøvrigt maa jeg takke for Ulejligheden ved Besvarelsen af mine Spørgsmaal.

N. Andersen.

Charlottenlund og Høllerup, 25. August.

Klager over daarlig Aargang have allerede lydt gennem Vitidende. Jeg kan slutte mig til disse Klager og min Nabo har næppe nogen alvorlig Grund til at holde sig tilbage. Sagen er nemlig, at han jaabel som jeg i Foraaret ikke mødte med andet end svage Bistader, hvorfor vi da Lovetandstrækket — der hos os var meget godt — kom, ikke kunde sende noget talrigt Mandskab i Marken, hvoraf Følgen naturligvis blev, at vi ikke fik bjerget ret meget af den dejlige Nektar, som da flød paa Markerne. Staderne rettede sig imidlertid godt i dette Tidrum, og vi vilde sandsynligvis have faaet en ret god Honninghøst, hvis Vejret ved Midsommeretid var blevet godt. Af Naturen have vi her et udmærket Lindetræk; men Vejret blev i den Tid saa fugtigt, at det kun var enkelte Dage, der kunde betragtes som egentlige Trækdage, hvoraf Følgen blev, at min Honninghøst blev = 0. Min Nabo er rigtignok kommet noget over dette Tal; men dog ikke saa meget, at jeg finder Anledning til at være misundelig paa ham. Underledes staar det ¼ Mil herfra hos Gartner Jørgensen paa Vennerødal, Bernstorffsbejen ved Charlottenlund. Af to Stader,

der ere Afleggere fra i Fjor og som i Foraaret vare meget stærke, har han nu høstet 120 R god Honning, hvilket sikkerligt maa betragtes som en upaaklagelig Høst, især naar Henhyn tages til, at Midsummertrækket har været slet.

Det er sagt af Djærzon, at i en god Egn og i et godt Vejr, der kan et godt Bistade bjerge 10 R Honning paa en Dag. I Henhold hertil maa det antages, at et Bistade kan bjerge et betydeligt Overmaal af Honning i forholdsvis kort Tid, naar det som sagt er stærkt, hvorfor der næppe er noget overraskende i at høre om en god Honninghøst i 1895; thi der var jo dog flere længere Tidrum i For sommeren, der maa betragtes som meget gode Træk.

Moraler er — som de Gamle jo har sagt os saa tidt — hold altid stærke Stader.
Niels Fahl.

Rodding, Slesvig, 25. Aug.

I Nr. 11 af „Vitidende“ findes en Forespørgsel fra E. Stodborg angaaende nogle Smaadyr, Hr. E. har fundet hos sin Nabo. I Nr. 12 har Hr. E. endnu ikke faaet disse Smaadyr ud af Hovedet, hvad der kan være mig ligegyldigt, men da mit Navn er nævnt i Epistlen, der er undertegnet H. P. E., hvilket er Stomager Hans P. Eskesen, Stodborg Mark, maa det være mig tilladt at oplyse om, at Stadet ikke kostede 20, men 25 Mark, samt at der i Efteraaret ikke var Spor af Bipest at opdage hos Familien, thi saa vilde jeg ikke have solgt samme. Men min Frygt, som jeg udtalte i Artiklen: „Bipest — Kunsttabler“, synes her at være begrundet. Jeg skrev nemlig: At da Sygdommen rasede paa tre Bistade i Byen, vilde det vel kun være et Tidsspørgsmaal, hvorlænge jeg vilde blive forstaaet for denne Sot. Eller skulde maafte den anden Antagelse, som jeg udviklede i Artiklen, her slaa til? nemlig Overførelse ved Kunsttabler. I jaa Fald ved Hr. Eskesen vistnok fra hvem jeg fik mine Kunsttabler i 1894, da jeg ikke selv kunde faa Tid til at lave dem. Forresten kan oplyses, at det omtalte Stades Bier vare indforskredne Hannoveranere, og jeg tror næppe, at de omtalte Smaadyr ere Meloë-Larver, men derimod en Art Bilus, som græsser i hine Egne, hvorfra Bierne kom. Af Dr. Hejs's „Die Feinde der Bienen“ kunde Sagen maafte oplyses, men da jeg ikke lige har en ved Haanden, maa jeg overlade Afgørelsen til Redaktøren (se E. 266).

Lh. Buchholz, Læver,
Formand for Oberbestyrelsen
i Haderslev B. Amts BF.

Gaonlige Vink.

Bejret (25. Aug.) har i de sidste jortobne 2 Uger været temmelig forfælligt, men i det hele heldigt for Biavlen, idet c. 10 Dages tørt varmt Vejrr har givet et godt Træk paa Lyngen. Varmen tilstog stærkt og naaede endelig i 2—3 Dage over 20° R. midt paa Dagen. Denne varme Periode afsluttedes midt i sidste Uge med et usædvanlig voldsomt Tordenvejr over det nordlige Jylland. Senere har Bejret atter været uroligt; men Lyngen vil endnu kunne yde en hel Del Nektar, hvis Varmen atter maatte indfinde sig snart.

Fodring. I alle Egne, hvor Trakket nu er sluttet, anse vi denne Aarslid for den bedste til at give Familierne det manglende Vinterforraad. Fornælsen af Foder i Foderne bør foregaa ved Solnedgang (se iøvrigt S. 252).

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Hertil kan benyttes udtrommede „dødsdømte Bier“. Disse kunne indbringes i det dronningløse Stade bag et bitet Gitter, forsynede med en Honningtavle. Efter 2 Dogns Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaa da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Har man nogen Dvælse i at opsøge Dronningen, ville vi dog tilraade at borttage den fætte Dronning mindst 1 Dogn, før Foreningen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de udtrommede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bierne kunne belygge. Sent om Aftenen ved Lygtelys udtages disse Tavler een for een med paafjiddene Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stade uden Gitter, men dog adskille fra de dronningløse Bier ved 1 tom Tavle. Om Morgenen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Vitadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er ikke Tvivl om, at det er heldigt for Bierne, om dette Arbejde fuldføres i September. I de Egne, der savne Estertræk paa Boghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Vægge og over Biernes Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udtræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 B efter Familiens Styrke). Hvad der mangler i dette Forraad, maa helst gives ved Fodring fra oven. Dernæst efteres Pakningen i de hule Vægge. Det vil ofte vise sig, at Pakkelsen er smuldet sammen saaledes, at der mangler Pakning i et Rum af 1—2 Tommer foroven. Dette Rum bør da udfyldes. Undertiden er den gamle Pakning vaad eller muggen. Dette hidrører fra Utsæthed i de ydre Vægge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Væggene fornyes og Udvæggene fittes og males. Ovenover Winterlejet lægges derpaa et enkelt Lag Botsdug med den malede Side nedad. Midt i denne Botsdug bør være udskaar et rundt Løb, c. 3" bred. Ovenpaa Botsdugen lægges 1—2 Lag af tørt Saffelærred med tilsvarende Foderaabning. Endelig anbringes ovenpaa disse Tapper den bekendte Tappercanne (se „Ledetræet i Biavl“ S. 56). Naar dette Arbejde udføres endnu, medens Bierne slyde jævnlig ud, ville de hente Klæbvoles for dermed at tætte alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Winterlejet, som ellers bliver meget limeret, end hvis den øverste Pakning først ordnes paa den Tid, da Biernes Flugt er helt eller næsten helt ophørt. Pakningen bagved Glasdørene med Bakrammer eller Pakkelsespuder behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober.

Honningtavler. Det er en stor Fordel i

det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtavler parate til at fodre med enten ved Indhængning tæt op til Viflyngen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Biernes Sæde. Den sidstnævnte Fodringsmaade kan endog saa anvendes i megetoldt Vejrr. Man bør derfor ved den sidste Udbygning spare nogle godt forseglede Honningtavler. Hver enkelt Tavle omvikkles med 3—4 Lag Lvispapir og hegemmes paa et tørt Sted til Brug om Foraaet.

Malkning af Bistader kan nu foretages paa en bløende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu efteres baade med Hensyn til Tæthed og Besættelse. Zinktage behøve næsten intet Esterhyn, da de i en lang Aarrække kunne holde sig tætte. Derimod bør Trætage hvert Efteraar udbedres med Kitting og Malkning. Tagene bør naturligvis være saaledes besættede, at Efteraarsstormene ikke kunne rive dem af.

Brevkasse.

Nettelfer. Pg. 196, 2. Spalte Linie 2 j. n. a skjulpen, læs o phjulpen.

Pg. 197, 2. Spalte Linie 14 j. o. dens, læs deres.

Solbæk Amts BF. Ved Bestyrelsesmodel i Kalundborg d. 15. August vedtoges det paa Grund af det flette Honningaar at udsætte Udskiftningen i Jyderup til Efteraaret 1896. Endvidere vedtoges det at afholde Generalforsamling i Jyderup d. 4. Oktbr. 1895 Kl. 2. Erstlev.

Italienske Dronninger agtes paa ny indforshrevne d. 8. Septbr. Bestillinger maa altsaa være Erstlev, Kalundborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 22. Septbr. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende jendes tilbage til Erstlev.

Tidskriftet. Paa Grund af Centralmodel udsendes næste Nummer af Bladet først d. 18. Septbr.

p. t. København, d. 21. August 1895.

Til

„Danmarks Biavlerforening“.

For den os ved vor kære Fader og Svigerfaders Jordefærd udviste venlige Deltagelse bringe vi herved vor dybtfølte Tak.
Frantz Wendt's Efterladte.

Kundgørelser.

Honning

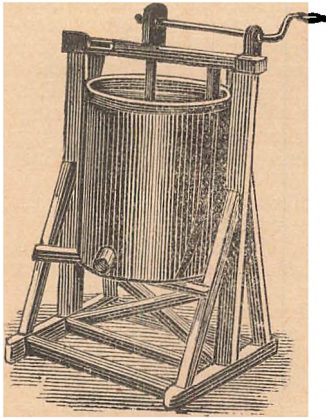
som Nærings- og som Lægemiddel.

af Hans Erstlev.

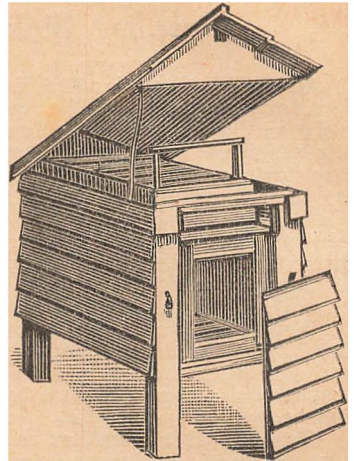
Pris halvt 20 Ø. Jaas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Smuk lys Honning

købes til enhver Tid i større og mindre Partier.
S. C. Gedsehdahls Eftflg., William Kapel,
Gl. Kongevei 100, København V.

150 udmærkede
Bihuse,
 50 Slynge-Maskiner,
 som passe til alle
 Rammemaal,
 er billig til Salg
 hos
J. V. Boesen,
 Veile.]

Fra
„Skørn Ristade-Fabrik“

anbefales et komplet Væger af udmærkede Viboliger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Takrige anbefalinger haves fra dygtige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Erhødigst

Jessen & Kjærgaard,
 Skørn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jærnbaneestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

2000 Pd. volle Knaster

udselges til 40 D. pr. K, naar mindst 9 K tages; enkelte K til Prøve 50 D. Mindst 19 K leveres fragtfrit paa nærmeste Jærnbanestation fra Fabrikant **Bønneløkke, Fredericia.**

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Oplag.

Erlev, Kalundborg.

For Biavlere

anbefales meget stort Udvalg af gode, solide og dog billige Spande i alle Størrelser for Honning, 10, 20, 30, 40, 50 og 100 K's Indhold. Tillige Udslyngningspaunder og alt øvrigt for dette Brug efter nærmere Oplysninger og Maalgivning. Prøvespaunder leveres og for Kontant indrømmes 5 pCt. Rabat.

Paaich & Larsen Petersen,
 Aktiefelskab, Horsens.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Nylandsvej 4, København K.

Gummi-Sandstøber, i 3 Størrelser, store, mellem og smaa, faas a 2 Kr. 50 D. pr. Par hos **Erlev, Kalundborg.**

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. B. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Biavlsdrift.

Pris 2 Kr. 50 Ore indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrivelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæver Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Solstebro.

Min prisbefølnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Tømmer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kautsduk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt, Nylandsvej 4, København K.**

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. K 1 Kr. 00 Or.

do do Nr. 2 pr. K 0 — 85 —

do do Nr. 3 pr. K 0 — 65 —

De volle Knaster pr. K 50 —

Schag, fin, let pr. K 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 K leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 K gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen,**

Vejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:
 " — — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —"

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 D. hos **Erlev, Kalundborg.** Forhørdte til Bestyrelsesmedlemmer, forfulvede til andre Medlemmer.

Førtinnet Traad, № 28, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber,
Røgpustere, Røglblæsere og
Afspærringsgittere
saavel af Zink som af Pap m. m.
Alt i 1ma Varer er til Salg saavel
i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags
„Honning“ og „Honingens Anvendelse“, udgivne
af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honning-
salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a
10 Ore for hver 10 Stk. hos **Grølev**, Kalundborg.

Honningen og dens Anvendelse,
af Hans Grølev,
2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
25 Ø. i Frimrk. til **Grølev** i Kalundborg.

Guldmedalje.

Undertegnede anbefaler sine med Guldmedaljer
præbelønnede **Biavlartikler, Stader, Ma-**
skiner, Kunsttavler m. m. Siden 1891 tilkendt
19 lste Præmier, 11 2den og 3 3die Præmier
samt en rosende Omtale. Illustreteret Prislifte
fulgte med Nr. 3.

W. Sole, i Februar 1895. **J. Andersen.**

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos **Grølev**, Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Lærer i Biavl,

af **Hans Grølev**,
2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivokstavler
jendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for**
Biavl faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore.
Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892
ere udjulte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes
60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt
Omslag og forsynet med Sagregister koster
1,50 Ø., **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes
a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til
billigste Priser.

Hammer, Lister og Klodje have altid paa Lager.
Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,
Smeder, Silperup pr. Bræsto.

Honning, Voks og Mød i større og mindre
Partier modtages til Salg at levere
efter indsendte Prover. — **Alb. Holm**, Kørvevold-
gade 24, København K.

Blikdaaser

i alle Storrelser faas hos **N. C. Nielsen**, Matbak.
Se Prisen i Nr. 12.

Hvid og lysegul prima

Honning,

udstnyget kun af forseglede Tavler, saavel lydende
som fast, jøges i større som mindre Partier, og
for virkelig prima Honning betales her højeste
Pris. Prover med Begløgsgave af Partiet, der
tilbydes, tilstilles Københavns Honninghus. De-
linger købes i 1 Ø's Kammer.

P. A. C. Müller.

Forenings-Meddelelser.

Hobro og Omegns BF. afholder Fredagen
d. 20. Septbr. en stor Biavludstilling paa
Markedspladsen i Hobro, hvortil alle Fabrikanter
og Biavlere have fri Adgang til at udstille
alle Slags Materiel henhørende til Biavlsdriften,
samt Honning, Voks, Honningtager, Vin
Likører og alt, hvad der ibrigt kan fabrikeres
af Honning. Alle Udstillerne have lige Ret til at
afste Medaljer og Diplomer, hvorimod Penge-
præmierne ere forbeholdte Foreningens Medlemmer.

Anmeldelse om, hvad der agtes udstillet
og bedomt, maa være anmeldt for undertegnede Sekre-
tær jensest d. 14. Septbr., og Gjenstandene maa være
ved Hobro Station eller Dampskibsdøven jensest d.
18. Septbr. Aften, hvor disse ville blive besørget
hentede af Foreningen og efter endt Udstilling atter
blive indpakkede og afsendte til de respektive Ud-
stillere.

W. P. Knudsen,
Arrestforvarer, Hobro.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde
Søndag d. 15. Septbr. Kl. 2 Efterm. hos Tomter
Henrik Rasmussen, Gestelev Mark, hvor Hr. P.
Rasmussen og H. J. Rasmussen fra Gravdaunget
komme tilstede som Biavlsførere.

N. Jensen.

Bornholms BF. holder Udstilling i
Svaneklø d. 5. og 6. Oktober. Tilmeldelse om
Udstillingsgenstande modtages indtil 25. Septbr.
af Lærer Josefsen, Østerlars. Nærmere i
næste Nummer.

Vesterhøstinge og Omegns BF. holder
Møde Søndagen d. 8. Septbr., Efterm. Kl. 2, i
Arrestkøvs Mølle. Indvinding af Bierne ved
Landpost J. P. Larsen.

Hans Jørgen Hansen.

Marhus og Omegns BF. afholder Møde
Søndag d. 8. Septbr., Efterm. Kl. 3, hos Hr. N.
J. Nielsen, Elev pr. Lyttrup, med Foredrag og

Abnet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Bointermåneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermånedere. Abonnepreiser optages for 20 Dne pr. Fætt-Bille 1ste Gang, 10 Dne 2den og 3die Gang og 8 Dne fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Bier og Blomster V.

Sommeren med dens mange opfyldte eller stoffede Haab nærmer sig nu Enden for dette Aar, og dermed ophører Biavlens travleste Tid, indtil det ny Foraar atter kalder ham til Virksomhed iblandt hans smaa Venner.

I den Mellemtid skulle vi nu atter fortsætte vore afbrudte Artikler om ovennævnte Emne.

I vor første Artikel omtalte vi kort den egentlige Befrugtningsakt hos vore Blomsterplanter. Her skulle vi nu nævne 2 bestemte Eksempler paa Befrugtning. I Fig. 64 ses Støvvejen af en almindelig Boghvede (Fagopyrum) gennemskåret med et lodret Snit og stærkt forstøret. Den hvide Krone saavel som de 8 Støvdragere ere fjernede. Denne bekendte Honningsplantens Støvvej egner sig særlig til Undersøgelse, fordi den kun indeholder 1 Æg, og dens Griffel kun

ere spagt krummede. Æret (s) ses at være ujævnt paa alle de 3 Griffel af de derværende Slimertler, paa hvilke flere Pollenkorn (pg) ses fastklæbede. Igennem den tykke Griffel (st) til Højre ses et Pollenrør (pt), der har banet sig Vej ned til Ægget (ov). Dette er omgivet af 2 Hinder, s den udbvendige og p den indvendige, der

dog begge foroven lade en Abning, Kimmunden emv, fri. Herigenem trænger Pollenrøret ned til Kimmunden. Ved n betegnes Æggets Kærne. — Ved C ses forskellige Pollenkorn med mere eller mindre udviklede Pollenrør. — I Fig. 65 er fremstillet

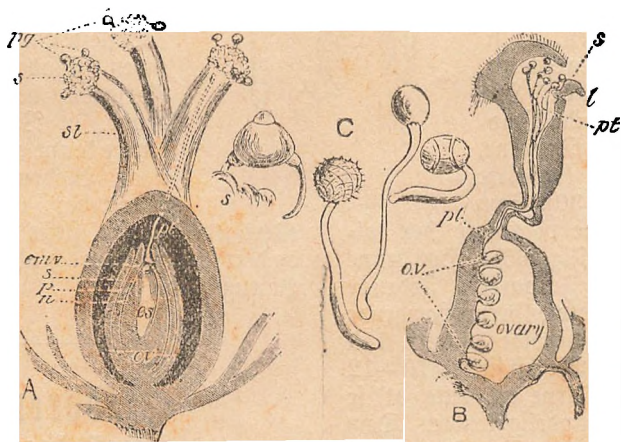

Fig. 64.

Fig. 65.

den gennemskårne Støvvej af en almindelig Stedmoderblomst (Viola tricolor). Denne er dog langt vanskeligere at undersøge, fordi Griffelen har en stærkt forbrede Form, og Frugtknuden indeslutter et større Antal Æg. Dgsaa i denne ses Pollenrør, der søge ned til Æggene og trænge ind i Kimmunden; men denne findes her nærved

Æggets Stilk (Æggestrængen). Denne Rimmundens forandrede Stilling fremkommer under Æggets Væks inden i Frugtknuden før Befrugtningen, idet den ydre Side af de to Æghinder vokser langt hurtigere end den indre, hvorved Ægget drejes og tilsidst kommer i en vandret Stilling med Rimmunden tæt ved Æggestrængen. Herved lettes i høj Grad Befrugtningen i denne Støbvej, der indeholder mange Æg. Pollenrørene vilde nemlig kun med stor Besværlighed kunne træffe Rimmunden, hvis denne var anbragt ligesom hos Boghbeden i Æggets Top; derimod sker dette let her, fordi Pollenrørene følge Frugtknudens indvendige Væg, der er besat med stive Haar, som lede deres Bevægelse.

Begge disse to Slags Blomster indeholde i hver Blomst baade Støbvej (Hunkøn) og Støvdragere (Hankøn), de fleste Planter have saadanne tvetskønnede Blomster; men der findes dog ikke saa, som have eenkønnede Blomster, idet altsaa nogle Blomster kun indeholde Støbveje, dette er altsaa Hunkønblomster, medens andre kun indeholde Støvdragere og altsaa ere Hankønblomster. Disse to Slags Blomster kunne enten findes paa forskellige Steder paa samme Plante, der da kaldes eenbo, eller paa forskellige Planter, Hankønblomsterne paa een, Hunkønblomsterne paa en anden Plante, disse kaldes da tvebo. Hos os have vi ikke saa eenbo Planter, navnlig iblandt Træerne, de fleste høre til de saakaldte „Windbestøvere“ (se S. 30). Som Eksempel herpaa skulle vi anføre den almindelige Hassel (se Fig. 66). Hos denne ses meget tidlig om Foraaret i Februar og Marts paa de bladløse Grene hængende Rakler (a), der hver indeholde omtrent 100 Hankønblomster. I hver Blomst findes 10—12 Støvdragere. Hanraklerne ere lette at se og derfor ganske almindelig kendte. Derimod faar man kun ved nøjere Jagttagelse Dje paa Hunkønblomsterne, der findes hist og her paa Grenene i Knopper, der ligne de almindelige Bladknopper, men i deres Spids fremtræde flere smaa grenede karmoisinrøde Nr. De tilhørende Frugtknuder findes skjulte nede i Knoppen (b). Naar Pollenkornene i Hankønblomsterne ere modne, falde de tørre Korn som en Støvsky ned over Grenene. Hunkønblomsteres røde Nr opfange da nogle af disse Korn, der fremkalde Befrugtningen, idet Pollenrørene trænge ned til Æggene. Det er klart, at naar

Pollenkornene saaledes skulle føres af Luftstrømninger henbver Arrene og derved befrugte Hunkønblomsterne, udtrædes der en stor Mængde Pollen, og Hasselens Hankønblomster indeholde derfor ogsaa en overordentlig stor Mængde saadanne Korn. Disse komme ogsaa Honningbierne tilgode, fordi de fremkomme i en meget pollenfattig Tid. Naar Bejret er smukt i Hasselens Blomstringstid, søges Hankønblomsterne stærkt af Bierne, og det kan tilraades, hvor man har Lejlighed dertil, at plante Hassel som Hegn omkring Bigaarde, da det tidlige Hasselpollen uden Tvivl opmuntrer Bierne til at yngle tidligt. Da Bierne paa den Aarstid ikke flyve langt bort fra deres Stader, kan det ogsaa tilraades Biavlere, der bo nærved Hasselplantninger, jels at samle Hasselpollen. Dette kan ske ved ganske simpelt at afplukke de udsprungne eller næsten udsprungne Hanrakler og henlægge dem paa et solbestrået og mod Regn beskyttet Sted i Bigaarden. Bierne loffes derhen med lidt Honning. Man kan ogsaa lægge Raklerne i Solen i en Binduskarm og ryste Pollenkornene ned paa et Stykke Papir. Dette kan gentages daglig med de samme Rakler i flere Dage. Det saaledes samlede Pollen kan derpaa indblandes i Kandiskage, som gives til Bierne. ■

De fleste Windbestøvere blomstre, inden Bladene komme frem. Aarsagen hertil er klart nok denne, at Pollenkornene meget lettere kunne opfanges af Arrene, naar Bladene endnu ikke ere udfoldebe; thi disse vilde jo ellers opfange de fleste af de smaa Korn og derved i høj Grad hindre Hunkønblomsteres Befrugtning.

Fodrere.

Af H. N. Boardman.

Mon Biavlerne vilde drage Fordel af mine Erfaringer angaaende Fodrere, hvis jeg vilde meddele dem, eller mon de alligevel helst vilde gaa deres egne Veje? Saaledes har jeg mere end een Gang tænkt ved mig selv. Ganske vist venter jeg ikke, at Alle skulle vise sig tilbøjelige til at følge mine Raad; men jeg kunde dog nok ønske, at noget af Sæden maatte falde i god Jord. Held med Fodreringen beror næsten udelukkende paa de Fodrere, man bruger. En

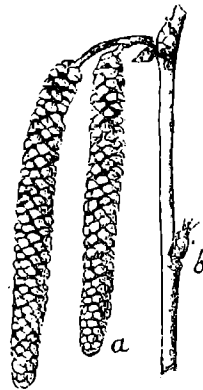

Fig. 66.

hel Del af den Fodring, som foretages, endog af meget praktiske Viablere, gør kun Bierne Skade i Stedet for Gavn, uden at tale om den Udgift, som er forbunden dermed. Dette lyder ikke meget opmuntrende, indrømmer jeg; men det er kun altfor sandt. Enhver Fodrer skal være saaledes indrettet, at Bierne umulig kunne blive tilspøede af Foderet. Man vil maasse sige, at dette er let nok. Det troede jeg ogsaa en Gang; men det er alligevel ikke saa let endda.

De mest almindelige Slags Fodreere ere dem med Prop eller med træsluttende Bøsninger. Tag nu en hvilken som helst af denne Slags Fodreere eller endog Tavler fyldte med Foder, hvilke sidste navnlig skulde synes at maatte opfylde Biernes Krav paa en tilfredsstillende Maade, og se saa paa Bierne, hvorledes de kæmpe som gale for at faa hver sin Part. Til at begynde med, naar der kun er nogle saa Stykker, som tage Foder, balancere de pænt og suges let og omhyggeligt til sig, som om det for dem navnlig galdt om at holde deres Ydre pænt og rent. Snart kommer der imidlertid flere til, og efterhaanden som deres Antal vokser, begynde de at fare frem og tilbage, at støde til hverandre og løbe over hverandre. Og dog samles der stadig væk flere, indtil de ere hobede ovenpaa hverandre i en vild, kæmpende, opspildt Masse, der passende kan sammenlignes med det Myr, man undertiden kan finde paa Børsen i en stor Handelsstad.

De, som ere nederst, og som til at begynde med vare saa omhyggelige, blive trykkede og stubbede ned i Foderet, og da hver Vi fjærner sig med sin surt erhvervede Byrde igennem den kæmpende Masse, gnider den sit Legeme, sine Fødder og sine Vinger af paa sine rene Sidemænd, og disse gnide det atter af paa de andre, og dette bliver ved, indtil hele Massen er tilsmurt og tilspølet. Hvad saa? Som om de stammede sig ved at lade sig se af deres Kammerater hjemme i denne sørgelige Tilstand, begive de sig ud og slaa sig ned paa en Kvist eller et Blad, paa Græsset eller paa Gærdet og begynde at skrabe den kostelige Føde, som de kort i Forvejen vare saa begærlige efter at komme ned i, og de gnide den af paa alt, hvad der er i Nærheden. Det Foder, der saaledes gaar tabt ved at blive spredt omkring i næsten usynlige Smaabele, er, som Helhed taget, et meget betydeligt Tab for Viablere. Dette er imidlertid ikke det eneste vigtige Punkt i denne Forbindelse. Det Foder, som de tilspøede Bier saa rastløst og ødselt have bragt ud, bevirker, at hele Bigaarden kommer i en ganske sindsbyg Bevægelse, og herved for-

klares den Omstændighed, at Bierne let ophidses til Røveri under Fodringen. Medens jeg søgte efter en Fodrer, prøvede jeg mange — jaere mange — af denne Slags, og jeg kunde levere en hel Samling af forskellige Bragteksemplarer, der nu ligge upaaagtede paa Pulterkammeret, skønt de een Gang vakte store Forventninger. En Gang satte jeg min Lid stærkt til atmosfærisk Fodring, og jeg lavede en atmosfærisk Fodrer ved at vende en Foderbeholder om paa en gennemhullet Plade. Det gik udmærket godt med den; men efter nogen Tids Forløb opgav jeg Tanken om at fodre paa denne Maade, og jeg brugte saa kun Fodreerne i den tørre Tid til Vand. Ifølge min Erfaring kunde der gøres den Indvending imod atmosfærisk Fodring, at der derved gik mere Energi tabt, end fordelagtigt var. De stærkeste Stader, som trængte mindst til Foder, fik Broderparten. Men jeg opgav ikke Princippet i denne Fodrer. Den blev det første Skridt hen til den atmosfæriske Flyde-Indgangsfodrer, som Udgiveren af dette Blad allerede tidligere har beskrevet og afbildet (se S. 229), og som er den eneste Fodrer, jeg nogensinde har været fuldt ud tilfreds med. I Betragtning heraf skal jeg indskrænke mig til kun at give en nærmere Forklaring af visse mindre Enkeltheder ved dette Apparat. Jeg benytter en særlig Beholder med vid Munding; den kan tage 3 Potter. Jeg bruger ikke saa gerne et almindeligt Frugtglas, som tilraadet i Beskrivelsen. En mindre Beholder vil jeg ikke anbefale. Det vil medføre mere Arbejde under Fodringen, og jeg er kommen til det Resultat, at disse ere smaa nok. Naar man bruger disse Fodreere, kan det forebygges, baade at Viablere og Bierne spille Foder udenfor, der kan kalde Røvere til. Foderet er synligt, og Viablere kan nemt se, hvordan det gaar med hvert Stabe, og han kan uden at foretage nogen Underjøgelse vide, naar der ikke er mere Foder. Foderet er fuldkomment beskyttet, og der kan ikke tilspøjes det nogen Skade af Storme, selv om det forbliver ubrugt paa ubestemt Tid. Den er saa sikker mod Røvere, som nogen Fodrer kan være det. Den er altid i Orden til at gøre Tjeneste, men gør ikke Tjeneste uden Biernes Hjælp, selv ikke, naar den ikke bortfjærnes hele Sommeren. Sidste Sommer fodrede jeg paa een Gang 145 Stader i min Bigaard hjemme og 60 andre i en anden Bigaard, jeg har længere borte.

Hvordan det gik for sig. Randerne bleve fyldte i Materialkammeret ved Hjælp af en Hane fra en større Beholder, Laagene bleve satte fast, og Randerne bleve anbragte

i Kurve, der hver kunde tage 12—14 saadanne mindre Beholdere. Naar nu alt var i Orden, blev der anbragt to Kurve ad Gangen paa en Hjulbør, det hele blev trillet ud i Bigaarden, og der anbragtes en Kande paa Toppen af hvert Stade. Da de saa alle vare fordelte paa denne Maade, gik jeg hurtigt langs med Rækkerne og vendte hver Kande om i Foderrummet, som i Forvejen var bleven anbragt paa Stadet. Bierne beskyttes mod Bestadigelse i dette Rum, idet der nemlig under den fastfattede Kande findes en rummelig Bivej. Jeg har fyldt disse Kander til alle Tider, naar de bleve tomme; men jeg foretrækker at fodre om Aftenen.

Da jeg skulde fodre mine fjærnere liggende Bierer, tog jeg et tilstrækkeligt Antal af disse Kasser med fyldte Fodreere i, og dem anbragte jeg saa i min Bivejervogn, hvorpaa jeg kørte til Bigaarden uden at spille noget. Saaledes foretog jeg hele Paaaflydningsarbejdet hjemme i Materialkammeret, hvor Foderet blev tilberedt. Jeg laver Foder ved at opløse Kandis i Vand, omtrent ligemeget af hvert. Jeg bruger varmt Vand, men der kan vist ikke være noget i Vejen for at bruge koldt. Sukkerfirup som Foder behøver ikke at undergaa anden Behandling end den, som bliver det til Del fra Biernes Side.

(Der er meget, som taler for Indgangs-Fodreere, og man vilde allerede længe have brugt den Slags Fodreere meget mere, hvis man ikke havde været bange for den Omstændighed, at de hidtil lavede alle indbyde mere eller mindre til Røveri. Men efter, hvad jeg saa i Hr. Boardmans Bigaard i Røveritiden i Fjor, er jeg fast overbevist om, at han har løst Opgaven. Endvidere tror jeg, at hans Fodrer kan benyttes som Filtreringsapparat, hvis man ønsker det. Han har ogsaa Ret, naar han berøver, at Sukker og Vand kan blandes i lige store Dele, Vandet koldt; ja endog, hvis Sukkeret ikke opløses altsammen, kan der kommes mere Vand i ved næste

Fodring, og Bierne skulle nok tage sig af det. (E. Root).

Bi-huse.

(Fortset.)

For at kunne opstille Staderne i dette Bihus tilføres 7 Hylber, hver 3' lang fortil, 16" bagtil og 2' bred (se Fig. 67). Den længste Side befestes med 2 Hængsler til Underfiden af den mellemste Reble i Væggen, saaledes at den, naar Hylben ikke bruges, kan falde ned imod Væggen. Gennem denne udskræres en Indgang, der er 6" $\times$ $\frac{1}{2}$ ". (Bi ville dog foretrække

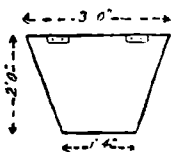

Fig. 67.

12" $\times$ $\frac{1}{2}$ ". Red). Sav derefter 14 Vægtestumper 2' 6" $\times$ 3" $\times$ 1" og befast 2 af dem med Hængsler paa den nederste Reble af hver Væg, de kunne da støtte Hylben, naar den bruges, og kunne, naar Bihuset pakkes sammen, ligge fladt hen over Hylben. Hele denne Indretning ses tydelig i Fig. 68. Et lille Flyvebræt kan let befestes med 2 Skrue udenpaa

Bihuset ligeud for hver Indgang, naar den benyttes, og ligejaa let borttages, naar Huset skal flyttes. Paa lignende Maade kan en Strimmel 6" $\times$ 6' befestes over hver Sammenføjning i Taget og Vinduer 12" $\times$ 6" indsættes i Tagpanelerne for at skaffe Vys og Luft. Naar Huset er opstillet, vil det være heldigt at anbringe Tagrender og at afgrave Jorden nogle faa Tommer omkring Huset for at holde Fugtighed ude".

Saa vidt Mr. Brice's Beskrivelse. Med Hensyn til den

indre Udstyrelse af Huset ses det jo nok, at denne er beregnet paa meget lette Stader med løs Bund og uden Ben. Naar Staderne staa beskyttede i et saadant Hus, kunne de naturligvis være lettere byggede. De kunne jo meget godt have fast Bund. Et saadant Hus som det ovenfor bekvæm vil jo blive temmelig kostbart; men den samme Plan kan godt fastholdes i en

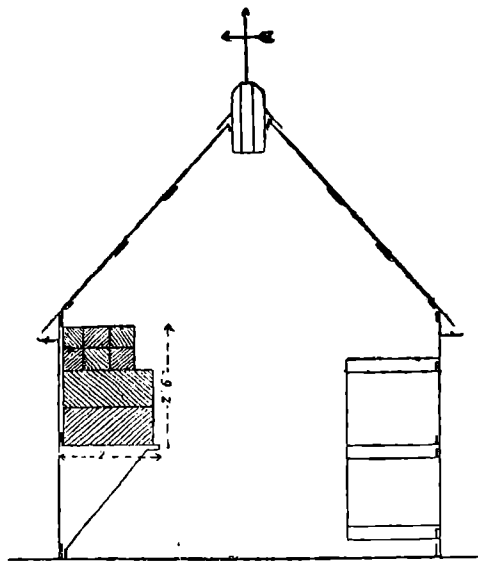

Fig. 68.

simple og billigere Form. Det maa dog erindres, at saadanne Vi-huse altid bør være saaledes byggede, at de enkelte Stader kunne borttages. Det var nemlig en stor Ulempe ved de gamle Højtade-Pavilloner, at de enkelte Stader vare ubevægelige.

◊ Almindelighed tro vi ikke, at saadanne Vi-huse ville faa stor Betydning for den praktiske Vi-avl, fordi den dermed forbundne Udgift er temmelig stor i Forhold til de Fordele, som opnaas derved. Det er dog muligt, at de kunne faa nogen Betydning i Egne, hvor man har stort Besvær med at staae Bistaderne den nødvendige Beskyttelse mod Vejrliget om Vinteren. Vi hidsætte endnu et Par andre simple Former af engelske Vi-huse.

Fig. 69 fremstiller et saadant, der er beregnet paa at optage 32 Familier, nemlig paa hver Side 9 i den nederste Række og 7 i den øverste. Denne Anbringelse af Trugstader i 2 Rækker, den ene over den anden, anse vi ikke for at være heldig, fordi Behandlingen derved besværliggøres. Ganske vist kunne de nederste Stader være saaledes opstillede, at de kunne rykkes $\frac{1}{2}$ Men tilbage (længere ind i Huset), naar en grundigere Undersøgelse af dem skal foretages; men dette volder dog altid forøget Arbejde. Derfor burde Staderne helst opstilles kun i een Række paa hver Side, men i afvekslende Højde. For at lette Bierne Genkendelsen af deres eget Stade have Indgangene forskellig Form.

Fig. 70 fremstiller et Vi-hus til 4 Familier, bygget efter en ganske simpel Plan. Denne Form er vel næppe saa pyntelig som den først beskrevne (Fig. 68); men den er langt simple og billigere og derfor maaste den Form, der vil have størst Udsigt til at faa praktisk Betydning. Som det vil ses, ere de 4 Indgange her anbragte i afvekslende Højde, idet de 2 Indgange sidde omtrent $1\frac{1}{2}$ Men højere oppe end de 2 andre. Vi se dog ingen Grund til, at Højdeforskellen netop skulde være saa stor, 12" Forskel i Højden vil være tilstrækkelig

til at sikre mod Fejlshyen, og en saadan Højde vil give en bekvemmere Behandling af de øverste Stader.

40. Vandreforsamling i Leipzig

10.—18. August 1895.

Af Jernbaneassistent D. Carstens.

Ude i Horisonten viser sig Leipzigs Taarne mod den klare Aftenhimmel, og imidlertid vedbliver Toget sin rastløse Fart henover den sagnrige Jordbund. 30 Mars Krigen's Rædsler manes frem for Bedidstheden, med Beretningerne om det blodige Slag ved Vüngen, hvor Sverrigs Heltkonge, Gustaf Adolph, faldt med tusinde Andre. Og her ved Leipzig fattedes Slutstenen paa det napoleonske Verdensherredømme i det store Folkeslag 1813.

Men olt som vi nærmer os den travle Stad, bortvejes slige Tanker, og den prægtige By, der nu huser over 400,000 Sjæle indenfor sine Mure, viser sig for os, stor og imponerende, som det sømmer sig et af Verdenshandelens Centrer. Det er i Skumringen og utallige Lys blinke En i Møde, et glimrende Skue — og et Djeblit efter ruller Toget frem for Peronen.

Med store Forventninger skyndte jeg mig til „Schloß Drachenfels“, et Forlystelsesetablissement, hvor tydske, østrigske og ungarske Vi-avlere havde sat hinanden Stævne, for med en kæmpemæssig Udstilling at højtideligholde denne Vandreforsamling som den 40. i Rækken siden den 1. i Armstadt 1850. To andre Jubilæer skulde samtidig fejres, Dr. Dzierzons 60 Mars og Vandreforsamlingernes Præsident, Wilh. Vogel's, 50 Mars Jubilæum som Vi-avlere.

Og begge disse Vi-avlens Rorshæer indtog Hæderspladserne i den talrige Forsamling i „Schloß Drachenfels“ store Sal om Aftenen paa Festens første Dag. Programmet lobede „Rommers“, og Stemningen

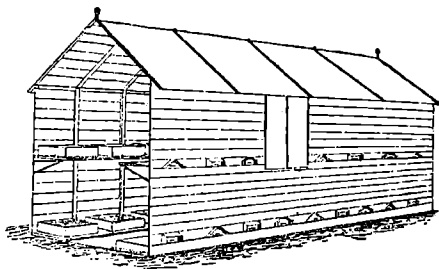

Fig. 69

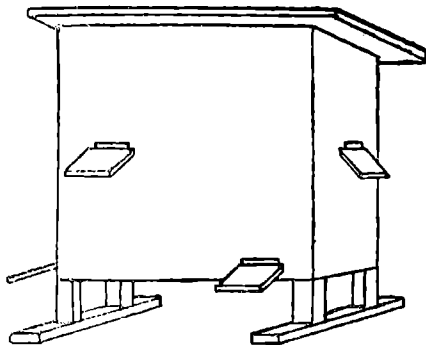

Fig. 70.

var paa Højdepunktet. Bænkedede ved lange Borde sad disse Hundreder af Mennesker fra alle Lande i gemtligt Sambær, for- enede ved fælles Interesser, og tømte den ene Staal efter den anden med Begejstring; men Jubelen vilde ingen Ende tage, da Staaalen for „der Altmeister“, Dr. Dzierzon, blev udbragt; rungende „Hoch“ drønedes gennem Salen, og da den 84-aarige Mand, med Brystet sinnende af Ordenstegn — hvoriblandt ingen danske — gik ned gennem Salen, strømmede man til for at se ham.

Søndag Morgen samlede en stor Del af Deltagerne i Redaktør Liedloffs Bihave. Der stod den ene mægtige Bibolig ved Siden af den anden, rummende indtil 6 Familier, alle tykt-østrigt Normal. Man forstod, at her var en Mand, der drev Bivavlen rationel. I et lille Hus i et Hjørne af Haven opbevarede alle Redstaber. I den hyggelige Have tilbragtes nu et Par behagelige Morgentimer med livlig Diskusjon blandt Deltagerne. — Men hvem længtes ikke efter Udstillingen.

Og sandelig, da man endelig kom derhen, maatte man imponeres over det mægtige Arbejde, der var lagt ind paa, at denne Udstilling kunde overtræffe alle andre. Stader og Slynngmaskiner havde deres Plads i en Del af „Schloß Drachensfels“ store Koncertpark, og Produkter og mindre Redstaber i en deri bygget mægtig Hal i nordist Stil — bag ved Orkesterpladsen paa en stor, fri Plads var opstillet levende Bier fra 63 Udstillere, ligesaa gaaeldags Kluber med fast Bygning, Bogenstillepæ, de brugelige Højstader indtil de allernejeste moderne Mobilstader i cylindrisk Form.

Bier af alle Race og i alle Afstygninger var her fyldt sammen, „tytte“ Bier — det er vor almindelige nordiske Bi — Italienerne, Krainere og cypriske Bier.

Fra en Udstiller i Krain var udstillet 10 Sværme Krainerbier store, smukke, lys-behaarede Bier — disses mest fremtrædende Egenskaber er Flid, Haardsørhed og Sværme-lyst; hvad jeg dog særlig lagde Mærke til ved disse Bier, var, at de tilfulde udfører ligesaa smukt hvad Forsegling som vor hjemlige Race, medens de rene Italieneres i den Henseende lader en Del tilbage at ønske, hvad der jo særlig har Betydning ved Fremstilling af Honning i Delinger. Italienerne, rene og Bastarder, vare stærkt repræsenterende Vidnesbyrd om den store Indførsel til Tyskland, og man havde Lejlighed til at beundre mange fortrinlig udviklede For- og Esterbærme af disse smukke og formeringsdygtige Bier. En halv Snes Jagttagelsesstader gav mig Lejlighed til at faa Indblik i Biernes Liv, navnlig var et af dem Genstand for Op-

mærksomhed, da man her i Ro og Mag kunde følge Dronningens Uglægning, vel noget af det Interessanteste at lægge Mærke til, hvorledes hun bevæger sig med værdige Skridt fra Celle til Celle, bestandig fulgt af en Kreds af opvartende Arbejdere — alle med Hovederne vendte mod hende — for hver Uglægning pudset og plejet af disse, medens Folket i Nærheden trænges og puffes for at gibe Plads for Majestæten.

Blandt de mange Stadesformer her i denne Afdeling lagde man især Mærke til de cylindriske, udstillede af P. H. Andrae, Cythra, Leipzig. Disse Boliger ere forfærdigede helt af c. 1½ Tomme tykt sammenbundet Straa, dannende en Cylinder c. 18 Tom. lang udvendig og 14 Tom. indvendig i Gennemsnitsmaal. Straamaatten holdes i Stilling af et Træstel. Cylinderen er delelig over Midten, og de 2 Halvdele ere hægtede sammen med Kramper. Underste Halvdel har Flyvehullet og hviler paa et Jodstykke af Træ, medens øverste Halvdel, der er forsynet med et Haandtag, er til at løfte af, hvorefter de c. 12 Rundrammer af højet, sammennittet Træ staa frit, og enhver kan tages ud. Rammerne hviler i 3 af Træ forfærdigede og paa Straabæggens Underseite fastgjorte Afstandsholbere.

Honningrummet er c. 4" mindre Kamme- maal og dannes af en lignende Cylinder som Hovedrummet, hvilende paa samme Jodstykke, anbringes i bagerste Endestykke af Hovedrummet og er ligesom dette adskillelig i to Dele. I denne Cylinder var 10 Rundrammer med forseglet Honning i den Bolig, som Gjeren foreviste mig, og han forstyrede mig om, at denne Bolig navnlig paa Grund af Rundrammeformen, der kommer Naturtilstandene nærmest, gav en fortrinlig og varm Overvintring, med lidet Forbrug af Foder. Ved Indvintringen borttages selvfølgelig Honningrummet og den derved frembragte Åbning lukkes med en Prop. Bagbæggen kan da skydes kortere eller længere ind, alt efter den Størrelse, Vinterlejet skal have. For- og Bagstykket i Cylinderen ere ligeledes af Straa. — Samme Mand udstillede desuden almindelig firsidebolige Boliger til to, tre, fire og fem sidestillede Familier. Alle disse Boliger vare fremstillede af samme Materiale og med Bagdør til Indskydning. Honningrummene vare ligeledes af Straamaatter, men af tyndere Bestaffenhed og anbragte i dertil indrettede Åbninger ovenover hver Familie. I Underrummet to Stager, tykt-østrigt Normal. Tykt-østrigt Normalramme er 18 cm. høj og 23½ cm. bred.

Med stor Opmærksomhed besaa jeg denne Samling Straaboliger — nu ganske vist,

Tyfterne synes at have bragt det vidt i Straaabinding, det galdt jaavel her som overalt paa Udstillingen, hvor dette Materiale var anvendt, jaavel til Kuber som til Bogenst lper og Stader; men jeg mener, at mangen mindre Biabler herhjemme, navnlig paa Landet, med nogen øvelse, af Straa vil kunne fremstille billige Boliger og det til hvilkesomhelst Rumindhold og Kammemaal. Jeg maa bemærke, at ovenbeskrevne Boliger vare helt af Straa indtil Bibejen ved Kammerne, altsaa uden Tr væg. Endvidere tilføjes, at disse Boliger have Plads under et Halvtag, der stærker for Regn og Sne.

Men hvilket Dyrplageri med disse Udstillinger af levende Bier, der rimeligvis ikke staar i Forhold til det Udbytte, der indvindes for de Besøgende.  gentlig er det vel n rmost en K lame for Dronningforhandlerne, og at der udstilles For- og  stersv rme af den og den Dato, som ved Opfodring har naaet en usædvanlig Størrelse, kan jo være meget smukt at se, men et Resultat, der kan naas af enhver nogenlunde drevne Biabler.

Langvejs fra vare de komne i mere eller mindre tilredt Stand; nogle enkelte vare dode paa Rejsen, „todd eingegangen“.

Og et Myrderi ved alle Flybeholder — for en Biabler, der elsker de smaa flittige Væsner, var det et sørgeligt Syn, saa meget mere som ikke Roberi, men hovedsagelig Fejlslyben var Skyld deri.

Men vi vende os til n este Gruppe, som har Plads i den vestlige Del af Koncertparken — til de tomme Stader og større Redstaber, og her maa det da siges, at for vore Djne, der ere vante til at se rummelige Boliger, synes den melleurop iske Biavl et godt Hestehoved bagud. Hvor vi se hen, overalt Højstader med noget når det samme Kammemaal og Rumindhold af den enkelte Bolig — alle tykst- strigfNormal (9 × 7“) med ubetydelige Svingninger og alle med Kammerne i 3 Etager med 12 a 14 Kammer i hver. I enkelte Stader blev benyttet dobbelte Normalkammer i de underste 2/3 af Boligen, enten helt igennem Stadet eller i et Antal af 6 a 8 til Dannelsen af  ngelrummet og derover altsaa kun en Etage Normalkammer.

Mig synes det klart, at en saadan Bolig er for lille. Under rigt Foraarstr k og tilsvarende Udvidelse af  ngelredten kan Bierne godt have fyldt de to underste Etager. Hovedtrækket begynder, og øverste Etage, der allerhøjst kan rumme c. 25 B, sættes paa. Dette kan snart være fyldt, med vedvarende godt Træk paa 5 a 6 Dage. Medens denne Honning modnes, hvor skal

da Bierne blive af med Nektaren? Boligen er overfyldt og Sv rmedriften  ges. Nej, da priser jeg vore rummelige Boliger, som tillade at stifte med Magasinerne under rigt Træk, saaledes at naar et modnes, fyldes et andet, for ikke at tale om, at  ngelrummet i vore Trugstader langt mindre forstyrres under Arbejderne i Honningrummet. 3 a 4 Trugstader vare vel udstillede og tiltrak sig ogsaa megen  m rksomhed, men rigtignok mere som Kuriositeter. Fra Hr. Pedersen, Tved, var udstillet et 10 × 12“ Stade med dobbelte Magasiner i Højden, forøvrigt et aldeles fortrinligt Arbejde. Jeg havde den Fornøjelse at præsentere dette Stade for mange af de Tilstebev rende, og de kunde ikke noksom beundre det solide og smukke Stade; men trods mine Forsikringer om, at jeg i min Bigaard af 10 Familier, midt under Hovedtrækket, havde 4, der kunde fylde saadan en Bolig, mødte jeg Tvivl og Udtalelser om, at vi i Danmark maatte have sande K mpfolk. (Fort ettes).

Bi-Vest.

af Johann Forsell, Kolb t, Sverige.

I Anledning af Redaktionens korte  mtale (se S. 252) af min i „Svensk Bi-Tidning“ fremstillede Ide: Ved Blodopristning med saadanne Dronninger og Droner, som udbille sig normalt i pesthyge Stader, at erholde Bier, som ere særlig modstandsfraktige mod Bi-Vesten, hvilken Ides Værd Redaktionens i høj Grad betvivler — vil jeg anføre følgende:

Redaktionen holder sig kun til een af den organiske Natur's Grundsætninger, nemlig  rvelighedsens Lov, og glemmer, at jævnsides med denne virker en anden, nemlig Foranderlighedens eller Udviklingens, ogsaa kaldet Variationens Lov. Det er jo gennem begge disse Naturlove,  rvelighedsens og Variationens, at det har været Menneftene muligt at forædle Husdyrene og Kulturplanterne. Til  vlzdyr vælges Individuer, der udmærke sig ved en eller anden ønskværdig Egenstab. Disse  vlzdyrs Afkom arber i Hovedsagen Forældrenes Egenstaber, men første altid større eller mindre individuelle Variationer. Nogle ere mere lig Forældrene, andre mindre, nogle have deres udmærkede Egenstaber i højere Grad end andre, og nogle i endnu højere Grad end Forældrene selv. Af disse udvælges nu de bedste og af deres Afkom de i samme Henseende bedst udrustede og saa videre, indtil

efter Haanden derved, at smaa Variationer i den ønskede Retning saa at sige ophobes, en Race opstaar, som er mere eller mindre ulig den, hvoraf den har sit Udspring. Samme Regel følges, naar man vil frembringe en ny Varietet af en Kulturplante. Paa denne Maade ere i en forholdsvis kort Tid ganske ejendommelige Racer opstaaede. Tilraade vi ikke den samme Fremgangsmaade i Biavl? Vi vælge blandt vore Bifamilier til Avlsstader dem, hos hvilke vi have fundet de for os mest ønskelige Egenskaber. Enhver Dronning fra et godt Avlsstade er imidlertid ikke lige god, de variere, og vi udbælge dem, hvis Variation er os mest tiltalende o. s. v.

Med Hensyn til Husdyrs- og Plantesygdomme foretages for Tiden et Udvalg for at faa modstandskraftige Varieteter, hvilket ogsaa er lykkedes i flere Tilfælde. Saaledes have vi nu f. Eks. en Kartoffelfort, *Magnum Bonum*, som ikke angribes af Kartoffelsygdommen. Ved det naturlige Udvalg er der fremkommet *Mennekeracer*, der ere uimodtagelige for Sygdomme, som overførte paa andre Racer blive dødsfarlig Bæst for disse, derpaa have vi Eksempel i Kulturfolkenes Børinger med de Bilde.

Hvorfor skulde vi nu ikke drage Nytte af Naturens vise Grundlove, naar det gælder at bekæmpe Biavlens værste Fjende, Vi-Bæsten? Da ikke al Yngelen i et pestfygt Sted bliver angrebet af Bæsten, saa er det vel tydeligt, at den friske Yngels Egenstabs, at modstaa Sygdommen, er en Virkning af Variationens Lov, og vi bør derfor passe paa denne Yngel og med Arvelighedens Lov videre forplante dens Egenstaber.

Efter min Mening angriber Vi-Bæsten kun Yngelen og ikke, som af Profesør Cheslire paastaet, tillige de fuldt udviklede Bier, hvorfor det efter min Anskuelse, da Vi-Generationer kunne følge saa hurtig efter hverandre, vil blive forholdsvis let ved Anvendelsen af Arvelighedens og Variationens Love hurtig at udrydde Sygdommen: eller i det mindste at borttage dens ondeartede Karakter.

Det skulde glæde os meget, om den ærede Forfatters meget smukke Teori virkelig maatte vise sig at føre til praktiske Resultater med Hensyn til Bekæmpelse af Vi-Bæsten. Foreløbig forholde vi os dog stærkt tvivlende i denne Henseende, fordi denne Teori i en ganske mærkelig Grad ligner den, som for en halv Snes Aar siden blev fremfat af en Amerikaner om at „bortynge Sværmedriften hos Bierne“, d. e. frembringe en *Birace*, som ganske havde

mistet denne Drift. Forsøgene i denne Retning ere blevne fortsatte i flere Bigaarde i en lang Aarrække; men hidtil ere de altid endte med, at naar man har troet at have opnaaet det ønskede MaaL — saa sværmede de alligevel. — Man vil jo nok lægge Mærke til, at Hr. Forsell tænker sig at fremstaae den Vi, der kan modstaa Bipesten, ved en vidt dreven Indavl, medens vi derimod (se S. 36) have tænkt os, at Indavl er Sygdommens egentlige Aarsag, og at derfor den modstandskraftige Vi maa frembringes ved Blodopfriskning.

Ked.

Hvad er Skyld i, at der findes saa lidt Frugt iaar?

af Hans Erslev, Kalundborg.

Hr. Lærer E. Matthiesen, Gundsømagle, har nylig i forfællige Blade leveret en interessant Artikel, hvori han kommer til den Slutning, at Hovedaarsagen til det ringe Udbytte af Træfrugt iaar er manglende Jugtighed i Jorden, og derfor tilraader han Banding af Frugttræerne. Jeg tvivler ikke om, at dette er et godt Raad; men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at der iaar tillige kan angives en anden Grund til det ringe Frugtudbytte, nemlig det uheldige Vejr under Blomsstringen og den deraf følgende Mangel paa Honningbier, der kunde besøge Blomsterne og udføre disse Befrugtning. Vejret var nemlig i Frugttræernes Blomsstringstid saaledes: Køllet Graavejr og jævnlig Regn om Nætterne og om Formiddagen, nogle faa Timer Solskin om Eftermiddagen. Under saadanne Forhold sjerne Bierne sig ikke langt fra deres Bolig; derfor besøgte de under Frugttrætræet næsten kun den Have, hvori de stode opstillede, og de allernærmeste Frugthaver. Hvis nu den her udtalte Formodning skulde holde Stik, saa maatte det altsaa vise sig iaar, at de Haver, hvori der holdes Bier, forholdsvis havde mere Frugt end saadanne Haver, der ligge langt sjerne fra Bigaarde. I min egen lille Have, hvori jeg holder mange Bier, have alle de Frugttræer, der ere rigelig gødede, baaret fortrinligt. For Tiden har jeg et stort Bæretre (Soldat Labourer), der vækker almindelig Beundring, fordi det staar bugnende fuldt af Frugt. I Kalundborg Ladegaards store Have, i hvilken der findes flere Hundrede Frugttræer, er der iaar en

stor Mængde Træfrugt; men ogsaa i den Have findes midt imellem Frugtræerne en Bigaard med 7—8 Bistader, og desuden er den Have meget nær ved min egen Bigaard. Det er tidligere mange Gange paavist, at Anlæg af en Bigaard nær ved en Frugthave har forøget Udbytten af Træfrugt paa Grund af den ved Bierne hidførte fuldkomnere Bestøvning af Blomsterne. Hvis Bejret er heldigt i Blomstringstiden, flyde Bierne temmelig langt bort fra deres Boliger, og Mangelen af Bier i Frugthavernes umiddelbare Nærhed bliver derved mindre søelig; men under saadanne Bejforhold som netop iaar skal denne Mangel sikkert kunne kendes paa Frugtudbyttet.

Jeg henstiller disse Betragtninger til Deres ærede Læses Overvejelse. Skulde der mon ikke heri ligge en Opfordring til en langt stærkere Udbredelse af Biavl her i Landet, end denne endnu har naaet? Dyrkningen af god Træfrugt skrider jo stærkt fremad her i Landet Aar for Aar, takket være de mange dygtige Mænd, der ihærdigt arbejde for Udbredelsen af Kundskab om denne almenyttige Sag. Jeg har kun tilladt mig at minde om den Regel: Udviklingen af Frugtdyrkning og af Biavl bør gaa Haand i Haand. Mange Frugtræer kræve mange Bier til deres Befrugtning; men endnu findes der heri Landet store Strækninger, i hvilke der ikke findes et eneste Bistade.

(Kalundborg Avis).

Ingelreden.

Af C. W. Dabton.

I 1882 var der i min Bigaard i Sowa 120 Ingelreder paa 3466 Kubitommers Rumfang, og de kunde tage 16 Gallup-Kammer paa $11\frac{1}{4} \times 11\frac{1}{4}$ ". Disse Staders indvendige Maal var 1 Fod i Højde og Bredde, 24 Tommer i Længde. Meningen var, at der heri skulde kunne rummes alle de Tavler, der benyttedes til Ingelopdrætning lige til Honninghøstens Indtræden; saa var det Meningen at sætte en Etage paa foroven til Anbringelse af Udslyngningstabler. Eller hvis Familien skulde indrettes paa Høst af Tavlehonning, saa blev de mindst belagte Tavler udtagne, og Rummet for Enderne af Stadet blev fyldt med 2 W's Delinger. Disse 2 W's Delinger vare 6 Tommer i Kvadrat, og fire saadanne passede nøjagtigt ind for Enden af Stadet, naar de blev sat paa Bundbrættet. Jeg har tidt tænkt, hvorfor

man i Grunden har fundet paa Gallup-Stadet og Kammen. Skulde det mon være, fordi Stadet kunde laves af 12" brede Brædder eller fordi det saa har en Bredde og Højde, der lige netop passer til 2 W's Delinger?

Jeg husker tydelig, at jeg havde Uheld med mig, forsaavidt som det ikke lykkedes mig at saa Dronningen til at fylde alle de 16 Kammer til min Tilfredshed. Saa tænkte jeg, at Ingelen skulde spredes. Resultatet af, at Ingelen blev meget spredt, var, at Ingelen blev anbragt rundt omkring i Smaapartier i flere Tavler, saaledes at meget af den fros ihjel i kolde Nætter. Efter at have brugt denne Fremgangsmaade i tre Aar, konstaterede jeg, at kun de halve af Staderne bleve stærke nok til, at en Etage blev nødvendig, hvis Honningen blev udslyngt og ikke fik Lov til at ophobes i Underrummet. Derpaa saavede jeg Enderne af Staderne, saaledes at Tavlernes Antal blev bragt ned til 12. Efter at have prøvet det i et Par Aars Tid, kom jeg til det Resultat, at Ingelrederne endnu vare altfor store. Der vedblev med at være fra tre til seks Honningtavler i Stedet for Ingel-tavler i Underrummet. Der manglede Honning i Overrummet. Igen blev der savet noget af Staderne, saaledes at Ingelreden indskrænktes til 9 Kammer. Denne Ingelrede havde et Rumfang paa 2088 Kubitommer. Jeg blev i flere paa hinanden følgende Aar ved med at have en Ingelrede af denne Størrelse, og hvad Størrelse angik, forekom den mig fuldkommen tilfredsstillende; Underrummet indeholdt Ingelen i samlet Masse, og næsten al Honningen kom i Overrummet, naar der da ellers var et ordentligt Træk. Men Opmærksomheden maatte henledes paa at skaffe Vinterforraad nok. Dette skete ved at indsætte Tavler fulde af Honning, hvilke vare blevne holdte tilbage i Udslyngningstiden. Denne Fremgangsmaade giver en Del mere Arbejde ved Indvintringen end ellers; men dette Arbejde opvejes langt af den Fordel, at vi kunne undgaa unødvendige Honningtavler i den travle Tid. Omtrent een Dronning blandt 40 synes at behøve to Etager til Ingel; men jeg tror, at saadan Ingel næsten altid kan holdes nede i Underrummet, naar den sættes tæt sammen.

I 1889 begyndte jeg at give mig af med at fremstille Tavlehonning i $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4}$ Delinger, og Maalene i Gallup-Stadet passede nu ikke rigtig godt til 1 W's Delingerne. Jeg blev nødt til at antage Langstroth's Maal. I to Aar havde jeg 40 af den Slags Stader, og det følgende Aar fik jeg 250 med Langstroth-Kammer i

baade 8 og 10 Kammer's Stader. Ved Undersøgelse af et 10-Kammer's Stade viste det sig sandsynligt, at den samme Mængde Yngel kunde udlæstes i et 8 Kammer's Stade; dog saa det ud til, at et Stade, der fra Begyndelsen af havde været 8 Kammer's, besad mindre praktisk Styrke. 8 Kammer's Stadet gik ikke ind i Overrummet med større Kraft end 10 Kammer's Stadet. Men naar 10 Kammer's Stadet indskrænkes til at blive et 8 Kammer's, saa voksende Energi mærligt. Jeg forklarer det paa følgende Maade: Der er sjælden nogen Yngel i de to yderste Tavler. Dette giver 8 Kammer til Yngel i et 10 Kammer's Stade. Træk derfor een Table til til Pollen; saa faar man 7 Tavler til Yngel. Foretag det samme Regnestykke med 8 Kammer's Stadet og Resultatet vil blive kun 5 Yngeltavler. Sætter man nu en Table til $1\frac{1}{2}$ Tommes Plads, saa faar man, at hele Yngelredens Tykkelse bliver $7\frac{1}{2}$ Tomme i Diameter, hvorimod den vilde blive 17 Tomme, hvis den optog hele Tavlen's Længde. Det, som 10 Kammer's Stadet er større end 8 Kammer's Stadet, er ikke to Alfnet ved Ruglens Rand ligesom to Stykker, der saves af en Træfugle, men det svarer til et Par store Stykker, der tages af paa hver Side af Træglens midterste Gennemsnit. Dette vilde forøge Stadets Styrke med Halvdelen i Stedet for, som man kunde tro, med een Fjerdedel.

Den uforholdsmæssig store Kammerlængde behøver ikke at spille saa stor en Rolle i den sydlige Del af Californien som under mere nordlige Breddegrader — i Colorado f. Eks. I Colorado ere Nætterne forbausende kølige, endog langt hen paa Foraaret. Paa den Tid er Midten af Dagen dog meget varm og solrig. Naar Stadet staar mod Syd, skinner Solen saa stærkt paa den ene Ende, at Yngelen trækkes frem imod denne Ende af Stadet, tæt henimod Kammerens Endelister, lige hen til Hjørnerne. Et Sted, hvor der var 8 Tavler, blev Yngelen anbragt saa langt henimod Sydenden, at man ikke vilde have forstyrret en eneste Yngelcelle, selv om man ogsaa havde fjærnet 6 Tomme af Tavlerens Nordende.

I Wisconsin er det mere styet om Dagen, og der er ikke saa stor Forskel paa Temperaturen Dag og Nat. Naar man stiller to Familier ved Siden af hinanden, saaledes at der ligger en Tomme presset i Afkæle mellem Staderne, saa vil Yngelreden i begge Stader blive anbragt i den Side, der vender ud imod Nabostadets. Man har endog Eksempler paa, at Yder-

tablerne paa begge Sider indeholdt Yngel. De Sider af Stadet, der vare længst borte fra hinanden, vare ubeskyttede, og Bejrillet var ublidt. Naar det nu gaar saaledes i Colorado, at Yngelen anbringes langt borte fra den kolde Ende af Stadet, hvorfor skulde den saa ikke i Wisconsin blive anbragt saa langt som muligt fra alle fire Sider af Stadet?

Naar nu et 10 Kammer's Stade forandres til et 8 Kammer's ved at borttage to Kammer, bliver Rummet forholdsvis længere end i det oprindelige 10 Kammer's Stade. Med andre Ord: Naar man i Betragtning af Klima, forskellige Slags Bejr og forskellige Aarstider gør Rummet mindre, kommer det ikke saa meget an paa, hvormeget Rum man tager væk, som paa hvilken Maade man tager det væk. Man maa ikke arbejde imod den tilstedeværende, naturlige Trang; det bevirker kun Spild af Varme og Virkekraft.

Hvis der ikke var blevet et yngeltomt Rum ude ved Enderne af Tavlerne i 10 Kammer'sstaden, vilde man aldrig have fundet paa 8 Kammer's Stadet. Næsten Alle, som have forandret deres Stader til 8 Kammer's Stader, have ønsket, at de kunde gøre det om igen. Hvorfor skulde man nemlig ikke prøve at bruge det samme Antal Kammer af mindre Længde i Stedet for at forringe Kammerantallet? Jeg har drevet rationel Biavl i Wisconsin, Iowa, Colorado og Californien, og jeg har fundet den Stadesform, som jeg sikkert aldrig vil ombytte med nogen anden. Klima og stedlige Ejendommeligheder have ingen Indflydelse paa dens Brugbarhed. Det er et Langstroth'stade paa 10 Kammer med et Rumfang af 2020 Kubik-Tomme. Langstroth's 8 Kammer's Stade har et Rumfang paa 2100 Kubik-Tomme. Mit gamle 9 Kammer's Gallup var paa 1980 Kubik-Tomme. Langstroth's 8 Kammer's Stade er stort nok, men Formen er meget daarlig. Siden jeg har givet mig til at bruge $13\frac{1}{2}$ Tomme Kammer og har brugt dem i 3 Aar, tror jeg, at Staderne blive lige saa stærke som med $17\frac{5}{8}$ Kammer. Hvis der beregnes Vinterforraad i Enderne af de lange Kammer eller i Sidetavlerne, vil jeg helst have mindst 12.

Jeg er ad to forskellige Veje kommen til det Resultat, at 2000 Kubiktomme er det mest passende Rumfang for Yngelreden.

Til Vinteren eller til et Dplag for alle Tilfælde bliver et Overrum med Halvrammer staaende paa Staderne, og Honningen opbevares næsten altsammen deri. Bierne gaa gerne ind og fylde det Rum, hvorfra de ere vante til at faa deres daglige

Rationer. Naar dette Overrum staar der, er det altid rede til at tage imod et lille Udbytte og bevirke, at man kan anbringe Honning-Kummene meget nær ved Engelen. Ingelreden er $14\frac{1}{4}$ Tomme i Kvadrat og $1\frac{3}{4}$ Tomme høj, saa at den altsaa danner næsten en Tærning.

DBF.'s Bestyrelse har modtaget følgende Skrivelse:

Foreningen af jyske Landboforeninger.

Til

„Danmarks Bivavlerforening“,
Kalundborg.

Med Afslutningen af Arbejdet med Foreningens Skue i Vejle d. 12.—14. Juli 1895 er det understrevne Formand en kær Blygt at bringe Dem Foreningens forbindeliggte Tak for Deres værdifulde Bidrag til Skuets Istandbringelse.

Vi takke saameget mere, som Foreningen alene ikke magtede en Opgave som den foreliggende, der ikke blot krævede Sagkundskab i de forskellige Retninger, men ogsaa og navnlig en udover vore Eigner gaaende Driftskapital, som nogenkunde kunde afværge Understud og det deraf resulterende kedelige Forhold, at man nødtes til at pausere og derved forhale Istandbringelse i paasende Tid af den planlagte Udstillings-Turnus i Provindsen. Og naar det nyelig endte Skue tør betegnes som i alt væsentlig tilfredsstillende, skyldes dette saaledes ikke mindst Deres Bidrag, for hvilket herved paany takkes.

Foreningen af jyske Landboforeninger.
Aarhus, d. 2. Septbr. 1895.

Carl Bech, Høegh-Guldborg,
Formand.

Fra Kredse.

Til Samsø BF.'s Udstilling d. 5. Septbr., samtidig med Landboforeningens Høstfest paa Dnsbjerg Gæstgivergaard, var indleveret af 15 Udstillere 50 Numre til Bedømmelse, bestaaende af Naaprodukter, forædlede Produkter, Bivavlerfaber og videnskabelige Hjælpemidler. Af Landboforeningen var tilstaaet 20 Kr. imod at samme Beløb, 20 Kr., blev brugt af Bivavlerforeningens Kassebeholdning til Præmier, altsaa 40 Kr., som blev fordelt til følgende 12 Præmier:

2 2de Præmier a 4 Kr., 1 2. a 3 Kr.

1. Pr., 6 Kr., Fabrikant Fribert, Tranebjerg.
1. Pr., 6 Kr., Stomager Haagenjen, Tranebjerg.
1. Pr., 5 Kr., Afdeling Keskfaber, for et selvlavet Bihus, Stolelærer Langhøer, Saarmark.

2 2. Præmier a 4 Kr., 1 2. a 3 Kr.

1. Pr., 4 Kr., Stomager Haagenjen, Tranebjerg.
1. Pr., 4 Kr., Fabrikant Fribert, Tranebjerg.
1. Pr., 3 Kr., Fabrikant Fribert, Tranebjerg, for videnskabelige Hjælpemidler.

6 3de Præmier a 2 Kr.

1. Pr., 2 Kr., Købmand N. J. Sørensen, Koldby.
1. Pr., 2 Kr., Gmd. Ole Jacobsen, Orby Mark.
1. Pr., 2 Kr., Gmd. P. Chr. Holm, Agerup.
1. Pr., 2 Kr., N. S. Kristensen, Himmeløv.
1. Pr., 2 Kr., Stomager Haagenjen, Tranebjerg.
1. Pr., 2 Kr., Karetmager J. S. Lanter, Dnsbjerg.

A. E. Haagenjen.

Ekko fra Staderne.

Lillinge, Køge, 5. Septbr.

I Anledning af Punkt 3 i Referentens Bemærkninger om Mødret paa Bilborde, fremsatte i Nr. 14, vil jeg tillade mig efter Hufommelsen at fortælle en Episode, som indtraf hos en af mine Bekendte for nogle Aar siden, og efter min Mening i det mindste tildels beviser, at Sporbieerne i Forvejen have udføgt en Bølg. Nævnte Mand havde henstaaende 5 Huse, hvori var noget gammelt Biværk (paa Egnen findes kun nogle faa Bistande indenfor $\frac{1}{4}$ Mil's [danf] Afstand). Til disse Huse kom i Løbet af saa Dage 11 — skriver elleve — Biværme, flere paa een Dag, hvoraf 2 Sværme med $\frac{1}{3}$ Times Mellemrum gif paa det samme Stede — og Sporbieerne formodentlig 2 Steder fra havde opsogt samme Bølg. Sligt kan dog næppe indtræffe, undtagen Bierne i Forvejen have opsogt disse Bølger. (Nej! Det kan der ikke være Tvivl om. Red.) Dixen.

Samsø, d. 8. Septbr.

Hvad Biaaret angaar, kan det jo ikke henregnes til noget godt Aar. Jeg for mit Bedkommende har høstet gennemsnitlig 30 K pr. Stede, saa jeg kan ikke klage; men naar man ser Beretninger andre Steder fra, tyder jo Høsten paa meget mindre. Jeg har 16 Familier, der staa paa Heden endnu; de have ikke samlet ret meget endnu, vel knapt til Winterhold, men kunne de det, var det jo ogsaa godt; de bleve førte derud d. 4. August, altsaa have de været der i 5 Uger. Jeg mener at hente dem hjem i Løbet af denne Uge for at saa indvintret saa snart som muligt.

A. E. Haagenjen.

Langstov pr. Hadsten, Manders, 3. Septbr.

Da jeg jer gentagende Udtalelser om det daarlige Honningaar iaar baade fra Nyen og fra Sjælland, vil jeg ikke tilbageholde en Udtalelse her fra denne Egn. Vi kan nok sige, at det har været et godt

Middelaar her. Mine Bier har givet rigelig 50 R Honning gennemsnitlig pr. Stade. Men ifjor, da Honninghøsten var god andesteds, havde jeg kun lidt — næppe 200 R ialt. *Jens Jensen.*

Kvarz, Gravensteen, 25. Aug.

Jeg har af 3 Trugstader og et Wellzstade til Dato høstet 155 R Honning. Naret har jo været mindre godt. Honningen er let sælgelig. Jeg har faaet c. 60 D . pr. R i Glas.

Tak for Deres Vejledning i Viabl.
Jes Lorenzen.

Bavnlige Vink.

Bejret (11. Septbr.) har i de sidst forløbne 2 Uger været usædvanlig smukt og varmt efter Nærstiden, de fleste Nætter har Barmegraden ikke været lavere end 10—12° K., om Middagen i Reglen 15—20°. Under saadanne Forhold maa det antages, at Eftertræffet paa Vynge har været rigtig godt. Vi have dog modtaget adskillige Beretninger om et temmelig tarveligt Eftertræf. Ogjaa i Sommertræegnene har det smukke Bejr været heldigt for Bierne, da de have kunnet hente nogen Nektar og derved spare lidt paa Winterforraadet.

Honningudbyttet synes i de allerfleste Egne af Landet at have været ikke lidt under en Middelhøst, i nogle Egne af Tyskland mest paa Grund af Eftertræffet en Middelhøst, kun i ganske faa Egne lidt over en saadan. Vi advare imod altfor stor Hast med at affatte Honningen, da Priserne i Almindelighed stige henimod Narets Udgang. Man maa nemlig vel erindre, at Honningsforbruget her i Landet iden Tvivl er steget i de senere Aar; men der synes dog altid at være Overflod paa denne Nærstid, fordi faa mange Biavlere ville sælge netop nu. Efter Haanden som flere Zudberetninger fra Udlandet fremkomme, viser det sig ogsaa der, at Udbyttet har været ringere end forjt antaget. Dette gælder saaledes især om Tyskland og Sverige.

Dødsdømte Bier. Endshont Kubebiavlernes Tal aftager stærkt Aar for Aar, er der dog endnu mange Egne, i hvilke dødsdømte Bier kunne faas enten uden Betaling, naar man vil udtromme dem, eller dog for en meget ringe Betaling (50—100 D .) Disse Bier have jo isten ingen Værdi for Kubebiavleren, og han sparer oven i Købet Arbejdet med at dræbe dem, naar en anden Biavler paatager sig at udtromme dem. Saadanne udtrommede „nøgne“ Bier (uden Bygning) kunne dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem ferdig Bygning, mindst 5 Tavler a 120 “. Det nødvendige Forraad gives ved Fodring med et Par R hver Nat, helst gives først 6—8 R Honning, Resten som Foderirrup. Denne Fodring bør helst være endt i den første Uge af Oktober.

Eftertræegnene bør Staderne nu forberedes til Indvintningen ved Zudfrænkning af Bygningen til et saadant Antal Tavler, som rigelig kunne rumme Bierne og deres Forraad; men huft paa, at hver af de midterste Tavler i Winterlejet bør indeholde mindst 2 R Forraad og hele Winterlejet 25—30 R .

Møl. Endnu i Slutningen af September Maaned bør man vaage over de tomme hengemte Tavler ved at vedligeholde en stærk Lugt af Naftalin i det Kammer, hvor de opbevares.

Røveri kan paa denne Nærstid meget let opstaa, naar flere Familier i Biigaarden jodres. Formyelsen af Foderet bør derfor foretages ved Solnedgang. Hos den øvede og paapasselige Biavler vil Røveri dog ikke let tage Overhaand, fordi han sørger for at standse det litde ved Zudfrænkning af det angrebne Stades Zudgang. Hos den mindre øvede Biavler, eller naar Bierne i Fodringstiden ikke tilses tilstrækkelig, kan Røveri undertiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standse det, f. Eks. Opstilling af et løst strykt Glas foran Zudgangen, saa at der kun ved hver Side er $\frac{1}{2}$ “ Plads til Zud- og Udgang for Stadets egne Bier, Befæstelse af en løs bunden Vift op foran Zudgangen, saa at Bierne kun med Hævar kunne arbejde sig derigennem, eller endelig Lukning af Zudgangen i et Par Dage med bitet Jærntraadviist, der indskydes som en smal Strimmel i hele Zudgangens Bredde i Stedet for Skyerne.

Mus. Naar Zudgangene i Træstader kun ere $\frac{1}{2}$ “ høje, kunne hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staderne. Ere Zudgangene derimod højere, da bør man ved Forsatsblik, som indskydes paa samme Maade som den ovenfor omtalte Zviiststrimmel, indstrænge Zudgangens Højde til $\frac{1}{2}$ “. 3 Skovegne kan man dog være udsat for Angreb af den lille Spidsmus (Angelmusen); denne kan kun udelukkes ved Zudgange af $\frac{1}{4}$ “ Højde.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 97. For 14 Dage siden udtrommede jeg et Kubefolk, som var dødsdømt, indsatte dem paa 6 Kammer, har siden fodret dem med Sukker i Glas fraoben af. Ved Efterhynet idag var der tildækket og utildækket Yngel, men ingen nylagte Wg , men der var 3 forseglede Dronningceller, som jeg udfaar? Hvad var Grunden dertil? Yngelen var lagt regelmæssig, og de have sværmet 2 Gange i Sommer, der var ikke fodret i de sidste Dage, maaste det var derfor, at der ingen nylagte Wg var. Den fra Dem i Juli modtagne italienske Dronning befinder sig i bedste Velgaende. Honning er der næsten ingen af iaar. (M. L.) — S.: Vi kunne under de givne Forhold ikke tænke os anden Grund til Opførelse af de 3 Dronningceller end Tab af Dronningen, f. Eks. ved et Anfald af Røveri. Dette maa da antages at være stet mindst 4 Dage, før De fandt Dronningcellerne, og Bierne have da den følgende Nat eller Dag opført Dronningcellerne omkring c. 2 Dage gamle Larver. Der er ingen Grund til at antage, at Dronningen i de sidste Dages smukke Sommervejr pludselig skulde ophøre med Wglægningen , blot fordi De i et Par Dage ikke har fodret Stadet. Det er mere sandsynligt, at den har holdt op, fordi den er — død.

Nr. 98. Hvad kan man paa denne Narstid gøre ved et Stade, der har lidt død eller raadden Yngel hist og her i Tablerne, for at hindre denne døde Yngel i at stade Familien eller endogsaa at udvikle sig til Bipest? (N. H.) — S.: Paa denne sildige Narstid, da vi meget snart kunne vente uroligt og køligt Vejr, der kun med større Afbrudelser tillader Bierne at flyde ud, ville vi tilraade Dem ikke at tumle for meget med Bierne. Det bedste Middel, der paa denne Narstid kan anvendes mod en svagt udviklet Bi-Pest, er Naphthol Beta i Foderet. Det er et hvidt Pulver, der kan købes paa Apotheket. Det er en stærk Gift og maa derfor kun anvendes i meget ringe Mængde, nemlig $\frac{1}{50}$ Kvint til hvert $\mathbb{K}$ Foder sirup. Pulveret kan strøs paa Siruppen og omrøres deri; men det er langt sikrere at opløse det i Spiritus (f. Eks. i en Smule Brændevin, kun saameget, at Opløsningen bliver ganske klar), derpaa at hælde Opløsningen i Foder-siruppen og omrøre den meget omhyggelig. Bierne ere slet ikke uvillige til at tage denne Sirup. Det vilde være heldigt, om Familien kunde faa mindst 5 $\mathbb{K}$ saadan Sirup. Deri vilde der altsaa kun være $\frac{1}{10}$ Kvint Naphthol Beta, der formentlig kun vilde koste ca. 10 Ore; men ved endelig Apothekeren om at veje det nøjagtig af, thi i dette Tilfælde kunde De ikke være tjent med det, om han vilde „være god imod Dem“ ved at give for meget.

Nr. 99. Kan Honning fra et pest-smittet Stade anvendes til Meinesføde? (N. H.) — S.: Ja, naar den først koges under jævn Omrøring i et Kvarter.

Nr. 100. Vil De gøre mig den Tjeneste at oplyse mig om de almindelige Mejsler, som man sætter Kasser op for i Havenne, tager Bier? (B. S.) — S.: Ja, om Vinteren kunne Mejslerne være farlige Bifjender, idet de lokke Bierne frem ved at banke paa Flyvebrættet. Mejslen griber Bien med Næbbet, fastholder den derpaa med den ene Fod, medens den med Næbbet afriver den fremstrakte Braad. Derefter fortæres Bien. Man kan derfor, navnlig i Skovegne, under Liden finde i Hundredevis af saadanne afrevne Bibræbde paa Bihusenes Tæge. Som Middel mod denne Fjende kan det tilraades at omgive Flyvebrættet med et Særtraadsnet med $\frac{1}{2}$ " vide Maffer; men det maa tillige anses for meget betænkeligt for en Biavler at ophænge Mejslekasser i sin Have, om end Mejslerne utvivlsomt gøre megen Skytte ved at udrydde skadelige Insekter.

Nr. 101. Jeg har 2 Sværme, som ikke have faaet samlet mere end 3 a 4 $\mathbb{K}$ Hon-

ning. Saa gav jeg dem af en Krukke, som kunde tage 3 $\mathbb{K}$ ad Gangen, 12 $\mathbb{K}$ Sirup hver, lavet af Demararasukker, hvilket jeg troede maatte fylde betydelig i Tablerne. Hvor forbavset blev jeg da iffe, da jeg nogle Dage efter kom og skulde se til Bierne, ved at opdage, at der endda kun var meget lidt Foder at se. Hvad kan Grunden være? Svinder Foderet ved, at Bierne hente det, eller hvor kan det være blevet af? Der har iffe været Røvere i Gang, saa det kan iffe være Grunden. Hvormange $\mathbb{K}$ tror De, at jeg behøver at give hver af de 2 Familier til foruden de 12 $\mathbb{K}$, som de have faaet? (H. P. P.) — S.: Foderet svinder uden Tvivl noget derved, at Bierne hente det; men hvis Fodringen besørages saaledes, at de ikke blive tilføede af Foderet, har det Svind dog iffe stort at betyde. Det er meget usikkert kun at se, hvor meget Foder, de have i Tablerne, det er sikrere at veje disse i Haanden. Vi indlade os dog iffe herpaa; men vi fodre med en „fuldkommen Fodrer“ indtil vi kunne beregne, at hvert Stade maa have c. 26 $\mathbb{K}$ Forraad, idet vi ikke beregne noget Svind.

Nr. 102. Jeg har nogle Yngeltavler, hvori der er en Del Blomstertøv. Kunne De gemmes som de ere, eller hvordan skal jeg bære mig ad at faa Blomstertøvet af dem? (H. P. P.) — S.: Blomstertøvet (Pollen) kan faas ud ved at bløde Tablerne i Vand et Par Dage og derpaa udslynge dem. Dette Arbejde kan dog spares, naar de med Pollen fyldte Tavler gemmes paa et tørt Sted og gibes tidligt om Foraaret til Bierne.

Nr. 103. Jeg har to Stader, som jeg gerne vilde have flyttet et halvt Hundrede Alen; men paa Grund af Forhindringer kunne de ikke flyttes lidt ad Gangen. Hvornaar kan jeg bedst flytte dem? (H. P. P.) — S.: Flyt Staderne i November, naar Flyvetiden synes at være ophørt, men opstil for en Sikkerheds Skyld Straabrædder i en Bredde af 12 " fra Jorden op foran Flyvebrættet, for at Bierne, hvis de komme frem, kunne mærke, at der er sket en Forandring med Stadet.

Nr. 104. Enten er Demararasukker eller Randsgrus bedst til at fodre Bierne med? (H. P. P.) — S.: Vi anse Randsgrus for renere end Demarara.

Nr. 105. Vilde det være heldigt i Stader med enkelt Bund at fylde op under Bunden med Tang eller Halm, eller behøves saadan Pakning iffe? (H. P. P.) — S.: Den Bundpakning ere vi iffe rigtig kloge paa endnu. Vi ville netop forsøge dermed i Vinter. Hidtil have vi nærmest troet, at den iffe har stort at betyde.

Nr. 106. Jeg har iaar prøvet at danne Kunstbærme af 2 modne Ingeltabler uden Bier og en Honningtable samt Dronningen uden Træfbier; men jeg fandt da, at der ikke gik saa unge Bier tabt, idet de gik ud paa Flyvebrættet og faldt ned paa Jorden, hvor de omkom. Er det ikke en ny Fremgangsmaade ved Dannelsen af Kunstbærme? Hvorfor gik der i Begyndelsen saa mange unge Bier tabt? Sværmene bleve alligevel gode, da jeg fodrede dem. (S. D.) — S.: Nej, det er ikke en ny Fremgangsmaade. Vi have selv forsøgt den samme flere Gange med Held. Iaar have vi netop prøvet den i et Jagtagelsesstade i bort Kontor (paa første Sal) med Udflugt gennem Vindustrammen. Igenem Glasfæ kunde vi ganske tydelig se, hvorledes mange af de nylig udrøbne graa Bier vakkede omkring paa Bundbrættet, ud paa Flyvebrættet og derefter tumlede ned i Gaarden, fordi de ikke kunde flyve. Dette varede ved i 4—5 Dage efter Sværmens Dannelse. Da der efter den Tid var fremkommen mange Ammebier i Stedet, ophørte dette Tab, og vi kunde tydelig iagttage, hvorledes disse Ammebier hindrede de allernyeste Bier i at falde ned paa Bunden. Tabet hidrørte altsaa ganske simpelt fra — Mangel paa Barnepiger.

Brevkasse.

Italienske Dronninger agtes paany indkjøbsrevne d. 24. Septbr. Bestillinger maa altsaa være Erstlev, Kalundborg, i Hende den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 8. Oktbr.. Dette bliver den sidste Indkjøbsrevning, som besjerges af mig iaar.

Erstlev.

Kundgørelser.

Hø-Presser

til Pakning af Hø, Straa Tørvestrøelse o. s. v. Søjlepresser, runde og sirkantede for alle Haandværks- og Landbrugs-Formaal, fabrikerer i fortræffelig Konstruktion Ph. MaybARTH & Co., Frankfurt a. M. og Berlin, Chauseestr. 2 E.

Afsluget Honning

købes. Prøve og Pris bedes sendt til Urtekræmmer Hansen, Vesterbrogade 11, København.

Ny udsluget Honning,

sin krystalliseret og af egen Avl, sælges atter iaar i større og mindre Vægt for 50 Ore pr. K. Naar mindst 30 K tages, leveres Honningen fragtfri paa Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Eftertraad.

Kr. N. Pedersen,
Nahbeksminde pr. Troldhede St.

Honning.

Prima hvid udsluget Honning købes billigt hos
W. Selttrup,
Lihøed.

For Biavlere.

Begrundet paa Bortrejse ere 4 Wellsstader af Erstlevs Model og Maal til Salg straks. Staderne staa fulde af Bier og Honning, ere tun i Mar gamle og fornyede med alle Nutidens Forbedringer for denne Metode. Munkige Liebhaveere bedes henvende sig til Lndertegnede.

S. Malmberg,
Møllerup Mølle pr. Brønderstev.

Fra

„Skærn Bistade-Fabrik“

anbefales et komplet Lager af udmærkede Viboliger, nøjagtig og akkurat forarbejdede og af bedste Materialier. Talrige Anbefalinger haves fra dygtige Biavlere. Prislister tilsendes gerne.

Erhødigst

Jesfen & Skjærgaard,
Skærn, Jylland.

NB. Staderne sendes franko til enhver Jernbanestation, og hvad som ikke er efter Behag, kan returneres.

2000 Pd. volle Knaster

udselges til 40 D. pr. K, naar mindst 9 K tages; enkelte K til Prove 50 D. Mindst 19 K leveres fragtfrit paa nærmeste Jernbanestation fra Fabrikant **Bønnelycke, Fredericia.**

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, saas for 90 Ore pr. 100. Den udstaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Erstlev, Kalundborg.

For Biavlere

anbefales meget stort Udvalg af gode, solide og dog billige Spande i alle Størrelser for Honning, 10, 20, 30, 40, 50 og 100 P's Indhold. Tillige Udsluingspande og alt øvrigt for dette Brug efter nærmere Oplysninger og Maalgivning. Prøvepande leveres og for Kontant indrømmes 5 pCt. Rabat.

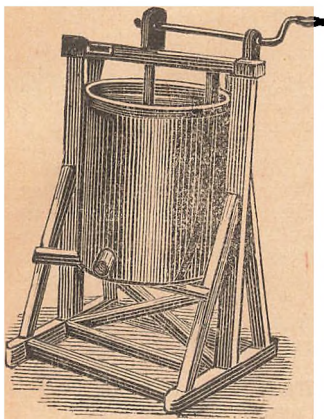
Baasch & Varren Pedersen,
Afficielsfab, Horsens.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

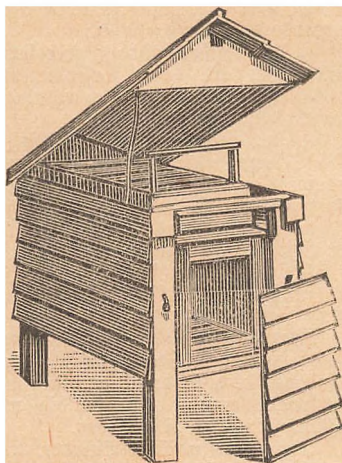
anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende

150 udmærkede
Bihuse,
 50 Slynge-Maskiner,
 som passe til alle
 Rammemaal,
 er billig til Salg
 hos
J. V. Boesen,
 Veile.

Ægte Rivokstavler

til billigte Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Boks byttes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København F.

Udkommen er og faas i alle Boglader:

A. B. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Biavlsdrift.
 Pris 2 Kr. 50 Ore indb.

Forfatteren af Bogen har modtaget mange Skrifvelser fra bekendte Biavlere, hvori de fremhæve Bogens Fortrinlighed og dens store Brugbarhed.
Chr. Jensen's Boghandel, Hølstebro.

Kautschuk-Stempler

til billigte Priser faas hos **N. Schmidt,** Nylandsvej 4, København F.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. K 1 Kr. 00 Or.
 do do Nr. 2 pr. K 0 — 85 —
 do do Nr. 3 pr. K 0 — 65 —

De volle Kanaaster pr. K 50 —
 Schag, fin, let pr. K 15 —

Forsendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 K leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 K gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen,**
 Vejlrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

— — — Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen — — —

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,

Bdet forøgede Oplag, Pris 50 D.,
 er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
 52 D. i Frimst. til **Erslev** i Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
 faas i enhver Boglade å 50 Ore. Naar 54 Ore
 tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Blikdaaser

i alle Storer faas hos **N. C. Nielsen,** Nalb. Ec. Reffen i Nr. 12.

I Stedet for 4 K 's Daaser a 25 Ore skal være 3 K 's a 25 Ore. 4 K 's Daaser haves ifte.

Smuk lys Honning

købes til enhver Tid i større og mindre Partier.
O. C. Højsfalds Gæstg., **William Kapel,**
 Gl. Kongevei 100, København V.

Honning, Boks og Rød i større og mindre Partier modtages til Salg af levende efter indsendte Prover. — **Alb. Holm,** Nørrevoldsgade 24, København K.

Forenings-Meddelelser.

Randers Amt's BF. afholder Generalforsamling paa Højsfaldshjemmet i Randers Onsdag d. 16. Oktbr. Kl. 10 Formid. Forslag til Forhandling fra Foreninger eller Medlemmer af Amtets BF. maa indsendes til Ubberettede inden 25. Septbr. Albæk Mølle pr. Randers.

Anton Holm.

De forenede fynske Biavlerforeningers Udstilling vil blive afholdt paa Hotel „Standinavien“ i Rindkøbing i Dagene d. 12. og 13. Oktbr. d. N. Ved denne Udstilling vil der for Vangelands Bedkommende blive udstillet Træfrugt og Blomster, samt Husflidsgenstande. Kun Medlemmer af Foreningerne kan konkurrere til Premier for Biavlsgenstande.

For Frugt, Blomster og Husflidsgenstande vil der blive tilbød Solvgenstande o. L.

Anmeldelsesblanketter faas fremdedes hos Konaud V. Larsen i Rindkøbing og Gartner Andersen i Nyborg og leveres udhyldte til samme inden 1. Oktbr. Genstandene maa være i Rindkøbing senest d. 10. Oktbr. Fra Driiftsbestyrelsen for de fynske Færnbauer er der meddelt Udvalgets Formand, at der i Tidrummet 9.—15. Oktbr. tilstaa Medlemmerne af de fynske Biavlerforeninger, der deltagte i Udstillingen i Rindkøbing d. 12. og 13. Oktbr. d. N., Frem- og Tilbagerejse over de fynske Færnbauer for Entfeltbillets Pris mod Forevisning af Medlemskort.

Ligeledes indrømmes der fragtfri Returfor-

sendelse over Sydhjnske Jærnbauer af Udstillingsgenstande paa Betingelse af:

at de befordres tilbage over samme Rute, ad hvilken de have været forsendte til Udstillingen, hvilket godtgøres ved Forevisning af kvitteret Fragtbrev,

at det ved Aktstet fra Udstillingsens Formand eller Sekretar eller paa anden betryggende Maade godtgøres, at Genstandene have været udfillede og ikke ere blevne folgte under Udstillingen, at Genstandenes Forjendelse til Udstillingen sker tidligst d. 4. Oktbr. og Tilbagejendelsen senest d. 20. Oktbr. d. A., samt

at Tilbagejendelsen sker uden Ansvar for Sydhjnske Jærnbauer

Bornholm's BF. holder Udstilling paa Josephens Hotel i Svaneke Lørdagen d. 5. og Søndagen d. 6. Oktbr. i Forening med Bornholm's Fjerkræavlforening og samtidig med en Frugt-udstilling i Hotel „Østerjoen“.

Der agtes udstillet Viskader, Biavlskredsfaber, Honning, Bøfs, Produkter af Honning, især Honningvin, i Honning krystalliserede Sager o. L. samt videnskabelige Hjælpemidler.

Udstillingsgenstandene maa anmeldes til Underlegnede inden 25. Septbr. og maa være tilstede paa Josephens Hotel i Svaneke jensef Lørdagen d. 5. Oktbr. Fmd. Kl. 8. Ved Indmeldelsen betales 50 Ore i Stadspege pr. Nr., og det bedes bemærket, om Genstandene ere til Salg og til hvilken Pris. Ved Salg tilfalder 10 pCt. Udstillingen. Kun Foreningens Medlemmer kunne faa Præmien udbetalt og kun een, selv om vedkommende Udstillere tilkendes Præmie i flere Afdelinger. Af Honning udstilles mindst 4 K og af Bøfs 1 K.

Der vil blive uddelt Diplomer og Præmier til et Beløb af mindst 50 Kr. 1. Pr. 5 Kr. Foruden Medlemmerne af Bornholm's BF. have ogsaa Danmark's BF.'s Medlemmer Ret til at udstille.

Der vil blive forjet for Tilhyn; men iøvrigt henstaa Genstandene for Ejerens Regning og Risiko og maa, for saa vidt de ere fra Bornholm, afhentes inden Mandag Middag d. 7. Oktbr.

Esterlars Kirkefole, d. 7. Septbr. 1895.

Georg Jøfessen.

Midtjællands BF. holder Møde Søndagen d. 15. Septbr., Eftm. Kl. 2, hos Ungkarl J. J. Nielsen, Skillinge, og Onsdagen d. 18. Septbr., Formiddag Kl. 10, hos Othander D. Nielsen, Ringsted, samt Søndagen d. 22. Septbr., Eftm. Kl. 2, hos Gaardbestyrer Peter Larsen, Førslev. Alle Steder gives der praktisk Undervisning i Bierens Indvintring. Alle Bivermer indbydes og ny Medlemmer optages.

Jens Fr. Pedersen, Mulstrup.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Udstilling i Gøtersgades Eksejerhus i Fredericia d. 29. og 30. Septbr. 1. Udstillingsret have Alle. Kun de Medlemmer, der høre under Elbo m. fl. Herreders Biavlsforening, faa Præmier udbetalt. 2. Til Udstillingen modtages alt til Biavl af enhver Art. Honning til Bedømmelse skal være krystalliseret for at tilkendes Præmie, og mindst 4 K for eet indvintret Stade, for flere mindst 2 K pr. Stade. Priserne pr. K er sat til 60 D. paa Udstillingen. 3. Udstillings- og Salgsgenstande skal være fornyede med Navn og indleverede i Gøtersgades Eksejerhus jensef Lørdag d. 28. September Kl. 12 Middag, hvorfra de igen skulle være fjerne til Kl. 12 Middag Tirsdag d. 1. Oktbr. For de Udstillere, som ønske det, vil Kroværten bringe Genstandene i Byen efter en opgivet Adresse (kun de Genstande, som ikke blive folgte). 4. Enhver Udstillere skal sende et Skema til N. Ladegaard, Lille Belling pr. Bortop, til 25. Septbr. Skema jendes til Medlemmerne fra Kredsforstanderen.

Tillige kunne de indskrives fra N. Ladegaard af 3fte-Medlemmer. 5. Udstillingen aabnes Søndag d. 29. Kl. 4 Eftm. og er aaben til 10 Aften. Aabnes Mandag Kl. 9 Form. Et Besøg 20 Ore for Bøfsne og 10 Ore for Born. 6. Bortlodning til Medlemmerne, og en stor Tombola. Musik Søndag Aften fra 7 $\frac{1}{2}$ --9 $\frac{1}{2}$. 7. Snarest muligt bedes Kredsforstanderen at bringe Skemaerne til Medlemmerne.

N. Ladegaard,

Lille Belling pr. Bortop.

Solbæk Amts BF. afholder Generalforsamling og Bortlodning paa Hotel „Skarriso“ i Tyderup Søndag d. 4. Oktbr. Kl. 2. Dagsorden: 1. Beretning om Virksomheden i 1895. 2. Fremlæggelse af Regnskab 1894. 3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. 4. Valg af Delegerede. 5. Valg af Revisorer. 6. Udstilling i Tyderup 1896. 7. Valg af Sogneformand. 8. Virksomheden i 1895. 9. Bortlodning.

Erstlev,

Den af **Ribe Amts BF.** beudede Biavls-udstilling, som agtedes afholdt i Esbjerg i Slutningen af Septbr. Maaned, er af Udstillingsudvalget bleven udsat til næste Aar -- formentlig paa Grund af et for daarligt Honningudbytte -- ligeledes er Udstillingen, som „Biavlsforeningen for Beerjt og Omegn“ agtede at afholde i Beerjt Forsamlingshus, udsat til næste Aar.

For Ribe Amts BF.:

J. B. Schmidt,

„Kronborg“.

Svendborg og Omegn's Biavlskreds afholder Møde hos Tomrer og Husflidslærer H. Chr. Hansen, Holmdrup, Søndag d. 22. ds. Kl. 2. Indvintring foretages.

Forslag om Fellestær til Indkøbing-Udstillingen. Talrigt Møde forventes.

Formanden.

Biavlsforeninger eller Bivlere i **Viborg Amt**, der ønske gratis Foredrag om Biavl, bedes frive derom til Underlegnede. Foredragene holdes efter Posten for Landbosforeningens og Amtets Bidrag.

Lyderup pr. Skals St.

A. P. Holbech,
Lærer.

Indhold af dette Nummer.

Bier og Blomster V.	273
Bihuse	276
Bi-Per, af Johan Forfell	279
Bundpakning	285
Dernærara-Sukker	285
Dronningmangel	284
Død Yngel	285
Ekko, af Dieren, M. E. Haagenjen, Jens Jensen og Jes Lorenzen	283
Flytning af Bier	285
Fodre, af H. N. Boardmann	274
Fodring	285
Frugthøsten iaar, af Hans Erstlev	280
Gavnlige Vint	284
Kunstværne	286
Mejser	285
Pollen i Tavler	285
Samsø BF., af M. E. Haagenjen	283
Sporbier	283
Tab af unge Bier	286
Takfrivelse til DBF.	283
Vandreforsamling i Lejpszig, af D. Carstens	277
Yngelkreden, af C. W. Davton	281

Abonnementet koster for hele Aaret 2 Rkr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Reber Kundskaber oplages for 20 Rre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Rre 2den og 3die Gang og 8 Rre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bier og Blomster VI.

Man taler i Almindelighed om „Honning-Planter“ og „honningløse“ Planter; men dette er egentlig ukorrekt, da den søde Saft, som Bierne og mange andre Insekter hente i Blomsterne, i flere Henseender er væsentlig forskellig fra Honning. De Dele af Planten, som afsondre denne Saft, kaldes i Botanikken „Nektarkertler“, og derfor bør Saften kaldes Nektar. Der er naturligvis hos forskellige Planter stor Forskel paa denne Nektar baade i Smag, Lugt og Farve; men det synes dog at være fælles for al Nektar, at Sukkeret deri er Rørsukker, d. e. den samme Slags Sukker som findes i Sukkerroets Marv eller som uddrives af Sukkerroen. Hvis denne Slags Sukker uforandret gaar over i Menneskets Blod, er det en ligefrem Gift for Mennesket, og det samme gælder om de allerfleste Dyr. Derfor maa Rørsukkeret i Menneskenes og Dyrenes Fordøjelseskanaal ved Paavirkning af forskellige Slags Spyt forandres (inverteres) til Druesukker, d. e. den samme Slags Sukker, som vi finde i smaa hvide Klumper i de almindelige Rosiner (tørrede Bindruer). I de friske Bindruer findes dette opløst i den søde Saft. Denne Slags Sukker virker, naar det oversføres i Blodet, som en Barmefrembringer og Kraftfrembringer, og det er netop den Slags Sukker, som udgør Honningens Hovedmasse. Naar

Honningbien oplukker Nektaren i Blomsten, bliver den søde Saft blandet med Biens eget Spyt, og derved inverteres netop Rørsukkeret til Druesukker. Mange andre Insekter, f. Eks. Hvepse, Fluer og Sommerfugle, oplukke eller opsuge jo ogsaa Blomsters Nektar, og der kan næppe være Tvivl om, at denes Sukker paa lignende Maade maa inverteres i deres Fordøjelseskanaal for at kunne virke ernærende i Dyrenes Legemer.

I de allerfleste Planters Stængler, Blade og Frø findes et større eller mindre Indhold af Stivelse. Under Plantens Udvikling forvandles denne Stivelse ofte, navnlig ved Ulysets Paavirkning, til Sukker. Dette sker især i Plantens Blade, og man har derfor kunnet paavise Sukker i betydelig Mængde i det Cellevæv, der danner Blomstens Blade, Frugtbunden, Støvdragerne og Støvbejen, endog ogsaa hos saadanne Planter, der slet ikke besidde særegne Nektarkertler eller Nektarbeholdere. Sød Saft kan ogsaa undertiden dannes i Plantedele, der ere langt fjernede fra Blomsterne, ja endog ogsaa hos Planter, der slet ikke bære Blomster. Som Eksempel herpaa skulle vi nævne vor største Brægne, Drnebrægnen (*Pteris aquilina*), der vokser meget almindelig i Stove og mellem Krat; den kan opnaa en Højde af over 3 Alen. Dens Ravnhydrører fra, at man ved at overskære de underjordiske Stængler skraat tæt under Jorden faar en Smitflade, der viser Billedet af en slakt Orm (Tværnittet af de overstaarne

Skarbundter). Plantens Løv er tredobbelt fjerfjædet, og ved Grunden af de smaa Affnits Stille findes nogle blege Borter, af hvilke der udsveder Nektar. Ogsaa Kjelbladene hos den almindelige Bønne affordre Nektar, som søges stærkt af Bierne. I Regnvejr affordre Planterne næsten slet ikke Nektar, det have vi haft grundig Lejlighed til at iagttage i den forløbne regnsfulde Sommer. Affondringen er stærkest om Morgenens, svagest lidt efter Middag og tiltager atter henimod Aften. Varmen har stor Indflydelse paa denne Affondring, efter lune Nætter er Affondringen stærkest den næste Morgen. Ogsaa dette have vi haft Lejlighed til at iagttage iaar, fordi de fleste Nætter under Hovedtrækket vare usædvanlig kolde og Nektarmængden derfor meget ringe. Man skulde herefter tro, at de samme Planter i varmere Lande maatte yde en større Mængde Nektar end i kolde eller middelvarme. Dette er dog ikke Tilfældet, idet de samme Planter netop yde mere Nektar hver Dag i koldere end i varmere Lande. Årsagen til, at varmere Lande alligevel i Reglen frembyde rigere Honningtræk end kolde, ligger i andre Forhold: større Blomsterrigdom og længere Trækeperioder.

Hvis man gaar ud fra den Regel, at Krydsbefrugtning baade hos Planter og Dyr frembringer kraftigere Afkom og hos Planterne bedre udviklede Frø, er det klart, at Insekterne ved fortrinnsvis at besøge de Planter, der yde dem Nektar, kunne bidrage til at udvikle Planternes nektarhydende Evne.

Centralmøde

for DBF. afholdtes d. 14. Septbr. i Odense. Mødet vare: Vicepræsidenten, Sadelmager E. F. Grønning, Vejrup (for Ribe Amt); Trafikchef F. Møller, Aarhus (Ribe A.); Førstelærer N. Jensen, Vejringe; Grdejer H. F. Hansen, D. Høisinge (Svendborg A.); Fotograf Vorbeck, Holstebro; Sekretæren, Kantor Erzslev, Kalundborg; Lærer B. E. W. Smith, Hjersted, og Stomager A. E. Haagen sen, Tranbjerg (disse 3 for Holbæk Amt); Lærer Bitsch-Lauritzen, Støvring, for Nalborg A.; P. Schmidt, Vandrup, for Vandrup BF.; Mejeribestyrer F. B. Schmidt, Kronborg, Lunderstov, for Ribe A.; D. Hansen, Taagerup, og Lærer Hoffmann, Højsmarke, for Maribo A.; Jordbruger N. S. Kristensen, Himmeløv, og Gaardbestyrer Jens Lar sen, Strand-

gaarden, for Roskilde Amt; Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling, og Lærer Rosenfjær, Studsbal, for Elbo m. fl. Her. BF.; Gaardbestyrer Peter Larsen, Fjøslev, for Midtjyllands BF.; Grdejer E. Bonde, Hammelev, for Haderslev BF.; Lærer Lindelof, Harte, og Mastinpudser P. Christensen, Lunderstov, for Kolding BF.; Kaptajn Schrøll, Lykkensfæde, og Fabrikant K. Pedersen, Tved, for Svendborg A.; Savværksejer Th. Lauritzen, Holstebro, for Ringstøbing A.; Uldspinder Mads Hansen, Hyrup, for Standerborg Amt; N. P. Poulsen, Vitrup, for Vorbasje BF.; Handelsgartner A. E. Andersen, Nyborg, for Jynste BF.; Bolsejer Jens Jensen, Langstov, for Hadsten BF.; Th. Jakobsen, Sønderup, for Sorø Amt; Murermester A. Rindberg, Herfølge, for Ballø Stift; Lærer N. Jensen, Badstær, og Assistent Windelalic, Hjørring, for Hjørring Amt; Købmand M. Bertelsen, Kællerup, for Kællerup BF.; Lærer G. Josef sen, D. Lars Kirkested, og Snekter K. Tysen, Rønne, for Bornholm; Dyrlege Jakobsen, Farn, for Bølling N. Herreders BF.; Snekter Anders Viktorp, Foulum, for B. Himmerlands BF. og Niels P. Larsen, Torslev, for Han Herredernes Diabler-Samlag.

Vicepræsidenten aabnede Mødet, idet han bød den talrige Forsamling Velkommen og bad den mindes den afdøde Præsident, Kunstgartner Fr. Wendt, Roskilde, hvis elskværdige og noble Personlighed vi i Dag savnede i vor Midte. Som Bevis for hans Pligtopfyldelse kan jeg anføre, at vi ikke een Gang har savnet ham ved vore Møder i den Arrækte, i hvilken han har beklædt Præsidentposten. Ogsaa ved Udstillingen i Vejle iaar var han mødt trods sin Sngdom. 5—6 Dage før han døde, besøgte jeg ham, og den Gang talte han med stor Interesje om dette Centralmøde, ved hvilket han ogsaa haabede at komme tilstede. Paa Gravens Rand opnaaede han at faa sin Konges Anerkendelse, hvilken han i Sandhed havde fortjent som Faa, da han saa opofrende havde arbejdet for at gavne Smaaamanden. Jeg haaber, at D'Her. ere enige med mig i, at vi bedst hædre den Afdødes Minde ved at fortsætte Diablsagen i det samme Spor. Forsamlingen sluttede sig til denne Udtalelse ved at rejse sig.

1. Valgbrevene prøvedes. Det viste sig, at der var mødt 37 Delegerede af 50 anmeldte. Mødet var altsaa beslutningsdygtigt i Henhold til Lovens § 4, der kræver Tilstedeværelse af $\frac{1}{3}$ af de anmeldte Delegerede.

2. a. Valg af Præsident i Stedet for den afsbøde, Kunstgartner Franz Wendt, Roskilde.

A. E. Andersen. Jeg har været med i Foreningen fra Begyndelsen. Først stod jeg omtrent ene som Sagens Leder; men da Trafikchef F. Møller, Aarhus, overtog Formandsposten, fik jeg en udmærket Hjælper. Han forstod at styre Foreningen, og han udfoldede personlig en stor Virksomhed ved uden Udgift for Foreningen at afholde en Mængde Diablermøder. Senere ere hans Embedsforretninger voksede saaledes, at han ikke længere kunde virke for Sagen paa den Maade; men Forholdene i Foreningen have jo ogsaa forandret sig i den Henseende, idet vi nu have lønede Diablskærere, som udføre den Værning. Jeg foreslaar, at vi søge at formaa den Mand til at staa i Spidsen for vor Forening, idet vi eenstemmig vælge ham til vor Præsident. (Hør!)

Møller. Det er meget smigrende for mig, at Forsamlingen synes at slutte sig til det fremsatte Forslag; men Forholdene ere nu meget forskellige i Sammenligning med den Gang, jeg beklædte Formandsposten. Nu stilles der andre Krav. Vi ere blevne ældre. Jeg havde den Gang langt mere fritid end nu. Efter at jeg havde fratruddet Formandsposten, blev jeg overrasket ved at se mig indvalgt i Bestyrelsen ved et Møde, hvor jeg ikke havde været tilstede. En Præsident, der ikke har fri Raadighed over sin Tid, saa at han kan møde, naar det kræves, kan ikke bruges. I Djeblikket indser jeg ikke, at jeg kan røgte det Hverv. Vælg hellere en yngre Mand, der staaer uafhængig. Jeg foreslaar Dem at vælge Kaptajn Schroll, Lytkensfæde, til Præsident. Kun hvis De ikke kan faa nogen Anden til at overtage Posten, er jeg rede dertil.

Andersen indser Rigtigheden af Hr. Møllers Bemærkninger; men der kan raades Bod paa Trafikchefens mulige Fraværelse ved enkelte Møder derved, at Kaptajn Schroll vælges til Vicepræsident.

Smith mener, at Trafikchefen maa være selvstreven til Præsidentposten, naar han paa nogen Maade kan bevæges til at modtage den. Han slutter sig til Andersen's Forslag.

Schroll. Da mit Navn har været nævnt under denne Forhandling, og da Hr. Møller særlig har anbefalet mig, fordi jeg var mere uafhængig end han selv, skal jeg gøre opmærksom paa, at en Bedrift ogsaa binder os end paa en anden Maade end et Embede. Jeg vil tilraade de Delegerede at stemme paa Hr. Møller som Præsident og bede mig fritaget for at vælges til den

Post. Endnu er jeg kun Rekrut i Diablen, og endnu kender jeg kun lidt til Foreningens indre Virksomhed. Vil man tænke paa nogen Sinde at stille mig i Spidsen for Foreningen, da vil jeg foreslaa, at man til en Begyndelse kun vælger mig ind i Bestyrelsen. Prøv mig der, det vil da maaske vise sig, at jeg slet ikke kan bruges som Leder i Foreningen.

H. J. Hansen. Schroll er meget for besteden, jeg er ganske vis paa, at han meget godt kunde bruges som Præsident; men jeg vil foreslaa, at vi vælge Trafikchefen til den Post og derimod Schroll til Vicepræsident. Jeg vil bede de Delegerede om ved det fortsatte Bestyrelsesvalg at stemme paa Schroll som Bestyrelsesmedlem i Stedet for mig, da Fyn ellers vil faa 2 Repræsentanter i Bestyrelsen.

Grønning foreslaar, at der stemmes skriftlig paa een Gang paa 4 Bestyrelsesmedlemmer.

Joseffen mener, at vi kunne stemme ved Haandsoprækning paa en ny Præsident, da skriftlig Afstemning ikke kræves i Lovene. (Tilslutning).

Grønning. Afstemning over det fremsatte Forslag at vælge Trafikchef F. Møller til Præsident.

Trafikchefen vælges med alle Stemmer mod 1, nemlig hans egen.

2. b. Valg af Vicepræsident.

Grønning oplæser Lovens § 4 angaaende Bestyrelsesvalg.

Joseffen opfatter Lovens saaledes, at Vicepræsidenten skal være Delegeret.

Smith spørger om, hvorledes det da gaar, naar han ophører at være Delegeret. Ophører han da at være Vicepræsident?

Rosenkær paataaler Lovparagrafen om Revisorerne. Disse burde være tilstede ved Regnskabsfremlæggelsen. Naar Bestyrelsesmedlemmerne, undtagen Præsidenten, skulle være Delegerede, vil jeg spørge, om Hr. Borbeck var Delegeret, da han i 1893 blev valgt ind i Bestyrelsen?

Borbeck. Nej! Men er Centralmødet ikke Foreningens højeste Myndighed?

Ersløv. Det af Lærer Smith fremdragne Punkt i Lovene, at Bestyrelsesmedlemmer, undtagen Præsidenten, skulle være Delegerede — er uklart affattet, fordi der ikke tillige staaer oplyst, om deres Valg fremdeles gælder for hele Valgperioden (3 Aar), om end de ophøre at være Delegerede inden Udløbet af denne Tid. Der er dog ikke Tvivl om, at i Praksis har Sagen hidtil været opfattet saaledes, at Valget gælder for alle de 3 Aar, om end et Bestyrelsesmedlem ophører at være Delegeret inden den Tids Udløb. Jeg vil imidlertid

foreslaa, at vi gemme denne Sags Behandling til Dagsordenens Punkt 5, hvor der er Tale om andre Lovændringer, og at vi derimod nu holde os til den foreliggende Sag, nemlig Valg af Vicepræsident.

Schroll. Jeg takker Gaardejer H. J. Hansen for hans anbefaling af mit Valg til Vicepræsident, og fordi han er villig til at trække sig tilbage for at skaffe Plads til mig i Bestyrelsen, der ellers vilde indeholde 2 Fynboer; men jeg tror rigtignok, at de vilde være daarlig tjente med at faa mig ind som et nyt uprøvet Medlem. Jeg vil derfor foreslaa dem at genvælge Hr. Hansen og ikke at vælge mig ind i Bestyrelsen.

Ersløv. Et nyt Medlem skal der jo i det mindste vælges ind i Bestyrelsen, da den nyvalgte Præsident forud var Medlem af Bestyrelsen. Derfor er det jo slet ikke nødvendigt og heller ikke ønskeligt, at Hr. Hansen udtræder af Bestyrelsen, fordi Kaptajn Schroll vælges ind som Vicepræsident, med mindre man strængt vil holde sig til den Regel, at Sjælland skal have 3, Sjælland 2, Fyen 1 og Laaland-Falster 1 Repræsentant i Bestyrelsen. Jeg har imidlertid opfattet den Regel saaledes ved den derom for 2 Aar siden førte Forhandling, at man kun var enig om det ønskelige i, at alle de større Landsdele vare repræsenterede i Bestyrelsen. For Øjeblikket gælder det jo kun Valget af en Vicepræsident.

Hoffmann foreslaar, at dette Valg foregaar paa samme Maade som det foregaaende, da han er overbevist om, at der er overvejende Stemning for at vælge Kaptajn Schroll.

Schroll takker for den sidste ærede Tale's Øtringer; men han gør opmærksom paa, at hvis man vælger ham til Vicepræsident og tillige, som af Hr. Ersløv foreslaaet, genvælger Gaardejer Hansen, saa faar Fyn 2 Repræsentanter i Bestyrelsen, og dette er vel mere, end der kan tilkomme den Landsdel.

Møller. Sjællænderne maa jo her gøre Indsigelser. Fynboer og Fyder kunne ikke have noget imod, at Sjælland bliver svagere repræsenteret. Lad os derfor se, om Sjællænderne modsætte sig de to Fynboeres Valg. Jeg foreslaar skriftlig Afstemning.

Kindberg (Sjællænder) anbefaler de 2 Fynboers Valg.

Andersen anbefaler at vælge Schroll til Vicepræsident, da han under Præsidentens Fraværelse let vil kunne bestrebe dennes Forretninger.

Ved Haandsoprækning valgtes Kaptajn Schroll til Vicepræsident med alle Stemmer mod 1, nemlig hans egen.

Grønning. Da Kaptajn Schroll nu er valgt som Vicepræsident, betragter jeg mig selv som udtraadt af Bestyrelsen. Jeg takker de Delegerede for den Tillid, De have vist mig i den lange Narrække, i hvilken jeg har beklædt den Post.

Borbeck. Lad os takke Grønning for det Arbejde, han har udført i Foreningens Tjeneste.

Ersløv. Ja; men forhaabentlig vil han da vedblivende fortsætte det Arbejde.

2. c. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Sadelmager Grønning og Gaardejer H. J. Hansen, der begge efter Tur fratræde.

Ersløv. Hr. Grønning har jo udtalt sig, som om han betragtede sig selv som udtraadt af Bestyrelsen. Dette er forhaftet, da han jo meget godt endnu kunde genvælges. Hvis dette ikke sker, vil jeg henlede Opmærksomheden paa Lærer N. Jensen, Badstær, der tidligere i en Narrække har været et dygtigt Medlem af Bestyrelsen. Vilde man endelig fastholde den Regel, at Sjællands Stift burde have 2 Repræsentanter i Bestyrelsen, da vil jeg henlede Opmærksomheden paa Lærer Josefson, Bornholm, der i Løbet af saa Aar har oparbejdet Biablen paa denne Ø saaledes, at medens den for saa Aar siden kun havde 3—4 Stemmer i DBF., har den nu over 100.

Ladegaard anbefaler Lærer Rosenfjær, Studsdal, som vel skikket til at faa Sæde i Bestyrelsen.

Borbeck anbefaler at genvælge Grønning.

Windeballe anbefaler at stemme paa N. Jensen, Badstær, der har skabt en stor Forening i Hjørring Amt. Han vilde være en passende Repræsentant for det nordligste Sjælland.

Møller. Der er ingen af de Delegerede, der har den Stedkundskab i Biablen her i Landet som Grønning. Derfor vil jeg anbefale hans Valg. Ligeledes anbefaler jeg at genvælge Hansen.

Hoffmann er ikke enig med Møller med Hensyn til at genvælge Grønning, fordi denne har haft en underlig Stilling i Bestyrelsen derved, at han selv var med til at fordele Biablermøderne til Kredsene og til Biabllærerne. Derfor kunde han altsaa selv forsøge sin Indtægt af Møderne, og mange af Foreningens Medlemmer vare misfornøjede hermed.

Witsch=Lauritzen. I Sjælland trænge vi i høj Grad til Biabllærerne. Jeg vil anbefale Grønning, fordi han har arbejdet godt. Vi maa ikke tilbinde Munden paa den Døse, som tørster.

Bertelsen anbefaler Grønning. I Midtjylland sætte vi stor Pris paa ham. N. S. Kristensen. Grønning's store Indtægt ved Biabtermøder er kun ringe. Andre Foreninger give 25 Kr. for et Foredrag, som DBF. kun betaler med 3—4 Kr.

Møller. Bestyrelsen har hidtil sat Pris paa at have et Medlem med en saa stor Lokalkundskab som Grønning har paa Grund af sin Stilling som Biabslærer. Hans Indtægt har næppe været for stor i Forhold til det Arbejde, han har udført.

Ersløv vil aflægge det Vidnesbyrd, at Hr. Grønning har været et meget nyttigt Medlem af Bestyrelsen. Den Anke, der rejstes imod ham, er vel ikke, at hans Indtægt ved Møder har været for stor i Forhold til det udførte Arbejde; men derimod at han ved sin Stilling som Bestyrelsesmedlem har haft Lejlighed til at faa overdraget flere Biabtermøder, end han ellers vilde have opnaaet. Dette kan vel ikke benægtes. Naar nemlig Bestyrelsen om Foraaret har været samlet for at bevilge Biabtermøder, har der altid været mange Kredse, som ikke have forlangt nogen bestemt Biabslærer, og de fleste af disse Møder ere blevne overdragne til Grønning, der var tilstede og kunde meddele, om det passede i hans Rejseplan at medtage disse Møder. Jeg ser nu ingen Ulykke heri. Har Grønning paa den Maade faaet for mange Møder at afholde, behøver man jo blot at underrette Bestyrelsen derom. Fejlen vil da blive rettet i det følgende Aar. Jeg vil bestemt udtale, at uagtet jeg paa adskillige Punkter er uenig med Hr. Grønning, vil jeg dog nødig undvære ham i Bestyrelsen, da han fremdeles vil kunne gøre stor Nytte der. — Vil man ikke genvælge ham, da foreslaar jeg, at Sjællænderne træde 1 ny Repræsentant for Sjællands Stift, nemlig Lærer Jøseffen.

Jens Jensen. Efter de faldne Udtalelser maa jeg anbefale Grønning og N. Jensen.

Ved skriftlig Afstemning valgtes som Bestyrelsesmedlemmer Sadelmager Grønning, Vejrup, med 24 St. og Gaardejer H. J. Hansen, D. Hæfinge, med 23 St. Derester havde Lærer N. Jensen, Badstær, 17 St. og Lærer Rosenkjær, Studsdal, 8 Stemmer. (Fortættes).

Sporbier.

Jeg er over 60 Aar, og jeg har fra min Barndom af haft noget Skandskab til

Bier, endvidere har jeg omgaaedes dem i det meste af den mellemiggende Tid; men jeg har kun set Sporbier 2 Gange. Den første Gang, der nu ligger 50 Aar tilbage, vare de under et Tjællegulv i et Bindtugsværkshus, hvor de trængte ind ved Jodstykke. Der var Bier i Hundreddis, de sværmede ved Indgangen, drog ud og ind, og de summede under Gulvet, og en større Del trængte gennem en Sprække ved Jodstykke op i den derover værende Stue, hvor de maatte lukkes ud af Vinduerne. Dette Spil gentyg sig flere Dage i Træk hver Eftermiddag, men man ventede forgæves paa, at der skulde komme en Sværm, og da Forventningen var størst, blev alt roligt. Den anden Gang, da jeg saa Sporbier, ligger omtrent 25 Aar tilbage. De vare i et gammelt Træ, der havde en Kevne, som førte ind til en raadden eller mør Kærne. Her var ligeledes en Mængde Bier, som sværmede omkring Kevnen, drog ud og ind, op og ned ad den, og de arbejdede flittigt med at bære Dele af den raadne Kærne bort. Her ventede man ligeledes en Sværm, men der kom ingen, hvorimod Spillet — efter at det om Eftermiddagen havde gentaget sig en Del Dage itræk — hørte op af sig selv ligesom i foregaaende Tilfælde. At der i disse to Tilfælde ingen Sværme ankom til de Steder, der syntes at være udsat af Sporbierne, lader sig imidlertid forklare ved at antage, at de paagældende Sværme ere blevne indfangede og derved hindrede i at drage derhen, hvor de have villet.

I den sidste Snes Aar har jeg været Biavler for egen Regning, og i dette Tidrum har jeg næsten steds haft ubeboede Bihuse staaende i Bigaarden; men jeg har aldrig bemærket Sporbier ved nogle af dem; hermed vil jeg imidlertid ikke sige, at saadanne heller ikke have været der; thi jeg har — det tilstaar jeg med Skam — røgtet mine Bier meget slet og kun sjældent set til dem. Derimod ved jeg med Visshed, at det kun en Gang er hændet, at en Biværm af egen Drift er trængt ind i et af de saaledes nærstaaende ubeboede Huse, dette skete for omtrent 14 Aar siden. Sværmen kom fra et Klubstade hos Naboen omtrent 200 Alen fra det Sted, hvor de ubeboede Huse stod, og det maa bemærkes, at Sværmen efter at være udgaaet af Moderstadet ikke fatte sig men drog umiddelbart til det omtalte ubeboede Hus, hvorhen den fulgtes af Ejeren.

Jeg maa bemærke, at jeg i Almindelighed har haft Flyvehullerne lukkede for mine ubeboede Huse, men at jeg dog plejede hvert Aar før Sværmetiden at ordne det ind-

vendige, just i den Hensigt at gøre det bekvemt for de Sværme, jeg ventede af mine egne Stader at drage derind, men min Opmærksomhed blev aldrig paaføntet, alle mine Sværme havde enten sat sig i eller ved Vigaarden eller draget deres Vej uden at tage mindste Hensyn til de Foranstaltninger, jeg havde truffet til deres Behagelighed.

En afbød Kubeblavler, der i mere end en Menneskealder havde befattet sig med Biavl, har i sin Tid meddelt mig, at det i hans Praksis ligeledes kun er sket en Gang, at en Biværm er trængt ind i en i hans Vigaard staaende ubeboet Kube, og min Nabo, der er omtrent i min Alder, og som har ejet Bier meget længere end jeg, siger, at det hos ham ligeledes kun er sket en Gang, at en Biværm er trængt ind i et ubeboet Bihus.

I Henshold til foranstaaende har jeg troet, at den blandt Lægsfolk i Biavl almindelige Mening, at man for at skaffe sig Bier blot behøvede at opstille en tom Kube paa et eller andet passende Sted*) var uden praktisk Betydning. Derfor er jeg bleven i høj Grad overrasket ved Hr. Dixens Beretning om, at ikke mindre end 11 Biværme i Løbet af saa Dage have trængt sig ind i 5 ubeboede Huse, og dette endda i en Egn, hvor der kun fandtes saa Bistader.

En anden Omstændighed, hvori jeg troede at se et Bevis for, at Sværme, der flyve bort fra Biavlere, i Almindelighed drage ud i Verden paa maa og saa, var, at jeg ved, at slige Sværme ofte ere blevne fundne paa Steber, der slet ikke egne sig til Bivolig. Afgjort Bevis er dette imidlertid slet ikke, thi den Indvending, at de sætte sig for at hvile, er vel ikke usandsynlig, og dette især naar man ved, at de føre Proviant med sig for 3 eller 5 Dage, thi der kan jo da blive rundelig af Tid til senere at lette og drage til en Bovolig, som anvises af Sporbier. At det imidlertid ikke altid er slige vilde Biværms Hensigt otter at lette, slutter jeg af en Erfaring, som min Nabo har gjort i afvigte Sommer. Han har nemlig købt en halv Snes saadanne Sværme, der bleve ham anviste af Folk, som havde fundet dem, og som ikke havde hverken Lejlighed eller Kendskab til

at behandle Bier. Blandt disse Sværme var der 2; den ene hængende i en Klump mellem Risene paa et Grantræ, den anden under en større Gren paa et Kirsebærtræ, der havde bygget Klumpen saa stor som en Haand i Midten af Klumpen, hvilket tyder paa, at det var deres Hensigt at slaa sig til Ro der, hvor de hængte. N F.

At Bifamilier meget ofte (ja maaske altid) flere Dage, før de sværme, udsende Sporbier for at finde en passende Bovolig, anse vi for at være utvivlsomt. Der haves i Tusindvis af Eksempler derpaa. Vi selv have i vor lange Biavlerpraksis mindst 20 Gange paa den Maade indfanget Sværme i ubefatte Huse med Bygning. Det maa dog indrømmes den ærede Indsender, at man endnu oftere ser Sporbier ved saadanne Bovoliger, uden at nogen Sværm senere drager derind, formodentlig af den af ham selv anførte Grund, eller fordi de have valgt en anden forud opsøgt Bovolig.

Vore Love om Bier forbyde ikke at opstille saadanne ubefatte Bivoliger til Indfangning af Sværme, og vi vilde anse et jaadant Forbud for uheldigt, dels fordi en Biavler derved er i Stand til nogenlunde at sikre sig sine egne Sværme, dels fordi herreløse Sværme ofte derved frelses fra Undergang.

Den gamle Stat paa Bistader er for mange Aar siden afløst med en Bygafgift, der, saavidt vi mindes, blev lagt paa Hartkornet. Med.

40. Vandreforsamling i Leipzig

10.—18. August 1895.

Af Jærnbaneassistent D. Carjens.

(Sluttet.)

„Was ist los!“ lyder det pludselig imellem os, nogle yngre Biavlere, der af bare Ivrighed begyndte at snakke løs paa eget Tungemaal, idet vi netop var i Lag med Hr. Petersens Stabe. „Kongen kommer!“ Og alle vendte vi Kursen mod den store, med Skulpturer og Malerier rigt smykkede Festsal. Kl. 11 Spænd Formiddag traadte Kong Albert, Udstillingsens Protektor, og Prindsesse Marie fulgt af en glimrende Stab ind i Salen, og under Tonerne af Regimentsmusikken tog de Plads foran Talerstolen. Efter at et Sangkor havde sunget en Sang, der lød overordentligt smukt, besteg Overpræsidenten, Kreisauptmann v. Ehrenstein, Talerstolen. I en fornuftigbetalt Tale betonedes han bl. A., hvorlidt Vandreforsamlingerne gjorde For-

*) I min Barndom har jeg hørt omtalt, at det ved Lov var forbudt at opstille saadanne Bihuber. Eksisterer der, eller har der nogensinde eksisteret et saadant Forbud? Der er ogsaa en Lov om Biskat, og denne blev i min Fødeegn opkrævet, medens jeg gik i Skole. Brumm fortæller et Sted i sine Skrifter, at nævnte Lov fremdeles er til, men at Skatten ikke er opkrævet siden det eller det Aar.

dring paa, at beskæftige sig med store, sociale Reformers; men at man her befandt sig i en Kreds af bestedne, tilfredse og flittige Mænd.

„Ere end Vandreforsamlingernes Bestræbelser bestedne saa ere de dog værdifulde. Med Kette bliver Diablen betragtet som et værdifuldt Led i Landenes store Husboldning, og forøgende deres Velstand. Men overalt staar dog den foræblende Indflydelse paa Sjæl og Legeme, som Omgangen i den fri Natur har med et Væsen, der gælder som Symbolet paa Flid, Fred og Orden.

Efter at have fremdraget forfælske historiske Datoer om Diablens Udvikling og Vandreforsamlingernes Tilbliben mindebes han i varme Ord de to Jubilarer. Kettebe derved en Tak til de Mænd, der med store Ofre havde ordnet Vandreforsamlingen og Udstillingen, erklærede denne for aaben og sluttede med et Leve for Kongen. Kongen og Prindsessen, hvilken sidste selv er en ivrig Diabler, besaa derpaa i 2 Timer Udstillingen, og Prindsessen gjorde forfælske Indkjøb.

Men vi gaa videre til 3. Gruppe, hvor Udflængere og andre Redstaber har sin Plads. Blandt nyt paa Udflængernes Omraade lagde man især Mærke til en Udflænger, Model 1895, af almindelig Størrelse og Form, men med Underdrev, saaledes at Kurven indeni, der var indrettet saavel til 3 som 4 Tabler, staar aldeles frit. Tablerne ere derfor lette at anbringe og udtage, da der intet er foroven til at genere. Mellem de 2 vandretstillede Hjul var Løderremssforbindelse, og Maskinen udmærkede sig, fremfor de andre med Overdrev, ved let og lydøs Gang. Men Spørgsmaalet er, om Kurven, naar Maskinen har været brugt nogen Tid, ikke vil saa en slingrende Gang, da den mangler Styr foroven, i hvert Fald maa Hjelen forneden støttes godt. En saadan Maskine af Blik, egetræsmalet og med Tralaag, smukt udstyret og let transportabel, koster c. 23 Kr. fra Ernst Böttcher, Alskleben a. Saale, umalet c. 21 Kr. Maskinen støtter kun paa 3 Jærnsødder af dobb. Baandjærn. Alle Udflængere af Blik have imod Midten ophøjet Bund for at lette Afløbet for Honningen.

Andre Udflængere saa man fremstillede af emallerede Jærngryder, disse Maskiner var, som i det Hele taget Størsteparten, med Gummifivefraktion; men uden at ville frakende dem ualmindelig Holdbarhed, synes mig disse Maskiner for tunge at transportere, jeg løftede paa en, og den vejede nok sine 60 a 70 K. Disse Udflængere staa i 32 Mark, passende til 10 × 12" Rammer

og leveres fra Louis Zimmermann, Niederlaapsche pr. Laapsche, Westphalen.

Selvenderne synes man ikke rigtig at kunne begejstres for, der var baade til 2 og 4 Tabler, men alle synes de at mangle i Fuldkommenhed. Paa mine Underfølgelser traf jeg paa en lille Opbevaringsbolig for unge Dronninger, den bestod af et Underrum med Flydehul, heri var c. 8 Tabler til Arbejderne, ovenpaa var med et Stykke bitæt Tvist affæret et Rum, c. 20" højt, der atter var delt i 24 Afdelinger, hvor af disse var dækket med et Stykke Glas, paa Midten paaklæbet en almindelig Kraveknop og i Bunden af hver var anbragt et Stykke Kunsttable med et Hul i Midten, c. 1/2" stort, hvorigenem Bierne made Dronningen, uden paa Grund af det mellemliggende Tvist at kunne gaa op i Dronningafdelingen.

At gennemgaa alle de forfælske Samlinger andre Redstaber vilde være uoverkommeligt, men jeg vil dog blot notere, at Tavletangen selvfølgelig spiller en fremragende Rolle i dette Høstafeland. Blandt Vipiberne fandt jeg ingen, der kunde maale sig med Grønning, og paa Nøgeapparaternes Omraade var intet Nyt fremme. Vismaskerne vare tunge og varme — da priser jeg vore sorte Slør. Jeg vil gaa let hen over de utallige andre Sager, f. Eks. Gummihandsker, der forøvrigt var langt billigere end herhjemme, — Dronsfælder, Dronningindførselsbure i mange Former, Sværnesprøjer, der — skulde man regne efter deres Mangfoldighed — maa spille en stor Rolle for den tykke Diabler, Sværnesfangkurve paa høje Stænger, Stiger og meget Andet.

Med den allerstørste Interesse saa man Kunsttable-Haandpressen i Virksomhed; den er forarbejdet af fortinnet eller fornikket Kobber og giver et fint Præg, som medfølgende Tablestykke udbiiser. Apparatet fabrikeres til alle Rammemaal og koster 2 1/2 Dre pr. Kvadrat-Centimeter af Tablestørrelsen, der ønskes. Det ser tiltrækkende ud, og Fremgangsmaaden er saa let og simpel som tænkes kan. Voks bliver smeltet i en Gryde over et Petroleum-apparat, ned i Gryden hænger en Si saa langt ned, at det derigenom fuldstændig rensede Voks kan øses over i Formen med en større Sk. Formen bestaar af en Bakke med skraat opadgaaende Kanter, heri bevæger sig i to Øfener en Plade, som — naar Vokset er hældt i Formen — presses ned i Bakken, et Øjeblik Afkøling, Vokskanterne støres af, Pladen løstes op og Kunsttablen er færdig, det hele tager et Minut. Kunsttablen kan forfærdiges tynd og tyk, efter som Vokset gøres mere eller

mindre flydende. Til Løsningmiddel benyttede Foreviseren en af ham selv opfundne Blanding af 1 Del flydende Honning, 2 Dele Vand og 3 Dele fin Spiritus. Det Hele gjorde et udmærket Indtryk og samlede da ogsaa en begejstret Tilskuertreds. Foreviseren benyttede urenset Voks til Smeltningen, og paa et Øjeblik blev det til de smukkeste Kunsttavler.

De forfællige Apparater, der hører til, leverer Fabrikanten ogsaa, men selv med de Ting, der forefindes i de allerfleste Husholdninger, vil man — naar først Formen er anskaffet — kunne fremstille fine Kunsttavler selv og paa denne Maade altid være sikret mod Voksforfalskning. Fabrikanten er Bernh. Rietsche Wiberach, Baden, som paa Forlangende giver alle Oplysninger.

Hvad straks maatte tiltrække sig Opmærksomheden var en over Mandshøjde stor Maskine, hvis talrige findrige Indstillinger og Hjulubvekslinger røbede Fabrikanten som et Opfindergeni. Maskinen var tilfalsg for en Bagatel af 500 Mark, og dens Bestemmelse var at affrælle Honningtavler.

Den forseglede Table blev hængt ind paa Kroge, et lille Hjul besat med 10 a 12 fine smaabitte Knive skruet hen paa Tablefiden, derefter ført rundt paa denne og den første Side var affrættet. At det tog godt og vel saa lang Tid at affrælle hele Honningtavlen som en nogenlunde øvet Diavler behøver dertil med sin Skrællekniv, synes i Forbindelse med den forholdsvis billige Pris tilstrækkelig at godtgøre Maskinens Brugbarhed, og at Tavlen efter Affrællingen afgiver et højt uappetitligt Skue, og at Honningen i Cellerne bliver rhyldt med Lufinder af smaabitte Vokspartikler, som selv den allerfineste Si ikke kan optage, er jo kun Biting, som ikke er værd at opholde sig over.

Der er dog endnu den store 4. Gruppe tilbage, Honning og Voks, og Mage til righolbig Udstilling har maaffe aldrig været førhen. Hvad der straks falder i Øjnene er, at næsten al Honningen er flydende, emballeret i Glas jaavel med Struelag af Nickel eller Blik som til Overbinding med Pergamentpapir. De førstnævnte tager sig nydeligt ud, naar vi blot herhjemme kunde faa saadanne Glas til vor Honning til en nogenlunde rimelig Pris — i Tyskland koste de med Blikstruelag 14 Mark (1 Mark = 100 Pf. = 88 $\frac{1}{2}$ Ore), med Nickellag 18 Kr. 50 Ore pr. 100 Stk., men skulde de indføres, vilde der yderligere komme 7 a 8 Ore paa hvert Glas i Fragt

og Told. Glasene til Overbinding, der her maa betales med 12 a 14 D., leveres der for 5 $\frac{1}{2}$ D. pr. Stk., men — den Fragt og Told. Hvad der yderligere gør Sit til at forøge det tiltalende Indtryk er de smagfulde Etiketter, og her ere vi langt tilbage. Var det ikke muligt at formaa vore Stenrykkerier, f. Eks. Hagen & Sivertsen, Odense, til at fremstille en virkelig smuk, farverig og tiltalende Etiket, saa vi her kunde staa paa Højde med vore sydlige Naboer. For Etiketter, der forener de nævnte Egenskaber, er Prisen 9 Mark for 1000 Stk. lakerede, ulakerede 8 Mark. Ja, der gøres meget for at Produktet kan præsentere sig sikkert Grunden til, de kan holde Priserne oppe i 1 Mark, 1 Mark 15 Pf. pr. B for fineste Honning.

Hvidkløver-Honning fandtes næsten ikke — da denne Blomst ophører i Nordtyskland; kun faa en Udstillers i Garding i Holsten var en stor Kollektion, derimod faar de megen og fineste Honning fra Akazietræets Blomster — meget udbredt, navnlig i Schlezien.

Rømpemæssige Samlinger af denne lysse, krytallare Honning — Vindehonning — Boghvede — Erica og den mørke Lyng-honning fra Hedebiableren. I elegante Kister garneret med fint udhugget Papir udstillede Honning i Delinger og hele Tabler, der synes i Tyskland at finde god Affætning. Tablehonning blev fremstillet, ikke alene i almindelige Tabler, men i Glasflasker og i Glasbasker, hvori Bierne, efter at Grunden først var blevet lagt med Kunsttauberl, havde udført deres Arbejde i Form af Marstal, Rabnetræk, ja, saagar det thste Rigsvaaben.

Righolbige Udstillinger af Honningvin, Likører, Sukkervarer, Ost og Bagværk bar Vidnesbyrd om, at det ikke alene er som rent Naturprodukt, Honningen har sin Betydning, men at dens fortræffelige Egenskaber kan finde Anvendelse paa mange Maader.

Paa min Vandring gennem denne Afdeling traf jeg paa en særdeles praktisk og billig Fodrer, den saakaldte Luftryksfodrer fra H. Kørbs, Lærer og Organist, Berka, (Sln) Thiu.

Bestaar af en Glas- eller Blikbeholder fra 1 $\frac{1}{2}$ —4 $\frac{1}{2}$ B's Indhold, forsynet med Saag, der har en Fordybning med Luftryks-kammer, hvor Bierne i en smal Abning henter Foderet, som den hvide Luft hindrer i at sive ud. Udstilleren foretog en Prøve med Vand og ikke en Draabe sivede ud. De to nævnte Størrelser koste af Glas 45 og 80 Pf., af Blik 50 og 60 Pf. pr. Stk. Da et kraftigt Bisfoll siges at kunne hente

c. 8 & Foder i Døgnet, maa den navnlig være praktist til Hurtigfodring.

Sidste Gruppe indeholdt Læremidler og Literatur. I talrige Værker og Tidsskrifter har her berømte Biavlere indstrevet deres Erfaringer. Her findes Beskrivelser af Biernes Fjender, af de Planter, der yde Bierne Næring, og her kan man følge Biernes Udvikling fra tidligste Stadium til fuldkomment Insekt.

Men jeg er færdig med min Ronde og har slaaet mig ned ved et Bord i Koncertparken sammen med nogle Biavlere fra Thuringen; deriblandt var en lille ivrig Mand, Selskabets oplivende Element, som bestandig skulde være i Opposition. En af Selskabet behøvede blot at ytre den Kendsgerning, at Bierne havde kolbt Blod, for straks at saa ham til ivrigt at forsvare den modsatte Anskuelse. Om Aftenen — Mandag Aften — tilbragtes nogle fornøjelige Timer i den store Sal, hvor der var arrangeret Koncert af fremragende Sangkræfter og et fortrinligt Orkester. Nogle levende Billeder, forestillende „Biavlerens Høst“, Biavlerens Festsaften“, vakte stormende Jubel blandt de glade Festsdeltagere. Samme Aften sent tog jeg Afsked med mine hurtig vindne Venner og bragte hjem med et Indtryk af en uforglemmelig, interessant og fornøjelig Tur.

Honninghøsten.

Foredrag af Hans Erslev, Kalundborg, bestemt til Afholdelse i Odense d. 15. Septbr. d. A., men ikke afholdt paa Grund af manglende Tid.

Hensigten med Biavlens er jo i Almindelighed denne at opnaa et betydeligt Honningudbytte. Ved den nyere Biavl, som den nu drives hos vore mest fremskredne Biavlere, er Voksudbyttet jo aldeles forvindende. Det er vel muligt, at Forholdene kunne forandre sig saaledes, at Voksudbyttet vil tiltage en Del; men Honningudbyttet vil dog altid være Hovedsagen. Det er derfor en sand Fornøjelse for Biavleren at se de honningfyldte smukt forseglede Tavler i sine Stader og at udtage dem for at udslynge dem. Saar have desværre mange af vore Biavlere, især paa Derne, haft et meget let Arbejde i den Henseende; men heldigvis er Forholdet ikke altid saaledes. Meget ofte kan Honninghøsten være saa god, at den volder et betydeligt Arbejde. Derfor agter jeg ved denne Lejlighed at omtale forskellige Midler, hvorved dette Arbejde kan lettes. Man maa vel huske

paa, at denne Høst falder paa en Klarstid, der for de fleste Biavlere er optaget af mange andre Arbejder, der stille Krav til deres Tid, derfor gælder her den engelske Talemaade: „Tid er Penge“. Vor kære, nylig afvøde Præsident omtalte en Gang i et af sine Foredrag, at det var uheldigt, at vi ingen Steder kunde købe Tid. Den Vare kan man ikke faa for Penge. Dette er ganske sandt; men Tiden kan alligevel ofte købes, ogsaa ved Biavlens, om end ikke just for Penge; thi hvormange Biavlzarbejder kunne vi ikke nævne, der nu ved nyere Metoder og Redskaber kunne udføres i langt kortere Tid end tidligere. Og hvormegen Tid spille vi Menneſter ikke ofte ved unyttige Arbejder eller ved Lediggang? Tiden kan derfor ogsaa købes ved en fornuftig Anvendelse af den, vi have.

De Arbejder, der ere forbundne med Honninghøsten, ere: Honningtavlernes Udtagning af Staderne, Honningens Udslyngning og endelig dens Fremstilling i en ialgbar Stillelse.

1. Honningtavlernes Udtagning volder ved en god Honninghøst et meget betydeligt Arbejde ved Biernes Afbørstning af Tavlerne. Under godt Honningtræk bliver man dog ikke forstyrret af Robbier; men Honningen vinder i Godhed ved at hænge i længere Tid i Staderne. Derfor bør man udsætte Honninghøsten saa længe som muligt. Biavleren jøres derved naturlig ind paa at behandle de enkelte Tavler lidet, Magasiner fyldte med Tavler mere. I denne Henseende er det jo klart, at Stadets Indretning kan bidrage i høj Grad til at lette Arbejdet. Hvis man ved Honninghøsten kan finde al den Honning, man agter at høste, i yngelfri Magasiner, da vil Arbejdet være langt lettere, end hvis man først skal udsøge de enkelte yngelfri Tavler, afbørste Bierne og derefter omslytte Yngeltavlerne i Stedet saaledes, at de danne en passende Yngelrede. Vi have jo et meget simpelt Midde til at undgaa Ueglsægning i Magasinerne, nemlig Afspærringsgitre. De Indvendinger, der hidtil ere rejste imod disses Anvendelse, anser jeg for betydningsløse. Mener man, at Zinkgitrene slide Biernes Vinger, da kan man jo bruge gode Papgitre; men hvem har for Næsten bevist, at gode Zinkgitre skade Bierne? Ganske vist ved jeg, at adskillige Biavlere hos os søge at opnaa den samme Hensigt ved Anvendelse af tykke Tavler i Magasinerne; men det er aldeles klart, at denne Fremgangsmaade er langt besværligere og mere usikker. Jeg er derfor overbevist om, at det vil lønne sig allerede straks om Forsommeren, paa den Tid Magasinerne

anbringes i Staderne, at-indskyde Dronninggitter under disse i alle de Stader, der kunne ventes at give noget Udbytte. — Paa denne Maade vil man altsaa kunne opnaa at faa yngelfri Tabler i Magasinerne, og allerede derved vil Hønninghøsten kunne lettes betydelig; men netop i de yngelfri Magasiner kan man tillige anvende „Bitømmeren“, hvorved en endnu større Lettelse i Arbejdet vil kunne opnaas. De simpleste og billigste Bitømmerer ere Negler af Jærtraadvist, der anbringes i Staderne Gable. Naar et Magasin i et saadant Stade afbørres helt fra Yngelreden ved et vandret Indstudsbræt, og Magasinet saamtidig tildels afbækkes foroven, ville Bierne i dette snart føle sig forladte, og de fleste af dem ville da søge op i Taget og derfra ud gennem Neglerne. Paa denne Maade opnaar man dog kun meget ufuldstændig sin Hensigt, idet ofte flere Hundrede Bier (navnlig i koldt Vejr) klumpe sig sammen i Magasinet, og tillige aftøles Magasinet stærkt ved denne Fremgangsmaade.

Langt bedre er Porter's Bitømmer, der anbringes midt i et vandret Indstudsbræt, der indslydes under Magasinet, som ikke afbækkes. Bierne ville nemlig her lidt efter lidt søge ned i Yngelreden. Magasinet bliver næsten fuldstændig forladt af Bierne, og her foregaar ingen Afkøling af Stedet. Ved

Anvendelsen af denne Bitømmer har en Engelskmand (Mr. Meadon) nylig fundet paa en Forbedring, idet han i Indstudsbrættet har boret et rundt Hul og fra Indstudsbrættets Ramme har savet et vandret Snit ned gennem denne Abning. Naar man nu i dette Snit indsætter en Bliksthyder, kan man uden at forstyrre Bierne aabne eller lukke dette Hul ved at udtage eller indsætte Bliksthyderen (se Fig. 71). Naar Magasinet skal tømmes, lukkes denne Abning, og Bierne forlade da Magasinet. Naar man den følgende Dag har udslyngt Tablerne, anbringes disse atter i Magasinet. Nu udtages Sthyderen, hvorved Bierne faa Udgang til de udslyngede Tabler for at aflukke dem. Naar dette Arbejde efter nogle Dages Forløb kan antages at være udført, indsættes Sthyderen igen. Bierne ville da i Løbet af Matten forlade Magasinet gennem Bitømmeren, og man kan den følgende Dag udtage de rene Tabler for at hængem dem. Det er jo aldeles klart, at hele denne Fremgangsmaade letter Arbejdet

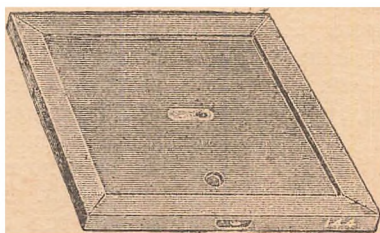

Fig. 71.

ved Hønninghøsten i meget høj Grad; men tillige undgaas herved enhver Anledning til at fremkalde Røveri, der maatte langt hyppigere end almindelig antages udsætte vore Vidronningers Liv for Fare.

2. Udslyngningen. Det er næsten ligesaa farligt at komme ind paa Bedømmelsen af de forskellige Slags Udslyngere som paa Anvendelsen af de forskellige Rammemaal. I begge Tilfælde er der Lænde stof nok til et helt Fyrværkeri, og da nu Striden om de forskellige Udslyngere ikke en Gang har faa stor Betydning som den om de forskellige Rammemaal, saa skal jeg her indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Med Hensyn til Udslyngere har Udviklingen hos os i den sidste halve Snes Aar næsten udelukkende holdt sig til de forskellige Drev: Ildløs Gang, et stort Antal Omdrejninger for hvert Sving med Haanden, Drevenes Holdbarhed o. s. v., altsammen Ting, der udelukkende angaa den roterende Bevægelse, der naturligtvis ogsaa har sin store Betydning; men med Hensyn til at

lette Biavlrens Arbejde er der andre Forhold, der have ligesaa stor Betydning eller endnu større, nemlig Tablernes Anbringelse i Maskinen og Hønningens Opstilling deri. Den nu almindelig anvendte Opstilling af Tavlen, ganske løst i en Iskraa Stilling, er maatte nok den bekvemste for

Biavlren: men den nødvendiggør en større Hastighed end den lodrette Opstilling. I Praktisk synes dette dog ikke at medføre væsentlige Ulemper. Derimod anser jeg det for meget ubequem for Biavlren, at vore allerflest Udslyngere næsten slet ikke have Plads til Opsamling af Hønning i Beholderens Bund. Den Udslynger, jeg selv benytter, er lavet for en halv Snes Aar siden, tildels efter engelsk Mønster. Den kan rumme over 50 B, inden den behøver at tømmes. Dette opnaas ganske simpelt derved, at Bunden er kegleformet, og i Neglens Top er anbragt den Bøsning, hvori Alfen bevæger sig. Ved Bunden findes en Hane, der kan lukkes eller aabnes efter Behag. Ved Benyttelsen af denne Udslynger er man derfor ved selve Udslyngningen fri for Hønningkrutter og Sier, og man har Udgang til Maskinen fra alle Sider.

3. Hønningens Fremstilling i en tiltalende Form kræver et ikke ringe Arbejde, og derfor ser man ikke sjældent

Hønningen fremstillet i en lidet tiltalende Skikkelse. Her i Landet er det jo almindeligt at sælge Hønningen i krystalliseret Tilstand. Dette er uden Tvivl fordelagtigt for Køberen, fordi det tildeels sikrer ham imod Forfalskning; det er dog ogsaa i flere Henseender fordelagtigt for Sælgeren, f. Eks. med Hensyn til Hønningens Opbevaring og Forsendelse. For Tiden er den almindeligste Fremgangsmaade at lade den friske udslyngede Hønning gennem en Si løbe ned i en større Beholder, f. Eks. en Krukke eller Spand. Heri lader man den henstaa paa et tørt Sted, indtil den viser Tegn til at krystallisere. Derpaa gennearbejdes den stærkt med en Slev, hvorpaa den hældes i de mindre Beholdere, hvori den skal sælges. Denne Fremgangsmaade kan være god nok med Hensyn til Hønning, der er tilbøjelig til at krystallisere i grove Korn; men den er besværlig, dels fordi man nøje maa passe paa det rette Tidspunkt, da den skal omrøres, dels fordi selve Omrøringen kan være besværlig nok. For de ikke saa Viablere, der altid høste finkornet Hønning, vil jeg derfor anbefale en betydelig lettere Fremgangsmaade: Den friske udslyngede Hønning hældes gennem en Si ned i en „Udslyngningspand“, der kan rumme c. 50 K, og som ved Bunden er forsynet med en Hane (se Fig 72). Naar Hønningen har henstaaet i denne Beholder i 1—2 Dage, slummes den og kan da straks tappes i Blidaafer eller Glas. Naar man ikke udtapper det sidste Lag af et Par Tommers Højde, undgaar man paa denne Maade fuldstændig Skum, Blærer og flammede Striber, som navnlig i Glas giver Hønningen et mindre smukt Udseende. Hvis man ikke har nogen Hane ved Bunden af Beholderen, men maa øse Hønningen op med en Kop eller Slev, er det umuligt at undgaa Skumstriber i Hønningen, og desuden er den Fremgangsmaade langt besværligere og mindre sparsommelig. Bausfæligheden ved den anbefalede Metode ligger kun i den mærkelige Omstændighed, at jaadanne Hæner endnu slet ikke kunne faas her i Landet. Fra England har jeg endogsaa faaet to forskellige Slags, medens jeg ikke har kunnet opdrive noget lignende hos vore Kæmpestøbere. Det er dog min Afgt inden næste Sommer at bestille jaadanne Hønninghæner her i Landet, saa at

de uden stor Beføstning kunne faas til almindelig Brug hos os. Jeg tør forud love, at naar man først har prøvet at tappe Hønning fra en saadan Hane ned i et Glas, vil man paa ingen Maade undvære dette fortrinlige Kedsfab. Arbejdet gaar let fra Haanden, man kan have Glasset staaende paa Bægten, medens Hønningen løber deri, og derved med Letthed afsæse Mængden ganske nøjagtig; alt Spild og Fedteri med Hønningen kan fuldstændig undgaaes.

Jeg vil nu fluttelig udtale Ønsket om, at det kommende Aar ikke alene maa flyde rigelig med Mælk, som det nærværende, men ogsaa med Hønning, saa at vi danske Viablere ret maa faa Lejlighed til at prøve alle Anvisninger til Vættelse af vor Hønninghøst.

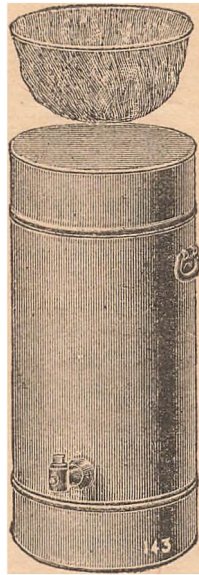

Fig. 72.

Viablens Udbredelse.

J „Nallundborg Nv.“ Nr. 213 for d. 13. Septbr. har en æret Indsender, H. M., i en Artikel med Overskriften „Hvad er Skyld i, at der findes saa lidt Frugt iaar?“ rettet det Spørgsmaal til DBF: Hvorfor har denne aldrig, i Lighed med, hvad der er fset paa Frugttrædyrningens Omraade, gjort noget for, at mindre Bemidlede paa en billig Maade kunne komme i Besiddelse af Stader og Bispærme? Jeg skal derfor jøge at besvare dette Spørgsmaal.

„DBF.“ er en gammel Forening, stiftet i 1866, den har altjaa snart en 30-aarig Erfaring at støtte sig til med Hensyn til de bedste Midler til at virke for sit Formaal: den forbedrede Viabls Udbredelse. Det af den ærede Indsender paapegede Middel har Foreningen ikke blot forsogt i Ny og Næ; men i en lang Aarvækte har den prøvet at skaffe Landet flere Viablere ved at levere Smaakaarsfolk Bier og Bistader til en meget billig Pris eller endog uden Betaling. Erfaringerne have imidlertid belært Foreningen grundig om, at dette Middel var høist ueheldigt. Der var Folk nok, som ønskede at prøve Viabl, naar de kunde faa en saa let Udgang dertil; men en Mængde af de saaledes kunstigt fremtalte Viablere savnede baade Kendskab og Udholdenhed til at passe Bierne godt. Derfor

bleve de fleste af disse helt eller tilbels bortskjæntede Bier og Stader forsømt, Voksbygningen ødt af Møl, og Bierne døde af Sult. I Stedet for at disse Biavlere skulde hjælpe med til at udbrede Biavl, bleve de fleste af dem kun affrækkende Eksempler for andre. Foreningen lærte derved, at det bedste Middel til at udbrede Biavl er dette: at oplære de Biavlere, som allerede findes trindt om i Landet, saaledes, at de forstaa at røgte Bierne godt. Derved opnaas nemlig et godt Udbytte af Biavl, og der er intet andet Middel, der i den Grad maner til Efterfølgelse. Siden Foreningen særlig har rettet sine Bestræbelser herpaa, er den nyere Biavl klar for klar strøbet meget stærkt fremad heri Landet, saaledes at Danmark nu har flere Kunststader end Kube-stader, et Resultat, som sandsynligvis for Tiden næppe er naaet i noget andet Land i Europa. — Naar Hr. H. M. har henvist til Frugtavlerforeningen, da maa det vel erindres, at Forholdene her ere ganske anderledes. Et Frugttræ er jo langt billigere end et Bistade, og naar Træet blot er plantet, kan det tilbels passe sig selv; men saaledes gaar det jo paa ingen Maade med Bierne. Ikke en Gang i de almindelige Straakuber kunne de passe sig selv, naar de skulde give noget Udbytte, langt mindre i Kunststaderne, som da ogsaa under heldige Forhold kunne give et langt større Udbytte, naar de blive godt passede. Man maa ingenlunde tro, at den værste Hindring for Biavlens Udbredelse ligger i de dyre Stader. Nej, den værste Hindring er Uvidenhed, Mangel paa Kundskab til god Biavlsdrift. Mangen Smaamand fanger om Sommeren en herreløs Sværm. For at spare laver han sig selv et Stade, der er saa slet forarbejdet, at det næsten er umuligt at røgte Bierne godt deri. De blive da forsømt og gaa tilgrunde, og saa fortæller han sine Naboer, at den Biavl er noget slemt Humbug, som kun bringer Udgift og — Stik, men ingen Indtægt.

Derfor tilraader jeg den, der ønsker at prøve Biavl: Køb først et virkelig godt Stade og søg Oplysning om, hvorledes man bør drive Biavl, saa kan der altid senere blive Tale om at spare ved at lave Stader efter det først indkøbte Mønsterstade. Et godt Stade kan faas for 10—12 Kr. Bierne ere i de senere Aar stegne stærkt i Pris; men Grunden dertil er jo udelukkende denne, at det begynder at gaa op for Folk, at det kan betale sig at drive Biavl.

Hans Ersklev,
Secretær for DBF.

Honning-Øblevin.

For at give Øble- og Bæremosten fortrinlige Egenstaber, anvendes til 90—100 Potter sød Most c. 10—12 K ren Honning. Dette Kvantum Honning bliver langsomt fogt i 10—15 Potter Most, indtil Honningen er fuldstændig opløst; saa hældes Blandingen paa Fade, omrøres og overlades til Gæring.

Bil man gøre Øble- og Bæremost lig naturlig Vin, saa gaar man frem paa følgende Maade: Foruden det nævnte Kvantum Honning til 90—100 Potter Most anvendes c. 10 K store og faste, tørrede Vindruer, som man udbløder i 12 Timer i varmt Vand og derpaa knuser og kommer paa Fadet, 60 Gram Vinstenshyre (hurt vinsurt Kali), noget Garvestof, Gummi, Salt, Cellulose, hvorved Driften modstaar Sygdomme.

I Frankrig har jeg set, at man til sød Most anvender et Præparat, der indeholder Garvestof, Gummi, Syre, Salt og Cellulose. Af dette Præparat bliver der tilført den søde Bædske et passende Kvantum. Siden jeg har forstaaet mig og anvendt dette Præparat, har jeg ikke maattet kæmpe med Vin- og Mostsygdomme. Naturligvis maa man omgaaes meget renligt med Driften, navnlig maa man bruge fuldstændigt rene Fade og andre Klar; de fleste Sygdomme opstaa ved ufuldstændigt rensede Klar.

Saa snart Bædsken har gæret og bliver klar, tapper man den over paa et andet Fad; alt efter Kælderens Temperatur kommer Vinen paa Grund af Tilfætningen af Honning i en lille Estergæring, hvilket i tydelig Grad forhøjer Driftens Velsmag. Jo længere Vinen lagres — især paa Glasfer — des bedre bliver den.

Med denne Honning-Øblevin kan man senere „forskære“ eller konperere enhver stærk Naturvin. Hvis Naturvinen er ægte og ren, bliver Blandingen straks klar og egner sig fortræffelig til Bordvin. Tøvrigt opnaar man mange Fordele ved en paa denne Maade tilberedt Øble- eller Bæremost. Der bliver konsumeret mere Most, fordi den er finre. Den er holdbar, sund, kraftig og dog ikke meget dyrere end almindelig Most. Frugten faar større Værdi, ligesom der ogsaa bliver mere Afsetning for Honning. Hovedsagen derved er, at man, naar man har en saadan Vin i Huset, ved, at den er ægte og ren, hvilket ofte ikke er Tilfældet med de mange fremmede indførte Vine.

Redaktionen bemærker hertil: Indsenderen af foranstaaende Artikel laver af Most med Tilfætning af Honning en ud-

mærket Champagne, hvilket vi har haft Lejlighed til at konstatere. Han skriver iøvrigt i sit Brev: „Mange Folk ville forbydes, naar de vidste, hvilken Kapital vi Schwejzere kunne slaa af vor Træ- og Buskfrugt“.

Vi indføre hvert Aar umaadelig megen Vin, hvoriblandt megen, der ikke en Gang er Fragten og Tolden værd. Det er Kammerstade for alle de Penge, der gives ud derfor. Dertil sende vi vor gode, smukke Frugt for Spotpris til Udlandet, hvorfra en hel Del atter kommer tilbage i Form af Drikke under forskellige Navne. Vi købe vore Drikke langt borte fra, medens vore egne Træfrugter, Bær, Hønning osv., hvoraf Naturen saa rigeligt har tilbøjet os, bliver ubenyttet eller solgt til Bvangerpriser.

Franskmændene ere bedre med, de lave af Træ- og Buskfrugter fortræffelige Vine og Ciders; de sty ingen Møje, naar de se, at der er Penge at tjene.

(Hævebrugstid.)

Ekko fra Staderne.

Grenaa, d. 6. Septbr.

Hønninghøsten her er kun lille. De fleste Stader give kun 35—40 R.

R. C. Rasmussen.

Webbæk, 6. Septbr.

Hønninghøsten hos mig har været temmelig middelmadig: c. 25 R pr. Stade foruden Vinterbeholdningen; ifjor havde jeg c. 65 R i Gennemsnit pr. Stade, et enkelt gav 98 R.

Hj. Møller.

Bjergsted, 23. Septbr.

Da jeg ser, at der i Tidsskriftet for 1. Septbr. staar, at mit Udbytte iaar bliver c. 150 R Hønning, medens jeg ellers ofte har haft 1500 R, bedes venligst optaget, at dette beror paa en Misforstaaelse, idet jeg kun een Gang har høstet saameget. Jeg har ofte i jævnt gode Aar høstet 8 a 1200 R, men iaar er mit Udbytte kun blevet 230 R, og for at kunne høste saameget tror jeg maattet give Bierne c. 115 R Mandis i Stedet.

B. C. W. Smith.

Gavnlige Vink.

Veiret (26. Septbr.) har i de sidst forløbne 2 Uger fremdeles været særdeles smukt, tørt og varmt i Forhold til Aarstiden. Ogsaa Kætterne have

været temmelig varme (8° R.) indtil i den aller-sidste Tid, da Thermometret har været nede paa 4—6°. Med Hensyn til alle Viavtsarbejder, Underjøgelse af Stader, Dronning-Judførelse, Jøvening og Jodring, har Forholdene været saa heldige, som det kunde ønskes.

Jodring. Det er i Reglen sikrest at afslutte Biernes Esteraarsjodring d. 1. Oktober eller dog i den første Uge af den Maaned. Det kan dog ikke godt undgaaes, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Vigaaer, der endnu mangle en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder jaaledes om svage Stader i Esteraareguene og om jeint udtrommede dodsdomle Bier eller om saadanne Familier, der mulig have faaet tilfat en Dronning. Det kan da ogsaa endnu i den første Halvdel af Oktober lade sig gøre at jodre Bierne med flydende Joder. Betingelsen for denne Slags Jodring er nemlig kun denne, at Bierne kunne flyde ud at rejse sig uden altsfor mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Joderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tykflydende, som vi ofte have set det tilraadet; thi derved besværliggøres Hentningen af Joderet i høj Grad for Bierne, og man udbjætter sig desuden for, at det i meget koldt Vejr stivner i Joderredskaberne. Vi anvende derfor omtrent samme Tilberedning til Esteraarsjoder som til Joraarsjoder, nemlig 1/2 Pot Vand til hvert R Mandis. Men saadant Joder maa naturligvis ikke gives for langsomt om Esteraaret; thi derved vilde man fremfalde ny Ungelansætning og let saa saa vandholdende Joder i Tavlerne, at Bierne slet ikke vilde forjægle dem. Gives det derimod hurtigt (1—2 R hver Nat) da frembringes en saa stærk Varme i Vinterlejet, at baade Joderets Fordampning og Forjægling kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved denne sildige Jodring bør passe Stedet omhyggelig, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Kbhuge.

Pakning. Naar Familierne ere forsynede med tilstrækkeligt Vinterforraad, er der nu ikke længere nogen Grund til at udsætte den egentlige Indvintring længere, da stærk Kulde ikke sjældent kan indtræffe hos os allerede i Oktober. Vi antage, at Pakningen i de huse Bægge allerede for længe siden er efteret og forøget eller fornyet. Nu bør man da særlig lægge Mærke til Pakningen foroven, som man ikke let kan gøre for lun. Det nemmeste Pakningsmiddel hertil er en omhyggelig foppet Tæpperamme (se Ledetraad i Viavt S. 56). Benytter man Dælvædder over Vinterlejet, da bør der ovenpaa disse lægges en 3—5" tyk Pakning af gamle Klæder, Tæpper eller Pakkelse, der dækkes med nogle Brædder, hvorpaa der lægges Mursten for at saa Pakkelsen godt jammentrykkes. Bagved Judførelsedøren anbringes en Pakramme eller Pakkelsepude; men vi anse det ikke for heldigt, at denne Del af Pakningen er altsfor tæt. Efter vore Erfaringer bør der selsk om Vinteren kunne foregaa en meget langsom Luftveksel fra Indgangen nedenunder Vindhugen og ud bagved denne. Hos os har i ethvert Tilfælde denne Pakningsmaade givet den bedste Overvintring. Man maa dog ikke heraf slutte, at vi slet ikke tillægge denne Baggpakning Betydning. Vi anvende den i alle vore Stader, og vi skulle med Hensyn til Højskaderne bemærke, at der i disse ofte er kneben Plads mellem Glasdørene (Indfaldene) og Bagdøren til at indfætte en almindelig 3—4" tyk Pakramme eller Pakkelsepude. Hvis man af den Grund helt vilde undlade at pakke bagved disse Judfud, da vilde man dog begaa en stor Fejl. Er Rummet mellem Indfaldene og Bagdøren end ikke mere end 1" eller endogjaa 1/2",

har det dog stor Betydning at udfylde det med Pakning, der enten kan bestaa af en Palmmaatte, et Tæppe eller flere Lag nykt Papir. Vispapiir kan endogfaa godt anvendes, naar det lægges i mange Lag (6—10).

Indgangen. Saa snart Biernes daglige Udflugter ophøre, hvilket dog ofte først sker i Novbr. Maaned, bør Indgangen aabnes i en Bredde af 6—10 " (efter Familiens Styrke), hvis man i Efteraaret har indskrænket denne af Hensyn til Hovet. Savnes Løe i Viggaarden, bør dog Stadernes Indgange indskrænkes noget. Er man udsat for Angreb af Mejsler, da kan man omgive Indgangen og Fyrbæret med et Jærtraadnet, 2 Maasler paa hver Tomme.

Stadene bør staa saft og vedligeholdes med Malning og Ritning. Tagene bør være tætte og godt beskjæede.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 107. Naar et Bisolk faar mere end tilstrækkelig Honning til Winterbrug, men saaledes anbragt, at det sidder bagved Winterlejet eller Yngelreden, og Yngeltavlerne kun indeholde en forsvindende Del, anbringe de da selv Honningen i Yngeltavlerne i tilstrækkelig Mængde og ordne de forøvrigt Winterlejet selv, som det bør være, naar de ere stillede under ovennævnte Forhold sidst i August? (H. N. S.) — S.: Under de nævnte Forhold ville Bierne i en god Bisamilie altid flytte en hel Del Honning ind i Winterlejet, men som oftest ikke i tilstrækkelig Mængde. Hvis der derimod paa den Tid enten fra Marken indkommer rigelig Honning eller Bierne fodres med flydende Foder i tilstrækkelig Mængde, da ville Bierne selv ordne deres Winterleje, som det bør være, med tilstrækkeligt Forraad omkring Winterflyngen.

Nr. 108. Naar man bruger en Honningløser ved Udflygning, bør man da gennemstikke Mellembæggen med samme? (H. N. S.) — S.: Nej. Derved vilde man jo ødelægge Tavlerne. De kunne alligevel blive stemt nok medtagne, fordi man ikke kan undgaa at sønderbryde en hel Del af de smaa Cellebægge.

Nr. 109. Naar man kommer Sværmen tilbage til Moderstaden, vil Sværmen da komme tilbage den følgende Dag og hvorledes; naar man i dette Tilfælde vedbliver at komme den tilbage, og naar den ene Dronning ødelægges af Bierne, hvilken bliver det da? (H. N. S.) — S.: Her tænkes formodentlig nærmest paa en Forsværmen, da det jo ved Efterværmen er temmelig ligegyldigt, hvilken Dronning, der overlever. Forsværmen gaar jo ud med den ældste Dronning. Der er dog hos denne Bisamilie (Sværmen) en stærk Tilbøjelighed til at skifte Dronning. Det er nemlig ofte indtaget, at Forsværmen,

naar den ikke kastes tilbage til Moderstaden, selv skifter Dronning i Løbet af de første 14 Dage efter Husningen. Dermed stemmer det godt, at Moderstaden, naar Forsværmen gives tilbage, i Reglen ogsaa skifter Dronning, idet den gamle Dronning altsaa bliver ødelagt, naar den ældste af de unge nyfødte Dronninger løber ud af sin Celle.

Nr. 110. Jeg har et dronningløst Stade med 4—5 Tavlegange fulde af Bier. Dertil har jeg hos Dem bestilt en italiensk Dronning af den sidste Sending, der ventes d. 10. Oktober; men Staden har ikke tilstrækkeligt Forraad, og nu viser det sig, at Bierne ere meget ubillige til at hente Foderfiruppen. Hvorledes skal jeg faa det Winterforraad i Orden? Jeg har ingen hængende Honningtavler tilovers. (H. B.) — S.: Det er en ganske almindelig Erfaring, at dronningløse Bisamilier ere trevne til at hente Foderet. Derfor er det bedst i saadanne Tilfælde at lade gode Stader (der have Dronninger) besørge Arbejdet. De har jo flere saadanne Stader. Disse ere formentlig nu i Winterstand, idet de have tilstrækkeligt Winterforraad. Naar De nu giver et af disse rigeligt faa meget Foder, som det dronningløse Stade endnu behøver, vil det gode Stade jo faa formeget. De oversflødige Forraadsstaver kunne da udtages, naturligvis uden Bier, og anbringes i det dronningløse Stade. Det bør dog først undersøges, hvorledes det forhaandenværende Forraad i dette er fordelt. I Almindelighed vil det under de givne Forhold vise sig, at der er Foder nok i de midterste Tavler, men forlidt eller slet intet i de yderste. I det Tilfælde giver man de ny Fodertavler (forslede) yderst og har dermed Forraadet i Orden. Er der derimod for lidt i alle Tavler, da kan De ligeledes give de ny Fodertavler yderst (tæt op til Biflyngen), men i dette Tilfælde maa De tillige give nogle faa Bund Foderfirup ved Fodring, efter at den ny Dronning er indført.

Foreningsmeddelelse

(anføres her, fordi den er indsendt for sent til at optages paa sidste Side).

Paa Randers Amts BF.'s Generalforsamling d. 16. Oktbr. Kl. 10. Form. vil være at foretage Valg af en ny Formand samt Foreningens Virksomhed for næste Aar bestemmes og Regnskabet's Fremlæggelse. De lokale Foreninger bedes at lade sig repræsentere ved et Medlem. Mødet er ivoirigt frit for Medlemmer af Amts-Biavlerforeningen.

Afbæk Mølle, d. 29. Septbr. 1895.

Anton Holm, Formand.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Den sidste Sending ventes omrent d. 10 Oktober.

Tidskriftet. Som sædvanlig udgaar nærværende Blad i Maanederne 1. Oktober til 1. Mars kun een Gang maanedlig, den Iste i hver Maaned.

Kundgørelser.

Honningetiketter.

8 farvede, blomsterprydede, overordentlig smukke:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
	kr.	kr.	kr.
malle	1,10	5,25	9,90
lakerede	1,35	6,05	11,00
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Enfarvede Stiketter:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
	kr.	kr.	kr.
malle	0,60	2,65	4,80
lakerede	0,70	3,25	5,80
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Jaas hos **D. Carstend,** Svendborg.

C. 200 R ny, udstnyget **lys Honning** er til Salg a 50 D. pr. R hos **M. Sinesen,** Selstrup pr. Herning.

Tidsekkugleplanter

(Echinops sphaerocephalus).

5 meget kraftige Planter for 50 Ore og 20 for 150 Ore. Tillige haves ogsaa Fro af samme til Salg hos

J. N. Larsen, S. Hærhedslev pr. Hjørring.

Ny udstnyget Honning,

sin krystalliseret og af egen Vnl, sælges atter iaar i større og mindre Bægt for 50 Ore pr. R. Naar mindst 30 R tages, leveres Honningen fragtfri paa Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Esterkrav.

Kr. N. Pedersen, Rahbetsminde pr. Trolshede St.

Honning.

Prima hvid udstnyget Honning købes billigt hos **M. Selstrup,** Thisted.

2000 Pd. volle Knaster

udselges til 40 D. pr. R, naar mindst 9 R tages; enkelte R til Prove 50 D. Mindst 19 R leveres fragtfrit paa nærmeste Jernbanestation fra Fabrikant **Bounehøfte,** Fredericia.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, jaas for 90 Ore pr. 100. Den udstkaarne farvetrykte Stikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Ersev, Statthundborg.

For Biavlere.

Begrundet paa Bortrejse ere 4 Wellsflader af Erselevs Model og Maal til Salg straks. Staderne staa fulde af Bier og Honning, ere kun 1 Aar gamle og forsynede med alle Nutidens Forbedringer for denne Metode. Møstige Liebhaveere bedes henvende sig til Undertegnede.

E. Malmberg, Møllery Mølle pr. Brønderlev.

For Biavlere

anbefales meget **stort Udvalg** af gode, solide og dog billige Spande i alle Størrelser for Honning, **10, 20, 30, 40, 50 og 100 R's** Jædhold. Tillige Udflugningspande og alt øvrigt for dette Brug efter nærmere Oplysninger og Maalgivning. Provspande leveres og for Kontant indrømmes 5 pCt. Rabat.

Baasch & Larsen Petersen, Aktiefelskab, Horsens.

Tømmer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet). Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Hø-Presser

til Pakning af Hø, Straa Tørvestrøelse o. s. v. Søjlepresser, runde og firantede for alle Haandværks- og Landbrugs-Formaal, fabrikerer i fortræffelig Konstruktion **Ph. Mayfart & Co.,** Frankfurt a. M. og Berlin, Chauseestr 2 E.

Honning, Voks og Mød i større og mindre Partier modtages til Salg til levende efter indsendte Prover. — **Alb. Solm,** Nørrebrodgade 24, København K.

Afstnyget Honning

købes. Prove og Pris bedes sendt til **Uretkræmmer Hansen,** Vesterbrogade 11, København.

Blikdaaser

i alle Størrelser jaas hos **M. C. Nielsen,** Alsbøt. Se Prisen i Nr. 12.

3 Stedet for 4 R's Daaser a 25 Ore skal være 3 R's a 25 Ore. 4 R's Daaser haves ifte.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser jaas hos **M. Schmidt,** Nylandsvej 4, København K.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

En fortrinlig Røgtobak

udmærket anbefalet af gamle Røgere:

Maryland Melange Nr. 1 pr. R 1 Kr. 00 Dr.
do do Nr. 2 pr. R 0 - 85 -
do do Nr. 3 pr. R 0 - 65 -
De volle Kanaister pr. R 50 -
Schag, fin, let pr. R 15 -

Førendes mod Efterkrav. Ved Køb af mindst 9 R leveres Tobakken frit paa Modtagerens nærmeste St. Paa 19 R gives desuden 10 pCt. Rabat.

Lærer **M. Jensen**,
Bejstrup, pr. Svendborg.

Nærværende Blads Redaktør skriver den 3die Februar 1894 bl. N.:

"--- Den tilsendte Tobak synes mig særdeles god efter Prisen ---"

Bonning

Som Nærings- og som Lægemiddel.

Af **Hans Erslev**.

Pris hæftet 20 D. Faas hos Forfatteren.
Forhandlere Rabat.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redstaber anbefales til billigste Priser.

Kammer, Lister og Klodje findes altid paa Lager.
Naar store Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen,
Snedker, Silperup pr. Bræsto.

Fører i Biavl,

af **Hans Erslev**,

Den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 D.
Faas i enhver Boghandel.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 D. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 D. Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1889** ligeledes hæftet i et jvnt Lmslag og forsynet med Sageregister koster 1,50 D., **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes a 1,50 D.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erslev**.

Stålhammar's 2 Vægttavler

til Oplysning om Hanningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erslev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Hegte Rivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Boks byttes.

N. Schmidt, Nylandsvej 4, København N.

Forenings-Meddelelser.

Solbæk Amts BF. afholder Generalforsamling og Bortlodning paa Hotel „Skarristo“ i Jyderup Fredag d. 4. Oktbr. Kl. 2. Dagsorden: 1. Beretning om Virksomheden i 1895. 2. Fremlæggelse af Regnskab 1894. 3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. 4. Valg af Delegerede. 5. Valg af Revisorer. 6. Udstilling i Jyderup 1896. 7. Valg af Sogneformand. 8. Virksomheden i 1895. 9. Bortlodning. **Erslev**.

Kellerup og Omegns BF. lader afholde Biavlsudstilling paa Gæstgivergården d. 25. Oktb. d. N. Udstillingsgenstande bedes anmeldte til Hr. Købmand Bertelsen senest d. 14. Oktb. og indleveret til samme d. 24. Oktb. — Af Bonning og Boks udstilles mindst 2 R .

Onstes Genstandene folgte, maa Salgsprisen være anført derpaa.

P. B. B.

J. N. J. M. Hjørstev,
Foreningsformand.

Udstillingen i Rudkøbing. DBF's Medlemmer kunne køre paa Sydshjnske Baner og sejle til Rudkøbing, begge Steder Tur og Retur til Enkeltbillets Pris, imod Forevisning af de røde Medlemskort, der faas hos Kredsformændene.

Udstillingensudvalget.

Nibe Amts BF. afholder sit aarlige Delegeretmøde i Holsted Stationskro Lørdag d. 26. Oktbr. Delegeretmødet naabes Kl. 10³⁰ Formiddag med Dagsorden: 1) Fremlæggelse af Regnskaber, 2) Virksomhedsplan for Aaret 1896, 3) Valg af Bestyrelsesmedlemmer, 4) Indbetaling af Medlemsbidraget for 1896.

Med Delegeretmødet er forbundet et Foredrags- og Diskussionsmøde, som begynder Efterm. Kl. 2, hvortil Enhver har Udgang, og paalægges der herved Kredsformændene samt de Delegerede at sørge for god Tilslutning til Mødet. Blandt Foredragene fremhæves Foredrag af Lærer Lindelof fra Horte om „den tyske Banderforsamling i Leipzig 1895“. Endvidere vil der blive afholdt Foredrag af Hr. C. F. Grønning, ligesom der vil blive indledet en Diskussion om Sammenlutning til Samarbejde af de forskellige Bierhvere, som Biavl, Fjerkræavl, Kaninavl og Havedrug. Ved Haab om god Tilslutning til Mødet og godt Udbytte af samme tegner arbejdsigt

J. B. Schmidt,
I. T. Formand.

Indhold af dette Nrmer.

Bestyrelsesvalg	291
Biavlens Udbredelse, af Hans Erslev	299
Bier og Blomster VI.	289
Centralmødet	290
Dronningløse Biers Fodring	302
Ekto, af H. C. Rasmussen, Hj. Møller og B. E. B. Smith	301
Gavnlige Bink	301
Hanninghøsten, af Hans Erslev	297
Hanningløstereen	302
Hanning-Øblevin	300
Sporbier, af F.	293
Tilbagegivelse af Sværme	302
Banderforsamling i Leipzig, af D. Carstens	294
Vinterforvaadet	302

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgaver optages for 20 Øre pr. Petit-Binde 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indberedes mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Bier og Blomster VII.

Udskillige af vore Læsere ville maaske undre sig over under denne Overskrift at finde hosstaaende Billeder af nogle Insekter, der ere vidt forskellige fra vore Bøtter,

Honningbierne. Desværre have disse Dyr, nemlig Bladlusene, ikke saa lidt med Bladlen at bestille, fordi de lede paa Planternes Blade og unge Stængler, og en Del af den Plantesaft, de optage i deres Lege-

mer, give de atter fra sig igennem de 2 lange Nektarier (n), som findes paa deres Bagtrop, og tillige gennem Gattet. Denne Saft er sød og klæbrig, og Dyrene sprøjte den fra sig i temmelig store Draaber, medens de krybe paa Bladenes Underside. Mærkningen til, at de saaledes sprøjte Saften

fra sig, er aabenbart denne, at Bladene ellers vilde blive saa klæbrige, at Bladlusene snart vilde blive hængende i den seje Nektar. Draaberne falde som en fin Regn ned paa andre Blades Overside, hvor de opslukkes af Bierne. Som i forrige Artikel omtalt kunne Planternes grønne

Dele undertiden ogsaa affordre sød Saft, Bladhonning, der ligeledes opsamles af Bierne; men der er dog næppe Tvivl om, at det allermeste af den „Honningbug“, som vi jævnlig finde i Biernes Tavler, hidrører fra Bladlus.

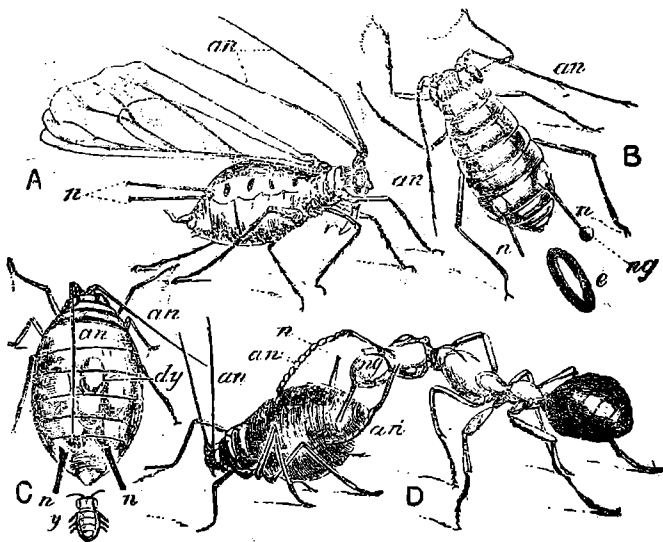

Fig. 73. Bladlus.

Honningbug er et fælles Navn baade for Bladhonning og Bladlus-honning; men den sidstnævnte er dog let kjendelig ved sin mørke Farve og Mangel paa Glans; den er tillige uigennemsigtig, saa at den ligner en mørkegrøn eller sortebrun Grød. Denne Honningbug kan ofte volde megen Fortræd

hos Bierne, nemlig naar den findes midt i Winterlejet, fordi Bierne, naar de nyde den, ere ude af Stand til at tilbageholde Ektrementerne, og derved forarsages da Bugløb hos Bierne. Bladlusene optræde derved som en Slags Biffender, og derfor har det sin Interesse for Biableren at kende lidt til disse mærkelige Dyr's Levevis.

I Fig. 73 ses ved A en 10 Gange forstørret levendefødende Hun af en Rosenbladlus (Siphonophora Rosæ) og ved B en egløggende Hun af samme Art; an betegner Følehorn, n Nektarier, r Snabelen, e Egg, ng en Nektardraabe. Rosen har forøvrigt tillige 3 andre Arter af Bladlus. Hannerne, der altid ere vingede, ses kun meget sjældent. Disse parre sig med vingede Hunner, som derefter begynde at føde levende Larver med en aldeles forbavsende Hurtighed. Larberne komme frem af Moders Liv med Bagenden først. Disse Larver blive i Løbet af ganske kort Tid udviklede til levendefødende vingeløse Hunner. Indtil for faa Aar siden antog man, at de vingede Former altid fremkom mindst een Gang hver Sommer; men nyere Undersøgelser have vist, at der under Tiden hengaar længere Tid mellem de vingede Formers Fremkomst. Naar f. Eks. i en vis Egn Næringen for disse Insekter aftager, da fremstynes derved Fremkomsten af vingede Former, som kunne flybe hen til rigeligere Plantevækst. Egget kan overvintre i meget stærk Kulde, og den engelske Naturforsker Beckton, der har beskrevet over 300 Arter, har iagttaget, at en ung Larve fremkom af et Egg i 4° R. Kulde. Den franske Naturforsker Reaumur beregnede, at 1 Bladlus i Løbet af 6 Uger kunde blive til 5905 Millioner. Nyere Beregninger have vist, at dette Tal er meget for lavt, det burde være omtrent 1 Quintillion. Professor Huxley har opstillet følgende Regnestykke: Naar 1000 Bladlus antages at veje 1 grain (d. e. $\frac{1}{80}$ Kvint), da vil det 10de Kulde af 1 Hun, uden at medregne de mellemiggende Kulde, veje ligesaameget som 500 Millioner Mennesker, naar 1 Menneskes Vægt sættes til 285 engelske Pund. Gennemsnitlig vejer et Menneske dog knapt halvt saa meget.

I Fig. 73 C ses Skabiosens Bladlus (Aphis Scabiosæ) vingeløs Hun 16 Gange forstørret, ved y en nylig født Larve, ved dy ses gennem Huden mange endnu usødte Larver. Ved D ses Hjldens Bladlus (Aphis Sambuci), ligeledes vingeløs Hun, og bagved denne en almindelig Habemyre, som „malter“ Bladlusen. Myren banker nemlig Bladlusenes Sider med sine Følehorn, hvorved den faar Blad-

lusen til at afgive en Nektardraabe (ng), som Myren derpaa omfatter med sine Overkæber og opslifter med sin Tunge. Dette mærkelige Forhold mellem Myrer og Bladlus kendte allerede Linne, der netop kaldte Bladlusene for Myrernes Kær. Lubbock har iagttaget, at Bladlusene formelig holde deres Nektar tilbage for at være rede til denne Mælkning ved Myrerne. Der frembringes dog langt mere Honningbug af Bladlusene, end hvad Myrerne fortære. En stor Mængde falder derfor paa Blade, hvor den opsliffes af Bierne, navnlig efter Regnvejr, fordi Regnen gør den seje Honningbug mere flydende. Ganske vist kan denne anvendes af Bierne om Sommeren til Yngelsoder; men hvis den blandes i den udflyngede Honning i større Mængde, faar denne derved en ubehagelig Smag og grim Farve; værst er det dog, naar den kommer i Winterforraadet. Den mørkeste Honningbug findes paa Morbærtræ og paa Eg. Sidstnævnte har ikke mindre end 6 Bladlusarter, Birk, Pil og Fyr have hver 8 Arter, Elmen 4, Rib 3 o. s. v.

Bladlusene maa sikkert regnes til stadelige Insekter, og Menneskene have derfor allerede for længe siden forsøgt at anvende forskellige Midler til deres Ødelæggelse. Denne Kamp med direkte Midler mod disse skrøbelige Smaadyr maa dog anses for opgivet som haabløs paa Grund af deres overvældende Mængde. Derimod kunne Menneskene paa flere Maader beskytte Bladlusenes naturlige Fjender; thi den albise Esaber, der har frembragt de tallose Starer af Bladlus, har ogsaa sat en Grænse for deres Formerelse ved at skabe dem en Mængde Fjender, især blandt Insekterne. Disse bør vi altsaa frede om.

Hertil høre en Mængde Arter af Marienhøns (Coccinella), der baade som Larver og som fuldt udviklede Insekter lede næsten udelukkende af Bladlus, som de gribe i Ryggen og udfuge med deres Overkæber. Disse Dyr findes ofte i store Klumper overvintrende i Sprækker og Hjørner. De bør da ikke forstyrres. — Nogle af vore smukke Svæveluer (Syrphidæ) fortære som Larver en Mængde Bladlus. Larven er fodløs, blind og ligner en lille Eggle. Den bevæger sig langsomt fremad ved Hjælp af smaa Kroge, idet den jævnlig slaar med Hovedet til begge Sider, og naar den træffer en Bladlus, løstes denne op, udfuges, hvorefter Skindet efterlades. Disse Fluers Egg findes ofte i stort Antal paa Blade, der ere angrebne af Bladlus. — De smukke Florvinger (Chrysopa vulgaris), der have en tynd grøn Krop, klare

glasagtige store Binger og gyldenglinsende Djne, leve som Larver ligeledes af Bladlus. Eggenes lægges paa en meget ejendommelig Maade, idet Hunnen med Bagkroppen afsætter en sej Slimklump paa et Blad, dernæst trækker den ved at løfte Bagkroppen saa højt som muligt Slimen op i en Traad, paa hvis øverste Ende Egget affættes. Smaa Hobe af saadanne stilkede Eg ses ofte paa bladlusangrebne Blade. Larven ligner noget Myreløven og kaldes Bladlusløve paa Grund af sin Levemaade. Pupperne hænge med Hovedet nedad paa Blade og Grene. — I blandt Gallehvepsene (Cynipidæ), der almindelig betragtes som Planteffjender, fordi de frembringe „Galler“ paa Blade og Grene, findes mange Arter, som ødelægge Bladlus ved at lægge deres Eg i Bladlusene paa Roser, Pastinak, Pil, Blomme, Fersken o. fl. — Endelig skulle vi nævne som Bladlusffjender mange smaa Synlthveps (Ichneumonidæ), hvis Hunner lægge med deres Læggebraad 1—5 Eg i Kroppen af en Bladlus. De fremkomne Larver leve først af Bladlusenes opsamlende Næring og angribe ikke de egentlige Livsorganer, før det er ganske nødvendigt. Dette medfører da Bladlusens Død; men det ydre Skind angribes ikke, da det skal danne et Hylster omkring Pupperne. Paa Undersiden af Rosenblade kan man ofte finde saadanne hornagtige kugleformede Hylstre, der ere gennemborede af enkelte smaa Huller, som ere gnavede af de Synlthveps, der paa denne Maade have skaffet sig en Udgang af den Bladlus, hvis Legeme har tjent dem til Føde.

Bed omhyggelig Betragtning af Naturen er det en Uendelighed af Livsformer, der træder os imøde. Det spimler for vor Tanke, naar vi ville forestille os den Mand, der har formaaet at udtænke den beundringsværdige Harmoni, hvormed alle disse levende Væsener begrænse hverandres Udvikling og danne et herligt Hele.

Centralmødet.

(Fortfat.)

3. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1895 og 1896 i Stedet for Kaptein Schroll, der efter Tur fratræder.

Ersløv gør opmærksom paa, at her maa foretages nyt Valg, da Kaptein Schroll nu er valgt ind i Bestyrelsen og derfor ikke kan vedblive at være Revisor.

Forbed foreslaar Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Lunderskov, eller Højskoleforstander Seppesen, Staby.

Grønning anbefaler Schmidt, der er vant til at tumle med Tal.

A. C. Andersen. Vi have et gammelt Medlem af Foreningen, der altid har vist stor Interesse for dens Sager, nemlig Lærer Smith, Bjergsted, ham foreslaar jeg som Revisor.

H. J. Hansen synes ikke, at vi bør vælge et Medlem, der hører til samme Kreds som Regnskabsføreren.

Rosenkær gør opmærksom paa, at det i Lovens § 4 er bestemt, at Revisorerne ikke maa være Delegerede, og vi kunne derfor hverken vælge Schmidt eller Smith.

Ersløv meddeler, at denne Bestemmelse er ophævet ved et Centralmøde allerede for 4—5 Aar siden. Han lover, at de Tilføjelser og Endringer i Lovene, der ere vedtagne i de senere Aar, skulle blive optagne som Tilføje til Lovene, naar disse paany skulle oprykkes, da han erkender, at det er uheldigt ikke at have alle disse Bestemmelser samlede paa eet Sted.

Smith takker fordi man har foreslaaet ham som Revisor, da det vilde interessere ham, han har god Tid til det nu, og det Arbejde er jo godt lønnet (Munterhed, det er nemlig ikke lønnet!). Han vil dog udtale, at hvis han vælges, skal han nok blive en upartisk og nøjeregnende Revisor. Derfor tror han ikke, det vil have nogen Betydning, at han hører til samme Kreds som Ersløv.

Andersen mener heller ikke, at Bestyrelsen mellem Smith og Ersløv behøver at skade Revisionen. Der er jo ogsaa en anden Revisor, Kriel, som er bekendt for at være dygtig i den Henseende.

Lindelof anbefaler Seppesen.

N. S. Kristensen anser det for heldigt at vælge en Delegeret, fordi vi i det Tilfælde kunne gøre Regning paa at have i det mindste den ene Revisor tilstede ved Regnskabsrets Fremlægelse. Derfor fraraader han at vælge Seppesen.

Ved skriftlig Afstemning valgtes med 17 Stemmer Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov. Derefter havde Lærer Smith, Bjergsted, 14 Stemmer.

4. a. Forslag til Ophævelse af den paa Centralmødet 1893 vedtagne Bestemmelse, at de Delegerede skulle vælges paa 3 Aar.

Joseffsen. De Delegerede fra Bornholms BF. skulle ifølge Foreningens Lov, vedtagne 1892, vælges paa 1 Aar. Paa Centralmødet 1893 blev det jo vedtaget, at alle Delegerede skulle vælges paa 3 Aar. I Genhold hertil lod jeg 1894 foretage Valg af Delegerede for Treåret 1894—96, uden at der blev foretaget nogen Forandring i denne Lovs § 5. Dette var vel nok

en Formsejl, men jeg mente, at de lokale Lovbestemmelser burde vige for Centralmødets. Smidlertid var der ved Generalforsamlingen i Nar, hvor dog kun var mødt omtrent 20 Medlemmer, Stemning for, at de Delegerede herfra ogsaa for Fremtiden burde vælges paa et Nar. Det overdroges da til Formanden at forespørge hos Bestyrelsen, om det ikke kan tillades os at beholde § 5 i vore Love uforandret, navnlig med Hensyn til, at de Delegerede vælges paa 1 Nar. Man mente — idvrigt i Modsetning til Formandens Anskuelse — at det vilde være rigtigt som Regel ikke at genvælge de Delegerede, for at gøre saa Mange som muligt delagtige i de Fordele, der kunne indvindes ved en Rejse til de øvrige Provinser.

§ Henhold til det her anførte tillader jeg mig derfor herved at forespørge:

Skal Bornholms BF. rette sig efter Centralforeningens Bestemmelse og derefter forandre § 5 i sine Love til, at de Delegeredes Valgperiode skal være treaarig for vedblivende at kunne staa i Forbindelse med og som Led af Danmarks Viavlerforening.

Personlig tror jeg, at det er heldigt, at der er en længere Valgperiode; men paa den Kredses Vegne, som jeg repræsenterer, maa jeg dog foreslaa, at denne Bestemmelse ophæves, saa at vi vende tilbage til den tidligere Ordning.

Ersløv. Den Bestemmelse, som det her gælder om, vedtoges for 2 Nar siden paa Forslag af N. S. Kristensen, og Hovedgrunden til dens Vedtagelse var denne, at man ansaa det for heldigt, at DBF.'s Sekretær til enhver Tid kendte de Delegeredes Antal og Adresse af Hensyn til den skriftlige Afstemning (uden Centralmøde), som i Følge Foreningens Love kan anvendes ved Afgørelse af visse Foreningsanliggender. Dertil kommer, at Samarbejdet mellem de Delegerede uden Tvivl er lettere og bedre, naar de Delegerede, der hvert Nar møde paa Centralmøderne, for største Delen ere de samme Personer, end hvis det hver Gang skifter med helt ny Personer, der for en Del ere ukendte med Forretningsgangen. Der er altsaa vægtige Grunde, som tale for at bevare den nævnte Bestemmelse; men paa den anden Side anser jeg det for rigtigt, at Hovedforeningen giver Kredsene saa stor Frihed som muligt til at ordne deres egne Sager, og derfor vil jeg tilraade, at den nævnte Bestemmelse ophæves, idet Centralmødet dog fremdeles udtaler det ønskelige i, at de Delegerede vælges for et længere Tidsrum end 1 Nar, helst for 3 Nar ad Gangen.

Smith ønsker ingen Forandring i den for 2 Nar siden vedtagne Bestemmelse.

N. Jensen ønsker, at vi vende tilbage til den tidligere Ordning i denne Henseende, da vi ikke bør lægge flere Haand paa Kredsene end høist nødvendigt. De fleste Kredse ville alligevel ofte genvælge de samme Mænd som Delegerede.

Grønning stemmer for en Valgperiode af 3 Nar. Saaledes er det jo ogsaa ved vore Bestyrelsesvalg.

A. C. Andersen mener, at Kredse i den Henseende bør stilles frit, naar kun ethvert nyt Delegeretvalg straks indberettes til DBF.'s Sekretær, der kundgør det i Tidsskriftet.

Rosenkær er imod den altfor hyppige Stiften af Delegerede, han stemmer derfor for 3 Nars Valg.

N. Jensen. Bestyrelsen vil jo altid være vidende om, hvem der er Delegeret, naar Valget altid gælder fra det ene Centralmøde til det næste.

Ersløv. Siden DBF.'s nuværende Love bleve vedtagne, have vi ganske vist ikke høst nogen Ulempe ved de foretagne Afstemninger uden Centralmøde, fordi Stemmesforfællen i de indtrufne Tilfælde har været betydelig. En saadan Ulempe kunde dog nok opstaa i Tilfælde af tilnærmelsesvis Stemmeligbed i et eller andet Spørgsmaal; men hvis Sekretæren kan gaa ud fra, at enhver anmeldt Delegeret, hvis Valg altsaa er attesteret af Kredsforsmanden, har Ret til at stemme i Foreningens Anliggender, behøves der dog næppe nogen yderligere Bestemmelse herom. Hidtil er jo den Slags Afstemning (uden Centralmøde) kun yderst sjældent anvendt.

Lindelof. Den Delegerede føler sit Ansvar stærkere, naar han vælges paa 3 Nar end paa 1 Nar, derfor stemmer jeg for de 3 Nar.

Bitsch=Lauritzen slutter sig til den sidste ærede Taler. De enkelte Delegerede maa helst være fortrolige med disse Møder, derved fremmes Forhandlingerne.

N. Jensen. Fordi Bestyrelsen vælges paa 3 Nar, behøver dette ikke at være Tilfældet med de Delegerede.

Ersløv. Hvis vi vedtog, at Delegeretvalget altid kun skulde gælde for 1 Nar, vilde det være meget uheldigt, da vi derved let kunde komme til at savne mange Delegerede, nemlig fra saadanne Kredse, der af en eller anden Grund udsatte deres Generalforsamlinger i længere Tid. Jeg opfatter derfor Sagen saaledes, at her kun er 2 Forslag fremme, nemlig enten Bevarelsen af Bestemmelsen om 3-aarige Delegeretvalg eller Ophævelse af denne Bestemmelse saa-

ledes, at det overlades frit til Kredsen at bestemme Valgperiodens Varighed.

Forbet ønsker Afslutning.

Tofjessen slutter sig til Ersklev med Hensyn til ikke at fremtvinge eetaarige Valg.

Ved Afstemning over Forslaget om at ophæve Bestemmelsen om de 3-aarige Valg faldt dette med 18 Stemmer imod 18. Denne Bestemmelse vedbliver altsaa fremdeles at gælde.

N. S. Kristensen tror, at mange Kredse undlade at indberette Delegeretvalgene til Sekretæren. Kunde ikke Valgbrevene indsendes til DBF.'s Sekretær 14 Dage før hvert Centralmøde, saaledes at vi her ikke behøvede at spilde Tiden med Valgbrevens Prøvelse?

Hoffmann. Kredssformændene burde jo altid straks efter Delegeretvalg indberette disse til Sekretæren.

Ersklev tror ikke, at vi ret vel kunne slippe for at prøve Valgbrevene ved Centralmødet, dels fordi flere Delegerede vælges paa Generalforsamlinger, der afholdes saa Dage før Centralmødet, men mest fordi det vilde være et altfor stort Ansvar for Sekretæren alene at lade ham prøve Valgbrevene.

4 b. Permanente Medlemmer.

Ersklev. Foreningens Love tale som bekendt om 4 Slags Medlemmer, nemlig: Grezmedlemmer, livsvarige Medlemmer, almindelige Medlemmer med 1 Stemme og almindelige Medlemmer med $\frac{1}{2}$ Stemme. Nu er det imidlertid hændt iaar, at jeg modtog 100 Kr. fra en gammel Belynder af Biavlen med Anmodning om at indtegne en vis Forening som „permanent“ Medlem af DBF. Hertil svarede jeg, at Foreningen for Tiden ikke havde permanente Medlemmer; men jeg skulde sørge for, at denne Sag blev fremdraget ved næste Centralmøde for at saa en Bestemmelse om, hvor stort et Beløb en Forening skulde betale for at blive permanent Medlem af DBF. Derimod havde Foreningen livsvarige Medlemmer, som betalte 25 Kr. een Gang for alle; men herved mentes jo Personer, ikke Foreninger. Som Svar paa dette Brev modtog jeg yderligere 25 Kr. fra samme velvillige Giver med Anmodning om at indtegne som „permanente“ Medlemmer 5 forskellige Foreninger i Sjælland, nemlig den jydste Husmandsförening som 4 Medlemmer og Børnehjemmet Drmslev-Roldt som 1 Medlem, og endvidere at tilsende disse Foreninger saa stort et Antal Biavlsskrifter, som kunde ydes som Gave fra DBF. Hertil svarede jeg efter Samraad med Præsidenten, at da Foreningen endnu ikke havde permanente Medlemmer, havde jeg under formentet Billigelse af Centralmødet

indtegnet de 5 Foreninger som Medlemmer for 50 Nar, og endvidere sendte jeg til disse et passende Antal ældre Uargange af Tidsskriftet og af Foreningens Smaaafskrifter. I denne Anledning skal jeg nu paa Bestyrelsens Vegne stille følgende 2 Spørgsmaal til Centralmødet: Billiger Forsamlingen den i dette Tilfælde trufulde Afgørelse? — og: Hvilket Beløb skal der i Fremtiden betales for en Forening, der ønsker at indmelde sig som permanent Medlem af DBF.? Da en saadan Forening jo kan være Medlem til evige Tider, burde Renten af det betalte Beløb vel nogenlunde svare til vort almindelige Medlemsbidrag, nemlig 2 Kr. eller $1\frac{1}{2}$ Kr. aarlig.

Vindelof. Permanente og livsvarige Medlemmer burde jo være det samme; men derunder kunde da ikke henregnes Foreninger og Børnehjem.

Schroll. Hvis den Meddelelse, der staar i Dagsordenen, „permanente Medlemmer“, er tilstrækkelig til derefter at foretage en saadan Lovændring, vil jeg foreslaa, at Bidraget for saadanne Medlemmer sættes til 50 Kr. een Gang for alle. 25 Kr. kunne vi ikke nøjes med, da Renten deraf er langt mindre end 2 Kr.

Ersklev. Bestyrelsen har netop ogsaa tænkt paa at foreslaa 50 Kr.; men hvad skulle vi saa gøre ved den Mand, der har indbetalt 125 Kr. for 5 permanente Medlemmer, og som har faaet Tilfagn om, at disse maatte betragtes som Medlemmer i 50 Nar. Det vilde ikke se godt ud nu at tage dette Tilfagn tilbage eller at forlange mere af den ædelmodige Giver.

Smith. Skal der ikke være Forskel paa Foreninger med 5 Medlemmer, der indtræde i DBF., og paa Foreninger med 100 Medlemmer?

Ersklev. Nej, ikke i dette Tilfælde, da en saadan Forening kun faar 1 Eksemplar af Medlemsbladet og kun 1 Stemme ved sin Formand eller en anden Repræsentant.

N. S. Kristensen. Foreninger, der indtræde som Medlemmer paa den Maade, burde betale mindst ligesaameget som vi andre, altsaa 25 Kr. for 25 Nar, 50 Kr. som permanente Medlemmer.

Grønning. En bekendt gammel Mand har villet sætte sig et Minde paa denne Maade. Vi maa ikke forlange noget mere af ham, men beslutte noget særligt i dette Tilfælde.

Møller slutter sig hertil. Vi have her en Mand, hvis Opgave det i en lang Aarrække har været at støtte Smaamanden. I 4 Banker har han indbetalt i hver 100 Kr. til Støtte for Biavlen. Mig har han givet 100 Kr. til en Biavlsskole i Sjælland.

Han støtter tillige Hjerkrævt, Mosekultur, Havedyrkning o. s. v. Nu har han tænkt sig, at det vil være heldigt, om et Børnehjem og flere Foreninger stadig fik Bladet. I Længden vil det vel ikke betale sig at levere det til den Pris; men i dette bestemte Tilfælde vil jeg ubetinget tilraade, at vi bevilge det. Husk paa, hvad den Mand har osret paa Biablen, derfor bør vi ikke paa nogen Maade sætte os imod hans Dufte i dette Tilfælde.

Schrøll. Den foreliggende Sag falder i 2 Punkter, nemlig dels Bevilling af Bladets Levering i 50 Aar til nogle bestemte Foreninger for et vist Beløb, dette vedrører ikke Foreningens Love, og dels en Tilspøjselse til disse Love om det Beløb, en Forening skal betale een Gang for alle for at blive permanent Medlem af DBF.

Windeballe foreslaar, at vi straks sanktionere Bestyrelsens Tilagn ved at bevilge de 5 Foreninger Medlemsret i 50 Aar for det indbetalte Beløb.

Lindelof vil tildels slutte sig hertil, men synes dog, at 50 Aar er for langt et Aaremaal.

Bertelsen slutter sig til denne Udtalelse. Ersklev gør opmærksom paa, at Grunden til Bestyrelsens Tilagn om Medlemsret i 50 Aar for 25 Kr. ligger i DBF.'s Love. Der staar jo, at livsvarige Medlemmer kun skulle betale 25 Kr. een Gang for alle, og Ingen kan jo benægte, at en Person altsaa ved det Beløb kunde tænkes at erhverve Medlemsretten i 50 Aar, hvis han blev 70—80 Aar gammel. Der var jo i dette Tilfælde overfor den godgørende Hædersmand al Grund til at stille sig saa imødekommende som muligt. Jeg foreslaar, at denne Bevillingssag først sættes under Afstemning.

Bed den derpaa følgende Afstemning vedtoges det med 30 Stemmer mod 1 at give de 5 nævnte Foreninger Medlemsret i DBF. i 50 Aar for det indbetalte Beløb 125 Kr.

Lindelof. Der er foreslaaet, at permanente Medlemmer skulle give et Bidrag af 50 Kr. een Gang for alle; men Renten af det Beløb er jo 2 Kr. aarlig, medens vi i Kredse have den Ret for 1½ Kr. Derfor synes det mig, at 50 Kr. er lovlig meget.

Sofessen stemmer for de 50 Kr.; men flige Foreninger bør dog ikke erhverve Stemmeret i de lokale Kredse, da de ikke yde noget Bidrag til disse.

Ersklev. Her har jo kun været Tale om at erhverve Medlemsret i DBF. Medlemsretten i Kredse erhverves jo ved et færegent Kontingent til disse. Hvis en

saadan Forening, der er permanent Medlem af DBF., tillige betaler sit Kontingent til Kredsen, ser jeg ikke nogen som helst Grund til at nægte Foreningens Repræsentant Stemmeret i Kredsens Generalforsamlinger.

Grønning slutter sig dertil. Det vilde uden Tvivl gavne Sagen, om flere Foreninger saaledes optoges som Medlemmer af DBF. Jeg kunde ogsaa ønske, at flere Redaktører fik Frieksemplarer af vort Blad, saa at de jævnlig kunde omtale Biablen.

Flere: Afslutning.

Lindelof. De indbetalte 125 Kr. saavel som de Beløb, der fremtidig indbetales af permanente Medlemmer, bør opsamles i et Fond, da de Penge ellers blive forbrugte.

Møller vil ikke tilraade i Almindelighed at sende Bladet frit til Redaktører, fordi disse ikke ville læse det, hvis de ikke nære særlig Interesse for Biablen, og i det Tilfælde ville de nok betale deres Kontingent. Da dette Spørgsmaal ligger udenfor det foreliggende Spørgsmaal, skal han ikke gaa nærmere ind derpaa. Han begærer Afslutning.

Bed den foretagne Afstemning vedtoges det med 25 Stemmer for, ingen imod, at tilføje i Lovens § 2: „Permanente Medlemmer (juridiske Personer) betale 50 Kr. een Gang for alle“.

4 c. Bestyrelsesmedlemmernes Forpligtelse til at være Delegerede og deres Stemmeret.

Ersklev. I DBF.'s Love findes den Bestemmelse, at Bestyrelsesmedlemmerne vælges iblandt de Delegerede. Kun Præsidenten undtages herfra. Ved Forhandlingerne i Dag under Bestyrelsesvalg blev det Spørgsmaal fremsat af en Delegeret: om et Bestyrelsesmedlem fremdeles kunde fungere, naar han ophørte at være Delegeret, inden hans Funktionstid som Bestyrelsesmedlem var udløbet? Hermed hører et andet Spørgsmaal sammen, nemlig: Om et Bestyrelsesmedlem, der ikke er Delegeret, alligevel har Stemmeret i Centralmødet? Disse to Spørgsmaal kunde det være ønskeligt at faa klarede; men de vare jo ikke optagne paa Dagsordenen. Med Hensyn til begge Spørgsmaal gælder det sikkert, at de efter den i DBF. hidtil fulgte Praksis maa bevares bekræftende. For det første Spørgsmaals Vedkommende har denne Praksis desuden Hjemmel i vore Love, fordi disse ikke kræve, at et Bestyrelsesmedlem skal være Delegeret, men kun at han er Delegeret i det Døjlid, han vælges, og Lovene tale jo ikke om, at han mister sit Mandat, fordi han senere ophører at være Delegeret. Mere tvivlsomt stiller Sagen

flig i det andet Spørgsmaal, da Stemmeretten i Lovene synes knyttet til Delegeretvalget, men det vilde dog synes mig at være ubehdigt at nægte f. Eks. Præsidenten Stemmeret, fordi han ikke var Delegeret.

Joseffen. Hvis en Lovforandring i denne Henseende skal foretages, synes det mig naturligt at betragte Bestyrelsen som et Foretningsudvalg, der er valgt af de Delegerede; men i dette Tilfælde maatte et Bestyrelsesmedlem udtræde af Bestyrelsen, naar han ophørte med at være Delegeret.

Møller. Da Spørgsmaalet ikke er indbarslet, kan en Lovforandring i denne Henseende ikke foretages ved dette Møde.

Bitsh-Lauritzen. I Afholdelsesordenen gælder den Regel, at alle Bestyrelsens Medlemmer have Stemme ved Repræsentantmøder. DBF.'s Bestyrelse bestaar jo af Foreningens bedste Mand, derfor bør de ogsaa alle have Stemmeret.

Schroll. Efter Loven fungerer et Bestyrelsesmedlem i 3 Aar, men har ikke Stemmeret, naar han ikke er valgt som Delegeret.

K. Jensen. Da jeg som Formand i Maribo Amts BF. netop var i Tvivl om denne Sag, forespurgte jeg Sekretæren derom, og han svarede, at det altid havde været Praksis i DBF., at Bestyrelsesmedlemmerne havde Stemmeret uden Hensyn til Delegeretvalget. Derfor valgte Kredsen mig ikke som Delegeret, da jeg var Medlem af DBF.'s Bestyrelse. Det forekommer mig ogsaa, at det i flere Tilfælde kunde være misligt, hvis Bestyrelsesmedlemmerne ikke havde Stemmeret.

Præsidenten foreslaar, at denne Sags Behandling udsættes til næste Centralmøde, fordi den ikke er opført paa Dagsordenen.

Dette vedtoges.

(Fortsættes).

Bi-Pest.

Ved den iaar afholdte tyfste Vandreforsamling i Leipzig holdt den bekendte Gustav Lichtenthäler fra Herdorf et Foredrag om „Bipestens Oprindelse og Helbredelse“. Han antager, at Bipest-Sporerne findes flyvende omkring i Luften saa godt som overalt, og naar de i Bistaderne finde passende Forbund for deres Udvikling, udvikle de sig, formere sig og fremkalde den bekendte smitsomme Sygdom. Man behøver kun i det tidlige Foraar at give en Bifamilie flere Yngeltavler, end Bierne kunne bekyre. En Del af Yngelen dør da, og i

de fleste Tilfælde vil der som Følge deraf i Stedet opstaa ondartet Bipest. Et Rummet i Stadet stort, og Luften derfor mindre gennemtrængt af Myresyre, da er saadan en Familie godt egnet til Udvikling af Bipest. Lichtenthäler havde selv fremkaldt Bipest i eet af sine Stader ad kunstig Vej paa den anførte Maade ved at give Familien flere Yngeltavler*) end den kunde dække med Bier. Helbredelsen bevirker Lichtenthäler paa ganske naturlig Maade: Ligesom det er en Kendsgerning, at Biesten i honningrige Aar forsvinder af sig selv, saaledes bevirker nemlig kunstig Honningtræk, altsaa Fodring med Honning, ligeledes Helbredelse. Hovedsagen derved er dog Indsnævring af Rummet i Stadet. Opdager man nu om Efteraaret en bipestfyg Familie, saa indskrænker man dens Blads saaledes, at Bierne sidde tæt sammenpakkede, samtidig fodrer man med Honning, hvorved Luften i Stadet bliver stærkt opholdt af Myresyre, der fuldstændig ødelægger Sygdoms-spivorne. Om Foraaret vil Familien da være fuldstændig helbredet og ved fornuftig Behandling vil den fremdeles være fri for Sygdommen.

Desværre tvivle vi i høj Grad om, at Hr. Lichtenthäler her har angivet Sygdommens virkelige Aarsag, og derfor tvivle vi ligeledes om det angivne Helbredelsesmidlets Virkning. Det vil jo imidlertid være en let Sag i det kommende Aar at prøve dette Middel. Det skulde da glæde os i høj Grad, om det maatte vise sig, at vor Tvivl kunde fjernes.

K e d.

Honningglas.

Den Tid, da vore Biavlere kun benyttede 1 Slags Glas til Honning, ligger ikke ret mange Aar tilbage. De da benyttede Glas vare almindelige Skleglas, der kun i Størrelse vare passende efter Honningens Rumfang til 1, 2, 4 & o. s. v. Vi kalde disse Glas „Overbindingsglas“ (se Fig. 74), fordi de ere bestemte til at dækkes ved Overbinding med Pergamentpapir eller med Blære. De ere billige, men slette, da de baade ere store og kun i meget ringe Grad beskytte Honningen mod Luftens Paavirkning. Tillige ere de med den nævnte Dækning utætte og vanskelige at indpaffe. Ved Udstillinger havde man

*) Her maa menes aabne Yngeltavler.

K e d.

derfor (og man har det for Resten endnu) et stærkt Fedteri med disse Glas, der tilføiede Bordene og Indpakningsmaterialet. Klagerne over dem bleve efter Haanden saa almindelige, at vi fandt os foranledigede til at fremstafte et nyt Hønningglas (se Fig. 75), der kaldtes „Abbottsglas“ efter en bekendt engelsk Viabler. Dette er et stærkt og smukt Glas, indsnævret foroven, fordi det er bestemt til at dækkes med en Prop, der slutter saa tæt, at det ogsaa kan holde den flydende Hønning, uden at denne siver ud. I saadanne Glas kan Hønningen opbevares i Aarevis uden at gære, endogsaa paa temmelig fugtige Stedee, naar den kun har været rigtig moden ved Paa- fyldningen. Dette Glas er efter vor Anskuelse det bedste Hønningglas, som findes, da det baade ser godt ud, bevarer Hønningen udmærket, er let at pakke og ikke dyrt.

Klagerne over de flette Hønningglas ere da ogsaa senere forstummede, indtil vi nu nylig i vore Spalter finde et dybt Euf „dausken“ fra, fordi vi ikke her i Landet have de dejlige Glas med

Skruetop

(se Fig. 76). Blot vi dog havde dem og saa saadanne flotte Etiketter, som de have i Tyskland, saa vilde vor Hønning tage sig ganske anderledes ud. — Vi have jo i de senere Aar haft rig Vellyst til at besøge vore Viablsudstillinger, og vi have saagodt som ved enhver saadan hørt mange rosende, ja beundrende, Udtalelser om vor Hønningssmukke Fremstilling. Hvad angaar Etiketterne, da er det jo en ren Smagsag. Vi ere vist komne ganske godt med paa det Omraade; men det kan jo være godt nok at saa nogle flere Slags. Det pynter altid. Men er der egentlig saa megen Grund til at arbejde for Skruelaagene? I Tyskland kunne de købes til 14 D. for 1 P's Glas. Ja, Vi kende dem. Skøre og utætte og temmelig grimme. Nej vil man have et ordentligt Skruelas, der kan holde flydende

Hønning, og som er labet af rent tykt Glas og med tæt Niffellaag, saa maa man nok op til en Pris af c. 50 D. for 1 P's Glas; men i det Tilfælde passe de Glas ikke til Hønningens Forhandling, men kun til Udstillinger. Vi advare derfor imod Bestræbelsen for at fremstille billige Skruelas her i Landet, fordi de ville vise sig at være flette Hønningbeholdere.

Ved Udstillinger er Forholdet ganske vist anderledes. Der har det jo ingen Betydning for en Viabler, om han skal købe nogle saa temmelig kostbare Hønningglas, og Udstillingen vil uægtelig vinde i Størrelse ved Fremstafelsen af forskellige Former af Hønningglas (se Fig. 77, 78, 79). Men udslaget Hønning er i sig selv en særdeles smuk Vare. Den er derfor taknemmelig at pynte paa ved smukke Beholdere; men ved Forhandling

komme tilfælle andre Hensyn i Betragtning, nemlig dels Beholderernes Pris og dels deres bekvemme Indpakning og Forjendelse. Det er disse sidste Hensyn, som har bevæget os til at hævde en adva- rende Røst, naar der tilraades vore Viablere at

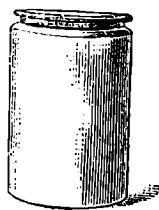

Fig. 74

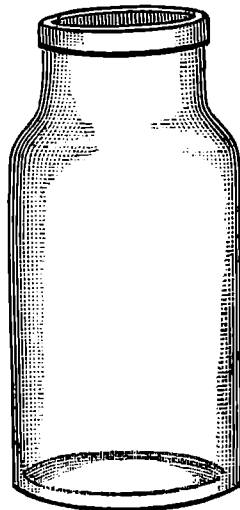

Fig. 75.

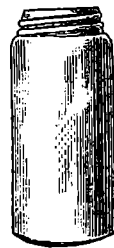

Fig. 76

slippe det gode Hønningglas, vi nu almindelig benytte ved Varens Forhandling, for at indføre et nyt, der efter vor Anskuelse er langt mindre formaalstjenligt.

Voksforfalskning.

af Karl Rudolph Mathen.

Forfalskning af Voks skyldes navnlig dettes høje Pris; baade det naturlige, gule Voks og det blege Produkt forfaltes. Denne Forfalskning foretages enten ved Hjælp af andre Fedtstoffer som Tælle og Stearin og Fedtsyre eller ved Hjælp af Plante-Fedtstoffer og forskellige Slags Plantevoks; i den sidste Tid ogsaa med

raffineret Ozokerit (Jordvoks, mineralst Voks, Ceresin); det bliver saa gjort haardt med forskellige faste Stoffer. Man kan derfor ganske rolig drage den Slutning, at der sjældent træffes Forfalskninger paa mindre end 30—40 pCt., derimod tidt Forfalskninger paa 40—50 pCt. eller endnu mere. Køber man Voks, maa man derfor være paa sin Vagt. Og naar man skal prøve Kvaliteten af Voks, maa det anbefales altid omhyggeligt at bestemme Vægtfyllden (den specifikke Vægt) og Smeltepunktet. I det følgende vil jeg gaa nærmere ind paa, hvordan man skal bære sig ad med at afgøre, om Kunsttavler ere lavede af rent Voks eller ikke. Naar der anvendes en Blanding af Bivoks og Ceresin til Fabrikation af Kunsttavler, er Forfalskningen let at opdage, idet man kun behøver at blege

Tabletterne. Da Ceresin ikke kan bleges af Solens Straaler, men maa bleges ved Hjælp af kemiske Stoffer, saa ville Kunsttavler, hvori der findes Ceresin, beholde en mere eller mindre stærk gul Farve, naar de udsættes for Sollyset.

Tabler af rent Bivoks derimod blive helt hvide, naar de have hængt nogle faa Dage i det fulde Sollys og en Gang imellem ere blevne stænkede lidt med Vand.

En anden Prøve: Smelt et lille Stykke Kunsttavle i en eller anden Beholder, og pas vel paa ikke at brænde det. Tag samtidig nogle faa Spisestefulde Vand og kom heri lidt Soda. Hæld det smeltede Voks i Sodavandet. Naar denne Blanding er bleven rørt om i nogen Tid, bliver Vokset ganske sæbeagtigt. Hvis der imidlertid er Ceresin i Vokset, bliver Blandingen ikke sæbeagtig, men svømmer rundt paa Vandets Overflade som en olieagtig Masse.

Det er bleven paavist, at mange Kunsttablefabrikanter ikke bruge den fordrede Mængde rent Voks, men forfalske det med Halvdelen eller to Trediedele Ceresin.

Materiale og Form bør man særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa under Tablefabrikationen. Man bør udelukkende benytte rent Voks. En hvilken som helst Tilføjning af fremmede Stoffer forringer Produktet. For Biavleren er det ogsaa af største Bigtighed at være i Stand til at prøve Kunsttavlernes Renhed, før han sætter dem ind i Staderne. De mest tilfredsstillende Slutninger desangaaende drages ved Hjælp af Bivoksets Vægtfylde (specifikke Vægt), som er 0,966, og Smeltepunktet c. 49° R. Alle Forfalskningsstoffer, som Stearin, Myresedt, Ceresin, Parafin, mineralst Voks, Hvalrad etc. ere forskellige fra hverandre i disse to Henseender. Lav en Blanding af Spiritus og Vand, ikke stærkere, end at rent Voks kan flyde i den, det vil sige saadan, at Vokset ikke rører ved

Beholderens Bund, men heller ikke kommer op til Overfladen. Kom heri et Stykke af de Kunsttavler, der skulle prøves. Det Stykke skal saa holde sig i samme Højde som Vokset.

Man finder forskellige farvede Voks, lige fra hvidt til

sort; i jam ne Grad er Lugten ogsaa forskellig efter den Plante, hvorfra Honningen navnlig hentes. Naar derfor en Biavler sammenligner Farve og Lugt ved tyrkisk, indisk, afrikansk og andre Slags Voks med sit eget Voks, vil han næsten altid tage fejl. Det er en fuldstændig Fejltagelse, at Kunsttavler, lavede af rent Voks, kun kunne strækkes lidt (hvis de i det Hele taget kunne strækkes). Rent Voks udvider sig i Varme meget betydeligt. Den Modstand, Voks gør imod et direkte Træk, varierer indenfor meget snævre Grænser, naar Varmegraden er den samme. Derfor kommer det ikke udelukkende an paa det Land, Vokset kommer fra, men en hel Del paa Aarstiden og den Plante, hvorfra det skrives sig. Det vilde blive altfor vidtløftigt her at undersøge alle Voksets særegne Egenheder. Der

Fig. 77.

Fig. 78.

Fig. 79.

er forskjellige Slags ganske rent Voks, der vilde være helt uskikket til Kunsttavler, eftersom de mangle den nødvendige Sejhed. Vist er det, at Kunsttavler af rent Voks, hvordan end Farven og Lugten er, bearbejdes Bierne villigt og hurtigt.

Hvad er Ceresin? Jeg tager mit Svar fra en Bjece af Fried. Thalmann: „Fedtstoffer og Olier“. „Under Navnet Jordvoks eller Ceresin har man i den senere Tid i store Mængder bragt et Produkt paa Markedet, der har faaet Navnet Voks paa Grund af visse fysiske Ejendommeligheder, som det har tilfælles med andre Slags Voks. Jordvoks er imidlertid et mineralstof, som er beslagtet med Petroleum. Godt, rent mineralstof Voks forveksles let med Bivoks og danner i Virkeligheden en stor Del af det „Voks“, hvoraf der laves Voks, sommetider det hele. Da nu Prisen paa Bivoks er meget højere end paa mineralstof Voks, er det et groft Bedrageri at kalde en Blanding af disse to Stoffer for „Voks“, og man kan opdage et saadant Snnyderi blot ved et omhyggeligt Forsøg, idet man nemlig bestemmer Smeltepunktet, den specifikke Vægt og flere andre Ejendommeligheder.

Kunsttavler af Ceresin. Jeg citerer blot følgende for at vise, at man i Tyskland laver Kunsttavler af Ceresin og sælger dem offentlig:

Undertegnede Firma tilbyder Kunsttavler af Ceresin i sin Prisliste sammen med dem, der laves af rent Voks. Vore Grunde ere følgende:

1. Den Mængde Bivoks, som produceres, er meget lille i Sammenligning med den Mængde Honning, der produceres; den beløber sig næppe til 5 pCt. af denne sidste.

2. De billigere Kunsttavler, som laves af Ceresin, bidrage, hvad enten man bruger Udslynger eller ikke, og selv om Høsten er aldrig saa god, ganske bestemt til at forstørre Nettoudbyttet af Honning i Sammenligning med det, man faar, naar man bruger Kunsttavler af rent Bivoks.

3. Prisen paa Bivoks vil falde mere og mere (??) — det vil sige, nærme sig til Prisen paa Ceresin, og det er kun et Tidsspørgsmaal — eller ogsaa vil Brugen af Ceresin og andre Sorter Voks blive mere og mere almindelig. Men hvis det virkelig bliver billigere, vil man ophøre at bruge Ceresin til Kunsttavler.

4. Ingen, herfen en Rattens Haandhæver eller en privat Borger, kan kontrollere eller hindre nogen af Østrik-Ungarns Tilsynere af Biavlere i at bruge Ceresin til Kunsttavler, naar og hvor han ønsker det,

hvad enten Tavlerne laves over en Gipsform eller i en Tavlemaskine.

Baron Rothshnek,
Weizelburg, Østrik.

Redaktionsbemærkning (Amer. B. J.):

Denne Artikel er god og interessant; men jeg er ganske sikker paa, at ingen amerikansk Fabrikant kunde falde paa at lave forfalskede Kunsttavler.

Hvad er Grunden til, at der iaar findes saa lidt Frugt?

Af Niels Zahle, Hellerup.

Ved kun at tage Hensyn til Vbler og Væver er dette Spørgsmaal besvaret i „Vitidende“ for 15. Septbr. 1895. Det ansøres nemlig:

1. At Jordbunden har manglet Fugtighed.

2. At der i Blomstringstiden var for megen Regn, for meget graat Vejr og for lidt Varme, af hvilke Grunde Honningbier ikke kunde besøge Frugtræernes Blomster og udføre disses Befrugtning. — Til Punkt 1 maa jeg bemærke, at Sommeren 1895 gennemgaaende har udmærket sig ved Fugtighed, og at de tørre Tidsrum, vi havde i Foraarstiden, ikke paa langt nær kunde maale sig med den Tørre, vi paa de tilsvarende Tider ofte have haft i Margonge, der have udmærket sig som gode Frugtaar: f. Eks. 1868 og 1875. Dette forekommer mig derfor altfor søgt til at komme i Betragtning, naar der spørges om, hvorfor der findes saa lidt Frugt iaar.

Med Hensyn til Punkt 2 skønner jeg ikke rettere end, at Vejret har været taalelig godt. Her paa Egnen er kun 2 Gange faldet Regn af Betydning i den egentlige Blomstringstid, Nattesfrost havde vi slet ikke, og forøvrigt var Varmen over det normale.

Jeg kender intet til, i hvilket Omfang Frugtræblomsternes Befrugtning befordres ved Biers Besøg i dem; men jeg ved, at de under iøvrigt gunstige Vilkaar kunne befrugtes og udvikle sig til Frugt, uden at der har været Honningbier ved dem, og paa den anden Side ved jeg ogsaa, at de kunne falde af uden at udvikle sig til Frugt, selv om de have haft rigeligt Besøg af Honningbier. Noget saadant hænder jævnlig ved visse Sorter, sjældnere ved andre. Den bekendte Graastener f. Eks. er paa mange Steder meget tilbøjelig til at bære sig saaledes ad, hvorimod dette næsten

aldrig ster hos det gule Augustæble. Aaret 1895 staar for mig som et Mærkeaar med Hensyn til Ufrugtbarhed paa Æbler og Bærer. Sjør havde vi i Almindelighed kun Fattigdom paa disse Frugtarter, og i de nærmest foregaaende Aar var det langt fra, at vi havde Rigdom paa Frugt. Jeg ventede derfor, at dette — i Følge Traditionen — skulde blive Tilfældet iaar, og fra Begyndelsen tegnede Alt godt i denne Henseende: der kom nemlig Rigdom af Blomster, og i Blomstringstiden blev Vejret mildt om Dagen, medens vi vare helt fri for Frost om Natten; endvidere forekom det mig, at Vejret — i dette Tidsrum — ikke var fugtigt i nogen paafaldende Grad, hvortil jeg maa føje den Bemærkning, at vi her havde 5 Bistader staaende i en Afstand af omtrent 30 Alen fra Frugthaven; men desuagtet saa jeg til min Sorg, at de allerfleste af Frugtræblomsterne faldt af uden at udbille sig til Frugt, og dette endog hos flere Andet-Marsbærere, der stode næsten golde ifjor, og som i den Tid, jeg har kendt dem, ikke have undladt at bære — i det mindste middelmaadigt — hvert andet Aar. Om Blomsternes Afalden skyldes Mangel paa Befrugtning, ved jeg ikke, men jeg tror, at det skyldes en eller anden lønlig Grund, og at man bagtaler Bierne, naar man siger, at det er deres Skyld.

Ved en Gang i den herbærende Røkkenhave findes en Række af flere Snefe Frugtræer, der ere plantede 1870. — (Bistadernes Afstand fra denne Gang er kun lidt over 25 Alen). — Blandt disse findes Early Crawford; den har rigeligt, og Beurré Clairgeau bærer middelmaadigt, medens Moltkes Bære, Nouveau Poiteau, Beurré d' Amanlis og flere andre af Naturen frugtbar Sorter, der blomstrede rigt, kun have faare lidt. Indtil det nærmere paabises, staar det for mig som uantageligt, at Bierne have befrugtet Early Crawford og Beurré d' Clairgeau i højere Grad end de andre Sorter, der staa i denne Række, ere frugtbare af Naturen og havde Rigdom paa Blomster. Jeg for min Part antager ikke, at der er meget paalideligt ved nogen af de Grunde, som anføres til, at der iaar er saa lidt Frugt; derimod mener jeg, at hvis vi kunde blive enige om at erkende, at vi ikke kende denne Sag, vilde det være et Fremskridt paa Frugtavlens Omraade.

Der nævnes i Artiklen et stort Bæretæ af Soldat Labourer, som er bugnende fuldt af Frugt. Jeg skal bemærke, at der her findes et Træ af denne Sort, som er plantet 1880, og som staar omtrent 200

Alen fra Bistaderne; dette Træ bærer just ikke rigt, men dog middelmaadigt. Det kunde være interessant at saa oplyst, om denne Sort i Almindelighed er frugtbar her i Landet i det ufrugtbare Aar 1895.

At vi meget godt kunne erkende, at vi ikke bestemt kunne paabise Grunden til Frugtræernes Ufrugtbarhed iaar, er desværre sikkert; men vi kunne ikke just se det Heldige i denne Falliterklæring overfor Spørgsmaalet. Hvis fremsatte Gissninger maatte kunde lede til Gaadens Løsning, var det dog sikkert bedre. Vi ville lade Hr. Mathiesen selv forsvare Vandmangelen som Marsag, idet vi hertil kun bemærke, at Frugtræerne formentlig med deres dybgaaende Rødder kræve Fugtighed i de dybere Jordlag, som ikke blive vadede af lidt Smaaaregn en Gang imellem. — Vi have derimod mere Anledning til at tage os af Forfatterens Udtalelser om den af os fremsatte Marsag: Mangel paa Insektbesøg i Blomsterne. Her befinder den ærede Forfatter sig aabenbart paa „ghngende Grund“, idet man straks mærker, at han egentlig slet ikke eller kun i meget ringe Grad har beskæftiget sig med Sagttalser over Insektbestøvning, formentlig fordi han ligesom de fleste Gartnere har tænkt som saa: „Hvis Insektbesøget har nogen Betydning for Blomsternes Befrugtning, saa sørger Vorherre nok selv derfor uden Mennestenes Hjælp“. Denne Regel ser jo meget kønt ud; men man maa erindre, at Menneftet er sat til Herre over Naturen, derfor bør det selv bruge sin Forstand til at udgrænse de Betingelser, Naturen udkræver, for at Jorden ikke blot skal bære „Torne og Tidser“, men ogsaa Frugt og Kærne. Hvis man nu vilde spørge os, hvoraf vi kunne se, at Forfatteren ikke har været en omhyggelig Sagttager af Insektbesøget i Frugtræernes Blomster — da kunne vi meget let besvare det Spørgsmaal. Hr. F. udtaler nemlig, at han ikke kan antage, at Bierne fortrinsvis kunne besøge visse Varieteter af Frugtræer og forbigaa andre. Dette er imidlertid en fastslaaet Kendtgerning, som med Lethed kan paabises hvert Foraar i vore Frugthaver især i mindre godt Flyvevejr for Bierne. Naar Vejret er rigtig straalende, er det ikke saa let at iagttage, fordi der da er et større Antal Bier paa Udflugt. Men er der egentlig noget Naturstridigt heri? Kan ikke den ene Bærefort have Egenstaber, der ere vidt forskellige fra den andens? En har blødere Grene, en anden stivere, en har større Blomstr, en anden mindre, en har sødere Frugter end en

anden. I dette Tilfælde kommer det jo navnlig an paa den søde Saft (Nektar), der dannes i Blomstens Bund, og som hentes af Bierne. Tror man, at alle Bæreforarter eller Ubleforarter indeholde ligemeget Nektar i Blomsterne, saa tager man sandelig fejl. Derfor er det let at forklare, hvorfor Bierne ved deres Besøg i Frugttræerne foretrække visse Varieteter for andre, og hvis manglende Insjektbesøg virkelig iaar har været en medvirkende Årsag til Frugttræernes ringe Børreovne, da passer det netop fortræffelig som Bevis derfor, at visse Frugttræforarter have baaret rigeligere Frugt end andre. Red.

Nedskydning af en Sværm.

Af Strandkontrollør N. Peterfen, Stodsborg.

For nogle Aar siden i en Middagsstund sværmede 4 af mine Rubestader omtrent samtidig, og Skæbnen vilde, at hele Flokken samlede sig opad og omkring Stammen af et lille Bæretæ.

Ved Hjælp af min Fangkasse og en stor Træste øjede jeg væk af Bierne og bragte dem alle i Hus i 4 forskellige Rum af Snekker Nielsens saataldte Patentstade.

Smidlertid var Glæden kun halvveis, idet 2 af de indfangede Sværme paany sloge sig løs, hvoraf den ene atter indfangedes paa Badehotellets Grund, hvor den havde sat sig i et lille Hjørnetræ, medens den anden var fløjet over i min Genboes Have og havde sat sig i en Klasse paa den yderste Spids af en lang udløbende Gren af et stort Kirsebærtræ. Her vare gode Raad dyre, og dog vilde jeg saa gerne have fat i denne store Sværm, vistnok den bedste af dem alle. At anbringe en Brandstige var ugørligt, thi Grenens Spindelhed vilde ikke have kunnet taale Trykket af denne. At støve Grenen af, vilde have fremkaldt Genboernes Misnøje, og at ryste Sværmen ned ved Hjælp af en Brandhage lod sig ikke gøre, fordi Sværmelassen sad for højt tilvejs og dertil umiddelbart ved Udtanten af Stoven (Tøgersborg Hegn), som grænser op til Haven. Smidlertid fattede jeg en rask Beslutning, som ganske vist var noget tvivlsom, om den vilde lykkes. Jeg løb hurtig hjem, ladede min Bøsse med en lille Krudtladning, tog Sigte op imod, dog omtrent 12" under Sværmelassen, hørde, og formodelfst Lufttrykket slap Sværmen sit Sæde, faldt ned paa et mindre Ubletræ og var efter kort Tids Forløb atter samlet, saa at jeg i Mag kunde fikre mig Desertørerne.

Derfor De, Hr. Redaktør, maatte kunne bruge noget af denne sandtærdige Meddelelse til Optagelse i Foreningsbladet „Tidskrift for Biavl“ til Nytte og Bærlæring for Abonnenterne, vil det glæde mig meget.

Fra Tyskland have vi flere Gange tidligere læst Meddelelser om Anvendelse af Skud med løst Krudt for at faa Sværme til at sætte sig eller til at forandre deres Sæde. Vi takke for denne interessante Meddelelse. Red.

Dobbeltstadet.

Af Jakob Olsen, Driftsbrohus.

At bruge Dobbeltstader, som i den bedste Træetid af Aaret skulle have fælles Overrum, har som bekendt en engelsk Biavler ved navn Wells gjort Forsøg med i de senere Aar og derved opnaaet at faa langt større Honningudbytte af saadanne Stader end af Enkeltstader. Da det første Gang blev omtalt i „Vitidende“ i Aargangen 1892, vakte det selvfølgelig en Del Opsigt blandt Biavlere og har givet Anledning til, at lignende Forsøg i den Retning ere blevne foretagne i Landets forskellige Egne og derfor ogsaa under meget forskellige Forhold, hvilket jo var af ikke ringe Betydning, da man, forinden en saadan ny Driftsmaade blev almindelig anerkendt, maatte indvinde Erfaring for, hvorvidt den egentlig besad saa store Fordele, som den ved første Øjeblik fik Udseende af at være i Besiddelse af. Hvorvidt man endnu er kommen til Klarhed over, om Wells Metode er at foretrække for den almindelige i Enkeltstaderne, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun i det følgende kaste et Blik paa Dobbeltstadet. I „Vitidende“ Nr. 4 af Aargangen 1893 findes en Beskrivelse af Wells eget Stade; en Del Forsøgsstader er vel ogsaa bygget efter denne Anvisning, og det synes ogsaa ret naturligt, naar Wells efter de Beretninger, der vare fremkomne, havde opnaaet saa fortrinlige Resultater deraf. Under rummet kunde optage 20 Lav-Normalrammer, som kun vare adskilte i Stadets Midte med et $\frac{1}{8}$ " tykt gennemhullet Bræt. I Overrummet var Plads til et lignende Antal Rammer samt et Sæt Delinger eller lave Honningrammer. Indgangene vare ved Siden af hverandre paa Stadets Bredside, men paa Fjlybebrættet var hæftet et Bræt for at hindre Biernes og mulig Dronningens

Festflybning under Befrugtningen. Vil man nu spørge, om Dobbeltstader, som ere beregnede paa at give Bierne sælles Udgang til Overrummet, ubetinget bør bygges nøjagtig efter denne Anvisning, saa tror jeg, at man med Hensyn til Indgangenes Anbringelse maa svare Nej, fordi man ved saa tæt samlede Indgange udsætter sig for adskillige Vanskeligheder, som det undertiden kan være besværligt at blive Herre over, og man tilmed ikke opnaar en eneste Fordel derved under Behandlingen. At Indgangenes Anbringelse kan have haft Indflydelse paa det store Udbytte, som Wells opnaaede, anser jeg for meget usandsynligt, dette maa utvivlsomt alene tilskrives Stadets indvendige Konstruktion, hvorfor denne saavidt muligt maa bibeholdes, særlig med Hensyn til det tynde Bræt, der adskiller de 2 Folk, da det er af stor Bigtighed, at begge Yngelrederne ere tæt samlede, for at Varmegraden kan blive saa høj, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre, thi Yngelansætningen vil jo i høj Grad fremskyndes derved i det tidlige Foraar, og da det $\frac{1}{8}$ " tykke Bræt kun giver en ringe Adskillelse, vil der være mest Sandsynlighed for, at Bierne fra begge Afdelinger betragte det Hele som et enkelt Yngelrum og derfor i Yngeltiden altid have de mest fyldte Indeltavler nærmest ved det gennemhullede Bræt. Ved at anbringe Indgangene i Stadets Ende vægge opnaas jo at saa den saakaldte varme Tavlebygning, men det kan dog ikke nægtes, at det er uhensigtsmæssigt at have Indgangene anbragte saaledes i et Dobbeltstade, netop fordi Behandlingen som Regel derved kommer til at foregaa fra Indgangen af, og det i flere Henseender saa fortrinlige Overblik, man ellers kan saa igennem Glasdøren, helt maa bortfalde. Forøvrigt anser jeg ikke den varme Tavlebygning for bedre end den saakaldte kolde, da jeg har benyttet begge Rammestillinger i adskillige Stader i flere Aar; men skal jeg endelig give nogen af dem Fortrinnet, saa bliver det rigtignok den kolde, fordi denne er betydelig lettere at arbejde med, da Kammerne ved Eftersynene kunne flyttes snart til den ene og snart til den anden Side, og man kun behøver at flytte hver enkelt Kamme een Gang, hvorimod man ved den varme Tavlebygning skal flytte hver eneste Kamme 2 Gange, især hvis de hænge i en Fals, som det nu ofte ses i et stort Antal ny Stader; thi Bierne ere langt mere tilbøjelige til at anbringe Klæbofs paa Tavlebærernes Hølepunkt i en saadan Fals, selv om denne er foret med Zink, end naar de hænge paa Kanten af en Zinkstrimmel, hvor man efter endt

Eftersyn undertiden kan stnde flere Kammer paa een Gang frem paa deres tidligere Plads. Med Hensyn til Udbyttet af kold eller varm Tavlebygning, da er det vel vanskeligt at afgøre, hvilken af disse der giver det største, eller om Rammestillingen overhovedet kan have Indflydelse paa Udbyttets Størrelse. Jeg har rigtignok for en Del Aar siden haft ikke saa lidt større Gennemsnitsudbytte af Stader med kold, end jeg senere har kunnet opnaa af Stader med varm Bygning, men desuagtet tør jeg dog ikke bestemt fastholde, om Kammernes Stilling til Indgangen har haft nogen Indflydelse derpaa, eller om det alene maa tilskrives de forskellige Honningaars mere eller mindre Frugtbarhed. Siden 1890 har jeg haft varm Tavlebygning; men de sidst forløbne 5 Aar har maaste været mere honningsfattige end den sidste Halvdel af Tirserne. Naar jeg nu i det foregaaende har fremsat min Anstuelse over Dobbeltstaden og paabist adskillige Ulemper ved Indgangenes Anbringelse saavel jævnsides paa Stadets Bredside som i begge Stadets Ender, saa er det, fordi jeg er overbevist om, at her er et Punkt, hvor der kan gøres en Vending ved Wells-Stadets, uden at man af den Grund behøver at frygte for en Forringelse i Udbyttets Størrelse. Jeg skal derfor tillade mig at beskrive mit Dobbeltstade, som jeg fremtidig vil benytte. I Underrummet er Plads til 28 Lavnormalammer, som i Midten ere adskilte med $\frac{1}{8}$ " tykt gennemhullet Bræt, der i Sidevæggene og Bunden passer i $\frac{1}{4}$ " dybt Savsnit. Paa dets Overkant er anbragt en almindelig Tavlebærer, som det ligeledes gaar $\frac{1}{4}$ " op i; derved gives et saa tyndt Indskud nogen Støtte, og Gennemgang af Bierne hindres i høj Grad. Da de 2 tilstødende Kammeres Afstandsmaalere kan gaa ind under Indskuddets Bæreliste, fremkommer der ovenpaa Kammerne en tæt Flade paa c. 3", hvor der med Lethed kan dækkes tæt for Bierne. Paa begge Sider af Staden, modsat Indskuddet, er anbragt en Indgang, som har en Bredde af omtrent 10". Den Tanke, at der ved de modsatte Indgange vilde opstaa Træk i Staden, tror jeg har været bygget paa Formodninger alene, thi efter at jeg nu i 3 Aar har overvintret adskillige Bifamilier i saadanne Stader, uden at miste et eneste Bifolk, ser jeg jo et Bevis for det uholdbare i denne Aastand ved dets Udførselse i Praksis. Paa begge Ender af Staden er anbragt Hængsler, som bestaa af 2 Stabler paa Gavlen, der gaa ned i 2 Gasler paa Staden, naar Taget lukkes; derved er man altid i Stand til at kunne lukke Taget

saaledes op under Behandlingen, at man ikke behøver at staa i Bierne's Flugtlinie. Bunden er fast. I Væggene er et Rum paa 3", i begge Ender ere løse Døre, hvilket undertiden kan være behageligt, da man ved adskillige mindre Arbejder i Underrommet ikke behøver at tage Overrummet af, naar der saaledes habes Udgang til Kammerne ad denne Vej. Overrummet bestaar af løse Kasser, der kan optage samme Rammemaal som i Underrommet. Da det maaste kan have Interesse, skal jeg saamtidig beskrive, hvorledes jeg forarbejder mine gennemhullede Indskud. Paa et $\frac{5}{4}$ " tykt Bræt, saa stort at det rigeligt kan udfylde Stadets Lysning, indeles Firkanter af $\frac{1}{4}$ " Størrelse; i hvert andet Sted, hvor Linierne stærer hverandre, udbøres Huller, som nøjagtig ere $\frac{1}{8}$ ", der kan da saves ganske tynde Plader af, som saa ere færdige til at anbringes i Stadet.

Dronning-Gitre.

Af F. Scheel, Neuenhof, „Centralblatt“.

Paa alle Omraader finder man en Stræben efter at opnaa saa meget som muligt og staffe sig det største Udbytte. Derfor gør man Forsøg og forsøker efter Midler til let og sikkert at staffe sig den største Fordel. Den ene Opfindelse efter den anden beskrives og roses; men derved sker det meget let, at den ene laster det, som roses af den anden, og meget viser sig i Praksis ubrugeligt, skøndt det teoretisk er blevet bevist at være det allerfuldkomneste. Saaledes gaar det ogsaa ved Viablen. Jeg vilde ønske, at ret mange Viablere vilde meddele deres Erfaringer og — mislykkede Forsøg, derved kunde mange unyttige Udgifter spares for andre. Disse Tanker foranledige mig til at overvinde min Ulyst til at skrive og at meddele nogle af mine Erfaringer.

Da jeg for 34 Aar siden begyndte at drive egen Viabl, var det allerede mit Ønske at finde et Mittel til at holde Dronningen borte fra de Tavler, i hvilke jeg haabede at se den skønne Honning. Endelig lærte jeg Dronning-Gitret at kende. Jeg behøver naturligvis ikke at sige, at jeg da anstillede Sammenligning mellem Gitre af Træ, Zink og imprægneret Pap.

Gitrene have deres Bønner og deres Fjender. Bønnerne sige: Vi have i Honningrummet smuk ren Honning, vi komme ikke i Fare for i vor Udslynger at se Tavler, der indeholde Yngel, derfor bliver

den udslyngede Honning ogsaa ren og Yngelen ikke syg af at snurre rundt. Udbyttet tilfredsstillende os, og vi have ikke Mangel paa Bier i vore Stader. — Modstanderne sige: Gitrene du ikke, fordi Bierne have for snævre Gennemgange, Metal er dem for koldt, for haardt og Nabningernes Rande for skarpe. Bierne ødelægge derved Bingerne og tabe Pollenklumperne af Benene, og Dronningen faar for lille et Rum til Uglægning.

Jeg sagde da til mig selv: De Heerer kunne maaste have Ret (alt Nytt løfter jo), og hvem trænger sig vel gerne gennem snævre Nabninger eller fryser eller river sig, naar det ikke er nødvendigt! Forsøg kunne dog ikke stades, om end de koste Penge. — Allerede i Aaret 1874 gjorde jeg et Forsøg med 3 Kunststader uden Gitter. Honningrummene fandtes foroven adskillte fra Yngelrummene ved et fast vandret Skillerum. Resultatet var: I de 2 fandtes rigelig Yngel saavel i Honningrummet som i Yngelrummet, og disse gav kun ubetydeligt Udbytte. Kun i det ene var Honningrummet frit for Yngel.

Foranlediget af en Artikel af Hr. Bohnenstengel i „Centralblatt“ gjorde jeg atter iaar Forsøg uden Dronninggitter. Jeg valgte 4 Stader. I. Dothe-Stade (Højstade) med 12 Helrammer (høj Normal) i Yngelrummet og 12 Halvrammer i Honningrummet. II. Samme Slags Stade med 11 Helrammer i Yngelrummet og 11 Halvrammer i Honningrummet. III. Sigen's Lavstade og IV. Kejserstadet, hvert med 16 Helrammer. Samtlige Familier vare virige og forsynede med udbyggede Tavler. Alle Dronningerne vare 2-aarige og frugtbare. Tillige blev en Kube med stor Nabning i Toppen, uden Gitter forsynet med Overjatskasse, der ligeledes havde udbyggede Tavler. — Resultatet: Ved Honninghøsten i Slutningen af Juni vare i I alle Tavler undtagen 6 i Honningrummet fulde af Yngel, og Kammen ved Vinduet i Yngelrummet. II havde alle Kammer fulde af Yngel undtagen 2 Helrammer og 2 Halvrammer ved Vinduerne. III havde alle Kammer fulde af Yngel undtagen 3, to ved den ene, een ved den anden Ende. IV havde alle Kammer dels fra øverst til nederst, dels i Midten besatte med Yngel. I Nr. I og II vare altsaa Dronningerne gaaede over Trækanten af Skillerummet, uagtet man ofte hører, at Dronningen ikke gerne gaar over Træ, og at man af den Grund bør undgaa Mellemfliser i Helrammerne. Af alle Staderne kunde man ikke høste Honning før i Juli, da Yngelen var udløbet og Cellerne fyldte

med Honning. Dertil viste alle Staderne Tilbøjelighed til at sværme, saaledes at jeg f. Eks. af Nr. III (Slgenstaden) fjernede 6 Dronningceller. Dronningen i Klubstaden var ligeledes gaaet op foroven over fyldte Honningceller og havde belagt 3 Halvrammer. Honninghøsten af disse Stader var derfor ringe, ja jeg kunde sige gaaet helt tabt, medens jeg derimod af mine andre Stader af samme eller ringere Styrke, men forsynede med Dronninggitter, høstede 40—47 R. At de Stader, der ikke vare forsynede med Gitter, nu skulde være rigere paa Bier end de, der ved Gitre bleve tvungne til at afgive mere Honning, lader sig ikke bevise. Det kan nu være, at Dronningen iaar, da Arbejderne under et fort, men rigt Hovedtrækraft fyldte enhver tom Celle med Honning, er vandret videre end sædvanlig og har lagt Weg paa Steder, hvor man ikke vishede det; men i det foregaaende Aar var Hovedtrækket ikke saa rigt, og dog medførte Mangelen af Gitre de samme flemme Følger.

Jeg har ovenfor nu meddelt de nøgne Kendsgerninger, og jeg overlader det ganske til de ærede Biavlere herester at sælde deres Dom for eller imod Dronninggitterne eller selv at anstille Forsøg dermed. Kun vil jeg bemærke, at man ikke i alle Egne bør drive Biavlen ens for at opnaa det største Udbytte, altsaa i Egne med Sommertræk ikke ligesom i Egne med Eftertræk, paa let Jord ikke ligesom paa Hvedejorder. Overalt gælder det: „Prøver alt og beholder det Bedste“.

Bortlodning.

I Anledning af den aarlige Bortlodning af Stader, Redstaber og Biavlsskrifter i Holbæk Amts BF. har Hr. Bistadefabrikant Kr. Pedersen, Ved, tilsendt mig som Kredsformand følgende Skrivelse med Anmodning om, at den maatte blive oplæst ved Generalforsamlingen, hvor Bortlodningen skulde foregaa:

„Jeg kan ikke forstaa den Bortlodning af Stader og Redstaber, der efter mine Begreber er rene Humbug! Naar nu Kredsen have Penge til Biavlens Fremme og vil anvende større Beløb til Stader og Redstaber, vilde det ikke være bedre for Sagen og mange Biavlere med, om Kredsen indkøbte disse Ting, saa alle Medlemmerne kunde faa, hvad de behøvede, til Fabrikpriser, og de mindre velstillede, for ikke at sige de fattige, i Særdeleshed kunde

faa, hvad de havde Trang til, for $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ af Indkøbsprisen. Det er dog vist den almindelige Mening med de Penge, som gives i slike Djemed, at det er til Hjælp til Selvhjælp, og ikke til at kaste i Grams til, hvor Lykken kan finde paa at føre? Det er dog næppe almindeligt, at de faa, som egentlig havde Behov at faa, og hvad sker saa? Ja, saa kan Misforhold, Tilbageholdenhed, Surmuleri let blive nogle af Frugterne for Pengene, i Stedet for Glæde og Livsmod, som Pengene kan og bør fremme, naar de anvendes ret.

Urb.

Hr. Pedersen“.

Hr. P. er altsaa en absolut Modstander af slike Bortlodninger. Han lægger ikke Fingrene imellem, naar han udtaler sig imod dem. Jeg tvivler ikke om, at han i dette Tilfælde taler af sin fulde Overbevisning og kun for at gavne Biavlssagen. Jeg skal nu tillade mig ligesaa oprigtig og ligesaa uinteresseret at inødegaa de her fremsatte Anker.

Den nævnte Kreds har nu i adskillige Aar haft en aarlig Understøttelse af fra 300—160 Kr. aarlig af „Holbæk Amts økonomiske Selskab“. Tilskuddet er iaar 200 Kr. Bortlodning blev først indført i Foreningen, da Tilskuddet var 300 Kr. Hvert Aar indsendes en udførlig Beretning om Pengenes Anvendelse til Selskabet. Hele Beløbet har aldrig været anvendt til Bortlodninger, men vel omtrent Halvdelen deraf. Hvis „Meningen med Pengenes Anvendelse“ havde været en anden end den stedfundne, saa havde Selskabets Bestyrelse vel nok givet det til Kende! Da Tilskuddet blev formindsket noget, fandt Kredsen Bestyrelse Anledning til at foreslaa Generalforsamlingen, at Bortlodningen enten skulde indskrænkes betydelig eller helt bortfalde, idet Pengene da paa anden Maade skulde anvendes til Biavlens Fremme; men dette Forslag forkastedes med stor Majoritet. Man ser altsaa, at Bortlodningen hidtil har fundet baade det økonomiske Selskabs og Biavlernes fuldstændige Billigelse.

Hr. P. finder, at man ved Bortlodningen kaster de udjatte Genstande „i Grams“. Man har ingen Sikkerhed for, at de Vindende behøve dem, maaske de slet ikke trænge til saadanne Ting eller i ethvert Tilfælde ikke til de Ting, de netop vinde. — De Medlemmer af Foreningen, som ikke have Brug for saadanne Gevinster, ere rigtignok snart talte, da de allerfleste ere Folk i smaa Aar, og naar alle de bortloddede Genstande ere vel anvendelige ved Biavlen, er der vel ikke stor Fare for, at de ikke skulde blive benyttede. Jeg har haft

Bejlighed til at høre i Hundredevis af anerkendende Udtalelser, fordi det økonomiske Selskab netop paa denne Maade har skænket Medlemmerne Redstaber eller Bøger, som have været til stor Nytte for Bedkommende. Det hænder naturligvis under Tiden, at et Medlem vinder et Redstabe eller en Bog, som han eller hun ikke har Brug for; men i det Tilfælde bytter man ganske simpelt med en anden Vindende. Mange gode Redstaber og Bøger ere uden Tvivl paa denne Maade blevede spredte i Hytter og Husse, hvor de ellers vanskeligt vilde være komne. Ved enhver Bortlodning fremstilles endvidere alle de Genstande, som skulle forebeles blandt Medlemmerne, og herved dannes en hel lille Udstilling, der næppe er uden Betydning.

Endelig kommer jeg til den „Misfornøjelse“, Hr. P. antager maa frenkaldes, fordi de værdifulde Gevinster under Tiden kunde tilfalde dem, der trænge mindre dertil end andre. Ja, det er ganske sandt, at de Iffe-Vindende ved Bortlodningen kunne se lidt sluførede ud; men deres Misfornøjelse er snart forbi, fordi Fordelingen af Gevinsterne sker saa upartisk. Det er jo ikke Bestyrelsen, der har vejet og draget Medlemmerne, men Loddet. Derimod kender jeg andre Kredse, i hvilke man for at fremme Biavlens sælger Stader til en meget billig Pris til „fattige“ Biavlere, og hvor det har avlet megen Misfornøjelse, at Bestyrelsen til saadanne Biavlere har medregnet Folk, der af andre ansaas for Velstillede. Det synes mig at være en uhyggelig Historie for en saadan Bestyrelse at skulle dømme om de enkelte Medlemmers Raa og Trang. Dette er man fri for i Holbæk Amts BF.

Hr. P. forlanger, at „Hjælpen skal være en Hjælp til Selvhjælp“. Ja vel. Men er der da Noget, der tror, at Bortlodninger er andet. Der er naturligvis Ingen, der kan lave en Biavl alene af de Genstande, han vinder ved Bortlodningen, han maa virkelig tillige selv anvende baade Penge og Arbejde derpaa.

Man maa nu ikke tro, at jeg just fordømmer den af Hr. P. foreslaaede Hjælpe-maade og kalder den „det rene Humbug“ ligesom han har kaldt Bortlodningen. Den foreslaaede Fremgangsmaade er sikkert meget god, naar bedkommende Bestyrelse ikke skyer det dermed forbundne Arbejde og den derved avlede „Misfornøjelse“; men derfor behøver jo Bortlodningen aldeles ikke at fordommes. Begge Fremgangsmaader have vel deres Berettigelse og tjene utvivlsomt til

at fremme Udbredelsen af den forbedrede Biavl.

Erstlev,
Kredsformand for Holbæk Amts BF.

Kunstattavleformen.

Efter Opfordring fra nogle Delegerede ved det sidst afholdte Central-møde bringe vi i Dag vore Læsere en Beskrivelse af Rietschø's Kunst-tavleform og Opfinderens egen Anvisning til Brugen af dette Redskab, der har fundet ikke ringe Anvendelse i flere biavlslivende Lande:

Brugsanvisning. Man smelter Vokset i en omtrent 12“ bred og 5“ høj emaljeret Pande (en Tyrolerpande). I Mangel deraf kan man ogsaa bruge en Lerpotte af tilsvarende Størrelse. For at Vokset ikke skal svides, gyder man omtrent $\frac{1}{2}$ Pot ($\frac{1}{2}$ liter) Vand deri. Man lader det aldrig koge.

Naar det meste Voks er smeltet, hænger man i denne Pande en 6“ bred Si med Bund af tæt Metaltraadvæv (f. Eks. en Boullionsi). Der-ved undgaar man, naar man øser Vokset op, at medtage Urenligheder eller usmeltede Voksstykker.

I Sien lægger man Jærnsøen. Dette er en c. 5“ bred og 2“ høj emaljeret Jærnsø.

Støbningen. I umiddelbar Nærhed af Ildstedet (en Petroleumskoger eller et Komfur) stiller man et middelstort Bord med jævn Plade (se Fig. 80). Paa dette breder man et dygtig vaadt, 4 Gange sammenlagt, Stykke Lærred. Det neddrøppede Voks kan nemlig let fjernes herfra. Paa Bordet stilles Formen og bag ved denne en flad Tallerken, hvori Løsningsmidlet hældes. Heri lægges tillige Børsten og Løsningskniven. Som Løsningsmiddel anvendes bedst $\frac{1}{4}$ Pot Honning, $\frac{1}{2}$ Pot Vand og $\frac{3}{4}$ Pot ren Spiritus. Mangler man den rene Spiritus, kan man i Stedet for Vandet og Spiritussen bruge 1 Pot Brændevin. Spirituslugten damper snart bort fra Tavlerne. — Som Børste anvendes en lille Klædesbørste, som Løsningskniv en lille Køkkenkniv med afrundet Spids, men hele Bladet maa være sløvt.

Nu kan Støbningen foregaa saaledes
1. Læg Formen saaledes paa Bordet,

at Underpladen ligger til Højre, Overpladen til Venstre ved Siden af. Børst derpaa Overfladen godt uden Randen, derefter Underpladen med Randen godt og ensartet med Løsningsmidlet. Dernæst lægges Pladerne sammen saaledes, at Hængslerne passe godt ind i hinanden.

2. Medens venstre Tommelfinger stikkes ind i Ringen og Fingrene spredes for at udøve et let Tryk, tager den højre Haand en Øsefuld Voks fra Sien.

3. Nu hæver den venstre Haand Overpladen halvt op (se Fig. 80) og den højre hæl-der Vokset med et Ryk ned paa Underpladen.

Denne maa langs med Hængsel-siden bedæk-kes halvt med Voks. Omtrent samtidig tryk-ker den venstre Haand Over-pladen ned, medens den højre atter læg-ger Øsen i Sien. Ethvert videre Tryk paa For-men er nu unyttigt. Dette Arbejde (Nr. 3) bør kun vare 1 Sekund; men dertil skal der nogen Øvelse.

4. Grib For-men med begge Hænder og gyd det flydende Voks, som

endnu findes omkring Randen, ned i Panden ved at hælde det over For-mens højre Hjørne og læg derpaa atter Formen paa dens Plads.

5. Løs nu den nedre Voksrand, idet Kniven skydes helt ned til Bunden mellem Voksranden og den skraa Zinkrand paa alle 4 Sider. Dette maa gøres omhyggeligt, ellers bliver Tavlen hængende eller sønder-rives.

6. Læg Pegefingern under Tryk-bøjlen, stem Tommelfingern mod Zinkranden, indtil der høres en let Knagen, derpaa gribes med venstre

Haand i Ringen og Overpladen hæves frit af sammen med Tavlen.

7. Drej Overpladen om, læg den paa venstre Haand og hold den fast ved Tryklisten. Bortskær nu Voks-randen grundig paa alle 4 Sider, saa-ledes at den falder ned i en dertil bestemt Kurv.

8. Læg Overpladen igen paa Bordet ved Siden af Underpladen og borttag ved Hjælp af Kniven den fær-dige Tavle. Man kan nu atter ind-børste o. s. v.

Indbørster man for stærkt, løsner Tavlen sig vel godt nok; men Celle-

begyndelserne blive da ikke saa gode. Indbørster man for svagt, da klæber Tavlen. —

Paa denne Maade kan man nu vedblive at arbejde uden at afkøle For-men. Kun naar man ønsker tykke Tavler, maa man en Gang imellem køle Formen i lunkent Vand.

En Form, der er 7 " 9 ", giver uden at køle 18 Tavler af 1 Ø Voks. En Form paa $8\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ " giver 14—15 Tavler (dette gælder altsaa baade om 10 " 12 " Tavler og Lavnormal-

tavler). En Form paa $11\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$ " giver 9—10 Tavler. Saa længe disse Tal ikke naas, mangler enten Øvelsen i Paahældning og rask Lukning, eller ogsaa er Vokset for koldt.

Støtte Tavler af rent Bivoks ere i en mindre Luftvarme end 15 ° R. skøre som Glas. Blander man Vokset med 3—5 % Terpentiniolie, saa blive Tavlerne bøjelige, saalænge Terpen-tinen endnu ikke er fordampet. Men denne altid betænkelige Indblanding kan let undgaas derved, at man op-varmer Tavlerne en Smule enten i Solen eller i et Værelse, før man

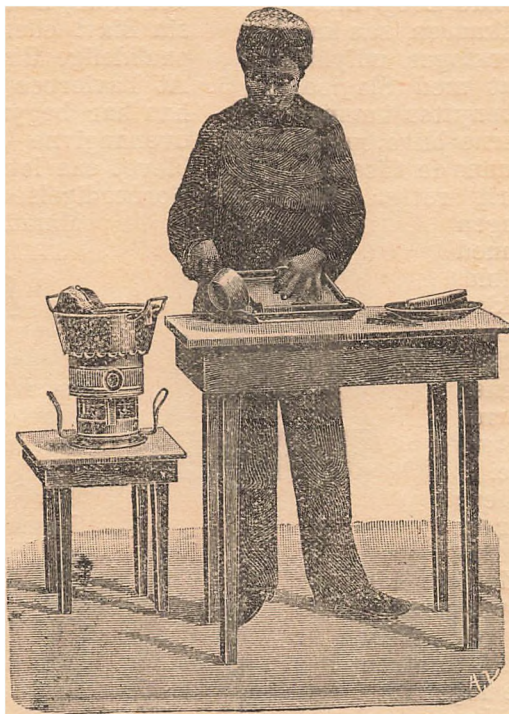

Fig. 80.

fastlodder dem. — Rensning af Formen efter fuldført Arbejde sker simpelthen derved, at man med Kniven løsner de tilhæftede Voksrester og derefter afbørster Pladerne i koldt Vand. — Ved kejtet Behandling af Vokset kunne Pladerne plettes stærkt med Voks. De kunne da renses ved at børste dem saalænge med Sodaopløsning, indtil alt det paaklæbede Voks forsæber. Før de bruges igen, bør saadanne Plader afbørstes med en Grød, der laves af sigtet Træske blandet med Spiritus eller Brændevin. Derefter skylles Pladerne godt i rent Vand og kunne da atter benyttes. — Skulde efter flere Aars Brug Zinkranden blive gennemskaaren, saa kan man lade en Blikkenslager udfylde den indre Rand glat med Slaglod. Formen kan da atter benyttes i mange Aar. — Skulde Pladerne blive bøiede paa noget Sted, da kunne de tilsendes Fabrikanten, som frit retter slige Fejl. — Hvis Forniklingen eller Fortinningen med Tiden bliver mangelfuld, saa skader dette ikke. Med de blotte Kobberplader arbejder man lige saa godt. — Naar Formen tørres ved jævn Varme og gemmes paa et tørt Sted, rustet den ikke.

Formepladerne ere lavede af Kobber, der er godt fortinnet eller fornicket (se Fig. 81), de ere lidt over $\frac{1}{8}$ " tykke, og den opstaaende Zinkramme er halvt saa tyk. Prisen er hos Fabrikanten $2\frac{1}{2}$ Pf. (omtrent $2\frac{1}{2}$ Ø.) pr. □ cm. Dette udgør for 10×12 " Rammer og for Lavnormalrammer med Fragt og Told omtrent 25 Kr., for 12×12 " Rammer c. 4 Kr. mere. Det skader ikke, om Formen er lidt større end den færdige Tavle.

Med Hensyn til Cellehøjden bemærkes, at den almindeligst anvendte, der giver c. $\frac{1}{8}$ " (3 mm.) tykke Tavler, er lettest at fremstille og fordelagtigst at bruge. Derfor leveres Pladerne med denne Cellehøjde, naar den ikke forlanges anderledes. — Paa Forlangende leveres dog en mindre Cellehøjde, en saadan udfordres nemlig, hvis man ønsker at lave tyndere Tavler (flere Tavler pr. Ø.)

Med Hensyn til Cellestørrelsen bemærkes, at denne leveres, naar ikke andet kræves, ligesom i de

naturlige Celler, nemlig paa $3\frac{13}{16}$ " (10 cm.), i Bredden 19 Celler, i Højden 22 Celler.

Tavlerne. Fabrikanten angiver som Fortrin ved de i disse Forme støbte Tavler:

1. At Bierne foretrække dem fremfor andre Tavler.
2. At de ikke trække sig skæve eller puklede i Stadernes varme Luft.
3. At de kunne anvendes ogsaa i store Rammer uden Traadning.
4. At man ved disse Former er fuldstændig sikret mod Voksforfalskning, naar man kun benytter det Voks, man selv indvinder ved sin Biavl eller køber hos andre paalidelige Biavlere.
5. At Tavlernes Fremstilling, siden han har begyndt at anvende det ovenangivne Løsningsmiddel, er blevet saa let, at enhver Tavles Forfærdigelse kun medtager 1 Minut.

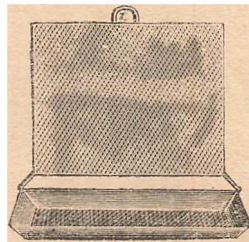

Fig. 81.

Fra Kredse.

Holbæk Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel "Skarritsø" i Thyderup d. 4. Oktbr.

1. Beretning om Virksomheden i 1895. Formanden meddelte, at der havde været afholdt 12

Biavlermøder i Amtets forskellige Egne ved 3 forskellige Biavlslærere. Derimod havde Bestyrelsen paa Grund af det særdeles uheldige Bjaar iaar udsat Afholdelsen af Biavljudstillingen i Thyderup til næste Aar. Dertil var der saa meget mere Grund, fordi Foreningen endnu ikke havde betalt den Gæld af lidt over 60 Kr., der var paaført den derved, at en Distriktsformand i den sydlige Del af Amtet i 1893 havde modtaget Medlemsbidrag fra et stort Antal Medlemmer uden at indbetale dette i Foreningens Kasse. Den nævnte Distriktsformand var allerede ved forrige Generalforsamling blevet erstattet med en paalidelig Mand; men Sagen havde dog før en Tid stået Foreningens Virksomhed i den paagældende Egn.

Forsamlingen billigede, at Biavljudstillingens Afholdelse var blevet udsat, og vedtog ikke ad Rettens Vej at gøre Kravet gældende overfor den uestervetelige Distriktsformand, da det anfaas for tvivlsomt, om han kunde udrede Beløbet.

2. Regnskab 1894 fremlagdes i

revideret Stand. Dette udbiste et Understud af 61 Kr. 40 Ore, hidvørende fra ovennævnte Sag.

3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer istedetfor Formanden, Kantor Ersklev, Kalundborg, og Lærer B. E. W. Smith, Bjergsted, der begge efter Tur fratræde. Begge genvalgte eenstemmig.

4. Valg af Delegerede til Hovedforeningens Centralmøder for de kommende 3 Aar. Genvalgte: Kantor Ersklev, Kalundborg, Lærer Smith, Bjergsted, og Snekter Oluf Petersen, Højby, samt som Suppleant Stomager Haagen Jensen, Tranbjerg.

5. Valg af Revisorer. Genvalgte Lærer Christensen, Verchenborg, og endvidere valgte istedetfor Smed Dandanel, Rørby, der havde ønsket sig fritaget for Genvalg, Lærer Rasmussen i Ellede.

6. Udstilling i Fryderup 1896. Vedtoges at afholde denne paa en Søndag i Slutningen af Juli, om muligt i Forbindelse med et Dyrskue eller andet større Folkemøde.

7. Valg af Distriktsformand. Istedetfor Skræder L. Jørgensen, Stamstrup, der ønskede sig fritaget for dette Hverv, valgte Dyrslæge Petersen, Frydendal, for Stamstrup og Frydendal Sogne.

8. Virksomheden i 1896. Fra Vistadefabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg, var tilsendt Generalforsamlingen en Skrivelse, i hvilken han fraraadede Foreningen at anvende en Del af sit Tilskud til den aarlige Bortlodning af Stader, Redstaber og Biavlsskrifter, idet han mente, at det var heldigere at anvende Pengene til Indkøb af Stader til Fabrikspris, idet disse derefter folgtes til de velstillede Medlemmer for fuld Pris og til „fattige“ Biavlere for $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ af denne Pris.

Formanden oplæste Skrivelsen (se S. 319) og bad Medlemmerne om at udtale sig om, hvorvidt de fremdeles ønskede Bortlodningerne fortsatte en Gang aarlig, eller om de ønskede de hidtil paa denne Maade anvendte Penge benyttede saaledes, som af Kr. Pedersen foreslaaet.

Anders Pedersen, Stippinge, antager, at han efter Kr. Pedersens Inddeling af Medlemmerne ikke vilde blive regnet til de fattige Biavlere; men han tror ogsaa, at Biavlens hos virkelig fattige Folk giver et meget ringe Udbytte, fordi disse af mange Grunde ikke kunne passe Bierne, som de bør passes. Som Bevis for, hvilken Nytte Bortlodningen her i Kredset har stiftet, vil han meddele, at han for 3 Aar siden vandt et Lavnormalstade. Det ankom til mit Hjem netop paa min Hustru og min

Bryllupsdag, og mange af vore Naboer og Venner fik derved Lejlighed til at se det. Efter dette Stade som Mønster er der nu alene til min Vigard lavet 20 Stader foruden mange i Omegnen. Han ønskede, at vi vedblev med Bortlodninger.

Smith, Bjergsted, troede, at det vilde blive et meget vanskeligt Hverv for Bestyrelsen at skelne mellem fattige og rige Biavlere, og naar det kom til Stykket, havde vi nok kun meget faa af sidstnævnte Slags heri Kredsen. Da de bindende Medlemmer desuden altid havde Udgang til at bytte saadanne Gevinster, for hvilke de ikke have Anvendelse, med andre, som de trængte til, saa han ikke de Ulemper, som Kr. Pedersen anjorte mod Bortlodningerne. Derfor vilde han ogsaa anbefale at bibeholde disse.

Formanden sluttede sig hertil og anførte, at han havde Grund til at antage, at Bortlodningerne heri Kredsen havde stiftet stort Gavn og paa ingen Maade havde ablet „Misfornøjelse“, som Kr. Pedersen formodede. Tvertimod kunde man langt snarere vente at vække saadan Misfornøjelse, naar Bestyrelsen skulde dømme om Medlemmernes Trang.

Efter at endnu flere Udtalelser i samme Retning vare fremkomne, vedtoges det eenstemmig at fortsætte Bortlodningerne i samme Omfang som hidtil og i det Hele at fortsætte Foreningens Virksomhed i det samme Spor som hidtil. Fra flere Sider udtaltes Ønske om i 1896 at faa nogle Møder afholdt ved Biavlslærere N. S. Kristensen, Himmeløv, hvis han kunde afholde dem i den Tid, da der kan arbejdes med Bierne, helst om Foraaret.

Derefter foretoges Bortlodning af 84 Gevinster, bestaaende af en Hønningudslinger, 2 Biboliger, 2 Solvoks-smeltere, mange andre Biavlslæstaber samt Biavlsskrifter. Ersklev.

Vejte Amts KF., Nr. 9 a. Som tidligere meddelt, afholdtes der igaar Eftermiddags et nyt Møde, for om muligt at faa dannet en Biavlerforening. Saavel paa det første som paa dette Møde viste de Tilstedeværende stor Interesse for Sagen, og der danne des da ogsaa igaar en Forening under ovenstaaende Navn.

Biavlerlærer Grønning fra Vejrup bød Velkommen og takkede dem, der havde givet Møde; skønt der ikke var mødt saa mange som ønskeligt, saa vilde han dog falde det for godt besøgt. Biavlerfagen var af stor Betydning saavel i det Store som i det Smaa. Det Arbejde, som Bienen udførte, var stort; thi Befrugtningen af Blomsterne udførte den saa godt som Alene,

ved at den saadan flyver fra Blomst til Blomst, og den forstaar saa udmærket at følge den bestemte Slags, som den en Gang er kommen til; den flyver nemlig f. Eks. ikke fra en Kløverblomst til en Raalblomst, det ser man saa ofte, særlig paa en Kløvermark, der bliver den ved Hvidkløveren, indtil den har sin Honningmabe fuld, saa flyver den hjem; men naar den saa kommer tilbage, kan den godt begynde paa en Rødkløver. Naar vi saar eller planter, maa vi tage Hensyn til, at Træffet bliver saa ensartet som muligt. Bøghara-Kløveren er fortrinlig og gavnlig for Bierne, og den maa vi anbefale at saa i vore Bihaver.

Der er mange Grunde for, at man skal anbefale Biablen; den væsentligste er den, at den kan betale sig, men naturligvis kun som Bierherv. Naar Rogen begynder, maa de helst begynde med de sædvanlige Halm-Bituber, men disse maa være saa tykke som muligt, og saa skulle de 'ndrettes' saaledes, at den øverste Top kan tages af, thi det skal være saadan, at der foroven kan være et lille Magasin for at opsamle Honningen. Vil man stille en Kube an, maa man væsentlig tage Hensyn til Læforholdene, thi det spiller en Hovedrolle, om Bierne staa lunt, at der i Kuberne kan være en Varme af 20—30 Gr.; ligeledes om Sommeren maa man iagttage, at Kuben kun saar Morgen- og Formiddagssofen; selvfølgelig maa der dækkes godt til, saaledes at Bandet fuldstændig kan holdes ude. Tidlig paa Foraaret maa man gøre den nederste Kant af Kuben aldeles fri for Snabz,Orm og navnlig Møl. Da en Bifamilie bruger et stort Kvantum Vand, vil det være heldigt, om man i Haven, i Nærheden af Kuben, anbragte et stort Trætrug, i hvis Bund man lægger et 5—6 Tommer tykt Lag grønt Mos og overhælder det med Vand; Mosjet holder nemlig Bandet fuldstændig frist. Naar det viser sig, at Bierne ikke har tilstrækkeligt Foder, maa man fodre dem; der er to Slags Foder, Rødfoder og Spekulationsfoder. Til det sidste bruger man 2 Bægle Vand til 1 R Sukker, det foges sammen, og naar det er saavidt affvalet, at man kan holde en Finger i det, giver man Bierne det; til Rødfoder bruges kun 1½ Bægl Vand. Bruger man det første Foder, vil den rimeligvis give en Sværm 3 Uger tidligere end ellers. Vil vi nu have en Sværm, maa man søge at saa et saa godt Hus som muligt, thi det er af stor Betydning.

Er man naaet saa vidt, at Sværmen hænger i Træet, saa skal vi straks fange den; bertil bruges helst en Kube, som man holder nedenunder, giver et lille Slag til

Øren og stiller Kuben straks op paa et Bræt i en lidt straa Stilling, Bierne skal saa nok snart søge derind; i en saadan Kube maa man helst ubelade Tværpinde.

Naar vi skal til at vasse til Vinteren, maa vi nøje afpasse de midterste Tavler efter Biernes Antal, thi det er i Yngle-reden, de overvintre. Om Foraaret var det heldigst, om man i sin Bihave havde nok af Fuchsia og Krovus, da disse Planter afgive god Føde for Bierne.

Taleren vilde nu ønske tillykke med det Skridt, der idag var foretaget til Fordel for Biablersagen, og vilde anbefale Enhver at søge at saa de rigtige Oplysninger vedrørende Biernes Pleje. Fordelene ved at være sammensluttet i en Forening ere ikke saa; thi ved gennem Foreningen at gøre sine Indtøb i Partier bliver det jo billigere, og man opnaar ogsaa derved at saa mere bestemte og ensartede Maal og Ting, som af Erfaringen ere anerkendte. Dernæst erholder man jo ogsaa Forenings-Bladet billigere, og man saar forskellige Blade og Prislistes samt endvidere Afgang til Hovedforeningens Bibliotek, ligesom man ogsaa erholder Tilskud i Forhold til Medlemsantallet.

Biablen er saaledes, at næsten Enhver, der har Interesse for Sagen, kan blive Biavler, ja, det har vist sig, og da navnlig i vor Naboby Fredericia, at Underofficererne, der jo have mange ledige Timer, ere begyndte at drive dette Bierherv.

N. Ladegaard, L. Belling, takkede Grønning for det store Arbejde, han udfoldede for Biablen. Han vilde dog anbefale, at man i Stedet for at danne en Amtsforening, kun indskrænkede sig til en Kredsforening, thi Amtet er stort, og det vil vist være vanskeligt at saa en saa stor Strækning organiseret; saa kunde der bedre arbejdes i Kredse og samles i et Hele ved Udstillinger og Møder. Taleren vilde anbefale at danne Kredsen.

Grønning kunde ikke forstaa Ladegaards tilsyneladende Modstand mod at danne Amtsforeningen; vi maa jo dog hufte paa, at Amtsforeninger erholde større Bidrag fra de forskellige Landbosforeninger, ligesom der jo ogsaa bliver sendt Lædere ud til de forskellige Foreninger.

Det vedtoges at stifte Foreningen, som saa skal træde i Kraft fra 1. Jan. 1896.

Derefter foretoges Valg af Bestyrelse, der kom til at bestaa af Følgende: Lærer Chr. Westberg Rasmussen, Lærer, Partikulær Danielson, Vejle, Gaardejer Ole Nielsen, Daugaard, Lærer Holm, Søndermarkstolen, og Forretningsfører N. Andersen, Vejle, der tillige valgtes til Kassierer.

Joramlingen gif nu ud i Snedker Boesens Have, hvor Hr. Grønning atter gav en Del lærerige og interessante Forklaringer, samtidig med at han manøvrerede med Bierne og derved viste en Del af det i det Praktiske.

Det er overordentlig interessant at se en saadan arbejdende Bifamilie i sin Kasse, og dette lader sig jo nemt gøre, da de nu Bihuse i alle Maader ere saa praktisk indrettede.

Saa et senere afholdt Bestyrelsesmøde valgtes Lærer Holm, Søndermarken, til Formand, og Lærer Westberg Rasmussen til Næstformand. Endvidere udarbejdedes et Udkast til Love, som vil komme til Behandling paa en Generalforsamling i November Maaned.

Vivild BF. D. 30. Septbr. afholdt Hr. Biavlslærer N. S. Kristensen, Himmeløb, Møde i Vivild Skole med Foredrag og praktisk Vejledning i Biavl. Foredraget drejede sig særlig om Indvintringen af Bierne, og det fremhøvedes, at det gælder om en rigtig Indretning af Winterlejet med rigeligt Forraad og at dette er rigtig fordelt med halbfylde Tabler til Biernes Winterføde og helfylde Tabler bag ved dette; hertil kommer, at Familien maa have en en god Dronning, hvilket i Forbindelse med en omhyggelig og lun Indpakning ere nødvendige Betingelser for en heldig Overvintring. Har et Stade om Efteraaret ikke tilstrækkeligt Forraad, maa det fodres med Kandisfirup; denne skal helst være tilberedt af lyst Kandis og lidt tyndere end nylig udslynget Honning. Foderet maa gives i store Portioner, da det ellers bedirker, at Bierne paany give sig til at yngle, og Fodringen altsaa ikke gør den tilføjede Nytte. Fodringen maa være tilendebragt saa tidlig, at Tablerne kunne blive forsegledede inden Vinteren, hvorfor man helst maa være færdig dermed i September Maaned. For at bedømme Mængden af Forraadet rigtigt, anbefales det, navnlig Begyndere, at veje Tablerne, hvortil kan faas smaa Trævægte, som kun koste 50 Ore pr. Stk., og hvorved tillige Fejltagelser kunne undgaaes. Der maa være 25 a 30 R Foder i et Stade. Er et Stade om Efteraaret viferløst eller har en daarlig Dronning, kan det hjælpes med de udtrommede Bier fra en Kube, hvorimod et Stade, der er viferløst tidligt om Foraaret, helst maa forenes med et andet, der har en god Dronning, da det vanskelig kan hjælpes, selv om man giver det Yngeltabler med spød Yngel: thi dels ville de overvintrede Bier ikke bygge Dronningceller om Foraaret, hvorfor maa først maa tilføre Stadet unge Bier ved at give

dem Tabler med moden Yngel, og dernæst vil Familien, selv om det efter megen Møie lykkes at faa en Dronning udflyktet til den Tid, der findes Droner, blive saa svag, at den er omtrent værdiløs den følgende Sommer, dersom man ikke i særlig Grad forstærker den med Yngeltabler fra andre Stader; men da man derved spækker disse betydeligt, vil dette næppe kunne betale sig. Ved derimod at forene det viferløse Stade om Foraaret med et andet kan man opnaa at faa een stærk Familie, som man senere hen paa Sommeren igen kan dele, hvis man ønsker at formere sine Stader til betydeligt Antal.

Foredragsholderen omtalte dernæst Opbevaringen af udbyggede Tabler og anbefalede at foretage denne omhyggeligt enten i et Skab eller i en let Kasse, hvori de kunne være bevarede baade for Mus og for Møl, hvorimod han fraraadede en tidligere anvist Maade ved at hænge dem frit paa et Loft, da de derved blive fyldte med Støv, saa at de ikke kunde bruges til at høste Honning af, uden at denne derved bliver mindre god. Ligeledes lagdes det Biavlerne paa Sinde at være omhyggelige med at opsamle Bokset; man bør begynde dermed om Foraaret ved Udrensningen af Staderne og fortjætte i Løbet af Sommeren ved, hver Gang man arbejder med Bierne, at samle det Boks, der mulig kan være bygget mellem Kammerne og Siderne i Stadet samt ovenpaa Tablebærene, og ligeledes passe paa Cellelaagene ved Udslyngningen samt paa de gamle ubrugelige Tabler og Tablestumper. Der vil paa den Maade kunne indvindes mange R Boks, saa at man kan have tilstrækkeligt til Fornyelse af Tablebygningen i Staderne, hvilket ogsaa vil blive nødvendigt, efterhaanden som Antallet af Kubebiavlere svinder ind, saa at det Nar for Nar bliver vanskeligere for ikke at sige umuligt at skaffe det Kvantum Boks, der skal bruges til Fabrikationen af Kunsttabler, uden ved at indføre dette i stedsfæ stigende Mængde. Ved derimod at opsamle alt Boks paa den ovenfor anførte Maade vilde det, foruden at være en betydelig Besparelse for Biavleren, tillige være en hyderligere Betryggelse for at kunne faa Kunsttabler, der ere forarbejdede af ægte Bivoks. Taleren omtalte derefter Fremgangsmaaden ved Afsmeltning af Boks og anbefalede særlig Solvoksmelteren som et godt og praktisk Redskab til dette Brug. Cellelaag og ny Tavlestykker kan man smelte i et Jæd, som sættes ind i Stegeodnen i Komfuret, hvorved man sparer baade Tid og Brændsel, da det saa kan smeltes, medens der koges Mad.

Kensningen sker ved Omsmeltning i en Gryde med lidt Vand paa Bunden, hvilket gentages saa ofte, at det derved bliver fuldkommen rent.

Formen, hvori Vokset hældes op, maa helst først oppvarmes, for at det ikke skal afkøles for hurtigt, da Uvenlighederne ved den langsomme Afkøling bedre kunne faa Tid til at synke til Bunds, saa Vokset derved bliver renere, og ved at besnøre Formen med Kartoffelmelstivelse, inden det smeltede Voks kommer i, hindres Vokset fra at flaa Revner, hvilket det ellers er tilbøjeligt til.

Til Slutning omtalte Foredragsholderen Honningens Behandling og fremhævede Bigtigheden af at producere saa god en Vare, at den kan konkurrere med og efterhaanden om muligt fortrænge den indførte Honning, samt tilraade ikke at være for rast med at sælge, da det større Tilbud straks efter Honninghøsten trykkede Prisen, saa at Biavlere endog have solgt Lyng-honning for 20 Øre pr. Pund, hvorimod man ved at give sig Tid som oftest opnaaede en højere Pris for sin Honning. Angaaende Salget af Honning bemærkede Taleeren forøvrigt, at man selvfølgelig burde gøre, hvad man kunde, for at forbedre Af-sætningsforholdene f. Eks. ved at avertere i „T. f. B.“ samt i Hovedstadsbladene, ligesom ogsaa enkelte gunstige Vejligheder, navnlig den sidste Sommer afholdte Konditor- og Bager-Udstilling i „St. Thomas“ i København passende kunde have været benyttet til Udstilling af Honning og Biavl-produkter, for ogsaa paa den Maade at henlede Folks Opmærksomhed paa disse.

Efter Foredraget besvarede Hr. Kristensen forskellige Spørgsmaal angaaende Bi-avlens, men da hans Rejsefort snart var udløbet og han derfor skulde videre samme Aften, maatte Mødet afbrydes til stor Beklagelse for de Tilstedeværende, der ellers med usvækket Interesse kunde have fortsat dette endnu meget længere. Mødet, for hvilket Foreningen bringer DBF. sin hjærtelige Tak, var efter Forholdene godt besøgt, og trods den fremrykkede Aarstid begunstiget af det mest udmærkede Vejr, som man kun sjældent har det i Slutningen af September Maaned, hvilket jo særlig var heldigt for den praktiske Del af Mødet.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt den 29. og 30. September d. A. i Fredericia en overordentlig vellykket Udstilling. Til den havde Fredericia Fæstnings Kommandantkab med stor Forekommenhed overladt Foreningen Eksercerhuset i Gothersgade med tilhørende Eksercerplads. Det store og rummelige Lokale var tilligemed en Del af

Bladsen særdeles smagfuldt udfyldt med Grønt og Flag, og selve Udstillingen, der var uventet righoldig, saavel med Hensyn til Honning som Stader og andre Biavl-redskaber, var meget smukt arrangeret.

At de mange kulørte Lamper, anbragte paa den smukt dekorerede Indgang til Udstillingspladsen, og Faklerne paa samme om Aftenen meget bidrog til at give hele Arrangementet et festligt Præg, er jo en Selvfølge. Beliggenheden midt i Byens Hovedgade og det smukke Vejr bidrog meget til et godt Besøg. Der var desuden fra Arrangementsudvalgets Side gjort Alt for at gøre Udstillingen saa tiltrækkende som muligt, og den besøgte ogsaa af c. 1200 betalende Besøgende, saa at den samlede Nettoindtægt blev c. 350 Kr. Tombolaen paa omtrent 3000 Numre, blev fuldstændig udtruffen.

Publikumet viste stor Interesse for de forskellige udstillede Ting, og en Mængde Honning folgte, en enkelt Udstiller endog for 112 Kr. og flere Andre ogsaa meget betydeligt.

Ved de mange udstillede Stader samlede stadig et større Antal Mennesker, der med stor Interesse fulgte de Forklaringer, som desangaaende bleve givet af Biavlere.

Af særligt Nytt var der fremstillet 2 Bi-stader med Føderapparat — lige anvendelig saavel til Hurtigfodring som til langsom Fodring — anbragt i Pakrummene i Siderne. Det ene saas i Virksomhed.

Paa Udstillingen savnedes aldeles Mød udstillet af Biavlere, ligesom der heller ikke var udstillet Honningglas og Honningbeholdere. Det maa indtrængende lægges Biavlerne paa Sinde ogsaa at skænke Tilvirkningen af god Mød deres Opmærksomhed, og de Handlende at udstille Glas og Beholdere, noget som har saa megen Betydning for Fremstillingen af den producerede Honning.

Bestyrelsen finder Anledning til at anføre, at det har saavel med Hensyn til Resultatet af Udstillingen som med det stedlige Honningsalg, baade paa Udstillingen som forinden denne, vist sig, hvor stor Betydning Averteringen i de stedlige Blade have, og den anbefaler derfor at bruge denne særlig ligeoverfor det stadig brændende Spørgsmaal: „Hvordan skal jeg faa min Honning affat?“ Her have vi til Trods for Egnens gode Honningaar — 50—60 R Honning pr. godtbesøkt og velpasjet Bi-stade — allerede rent Bord og det endda til gode Priser — 65 Øre pr. R.

Foredrag holdtes om Søndagen af Hr. Biavlslærer Grønning og om Mandagen af Lærer Rosenfjær.

Flere nye Medlemmer indmeldtes i Foreningen og købte af de udstillede Stader.

Præmierne uddeltes saaledes:

Honning. 1. Præmie, 6 Kr., Stabssergent Thygesen, Fredericia; Bogholder Tuschsen, Fredericia; Lærer Vindehoff, Kolding (udbetalt ikke); Lærer Rosenfjær, Studsdal; Oversergeant Bjerregaard, Fredericia; Fyrbøder Christoffersen, Fredericia; Sergeant Bertramsen, Fredericia.

2. Præmie, 4 Kr., Sergeant Koch, Fredericia; Chr. Ith, S. Vefstrup; Bogbinder Ladegaard, Velling; Karetmager Paulsen, Fredericia; Lars Nielsen, Studsdal; Oversergeant Klojsted, Fredericia; S. Sørensen, Gudsø; H. P. Rand, Gaarslev; H. Madsen, Smidstrup; Sergeant J. Hansen, Fredericia.

3. Præmie, 3 Kr., Th. N. Hvith, Gaarslev; Nierkeby, Tvede; Jørgen, Ringballegaard; Sognefoged Hansen, Børup; Sergeant D. K. Pedersen, Fredericia; J. P. Jepsen, Kongsted; J. N. Andersen, Børup; H. J. Hansen, Taulov; Enkefru Madsen, Gammelby Mølle; Sergeant S. Jørgensen, Fredericia; Sergeant S. Pedersen, Fredericia.

Magasin med Honning. 2. Præmie, 4 Kr., Stabssergeant Thygesen, Fredericia;

Syltetøj. 1. Præmie, 2 Kr., Sergeant Koch, Fredericia.

Honningfager. 1ste Præmie, 2 Kr., Sognefoged Hansen, Børup; Sergeant J. Hansen, Fredericia.

Voks. 1ste Pr., 3 Kr., H. P. Rand, Gaarslev. 2. Pr., 2 Kr., Chr. Ith, S. Vefstrup; Bendixen, L. Velling; Sognefoged Hansen, Børup. Hæderlig Omtale: J. Madsen, Tuschfær; P. C. Kjær, Hørslev.

Fugtvin. 1. Pr., 6 Kr.: Aug. Andersen, Slagelse (udbetalt ikke),

Bi-huse. 1. Pr., 6 Kr.: Oversergent Bjerregaard, Fredericia; N. Jensen, Taulov. 2. Pr., 4 Kr.: Oversergeant Andersen, Fredericia; Fabrikant Pedersen, Tved, (udbetalt ikke).

Udslyngere. 1. Pr., 6 Kr.: Snedker Boesen, Vejle, (udbetalt ikke).

Solvoxfsmelter. 1. Pr., 2 Kr.: Lærer Rosenfjær, Studsdal.

Redstaber. 1. Pr., 2 Kr.: Bendixen, L. Velling; Kristensen, Himmelov, (udbetalt ikke). 2. Pr., 1 Kr.: Bogholder Tuschsen, Fredericia.

Kunstartavler. 1. Pr., 3 Kr.: Kristensen, Himmelov, (udbetalt ikke).

Komiteen fandt Anledning til at anføre, at 2 af Snedker Boesen, Vejle, for sent indsendte Bi-huse og 2 af Fabrikant J. Andersen, Gl. Sole, ligeledes for sent indsendte Bi-huse samt af samme 2 Udslyngere, der af denne Grund ikke bleve bedømte, ansaaes for værdige til 1. Præmie. Bestyrelsen.

Herved tillader jeg mig paa Foreningens Vegne at rette en Tak til Arrangementkomiteen for den smukke Maade, hvorpaa Alt var arrangeret og udført, hvilket hidro ikke lidet til det gode Resultat.

Niels Ladegaard.

Hobro BF. Fredagen d. 20. Septbr. afholdtes paa Markedspladsen i Hobro en stor Biavlsudstilling. Udstillingen var meget fyldig i alle Slags, dog mest i Produktafdelingen. Besøget var derfor godt hele Dagen, og de udstillede Genstande toges med synlig Interesse i Omsyn, og hvad der særlig vakte Opmærksomhed, var en større Samling Honningbin, Lektorer m. m., der

var udstillet af Hr. Fabrikant Müller, Kjøbenhavn, og Cand. pharm. Andersen, Slagelse.

Efter endt Bedømmelse af de udstillede Genstande, holdt Biavlslærer Grønning et smukt, klart og lærerigt Foredrag om Biavl, som ogsaa hørtes med stor Opmærksomhed af Mængden.

1. Redstabsafdelingen.

Et Bi-hus: J. Andersen, Gl. Sole, 1. Pr. og Medalje. Et Do.: L. Sørensen, Hobro, 2. Pr. En Udslyngningsmaskine: L. Sørensen, Hobro, 1. Pr. En Do.: J. Andersen, Gl. Sole, 1. Pr. og Diplom. For Biavlsredstaber: Præstemark, Hobro, 2. Pr. For en Tangkæsse: Samme, Diplom.

2. Produktafdelingen.

Lys Honning: N. Griften, Stenild, 1. Pr. Honningfager: Samme, 2. Pr. og Diplom. Lys Honning: Jens Andersen, N. Dujild, 1. Pr. og Diplom. Lys Honning: N. Nicolajsen, Nyrum, 2. Pr. og Diplom. Lys Honning: A. Lambæk, Hobro, 3. Pr. For Voks: Samme, 3. Pr. For Voks: M. P. Knudsen, Hobro, 2. Pr. For Honning: Samme, 3. Pr. For Honningfager: Jakob Hansen, Stenild, 3. Pr. og Diplom. Lys Honning: Chr. Olsen, Døjstrup, 4. Pr. For Voks: Samme, 2. Pr. For Voks: Th. Mikkelsen, Døjstrup, 1. Pr. og Diplom. For Lys Honning: Samme, 3. Pr. For Lys Honning: N. Andersen, Elling, 2. Pr. og Medalje. For Lys Honning: J. C. Jensen, Nøzmer, 2. Pr. og Medalje. For Mod og Vin: Aug. Andersen, Slagelse, 1. Pr. og Medalje. For Mod og Vin: Müller, København, 1. Pr. og Medalje. For Honning: A. Andersen, Hørby, Diplom. For Honning: Søren Madsen, Vedstø, Diplom. For Kunstartavler: Kristensen, Himmelov, 1. Pr. og Med. Hobro, d. 15. Oktober 1895.

M. P. Knudsen,
Sekretær.

Uggerstev BF. For c. 3 Aar siden blev her i Uggerstev oprettet en Sognefreds, henhørende under den fynske BF. Samme Aar blev der solgt Medlemmerne Stader til nedfat Pris, saaledes at ethvert Medlem kunde faa 1 Stade til 7 Kr. 35 Ore, som ellers kostede 10 Kr.; vilde man have flere Stader da 1 Kr. mere pr. Stade, Hr. Pedersen, Tved, leverede dem. Paa Grund af denne Forbedelse voksede Kredsen fra 5 til 8 Medlemmer med 1 Tidsskrift det næste Aar, og man fik igen billige Stader, et enkelt 7 Kr., flere 1 Kr. 25 Ore mere (jeg købte 4 Stader). Jaar er Kredsen vokset fra 7—18 Medlemmer med 6 Tidsskrifter. Men der blev ingen Stader indkøbt som de 2 foregaende Aar af den fynske BF., hvilket er meget beklageligt, thi en saa stor Forening kan bestemt opnaa de største Fordele, der overhovedet kan faas. Da man ikke kunde vente sig nogen af ovennævnte Fordele fra Foreningens Side, var der ikke andet at gøre, naar man vilde nyde Gavn af Sammenslutningen. Jeg lod forespørge hos Hr. Kr. Pedersen, Tved, om hans en gros Pris paa Stader. Han var saa venlig at svare, at pr. 12 Stkr. var Prisen a 8 Kr. 35

Dre, 25 Stkr. a 8 Kr. pr. Stk. Da Kredsen er i sin Barndom, saa saa vi os kun i Stand til at købe 25 Stader a 8 Kr. 35 Dre, 1 Wellsstade 20 Kr. 50 Dre med 36 Stkr. 10 × 12 " i Yngelrederne, 30 Stykker 10 × 12 " hele Kammer i Magasinerne, hul Bund til Stopning og 4 Kubeundersæt a 2 Kr. 50 Dre. Vi modtog det hele i Martz Maaned, Kredit til Slutningen af Maj. Gennemsnitsfragten pr. Stade beløb sig til 21 Dre. For et enkelt Stade har man tidt betalt 50 Dre. Vi købte 62 B Rokstavltr a 1 Kr. 76 Dre. Fragt 4 Dre. Se det kunde vi iaar, da der var mange, der vilde have Stader. Jeg haaber, at den fynske B.F. vil besørge Indkøbet til sine Medlemmer. For mit Vedkommende er det ligegyldigt, hvad Staderne angaar, men derfor kan der jo nok være Andre; Enhver vil gerne spare, hvad han kan, men derfor har man Biablerforeninger, og det er disses Pligt, og det kan disse jo let, thi Enighed gør stærk. — Hvad Honningpriserne angaar, kan det være ønskeligt, om vi Medlemmer kunde enes om en bestemt Pris paa vor Honning: thi kan den ene opnaa en god Pris paa sin Honning, kan den Anden ogsaa, bare man kan blive enige derom. Redaktionen skal have Tak for Meddelelserne angaaende Honningprisen. Men det kan ikke forslaa, naar Biablerne ikke ere enige, thi det er en stor Stam, naar den Enkelte sælger hele sin Honninghøst straks for 30—35 a 40 Dre pr. K. Da tror jeg, det lønner sig bedre at bruge, hvad man kan, thi til de Priser kan det ikke betale sig at sælge sin gode Honning, thi den er uundværlig, og har man een Gang vænnet sig til den, især naar man selv abler den, har man ogsaa Raad til at spise den. Har Producenterne ikke Raad dertil, hvorledes man saa Forbrugerne har, men det lader til her i vort kære Fædreland, at man sælger sine gode Produkter til en gros Pris og køber nogle daarligere til Detail-Pris, og saa tror man at have gjort en god Handel — bare man kan spare nogle Dre. Ds er Honningen bleven saa kær, at vi ikke vil undvære den i Huset, selv om den koster 1 Kr. pr. K, thi vi har fundet, at det er bedre at spise Honning end at være syg. Vi smøre den paa bart Rug- eller Hvedebrød og spiser den til The om Morgenens; man sparer da baade Smør og Sukker. Bruger man megen Honning, faar man mindre at sælge, og man opnaar bedre Priser for, hvad man har. I de fleste Tilfælde er det mindre dygtige Biablere, der sælger deres Honning til Spotpriser; formodentlig tænke de i Djebliffet ikke paa, hvad et Bieri koster at oprejse.

Mine Udgifter paa Bier og Biablsredstaber har iaar været c. 100 Kr.; jeg har nu 13 Familier i Stader og 1 Kube-stade. Næste Aar, vil Gud jeg lever, er det min Hensigt at anskaffe Gitre til det hele. Jeg tror nok Gitrene ere praktiske. Jeg tror heller ikke, hvad Gitrenes Modstandere fortælle. Efter min Mening bør man først prøve en Ting, før man har Ret til at kritisere den.
H. Pedersen.

Ekko fra Staderne.

Sads Herred, Odder, 10. Oktbr.

Til de mange forskelligt lydende Meddelelser i „T. f. B.“ om Honninghøstens Rigdom eller Fattigdom iaar vil jeg ogsaa føje en lille, og maa da begynde med at sige, at vi have kendt større Udbytte, men Aaret har været et godt Middelaar, idet det gennemsnitlige Udbytte sikkert er noget over 50 K pr. overdintret Stade. Af de c. 100 Stader, jeg behandler, have mange givet mellem 60 og 80 K og et enkelt mindst 100 K.
N. Sørensen.

Bivild Skole, Allingaabro St., 11. Oktbr.

Den forløbne Sommer har været travlig, hvad Udbyttet af Bierne angaar; thi skønt Hvidkløveren blomstrede saa længe og rigeligt, var Hovedtrækket daarligt paa Grund af det ustabile Vejr, og Eftertrækket mindre godt af samme Grund, hvorfor Gennemsnitsudbyttet pr. Stade kun har været henved 25 K; men Familierne ere kraftige, saa vi maa haabe paa et større Udbytte næste Aar.
S. S. Høgh.

Vissinge, Kalundborg, i Oktober.

Honninghøsten er saa godt som mislykket paa denne Egn iaar. Jeg har kun høstet nogle saa K Honning, ikke engang nok til eget Brug, og adskillige Biablere have slet ikke høstet noget. Mange Stader maa fodres i Winterstand. Jeg har fodret 3 færdige i September. Jeg har aldrig haft saa daarligt et Udbytte af Biablen i de 15 Aar, jeg har været Biabler, som iaar.
F. Karlsen.

Næbo, Vejen, 16. Oktbr.

Saar høstet c. 40 K Honning pr. Stade, Bughvede og Dyrghonning.
S. B. Harbo.

Uggerøse, Ddenje, 18. Oktbr.

Mit Honningudbytte er iaar af 8 Stader 200 K. Hvorfor Udbyttet ikke var bedre, var fordi Halvparten af Staderne havde haft Bugløb, hvorfor de ikke kunde udvikle

fig tilstrækkelig til at udnytte Hovedtrækket fuldstændig, der hos os indsendt sig i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni med udmærket Træk paa Algerfaal og Hvidkløver, men dog med nogen Afbrydelse paa Grund af Kulde og Blæst, ellers var Vejret i den Periode upaaklageligt; men fra Begyndelsen af Juli ophørte Trækket næsten aldeles paa Grund af Regn og Blæst. Af andre 29 Stader, som jeg har behandlet iaar for Fremmede, er der høstet 439 K.

S. Peter sen.

Stenderup, Hørjens, 21. Oktbr.

Jeg har haft en god Honninghøst iaar, 7 Stader have givet mig 600 K. En Tak til Dem for den gode Vejledning, jeg har faaet af Tidsskriftet.

S. Math.

Alsjerg pr. Faarup, Randers, d. 21. Oktbr.

Af 10 Stader har jeg iaar høstet 640 K Honning. Et Stade gav 90 K og et 80 K, de andre 8 har været derunder. Jeg tog ved første Udflugtning 8 Honningtabler fra til en udtrommet Familie, c. 20 K, og til 3 sildige Sværme, som jeg har købt, maatte jeg ligeledes dels tage Yngeltavler, dels udbyggede Honningtabler for at faa dem stærke nok til Overvintring. Nr. 11 Stadet har de 10 Stader desuden maattet opholde med Yngel, da det har opført Dronningceller 3 Gange, ialt 27 Celler, uden dog at opnaa at faa en befrugtet Dronning; de to første blev borte under Befrugtningsudflugten, den tredje, som udkom d. 28. August, kunde, grundet paa, at Droneflaget var endt, ikke blive befrugtet. Hos en anden Biavler, som jeg hjalp med at indvintre hans Bier, fik jeg en ung befrugtet Dronning, ved at vi satte 2 Familier sammen, der vare for smaa til at overvintre særskilt, og den blev saa indført i Stadet. Af 15 Familier, som jeg har indvintret, ere 7 Dronninger fødte i denne Sommer, 4 ifjor Sommer, de andre 4 i 1893. Jeg haaber paa, at disse unge Dronninger ville levere en betydelig Yngelansætning til Foraaret, saa at Staderne kunne blive birige nok til Hovedtrækket, saa at jeg ogsaa til næste Sommer tør haabe paa et betydeligt Honningudbytte. En hjertelig Tak til Dem, Hr. Redaktør, for Deres udmærkede Ledelse af „Tidsskrift for Biavl“ og for Deres iøvrigt betydelige Arbejde for Biavlsfagets Fremgang i vort kære Fædreland.

Anders Christensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 111. Kan tørret Bændeltang benyttes som Pakning i Bistader? (A. B.) — S.: Ja, det er et fortrinligt Pakkemne, naar det kun presses tilstrækkeligt fast sammen.

Nr. 112. Er vedlagte døde Vi en Dronning, hvilket jeg har antaget, men da jeg ikke har nogen Lupe, er jeg dog ikke aldeles sikker derpaa? (S. D.) — S.: Ja, det er en Dronning.

Nr. 113. Da jeg har hørt Tale om, at der paa det sidste Centralmøde er besluttet Oprettelse af en Biavlskølereskole i Kalundborg til næste Sommer, vil jeg bede Dem om at meddele mig den omtrentlige Udgift, som Opholdet paa den Skole vil medføre? (A. C.) — S.: Planen for den Skole er endnu ikke fuldstændig ordnet; men nærmere Oplysninger om den ville frenkomme her i Bladet i Begyndelsen af Aaret 1896. Skolen vil formentlig begynde d. 20. Juli og slutte d. 15. August, altsaa vare i 4 Uger. Undervisningen vil sandsynligvis blive ordnet i 2 Kurser, hvert paa 14 Dage, og Eleverne kunne da enten kun deltage i 1 Kursus eller i begge. Den praktiske Undervisning vil ikke alene blive givet af Skolens Forstander, men ogsaa af DBF.'s 2 faste Biavlskølerere. Hele Undervisningen vil formentlig kunne faas frit efter Ansøgning til DBF.'s Bestyrelse. Kost og Logi vil kunne faas i Kalundborg paa Hotel for 2 Kr. pr. Døgn, hos private Folk billigere; men formentlig vil der ved Ansøgning til de stedbige Landboforeninger, Sparekasser eller andre Institutioner kunne faas Hjælp til disse Udgifter.

Nr. 114. I Slutningen af forrige Aar sendte jeg Dem et Dronninggitter af Træ, som jeg selv havde labet, med Forespørgsel, om det var brugeligt. De svarede da, at Bisterne mellem de lange Huller vare for bløde, saa at baade Dronning og Droner kunde slippe igennem. Derfor raadede De mig til at paaslaa smalle Strimler af Blik paatværs over Gitterene for at gøre dem stivere. Dette gjorde jeg da og sendte Dem en Prøve. Om denne udtalte De, at nu var Bredden af Abningerne rigtig, og det kom nu kun an paa, om Gitterene ogsaa vilde vise sig sikre hos Bierne. Derfor spørger jeg Dem nu, om De i den forløbne Sommer har prøvet disse Gitter, og om de have vist sig at være gode? (C. A. B.) — S.: Ja, vi have prøvet det sendte Gitter, og det har da vist sig, at Arbejderne villig gif igennem det,

men Dronningen ikke. Heraf kunde De maasse udbrage den Slutning, at disse Gitre nu kunne anvendes med fuldkommen Tryghed. Dette ere vi dog ingenlunde sikre paa. Dertil vilde nemlig udkræves flere Forsøg og navnlig saadanne, ved hvilke man i væsentlig Grad har villet indskrænke unge Dronningers æglæggende Virksomhed. Et enkelt Forsøg i et Stade, der oven i Købet havde en ældre Dronning, er her ikke tilstrækkeligt. — De mener at have iagttaget, at „Træet maa være meget tyndere og uden Beslag, da dette hæmmer Træets Indtørring og Udbidelse; men det er jo netop Ulempen ved Trægitre, at de ere tilbøjelige til saaledes at indtørres eller uddides efter Luftens forfælske Fugtighedsgrad. Vi ere dog tilbøjelige til at tro, at der nok kunde findes en Træsfort eller Træmasse, der virkelig kunde benyttes til paa-slibelige Gitre; men disse vilde uden Tvivl blive dyrere end gode Papgitre. Derfor tvivle vi i høj Grad om, at der vil opnaas nogen Fordel ved Trægitrene. Efter vor Anskuelse ville Zinkgitrene ubetinget blive de billigste i Længden, og vi skulle derfor prøve paa til Foraaret at fremstaae saadanne med godt afflebne Rande.

Nr. 115. I 2 af mine Stader har jeg dækket foroven først med 3" brede tynde Dækbrædder, derover med 1" tykke Brædder og endelig med et 2 Lag gamle Sække. Hugtil har jeg indstødt en Pakramme af tyndt Træ, fyldt med Savsmul; men den Kamme slutter meget daarlig. Hvad mener De om den Pakning? Skal jeg lægge en Haffelsepude paa foroven og tætte den bagerste Pakramme med Klædeslister? (D. S.) — S.: Hvis Dækbrædderne foroven ikke ere flyttede i de sidste 5—6 Uger, have Bierne uden Tvivl tilfattet Sammenføjningerne imellem dem med Klæbboks. Dækket er da rimeligvis tæt nok, og i det Tilfælde vil den overliggende Pakning uden Tvivl være tilstrækkelig til at holde Varmen tilbage i Stedet. Har De derimod flyttet Dækbrædderne saa sent, at Bierne ikke have haft Lejlighed til at klæbe dem godt sammen, da ville vi tilraade Dem at ombytte Sækkene med de tykke Brædder, saaledes at Sækkene komme til at ligge jævnt umiddelbart paa Dækbrædderne og ovenpaa Sækkene de tynde Brædder, der da kunne trykke Løjet ned, om fornødent ved at lægge et Par Mursten ovenpaa de øverste Brædder. — Med Hensyn til Baggpakningen, da skulle vi fremhæve, at vore Erfaringer i de senere Aar have ført os til at undgaa altsor tæt Baggpakning, idet vi anse det for heldigt, at Luften i Stedet kan fornødes ved en ganske langsom Luftstrøm fra Flyvehullet

under Kammerne og ud igennem Baggpakningen. Om nu den af Dem anvendte Pakramme bag Indstuds-Vinduet tillader en altsor stærk eller altsor svag Luftstrøm, kunne vi ikke afgøre uden at kende Forholdene nøjere; men til Vejledning kunne vi angive, at vi selv anvende som Baggpakning en blød Haffelsepude, 3" tyk, der med Lethed kan skydes ind bag Vinduet.

Nr. 116. Da mine Bier staa stærkt udsatte for Blæst, ønsker jeg at staae dem mere Læ, helst ved Plantning. Hvilke Læplanter raader De mig til at vælge? (M.) — S.: Hvis det kommer an paa at staae Bierne Læ meget snart (allerede i Vinter eller til næste Foraar), da kan dette jo ikke ske ved Plantning; men derimod ved flettede Risgærder eller ved Nørboegge. Hvor man har let Udgang til Ris, hold Risgærderne foretraktes, da de ere de holdbareste. Det er en ganske udbredt Forestilling, at saadanne Risgærder ikke afgive Læ, fordi de tilsyneladende let gennemtrænges af Luften; men dette er en urigtig Opfattelse, da man ved nøjagtig Prøve let kan overbevise sig om, at saadanne Risgærder afgive meget Læ. Ved en Bihave burde de dog helst have en Højde af 3 Alen. — Vil man anvende Plantning omkring Bihaven, da maa Valget af Planterne blive forskelligt efter som man ønsker en Hæk, der stadig holdes klippet, eller et Læbælte, som faar Lov til at vokse nogenlunde frit. Ønsker man nemlig en klippet Hæk, da nyttter det ikke at vælge gode Honningplanter, da disse jo alligevel ikke faa Lov til at blomstre. Man kan derfor i det Tilfælde vælge alene efter Planternes læggebende Egenskaber og efter deres Størrelse, f. Eks. Alnbøg, Tjørn eller Liguster. Ønsker man derimod et fritvoksende Læbælte, da bør man dertil vælge Planter, som kunne afgive Næring for Bierne, f. Eks. Snebær, Pil, Hassel, Ahorn og Lind. Sidstnævnte er vel nok den bedste Honninghyder; men den skal desværre opnaa en temmelig høj Alder, inden den blomstrer.

Nr. 117. Jeg har fra J. Andersen, Gl. Sole, modtaget et Ersklevstade med 8" bredt Flyvebræt, der er delt midt i lige-løbende med Stadets Forside og forsynet med Hængsler, saa at den yderste Del kan klappes op som et Skyggebræt om Vinteren. Tror De, at dette Skyggebræt vil være tilstrækkeligt ved indtrædende Snefald, eller skal jeg hellere anvende de sædvanlige Skyggebrædder? (M. S.) — S.: Vi have set den Slags Flyvebrædder ved flere af vore Udstillinger, men hidtil ikke prøvet dem. Først i denne Vinter agte vi at anfille Forsøg med dem. Vi antage nemlig,

at de ville vise sig at være bedre end de almindelige Snyggebrædder, naar man kun huster paa i rette Tid at slaa Klappen ned, naar der om Vinteren indtræffer godt Flyvevejr for Bierne.

Nr. 118 De har tidligere allerede for et eller to Aar siden omtalt Kunsttable-presser ganske kort i „L. f. Biavl“ og nu ser jeg dem ogsaa omtalte af Hr. Carstens S. 295. Da jeg agter at anstaffe mig en saadan Presse, beder jeg Dem om at beskrive den nøjere og særlig at omtale, hvor tynde Tablerne kunne laves paa den Maade, altsaa hvormange Tabler der kan laves af 1 R Boks? Jeg bruger Andersens Stabe. (S. L.) — S.: Deres Ønske er allerede imødetkommet ved Artiklen paa S. 320, som er fremkommen efter Opfordring fra flere andre Sider. Med Hensyn til det af Dem fremhævede Punkt er der dog indløbet en Fejl, fordi Fabrikant Rietsche angiver Tablernes Antal efter 1 Kilogram (2 R) Boks, og vi have derfor kun halberet Tavlernes Antal ved den mindste Table, men glemt det ved de 3 anbefalede Rammemaal. Af 10×12 Tabler kan der i den Form uden at tåle Formen laves 7—8. Ønsker man dem tykkere, maa Formen aftales i faldt Vand forud for hver Tables Støbning. Ønsker man derimod Tablerne tyndere, da maa Formen bestilles med en ringere Cellehøjde end den sædvanlige. Da den sædvanlige Cellehøjde passer godt til Yngeltavler, fraa raade vi dog at vælge en ringere Cellehøjde. At anvende tykkere Tabler vil der jo være endnu mindre Grund til, naar den sædvanlige Tykkelse er stærk nok.

Fra Kredsen.

Bornholms KF. afholdt d. 5. og 6. Oktbr. en særdeles vellykket Biavlsudstilling i Svaneke i Forbindelse med en Udstilling af Frugt og Blomster.

Hr. Borgmester Stricker. Denne dvælede i sit Foredrag særlig ved Syslen med den levende Natur, denue store Bog, hvori vi Alle kan læse, og hvoraf vi kan høste saa uendelig stor Gavn og Glæde. Han henlede først Opmærksomheden paa den stedse stigende Interesse for Plantning, i hvilken Henseende den yste Hede afgiver et stort Eksempel. De store Skove, der i sin Tid har stærket Sjælland, ere i en barbarisk Tid alle blevne ryddede, Fuglene fløj til bedre Egne, og Jorden blev gold og ufrugtbar. Først i dette Aarhundrede har Hedeselskabet taget den Tanke op at

forbandle de store Strækninger til godt og nyttigt Land, har arbejdet med Ræmpeskridt for at vinde Heden Tomme for Tomme tilbage fra den døde Natur, for at Esterflægten, om den fortsætter i det samme Spor, en Gang vil kunne fryde sit Øje og Øre ved at se store Skove, hvor der hidtil kun var Lyng og Hede.

Men det er ikke alene Østen til at plante; den kommer i Reglen først vore Esterkommere tilgode, nej! Vi vil selv have Udbytte. Man driver af al Kraft Frugtaavl, og denne Stræben har allerede ganske finukke Resultater, som vi ogsaa vil se Eksempler paa her paa vor lille Udstilling, der ikke alene fremstiller direkte Frembringelser fra Naturens Haand, men ogsaa Præparater af disse, saasom Sultetøj, Vin m. m.

Dg det er ikke alene Træer og Planter, man syser med. Nej! Man stræber at forædle de forskellige Dyrearter, særlig Fjerkræet. Dg vor Udstilling vil vise Resultater i denne Henseende af Fjerkræ-Opdræeternes Fliid, Iver og Dygtighed.

Men man har ikke ladet det blive staaende ved den større Skabning. Man har ogsaa henvendt Opmærksomheden paa den tilsyneladende ringe Skabning. Dg den fortjener det i Sandhed. Til de ringe Skabninger maa vi jo efter Størrelsen henregne Bierne. Men betragter vi nærmere deres Færd og Liv, da er det i høj Grad værd at tage Eksempel af. — De slittige Bier flyver fra Blomst til Blomst. Den ligegyldige Tilskuer tænker næppe paa, hvilket Arbejde der udføres i de varme Sommerdage. Han ved naturligvis nok, at de samler Blomstestøv fra de forskellige Blomster, men de fleste aner dog maaste ikke, hvilket uhyre stort Arbejde, der udføres af disse smaa Skabninger. De ere i Sandhed et lyfende Eksempel for Mennesket paa Fliid og Udholdenhed. Af Støvet og Boksjet, som de henter og bringer hjem til deres Boliger, danner de kunstfærdige Celler, som de fylder med den liffigste Honning til Føde for deres Yngel, men tillige til Gavn for os Mennesker, som paa forskellige Maader udnytte dette Produkt. Dg saa herpaa vil vor Udstilling vise os Eksempler.

Det vilde føre for vidt nærmere at komme ind paa at omtale Syslen med den levende Natur. Dg omtalte Taleren i store Træet Silkeormens Udvikling og Betydning for Samfundet, idet han henviste til en Afdeling af Udstillingen, hvor han personlig havde fremstillet Silkeormens Sommerfugl, Eg, Kokon og Silke, alt fremblet af ham selv. — Derpaa aabnede Borgmester Stricker Udstillingen med de

bedste Duffer for Udstillerne og Foreningernes fremtidige Virksomhed.

Viavlerudstillingen.

Bed vor første Indtræden i det paa Josephsens Hotel med Grønt og Blomster udpyntede Lokale ser vi en ganske righoldig Samling af Honning i Glas og Krukker. Den appetitlige Spise fremtræder snart som ganske lys Blomsterhonning, samt i mørkere Nuancer fra senere Udslyngninger. — De forskellige Anvendelser af Honningen fremvistes som smukke Resultater af Hjemmeflid, f. Eks. smuk, klar Honningbin, Honningfager og i Honning nedskyltede Frugter. — Dgaa Boks var smukt repræsenteret. — Flere nyttige og ny opfundne Redskaber til Brug og Lettelse for Biavlerne vare udstillede, særlig lagde man Mærke til en Opstilling fra Snekker Ipsen i Rønne, hvor saadanne Genstande vare fremlagte. Af større Arbejder paa Biavlens Omraade forefandt Udslyngningsmaskiner, samt et meget findrigt og smukt Trugstabe, der til lige med et Miniaturstabe var udstillet af Snekker Ipsen. Heller ikke Literatur omhandlende Bi- og Fjerkræavl savnedes, idet flere Bøger angaaende disse vare fremlagte fra Frl. Olibarius' Boghandel.

Præmieliste fra Udstillingen i Svaneke d. 5. og 6. Oktbr.

For Honning og Boks.

Honning.

1. Pr. Gaardejer Vesth, Pindelykke i Vester Marie, 5 Kr.

1. Pr. Snekker Chr. Ipsen i Rønne, 5 Kr.

2. Pr. Hans Jespersen i Vester Marie, 4 Kr.

2. Pr. Plantor Kofod i Aker, 4 Kr.

3. Pr. Oluf Jensen, Gæstegaard i Vester Marie, 1. Høst, 3 Kr.

3. Pr. P. Blem, Børmelandsgaard i Aker, 3 Kr.

4. Pr. Smed Jens Kristiansen i Pederseker, 2 Kr. Boks.

1. Pr. Oluf Jensen, Gæstegaard i Vester Marie, 2 Kr.

2. Pr. Chr. Ipsen i Rønne, 2 Kr.

3. Pr. Johann Brandt i Bodelsker, 2 Kr.

Viavlredskaber.

1. Præmie for en Samling forskellige Redskaber og et Bistade tilkendt Chr. Ipsen, Rønne, 5 Kr.

1. Pr. Viavlredskaber og særlig Boksavler fra Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Forædlede Produkter.

Fru Jørgensen i Svaneke for henflyttede Ting og Kager: Høderlig Dmtale.

Froben Marie Andersen, Postegaard, for Honningstetøj: Høderlig Dmtale. (Forti.)

Skanderborg Amts BF. afholdt Biavludstilling i Horsens d. 27. Septbr. Denne var lige fra Morgenstunden godt besøgt.

Havestalden var net pyntet med Guirlander og Blomster, og Biavlprodukterne vare opstillede paa lange Borde langs Salens Vægge. Der var ialt udstillet 72 Numre, hvoraf det langt overvejende Tal naturligtvis var Honning.

Gennemgaaende stod de udstillede Produkter paa et meget højt Trin; særlig Honningen var fortrinlig.

Vi meddele her

Præmielisten:

Hvid Honning:

1. Pr., 5 Kr. og Medalje: Niels Jørgensen, Lund.

2. Pr., 4 Kr.: Snekker Karl Hansen, Skjold. Købmand J. H. F. Ahrentz, Sønderby. N. P. Rasmussen, Glud. Stationsforstander Postegaard, Rørup.

3. Pr., 3 Kr.: Jens Nielsen, Bimmelstakket, Horsens. Felix Sindal, Sønder-Mdm. Mads Gregersen, Røring. Morten Jensen, Rattrup. Petrea Svejlstrup, Tolstrup. F. B. Henriksen, Tolstrup. Smed N. L. Jensen, Rørum. Snekker P. Hansen, Yding.

4. Pr., 2 Kr.: Snekker Andreas Andersen, Hesselballe. Mads Nielsen, Ørritslev. Hans O. Gnevoldsen, Hattung. Mads Jensen, Nstrup. Erik Kristensen, Tolstrup. Niels Møller, Tolstrup. Paaft Thomsen, Bled. P. M. Johansen, Gramrøde. Stefen Jensen, Røring. Kærlmager L. J. Møller, Bjerre.

5. Pr., 1½ Kr.: Smed Mads Petersen, Alsted Mark. P. Knudsen, Glud. Skovlober P. Rasmussen, Lystrup. Jens Andersen, Gl. Sole. Lærer S. P. Hansen, Langskov. Murer Simon Pedersen, Grumstrup.

Brun Honning (Lynghonning):

3. Pr., 3 Kr., Snekker Schwarz, Ny.

4. Pr., 2 Kr.: N. P. Henriksen, Ny.

5. Pr., 1½ Kr.: Anders Sørensen, Ny.

Boks:

1. Pr., 2 Kr. og Medalje: P. M. Johansen, Gramrøde.

2. Pr., 3 Kr.: Stomager J. P. Dinsen, Bjerre. Syltetøj:

2. Pr., 3 Kr.: Erik Kristensens Hustru, Tolstrup. Mads Hansens Hustru, Hyrup.

Redskaber:

1. Pr., 3 Kr. og Medalje: Snekker Carl Hansen, Skjold (for et Bihus).

1. Pr.: Paaft & Larsen, Peterfen (1 Samling Honningpande).

2. Pr., 3 Kr.: Træstemand P. N. Pedersen, Brønding (et Bihus).

2. Pr., 4 Kr.: Jens Andersen, Gl. Sole (1 Slynngmaskine).

3. Pr., 2½ Kr.: Snekker J. B. Boesen, Vejle (1 Bihus). Jens Andersen, Gl. Sole (1 Bihus).

3. Pr., 3 Kr.: Jens Andersen, Gl. Sole (1 Slynngmaskine). J. B. Boesen, Vejle (1 Slynngmaskine).

3. Pr., 2 Kr.: J. B. Boesen, Vejle (1 Boks-jemler).

Honningfager:

Præmieværdig: Fru Boesen, Vejle.

Kunsttavler:

1. Pr.: N. S. Kristensen, Himmelov. Jens Andersen, Gl. Sole.

Dommerkomiteen bestod af følgende Mænd: For Honning, Syltetøj og Boks: Apotheker Wiinsted, Købmand Waldemar Algerbeck og Kaffehandler Ludvig Holm. For Redskaber: Gaardejer Nielsen-Grøn, Klakring, Kærlmager L. J. Møller, Bjerre, og Morten Jensen, Rattrup.

Præmieudelingen fandt Sted Kl. 1. Kl. 2 holdt Biavlforeningens Formand Boelsmand Mads Hansen, Hyrup, og N.

S. Kristensen, Himmeløvd ved Roskilde, Foredrag om Biavl og dens Betydning.

Mads Hansen, Hyrup: Det er mig en Glæde at tale om Biavl, for det første, fordi Biavl er mig en kær Syssel, for det andet, fordi den er let tilgængelig for Smaakaarmanden, for mine Standsfæller. Biavl er en af de faa Veje, ad hvilken Smaafolk kan skaffe sig en Indtægt. Det glæder mig at se et Bistade baade i Gaardmandens og Husmandens Have, dog mest i Husmandens. Han lysler nemlig selv med Bierne, overlader ikke deres Pasning til en Birgter.

Smaakaarmanden kan skabe sig en net lille Indtægt ved Biavl. Men han bør ikke sætte hele sin Formue ind paa at drive Biavl. Han bør begynde med lidt og saa efterhaanden høste den fornødne Lærdom.

Bierne gør ikke Kreaturerne Fortræd, naar de er borte fra deres Bistader. De er ikke ondskabssfulde, de vil kun forsvare deres Bistader, naar de tror, nogen vil gøre dem Fortræd. Husmanden kan sende sine Bier hen paa Landmandens Marker og Haver, uden at man dermed gør Landmanden nogen Skade. Tværtimod. Bore smaa Bier bidrager væsentlig til Befrugningen af Planterne i Haverne.

Smaamandens Spisekammer er som oftest tarbeligt. Og saa her gør Bierne en god Gerning. De skaber et sundt og godt Produkt. Denne Udstilling skalde ogsaa bidrage til at udbrede Brugen af Honning, til at vise, hvad Bierne kan udrette. Næsten alt, hvad der her er fremstillet af Honning, er overordentlig godt. Komiteen har udtalt, at næsten alt var værdigt til Præmie; men vi har jo ikke raadet over de tilstrækkelige Midler.

Og saa som Lægemiddel har Honningen sin Betydning. Der kan af den baade tilberedes Salver og Medicin.

Mine Udtalelser her skalde være en lille Opfordring til at fremme Biavlsagen.

N. S. Kristensen, Himmeløvd: Naar man skal til at drive Biavl, rejser sig Spørgsmaalet om, hvilken Stadesform man skal bruge. Begyndere bør det absolut anbefales at anvende Trugformen.

Bort Land staar langt fremme med Hensyn til Stadesformerne, baade i Sammenligning med Tyskland og Sverrig. Grunden til, at Stadesformerne har vundet saa stor Udbredelse her i Landet, er, at Biavlerforeningen er saa godt organiseret som faa andre. Bort Biavlerblad har 4000 Abonnenter. Denne udmærkede Organisation og det store Abonnentaantal er Grunden til, at vi er saa langt fremme. Dermed være ikke sagt, at Staderne er saa gode, som de burde være.

Bundbrædderne bør altid være paatværs af Stadet. Vinduet maa ikke passe stramt i Huset. Kammerne bør være et af de anbefalede Maal og bør være lette at tage ud, ikke alene opad men ogsaa bagud af Huset. Magasinrammerne bør helst være Halvrammer. Der bør være en vis Plads under Kammerne i Hovedrummet i Forhold til Kammens Højde for Rensningen og for Lufttilførselens Skyld. Flybebrættet er ofte ikke saa godt, som det burde være, 15" er slet ikke for langt, og det burde have en større Skraaning end det ofte har, dog ikke over 45°. Endvidere vil jeg anbefale at forlænge Flybebrættet med en Klap, der kan lukkes op mod Stadet i Vintertiden, det vil afværge, at en hel Del Bier gaar tabt. Stadet til et Folk maa særligt anbefales til dem, der driver Biavl som Lejlighedsøvelse. Udviklingen af Stadesformerne er ikke godt at forudsige, men den vil maasse gaa i Retning af et Stade paa 16 a 18 Kammer i Yngelrummet og saa flere Magasiner opad til Honning.

Det Arbejde i Biavl, der ligger for i Djebklivet, er Indvintringen. Det gælder om, at Biavlerne danne et godt Winterleje, saa det passer for Bierne. Vi skal have lavet godt trediedele eller halvfylde Tavler nærmest Flybebrættet og slutte af med fyldte eller næsten fyldte Tavler. Naar vi danner Winterlejet ligesom Bierne gør det i Kuben, saa har vi gjort Mesterstykket.

Har et Stade ikke Forraad nok, maa man fodre det. Saadanne varme Dage som nu egne sig fortrinligt til Fodring; paa Egne med godt Træk bør man altid danne Winterlejet i første Halvdel af September Maaned. Man bør fodre med Sukker, hvis Staderne ikke har Forraad nok, der tjenes c. 300 pCt. ved at fodre med Sukker istedetfor Honning. Men jeg vil ikke anbefale Begyndere at slynge Honningen for nær ud af Bistaderne og fodre med Sukker som Spekulation. Et mindre stærkt Bisolk bør indvintres paa 20 a 25 R Foder og til et stærkt Bisolk 25 a 30 R. Fodringen nu bør ske i store Portioner og Stadet bør pakkes varmt til; det gælder særlig om at dække godt ved Vinduet f. Eks. med Avispapir; saa at Varmen ikke ad den Vej skal slippe ud. Bag Vinduet anbringes en Madrats og over Winterlejet pakkes med en Sæk som er halbt fyldt med Haffelse.

Derefter bad Taleren Biavleren om at passe godt paa Boksjet og rense og samle det; det gode Boksjet havde en meget stor Værdi for Biavl. Til Slut omtalte han Honningens Behandling og Salg, han meddelte bl. A., at her til Danmark i 1893

var indført over 131,000 R Honning. Vor Honning er temmelig godt beskyttet mod Udlandets Indførsel, Tolden paa den hvide Honning er 9 Ore og paa den brune Honning 5 Ore pr. R.

Et og Andet.

Vokseforfalskning. Professor Landolt i Bonn mener at have fundet et sikkert Middelet til at paavise Bivoksens Forfalskning endog saa med en ringe Mængde Ceresin ved følgende Fremgangsmaade: Bivoks bliver ved Opvarmning med rygende Svovlsyre forvandlet til en sort geleagtig Masse, der ved et Overstud af Syre er fuldstændig flydende uden ved Afkøling at udvikle olieagtige størnede Draaber. Parafin (og Ceresin) bliver derimod ved den saanne Fremgangsmaade slet ikke angrebet af rygende Svovlsyre og udskiller sig derfor ved Afkøling ren ovenover Syren. Har man altsaa en Voksmaasse, som man anser for at være forfalsket med Parafin eller Ceresin, da lægger man en Klump saa stor som en Nød i en Porcellænskaal, overgælder den med rygende Svovlsyre og opvarmer Staaen. Herved bliver Massen fortagtig og opsender Blæser, der udvikle mange Damp. So mindre Parafin, der er indblandet i Vokset, des stærkere er Gasudviklingen. Naar denne er ophørt, opvarmes Massen paany i nogle Minutter, hvorefter man lader den afkøles. Hvis Vokset var forfalsket med Parafin, da vil dette efter Afkølingen vise sig over den sorte Bædste som et stivnende gennemskinnende Lag, der let kan aftages for at bestemme dets Mængde. Selv en meget ringe Mængde af Parafin kan paa denne Maade paavises.

Voksrensning. Den amerikanske Bivabler John Clark uddrager Vokset af gamle Tabler paa følgende Maade: I en Blikspann, der rummer c. 20 Potter, stæres 3" over Bunden i Siden et Hul, der passer til Spilbedamp-Røret af en Dampmaskine. I Spanden indsættes en „Kurv“ af Blik med Bnd af fortinnet Jærntraad-tvist. Kurven har foroven en fremstaaende Rand, saa at den kan hvile paa Spandens Rand, og Kurvens Bund maa ikke naa længere ned end 4" over Spandens Bund. I Spanden fyldes Vand til en Højde af 2" og Kurven fyldes med gamle Tabler, der dækkes med et Stykke Tøi. Naar nu Spilbedampen ledes ind i Spanden, vil man i Løbet af 5 Minutter have alt det rene Voks af Tablerne flydende paa Vandet. Kurven tages ud for at renses, og Spanden med Vand og Voks henstilles til Afkøling.

Efter nogle Times Forløb kan man da udtage det rene Voks som en fast Klage.

Gaonlige Vink.

Vejret (25. Oktbr.) har i den sidste Maaned efter Varsliden været smukt og mildt i de allerførste Dage, i Begyndelsen endnu temmelig varmt (8° R. om Nætterne), senere med jævnt aftagende Varme, efter Maanedens Midte i enkelte Nætter svag Frost. Et Par Stormdage har afbrudt denne rolige Periode; men der er i hele Maanedens kun faldet meget lidt Regn. Under disse Vejrforhold har der næsten hver Dag været flere Times Styvevej for Bierne, og der har derfor været god Lejlighed for Biavlerne til at fuldstændiggøre Bisfamiliernes Vinterforraad ved Fodring med flydende Foder og til at fuldende Stadernes Pakning.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Vedkommende. — Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet ogsaa et Antal mindre vel passede Bierier, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familieme ikke have det nødvendige Vinterforraad. Dette burde mindst være 25 R hos hver Familie. Er det dog 20 R, da vilde vi helst foretrække at opsjette Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, s. Eks. kun 15 R, da vilde vi tilraade at sikre Familiens Overvintring ved Hjælp af en Skandiskage over Tavlebærerne. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærk Frost) kan det dog endnu lade sig gøre uden at ødelægge Bierne at fodre med Skandiskopløsning, naar denne gives c. 30° R. varm ved Hvirvelfodring (mindst 2 R hver Nat). Det varme Foder fremkalder nemlig en saa stærk Virksomhed i Vintersejlet, at dette bliver saa varmt, at Bierne ere i Stand til at forsegle Foderet, og skulde end enkelte Celler blive uforseglede, vil dette næppe øve nogen meget skadelig Virkning, naar Indholdet af dem er Skandiskopløsning (sikke Honning).

Skandiskage. I en Gryde hældes $\frac{1}{4}$ Pot varmt Vand og deri under Omrøren 5—6 R lyst Skandisguss eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøren eller svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Gruppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man roterer den da paany og hælder den op i Tallerken, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Skandiskage, som let kan brydes med Hænderne eller stæres med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at flåbe ved Tallerkenen. — Hvis Pakningen foroven kan falde godt til over en saadan Klage, kan denne godt lægges hel, med Fladen nedad paa Voksbugsteppet, ligeover dets Foderaabning. Er Pakningen derimod en stiv Pakramme, der ikke kan falde tæt ned over Klagen, da kan denne stæres i 3—4 mindre Stykker, der nedlægges i Pakrammens Foderaabning, som derefter tildekkes omhyggelig med en 3—4" tyk Prop af Klude.

Pakning. Forhaabentlig er denne nu fuldstændig i Orden i de allerførste Stader, navnlig hos de Familier, der kun ere indvintrede i Underrum. Vi antage dog, at adskillige Biavlere ogsaa have benyttet et halvt Maasjinn med homninglyste Tabler i Overrummet for faaledes paa en bekvem Maade at fuldstændiggøre Forraadet. Vi ville ingenlunde særlig anbefale denne Fremgangsmaade,

fordi den har adskillige Ulemper ved Foraarsbe-handlingen. Den kan dog give en særdeles god Overvintring, naar man huffer paa, at et saadant Magasin maa pakkes meget omhyggeligt baade foroven og paa Siderne, da det jo ellers mangler pakkede Bægge. Med Hensyn til Pakningen bagved Indfaldsdøren henviser vi til S. 301.

Indgangene bør nu hos stærke Familier holdes aabne i c. 9" Bredde, $\frac{1}{3}$ " Højde; hos mindre stærke Familier vil dog c. 6" Bredde, $\frac{1}{3}$ " Højde være tilstrækkelig.

Alle Forthærelser bør nu saa vidt muligt holdes borte fra Bierne, indtil det milde Vejr atter begynder efter Vinterens Slutning.

Brevkasse.

Kunstableformer af Nietsche's Fabrikat ville blive indforskrevet af mig d. 10. Decbr. Pris: til Rammen c. 29 Kr., Lavuormal og 10×12 " Rammen c. 25 Kr., Øjstade-Rammen ($8\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$ ") c. 15 Kr. Erølev.

Hjælp. I Artiklen om Kunstableformen S. 321 2. Spalte mangler baade i 14. og i 20. Lin. raanedet efter Ordet „Tabler“ — „af 2 & Boks“.

Kundgørelser.

Hold „Bien“,

der giver en letfattelig Vejledning i Biavl særlig for Begyndere og for dem, der besatte sig med Bedriften for at avle Honning.

Prisen paa Bladet forandres saaledes, at det, naar det bestilles ved Postvejenet, kun koster 60 Ore aarlig, medens det hidtil har kostet 64 Ore, men at det, naar det bestilles hos Udgiveren, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, koster 40 Ore aarlig, medens det hidtil kun har kostet 32 Ore. I begge Tilfælde Porto iberegnet og fra 1. Jan. 1896.

400 & lys **Honning** er til Salg hos Sadelmager **J. Math.** Stenderup, Horsens.

6 Bistader,

kræftige Trugstader, samt en Slynmagline til alle Maal ere paa Grund af anden Bestemmelse til Salg for 80 Kr., naar det Hele kan sælges samlet.

Hans Jørgensen,

Kloster, Løksørd pr. Ølstrup.

NB. Alt bliver frit leveret paa Ølstrup Station.

Honningetiketter.

8 farvede, blomsterprydede, overordentlig smukke:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
	Kr.	Kr.	Kr.
matte	1,10	5,25	9,90
lakerede	1,35	6,05	11,00
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Enfarvede Etiketter:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
	Kr.	Kr.	Kr.
matte	0,60	2,65	4,80
lakerede	0,70	3,25	5,80
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Saa hos

D. Carstens,
Svendborg.

Ny udfluyget Honning,

sin krystalliseret og af egen Vd, sælges atter iaar i større og mindre Bægi for 50 Ore pr. &. Naar mindst 30 & tages, leveres Honningen fragtfri paa Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Efterkrav.

Kr. N. Pedersen,
Nagbetsminde pr. Trolshede St.

Honning.

Prima hvid udfluyget Honning købes billigt hos **W. Hjelstrup,** Thisted.

2000 Pd. volle Knaster

udsælges til 40 D. pr. &, naar mindst 9 & tages; enkelte & til Prove 50 D. Mindst 19 & leveres fragtfrit paa nærmeste Jernbanestation fra Fabrikant **Bønnelykke,** Fredericia.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, saas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Erølev, Kalundborg.

Tømmer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Honning, Boks og Mod i større og mindre Partier modtages til Salg at levere efter indsendte Prover. — **Alb. Holm,** Nørrebrodgade 24, København K.

Afluyget Honning

købes. Prove og Pris bedes sendt til Urtekræmmer **Hansen,** Vejterbrogade 11, København.

Kantsduk-Stempler

til billigste Priser saas hos **R. Schmidt,** Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Honning

som Nærings- og som Lægemedel.

af **Hans Erølev.**

Pris hæftet 20 D. Saa hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

C. 200 & ny, udfluyget **lys Honning** er til Salg a 50 D. pr. & hos **M. Sinesen,** Hjelstrup pr. Herning.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter saas hos **Erølev,** Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Regte Bivokstaoler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Vinfelvej 6, 3. Sal, København V.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Bivavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888, 1890, 1891 og 1892 ere udfølgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregifter koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregifter koster 1,50 Ø. **Aargangene 1893 og 1894** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Honning-Sedler, af to forskellige Slags „Honning“ og „Honnings Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Fører i Bivavl,

af **Hans Erstlev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev**,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Standerborg Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Torsdag d. 28. November Kl. 11½, i Vinhandler Kristensens Sal, Smedegade Nr. 8, i Horsens. Der vælges 3 Bestyrelses-medlemmer i Stedet for Mads Hansen, Hyrup, P. Ballegaard, Plougstrup, og Morten Jensen, Natstrup, og 1 Revisor i Stedet for S. P. Sørensen, Lundumskov. Derefter Bortlodning af Foreningens Mønstergenstande. Forslag til Forhandling paa Generalforsamlingen bedes tilsendt J. T. Dinesen, Bjerre pr. Braastov St., inden 24. Novbr. Talrigt Møde forventes. **Mads Hansen, Fmd.**

Lørdag d. 23. Novbr. afholder **Elbo m. fl. Serreders BF.** Centralmøde hos R. Pedersen i Pjedsted Spang Kl. 3 pr., hvortil Kredsfors-tanderne og de valgte Delegerede bedes om at give talrigt Møde, da der er 2 vigtige Spørgsmaal, som der skal tages Bestemmelse om, og ny Valg af Bestyrelse. Det bemærkes, at hvor der er valgt ny Kredsfors-tandere, er det de gamle, der møder, da de Valg, der ere foretagne i Oktober, først træde i Kraft fra 1. Januar 1896.

Lille Belling, d. 23. Oktbr. 1895.

Niels Ladegaard.

Vamdrup BF. afholder Generalforsamling paa Gæstgivergaarden Søndag d. 24. Novbr., Efterm. Kl. 4. Fremlæggelse af Regnskab, Valg af Bestyrelse. Medlemmerne bedes betale Kontingent for 1896 for Bestilling af Bladets Skuld. Talrigt Møde ventes. Ny Medlemmer optages. **Vamdrup, d. 26. Oktbr. 1895.**

Linaa Sogns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Mandag d. 2. Decbr., Kl. 5 Efterm., i Linaa Gæstgivergaard. Alle nuværende og tiltrædende Medlemmer bedes give Møde. **D. Rasmussen, Fmd.**

Vorbæse og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Ørsund Friskole Lørdag d. 23. Novbr. Kl. 2.

Kredsbestyrelsen.

Kolding og Omegns BF. Tirsdag d. 12. Novbr., Efterm. Kl. 2, fortæller Formanden om sin Rejse paa Hotel „Fremad“ i Kolding. Særlig indbydes Venner af Bisagen. Efter Foredraget vil der blive Ordskifte om Pipesten, hvilken Sygdom var Genstand for et særligt Foredrag paa Vandreforsamlingen i Leipzig.

Harte Stole, d. 26. Oktbr. 1895.

M. J. Lindelos,
Fmd.

Nalborg Amts BF. afholder Møde hos Restavator B. Lundegaard paa Nytorv den 9de Novbr. Kl. 11 Form. Forslag om Lovenes Forandring. Talrigt Møde forventes.

Nalborg, d. 24. Oktbr. 1895.

Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer.

Bivavlskæverifole	329
Bier og Blomster VII.	305
Pipest	311
Bladlus	305
Bornholms BF.	331
Bortlodning, af Hans Erstlev	319
Bændeltang til Pakning	329
Centralmødet	307
Dobbeltstabet, af Jakob Olsen	316
Dronning Gitre, af F. Scheel	318
Dronninggitter af Træ	329
Ekko, af N. Sørensen, J. J. Høgh, F. Karlsen, J. P. Harbo, S. Pedersen, J. Mads og N. Christensen	329
Elbo m. fl. Herr. BF.	326
Frugtavlen, af Niels Fahle	314
Gavnlige Vint	334
Hobro BF., af M. P. Rindsen	327
Holbæk Amts BF., af Hans Erstlev	322
Honningglas	311
Kunststabeformene, af Niels Hø	320
Læ	330
Nedfyndning af Sværme, af N. Petersen	316
Pakning	330
Standerborg Amts BF.	332
Udstilling i Fredericia	326
Udstilling i Hobro	327
Udstilling i Horsens	332
Udstilling i Svaneke	332
Uggerålev BF., af S. Pedersen	327
Veje Amts BF.	323
Vibild BF.	325
Voksforsamling, af Landolt	334
Voksforsamling, af R. N. Mathøy	312
Voks-Rensning	334

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
 Danmarks
 Bavlere-Forening".

STIFTET 1866

Redigeret af
 Hans Erslev
 i Skalsborg.

FAND. I. C. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Wintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. For Kundspreller optages for 20 Dre pr. Velt-Linie 1ste Gang, 10 Dre 2den og 3die Gang og 8 Dre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryktele.

Bier og Blomster VIII.

Vi skulle nu gaa over til at betragte de enkelte Blomsters Tilpasning til Insektbesøget, og først skulle vi da bestæftige os med den mærkværdige Kendsgerning, at medens en Mængde Blomster, ja de fleste, ere tvækkønnede, ere de dog ofte saaledes byggede eller underkastede en saadan Udvikling, at det er ligesom umuligt for dem at blive befrugtede med deres eget Pollen. Dette kan naturligtvis ikke være „tilfældigt“. Hvad er i det Hele taget tilfældigt i Naturen. Enhver Fremtoning har jo sikkert baade sin bestemte Marsag og sin bestemte Hensigt. Det kommer kun an paa at kunne paavise disse Marsager og Hensigter.

1. Mange tvækkønnede Blomster ere proteandriske, det er: deres Støvdragere modnes tidligere end deres Støvbeje. Dette er overmaade let at se, thi en moden Støvdrager kendes derpaa, at Støvknappens Rum aabne sig enten ved Spaltning eller ved Huller, saaledes at de modne Pollentorn kunne falde ud, og en moden Støvbej

kendes derpaa, at dens Kr., som i den umodne Tilstand har en jævn glat Oberflade, bliver ujævnt, fryndset og bedækket med en klæbrig Slim.

Som Eksempel herpaa kunne vi først nævne Kapucinerkarse (*Tropæolum majus* L.). Denne Plante hører rigtignok hjemme i Peru; men den dyrkes ganske almindelig i vore haver, hvor den med sine klærende Stængler, store skjoldformede

Blade og prægtige orangerøde eller blodrøde Blomster anvendes til Beklædning af Mure og Plankværker.

Blaade Blomsterne og Frugterne (3 af hver Blomst) have en skarp pebret Smag og kunne derfor anvendes som Karse. Bægeret

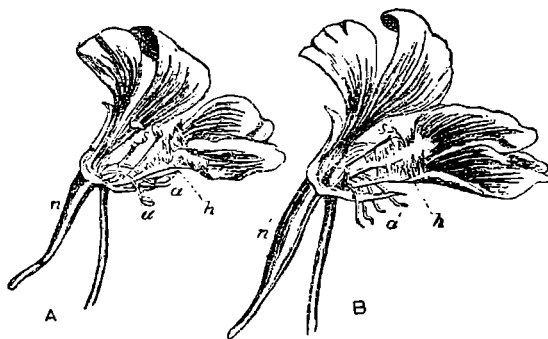

Fig. 82.

Fig. 83.

er uregelret 5 delte, farvet og forsynet med en lang Spore (se Fig. 82 n og Fig. 83 n'), i hvilken den af Frugtbunden afsondrede Nektar samler sig. Kronen bestaar af 5 Blade, af hvilke de 2 forreste ere større og fjernede lidt fra de 3 bagerste (i Figurerne er det ene af de store og det ene af de mindre Kronblade fjernede for at give et Indblik i Blomsternes Bygning). Indenfor Kronbladene findes 8 Støvdragere

med temmelig tynde Traade og kugleformede Knapper, endvidere en Støvvej med 3-delt Frugtknude, temmelig kort Griffel og 3-spaltet Ar. I hvert af Frugtknudens 3 Rum findes 1 Egg. Naar Blomsten først udfolder sig, er Griffelen endnu meget kort, Arret (s) ganske umodent, og Støvknapperne hænge ned under Blomsten (se Fig. 82 a). I Løbet af en Dag eller to modnes et Par af Støvknapperne, og Traadene rette sig da op saaledes, at Knapperne befindes sig ligesom Indgangen til Sporen. Hvis noget af Støvet falder ud, opfanges det af de Haarbuske (h), som findes ovenpaa de 2 store Kronbladets smalle Del. Hvis nu en Honningbi eller en Humlebi besøger Blomsten for at hente Nektar fra Sporen, faar den Hoved og Ryg overdrystet med Pollenkorn, og tillige faar den fra Kronbladens Haar Pollenkorn i sin Haarlæsning paa Bugen. Med Mellemrum af nogle Timer eller en Dag rejse ogsaa de andre Støvdragere sig op i den samme Stilling, en eller to ad Gangen, medens de afstøvede Støvdragere visne og atter bøje sig ned i deres første Stilling (se Fig. 83). Naar alle Støvdragere ere visnede, er hele Blomsten vokst, dermed ogsaa Griffelen, hvis 3-delte Ar endelig modner, og det er da klart, at en Bi, der kommer fra en yngre Blomst af samme Art, i hvilken den er bleven overpudret med Pollen, nu med Lethed kan bestøve Arret i den ældre Blomst, naar den søger at føre sin Tunge ned i dennes Nektarspore (n). Hele denne Ordning af Bestøvningsforholdene i denne Blomst er saa tydelig og saa klar, at der ikke ret vel kan være nogen Tvivl om dens Hensigt. Den tvefærdede Blomst optræder jo i Virkeligheden som særkønnet, idet den i de første Dage efter Udfoldelsen er en aldeles udpræget Hanblomst, og nogle Dage senere bliver den til en ligesaa udpræget Hunblomst. Vi kunne anføre mange Eksempler af ganske samme Slags. Kan der vel være nogen som helst Tvivl om, at Staberens Hensigt med denne Ordning er at forhindre Indavl hos disse Blomster. Der findes i Tusindvis af mærkværdige Forhold i Planteriget, der ligesaa aabenbart sigte imod det samme Maal. Derfor ere vi overbeviste om, at denne Hindring af Befrugtning ved altfor nær beslægtede Individuer er en Livsbetingelse for Planternes kraftige Udvikling. Men hvad er da rimeligere end at antage, at ganske den samme Naturlov gælder ogsaa for den anden Afdeling af Naturens levende Former, nemlig Dyrene. Ogsaa hos disse pege mange Forhold i den Retning. Måhlig have vi rigtignok selv set anført som Bevis herimod,

at man paa en Gaard i Nordsjælland havde indført nogle italienske Kyllinger, der viste sig at være besnægtede med en Djensygdom, som tidligere slet ikke kendtes der paa Eggen, og de sunde Høns bleve da smittede af de fremmede. Det er dog let at indse, at dette Eksempel slet ikke er noget Modbevis i den nævnte Retning; thi dels vare jo de indførte Kyllinger af ren Race, de havde altsaa netop for en Del været Genstand for Indavl og kunde altsaa ikke afgive Bevis imod de blandede Racers Modstandskraft imod Sygdomme, og dels er det jo klart, at kun sunde Forældre kunne ventes at frembringe sundt Afkom.

Vi skulle imidlertid efter denne Afvigelse fra vort Emne atter vende tilbage til Blomsterne, idet vi anføre et nyt Eksempel, nemlig den almindelige Ridder-spore (Delphinium Consolida), der vokser vildt temmelig almindelig paa vore Marker. Det er en 12—18" høj Plante af Smørblomsternes Familie med store blaa Blomster. Ogsaa hos denne danner Bøgeret en lang Spore, hvori Nektaren samles; men denne affondres af 2 af Kronbladene, der bagtil forlænge sig ned i Sporen. De øvrige Blomsterblade danne en fuldstændig Port ovenover de mange smaa Støvdragere og Støvveje, af hvilke ogsaa her Støvdragerne modnes først og rette sig op midt i Porten. Bierne (mest Humler), der søge Nektar i disse Blomster, tvinges ligesom til at føre deres Hoved ind i denne Port, i hvilken dette hos en yngre Blomst pudres paa Undersiden med Pollen, som bestøver Arret i en ældre Blomst, der senere besøges af den samme Bi. Ogsaa Venusvogn (Aconitum) er proteandrisf. De her nævnte Eksempler have alle store Blomster, i hvilke disse Forhold ere lettest at iagttage; men der findes ogsaa mange Planter med mindre Blomster, f. Eks. flere Arter af Storckenæb (Geranium), hos hvilke ligeledes Støvdragere modnes først og Støvbejen sidst, hvorved Blomstens Befrugtning med sit eget Pollen er fuldstændig umuliggjort. Den tykke Naturforsker Sprengel, der først opdagede Blomsternes mærkværdige Tilpasning til Insektbesøg, har bestrebet disse Forhold baade hos Kapucinerkarfe, hos Ridder-spore og hos Storckenæb.

Centralmødet III.

5. Smaaskrifterne.
Erstlev. Til Uddeling blandt Foreningens Medlemmer habes for Tiden kun

3 Skrifter, nemlig Nr. 10 „Betræd i Biavl“, Nr. 11 Bogfortegnelsen og Nr. 9 „Lid om Biavl“. Sidstnævnte Skrift er skænket Foreningen af en Belynder af Biablen. Af Nr. 9 og Nr. 11 habes endnu rigelige Oplag. Nr. 10 er derimod næsten udsolgt; men allerede paa forrige Centralmøde blev det vedtaget, at dette Skrift, „Betræd i Biavl“, stadig skulde holdes paa Oplag. Derfor ere de enkelte Kettelser i Manuskriftet foretagne og alt saaledes rede til Trykning af nyt Oplag, faasnart dette viser sig fornødent, sandsynligvis i Slutningen af indeværende Aar. Med Hensyn til dette Skrift er Sagen altsaa foreløbig afgjort. Derimod stiller Bestyrelsen idag til Centralmødets Besvarelse følgende Spørgsmaal: Ønsker de Delegerede, at Foreningen i 1896 skal udgive ny Smaa skrifter eller lade noget af de udsolgte optrykke? Der er rigtignok et Emne, som kunde trænge til at behandles i et saadant Skrift, nemlig Pipest; men Bestyrelsen har ved sit sidste Foraarsmøde afgivet den Betænkning, at den endnu ikke ansaa dette Emne for modent til at behandles i et saadant Skrift.

Hoffmann foreslaar, at det overlades til Bestyrelsen at afgøre, om der i 1896 skal trykkes ny eller optrykkes gamle Smaa skrifter.

Lauritzen. Hvis vi have Penge dertil, da tilraader jeg Udgivelsen af ny Smaa skrifter, da saadanne kunne gøre udmærket Nytte; men hvis vi derved skulle sætte os i Gæld, foreslaar jeg, at vi vente med Udgivelse af flere Smaa skrifter, til vi have Mand dertil.

Vindelof. Jeg og mange flere sætter stor Pris paa Smaa skrifterne. De have gavnet vor Biavl i meget høj Grad. Jeg vilde anse det for heldigt, om vi fik et nyt Oplag af Nr. 6, „Biboliger“ af Grønning.

Grønning mener, at vi for 1896 kun behøve det ny Oplag af „Betræd i Biavl“. Ved næste Centralmøde kunne vi da forhandle om ny Smaa skrifter.

Ersløv. Optrykning af „Betræden“ er allerede vedtaget som en Udgift for 1895. Derfor kunde vi altsaa meget godt i Dag tillige vedtage Udgivelsen af et andet Skrift i 1896, hvis Forsamlingen ønsker det.

Vicepræsidenten lader afstemme over Hoffmann's Forslag, at det overlades til Bestyrelsens Afgørelse, om der i 1896 skal udgives noget nyt Smaa skrift.

Dette vedtoges med 19 St. for, ingen imod.

6. Biavlslærerne.

Ersløv. Foreningens Virksomhed ved Udsendelse af Biavlslærere har i 1894 været forfat i det samme Spor og efter

de samme Regler som i de senere Aar, kun har Mødernes Antal været noget større, nemlig c. 220. Tilfud til Kredse, der ønske at benytte deres egne Biavlslærere, har været givet med c. $\frac{1}{3}$ Nr. for hver hel Stemme i DBF. Da denne Virksomhed fremdeles har vist sig at være et fortrinligt Middel til Biablens Fremme, er der jo næppe Grund til paa nogen Maade at indskrænke den. Snarere kunde der være Grund til at udvide den noget, nemlig ved Afholdelse af endnu flere Møder og ved en ringe Forhøjelse af Tilfuddene. Der er dog paa dette Punkt særlig een Sag, som i Dag bør finde sin Afgørelse, nemlig hvorvidt Kredse, der benytte deres egne Biavlslærere til Afholdelse af Biavlermøder for DBF's Regning, ere pligtige til at levere behørigt udfyldte Attester for disse Møder ligesom DBF's egne Biavlslærere. Af flere Grunde anser jeg det ubetinget for heldigt, at denne Pligt paalægges Kredsene.

Sens Sensen. I min Kreds ønsker man at faa praktisk Tilrettevisning ved Biablen, ikke Foredrag. Jeg har forstaaet Beslutningen ijjor saaledes, at Tilfuddene ogsaa maatte anvendes paa denne Maade. Hvis dette var en Misforstaaelse, ønsker jeg, at en saadan Tillæbelse gives her i Dag. Endvidere ønsker jeg, at Tilfuddene til Kredsene maa blive forøgede.

Grønning. Hvis Sens Sensens Forslag vedtages, bliver Følgen let, at man i Kredsene lejer en Mand til at passe Bierne for Medlemmerne; men disse bør netop selv anstrænge sig for at passe Bierne godt. Jeg er en bestemt Modstander af det Forslag. I Nordby har Kredsen netop lejet 2 Biavlslærere til saaledes at gaa rundt til alle Biavlerne; men hvorledes faar man da disse til at besøge Møderne for selv at faa Kundskab om Biablen.

Schroll. Revisionen har hidtil været i Tvivl om, hvorvidt den kunde forlange Attester for de Møder, der vare afholdte for disse Tilfud. Dette Spørgsmaal bør jo afgøres under dette Punkts Behandling.

Vonde vil henlede Opmærksomheden paa, at det er af stor Vigtighed, at Biavlslærerne give god Vejledning med Hensyn til Indvintningen. Det skaber i høj Grad Biablen, naar mange Bier dø om Vinteren. Derfor bør Biavlslærerne henimod Sommerens Slutning afholde flere Møder for at vejlede med Hensyn til Indvintningen.

Andersen ønsker ikke, at Tilfuddene skulle anvendes til andet end Biavlermøder, og han stemmer for Kravet om Attester for alle saadanne Møder.

Hoffmann finder, at man godt kan overlade det til Kredsene selv at bestemme,

hvorledes de ville anvende Pengene, naar der kun aflægges ordentligt Regnskab for Andendelsen.

Jens Jensen anbefaler sit Forslag. Mener at Tilsyn med Bierne 3 Gange aarlig kunde være passende.

Schroll anser det for bedst, at der ved Møderne baade holdes Foredrag og gives praktisk Vejledning.

Rosenkræ. Ja, de to Ting bør gaa Haand i Haand. Hvis en Biavler ønsker sine Bier passende af andre, da skal han ikke derom henvende sig til DBF. Hvis Folk ikke ere anlagte for Biavlen, hjælper det ikke, at Andre røgte deres Bier. Foreningen skal oplære Biavlere.

Lindelof. Foreningens Midler skulle jo anvendes til Biavlens Fremme; men saa er der ingen Mening i at bruge dem til Birøgt. En saadan Birøgt, der passer andre Folks Bier, er jo netop interesseret i, at disse Folk saa saa lidt at vide som muligt om Biavl.

Schroll gør opmærksom paa den fremrykkede Tid og ønsker derfor, at Sagen snart maa kunne afsluttes.

Grønning meddeler, hvorledes denne Sag er ordnet i Ribe Amt. Hver Sognesteds faar afholdt 1 à 2 Møder om Aaret. Jeg foretrækker den praktiske Vejledning, der faas ved Møderne, fremfor den, der kun kommer en enkelt til Gode i hans egen Bigaard. I Hadsten BF. anvendes jo Birøgt, men ikke Afholdelse af Biavlermøder.

Ersløv tror, at denne Sag meget godt kan afsluttes, da de allerfleste Delegerede vistnok have taget deres Standpunkt i den. Hovedpunktet er jo dette: Skulle DBF.'s Tilskud til Kredsen ligesom hidtil anvendes udelukkende til Afholdelse af Biavlermøder, eller maa de ogsaa anvendes til Birøgt? Ved dette sidste forstaa jeg, at Biavlslæreren kan være ude i Bigaarden og behandle Bierne, medens Biavleren sidder inde i sit Hus og spiser Frokost. — Endvidere maa der jo afstemmes om, hvorvidt der ogsaa skal præstere Attesten for de af de lokale Biavlslærere afholdte Møder for DBF.

N. Jensen. Kan det ikke være nok, at Formanden giver Attest, og at det saa kan være lige meget, hvilket nyttigt Forsmaal, Pengene ere anvendte til?

Schroll. Der er endnu indtegnet 4 Talece; men Afslutning er begæret. Ønsker Forsamlingen dette Punkt afsluttet?

Afslutning vedtoges med 20 St. for, 2 imod.

Derefter fattes under Afstemning Jens Jensens Forslag om, at Tilskuddene ogsaa maatte anvendes til at lade Biavlslærerne

gaa om fra Mand til Mand for at give praktisk Vejledning. Dette faldt med stor Majoritet. Tilskuddene maa altsaa fremdeles kun anvendes til Afholdelse af Møder.

Dernæst vedtoges det med 18 St. for, ingen imod, at der ogsaa for de af lokale Biavlslærere for DBF.'s Regning afholdte Møder skal præstere udfyldte Attesten.

7. Tidsskriftet.

Ersløv. Bladet har i 1894 været ledet i det samme Spor som i de senere Aar, det har i 1894 givet et Overskud af c. 1100 Kr., naar man betragter hele Medlemsbidraget som Betaling for Bladet. I indværende Aar er Holberantallet steget en Del her i Landet, derimod ikke i Sønderjylland. a. Det første Spørgsmaal angaaende Tidsskriftet, der i Dag stilles til de Delegerede, er dette: Ønsker man Forandringer i Bladets nuværende Ledelse, eller ønsker man denne fremdeles fortsat i det samme Spor?

Witsch-Lauritzen har fundet, at Bladet under Tiden i de praktiske Anvisninger har været bagefter Tiden, idet der er opfordret til Udførelsen af Arbejder, som han selv havde udført en hel Maaned tidligere.

Ersløv. For omtrent 14 Dage siden havde jeg Besøg af Lærer Harbo fra Nsboovre ved Varde. Han udtalte sin Anerkendelse af Bladets flydige og lærerige Indhold; men med Hensyn til „Gavnlig Vink“ fandt han, at Anvisningerne for hans Egn ikke saa sjældent vare foran Tiden. (Munterhed). Man vil derfor indse, at det i den Henseende er umuligt at gøre Alle tilpas. Den sidstnævnte Anke har jeg før hørt, og den kan jeg godt forstaa. Jeg søger derfor ogsaa saa vidt muligt at tage Hensyn til den. Den af Hr. Lauritzen fremsatte Anke forstaaer jeg derimod ikke, fordi min egen Biavl jo drives i en rigtig Sommertræk-Egn. Jeg kan jo imidlertid ikke benægte Muligheden af, at jeg med Hensyn til et enkelt Arbejde kan have givet en altfor sildig Anvisning, og jeg skal for Fremtiden søge at undgaa slige Fejl; men det maa jo vel erindres, at slige Anvisninger aldrig fuldstændig kunne passe for alle Biavlere. De enkelte Læsere maa tilige bruge deres egen Forstand, naar de ville følge dem.

Præsidenten mindes aldrig at have set saadanne Anvisninger fremsatte i Bladet for sent, derimod nok for tidlig for visse Egne; men han indser ikke, at dette gør nogen Skade. Uagtet vort Land er lille, kan der jo uregelmæssigt være betydelig Forskel paa det bedste Tidspunkt for mange Biavlslærere; men dette maa den enkelte Biavler selv bedst kunne dømme om.

Grønning. Der kan være over 14 Dage, ja indtil 1 Maaned Forstel paa Tidspunktet for visse Arbejders Udsførelse i de forskellige Dele af Landet. Skal der i Bladet tages mere Hensyn til Begyndere end nu? Ja, i ethvert Tilfælde bør der i hvert Nummer være en levende Artikel for Begyndere. At Anvisningerne nogen Sinde skulde være komne for sent i Bladet, har jeg aldrig bemærket. Derimod kunde jeg ønske, at naar der gives særlige Anvisninger for Bestyrerne, maatte dette blive udtrykkelig bemærket.

Bitsch-Lauriksen slutter sig til dette Ønske.

R. Jensen. Der kræves gavnlige Vint baade for Øboerne og for Bestyrerne; men skulle vi Nørrejyder da helt glemmes? Jeg har for øvrigt ingen Anker at fremsette mod Bladets Ledelse.

Rosenkær. Naar der baade findes Artikler for Bestjylland (derunder Vendisjøl) og for Østjylland, maa det være tilstrækkeligt. Grønnings Artikler „Til Begynderen“ komme i Reglen ikke paa det Tidspunkt, da de skulle anvendes. Derfor høre de bedre hjemme i et Smaaskrift.

Præsidenten anmoder Redaktøren om at lægge sig de faldne Udtalelser paa Sinde.

b. Forslag om at udsende Bladet 24 Gange om Aaret i Stedet for som nu 18 Gange.

Ersløv. Dette Forslag fremkommer hverken fra Bestyrelsen eller fra Redaktionen, men fra et æret Medlem af Foreningen, der har fremsat sine Tanker derom i en Artikel i Bladet for c. 6 Maaneder siden. Den Gang lovede jeg ham, at Forslaget skulde komme under Forhandling ved dette Centralmøde, da jeg finder, at den Slags Ønsker bør have Lob til at komme frem for at underkastes en nærmere Prøvelse. Selv er jeg en Modstander af Forslaget, ikke paa Grund af mit eget Arbejde, da dette kun i meget ringe Grad vilde blive forøget derved, men fordi netop de store dobbelte Numre om Winteren egne sig særlig for længere Artikler og i det Hele passe godt til Winterlæsning paa en Tid, da Bladets hyppigere Udsendelse er uden Betydning, og fordi denne Forandring vilde medføre en unødvendig Udgiftsforøgelse af c. 100 Kr. aarlig.

R. Pedersen er imod Forslaget. Han ønsker ingen Forandring i Bladets nuværende Udsendelsesstider.

Præsidenten har hørt den Ytring, „at om Sommeren læse Biablerne Ingenting“, og for Manges Vedkommende passer dette vistnok.

Rosenkær. Præsidentens Udtalelse er korrekt for de fleste Folks Vedkommende. Den travle Virksomhed om Sommeren forbyder det. Noget andet er det med Hensyn til de ibrige Biablere, de faa nok Tid til at læse det og aa om Sommeren. Jeg stemmer imod Udgang 24 Gange om Aaret af Hensyn til Udgiften.

Bitsch-Lauriksen slutter sig til Ersløv. Enhver, der har Interesse for Biabl, kan ikke lade være med at læse „Titidenben“.

Grønning. Om Sommeren kan jo Bladet indeholde lettere Føde, om Winteren vanskeligere Artikler.

Jens Jensen ønsker Bladet ledet og udsendt ligesom hidtil. Man skal tage Hensyn til de flittige Biablere, ikke til de dovne.

Præsidenten sætter Forslaget under Afstemning. Det affløges enstemmig.

7 c. Forslag om Tidsskriftets Hæftning og Bæstæring.

Ersløv. Heller ikke dette Forslag fremkommer fra Bestyrelsen. Det har tidligere været fremsat af flere Delegerede; men det er ikke blevet vedtaget. Da det imidlertid paany er fremkommet fra flere Sider, er det nu blevet optaget paany. Forslagets Vedtagelse vilde medføre en Udgift af henimod et Par Hundrede Kroner aarlig og tillige nødvendiggøre, at Bladet var færdigt fra Redaktørens Haand 1 Dag tidligere. Af begge disse Grunde kan jeg ikke anbefale Forslaget, endstønt jeg erkender, at det vel kunde have nogen Betydning for de mindre læsevante Holdere.

Hoffmann. Uagtet det vil medføre en Udgift, vil jeg dog anbefale særlig Hæftningen, da jeg ved, at mange Læsere anse dette for en Hovedsag.

Bitsch-Lauriksen slutter sig dertil, da han ofte har Besvær med at manøvrere med Bladet.

Smith. Det gaar med det som med tørt Brød, kommer der Smør paa, saa glider det ned. De flittige skære Bladet op; men de dovne gør det ikke.

Bonde. De enkelte Blade flybe let bort, naar man har opfåaet det. Man bør helst kunne læse det hele paa een Gang, og det kan man sjældent nu. Ogsaa med Hensyn til Bladets Opbevarelse vilde det have Betydning.

R. Jensen ønsker kun Hæftning. Det Nummer, som i Dag er fremlagt her i Salen med Dagsordenen, have vi jo ondt nok ved at holde Samling paa.

Lindelof. Jeg har tidligere været Modstander af dette Forslag; men jeg er det ikke længere, siden jeg har set de tykke Blade.

Lauritzen finder ingen Anledning til at paaføre Foreningen den Udgift.

Schroll. Den, som har Kærlighed til hele Sagen, vil ogsaa nok finde paa at bevare Bladet. Vil man læse det, faar man det nok skaarret op. Det synes mig, at hvad der ansøres for Forslaget, er tomme Talemaader. Det er bedre at spare de 200 Kr. De kunne anvendes bedre.

Præsidenten sætter Forslaget under Afstemning. Det forkastedes med 15 St. imod, 8 St. for.

d. Forfatterhonorar.

Ersløv. Det er formentlig de fleste Delegerede bekendt, at Redaktøren allerede for et Par Aar siden bemyndigedes til at anvende c. 100 Kr. aarlig som Forfatterhonorar for de indsendte Artikler, som han ansaa for værdige til at honoreres. Dette er nu foregaaet paa den Maade, at jeg ved Aarets Slutning sammertæller Spalterne i alle disse Artikler, og ved at dividere Spalternes Antal ind i de 100 Kr., faar jeg en vis Pris pr. Spalte, og derefter er Honoraret til hver Forfatter blevet beregnet. Den Pris, der saaledes har været betalt, har andraget omtrent $2\frac{1}{2}$ D. pr. Linie. Flere af Forfatterne have udtalt til mig, at de fandt denne Pris meget lav, den burde være mindst 3 D. pr. Linie. Jeg har derfor lovet at fremkomme ved dette Møde med Forslag om en Forhøjelse af dette Honorar, f. Eks. til c. 150 Kr. aarlig. Da Bladet giver saa stort et Overskud, synes det mig rimeligt at forhøje dette Honorar. Forslaget fremkommer jo ene af Hensyn til Forfatterne.

Præsidenten sætter Forslaget om 150 Kr. som Forfatterhonorar under Afstemning. Vedtoges med 21 St. for, ingen imod.

N. S. Kristensen foreslaar, at dette Honorar forhøjes til indtil 200 Kr. aarlig.

Præsidenten sætter ogsaa dette Forslag under Afstemning. Det vedtoges med 13 St. for, ingen imod.

8. Drettelse af en Biavlslærerskole.

Ersløv. Een af Aarsagerne til, at Foreningen forrige Aar opnaaede at faa det aarlige Statsstilskud forhøjet fra 2000 Kr. til 3000 Kr., var denne, at DBF. udtalte Ønsket om at oprette en Biavlslærerskole. Bestyrelsen har efter Centralmødets Opfordring gjort forberedende Skridt til Opfyldelsen af dette Øfte; men de Tilbud, som i den Anledning fremkom, have ikke kunnet antages, fordi man ikke har ment, at vedkommende Forstandere havde Anseelse nok paa Biavlens Omraade til at lede en saadan Skole, medens de kunde være særdeles dygtige til at lede en Skole

for Biablere. Jeg har i de senere Aar ofte faaet Anmodning om at modtage Elever i Biavl, iaar fra 7 forskellige Personer; men altid har jeg afslaaet disse Anmodninger af Hensyn til min stærkt optagne Tid, undtagen i eet Tilfælde. Jeg har nemlig iaar i Sommerferien undervist en ung Dansk fra Argentina i Biavl. Derved har jeg faaet den Tanke, at det dog maaske kunde lade sig gøre, at jeg oprettede en saadan Skole i Kalundborg, hvis jeg kunde faa tilstrækkelig Hjælp dertil, navnlig Betsjorgelse af en væsentlig Del af den praktiske Undervisning ved DBF.'s 2 faste Biavlslærere. Da jeg tror, at en saadan Skole, naar den ledes paa en heldig Maade, i høj Grad vil kunne gavne vor Biavl, har jeg forespurgt DBF.'s Bestyrelse, om denne vilde sætte Pris paa, at jeg gjorde et Forsøg i denne Retning. Dertil har denne eensstemmig svaret Ja, og Tilbuddet fremsættes derfor ved dette Møde. Jeg har været meget betænkelig ved Sagen, fordi jeg har saa lidt Tid til min Naadighed. Derfor har jeg heller ikke udarbejdet nogen detailleret Plan til Skolen; men jeg vil gøre opmærksom paa, at der i det hele vil blive lagt Hovedvægten paa at vejlede Eleverne saaledes, at de kunne optræde som dygtige Biavlslærere. De ville derfor foruden i teoretisk og praktisk Biavl tillige blive øvede i at fremsætte Læren om den forbedrede Biavl baade mundtlig og skriftlig.

Præsidenten. Jeg skal oplyse, at jeg allerede for mange Aar siden fik Anmodning af en Mand om at sige ham, hvor han kunde lære Biavl. Han kom til mig, og i Løbet af 1 Maaned lærte han det fuldstændig. Han duede ikke til Lærer, derimod kunde han nok forklare, hvorledes han gjorde de enkelte Ting. Dette er een Art af Biavlslærere. I en saadan Skole, som den af Hr. Ersløv omtalte, vilde det jo snart vise sig ved Prøverne, om de enkelte Elever duede til at holde Foredrag. Med Hensyn til denne Skole mener jeg, at vi ikke skulle betale de enkelte Elevers Rejser og Ophold, dertil ville de formentlig kunne faa Hjælp ad en anden Vej; men derimod maa Forstander og Lærere honoreres og Læremidler bestoges af DBF. Vi spørge derfor de Delegerede, om de ere stemte for dette Forsøg? Med Hensyn til en saadan Skoles Drettelse betragter jeg Foreningen som bunden.

Fens Fens. Hvorledes staar vort Regnskab?

Ersløv. C. 400 Kr. Overskud forrige Aar, uagtet vi den Gang havde en betydelig Gæld at afbetale.

Josseffsen nærer ingen Tvivl om, at

DBF. med Glæde bør modtage Hr. Erølevs Tilbud. I Bornholms BF. have vi længe næret det Ønske at sende en Mand til en saadan Skole, for at han kunde erhverve de fornødne Kundskaber og Færdigheder til at optræde som Biavlslærer. Derfor ønsker jeg gerne inden vor Generalforsamling at kende lidt mere til de Udgifter, et Ophold paa den Skole vilde medføre.

Erølev. Det er Mening, at DBF. skulde betale Undervisningen. Denne kunde altsaaeholdes frit ved Andragende til Bestyrelsen. Jeg antager ikke, at jeg kunde have mere end højst 10 Elever. Hjælp til Opholdet vilde Eleverne rimeligvis kunne faa dels fra Kredse, dels fra Landboforeninger eller andre Institutioner. Opholdet vilde vare 2—4 Uger.

Andersen agter at oprette en Biavls-skole for at oplære Folk i Biavl, men ikke for Biavlslærere. Eleverne skulde selv betale; men jeg haaber, at Foreningen vil yde nogen Støtte til en saadan Skole?

Erølev. Bestyrelsen har allerede tidligere faaet Bemyndigelse til at bevilge Tilskud til den Slags Skoler og ogsaa ydet saadanne. Det er derfor en Bestyrelses Sag. Hr. Andersen bør altsaa derom indsende Andragende til Bestyrelsen.

Witsch-Lauritzen betragter det financielt jet som tvingende nødvendigt, at der oprettes en Biavlslærerskole; men efter Hr. Erølevs Fremstilling synes det ham, at Eleverne ville faa den Undervisning for altfor godt Køb. Pengespørgsmaalet vil dog nok blive ordnet. Jeg har det Hverv paa mange Andres Vegne at takke Bestyrelsen, fordi den har rejst denne Sag.

Præsidenten sætter under Afstemning: Billiger Mødet, at der oprettes en Biavlslærerskole i Genhold til det af Hr. Erølev fremsatte Tilbud.

Betoges med 22 St. for, ingen imod.

Præsidenten foreslaar, at Bestyrelsen bemyndiges til at yde et Bidrag til dette Djemed.

Worbeck. Er det ikke bedst, at der bevilges en bestemt Sum dertil?

Rosenkær foreslaar 10 Kr. for hver Elev, altsaa indtil 100 Kr.

Lauritzen foreslaar de 200 Kr., som ellers skulde have været anvendte til at sætte Bladet paa Snore.

Smith slutter sig dertil.

Grønning ligeledes, hvis der ikke kan faas mere; men han ønsker helst bevilget mere.

N. S. Kristensen. Hvis Staten nu, som det ser ud til, har tænkt sig, at der skulde anvendes 1000 Kr. aarlig paa den Skole, kunne vi da være bekendt at putte

de 900 Kr. i Lommen til andre Formaal? Jeg foreslaar mindst 400 Kr.

Lindeloj. Hvad skulde vi bruge de mange Biavlslærere til? Hvor skulde de faa Brødet fra? Men skal der være Skole, saa maa dertil kunne anvendes mere end 200 Kr. I Tyskland har man saadanne Skoler; men der varer et Kursus kun 8 Dage.

Præsidenten ser ikke, at vi risikere noget ved at forsøge med Oprettelsen af en saadan Skole. Teorien bør jo være en Hovedsag der. Eleverne skulde dog øves i at holde gode Foredrag og tillige i at give praktisk Vejledning.

Ved Afstemningen vedtoges det med 14 St. for, 11 imod, at yde indtil 400 Kr. til en saadan Skole. For kun at yde 200 Kr. stemte 8, 11 imod. For kun at yde 100 Kr. stemte 5 for, 8 imod.

(Fortsættes).

At begynde Biavl.

Af en Biavler i Vendsyssel.

Biavlen er sikkert et af de mest interessante og lønnende Smaaerhverv, vi har; men det gælder naturligtvis med dette som med alt andet, at „godt begyndt er halvt fuldendt“. Da det langtfra er Tilfældet, at alle begyndende Biavlere begynde godt, har jeg tænkt at ville skrive lidt om at begynde en lønnende Biavl. En lønnende Biavl kan drives paa de allerfleste Egne her i Landet, og det er derfor næsten altid Bedkommendes egen Skyld, naar han ikke kan faa noget ud af sine Bier.

Jeg mener, at disse uheldige Biavlere kunne deles i to Slags, nemlig nogle, der gøre for lidt ved deres Bier, og andre, der gøre for meget ved dem, og begge Dele har den samme Virkning, nemlig at Resultatet bliver daarligt og Interessen for Biavlen tabes. De første, der tæller mange gamle Kubebiavlere blandt sine Medlemmer, ere de, der til en Begyndelse faa sig nogle Stader sammentømret, faa saa nogle Bifamilier i dem, og saa lade de dem derefter passe sig selv ligesom i Kuberne, og Udbyttet bliver naturligtvis ogsaa ligesom i disse. Ja, jeg har endog hørt flere af disse Biavlere paasta, at Kuberne vare de bedste, hvilket jeg ej heller skal bestride, naar de blive passede paa samme Maade. Og saa er der de, der gør for meget ved deres Bier, og det er næsten det værste, da de derved rent kunne ødelægge Bierne. Denne Slags Biavlere bestaa mest af Folk, der

ikke have haft Bier før, men som have faaet Øyst til at forsøge sig i den Retning og desaarfag have anskaffet sig et eller flere Stader, ofte meget uhenfigtsmæssige, som de saa for det meste befolke med Sværme, og saa forsøge de sig i alle de Kunstter, som de have hørt og læst om, der kan foretages med Bierne i disse mærkbare Indretninger, og Udbytten bliver kun en ganske antagelig Mængde — Vistit, simpelthen af den Grund, at de mangle Øvelse i at behandle Bierne og ofte tilligemed mangle Kundskab til Biernes Liv og Natur, hvorfor det naturligt bliver en hel Række Misgreb, der fuldstændig kan ødelægge Bierne, ialtsald saa disse Biavlere ikke noget ordentligt Udbytte og blive derfor snart fede af at besatte sig med Biavl.

Naar jeg nu her vil fremsætte nogle Vink for Begyndere, saa er det ikke, fordi jeg anser mig selv for at være en særlig dygtig Biavler; men da jeg altid i den Tid, jeg har haft Bier, har haft et meget godt Udbytte af dem og i den Tid, jeg har brugt Kunststader, ikke har mistet en eneste Familie, naar undtages en bortføjede Sværm, saa antager jeg ogsaa, at Andre kunne være ligesaa heldige, naar de passe dem paa samme Maade. De, som altsaa til næste Aar agte at forsøge sig som Biavlere, vil jeg raade til at benytte Vinteren til at sætte sig godt ind i Biernes Natur og de Regler, som de arbejde efter, ved at anskaffe sig en god Bibog, f. Eks. Ersløvs „Fører i Biavl“. Derved vil mangt et Misgreb kunne undgaaes i Fremtiden, og saa til Foraaret anskaffe sig et eller højest to Stader fra en af vore bedste Vistadsfabrikanter, helst et Trugstade med brede lave Kammer, da disse ere de letteste at arbejde med. Disse kunne saa befolkes enten ved Nedbygning fra en Kubefamilie eller ved Sværme (jeg foretrækker Sværme, da disse arbejde langt ivrigere. Jeg har Eksempler paa, at en Sværm har givet indtil 40 B Honning i Udbytte samme Sommer). Dernæst vil jeg raade alle Begyndere til ikke i mindste Maade at besatte sig med nogle af de moderne Kunstter, der kan foretages med Bierne. Dermed skal ikke siges, at de ere forkastelige, naar de udøves af øvede og erfarne Bimestre; men for Begyndere og mindre øvede Folk bringe de ikke andet end Tab og Uregelse. Nej, indskrænk hellere Arbejdet med Bierne til at passe paa, at de have passende Plads hele Sommeren igennem. For lidt Plads bevirker i Sværmetiden, at Bierne forberede sig til at sværme, hvilket helst bør undgaaes, og i Træftiden skal man jo passe, at de altid have Plads nok til den indsamlede Honning,

men for megen Plads er ogsaa uheldig. Hvornaar man skal høste sin Honning, afhænger jo fuldstændig af Træffets Bestaffenhed paa vedkommende Egn; men naar der ikke er mere Træt paa Lyngen, saa er der ikke noget at vente efter længere, men lad saa endelig Bierne beholde tilstrækkeligt Vinterforraad, en 20 a 25 B plejer at kunne slaa til. Det er ikke behageligt eller gavnligt at skulle fodre Bierne tidlig om Foraaret; jeg fodrer i det Hele taget sjældent, men gemmer nogle halvfylde, mest forglede Tabler, som jeg hen paa Foraaret stikker ned foran den bagerste Table. Angaaende Overvintringen, saa er denne slet ikke vanskelig, naar man bare passer Staderne godt med Hø eller Haffelse, saa klarer de sig nok, selv i den strengeste Vinter.

Med Hensyn til Honningens Afsetning, saa er den paa flere Steder meget vanskelig at saa affat til en antagelig Pris, da Honningens store Værdi som almindeligt Fødemiddel endnu ikke er tilstrækkelig kendt, men saa ved jeg et godt Raad: Brug den selv. Dette rene uforfalskede Naturprodukt, der i Næringsværdi og Læfedygtighed staar omtrent højest af alle vore Fødemidler, istedetfor Margarine og andre Kunstprodukter, der aldrig svarer til, hvad de udgives for.

De Fleste ville vel synes, at det er nogle meget overfladiske Andvisninger til at begynde en Biavl, men det er heller ikke min Mening at optræde som Biavlslærer. Nej, anskaf Dem en god Bibog samt abonner paa „Tidskrift for Biavl“, som enhver Biveh bør holde. Der kan De erhverve Dem alle nødvendige Oplysninger. Hensigten med denne Artikel er kun, at jeg muligvis derved kunde bidrage lidt til, at der blev nogle færre uheldige Begyndere, ved at de behandle deres Bier paa en simpel naturlig Maade og ikke eksperimentere for meget med dem samt begynde ganske smaat, saa kan Besætningen altid siden forøges, efterhaanden som man faar Øvelse og Erfaring i at behandle Bierne.

Forøvrigt mener jeg ikke, at ret mange bør lægge an paa at opelske store Bigaarde, men vort Maal bør vistnok være at bringe det dertil, at alle Landboere, der blot have saa megen Jord, som der kan staa nogle saa Stader paa, blive Biavlere, der kunne aale Honning til deres eget Brug. Fra 3 a 4 indtil en halv Snes Stader anser jeg for at være passende. Vi lide aarlig et stort Nationaltab her i Landet ved, at der gaar en uhyre Mængde Honning tabt, blot fordi vi mangle Bier til at opsamle den.

Indvintring.

Af Tony Kellen, Schlesv. hofst. B. 3.

Skal man indvintre Bierne varmt eller koldt? Det er et allerede gammelt Spørgsmaai, som hidtil ofte er blevet omtalt og besvaret forskelligt. Hidtige Pennefejder ere i mange Aar førte derom, og hvis Viablskrifterne affpejle Viablernes Meninger, saa staa for Tiden det overvejende Flertal af Viablere i Praxiss som Tilhængere af den varme Indvintring. Den kolde Indvintring har aabenbart kun fundet ringe Tiltro og udøves mest af de Efterladende og Vige-gyldige.

Koldt indvintre de, der om Vinteren lade Bistaberne henstaa ganske ligesom om Sommeren, der altsaa ikke om Vinteren yde Bierne anden Beskyttelse end den, de havde om Sommeren. De lade Bierne om Vinteren beholde det samme Antal Tabler, som de havde om Sommeren, og giver dem hverken ydre eller indre Vinterbeskyttelse.

Tilhængerne af den varme Indvintring have varmholdige Boliger, de indsnævre Vinterfædet i Forhold til Familiens Størrelse, Honningrummet og enhver anden tom Del af Boligen bliver saa vidt muligt udfyldt med et eller andet Pakkeemne, Flybehullerne blive stærkt indsnævrede. Naar Kulden paa denne Maade afværges, naar Luften inde i Stedet ikke kan undvige, og den ydre Luft kun kan trænge ind gennem det lille Flybehul, naar Bisamilien saa at sige er udelukket fra Ydverdenen, da sidder den varmt ligesom i Abrahams Stød. Dette er den varme Indvintring, saaledes som de fleste Viablere i Virkeligheden udføre den.

Paa denne Maade fjerner man sig, idet man stræber efter Varme, stadig mere fra den naturlige Maade, som man anvendte i gamle Dage. Jeg er rigtignok ingen blind Forsvarer af det Gamle, men en varm Tilhænger af Fremstridt. Man bør dog ikke i sin Søgning efter det Ny og Bedre forglemme det fra Fortiden Bevarede og først prøve, hvorvidt det Ny passer med Naturen. Af Kærlighed til Varmen bliver Biernes Velbefindende paa mange Maader ofret. Ved altfor lufttæt og altfor varm Indvintring bliver Luften i Vinterfædet snart for tør og under Tiden for varm. Ophold i altfor kørt og varmt et Bærelse trykker jo ogsaa Mennesket og frembringer Tørst. Mennesker og Dyr ere nemlig underkastede de samme Naturlove. Varm Luft i Stedet udtrækker altfor megen Fugtighed baade af Bierne og af Honningen. Derfor søge Bierne at erstatte den Fugtighed, de

mangle, idet de falde over Honningcellerne. Derved oversylbes deres Maver, saa at de maa udtømme sig, ogsaa i slet Vejr. Derfor søge de ud i det Fri, hvorfra de fleste ikke vende tilbage. Ogsaa forsukrer Honningen let. Derved fremkommer Tørstinød, og for at stille denne har man forsøgt at give Bierne Vand at drikke om Vinteren. For at rette den ene Fejl, den altfor varme Indvintring, greb man til en anden Fejl, nemlig Vandfodringen. Er det dog ikke simplexe og bedre at undgaa den første Fejl end at arbejde med to Fejl?

Altfor lufttæt og altfor varm Indvintring fordærver ogsaa Vinterfædets Luft, hvori Bierne skulle leve om Vinteren, da de ere forhindrede fra selv at besørge Luftfornøjelsen. Den fri Luft bestaar af omtrent 78 Dele Kvælstof og Argon, 20 Dele Ilt og en lille Brøkdels Vanddamp og Kulshyre. Ligesom Menneskene og Dyrene saaledes ubaande ogsaa Bierne fordærvet Luft, i hvilken der er megen Kulshyre, Vanddamp o. s. v., og dog skulle de alle indaande sund Luft. Luften i Stedet fordærves altsaa lidt efter lidt ved Biernes Aandedræt, hvis den ikke fornyes tilstrækkelig. Men denne Fornøjelse bliver ikke tilstrækkelig, naar den ubaandede Luft ikke kan trække bort eller med andre Ord, naar Stedet er altfor lufttæt eller altfor varmt. Dette er vel Grund nok til ikke at indvintre for varmt.

Den ovenfor beskrevne kolde Indvintring er i vort Vejrslag ligesaa lidt at anbefale. I en mild Vinter vil den kun kræve saa eller ingen Ofre; i en saadan vil under Tiden fremfalbes ligesaa god om ikke bedre Overvintring ved den kolde end ved den varme Indvintring; men hderst slet vil det gaa de koldt indvintrede Familier i en rigtig streng Vinter som f. Eks. 1879—80.

Indvintringen skal altsaa hverken være for varm eller for kold, men middelvarm. Den middelvarme Indvintring udføres saaledes: Boligen er tykbægget, Yngelrummet tilpasses efter Familiens Styrke og indeholder 7—10 Højnormal-Kammer, Honningrummet tømmes, Gennemgangene fra Yngelrum til Honningrum udfyldes ikke; men i Honningrummet lægges over Bunden en temmelig tyk Haffelssepude, der dog kan lade Luften gaa igennem sig. De bagerste Binduer fjernes og erstattes med en tom Kamme. Tæt op til denne indfyldes en Halmmaatte, der udfylder hele Stabets Udsugning, men lader Luften gaa igennem sig. Flybehullerne forblive fra halvt til helt aabne efter Familiens Styrke og Vinterens Strængighed, men beskyttede imod Mus. I Stedet for Haffelssepuder

kan man i Nødsfald ogsaa anvende Mos eller lignende Ting. Ved en saadan Indvintring fornyer Luften sig stadig og jævnt uden at blive hverken for varm og tør eller for kold.

Som det vil ses, er den af Forfatteren anbefalede Indvintringsmaade i alt Væsentligt ganske den samme som den, vi allerede i en Arrække have anbefalet vore Læsere at anvende, kun med den Forskel, at vi ikke anse det for nødvendigt, at Overpakningen er porøs. Med.

Honningglas

og Honningens Opbevaring.

Af K. Gjording, Bristol.

Kære Hr. Erklæv! Nu som altid er Deres „Vitidende“ mig en kær Gæst; faaledes ogsaa det sidste Nummer, hvor jeg blandt andet har glædet mig over Deres Artikel om „Honningglas“, da ogsaa jeg anser Abbottsglas for at være baade de solideste og tillige de smagfuldste, hvor Talen er om Honningsalg. Og dog maa De ikke tage mig det ilde op, om jeg gør en ensfoldig Bemærkning til denne Deres Vejledning.

De siger: „I saadanne Glas kan Honningen opbevares i Aarevis uden at gære, endogsaa paa fugtige Steder“.

Min Indbending lyder: Det kommer an paa, hvorledes Honningen og Glasfættet er behandlet før og under Paafylningen. Bakterierne (Gærvækkerne altsaa ogsaa) ere alle Begne paa Færde, og har man dem i Honningen eller særlig i Glasfættet, naar dette fyldes, faa har man Skandalen — oftest paa mindre end et Aar, selv i de bedste Glas.

Som bekendt er det ved Spaltning af Sukkeret, at Bakterierne volde Fortræd paa vor hengemte Honning. Dette kan sikkert hindres ved Tilfætning af antiseptiske Midler; men dermed er ogsaa Varen ødelagt. Anvender man derimod den største Omhu og Renlighed under Udslyngningen, maa Honningen kunne fremstilles i sin bedste Konsistens. Det næste er at gøre Glasfættet sterilt (guld), d. e., alle Snyltere maa dræbes.

Jeg har brugt Kogning med paafølgende omhyggelig Rensning, men det er ikke nok, thi der maa ikke findes Vand i Glasfættet, og Udslyngning, selv med det reneeste Klæde, endelige Berøring med en Finger, vil indføre Bakterierne paany. Derfor vil det

være heldigt at anbringe noget Sand i en Komfurobn og stille de velrensede Glas deri, inden den opvarmes. Ved fornuftig Fyring kan disse taale en betydelig Varme; har de været udsatte for denne en halv Times Tid, kan man stole paa, at den sidste Snylter er dræbt. Man tager da Glasfættene ud og anbringer dem med Bunden i Vejret paa et Stykke rent Papir ovenpaa det varme Komfur til langsom Ustøling. Er denne tilstrækkelig, paafyldes Honningen, hvorefter der straks lukkes med en steriliseret Prop. At lade de fyldte Glas henstaa — om end nok faa kort Tid — uden at være lukkede, vil være at indbyde ny Fjender, og hele det omhyggelige Arbejde er spildt. Jeg har prøvet at dyppe den tilproppede Glasmunding i smeltet Boks, og da kan Honningen sikkert gemmes i flere Aar og dog bevare sin fulde Aroma.

Maatte disse Vink komme en eller anden Biavler tilgode, er Hensigten naaet.

Det interesserer os altid at blive bekendt med forskellige Erfaringer, der indhøstes paa Biavlens Omraade. Derfor have vi ogsaa læst ovenstaaende Artikel med megen Interesse, og vi tvivle heller ikke om, at den vil kunne gavne mange af vore Læsere. For vort eget Vedkommende have Erfaringerne paa dette Omraade imidlertid ikke manet os til at anvende saa stor Forsigtighed ved Honningens Opbevaring. Vi have i en lang Arrække iblandt Hundreder af fyldte Glas næppe fundet mere end 2—3, i hvilke Honningen efter c. 1 Aars Forløb er gaaet i Gæring, og Grunden dertil har da hver Gang været denne, at den anvendte Korkprop har sluttet flet i Glasfættets Hals. Hvad kan nu være Grunden til, at de ærede Forfatters Honning aabenbart har været mere tilbøjelig til at gære end vor? Vi kunne tænke os forskellige Grunde dertil: Honningens Art, Honningens Modenhed og Proppernes Godhed. Vor Honning har altid været Sommerhonning, og den har altid ved Udslyngningen været fuldmoden, d. e. den har ikke alene været fuldt forseglet i Tavlerne, men den har hængt i denne Tilstand inde i Stedet i mindst 4 Uger. Det er jo muligt, at den ærede Forfatters Honning mest har været Boghvedehonning eller Lynghonning, der har maattet udslynges; inden den var fuldmoden? I dette Tilfælde er det rimeligt nok, at der skal udvises særlig Forsigtighed for at undgaa Gæring. Men for øvrigt finde vi Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, hvor vigtigt det er at anvende gode Propper, der ikke alene slutte godt i Glasfættets Hals, men som ogsaa ere

jaa tykke og bestaa af en jaa tæt Korkmasse, at de fuldstændig udelukke den ydre Luft fra Hønningen. Det maa jo vel erindres, at Gærsvampen kræver til sin Udvikling Lufttilførsel om end kun en meget ringe. Det vilde have megen Interesse, om ogsaa andre Biablere vilde fremkomme med deres Erfaringer angaaende Hønningens Opbevaring.

Red.

Biavl.

Foredrag over Biavl paa Fjerkræ- og Biavlerudstillingen i Svaneke d. 5. Oktbr. af Georg Joseffen.

Naar jeg ved denne Lejlighed skal holde et lille Foredrag, da laa det maaske nær, om jeg valgte at tale om Enteltheder i Biavlen, hvorefter der jo er mange, der kunde mere end udfylde et saadant Tidrum, som der kan være Tale om at lægge Beslag paa ved en Udstilling, der er saa fortbarig som denne. For mig ligger det dog af flere Grunde nærmere at tale om Biavlen i Almindelighed og da navnlig om Biavlerforeningens Maal og Biavlens Betydning i Fortid og Nutid.

Det er jo vistnok rigtigt altid at gøre sig klart, hvad Maal man stræber at naa, naar man tager et Arbejde op. Det har vi da ogsaa søgt, vi, der ere komne til at staa som Ledere af saadanne Smaaforeninger, som omfatte Fjerkræavl og Biavl. Og hvilket Maalet for os er, og hvilken Betydning jeg for min Del tillægger dette Arbejde, det skal da være det første, jeg udtaler mig om.

„Lys over Landet, det er det, vi vil“; dette Ord af en af vore Nutidsdigtere, det er blevet til et bevinget Ord, det kan jeg i denne Forbindelse ogsaa gøre til mit; jeg vil gerne være med til at bidrage mit lidet til, at der kan blive lyst og hyggeligt ikke alene i de høje Sale, men ogsaa hvor der er lavt til Loftet og Smalhands skindom melber sig. Jeg ved meget vel, at skal der blive rigtig lyst og hyggeligt i de tusind Hjem, maa Hjertelivet oplyses og opvarmes; men som der paa Mandslivets Omraade er en forberedende Gerning, en Johannesgerning, som er nødvendig, saa er der paa Haandens Omraade Betingelser, som ogsaa maa til, ogsaa ere nødvendige til Støtte for denne, for at man kan faa Mod og Lyst til at lade sig oplyse og opvarme til at elske, hvad der har videste Rækkeevne, hvad der har Evighedsbetydning. Er det ikke altid godt at være rig, saa er det dog

visjelig værre at være fattig, fattig faaledes, at man ikke ved, hvor man skal tage Brødet fra til sig og sine. Der er Betsignelse ved at kunne „æde sit eget Brød“, og det er da vort Maal at bidrage til, at mange, især mange Smaaafolk maa faa Lyst til at tage disse Smaaerhverv op for ved at skabe sig Indtægt og en ædel og interessant Virksomhed, der atter kan virke som Betingelse for Stræben og Interesser for eget og Næstens baade timelige og evige Vel.

Biavlens er meget gammel. Hønning omtales i Skriften fra den tidligste Tid. Kanaans Land betegnedes stadig som Landet, der flød med Mælk og Hønning, og paa Kristi Tid synes den at have været almindelig Fattigmandskost. Vi læse, at Johannes Døber ved Siden af at gaa tarvelig klædt — en Kamelhaars Kappe med et Læderbælte om Lænderne — levede af Græshopper og vilb Hønning. Her i Norden har Bierne vel næppe kunnet leve uden Menneskets Pleje, som de kunne i Lande med mildere Klima; men at Biavlens allerede i Oldtiden har været almindelig, fremgaar af, at Mød vistnok var saa at sige den eneste gærende Drik, og det var ikke sjælden Maader, vore gamle Fædre tog til sig deraf, ja selv i det andet Liv mente de jo, at de ikke kunde undvære den. Men i gamle Dage var der ogsaa rige Betingelser for Hønningavl. Store Skove og vidtstrakte Odemarker og Overdrev, hvor der var en Mangfoldighed af Blomster, gav de flittige Bier rigelig Næring. Men da man begyndte at rydde Skovene og opdyrke Heder og andre Fælleder, da begyndte det at knibe med Blomsterstøv og Blomsterfast, Pollen og Nektar, som det hedder med tekniske Udtryk. Og end værre blev det, da man begyndte at brække, tilmed uden at faa noget videre i Udlægsmarken. Derfor passer det godt, hvad man ofte hører af gamle Folk, at der var meget mere Hæls med Biavlens i gamle Dage end nu. Selvfølgelig — naar Bierne skulde passe sig selv, og man berøvede dem, hvad de skulde leve af, saa maatte de efterhaanden gaa til Grunde. Man mente nu ogsaa bedre at kunne undvære dem end tidligere; thi Hønningen blev erstattet med Sukker, og Wotset, der havde haft overordentlig stor Betydning som Lysenne, erstattedes af andre Emner: Talg, Petroleum, Gas og nu i den sidste Tid det elektriske Lys. Og — kunde der saa maaske siges — saa har vi vel heller ikke nogen videre Brug for Biavlens mere. Jo, det har vi dog nok. For det første er Hønning lyndet som en meget velsmagende Spise, dernæst benyttes den ved Tilberedelse

af Medicin og har vistnok en meget stor Betydning i diætetisk Henseende. Her er jeg ikke kundig nok til at udtale mig bestemt, men mener dog at have gjort en Del Erfaringer i saa Henseende. Jeg tror ikke, det er hen i Vejret, naar der er bleven jagt: Vil Du blive gammel, saa nyd megen Mælk og megen Honning. Endelig er det videnskabeligt paavist, især af den engelske Lærde, Charles Darwin, at Bierne har en særdeles stor Betydning ved Befrugtningen af vore Kulturplanter. Jeg skal her meddele, at en af vore mest belærte Biablere her til Lands fornylig har gjort opmærksom paa, at en af de vigtigste Grunde til, at vi iaar har et saa daarligt Frugtudbytte, hidrører fra det uheldige Vejr, vi havde i Blomstringstiden og den deraf følgende Mangel paa Honningbier, der kunde besøge Blomsterne og udføre disses Befrugtning. Men er det ja, da maa Frugttredbyrktning og Biabl gaa Haand i Haand.

Endnu er Biablen altfor lidt udbredt. Dette bør blive anderledes. Og der er i vore Dage gjort saa mange Opfindelser og Opdagelser, at det kan blive anderledes. Jeg skal nævne de tre vigtigste:

1) Opfindelsen af Stader med bevægelig Tavlebygning. Den er nu snart 50 Aar gammel. Den har egentlig 2 Fædre, 2 Præster: Dr. Johann Dzierzon, født 1811 i Schlesien, og Lorenz Langstroth, født 1810 i Philadelphia i Nord-Amerika. Begge fandt samtidig og uden at kende hinandens Forsøg paa at indrette Stader med bevægelig Tavlebygning. Det er særlig Dzierzons Navn, der er bleven kendt her i Danmark, og efter ham har Staderne i lang Tid Navn. Nu kalde vi dem ikke mere efter ham, dertil ere de efterhaanden undergaaede for mange Forandringer og Forbedringer, og jeg skal henvise mine Tilhørere til paa Udstillingen at se paa en Stadeform, der efter min Mening i Ojeblikket er den fuldkomneste, vi har. Men den Mand, som særlig i den første Tid havde Fortjeneste af at befordre Opfindelsens Anvendelse her i Danmark, var Hofjægermester Alexander Brun, der har erhvervet sig Tilnavnet: Den nordiske Biabls Fader. I Sandhed et smukt Eftermæle. Han blev født 1814 og i omtrent 40 Aar arbejdede han med Begejstring for Biablen indtil sin Død for nu omtrent 1 Aar siden (18. Novbr. 1894). Dzierzon og Langstroth leve, saavidt jeg ved, endnu.

2) Opfindelsen af Centrifugen, Udslyngeren, hvorved Honninghøsten forøges ved at Bierne spares for meget Arbejde, og hvorved vi ere satte i Stand til at levere en langt renere og bedre Honning

end tidligere. Ved paa den gamle Maade at høste Honningen var det næsten umuligt at undgaa Urenheder, Blomsterstøv og Biekskrementer, der ofte gjorde Honningen til en særdeles uappetitlig og usund Vare; i Modsætning hertil er det en Fornøjelse at kunne henvise til, hvad vi nu kan udstille. Ingen behøver at være bange for Følgerne at at nyde en saadan Honning.

3) Opfindelsen af Kunsttablerne. Der er sagt, at den sparer Bierne for det halve Arbejde. Men vi faar Brug for Vosket, som derfor hurtig stiger i Pris. Vi har ikke mere Raad til at brænde det som Lys paa vore Borde. Der kan det undværes; men vi har rigelig Brug for det til Kunsttabler og i Industrien.

Saa gælder det da om at tage Arbejdet op. Har vi berøvet Bierne saa meget, som vi har gjort, saa maa vi gibe dem andet i Stedet. Maa jeg derfor lægge et godt Ord ind for Hvidkløveren paa vore Marker og Lindetræet i vore Plantninger. Ja jeg kunde fristes til ogsaa at lægge et godt Ord ind for Agertaalen, hvis jeg ikke havde for megen Sands for et tidssvarende Agerbrug. Agerkaalen er imidlertid en god Biplante, det kan dog være en Trøst, naar vi se for meget af den i vor Sæd. „Aldrig saa ondt, det er dog godt for noget“ — det kunde i alt Fald saa Anvendelse her.

Ja, men naar det nu lykkes at oparbejde Biablen igen, faar vi saa ikke for megen Honning, vil den ikke falde saaledes i Pris, at Biablen ikke betaler sig? Jeg siger: „Den Tid, den Sorg“; men jeg tror ikke, der er Grund til Frygt. Se til vort Smør. Om man for en Menneskealder siden havde kunnet forudsæ, at vi nu producerer den store Mængde Smør, som vi gør, man vilde have forset sig og ment, at en saadan Masse Smør vilde vi aldrig kunde afsætte. Og hvad er sket? At saa at sige vort Agerbrug er baseret paa vort Smør. Noget tilsvarende vil efter min Mening ske med vor Honning. Udskilligt tyder i den Retning. Trods den forøgede indenlandske Produktion indførtes her til Danmark i 1892: 16,300 Pbd. hvid og 52,402 Pbd. brun Honning, ialt 68,702 Pbd., og i 1893: 19,404 Pbd. hvid og 112,119 Pbd. brun Honning, ialt 131,523 Pbd. Det synes altsaa, at Indførselen stiger stærkt. Hvad skal vi med den? Lad os able vor Honning selv.

1893 var det første Aar, vi fik en Oversigt over Kunststadernes Antal i Forhold til Ruberne. Her fandtes i Danmark 55,000 Kunststader og 67,000 Ruber. Men allerede nu overstiger vistnok Kunststadernes Antal Ruberne. Man antager, at Kunst-

staderne gennemsnitlig giver 40 R Honning aarlig — hvad Kuberne giver har jeg ikke kunnet faa nogen Oplysning om. Her paa Bornholm fandtes 1893 654 Kunststader og 1892 Kuber. Dette vidner om, at vi den Gang ikke rigtig endnu var med; men det er mit Haab, at naar vi Bornholmere tager fat, saa er det Alvor, og ved næste Kreaturtaelling vil Forholdet nok vise sig anderledes. Man siger, det er daarlige Landmandskaar; maasse — jeg tror, det da hovedsagelig ligger i, at Tiden kræver, at vi forandrer Driften, og det koster altid. Indtægten kommer først i næste Omgang. Lad os da arbejde paa, at Overgangsperioden bliver saa kort som mulig.

Naar vi skal have vor Indtægt af vore Husdyr, saa lad os ikke glemme, at ved Siden af Smør- og Ostproduktion, Svineavl, Kvægaavl, Hesteavl o. s. v. har ogsaa Fjerkræavl og Biavl sin Betydning. Jeg anbefaler Alle, der holder af Dyr, til at holde Bier, de vil faa megen Glæde deraf; jeg anbefaler Biablen til de Ligegeylde, at de maa lære at forstaa, hvor interessant det er at have med intelligente Dyr at gøre; jeg anbefaler den ikke mindst til alle ubarmhertige Husdyrholdere, at de ved dem kan lære, hvorledes Dyr skal behandles. Bierne ere taalmodige, naar man behandler dem vel, men hævne sig, naar man behandler dem ilde. Gid alle vore Dyr havde den Evne, vi vilde da blive fri for at være Vidne til meget Dyrplageci, som vi nu ikke kan slippe for.

Lorenzo Loraine Langstroth

født Søndag 1810, død den 6te Oktbr. 1895.

Denne berømte Amerikaner, som hinsides Atlanterhavet almindelig benævnedes „Fader Langstroth“ og paa denne Side kaldtes „den amerikanske Dzierzon“, har nu afluttet sin lange og daadrige Livsbane. Han døde i den Gerning, der i saa lang en Aarvække mest har sydsjelsat hans Tanke, idet han den nævnte Dag under Afholdelse af en Prædiken i Dayton, Ohio, Nord-Amerika, blev ramt af et Slagtilfælde, der hurtig medførte Døden.

Pastor Langstroth's Betydning for Verdens-Biablen er saa vidtrækkende, at den ikke kan vurderes. Det var nemlig ham, der i Aaret 1851 i Philadelphia opfandt det første praktiske Trugstade, som nogen Sinde er blevet benyttet til

Biabl. Denne Stadesform fandt saa Aar efter Vej til de „engelske Brødre“ i Europa. Derfor have de tykke Høststader aldrig været i Stand til at faa Fodfæste i England. Hertil Danmark indførtes de engelske Trugstader i 1878, og i Løbet af de senere hendirundne 17 Aar have de ikke alene bundet Fodfæste her, men næsten helt fortrængt Høststaderne. I mange andre Lande i Europa, — Tyskland, Østrik, Italien, Spanien, Rusland o. fl. — ere de sidstnævnte Stader vel endnu i Flertal; men vi føle os overthydede om, at ogsaa der vil den af Langstroth oprindelig opfundne Stadesform tilsidst vinde Sejer.

Med Hensyn til den Afvødes Livsførelser henviser vi til den Levnetsbeskrivelse, som findes optaget i nærværende Blad Aargang 1892 S. 5. Her skulle vi derfor kun nærmere omtale hans Vistade og hans Liv i de sidste Aar.

Langstroth's Stade bestod oprindelig af en simpel Trækasse af 1" tykke Brædder med løs Bund. Denne Kasse kunde rumme 8 Langstroth-Kammer, der vare 17 $\frac{3}{8}$ " brede, 9" høje (dansk Maal) under Tablebæveren (udvendigt Maal). Tablebæveren var $\frac{3}{4}$ " tyk, 18" lang. De øvrige 3 Kammerlister vare mindst $\frac{1}{2}$ " tykke. Kammerne hængte med Kanten vendt mod Indgangen. En saadan Kamme vilde vel synes os klodset; men naar man betænker, at den, naar den er fyldt med Honning, kan veje over 10 R, saa maa det indrømmes, at Listerne vel kunde behøve at være svære. Disse give Kammerne en betydelig Stivhed, og det bedste Bevis for, at de have været praktiske, er dette, at disse Kammer endnu efter saamange Aars Forløb benyttes meget almindelig i Nordamerika. Det viste sig naturligvis snart, at dette Stade var for lille, og L. udvidede det da først ved smaa Siderum til Optagelse af Delinger, senere dels ved Opstabling af et nyt Stade ovenpaa, dels ved Anbringelse af Delingsbakker ovenover Tablebærerne. Vi anse ganske vist Langstroth's Kamme for at være for stor til en bekvem Behandling af Bierne; men det maa alligevel forbavse, at den praktiske Amerikaner saaledes uden noget Forbillede allerede for over 40 Aar siden har formaaret straks at gribe saa nær ved det bedste i et saa vanskeligt Spørgsmaal som Kammemaalet.

Lagtet Langstroth opnaede den høje Alder af næsten 85 Aar, var han dog i den sidste Halvdel af sit Liv langtfra, hvad man kalder „en stærk Mand“. Han led nemlig meget hyppig af stærke Hovedsmerter, der i høj Grad hindrede ham i hans Gerning baade som Lærer og som Præst.

Bedre kunde han taale at færdes iblandt sine Bier; men ogsaa dette havde han i de senere Aar maattet opgive. De amerikanske Biablere glemte imidlertid ikke, hvad de skulde denne store Mand, derfor sørgede de for i hans Livs Aften, da Nøden truede ham, at yde ham en saadan Understøttelse, som den amerikanske Biabls Fader i saa høj en Grad var værdig til.

Paa Biablens Omraade staar den Af-døde ogsaa for os Nordboere som den store Mester, hvis Tanter og Forsøg ere blevne til Grundstene i den Bygning, som kaldes „den nyere Biabl“, til hvis Fremgang ogsaa vi stræbe at yde vor Stærk.

Bortlodning II.

Af Hr. Peder Jensen, Tved.

Idet jeg takker Hr. Grølev for Optagelsen af min Stridelse samt Deres ærede Tilsvær om Bortlodningen, kan det vel til-lades, at jeg endnu en Gang kommer med et Par Bemærkninger om den Sag?

Udtrykket „reneste Humbug“ var maaste haardt at bruge, men da jeg er en afgjort Modstander af alt Lotterivæsen, tages det vel ikke ilde op?

Jeg skal indrømme, at Hr. Redaktøren har givet „Bortlodningen“ lønne Klæder paa, saa kun de Slutvæde komme en Smule tilhøje! At der ved Fordelingen af Stader til nedsat Pris har været begaaet Fejl, er meget muligt, hvorom Hr. Grølev faar meget mere at vide end jeg i min Stilling som Kredsforsmand. Men, naar Fordelingen foregaar som hos os, tror jeg ikke, Risikoen er saa stor. Ved det aarlige Delegeretmøde bestemmes, hvad vi vil anvende paa den Maade; dette bliver da samtidig fordelt imellem Kredsfene, omtrent efter deres Størrelse. Varerne sendes da til Kredsmøderne og uddeles af Kredsfene selv, saa der bliver ingen stor Fare for Misfor nøjelse, og skulde det ske, hvad jeg dog ikke har hørt, saa kan det rettes næste Gang, hvad Loddet ikke garanterer for!

Den ene Side af mit Indlæg synes imidlertid at være undgaaet de Herrer's Opmærksomhed, og det er Indtøbet af Stader og Redskaber.

Da det nu var Holbæk Amts BF., som jeg henvendte mig til, maa jeg vel blive ved den med min Illustration?

I Beretningen om Foreningen ses ikke, hvormange Medlemmer den tæller, men jeg vil tillade mig at antage 200. Lad os nu antage, at disse køber 100 Stader og 500

8 Bokstaver og en Del andre Ting. Naar nu Foreningen, som har en aarlig Indtægt af 3—400 Kr., tog sig for nu ved f. Eks. Nytaarstid at bestille sit Forbrug hos de forskellige Fabrikanter til Levering lad os sige 15. April, at betale paa 30 Dage, saa kan de Varer købes fra 5 til 15 pCt. under den almindelige Detailpris! Fragten vilde blive 20—25 pCt. lavere, det er dog ligesuldt Ører, som de Fleste nok vilde spare.

Det kan jo ogsaa tænkes, at der i en saadan Forening kunde blive Stemning for at bruge dette Beløb, som nu anvendes til Bortlodningen, til at nedfætte Prisen paa det Indkøbte med, saa Alle kunde nyde godt deraf, og der blev hverken „Misfor nøjelse“ eller „Slutvæde“. Og dog bleve Pengene anvendt „reelt“ til Biablens Fremme.

Jeg er aldeles overbevist om, at alle Fabrikanterne vilde være glade ved en saadan Ordning, da vi saa kunde arbejde mere støt og sikkert, end vi nu gøre, og ikke være udsat for at tabe Vejret i Sommertiden, og tillige slippe lidt af de Knubs, der vanter i Juni-Juli, da Folk kommer gaaende, ridende, kørende, skrivende, telegraferende og telefonerende efter at saa straks baade Dit og Dat, for nu sværmer Bierne, eller det skete igaar!

Nu har jeg vel ikke glemt at tage mig selv eller Kolleger med i Spillet? Og dog er jeg vis paa, at Biablerne vilde blive bedre tjente dermed end vi andre, thi de fik deres Ting i god Tid i Stedet for at begynde at søge derom, naar de skulde bruges. Der er Tid til at male Stader, om de købes umalede, traade Rammer, lave Pakrammer, saa Staderne stoppede i Pakrummene, lodde Tavler fast, i Stedet for at alt dette ofte maa besørjes paa 1—2 Dage eller maaste Timer, og Følgen deraf er ofte, at dette bliver ikke, som det bør, til Stade for Biablere og Sagen.

Jeg var fuldt enig med gamle Andersen fra Nyborg, da han i Odense ved Centralmødet fremhævede, at saadanne Fællesindløb, hvorved Medlemmerne kunne spare Penge, vilde være et meget virksomt Middel til at faa god Tilslutning til Kredsfene, saa at derved DBF. endnu bedre end hidtil kan hævde sin Stilling baade indadtil og udadtil.

*

*

*

Svar fra Hans Grølev, Rallundborg.

Det har glædet mig meget i ovenstaaende Artikel at se den ærede Forfatter saa soleklart bevise — at Biablerne bør bestille Stader og Redskaber hos Fabrikanterne i god Tid. Deri er jeg fuldt ud enig med ham. Derimod for-

staar jeg ikke rigtig Bevist for den uheldige Virkning af Bortlodningen og den meget heldigere Virkning af Stadesalg til nedsat Pris i Kredsen.

I min forrige Artikel om dette Emne (S. 319) nøjedes jeg med at forbydere Bortlodningens Berettigelse uden paa nogen Maade at angribe det af Hr. P. saa højt priste Salg til nedsat Pris o. s. v. Jeg mente nemlig som saa: „Lad kun Kredsen i den Henseende have deres Frihed. Den vælger maaste Bortlodning, en anden vælger det billige Salg. Der er næppe nogen Grund til i den Henseende at gribe forstyrrende ind. Man maa jo være glad ved, at Kredsen arbejder for Biablens Fremme. Det er ikke rigtigt at mistende det Arbejde, om det end ikke altid foregaar netop paa den Maade, man selv vilde foretrække“. Det lader imidlertid ikke til, at Hr. P. vil lade mig slippe for saa godt Køb. Staderne maa nok sælges for godt Køb; men jeg skal rent ud med Sproget: Hvorfor ønsker jeg ikke i Holbæk Amts BF. at virke paa lignende Maade som „gamle Andersen“ virker paa i den slynste BF.? Der maa vel sagtens være en eller anden bestemt Grund foruden den i min forrige Artikel nævnte?

Saa, der er ganske vist ogsaa endnu en anden Grund, som jeg ikke fandt Anledning til at omtale i min forrige Artikel, fordi jeg nødvendig vil nedsette andre Kredses Virksomhed, da jeg plejer at handle efter den ovennævnte Regel: at anerkende Kredsenes Virksomhed, om disse end ikke arbejder ganske paa den samme Maade, som jeg vilde vælge. Da Hr. P. imidlertid tvinger mig dertil, har jeg ingen Grund til fremdeles at fortie den Sag:

Jeg har altid betragtet Biablen som en Slags Husflid. Biablen i sig selv er et ganske fortrinligt Middel til at holde den fattige Landarbejder ved Hjemmet, hvor han i sin Fritid om Sommeren kan pusle ved sine Bier, iagttage deres Virksomhed, glæde sig over deres Flid og paa mangfoldige Maader hushjælp sine Tanker med disse smaa prægtige Husdyr. Men saa om Vinteren? Hvad skal han saa foretage sig? Jo, den Værestid kan han udmærket anvende til selv at lave Stader og Medskaber. Nu kender jeg jo udmærket alle de begrundede Indvendinger, der kunne fremsættes imod disse selvavede Stader. De ere baade vinde og skæve. Hverken Kammer eller Døre passe rigtig o. s. v. Saa vel, saaledes var det en Gang og er det vel ogsaa paa enkelte Steder endnu; men det Forhold har ellers forandret sig en hel Del. Kom nu her i Holbæk Amt

ud hos Biablerne paa Landet, da vil De mange Steder finde rigtig gode Husflids-Stader. Det er en sand Fornøjelse at høre og se Ejeren med Stolthed fremvise disse som sit eget Arbejde. Uarsagen til denne heldige Forandring er dels denne, at gode Stademønstre baade ved Bortlodning og ved Køb ere blevne spredte omkring iblandt Befolkningen, dels denne, at de nyere Stadeformer (Drugstader og ikke mindst Labnormal) ere lettere at fremstille med tilstrækkelig Nøjagtighed end de ældre (Labstader og Højstader). Jeg er aldeles vis paa, at det forøger Glæden ved Biablen, naar den kan drives i selvavede gode Stader. — Lad os nu tænke os, at vi her i Holbæk Amts BF. fulgte Hr. P.s Raad. Vi købte en hel Mængde Stader paa een Gang hos en Fabrikant, derved sparede vi maaste 1 Kr. pr. Stade. Endvidere lode vi Kredsen tilskyde et Par Kroner pr. Stade, saa at disse kunde sælges til Forbrugerne for 7—8 Kr. pr. Stk. Paa den Maade fik vi Staderne ned til en saadan Pris, at det slet ikke mere kunde betale sig for Biablen selv at lave sine Stader. Det kunde altsaa paa kunstig Maade lade sig gøre fuldstændig at kvæle den betydelige Husflid, der tidligere ganske naturlig var bleven fremkaldt ved Biablen. Var det mon ønskeligt?

Hr. P. taler om, at jeg „har givet Bortlodningen lønne Klæder paa“. Jeg opfatter dette saaledes, at han er en Modstander af ethvert Slags Lotteri. Dette anser jeg for ganske urimeligt. Lotterispil kan naturligvis misbruges, naar det drives lidenskabeligt, saaledes at baade Penge og aandelige Kræfter sættes til derved; men hvad kan ikke misbruges? Det vilde dog være en topmaalt Urimelighed at kalde den Anvendelse deraf, som her er Tale om, for Misbrug. Jeg har allerede i min forrige Artikel omtalt den store Nytte, som Bortlodningen i Holbæk Amts BF. hidtil har stiftet. Jeg vil til Slutning udtale Ønsket om, at ret mange Kredse her i Landet maatte saa Raad til at foretage lignende Bortlodninger; thi jeg tillader mig at mene, at Grunden til, at saa faa andre Kredse hidtil have anvendt denne Fordelingsmaade, nærmest er denne, at de have manglet Midler dertil.

En Bigaard.

Redaktionen har modtaget følgende Forespørgsel:

Jeg skal til at anlægge mig en ny Have.

Den er 60 Al. i Firkant, og Indgangen er i Nordfiden, 15 Al. fra det nordøstlige Hjørne, og den skal anlægges til 80 a 100 Bistader. Tidsskriftet kunde gøre mig en stor Tjeneste og vist mange flere end mig, hvis det vilde give mig en Tegning eller anden Anvisning til, hvorledes saadan en Have skal anlægges, og hvad den skal plantes med. Forbunden her er god Lerjord. (N. R. N.)

I den Anledning skulle vi give nogle Vink, der muligt kunde vejlede saabel Fore-spørgeren som andre af vore Læsere.

Det første Spørgsmaal, som fremstiller sig ved Anlæget af en saadan Bigaard, er dette: Hvorledes skulle Staderne opstilles? Derefter maa nemlig mange andre Forhold rette sig. Vi ville foretrække at opstille Staderne paa eet Sted fremfor at sprede dem i flere store Grupper, fordi det i høj Grad letter mange Arbejder at have Staderne saa tæt samlede, som de paa nogen Maade kunne taale det af Hensyn til Biernes (Dronningernes) Fejlslyben. Vi skulle nu angive en Opstilling passende for 80 Stader, opstillede i 8 Rækker, 10 i hver Række. Den samme Opstillingsmaade kan da let ændres for et større eller mindre Antal Stader:

	Nord.			
	AB	CD	EF	GH
1	00	00	00	00
2	00	00	00	00
3	00	00	00	00
4	00	00	00	00
5	00	00*	00	00
6	00	00	00	00
7	00	00	00	00
8	00	00	00	00
9	00	00	00	00
10	00	00	00	00

Som man ser ere Staderne her opstillede i Grupper, der hver omfatte 4 Stader. Til hvert Stade maa beregnes en Plads af mindst 2 Alen paa hver Led, altsaa 16 Alen til hele Gruppen. Mellem 2 Grupper i samme Række fra Nord til Syd, f. Eks. mellem 2 og 3, bør være 3 Alen, hvis Flyvehullerne vende i Øst og Vest. Under samme Forudsætning bør mellem Grupperne fra Øst til Vest, f. Eks. fra B til C, være mindst 5 Alen. Staderne vilde saaledes, naar man tillige medregner lidt fri Plads uden omkring den hele Samling, optage ca. 40 Alen paa hver Led. Denne Opstillingsmaade frembyder

mange Fortrin, saaledes f. Eks. denne, at man altid let kan finde et bestemt Stade i Bigaarden, uden at Staderne derfor behøve at have paamalede Numre. Lad os saaledes tænke os, at det med * betegnede Stade i Bigaarden d. 10. Juli har faaet tilsat en italiensk Dronning. Saa skriver man i sin Bommebog: „5 D d. 10. Juli tilsat en italiensk Dronning“, idet Tallet 5 betegner 5te Række fra Nord til Syd, og D betegner 4de Række fra Øst til Vest.

I hvert af de 5 Alen brede Mellemrum mellem Rækkerne B og C, D og E, F og G kan der plantes en Række Frugtbuske eller lave Frugttræer; men Gangene mellem Række 2 og 3, 4 og 5 o. s. v. bør være helt fri for Beplantning. I Udkanten af Pladsen opføres et Arbejdsstue, hvis Dør vender bort fra Bierne. Dette Stue eller Hus bør helst være 8 Alen paa hver Led, da det baade skal afgive Plads til mange Biavlzarbejder, f. Eks. Udflyngning, og tillige kunne rumme hengemte Tabler, Rammer m. m.

Uden omkring den egentlige Bigaard kan plantes en Række Frugttræer og endelig langs med hele Havens yderste Grænse et 3 Alen bredt Væbælte, hvortil vælges Træer og Buske, der kunne afgive Næring for Bierne.

Ira Kredsen.

De forenede slynke Biavlerforeningers Udstilling i Rudkøbing fandt Sted d. 12. og 13. Oktbr.

Vejret saa noget truende ud fra Morgenstunden af; samtlige Udstillingskomiteemedlemmer vare ikke rigtig i deres Es. Og dog, Alting stod færdig til den berammede Tid — Lørdag Formiddag Kl. 10. De lange Vorde i Hotel „Skandinaviens“ store Sal stod bugnende af den ene mægtige og indbydende Honningamling ved Siden af den anden. Og alligevel pidste Regnen mod Ruderne, Stormfjernerne styggede for den kære Sol, som vi kun ventede paa, for alt Alt kunde saa den rette Glans. Rudkøbingenserne indfandt sig da ogsaa kun faatallig. Først Søndagen bragte Forandring. Vejret stillede sig gunstigere, og Dagen igennem var der stærkt Besøg. Folk vare fornøjede over den smukt arrangerede Udstilling, navnlig gjorde en glimrende Blomsterudstilling fra Gartneriet „Ejershaab“ fortjent Bykke. Tombolaen — ja, det er et sørgeligt Faktum, men Rudkøbingenserne ere ikke et Haar bedre end alle andre Menneſter — gjorde enorme Afſæver. Et temmelig enestaaende Tilfælde kan her

noteres: en ung Dame traf 4 Numre, og paa de 2 faldt de to største Gevinster, 1 Bihus til 10 Kr. og 1 til 5 Kr. Den unge Dame vidste naturligvis ikke, hvad hun stulde stille op med disse; men af de mange tilstedeværende Biablere meldte der sig efterhaanden Købere.

Som Helhed var Udstillingen overordentlig vellykket, og de forenede fynske Biablerforeninger have al mulig Ære af den paa udmærkede Honningprodukter og Redstaber saa righoldige Udstilling.

Lærerige Foredrag bleve for en stor Tilhørekreds holdte af Hr. Gartner N. C. Andersen, Nyborg, og Hr. Biabslærer Grønning, og sikkert vil Enhver, der var tilstede paa denne Udstilling, have faaet Indtrykket af det fremragende Standpunkt, som Biablen indtager, idet den er naaet til at fremstille et Produkt af Honning og Voks, saa fuldkomment som vel kan tænkes.

Som Indledning fremkom Hr. Grønning med en Kritik over det Udstillede, navnlig omtaltes en desværre almindelig Fejl ved enkelte af Honningfremstillingerne, at der viste sig et flydende Lag paa Overfladen. Karfagerne hertil ere ikke lette at angibe, idet det baade kan have sin Grund i, at Honningen ikke er tilstrækkelig afskummet — altsaa at der findes nogen umoden Honning iblandt — en Omstændighed, der bevirker, at Honningen let gaar i Gæring og saaledes bliver ubrugelig — eller ogsaa denne: et urigtigt Opbevaringssted, navnlig et for fugtigt, som er noget af det alleruhelbigste for Honningens Holdbarhed. Dernæst gav Taleren en udførlig Forklaring over Honningens Behandling, saaledes at den blev til en virkelig god Handelsvare. Den allerførste Betingelse burde da være, at den — inden Udflyngningen finder Sted — er moden, det vil sige: forfeglet af Bierne. Nektaren er for tyndflydende og indeholder en stor Del Vand, som ved Hjælp af Biernes Varme først skal fordampe. Naar dette er sket og Bierne have lukket Cellerne, er Honningen tjenlig til Udflyngning. Er Honningen udflyngt, da sies den gennem en Mælke- eller Flødesti, alt efter som det er lys eller mørkere Honning, ned i en, helst stor, ren Blikspand (Zinkspande maa aldeles ikke benyttes, da Zinkens Syre ødelægger Honningen). Honningen stilles derefter i et noget varmt Bærelse, overbundet med et tæt, rent, linned Stykke Lærred.

Naar nogle Dage ere gaaede, enten afskummes eller borthæledes det øverste tynde Lag, der da kan benyttes i Husholdningen eller til Fodring af Familier, der endnu mangle tilstrækkeligt Vinterforraad. Den

saaledes afskummede Honning staar atter rolig hen, indtil den viser Tegn til KrySTALLISATION, som giver sig tilkende derved, at den bliver uklar, da maa den røres en Gang daglig godt igennem for at faa KrySTALLERNE fine. Ere disse blevne saa smaa som f. Eks. fine Sandforn, og Honningen saa tykflydende som en tyk Bælling, da er det Tiden at fylde den paa Glas, Blikspande eller hvad andet man har at opbevare den i. Men, — man maa ikke straks binde eller lukke den hermetisk til; thi Luftblæserne, der danne sig ved Paa- fyldningen, skal have Lov at stige op; de viser sig da paa Overfladen som et hvidt Skum, der omhyggelig maa fjernes med en Theste (Strællekniv kan ogsaa benyttes) — da først overbindes Emballagen med Pergamentpapir. Forud maatte dette oplødes i lunkent Vand, afstrykkes i et rent linned Stykke, paabindes omhyggelig, naar det da lidt efter lidt tørres, danner det et meget stramt, glat og tæt Dække. Honningens Anvendelse berøres ganske kort, idet Taleren gav Anvisning til især at benytte Honning Morgen og Aften. Paa et Stykke Rug-, Hvede- eller Sigtebrød først et tyndt Lag ægte Smør, derover et godt tykt Lag Honning, nyder man hertil enten varm Kaffe, The, Ol eller Mælk, er det lige velsmagende, nærende og varmende. Dernæst fremhævedes en anden betydningsfuld Anvendelse af Honningen, nemlig til Mød, der ganske anderledes burde være almindelig her i Landet, idet Møden ikke alene er velsmagende at nyde, men ogsaa har diætetiske og andre lægende Virkninger.

Taleren beklagede, at der paa Udstillingen ikke fandtes en ægte, god Mød fra virkelige Biablere. — Biablerne lagdes dette stærkt paa Sinde.

Honningens Anvendelse til Syllning gik Taleren let henover, hvorimod dens Anvendelse til Bagværk stærkt anbefalede, fordi dette kunde holde sig i lang Tid og snarere vandt end tabte i Godhed derved.

Taleren dvælede derefter lidt ved Voksens Behandling. Voksaffaldet fyldest i en Pose. Paa Bunden af en Bassekedel lægges et rundt Bræt, for at Vokset ikke svider; Bosen med Vokset sættes derpaa, ved ovenpaa Bosen at anbringe et Par Lægstestykker, hvis øverste Ende naa Loftet, holdes denne nede. Derpaa fyldest Bassekedlen med Vand, der maa naa til et Stykke over Bosen. Vandet maa koge c. 1 Time; man lader derefter Ilden langsom gaa ud. Vokset, der har samlet sig paa Overfladen, stivner efterhaanden, kan tages af næste Dag og maa da befries for de Urenligheder, der

har samlet sig ovenpaa. Dernæst kommer Voksstykket i en Gryde med rent Vand til langsom Opvarmning, indtil Voksset er smeltet. Paa Overfladen vil da vise sig et graat Skum, som fjernes, saa at Overfladen staar ren og klar. Det meste af Ilden bortfjernes og Gryden pakkes forsvarlig godt foroven, saaledes at en langsom Afkøling finder Sted. Naar denne er fuldendt løsnes Voksset fra Grydens Sider, og Underfladen affræbes for de Urenligheder, som har samlet sig der.

Dixtes Voksset endnu renere, anvendes endnu en Gang det sidst beskrevne Vandbad.

Med Hensyn til Opbevaring af Tavlebygning paaminde Taleren Biablerne at være særdeles omhyggelige og navnlig forebygge, at Mus og Møl ødelægge dem. En tæt Kasse, i hvis to Endes der er anbragt et Hul — dækket med meget fint Traadbvæv — som tillader Frost og Luft at cirkulere, anbefales til Opbevaring. Kassen maa staa paa et tørt Sted, og i Bunden af denne anbringes et lille Lag Mastalin. Af Stader fandt Taleren kun saa paa Udstillingen, men nogle særdeles gode, og fandt Anledning til at indstærpe Biavleren ej at spare 1 Krone eller saa, da hellere at tage et rigeligt stort og godt varmholdigt Stade; thi hvad det galbt om var jo netop — naar et enkelt rigt Aar kom — da at kunne udnytte det. Det ny i Tanken med 2 Magasiner tiltalte Foredragsholderen meget; ganske vist synes det jo, som man derved nærmer sig Højstadekonstruktionen — en Omkændighed, der kunde være betænkelig, navnlig for Behandlingens Skuld; men det maa jo indrømmes, at naar Systemet viser sig heldigt for Honningløsten, maa det anbefales.

Ved to af Staderne fandtes anvendt de meget anbefalede spidse Afstandsflodser, som Taleren ligeledes gav sin bedste Anbefaling, fordi Kammerne — forsynede hermed — ere lette at rykke fra hinanden; naar de atter flyttes sammen, knuses ingen Bier og Tilfitning er umulig. I disse Stader — (Andersens, Gl. Sole) fandtes tillige opstaaende Zinkant som Bærepunkt for Kammerne, anbefalelsesværdig, af samme Grunde, som de spidse Afstandsflodser.

„Fremtidsstader“, udstillet af Hr. Pedersen, gav Taleren sin Anbefaling; her stod man foran et Stade, der saa at sige foræner alle de Egenstaber, som Biavlen paa sit nuværende Standpunkt fordrer af en Biholig. En fremragende Egenstaber ved hans Stader turde her fremhæves, at enten man saa disse paa en Udstilling eller fik dem efter Bestilling — lige smukt og solidt Arbejde altid.

Paa Maskinernes Omraade fandtes flere praktiske og tillige sindrig indrettede Maskiner. Hr. Pedersen udstillede en Maskine med Snoredrev og særdeles let og lydløs Gang. (Ideen med Snoredrev er ganske vist ikke aldeles ny; men herved er det jo, at den saa lovpriste lydløse Gang opnaas). Denne Maskines Bund var imod Midten sraat opadgaende og samtidig hæbende c. $\frac{1}{2}$ “ henimod Afløbsrøret — to Betingelser for Honningens hurtigere Afløb. Afslæen gif paa Kuglelejer.

Taleren sluttede sin Oversigt over det Udstillede med at fremhæve Særnbaneassistent D. Carstensen, Svendborg, smagfulde og smukke Opstilling, der dakte almindeligt Bisald. Det var noget Nyt med en saa mægtig Samling Honning i Glas og Potaler — baade flydende og fast, og al Honningen, c. 110 K, af udmærket Kvalitet og smukt emballeret, saavel med Overbinding som i Glas med Nicellaag, navnlig gjorde den øverst paa Trappemontren tronende sfebne Bofal med flydende Honning stor Lykke. En prægtig Retflame. Intet Under, at Komiteen vøterede Udstilleren en værdifuld Urespræmie, foruden den af Dommerne tilkendte 1. Præmie.

Dernæst kom Taleren ind paa Behandlingen af Stadet paa den vigtigste Tid af Aaret: nemlig Indvintringen.

Idealet for en heldig Indvintring er jo, at Familien har saa faa døde Bier som mulig, at den har forbrugt lidet Foder, og at der ikke er Tanke af Bugløbspletter.

Betingelserne for Indvintringen maa da være:

- 1) At der i Familien findes en ung veludviklet og befrugtet Dronning.
- 2) Mange Bier, helst unge og livskraftige.
- 3) En regelmæssig — ikke for gammel — Iysehøbrun Bygning, afpasset i Kammerantal efter Familiens Størrelse, og
- 4) heri maa det fornødne Winterforraad af god Kvalitet og i passende Mængde — og paa de for Bierne mest naturlige Steder — findes.
- 5) At Familien sidder under en saabidt mulig ensartet Temperatur.

I Almindelighed er det jo ikke den bedste eller naturlige Aarstid at stifte Dronning paa, og dog er der i mange Egne af Landet en ypperlig Lejlighed dertil — forsaavidt Dronningsstifte i et Stade er ønskelig — ved Hjælp af Kubebiabernes Smaafamilier, der ellers ere dødsdømte ved Svoblpraesen.

Disse smaa Familier kan da, hvis de ikke bruges til Dronningfornælse, med Held overvintres som selvstændige Familier, adskilt fra en anden Familie med bitæt og

tillige lufttæt Stillerrum, for at umuliggøre Træk i Stedet; naturligvis maa hver Familie have eget Flyvehul og Bræt.

Der habes Erfaring for, at en saadan lille Familie, indsat paa begrænset Plads, overvintret paa c. 10 R Honning eller Foder.

Efter sidste Udflygning skal Bierne ikke alene have det fornødne Antal Rammer, men det fornødne Forraad til Winterbrug (nævner man i almindelighed Rammeantallet, har man hidtil tænkt, at det indskrænkede sig til et Antal Rammer i Forhold til Familiernes Størrelse; men det er dog ingenlunde tilstrækkeligt); nej, det kommer an paa, er, at der i Midten ikke findes flere af de saakaldte Wintertavler, de med 2 a 3 Tommer Honningceller foroven og forneden Yngel eller tomme Celler, alt efter Tiden, end at i Wintertiden Biernes egentlige Forraad kommer til at sidde som en rund Skaf Kods ind til Biernes Sæde.

De saakaldte Wintertavler, hvis nederste $\frac{2}{3}$ tomme Celler danne det egentlige Winterfæde for Bierne, skulle absolut appasseres i Antal efter Familiernes Størrelse og kunne variere fra 3—4—5, højest 6 Stk. Denne Tablerække bør da i Almindelighed afsluttes ved begge Enden med 1 halv- og 1 helfylt Tavle (den helfylde yderst).

Efter Udflygningen af den tiloversblevne Honning kan man, som bekendt, indsætte Tavlerne bag i Biernes Volig til Afvikning; man sætter da Bierne i Stand dertil ved at løfte Glas- eller Træindstuddet $\frac{1}{4}$ " iveauet, saa der dannes en Bivej derunder. Bierne ville da slikke Tavlerne aldeles rene, og efter dette i Efter sommeren, naar det er smaat med Trækket, er dette Bierne en Spore til en livligere Yngelansætning.

Naar man dertil sørger for, at Pakkematerialet omkring Bierne, saavel det imellem Stadets indre og ydre Vægge som det i den løse Pakning, er friskt og tørt, og man passer, at Bierne, i den Tid, de ikke flybe ud, have rigelig Lufttilførsel gennem Flyvehullet, f. Eks. 3 a 5 " Flyvehul i Forhold til Familiernes Størrelse, og at Staderne, navnlig den Side, hvor Flyvehullet er, staa i Løb for Winterstormene, har man Betingelserne for og Lov at haabe paa en lykkelig Indvintning.

Præmieliste:

Klasse A (Biboliger) Hr. Peter Jensen, Tved, 1. Pr. (Medalje), Magnus Mogenssen, Vindeby, Hæderlig Omtale. Andersen, Gl. Sole, Hedensted, Hæderlig Omtale.

Klasse B (Udflygere) Andersen, Gl. Sole, Hedensted, 2. Pr. Hr. Peder Jensen, Tved, Svendborg, 2. Pr. (5 Kr.) (Samling af Redstaber). Hr. Peder Jensen, Tved, Svendborg, 1. Pr. (7 Kr.). U.

C. Andersen, Nyborg, 2. Pr. (5 Kr.) N. S. Kristensen, Himmelov, Røskilde, Hæderlig Omtale.

Klasse C (Hjælpebidler — Kunsttavler) N. S. Kristensen, Himmelov, Røskilde, 1. Pr. N. Rasmussen & Ko., Gravvænget, Sortebro, 2. Pr. (4 Kr.) Andersen, Gl. Sole, Hæderlig Omtale. Vibolig (Husflid) med levende Bier Ns. Andersen, Heninge, Rudkøbing, 2. Pr. (5 Kr.)

Klasse D (Honning, udflyngt). Jernbaneassistent D. Carstensen, Svendborg, 1. Pr. (Medalje) samt Værespærmie (Etni med 6 Solvskeer) for smagfuld Udstilling og fortrinligt Produkt. Hr. Peder Jensen, Tved, Svendborg, 1. Pr. (7 Kr.) Nads Jensen, Skjebjerg, 1. Pr. (7 Kr.) Danse lærer N. A. Kristiansen, Galdbjerg, Svendborg, 2. Pr. (5 Kr.) J. P. Rasmussen, Vestelev, Ringø, 2. Pr. (5 Kr.) Landpost Larsen, Vesterhøjinge, 2. Pr. (5 Kr.) P. W. Christensen, Vindeby, 2. Pr. (5 Kr.) Vrd. A. & J. C. Jacobsen, Ollerup, 2. Pr. (5 Kr.)

Hæderlig Omtale: A. C. Andersen, Nyborg; Chr. M. Christensen, Stevne; Kbm. L. Larsen, Rudkøbing; Skibsbygger N. Jensen, Drenbjerg; P. Rasmussen, Sortebro, Vænge, Sortebro.

Klasse E (Honning i Tavler). Danse lærer N. A. Kristiansen, Galdbjerg, Svendborg, 1. Pr. (5 Kr.) Jernbaneassistent D. Carstensen, Svendborg, 2. Pr. (4 Kr.) Nsn. Andersen, Heninge, Rudkøbing, hæderlig Omtale.

Klasse F (Voks). P. Rasmussen & Ko. Gravvænget, Sortebro, 1. Pr. (5 Kr.) J. P. Larsen, Vesterhøjinge, 2. Pr. (4 Kr.) Garver J. P. Jørgensen, Odense, hæderlig Omtale.

Klasse G (Drikkevarer) Aug. Andersen, Slagelse, 1. Pr. A. C. Andersen, Nyborg, 2. Pr. (4 Kr.) Landpost J. P. Larsen, Vesterhøjinge, Hæderlig Omtale.

Klasse H (Eyltetoj) i Honning) Fru Amanda Peter Jensen, Sorø, Svendborg, 1. Pr. (5 Kr.) Fabrikant Hr. Peder Jensen, Hustru, Tved, Svendborg, 2. Pr. (4 Kr.) Diavler Larsens Hustru, Nyborg, Hæderlig Omtale.

Klasse I Bager Joh. Jensen, Odense (Fæderitsgade), 2. Pr. (5 Kr.) Bager Nielsen, Nyborg, 2. Pr. (5 Kr.)

Kellerup og Omegns B.F. afholdt d. 25. ds. Udstilling af Biavlsprodukter og Redstaber. Udstillingen var ikke stor, men til Gengæld vare Genstandene saa at sige alle baade fortrinlige og smukke. Vi vare glade ved at se, at vor unge Forening allerede kan producere og forarbejde saa smukke Ting, og sikkert vil denne Udstilling have sin Betydning for Biavlens Fremme her paa Egnen. Præmierne for de udstillede Ting faldt saaledes:

1. Præmie:

Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov, for Redstaber og Vokstavlér (særlig de smukke Vokstavlér vakte Opmarksomhed).

Kristen Kristensen, Bindum, for Honning.

S. Antonson, Kellerup, for Honning.

Daniel Danielsen, Lille Mølle, for en Udflyngningsmaskine.

Robmand Bertelsen, Kellerup, for Honning.

Jeppe Kristensen, Røsdal, for Voks og 1 Bihus.

2. Præmie:

S. Antonson, Kellerup, for Voks.

N. B. Jensen, Dalsgaard, for Bihuse.

J. Nielsen, Kellerup, for Honning.

Lærer Hjørlev, Almtoft, for Honning.

Træhandler Johansen, Kellerup, for Honning.

3. Præmie:

Jens Pedersen, Almtost, for Honning.
 N. P. Jensen, Dalsgaard, for Honning.
 Mejerist Pedersen, Grundvad, for Voks.
 Mine Svorslev, Almtost, for Sultetoi.
 Andr. Danielsen, Dalsgaard, for Honning.
 Andr. Thomsen, Sjørsløv, for Honning.

Præmieværdige:

S. Antonjen, Kellerrup, for Honningvin.
 Mejerist Pedersen, Grundvad, for Honning.
 Jens Nielsen, Kellerrup, for Voks.
 Lærer Svorslev, Almtost, for Voks.
 P. Languvad, Almind, for Honning.

Derestfer holdt Hr. Biabslærer Kristensen fra Himmelølv et udmærket Foredrag og besvarede adskillige til ham rettede Spørgsmaal.

Lysgaard m. fl. Herreders Landbosforening og Bestyrelsen for Kellerrup Sparekasse fortjener vor bedste Tak for de Pengegaver, som bleve os tilstillede til vor Udstilling, og ligeledes fortjener Hr. Sædegaardsejer Hansen paa Marsvinslund vor bedste Tak for al den Opmærksomhed, han har vist Udstillingen og dermed arbejdet med os for Biabslagen.

Almtost Skole, d. 22. Oktbr. 1895.

J. K. S. M. Svorslev,
 f. L. Formand.

Åsminderød-Fredensborg BF. Søndag d. 3. Novbr. afholdtes et Biabslmøde i „Villa Franka“ ved Helsingør. Biabslærer N. S. Kristensen holdt et Foredrag om Biernes Indvintning, deres Jorars- og Sommerbehandling samt omtalte Fordelen ved, at Biablerne holdt „Tidskrift for Biavl“ og sluttede sig sammen i Kredse. Det vedtoges at oprette en Biablkreds for Helsingør og Omegn og til Kredseformand valgtes Gartner Frederiksen, Marienlyst. Kredsen slutter sig til Fredensborg og Åsminderød Biablerforening. Kredsens Virksomhed begynder til Nytaar. (Der har mærkelig nok ikke tidligere været nogen Biablerforening i Helsingør).

Braarup BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 8. Novbr. i Braarup Skole. Regnskabet fremlagdes og godkendtes; det udbviste et Overskud paa 6 Kr. 48 Ø., for hvilket Beløb det vedtoges at købe en Kubefamilie, der skal udstationeres hos en Smaataarsmand, der ønsker at blive Biabler, og som saa tager Sværmene, som Stedet giver til Sommer, hvorefter den til næste Aar flyttes til en Anden. Paa foranstaaende Maade blev i Efteraaret 1894 købt en Kubefamilie, som blev udstationeret hos Husmand P. Madsen i Roe og som i Sommer afgav to Sværme. Moderstaden er i Efteraaret flyttet til Husmand Jens Salling i Roe.

Efter Tur afgik Husmand Rasmus Larsen, Roe, og Undertegnede som Bestyrel-

sesmedlemmer. Valgt blev Morten Kristiansen af Braarup som Formand. Jens Anton Bidstrup, Nadrup, som Sekretær. Niels Vejtergaard.

Elbo m. fl. Herreders BF. Torsdag d. 23. Novbr. afholdtes det aarlige Centralmøde i Bjedsted Spang.

Efter at Formanden havde givet en Oversigt over Foreningens Virksomhed og oplyst, at Foreningen har en Kassebeholdning af 366 Kr. 28 Øre (ikke som oplyst 376 Kr. 58 Øre), og som antoges ikke at ville forandre sig væsentlig til 1. Januar 1896, foretoges

1) Valg af Formand istedetfor N. Ladegaard, som enstemmig genvalgtes.

2) Valg af Sekretær istedetfor Overfergeant Bjerregaard, som enstemmig genvalgtes.

3) N. Knudsen genvalgtes enstemmig til Revisor.

4) Foreningens Virksomhed i 1896. Fra Lærer Rosenkær stillede Forslag om istedetfor Udstilling at afholde en Præmiering af Bistandene i hver Kredse for sig. Dernæst behandlede et Forslag fra Overfergeant Bjerregaard paa Fredericia-Kredsens Vegne at afholde en Udstilling i Fredericia i Forening med Bøhns Gartnere. Disse 2 Forslag fik en fylldig Forhandling, hvori de fleste Delegerede deltog og udtalte deres Mening angaaende forskellige Hensyn, som bør tages, navnlig angaaende en Udstilling. Efter denne Forhandling tog Lærer Rosenkær sit Forslag tilbage, hvorefter det om trent enstemmig vedtoges at afholde en Udstilling i Fredericia i første Halvdel af September 1896; ved Kontraprove stemte Ingen imod.

5. Kun krystalliseret Honning modtages og bedømmes, der udstilles mindst 4 B for hver Udstiller. Udstillingsgenstandene maa ikke være navngivet, efter Bedømmelsen skal de præmierede Genstande navngives.

6. Det bestemtes, at Dommerudvalget vælges af Bestyrelsen og skal bestaa af 3 udenfor Foreningen staaende Biablere, som tillige skal bedømme saavel Honning m. m. som Biabslæbelsker.

7. Afgangsprisen for Voksne 25 Ø., menige Soldater og Børn 10 Ø.

8. At afholde indtil 6 Biablermøder, deraf 2 a 3 i Fredericia og mindst 2 Møder ved fremmede Foredragsholdere, de øvrige efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse.

9. Det bestemtes at lyde 20 Kr. til hver af 2 Medlemmer, som ønske at gennemgaa den paatænkte oprettede Biablskole i Rallundborg i Sommeren 1896.

10. Indtil videre at udsætte Sagen om Dronningavl.

11. Centralmødet for 1896 afholdes i Fredericia.

Lille Belling, d. 25. Novbr.
Niels Ladegaard.

Frederik Vilhelm Jøste.

Af H. S. Hoffmann, Søjsmark.

Det kan ikke nægtes, at Døden i de sidste Aar har gjort et stærkt Indhug paa den rationelle Biavls Forkæmpere her i Landet. Den nyere Biavls Staber her i Danmark, Hr. Hoffjægermester Brun til Quisiana, er gaaet til sine Fædre, ligesaa Præsidenterne Falk og Wendt samt den ellers altid utrættelige Fru Karen Demant og nu sidst den, hvis Navn staar over disse Linier. Om hans Navn end ikke er saa bekendt blandt danske Biavlere som noget af de foranførte, saa har han her i Volland-Falksters Stift udført et stort Arbejde til Biavlens Fremme, hvilket Arbejde har baaret velsignelsesrig Frugt og Anerkendelse, saa hans Minde her vil bevares længe i taknemmelig Erindring.

Lidlig efter DBF.'s Stiftelse blev han Medlem deraf og fik oprettet en lille Kreds deraf i sin Hjemstavn i Taars Sogn ved Saksløbing. Flere Biavlere her i Stiftet besøgte ham for at se hans den Gang temmelig store og veldrevne Bistand, ved hvilken Vejlighed han altid var den venlige, forekommende og gæstfri Vært. Den danske Biavlerforening bestemte da at afholde sin 13de almindelige Udstilling i Maribo i de første Dage i Oktober 1882, og da fik Jøste travlt, for at den kunde finde fornøden Tilslutning herfra. Hans Bekendtskab til Biavlere med Interesse for Sagen kom ham her til megen Nytte, og allerede i Begyndelsen af Aaret fik han oprettet flere Kredse omkring i Stiftet, hvilke saa paa et konstituerende Møde i Saksløbing først i Februar sluttede sig sammen til Maribo Amts BF. Vel var Jøste ved Sygdom forhindret i at overvære dette Møde; men alle de tilstedeværende Repræsentanter vare enige om at opfordre ham til at overtage Formandsposten. Denne Post overtog han ogsaa, og da Meddelelsen heraf valgtes til Sekretær for Amtsföreningen, virkede vi sammen i flere Aar, indtil hans svage Helbred 1889 tvang ham til at nedlægge Formandsposten. Vi havde den Glæde straks at famle mange virksomme Biavlere til Samarbejde med os, saa at vor Amtsförening blev en af de anjeligste af DBF. Paa Centralmødet i Fredericia d. 28. Juli

1882 valgtes han som Kasserer for DBF., men da den ogsaa der valgtes Sekretær (Th. Nielsen) ikke vilde undvære Posten som Kasserer, kom Jøste aldrig til at beklæde den, naagtet der hengik over et Aar, i hvilket Jøste med Uret blev afholdt derfra, inden et nyt Centralmøde besluttede Posternes Sammenlutning. — Hr. Jøste „tog Sagen med Ro“, som han selv sagde, naar vi forhørte ham derom; men paa os andre øvede det et pinligt Indtryk, som virkede hæmmende i vort Samarbejde med DBF. Han kunde saa meget lettere gøre det, som han i alle Henseender var en agtet og afholdt Mand; men jeg kan endnu, naar jeg tænker tilbage paa hine Tider, ikke frigøre mig for Tanken om, at mange af de Kalamiteter, som overgik DBF. i den paafølgende Tid, sandsynligvis vilde være undgaede, dersom Hr. Jøste var bleven Kasserer for Foreningen. Ogsaa udenfor BF. nød han megen Agtelse og Tillid; han var saaledes Medlem af og i flere Aar Formand for Taars Sogneraad. Sidst i Juni Maaned havde jeg den Ære sidste Gang at arbejde sammen med ham ved Bedømmelsen af Biavlsprodukter under Biavlsudstillingen i Nykøbing F. Støndt han den Gang var ikke saa lidt svag, overraskedes jeg dog godt en Maaned derefter ved Meddelelsen om hans Død. Maribo Amts BF. lagde en Krands paa hans Baare, og han jordedes under stor Deltagelse fra forskellige Sider paa Taars Kirkegaard. Hans Hustru og en temmelig talrig Børneflokk mistede i ham en trofast og omhyggelig Ægtefælle, en kærlig Fader og en virksom Forsørger.

Et Forslag til Overvejelse.

Af Sognepræst A. Førgenjen, Daugbjerg.

Förinden jeg fremkommer med mit Forslag til Overvejelse, føler jeg Trang til at bevidne tvende efter min Anskuelse højt for tjente Mænd min oprigtige Tak for, hvad de have virket i den danske Biavlsdrift, mig og mange andre til uberegnelig Nytte. Jeg betvivler ikke, at der er mange flere Stormænd i vort lille Land, der have fortjent en lignende eller endog bedre Tak for deres Bidrag til en intelligent og lønnende Biavlsdrift, men jeg gaar her ud fra, at min Tak skal staa i Forhold til det, som jeg har tilegnet mig af disse Bidrag og har frugtbargjort i Bigaarden, saaledes at Udbyttet foreligger virkeliggjort og uomstødeligt enten i Honning, i sunde gode Bisfolk eller i andet af virkelig Værdi og ikke af Fantasiprodukt.

Med denne Begyndelse vender jeg da allerførst min Tak til Hr. Fotograf Vorbeck i Hølstebro som Udgiver af „Bejledning i den moderne Viablødsdrift“ 1894, Chr. Senses Forlag, Pris 2 Kr. 50 Øre. Tak og atter Tak for denne fortrinlige og indholdsrige Bog, ypperlig i Henseende til Indholdet, Formen, Fremstillingen, saa tiltalende og letfattelig og dog saa billig — ret en behagelig Nøgle til den herlige Honnings store Forraadsstamre for enhver, som ønsker at lukke op og gøre sig tilgode derinde. Fra min Bigaard vil jeg anføre et Vidnesbyrd til denne Bibogs Pris, og jeg vælger her det, som er hurtigst gengivet paa Papiret, skøndt det ikke tillige er det, der blev mig det fordelagtigste: et Bisfok boede i den ene Side af et Dobbeltstade med Rammemaal 9" bred, 14" høj, påstet efter Vorbecks Anvisninger, gav mig et Honningsudbytte af 105 K foruden at afgive 2 Tabler moden Yngel i Sværmetiden til en anden Familie og havde dog lidt et betydeligt Tab af Bier ved den første Foraarsrensning over snedækket Jord under min Fraværelse ved en Gudstjeneste. Dette anser jeg for et meget sigende Vidnesbyrd i Betragtning af det flette Honningaar, hvor Udbyttet her i Egnen ellers kun angives fra 0—50 K pr. Bisfok og i Betragtning af det daarlige Rammemaal.

Jeg sender dernæst min Tak til Hr. Rantor Ersklev i Kallundborg, Redaktør af vort kære Tidsskrift for Viabl. Min bedste Tak for hvad der i dette Tidsskrift er ydet i en Række af Aar og saaledes udbrødt til den store Mængde af fremadstræbende Viablere. Der er derved givet Haab om, at dette Tidsskrift ogsaa i Fremtiden vil være Bæreren af en sund og frugtbar Udvikling for vort Vivæsen. Jeg bøjer mig med Forundring for den Rendsgerning, at nævnte Blad med sit lærde Indhold er det forenende Baand mellem de danske Viablere, og da jeg ikke indser, at Bladet skulde have faaet denne høje Stilling paa kunstig Vis, har jeg Grund til at tro, at den skyldes Redaktørens ualmindelige Indsigt og Dydighed, som jeg erkender med Tak og ledsager med Ønsket om, at vi i mange Aar maa høste Frugt deraf.

Men dersom jeg har Ret i den her eksempelvis for min egen Bigaards Vedkommende paapegede Sandhed, at den enkelte Viablødsdrift hviler paa en Grundvold, der er lagt af de store Banerbydere, de store Talsmænd for og Bærere af Udviklingen, bortset fra hvem den enkelte vil regne til denne Gruppe, saa maa heraf med Nødvendighed følge, at den mest ener-

gisse Maade, hvorpaa vi kunne komme fremad mod den bedst mulige Viablødsdrift, vil være: at dertil egnede Viablere støttes ved Pengemidler til at indhøste Erjaringer for os, dels i egne Bigaarde og dels ved at aflære Udlandets Mestre deres Kunst. Lader os overveje dette Forslag og, naar det er vel overvejet og befundet retvisende, lader os da slutte os sammen for at bringe Forslaget til Udførelse. De mange enkelte Bigaardes mislykkede Forsøg repræsenterer en stor Kapital Aar for Aar, kun frøgeligt, at man maa tilføje „spiltd“. De store Mestre ere sjældent naaede frem til Mesterfabet, uden at deres Vej gik igennem stor Opoffrelse af Tid, Arbejde, store Pengemidler og lignende Værdier, og flere af dem have maattet standse paa den ærefulde Vej, fordi deres Egnen i en eller anden Henseende vare udtømte, ellers vare de sikkert komne til endnu større Resultater. Det her foreslaaede synes mig baade økonomisk rigtigt og formaalstjenligt, og hvad dets Udførelse i Praksis angaar, da tror jeg ikke, at denne vil støde paa uovervindelige Hindringer, efterfom der er mange dygtige Viablere rundt omkring i vort Land, og efterfom den fornødne Kapital i Betragtning af Sagens store Betydning maa kunne tilvejebringes enten ved Statsunderstøttelse, ved Stiftelser eller andre Givers Hjælp, ved DBF.'s Bekostning eller endelig ved, at en mindre Kredt i BF. slutter sig sammen til Sagens Gennemførelse, særlig for at sende en Repræsentant til Udlandets Mestre paa Studierejse. Dersom vi maa gaa ud fra, at der er noget godt at hente, da vil det kun sige lidt, om den enkelte Viablers Bidrag dertil ogsaa blev betydelig; vore Bier ville snart betale det tilbage. Og lad og saa huske paa, at jeg herved har peget paa en Op-gave, som det næppe er givet den enkelte at løse, men som bedst løses ved ærlig Sammenlutning.

Herved indbyder jeg da til Forslagets Drøftelse i nærværende Tidsskrift og vilde sætte Pris paa, at mulige Indsendere af herhenhørende Artikler vilde holde sig til Sagen og ikke indblande unødvendige Angreb mod, hvad der er denne Sag udekommende. Og særlig forventer jeg at høre et Ord i denne Sag af Hr. Trafikchef Møller, der saavidt jeg ved, har næret Tanker i lignende Retning.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 119. Baade min Nabo og jeg have Paasjion for Wells-Staderne. Rigtignok staa vi endnu kun ved Begyndelsen; men vi tro, at selv om den bekendte praktiske Wimand, Wittelsens, Paastand, at man ikke faar mere ud af dem end af Enkeltstaderne, bekræfter sig, saa vil dog Wellsstaderne umiskendelig være de billigste? (N. F.) — S.: Ja, det ser jo saaledes ud; men det er nok ganske ligesom ved de gamle Dobbeltstader (til 2 almindelige Familier). Om dem paastodes det ogsaa, at de vare de billigste, fordi saadant et Dobbeltstade kostede et Par Kroner mindre end 2 Enkeltstader; men naar saa adskillige af disse Dobbeltstader jævnlig kun stode besatte med 1 Familie, ja saa gif den For-tjeneste og mere til bort af Diablerens Lomme. Det viste sig da i Almindelighed, at de Diablere, der arbejdede med Dobbeltstader, havde et større Udlæg dertil, end de Diablere, der arbejdede med Enkeltstader. Saaledes vil det rimeligvis ogsaa gaa med Wells-Staderne. Hvis man derfor ikke kan opnaa anden Fordel ved dem (men det tør vi endnu ikke paastaa), saa have de vist ikke Fremtiden for sig.

Nr. 120. Naar jeg renser Voks ved at smelte det i Vand, faar jeg altid en Mængde Urenheder hængende ved Vokstagen, naar jeg tager den op, efter at den er afkølet. Det er et meget besværligt Arbejde at affrabe disse Urenligheder, og derved gaar der tillige en Del Voks tabt. Gives der ikke et Middel, maaske en Til-sætning til Vandet, som kan lette det Arbejde? (Chr. N.) — S.: Naar Gryden, hvori Vokset smeltes, smøres med opløst Stivelse, inden Vandet og Vokset hældes i, vil det Vokslag, der dannes paa Vandets Overflade, næsten slet ikke klæbe ved Grydens Sider. For at Vokstagen ikke skal slaa Revner, bør Gryden dog helst pakkes godt til, f. Eks. i en Hølkasse, medens Vokset afkøles. Hvis man nu venter, indtil Vokset er helt afkølet, med at optage Vokstagen, da fremkommer den af Dem omtalte Ulempe. Hvis man derimod kun venter, indtil Voksetes Varmegrad er c. 40° R., vil det derimod vise sig, at man med Lethed kan afbørste alle Urenlighederne af Ragens Underflade med en stiv Børste.

Nr. 121. Antager De, at de paa S.

320 bestrebne Kunsttableforme have nogen Fremtid for sig? Det forekommer mig, at jeg har hørt, at Støbning af Tabler var en gammel Metode, som ikke længere benyttedes, fordi Tablemøllerne vare meget bedre. (N. H.) — S.: Ja, der er ikke Tvivl om, at Tablemøllernes Opfindelse var et stort Fremskridt den Gang, fordi de støbte Tabler baade vare store og flette i mange andre Henseender. Tilvirkningen af Formene har imidlertid heller ikke staaet stille. Vi have allerede for et Par Aar siden set særdeles gode støbte Tabler, der dog endnu vare noget store. Endvidere er det jo klart, at Støbning af Tabler maa tage mere Tid end Valsning, som derfor ubetinget maa foretrækkes ved Tablefabrikation i det Støre. Den vigtigste Grund til, at Støbningen atter har faaet Fart i Tyskland og flere Lande, er Frygten for Voksens Forjælfning. Denne Frygt kendes jo ogsaa heri Landet, og derfor kan det ikke undre os, at flere Diablere have ønsket Oplysninger om Støbningens nuværende Standpunkt. Vi anse det for heldigt, at der ogsaa heri Landet bliver foretaget Forsøg med den ny Kunsttableform. Vi kunne naturligvis ikke udtale en begrundet Mening om disse støbte Tabler, før vi have prøvet dem; men vi maa tilstaa, at en lille Prøve, som vi iaar have haft i Hænde, saa meget lovende ud.

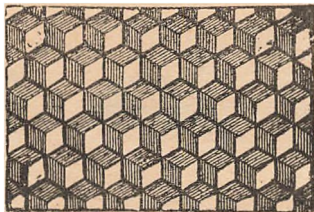

Fig. 81.

Nr. 122. For nogle Dage siden, da jeg gif og betragtede mine Bier i klart Solfjnsbejr, blev jeg opmærksom paa et Stade, hvor Bierne vare meget urolige, og da jeg saa nøje efter, hvad Grunden kunde være, fandt jeg Dronningen liggende død paa Jorden. Jeg tog den ind, varmede den ved Kaffeovnen, og den fik atter Liv. Selvsølgelig satte jeg den igen ud paa sin Plads, og Bierne bleve atter rolige. Nu spørges der: Hvad vilde Dronningen ube? Kan den leve Vinteren over? (K. K.) — S.: Det hænder ikke sjældent, at enkelte Bifamilier om Efteraaret eller om Vinteren vise saadan Uro, og at man da ved nøjere Efterhyn finder en død Dronning liggende paa Flybebrættet eller paa Jorden foran dette. Aarsagerne dertil kunne være forskellige: Familien kan have stiftet Dronning sent (dette kunde jo nok tænkes i en Eftertræegn som Deres), og den gamle Dronning har da faaet Lov at forblive i Stedet, indtil den bliver kastet ud ved den første stærke Winterudflugt. — Familien har maaske ikke stiftet Dronning; men ved en stærk Winterudflugt opdage

Bierne, at den er uskiftet til at være Familiens Moder. De slæbe den da ned, uagtet Familien derved bliver dronningløs paa en Tid, da dette Tab ikke kan erstattes. — Endelig antage vi, at Dronningen under Tiden ved en Fejltagelse følger Arbejderne ud paa Kensefsudflugt, ved hvilken den da let omkommer af Kulde, hvis ikke Biableren frelser den. Vi ville for Deres Skyld ønske, at det har været det sidstnævnte eller det førstnævnte Tilfælde, der er indtruffet hos Dem.

Nr. 123. Jeg har baade $10 \times 12''$ og Lav-Normalstader. Kan den i Tidskriftet omstrevne Kunsttableform faas paa Størrelse saaledes, at baade $10 \times 12''$ Tabler og Lavnormal kan støbes deri? Naar Formen bliver $10 \times 13\frac{1}{2}''$, kan vel Resten skræres fra, og man kan saa lave Tabler til begge Stadeformer; men er der saa ingen Ulemper ved Cellerne's Retning i Tablerne? (S. N. N.) — S.: Ja, der kan meget godt faas en Form af den angivne Størrelse; men Prisen vil jo blive et Par Kroner højere end for en Form, der kun passer til eet af de angivne Maal. Med Hensyn til

Fig. 85.

Fig. 86.

Fig. 87.

„retvendte Celler“, da er man ganske vist enig om at betragte den i Fig. 84 angivne Retning af Cellerne som retvendt, fordi der vel af naturlige Celler hos Bierne findes omtrent dobbelt saa mange af denne som af den modsatte Retning. Vi have dog aldrig mærket nogen Ulempe ved at benytte Tabler, hvis Celler ikke vare retvendte, uagtet vi meget ofte have prøvet det. Vi betænke os derfor ikke paa at forudsige Dem, at De heller ikke vil have Ulemper derved. Dog er det jo rimeligt, at De vælger den Table retvendt, som De vil faa mest Brug for.

Et og Andet.

Braadløse Bier. Fro San Jose i Costa Rica meddeler en Hr. Richard Pfan i Gleanings følgende: I Costa Rica (Amerika) findes der omtrent 5 Arter af braadløse Bier, men kun 2 af dem anvendes til Biabl. Man holder dem derfor i raat bearbejdede hule Træstammer, som man ophænger paa Verandaerne. Den ene Art kaldes *Icota*. Det er en smuk Bi, der er næsten ligesaa stor som den almindelige brune Bi og af glimrende sort Farve med 5 ganske smalle gyldne Ringe, som dog ikke ses uden en nøjagtig Undersøgelse. Derfor

synes disse Bier, naar de sammenlignes med Bier fra Yucatan, mere brunliggule, sandsynligvis er det samme Art da *Sicota* er almindelig i hele Central-Amerika.

Disse Bier bygge runde Tabler med smaa sekskantede Celler til Yngelen og store Taster af fortagtigt Voks til Honningen, som man høster paa alle Tider af Aaret. Jeg har stadig nogle hule Træstammer med *Sicotaer* hængende i min Vigaard, der ellers er besat med italienske Bier. Men alle mine Forsøg paa at bringe disse *Sicotaer* til at arbejde i mine Langstroth-Stader have hidtil været forgæves. Heller ikke nærer jeg Haab om at frembringe Bastarder af de to Slags Bier, da *Sicota*-Dronningen (se Fig. 85) er meget forskellig fra andre Dronninger. Dens Bagtrop bestaar nemlig af en jehvid Kugle fuld af Vg. Fig. 86 fremstiller en Drone, Fig. 87 en Arbejder.

Den anden Art braadløse Bier kaldes *Mariaseca*. Den findes kun sjældent men er berømt for sin velsmagende Honning, der for Resten synes mig i høj Grad at ligne den Honning, mine Italienerer samle, naar man blander den med Sukkervand. *Mariaseca*-Bien er meget lille, næppe større end Hovedet af en italiensk Drone og læderfarvet. Om endstødt den efter sit Udseende er saa forskellig fra *Sicota*, saa bygger den dog ganske lignende Yngeltavler og Honningtaster som denne. Kun er Voksens Farve læderagtig og Bygningen opført i mindre Maalestof.

Bierens Vægt. I Gleanings meddeler Professor Roons følgende Sagttagelser. Det mindste Antal Bier, som udkræves til at bære 1 $\mathbb{K}$ Honning, er 10,154 eller med andre Ord: 1 Bi kan bære $\frac{1}{10,154}$ $\mathbb{K}$ Honning. Det største Antal Bier, der udkræves til at bære den samme Honningsmængde, er 45,642. I Gennemsnit bære 20,167 Bier 1 $\mathbb{K}$ Honning. Efter 2 Mars Sagttagelser har han fundet, at der gaar fra 3680 til 5495 Bier paa 1 $\mathbb{K}$, i Gennemsnit 4800. Af Droner gaar fra 1808 til 2000 paa 1 $\mathbb{K}$. Heraf kan udtrages den Slutning, at Forfellen i Vægt paa 20,000 indkommende og udgaaende Arbejdsbier under Honningtræk er 1 $\mathbb{K}$. Altsaa vil en Sværm, der vejer 4 $\mathbb{K}$, indeholde omtrent 1 $\mathbb{K}$ Honning og 3 $\mathbb{K}$ Bier. Hvis man altsaa for saadan en Sværm betaler 10 Kr., har man betalt 3 Kr. 17 $\mathcal{D}$. for hvert $\mathbb{K}$ Bier, naar man anslaaer Honningens Pris til 50 $\mathcal{D}$. Der vilde dog være nogen Rimelighed i at anslaa Dron-

ningen til en højere Pris end Arbejdsbierne, f. Eks. 2 Kr. Prisen for Arbejdsbierne blev da kun 2,50 pr. K.

Kyngenhoning. En thyst Biabler, Fischer, mener, at denne seje Honning vil kunne udsluges, naar man anvender tilstrækkelig stærke Tavler, der kunne taale en meget stor Hastighed ved Udslugningen. Saa-danne Tavler, mener han, ville kunne faas ved at klæbe eensidede Kunsttavler paa begge Sider af $\frac{1}{8}$ " (3 mm) tykt Cigarfasetræ og lade Bierne udbygge dem. Næste Sommer vil det vel vise sig, om denne Antagelse er rigtig.

Gaavnlige Vink.

Bejret (23. Novbr.) har i den første Halvdel af denne Maaned endnu været mildt, ofte smukt, dog afbrudt af flere Regndage med rigelig Nedbør. Bierne have i denne Tid ikke savnet Udsigtsdage, og det har derfor iaar meget godt kunnet lade sig gøre at fodre med flydende Foder helt ind i November Maaned. Herpaa kan man i Almindelighed ikke gøre Regning, og vi anse det ogsaa ubetinget for heldigere for Bierne, at Fodringen afsluttes længt tidligere. I Slutningen af Maaned er Varmegraden derimod sunket betydelig — med $1-3^{\circ}$ K. Frost om Nætterne og nogle faa Graders Varme om Dagen.

No bør fremdeles faa vidt muligt herse i Bigaarden. Derfor kan man dog meget godt jævnlig, en Gang daglig eller dog et Par Gange ugentlig tilse sine Stader udbendig. En Utæthed i et Tag eller et Stades vigtige Stilling (Skævhed eller Ujævnhed) kan nemlig godt rettes uden at forstyrre Bierne. Lytter man ved Indgangen, da bør man kunne høre en ganske svag Brusen fra enhver sund Bifamilie.

Døde Bier. Naar man om Vinteren jævnlig ser til sine Bistader uden at aabne dem eller paa anden Maade at forstyrre Biernes Vinterro, hævder det ikke faa sjældent, at man ser nogle faa døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette er enten gamle udsidte Bier, som ere døde inde i Stadet, og som de andre Bier ved en Udsflugt have slæbt ud, eller ogsaa er det nogle faa Arbejdere, der ved en saadan Udsflugt have døvet sig for langt bort fra Hjemmet og derfor ere blevne faa forkomne af Kulde, at de ved Hjemarten ikke ere naaede længere end til Flyvebrættet. Da saadanne forkomne Bier undertiden kunne blive liggende i selve Indgangen, bør man helst een Gang maanedlig reise denne med en blod Pind for at sikre Bierne den fornødne Luftsforsej.

Skyggebrædder. Naar Sne dækker Jorden i længere Tid, er det nødvendigt at skygge for Stadernes Indgange saaledes, at Solstraalerne ikke kunne skinne ind i Staderne og lokke Bierne ud paa Sneen, hvor mange af dem ellers vilde omkomme af Kulde. I en længere Mærtske have vi hertil benyttet Skyggebrædder, der danne en

Jortsættelse af Indgangen 4-6" ud paa Flyvebrættet. Det har dog oftere vist sig, at denne Skygning ikke var tilstrækkelig, især længere hen paa Vinteren, da Bierne trængte mere til at komme ud end ved Vinterens Begyndelse. Derfor have vi været nødte til foran denne Slags Skyggebrædder at opstille Straabrædder, der fuldstændig udelukkede Solstraalerne uden at hindre Luftsfornyelsen. Da denne Fremgangsmaade imidlertid volder dobbelt Arbejde, agte vi i denne Vinter, saa snart Sneen i længere Tid dækker Jorden, at anvende et andet Slags Skyggebræt, nemlig et Bræt (s), der er 2-4" bredere end Indgangens Nabning (i), opstillet 3" foran denne paa Flyvebrættet (b), højdende op mod Stades Forside (t.). For at Blæst ikke skal fjerne dette Skyggebræt, maa det stotte imod et Par Som eller Struer paa Flyvebrættet og foroven trykkes ind mod Stades Forside ved Hjælp af en Krog eller Pvirvel. Dette Skyggebræt vil fuldstændig kunne udelukke Solstraalerne fra Indgangen, og dog vil Luften have fri Udgang ved begge Enden af Skyggebrættet. Hvis Sneen tør bort og Bejret bliver heldigt til en Mensfelsesudflugt, vil det være rigtigt at fjerne ogsaa et saadant Skyggebræt for netop at lokke Bierne frem; men hvis dette forjømmes, ville Bierne dog kunne komme baade ud og ind ved Skyggebrættets Enden bedre end under de tidligere benyttede Skyggebrædder. De her beskrevne

Skyggebrædder ville ogsaa bedre kunne hindre den sammenfaldende Sne i at lukke Indgangen helt.

De lange Aftener kunne anvendes til at læse gode Skrifter om Biavl og til at forarbejde Stader og Nedstader til Brug næste Aar.

Hjst paa at bestille og betale næste Mængde af **Tidskrift for Biavl** inden Jul.

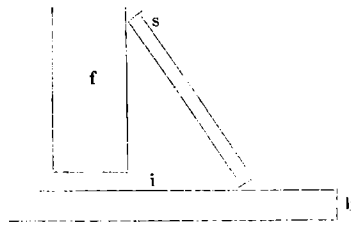

Fig. 86.

Ekko fra Staderne.

Bornholm, d. 23. Novbr.

Da jeg har rejst betydeligt for at behandle Bier, især ved Indvintning i dette Efteraar, kan jeg meddele, at den sydlige Del af Den har givet et Honoingudbytte af over et Middelaar og enkelte Stader har givet 80 K pr. Stade; men anderledes stiller det sig paa den nordlige Del af Den, hvor det højeste Antal K, noget Stade saa vidt mig bekendt har givet, kun 20 K, og de fleste har kun skaffet Vinterforraad. Har Rammemaalet Mærtske i den Retning, saa bruger Nordlandet 10×12 " Stadet og Sybladet Lav-Normal. For Byernes Bedkommende har Biaaret været daarligt.

H. D. Rosøeh.

Brevkasse.

Rettelse. S. 295, 2. Spalte, 11. Lin. fra oven: 20 — læs: 2

DBF's Bestyrelse har under 10. November indsendt et Andragende til Bestyrelsen for den *Naben-Levehaufte Fond* om Tilskud.

Til Kredsførmændene. I Henhold til Beslutning paa Centralmødet 1893 kræves det jo ved Indsendelser om Andragender fra Kredsene om Tilskud eller om Biavlernødens Afholdelse, at Kredsførmændene skal medsende en Liste over Kredsen's Holdere af Bladet, da disse jo bestemme Kredsen's Stemmeantal i DBF. Efter dette Stemmeantal vil Tilskuddets Størrelse blive bestemt. I de mindre Kredse vil Afskrivningen af den Holderliste, som Kredsførmændene selv bør føre, ikke volde noget meget stort Arbejde, men i de større Kredse med henved 100 Holdere eller mere kan det jo blive besværligt nok. Dette Arbejde vil kunne undgaaes, naar Kredsførmændene ved enhver Besøgelse af nærværende Blad forinden Holderens Adresse tillige angiver Kredsen's Nummer og Bogstav i Henhold til Listen paa S. 95 i denne Aargang. DBF's Sekretær vil da selv samle alle disse Bestillinger for hver Kredse for ved Andragendens Indsendelse i Marts at kontrollere, om de deri angivne Holderantal stemme med de indsendte Bestillingers Antal. De Kredse, som i den nævnte Liste (S. 95) kun ere henregnede under en Amts-kredse uden at have indmeldt sig derunder, bør ved Bestillingerne angive baade denne Amts-kredse Nr. og tillige Kredsen's Navn. Ny Kredse, hvis Formænd ikke ere nævnte i den Liste, bør selv vælge den Amts-kredse, som ligger dem nærmest, og benytte dennes Kredsnummer.

Tidskriftet. Prisen paa nærværende Blad er for 1896 ganske uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. paa 1 Gang bestilles og betales hos Redaktøren, 1,50 D. pr. Eksp., paa Posthuset 2 Kr. — I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles hos Redaktøren paa 1 Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthuse i Slesvig 2,90 D. pr. Eksp. — I Sverrig og Norge under Korsbaand 2,90 D., men paa jernstie og norske Posthuse 1,93 D. — I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2,90 D. pr. Eksp. hos Redaktøren.

Vi tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de ønske at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbuddene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Holdere, derved undgaaes mange Fejltagelser. — Holderne bedes særlig at paase, at de faa de første Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men under Tiden uddeler et Bud det første Nummer fejl, og hvis der da ikke klages over Mangelen, forsættes Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Ny Holdere for 1896 ville hos Kredsførmændene erholde frit de 2 Smaa-krifter, af hvilke DBF. nu har Uplag, nemlig Nr. 9 „Biavlens Teori“ og Nr. 10 „Lebetraad i Biavl“. Hos DBF's Sekretær kunne disse Skrifter ligeledes erholdes, men kun naar vedkommende Holder indsender Postbitteringen eller den udsyldte Kupon fra Nr. 1 Aargang 1896.

Smaa-krifter. De Kredsførmænd, der ikke have tilstrækkelig Uplag af de 2 forhaandenværende Smaa-krifter til Uddeling til ny Holdere af Bladet, paaminde om at henvende sig til DBF's Sekretær med Opgivelse af det Antal, de vente at faa Brug for.

Artikler. Flere indsendte Artikler have vi

af Mangel paa Plads maattet gemme til Nytaars-Nummeret.

Biavlsudstilling i Hølstebro i 1896. En lignende Udstilling, som den, der iaar blev afholdt i Bejle i Forbindelse med de forenede jyske Landbosforeningers Dyrskue, vil sandsynligvis i Juli 1896 blive afholdt i Hølstebro i Forbindelse med et lignende Skue.

Kundgørelser.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Her. Handlende til billigste og størst Pris.

S. A. Ferslew, Aalborg.

Olieræddikefrø pr. 20 D. pr. 0 160
D. og **Stovfladbælg-**
planter pr. 100 2 Kr., faas hos
P. Jørgensen, Støbæk, Nabenraa.

Hønning-Saner af Tin kunne om kort Tid
faas à 1,10 D. foruden Porto hos
Grølev.

Kunstableform af Kobber til 10 × 12"
Rammer eller Lavnormal c 25 Kr., til Nam.
c. 29 Kr. kunne bestilles inden 10. Decbr. hos
Grølev.

Et Parti **hvid Hønning** ønskes til Købs-
Prøve med Angivelse af Pris pr. 100 B bedes til
skillet Købmand **D. J. Simonson**, Fredericia.

Garanteret rent dansk Bivoks

fra egen Mødfabrik kan faas hos

S. A. Ferslew,
Aalborg.

Flyttet! Flyttet!

Førvæd underrettes Biavlere om, at Under-
tegnede (tidligere J. Andersen, Ut. Sole pr. Heden-
sted) fra Dato er flyttet til Løsning Station, saa
min fremtidige Adresse er: **J. Andersen**, Løs-
ning St.

12½ % Rabat

under Prisdlisten fra 1895

tilbydes Biavlerne paa Stader og Maskiner, som
bestilles og modtages inden 1. Januar 1896 fra
J. Andersens Bistade- samt Kunsttavelfabrik,
Løsning St.

Hold „Bien“,

der giver en letfattelig Vejledning i Biavl særlig
for Begyndere og for dem, der besatte sig med
Bedriften for at avle Hønning.

Prisen paa Bladet forandres saaledes, at det,
naar det bestilles ved Postvæsenet, kun koster 60
Øre aarlig, medens det hidtil har kostet 64 Øre,
men at det, naar det bestilles hos Udgiveren,
Gartner N. C. Andersen, Aalborg, koster 40 Øre
aarlig, medens det hidtil kun har kostet 32 Øre.
I begge Tilfælde Porto iberegnet og fra 1. Jan.
1896.

Emblemer for DBF's Medlemmer
kunne faas à 60 D. hos
Grølev, Aalborg, forsyldte til Bestyrelses-
medlemmer, forfulvede til andre Medlemmer.

Honningetiketter.

8 farvede, blomsterprydede, overordentlig smukke:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
	Kr.	Kr.	Kr.
malte	1,10	5,25	9,90
lakerede	1,35	6,05	11,00
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Enfarvede Etiketter:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
	Kr.	Kr.	Kr.
malte	0,60	2,65	4,80
lakerede	0,70	3,25	5,80
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Jaas hos

D. Carstens,
Svendborg.

En sidste større Bestilling er i disse Dage indgaaet og er jeg nu i Stand til atter at tilfredsstille Efterpørgslen.

Ny udslaget Honning,

fin krystalliseret og af egen Avl, sælges atter iaar i større og mindre Bøge for 50 Øre pr. B. Naar mindst 30 B tages, leveres Honningen fragtfri paa Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Eftertrav.

Kr. R. Pedersen,
Rahbeksmønde pr. Troldehede St.

Regte Bivokstaver

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks bittes.

R. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet). Illustreret Prislister paa Forlangende.

Honning, Voks og Mød i større og mindre Partier modtages til Salg at levere efter indsendte Prover. — **Alb. Holm,** Nørrevoldsgade 24, København K.

Kantsluk-Stempler

til billigste Priser saas hos **R. Schmidt,** Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

©. 200 B ny; udslaget **lys Honning** er til Salg à 50 D. pr. B hos

M. Dinejen,
Højstrup pr. Herning.

Tavlemølle. En lidet brugt Godmans Tavlemølle med 3" tykke, 14" lange Valser anvises til Salg af **Erstlev.**

Forenings-Meddelelser.

Maribo Amts BF. afholder Generalforsamling Lørdag d. 4. Januar 1896 Formiddag Kl. 10 paa Hotel „Harmonien“ i Næstøv. Dagsorden:

1: Regnskab for 1895 fremlægges; Meddelselse Foreningen angaaende gives; 2: Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Rasmusso, Hansen, Bjostrup og Knudsen; 3: Valg af Revisor; 4: Skal Amtsforeningen repræsenteres paa Delegeretmødet i København 1896? 5: Sidste Afslutning paa den moedeste Sag med Foreningen; 6: Virksomhedsplan for 1896, derinde: Fordeling af „Vien“, Fællesindskaf af Stader og Medstaber; 7: Diskussion om Biavlsførgsmaal. Mulige Forslag eller Diskussionsmemner, der ønskes forhandlede paa Generalforsamlingen, bedes inarest sendte tillidertegnede. Taagerup pr. Noddy d. 29. Novbr. 1895.

D. Hansen.

Brørup BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag d. 15. Decbr., Efterm Kl. 3, i Kirkehuset ved Brørup Kirke. **B. Schmidt.**

Randers Amts BF. afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag d. 21. Decbr. Kl. 11 i Højstolehjemmet i Randers. Forhandlingsæmne: 1: Valg af en ny Formand; 2: Regnskabsrets Fremlægelse. De lokale Foreninger bedes at give Møde ved et Medlem. Mødet er iøvrigt frit for ethvert Medlem af Amts-Biavlsforeningen.

Anton Holm i Randers.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdag d. 14. Decbr. Kl. 12 i Højstolehjemmet i Randers. Der bliver at foretage Valg af en Formand og Regnskabets fremlægges. Tidsskrift for næste Aar bestilles og Kontingentet betales.

Anton Holm i Randers.

Sønderlev og Omegns BF. afholder Generalforsamling Mandag d. 23. Decbr., Eftm. Kl. 1, i „Harmonien“. Dagsordenen: 1) Medlemsbidraget for 1896 erlægges; 2) Biblioteket bestilles; 3) Regnskabets revideres og fremlægges; 4) Valg af en Næstformand i Stedet for den, som efter Tur fra træder; 5) Forhandling om hvieste Midler, eventuel Lunderslottelse, hvor Foreningen søge til Bekæmpelse af den om sig gribende Bipest (indledes af Formanden); 6) Foredrag af Hr. A. Jørgensen; 7) Forhandling om Fællesindskaf, eventuelt Valg af 2 Medlemmer til at forestaa samme. Om talrigt Møde bedes. Bestyrelsen.

Sammerum Herreds BF. afholder ordinær Generalforsamling paa Afholdshjemmet i Herning Lørdag d. 21. Decbr., Efterm. Kl. 3. Aarsregnskabets fremlægges og der foretages Valg af et Bestyrelsesmedlem samt Revisor.

Vording Sogns og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Onsdag d. 11. Decbr. 1895, Efterm. Kl. 1, hos J. E. Nielsen i Bodholt, hvor følgende Sager er til Behandling, nemlig Aarets Regnskab fremlægges, Valg af et Bestyrelsesmedlem, Kontingentet for 1896 erlægges samt Foreningens Virksomhedsplan lægges for næste Aar. Bestyrelsen.

Gern og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Søbyvad Kro Lørdag d. 5. Decbr., Efterm. Kl. 6. Regnskabets fremlægges, Valg af Bestyrelse, og Medlemsbidrag for 1896 modtages. Ny Medlemmer optages. Gern Skole, d. 24. Novbr. 1895.

L. Madsen.

Søndjællands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Næstved hos Gæstgiver Bentzen, Binkusgade, Lørdag d. 21. Decbr. Kl. 12 med følgende Dagsorden: 1: Regnskab for 1895 oplæses; 2: Valg af to Bestyrelsesmedlemmer; 3: Valg af en Revisor; 4: Foreningens Virksomhed i 1896; 5: Skal Foreningen sende Delegerede til Centralmødet i 1896. Sogneformændene bedes saa vidt muligt at give Møde.

Jens Hansen.

Vesthimmerlands BF. afholder Generalforsamling Mandag d. 30. Decbr. i Fovlum hos

Undertegnede. Der foretages Balg af Formand og Delingsformand. Endvidere er der Forslag til Forhandling, gaaende ud paa, at vedkommende Forening slutter sig sammen med Alborg Amts Biavlerforening. Anders Viltorp, Formand.

Ringe og Omegus BF. afholder Generalforsamling Søndag d. 5. Decbr., Efterm. Kl. 2, hos Strøgfabrikant N. Z. Rasmussen, Ringe. Balg af Bestyrelse foretages, Tidsskriftet maa bestilles den Dag; Regnskabet fremlægges til Godkendelse; Balg af Delegerede samt Drostelse om andre af Foreningens Anliggender. Talrigt Møde forventes. R. Jensen.

Vester Torslev og Omegus BF. afholder Generalforsamling i V. Torslev Stole Søndag d. 15. Decbr., Efterm. Kl. 2. Regnskabet for 1896 fremlægges. Balg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Medlemsbidraget for 1896 medbringes. Ny Medlemmer optages. Byrial Nielsen.

Alborg Amts BF. afholder Generalforsamling d. 14. Decbr., Fmd. Kl. 11, paa Nytorv hos Restavator Linnegaard i Kopmands Ejendom i Alborg. Dagsorden: 1) Det ved Generalforsamling i Alborg Amts BF. d. 9. Novbr. 1895 drøftede Lovforslag vil i udarbejdet Stand blive forelagt til Vedtagelse. 2) Det reviderede Regnskab fremlægges. 3) Balg af Bestyrelse. 4) Balg af Revisorer. 5) Balg af en Delegeret. 6) Balg af en Biavlslærer til Bisfoden. Lillige bestemmes Foreningens Virksomhed for 1896. Medlemmerne bedes at indsende deres Aarskontingent inden 20. Decbr. til Undertegnede, da der ellers vil blive Standsning i Forsendelse af Tidsskriftet, naar det først bliver bestilt efter Nytaar. Kontingentet er 2 Kr. 50 Ore aarlig, og da erholdes Tidsskriftet frit. Foreningen optager til enhver Tid ny Medlemmer. Talrigt Møde forventes. J. C. C. Ved.

Wildbjerg-Timring BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Onsdag d. 11. Decbr. Kl. 2 Efterm. hos Dagvognskuff Kristen Pedersen, Timring. Alle nuværende og tiltrædende Medlemmer bedes give Møde. Kristen Pedersen, Fmd.

Brande BF. afholder Generalforsamling i Ungdomshjemmet i Brande Søndag d. 15. Decbr., Eftm. Kl. 1. Regnskabet fremlægges, Tidsskriftet bestilles for 1896. Morten Kristensen.

Sobro og Omegus BF. afholder sin aarlige Generalforsamling paa Thinghuset Søndag d. 8. Decbr. d. A. Forhandlingsagenstande ere: 1) Regnskabets Godkendelse for det forløbne Aar. 2) Balg paa Bestyrelse. 3) Bestilling af Tidsskriftet for 1896. M. P. Knudsen, Sekretær.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Højstolehjemmet i Roskilde Onsdag d. 11. Decbr. Kl. 11 (Marteedagen). Dagsordenen er: 1) Regnskabets fremlægges. 2) Beretning om Virksomheden i 1895. 3) Balg af Formand, Sekretær og 2 Bestyrelsesmedlemmer samt af Revisor. 4) Virksomhedsplan for 1896 (Møder og Udstilling i Septbr. i Roskilde). 5) Meddelelse om Virksomheden i de 15 Aar, Foreningen har bestaaet. Ny Medlemmer optages paa Møde.

B. Skerninge og Omegus BF. holder Møde d. 22. Decbr., Efterm. Kl. 2, paa Kroen i B. Skerninge. De Medlemmer, der ikke give Møde, betragtes fremdeles som Holdere af Tidsskriftet for 1896. Der vælges en ny Formand. C. C. Hansen.

Svendborg og Omegus BF. afholder sit Aarsmøde hos Gæstgiver Chr. Peteren, Torvet, Svendborg, Søndag d. 29. Decbr. Kl. 2. Balg

af ny Bestyrelse og Delegerede til Amtsmøderne. Talrigt Møde forventes. Medlemmerne erindres om inden d. 23. Decbr. til Undertegnede at indsende Bestilling paa Tidsskriftet for næste Aar samt Kontingentet. Derved undgaas Standsning i Bladets Forsendelse og megen Ulejlighed for Redaktøren og Postvæsenet. Noogle Eksemplarer af Vorbecks Bog samt ældre Tidsskrifter haves til Udlaan til Medlemmer, som ønske det.

Svendborg, d. 19. Novbr. 1895.

D. Carstens, p. t. Fmd.

Astob-Kredsen afholder Generalforsamling Søndag d. 8. Decbr., Efterm. Kl. 2, hos Bøder Baags ved Malt Kirke, hvor følgende forhandles: 1: Regnskabets fremlægges, 2: Balg af en Formand, 3: Kontingentet erlægges for 1896. S. H. Ved.

Narhús og Omegus BF. holder Møde i Narhús Lørdag d. 14. Decbr., Efterm. Kl. 2, paa Hotel „Dagmar“. Samtidig Generalforsamling. Dagsorden: Fremlæggelse af Regnskab. Meddelelse om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Forslag til en Virksomhedsplan for det kommende Aar. Meddelelse fra Bestyrelsen. Balg af en Sekretær. Abonnemest paa Tidsskriftet kan ved dette Møde fornyes, og ny Medlemmer indmeldes.

NB. Medlemmer, som muligens ikke komne til Mødet, bedes, for at undgaa Standsning i Bladets Forsendelse, at forny det hos Foreningens Sekretær, Skomager Christensen, Sølystgade 16, eller hos d'Her. Sogneformænd inden d. 20. Decbr.

Sogneformændene ere: Hr. Sognefoged N. B. Madsen, Tilst pr. Mundelstrup, Hr. Estræder S. Jensen, Haar pr. Himmerup, Hr. Maler C. Nielsen, Borum pr. Mundelstrup, Hr. Smeder Sørensen, Ensløv pr. Hæselager, Hr. Gaardejer R. J. Nielsen, Elev pr. Lystrup.

Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer.

Anlæg af en Bigaard	351
Aarsminderup-Frebenåborg BF.	356
Biavl, af G. Joseffen	347
Biavl, at begynde	343
Bier og Blomster VIII.	337
Biernes Vægt, af Kroons	360
Bortlodning II, af Kr. Pedersen og Ersklev	350
Brandløse Bier, af N. Pfan	360
Braacrup BF., af N. Westergaard	356
Centralmødet III.	338
Dronningtab	359
Effo, af H. D. Kosod	361
Elbo m. fl. Herr. BF., af N. Ladegaard	356
Forslag til Overvejelse, af N. Jørgensen	357
Føste, Frederik Wilhelm, af H. P. Hoffmann	357
Gavnlig Vint	361
Gonningglas, af Kr. Gjording	346
Indvintring, af Fony Kellen	345
Kellerup BF., af J. Svorslev	355
Kunsttavler	361
Kunststaveformen	359
Langstroth, L. L.	349
Lynghomning	361
Udstilling i Kellerup	355
Udstilling i Rindsting	352
Wots-Rensning	359
Wells-Staber	359